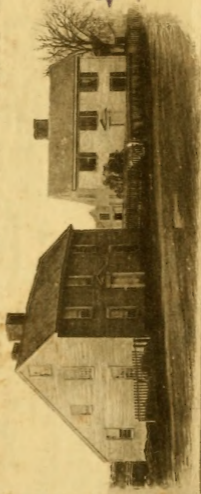

John Adams
Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF N^o:

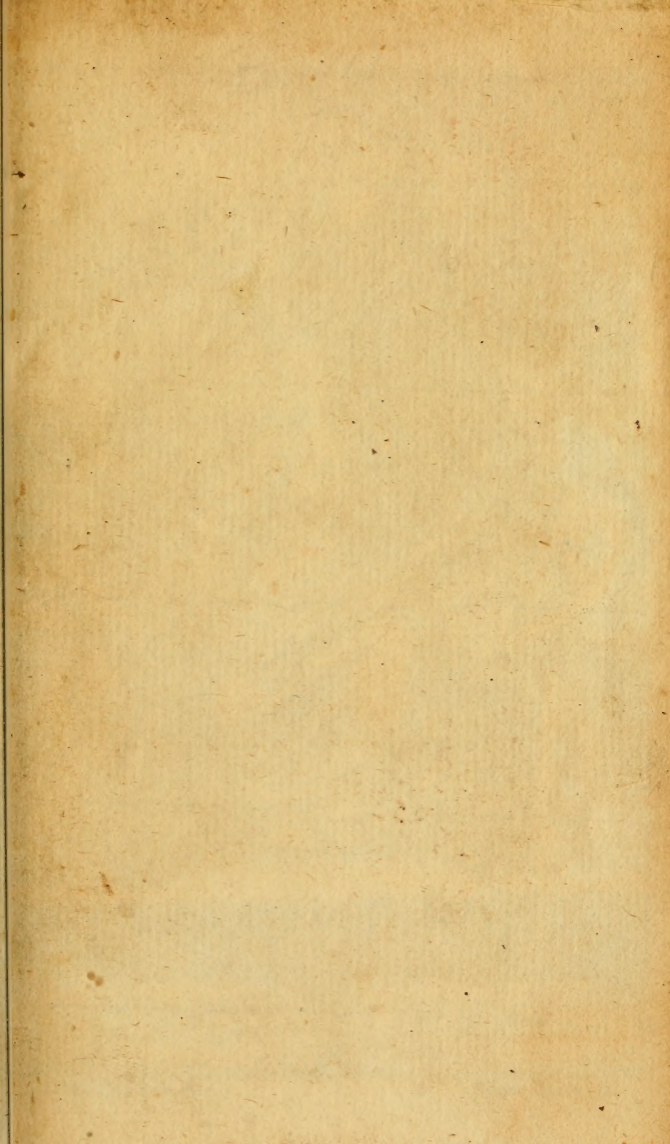
★ ★
Adams

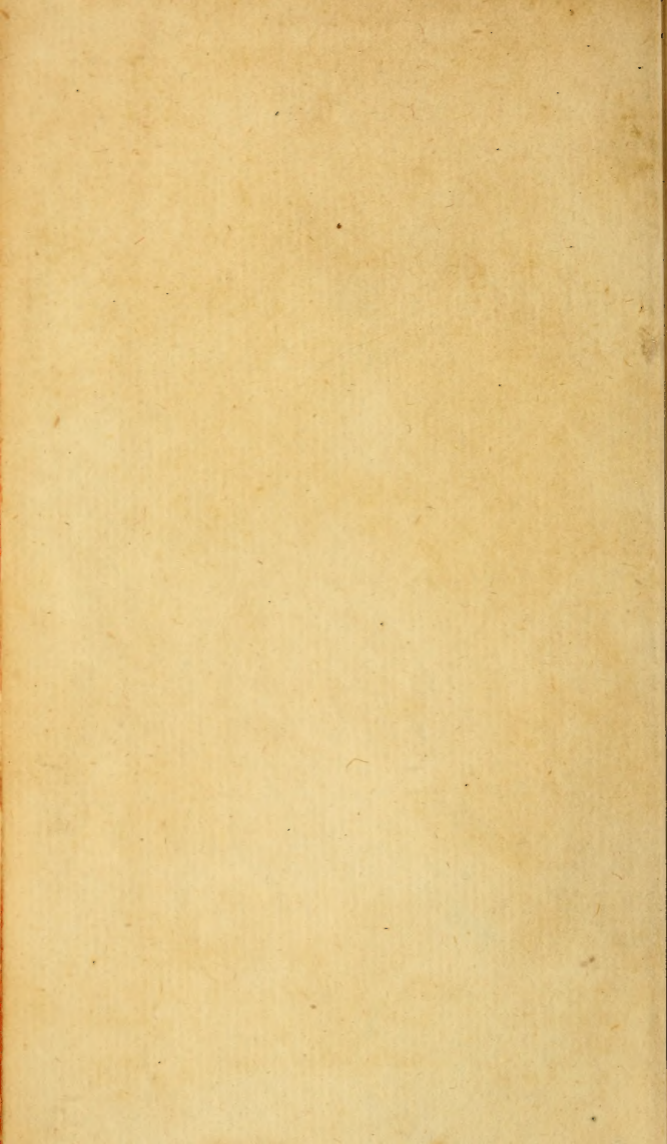
134.15

v.1

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΕΣΤΙΣΤΟΙΧΟΛΟΓΟΙ ΜΗ

Ηρενή δ' ἰδὲν φέρει βροδιδῶ
 εἰ μὴ γὰρ δεοῖ Χρηζοντ'
 ἔχῃ.

Συμφοραὶ θεήλατοι πᾶσι
 βροδιδῶ ἢ τὸ γ' ἄλλου
 ἢ τότε.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ Η.

HERODIANI

HISTORIARUM

LIBRI VIII.

cum Notis & animadversionibus

O. HENRICI BOECLERI.

TERTIA EDITIO.

Accessit

Index Græcus locupletissimus, qui

mul & Lexici Græco-Latini, & Latino-

Græci, & Phraseologias, & passim com-

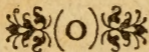
mentarii loco esse poterit,

Autore

ALTASARE SCHEIDIO, Th. D.

L. L. Hebrææ Græcæque in Academia

Argentoratensi Professore Publico.

ARGENTORATI,

Impensis & typis JOSIÆ STÆBELII

---

clō lōc XCIV.

*⁸ Adams

134.15

N. 1

VIRIS

NOBILISSIMIS, AM-
PLISSIMIS, PRUDEN-
TISSIMIS

DN. ANDREAE
BRACKENHOFFERO,
Consulari, Tredecimviro,
& Scholarchæ,

DOM. ELIAE
BRACKENHOFFERO,
Quindecimviro,
Fratribus Germanis,

Ad Inclytæ Reipublicæ Argentoratensis
decus & præsidium genitis,
Patronis Literarum & Literatorum,

S. P. D.

JO. HENRICUS BOECLERUS.

Va me inde à pri-
ma adolescentia vestra,

(a) 3

Viri

DEDICATIO.

Viri Amplissimi, vel studiorum
 vel animorum quadam conjun-
 ctione ducti, cœpistis complecti
 beneuolentia, ejus in hunc diem
 illa voluistis extare cum augmēt-
 tum monumenta, quæ & in pro-
 speris ornamento & in aduersi
 solatio me abunde affecerunt
 Non desunt multis passim locis
 quos salua modestia & veritati
 iis affari verbis queam, quibus Ci-
 cero Curionem suum deprecā-
 tus, *Te rogo, inquit, ut memineris
 quantacumq; tibi accessiones fieri
 & fortune & dignitatis, eas te non
 potuisse consequi, nisi meis pueri
 olim fidelissimis atque amantissi-
 mis consiliis paruisses. Quare
 hoc animo in nos esse debebis, ut*

atas

DEDICATIO.

*tas nostra iam ingrauescens, in
more atque in robore tuo con-
uiescat.* In Vos autem, quæ ni-
vulgaria potui, & à Parente Ve-
ro venerandæ memoriæ Con-
le, non vulgaribus pensata be-
ficiis, officia conferre? Tale
men vestrum est erga me pa-
ocinium, quale maximis obse-
uis vix mereri assiduissimus
iensqueat. Animum scilicet
ectatis & candorem: nec hu-
anitatem vestram ad speciem
tempora, sed ad iuris diuini
umanique sanctimoniam exi-
tis. DEUS gratiam tam con-
anti vestræ voluntati & aduer-
s tempora mea benignitati re-
rat. & profecto referet. experi-
mentis

AD LECTOREM.

dixi, qui cum Dione Cassio ejusdem aevi Historico, velit comparare. Eloquentia, quidem laudem Herodiano ultro concessurus ille, a aliqua sibi assumere possit, cujus specimine angustiores intra limites, ingenii doctrinaeque subtilitate, non aequaverit hic aut vicerit, ne injuria dubitaveris. Accuratiores quidem cura exquisitaque artis nomine, Curtio et in Latinis comparasse, nondum nos pœnit. Multum quoque auctoritatis & fidei in deo etu argumenti positum est. Comperta enim sibi pleraque & de proximo sumpta liqui gravique judicio executus, in septuaginta pæne annorum historiam, miras factorum vicissitudinem omnemque fortunæ Romanæ varietatem & amplitudinem compegit: tanta disciplina indoctus ut vix idem judicaturus videaris, si legas idem apud Lampridios, Capitolinos, ejusque generis scriptores, à quibus fidem ejus suspicari citra causam, satis animadvertas. Congit tanto scriptori dignus interpretas Ange. Politianus. cujus primam editionem Bononensem anni 1493. hic secuti sumus, rejectis, quos Stephanus interpolandi causa addiderat. Cujus censura in Politianum quam non sit admodum & erudita, non uno specimine ostendimus, loco. Βιογρὰ Φοῦς Herodianum accenseri, nu-

ratio doctrina consentanea patitur. Itaque
 nolumus in ea sententia submovenda verbosi
 esse. Adjunxit autem huic secunda editio-
 ni nostra luculentum & uberrimum Indicem
 Vir plurimum Reverendus Excellentissimusque
 DN. BALTHASAR SCHEIDIUS
 Doctor Theologus, Græcæ & Orientalium
 Linguarum Professor, ut de tota Academia
 præclarissime meritis, ita mihi in collegio &
 amicitia conjunctissimus. Quæ res non parum
 adjumenti afferet Græcæ erudiri volentibus, &
 Herodianum magistrum optantibus. Denique,
 quod à me non habet gratiæ, hinc potissimum
 nova hæc editio mutuabitur. Vale, Lector
 Benevole, & loco præfationis amplioris cape
 judicium Photii, & argumentum librorum
 Herodiani? tum Politiani Præfationem pri-
 migeniæ editioni præfixam, ut & doctissimi
 Viri Tanaquilli Fabri Epistolam ad Amplissi-
 mum Gronovium, in qua eximie animadver-
 siones in Herodianum nostrum consignantur.
 Serius accepi volumen illarum epistolarum,
 unde hæc describenda dare, opere pretium
 videbatur.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ

λόγοι ή.

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗΣΑΝ Ἡρώδης ἰστορικὸς λόγοι
 οὕτως ἀρχεῖ) ἐξ ἑ Μάρκου ὁ ῥωμαίων βασιλεύς ἐτελεύ-
 τωσε κὺ διέξεισιν ὅπως τε Κόμμοδῶ ὁ Μάρκος ἡὸς ἐβασι-
 λῶσεν, ὅπως τε τῷ πατρῶν ἡθῶν ὑπὸ τῶν κηλάκων ἐκδιψιτη-
 ρεῖς ὑπερον ὑπὸ Μαρκίας τῷ αὐτῷ παλλακῆς Ἐλαίτη Ἐλέκτε
 συσκόδαοθεῖς, ἀνῆρέθη κὺ βασιλῶει Περβίναξ πρῆσβύτης κὺ κα-
 λὸς (αἱ ἡθῆ οἱ φραῖκῶ), ἀπεχθανόμενοι τὸ σῶφρον, εἰσδραμόντες ἐν
 τῇ βασιλικῇ κλεινεσιν οἰκίᾳ. καὶ ὅπως ἑλιανὸς ὑπὸ τῷ φραῖκῶ
 χρέμασι λαβὼν τὴν ἀρχὴν μετ' ἐ πολὺ ταῖς αὐτῶν ἀνῆρέθηχερ-
 σίν. ὅπως τε Νίρῶ, ἀνῆρ ἐπισηκῆς εἶναι δεκῶν, ζῶντῶ ἔν' ἑ-
 λιανῆ, εἰς μοναρχίαν ἦρθη. καὶ Σούηρ ἡ ἀνῆρ ἀγκύνας τε καὶ
 πένοις θεινὸς ἐγκαρτερεῖν, καὶ βαθυγνώμων ἀπῶς, ἀνῆλθέ τε εἰς
 τὴν βασιλῶν ἀρχὴν, κὺ Νίρῶν μάχη νικᾷ κὺ ἀναρεῖ: Ἐ πᾶν τὸ
 ἀνίστατῆν, ἡ μάχαις βιαίοις ἡ τέχναις δυοδία φύκεις ὑπηγάγετο.
 κὺ τῶν ὑποκῶν ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον ἦρξε παρῶν κὺ τελευτᾷ νό-
 σω. τὴν παρῶς βρετανῆς διαχρεῖζων πόλεμον. καὶ ὁ Ἀντανῖνῶ ὁ τῷ
 αὐτῷ παίδων πρῆσβύτερῶ αἰονδαῖς παρῶς αὐτῆς θείμῶ, ἀνα-
 χωρεῖ Ἐ συμβασιλεύοντα καὶ ἄκων λαμβάνει τῷ ἀδελφὸν Γέταν
 κὺ μετ' ἐ πολὺ Ἰελίας τῷ αὐτῶν μητρῶος παρῶς τῆς κήλοισ ἐπὶ
 ἀναρεῖ Ἐ εἰς ἀμῆτηται κὺ ἀχρησθήτα ὑπερβαλέσθ πάντας φιλονεικῆ-
 σαι. παρῶς σειράν διαγῶν ἐπιβελῶει). Μακρῖνος δ' ἑ τῶν ἐπι-
 βελῶν παρῶσκόδαζων. δεδιὸς κὺ αὐτῶς θάνατον. κὺ παρῶ λαμβάνει
 ἀγωνισάμῶ. ἐπει ἡ ἀνῆρητο Ἀντανῖνῶ, βασιλῶει Μακρῖνῶ,
 ἀνῆρ πρῆσβύτης καὶ μελλήτης κὺ ἐδ' ἐκράτῆσαν ἀσπῶν τὰ δὲ ἄλλα
 δεκῶν ἐπισηκῆς τῷ Μάισης, ἡ ἑλῶ Ἰελίας ἀδελφῆ, δύο θυγατέρας
 ἐχῶσας, Σοαιμίδα κὺ Μαμίαν. κὺ τῷ μῶ ἐχῶσας παῖδα ὀνόματι
 Βασιανὸν, τῷ ἡ Ἀλεξῖνον, οἱ ἐξ Ἀντανῖνης λατρῶαις μίξιςιν ἐλέ-
 γοντο γενηνῆσθ τὸ στρατιοτικὸν, μικρῶς λαβόμενοι παρῶ φάσετῶ,
 ἐν τῷ σφῶν ἀναγροῦσσι στρατοπέδῳ τὸν Βασιανὸν, μετῶνομάσαντες
 αὐτὸν Ἀντανῖνον καὶ μάχαις ἡτῆθησιν Μακρῖνῶ, Ἐ φύσαν ἐκ
 τῶν μετῶρειων Φοινικῆς τε κὺ σειράς. τὴν χαλκηδόνα κατέλαβε,
 παρῶς τὴν ῥώμῶν ἐκείθεν ἀφικέσθ διανοσῶμῶ. ἀπ' ἐπισητα-
 λαβόντες οἱ τῷ Ἀντανῖνης, ἐπὶ τέττα ἀπεσαλμῶροι, τέμνεσι τε τὴν
 κεφαλῶν, κὺ ὀπίσω ἀποκομίζουσιν. Ἀντανῖνῶ ἡ, ἕως μῶ ἐπέθε-
 τῶ τῇ.

Ἐπὶ τῆ μάμμη, ἰσχυρόν, ἐποιεῖ) ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον μετὰ κληθέντα.
 ἐπεὶ ἢ τῆς κέλευθον αὐτὴ ἐξέδωκεν ἕδμεσαν αἰχρότητον ἐ ἀκρα-
 σίας ὑπερβολῆ ἀπέλιπεν. ἐπιβελούον δὲ κ' Ἀλέξανδρον ἐπιχει-
 ρήσας, ὑπὸ τῶν σρακωτῶν ἀνεκόπη. ὁ ἢ τέτρες ἡμωρήσασθ Δι-
 νοηθεῖς, ὑπὸ αὐτ' ἀνιρέθη ἐβασίλευσε τε Ἀλέξανδρον ὁ Μαμα-
 μαίας ἔτη ιδ'. καὶ τὸ γε ἐπ' αὐτῶ καλῶς τε κ' ἐπιφικῶς ἀρχῆς ἐ χα-
 ρεῖς αἰμάτων ὅλων. τ' ἢ μητρὸς Μαμμαίας ὡς φησιν ἢ τε φιλο-
 χρηματῆα καὶ τὸ μικρόλογον εἰς αὐτὸν τῶν ὑπὸ τ' σρακωτῶν σὺν
 αὐτῆ Μαξιμίνας ἀναρρήθέντων ἀπῆνεγκεν ἢρχε ἢ Μαξιμῖνον
 ἐπὶ ἔτη τεταῖ ἐμβελιτῶς κ' τυραννικῶς, ἀνὴρ ὑπεριμνέτης καὶ τὸ
 ἢθ' ὁμοῖς διόσφ' τὸν λιβύης ὑπ' ἀρχοντα ὑπ' αὐτ' κ' ἰσχυρόν, ἐ
 ὁμοῖον ὄντα τοῖς τρώποις, οἱ ἐκείσε σισιάσωντες καὶ ἀνελόντες Γορ-
 Διανὸν ἀνθ' ὑπαθῶν γερονότα, κ' ὄγδομησὸν ἀγοντα ἔτ', χεροτονῆσε
 ἐ ἀκροντα βασιλέα ἐ ἡ ῥώμη πειχαρῶς αὐτ' τῶν ἀναρρήσιν δε-
 ξαρμῆ, πῆσας τ' μαξιμίνας ἡσας κ' αὐτ' εἰλε σιωνεῖπον ἢ αὐτῶ κ' ἢ
 ἢν ΓορΔιανὸν βασιλεα. Μαξιμίνας ἢ π' ἀραπύσασο-
 μῆς πρὸς πόλεμον, καὶ ΓορΔιανὸς ἄμω τῶ ἢ τῶν χαλκιδόνας
 κ' αὐταλαβῶν, κ' ἐν ἀπογνώσθ τῶν ὅλων γερονῶς, ἢρχω ἀνεπαύσασθ
 τ' βίβ. ὁ ἢ πῶς τ' πρὸς Μαξιμῖνον μάχης κρατέμω ἀναρε-
 θεῖς ἢφανίθη οἱ ἢ ῥωμαῖοι τῶ πᾶσθ τέτων ὑπεραλγῆσικτες,
 ἢ δεδιότες ἐ μισοῦντες Μαξιμῖνον, ἀναγορῶσιν ἐν ῥώμη Βαλ-
 ζῖνον τε ἐ Μάξιμον. καὶ ἢν σῆσεως ὑπὸ τῶν σρακωτῶν ἀνεγῆρο-
 δῆς, συμβασιλῶσθ τέτοις κ' ΓορΔιανὸς, ἀπόγονο ΓορΔιανὸς τ'
 τῶσθ, κ' αὐτῶ πῶς, θυγατρὸς ἢς. καὶ Μαξιμῶ ἐξίοντο κ' τ'
 Μαξιμῖνας, ἀναρεῖται Μαξιμῖνον ὑπὸ τῶν οἰκείων σρακωτῶν,
 ἢ κ' κ' αὐτῶ πρὸς Μάξιμον ἢ κεφαλῆ, εἴτε πρὸς αὐτῶ ῥώμην.
 πολὺ τὸ ἐν μέσθ, ἐ οἱ σρακωτῶ σισιάσωντες, ἐξάγασθ τῶν
 ασιλείων Βαλζῖνον καὶ Μάξιμον. καὶ πᾶσαν αὐτῶς αἰκίαν ἀ-
 ισυμῆροι, ἀναρεῖσι, μένον ἀνεπόντες βασιλέα ΓορΔιανὸν πρὸ
 τῆ σισιμῆδεκα γερονότα ἐν εἰς κ' ὄγδοθ' τελειοτῶ λόγθ.
 τ' ἢ τῶν φράσιν σαφῆς καὶ λαμῶσθ καὶ ἢδὺς, καὶ λέξει κ' αὐ-
 μθ σῶφρονι, μήτε ὑπεραπικιζῆση καὶ τῶν ἔμφυτον ἐξυβε-
 ῖση χάριν τ' σιωῖθς, μήτε πρὸς τὸ πεινὸν ἐλελυμῆ, καὶ
 ἢ ἐντεχνον ὑπερορῆση γνῶσιν. ἔτε ἢ πειτολογίαις ἐσιν σιμυ-
 μθ, ἔτε τε τῶν ἀναγκάων ἀραπύσασθ καὶ ἀπῶσθ ἐν
 ἀσως τῆς κ' τῶν ἰσορῶν δρετῆς ἐ πολλῶν ἐσὶ δότ' ετθ.

HERODIANI HISTORIARUM
libri VIII.

LEGIMUS HERODIANI *historiarum* *libros octo* Incipit à Marci (Aurelii Antonini Philofophi) Rom. Imperatoris exceffu, pergittque porro narrare, ut Commodus Marci F. imperium adptus, à paternis moribus, affinantium opera, degeneravit; tandemque à Marcia pellice, & Lato atque Electo, paratis infidiis extinctus fit. Pertinax hinc imperium tenuit, grandævus jam, honeftisque moribus. Quem milites, modestiæ nomine exofam, in curiam ejus irrumpentes obruncant. Hinc Julianus à militibus non diu post emptum pecunia imperium, ipforum jugulatus manibus, amifit.

Niger autem, mitis quantum apparebat vir: fupervite etiamnum Juliano ad imperium evehctus est. Hanc Severus, vir folers tolerandisque labori us exercitus, & alioquin aftutus, imperi nactus habenas, pugna victum fuffulit, & obftantia quaque partim validis præliis, partim callidis artibus fuperavit. Verum in fubdito infolentior redditus est, & morbo extinctus dum Britannos bello aggreditur. ¶ Antoninu inde filiorum ejus natu major, fœdere cum hi inito revertit, fociumque imperii vel invito fumpfit Getam fratrem quem poft paulo in Julii utriusque matris fima interemit. Hic crudelitate, omnique turpitudine vincere omnes conten-

dens

DE HERODIANO.

ens, dum circa Syriam versatur, insidiis peti-
 ur, quas illi Macrinus eadem veritus, & praver-
 re conatus, comparavit. ¶ Sublato igitur An-
 tonino, regnat Macrinus, vir ætate quoque gran-
 ævus: ignavus, minimeque continens; cetera
 ero lenis ac mitis. Jam Mæsa, quæ Juliæ so-
 ror erat, duas habebat filias, Soamida, & Mam-
 mæam: quarum majori quidem filius erat Bassia-
 nomine: alteri vero Alexinus: furtivo uterque
 incubitu ex Antonino, ut ferebatur, geniti.
 exercitus autem, minima capta occasione, Bas-
 sianum in castris Imperatorem renunciat, addi-
 tonini cognomento, victusque dein prælio
 acrinus, ac fugiens è Phœnicia atque Syria fi-
 nimis, Chalcedonem se recipit, Romam inde
 gitans. Sed qui ex Antonini studiosis ad hoc
 illi fuerant, anteverunt, caputque resectum
 vertentes asportarunt. ¶ Atque ipse qui-
 am Antoninus dum matri parer, modeste satis
 speravit, & Alexinum in filium adoptatum Cæ-
 rem creavit, imposito ei Alexandri nomine. Ve-
 nim postquam adulatoribus se commisit, nul-
 lum turpitudinis atque intemperantiæ genus
 ætermisit. Quin & Alexandro insidiari cum
 cepisset, militari manu prohibetur, quos ipse
 venire propterea meditatus, ab iisdem interfici-
 ri. ¶ Alexander ergo Mammææ F. annos im-
 ravit quatuordecim: rectæ sane atque cle-
 enter, quantum quidem in ipso fuit, & sine ul-
 omnino sanguine. Sed matris Mammææ, ut hic

refert, pecuniarum cupiditate, ac sordibus factum est, ut uterque, Maximino electo, militari seditione necatus sit.

Maximinus post hunc annos fere tres ferociter ac tyrannice imperavit, homo fastuosus, moribusque savus. Quamobrem Africae Praefectura ab ipso constitutum, moribus similem, milites ibi aegre ferentes, atque in Imperatorem insurgentes, Gordianum olim Proconsulem, jam octogenerium, Imperatorem creant, vel invitum, cuius mox Roma libentibus electionem animi accepit, honoresque omnes Maximino ademit. Gordiano insuper Gordiani F. in Caesarem illi adlecto. At dum Maximinus bellum adornat, videns Gordianus, (qui jam una cum filio Carthaginem occupat) in summam rerum omnium desperationem se adductum, laqueo vitam abrupt. Filius vero commissa dein cum Maximino pugna, interfectus perit. ¶ Romani hinc incredibili dolore ex horum interitu percussi simul metuentes, atque odio Maximinum prosequentes, Imperatores Romae renuntiant Babuinum, & Maximum. In quos ut rursus militaris excitata seditio est, imperavit una cum e & Gordianus, Gordiani majoris ex filia nepos, admodum adhuc puer. Maximo post adversum Maximinum profecto, interfectus à suis militibus Maximinus est, allatumque caput ejus ad Maximum, & inde Romam. Neque longo interjecto tempore, tumultuantes denuo milites, palati

io educentes Balbinum , & Maximum , omni-
 is contumeliis cruciatibusque affectos interi-
 unt , & uni Gordiano tredecim circiter annos
 ito imperium mandant. Hec libri octavi ex-
 emum est.

Scriptoris hujus dictio clara est , atque per-
 icua , quin & jucunda : vocibus autem utitur
 mperatis , neque supra modum Atticis , quibus
 tiva illa communis sermonis gratia quodammo-
 violetar : nec rursus in humilitatem quan-
 m ita demissis , ut artem omnem illæ fugisse
 deantur. Adhæc nec supervacaneis tumet , ne-
 te necessarium quid omittit : sed , ut uno verbo
 solvam , omnibus historiæ virtutibus paucis
 ne cedit.

ANGELI POLITIANI AD
 INNOCENTIIUM VIII. PONTIFICEM
 MAXIMUM PRÆFATIO IN
 Herodiani Historiam è Græco
 in Latinum conversam.

CUM ROMÆ ABHINC TRIENNIUM FERME
 in comitatu esset Florentina legationis: qui tibi Sancte Pater Innocenti Pont. Max. ad supremæ istius dignitatis fastigium nuper erecto, gratulatum advenerat: memini abs te mihi, magna celebritate, curam delegari, vertendi in Latinam orationem Romanorum Principum res gestas: si quæ adhuc inter Græcorum monumentum, nostris intacta hominibus reperirentur. Quare cum celestis animi tui iudicio, non plus mihi honoris additum, quam oneris injunctum animadverterem: primum Florentiam sum reversus, altissima solitudine circumspicere cœpi, quem potissimum ex omni Græcorum copia interpretandum susciperem. Occurrit autem in primis Herodianus hic, excellens rerum scriptor: & qui diu in palatina versatus aula, affectuq; jam ætatis, historiæ de suis temporibus componere aggressus; neque eloquentiæ caruerit laudibus: & fidem tamen in primis libertatemque retinuerit. Hoc ubi opus à nobis, neque multo sane negotio, neque invita (ut arbitror) Minerva elucubratum est: ea mox tempora inciderunt, quibus & nostra impedirentur studia, & que plurimum valet in scribendo, omnis propemodum alacritas excuteretur. Postea vero quàm pro tua providentia, & pacem Itali cupienti reddidisti, & cum patrono meo Laurentio Me
 diu

amplissima quidem fortuna, sed amplioris ingenii,
 lentiaque viro, privatim affinitatem contraxisti.
 et videlicet ille quasi nimbus, suaque mundo reddita
 vitas est: sic ut nos jam ipsos colligamus, atque ut
 rati pluvia flores, peneque decidui, ad nova lucis
 os erigamur. Ergo & vetera edere in publicum,
 ova procudere jam libet, unde aliqua modo vel tuo
 atissimo nomini celebritas, vel nostris temporibus
 itas, vel studiosis etiam hominibus utilitas paria-

Ceterum Herodianum hunc nostrum, donec ma-
 tibi, ac fortasse meliora parturimus, veluti pralu-
 a aliquod veri justique laboris, leta rogamus fron-
 xipias summe Pontif. x. Magnam in eo negotio-
 , personarumque varietatem, multam rerum novi-
 m deprehensurus: crebraque in utramque partem
 una cum vacillantibus exemplis, consiliaque admira-
 e, & consiliorum inopinatos eventus, gravesque pro-
 pore sententias, & plenam ubique dignitatis, ple-
 a suavitate orationem, copiosam videlicet quandam
 instruendos mores suppellectilem, & ceu speculum
 anitatis. in quod inspicere omnis vita, unde ea ca-
 e, atque haurire documenta queat, per que vel pu-
 is, vel privatis rationibus consulatur. Quae sane
 tra fuerunt partes, tentavimus profecto, utinamque
 em effecerimus, uti omnia ex fide responderent, ne
 pta peregrinitas, ne gracula usquam figura, nisi si
 e jam pro receptis habentur, latinam quasi pollue-
 at castitatem: ut eadem propemodum esset lingua
 riusque perspicuitas, eademque munditia, idem utro-
 que sensus, atque indoles: nulla vocum morositas,

DE HERODIANO.

*nulla anxietas. Tu quando nobis aliquod ceu signum
ex arce ista tui pontificatus ad bene sperandum su-
listi, perge obsecro Sanctissime Pater, perge inquit
fovere atque illustrare bonas artes, quæ sese p-
bus istis Sanctissimis advolvunt supplices, numeri-
uum adversus rudem inscitiam, tetramque Ba-
riam implorant: ut à quo pax Italia, atque
terrarum orbi restituta est, etiam ab eodem p-
alumnae litteræ: ab injuria scilicet, atque indigni
vindicerentur.*

JOAN

ANNI FRIDERICO GRO-
 VIO , PRÆSTANTISSIMO
 GRÆCARUM LITERARUM
 PROFESSORI IN ACADEMIA
 LEYDENSI.

S. P. D. *Tanaquillus Faber.*

XIV. *Herodiani emendati. unus aut alter defensi.*
ἸαντόμιμϞ vox Italica. ut Pincerna. χοῖεῖ
pro χοεῖ apud Herodianum.

Factum bene ! Gronovi Præstantissi-
 me. Quanta lux literis Græcis prope-
 accessura est , Postquam Tu illarum
 pretendarum provinciam suscepisti !
 demum habet florentissima Acade-
 Virum , scriptorum editorum copia
 lem , & cujus splendore tam clara per-
 fessio illustretur ; qua utraque re , si ist-
 migrassem è Gallia , ut tanto oneri suc-
 rem . cui ferundo vix satis fortasse par-
 em , Leyda vestra careret. Itaque vel
 sipsius , quæ quovis honore dignissima
 vel Græcatum literarum causa , queis
 to Restauratore opus erat , dici equi-
 haud potest , quàm sincere , quamque
 nimo gaudeam. Licebit nunc à Te,
 Grono-

Gronovi Præstantissime, cum Elzevir
 ad manum habeas, tertiam Livii tui ed
 nem in forma majori, quam postremi
 me literis polliceris; hæcbit utrumque
 necam cum accessione Notarum, at
 alios, si mihi industria tuæ indoles satis
 ta est, tutò sperare. Adfint modo & Æ
 lapius, & Salus, qui Te diu incolun
 publico literarum bono fervent. Ad ce
 enim votis nil opus est, cum Tu omnes
 meros consummatæ eruditionis jam
 dem impleveris. Librum tuum *de Pec
 Veteri*, quo munere me cohonestasti, I
 relegi. Vereor equidem Te in os laud
 Mi Gronovi, tamen facere non poss
 quin exclamem, NIL POTE MELI
 & miror, ὡς ἐμοὶ σέβας, miror, super eo
 pto dicere Te, paucis hominibus datun
 se ut nasum habeant; Nam in hoc certe
 nere quis adeo stipes, adeo ἀνάσσει
 tantam diligentiam, tantum judicium,
 tam veterum librorum cognitionem
 sentiat? De tuis in Fabulatorem nost
 emendationibus gratiam habeo uti par
 maximam scilicet. Cum autem vidisse
 negas illum libellum, tum vero disr
 por, tantam esse Tryphonis Salmuric

negligentiam, qui usque adhuc nulla editionis nostræ exemplaria isthuc miserit, uamvis ab eo nil impensius contendisse idear. In me quidem culpa non hæret illa. Sed totum illud brevi *ιασόμεθα*: libellum enim cum Epistolis meis, quæ in his sex septem diebus publicæ fient, habebis; quibus Te patronum & defensorem pro tua in nos voluntate fore speramus. Inrim *εις ανταλλαγμα τ' ἐλλείψεότητι*, ἢν ἡμᾶς ἐνέδειξας, à me habebis XIV. locos Herodiani, quos olim visi sumus emendasse: Sed tu iudicabis, Gronovi Præstantissime.

In Præfatione (cap. 2. f.) hæc leguntur: *ρός τε τῆς τὰ Ἀρκτῶα τ' γῆς ἔδνη Βάρβαροι κατοικῆντας* πρὸς τε τῆς, &c. Hujus loci mendationem pollicetur H. Stephanus in suis notulis, quæ Herodiano adjunctæ fuerunt; utrum autem fidem liberarit, haud comperi. Scio equidem posse corruptum deri hunc locum; quis enim putet, ajunt, sic dici, *Illi habitant gentes Barbaras?* *ἔς κατοικῆντας ἔδνη Βάρβαροι*. Itaque suspicitur aliquis. *Ἀρκτῶα ΗΘΗ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ* &c. *Barbaros, qui septentrionales orbis partes habitabant*: Nam τὰ ΗΘΗ *sedes, ac patries lares*

lares significant; Exempla passim apud Herodotum, Ælianum &c. sed in te clara in afferendis abstinere satius est. Tameu scilicet nil esse mutandum circa vocem ΕΘΝΗ cui asteriscum præfixit: nam Græce dicitur *populus aliquis habitare gentem*: Artianus in initio IV. Αναβάσεως sic scribit plane & conferte: Οἱ δὴ τὸ μέγιστον ἔθνη Σκυθικὸν ἐπικέσιν.

Inferius paulo, (cap. 4.) Marcus Imperator moriens ita orationem incipit: Ἄχθομαι μὲν ὑμῶς ἐφ' οἷς ὁρᾷτέ με διακείμενον, θαυμαστὸν ἔδειξεν. ad quem locum hæc scribit Stephanus: *Fortis ἔτω Διακείμενον, est autem ἐφ' οἷς ὁρᾷτέ με idem quod Ἰπὶ τῷ ὁρᾷν μέ* Sed ejus conjecturæ nil apud me fidei est: primum quia eò confugere nihil necessè est: deinde illa locutio insolentior est paulo, (& haud scio an apud probum scriptorem reperitur) ἐφ' οἷς ὁρᾷτε με, pro Ἰπὶ τῷ ὁρᾷν μέ. Nempe haud vidit Stephanus, sic brevitate causa locutum esse Herodianum, ut infra quinque sex septem locis locutus est. Nam ἄχθομαι ἐφ' οἷς ὁρᾷτέ με Διακείμενον, positum est pro, ἄχθομαι ἐπ' ἐκείνοις, ἐν οἷς. &c. Sic ut dicebam modo, inferius paulo scriptis

ἐπὶ τῷ ὧν αὐτὸς Διάκειμαι &c. πρὸ ἐξ ἐκείνων τῶν
 ἢ οἷς Διάκειμαι, &c.

In eadem oratione, Εἰ μὴ πρῶτοί τε ἢ
 τῶν ὑποκρίσεων εἴνοια; legebam πρῶτοί τε,
 accedat, adjungatur.

Postquam celebratum fuit Marco fu-
 ius, largitione magna milites sibi con-
 ciliandos existimavit Commodus, μεγαλό-
 βρονη ἰπιδόσει τὸ τεράκιμα &c. Itaque e-
 lectum ab eo fuit, (cap. 5.) ut omnes, &c.
 ἀρηγγέλη τε δὴ πᾶσιν ἐλθεῖν ἐς εἰωθὸς πεδίου
 ΑΥΤΟΥΣ ὑποδέχεσθαι. Sed ibi necessario
 eponendum ΑΥΤΗΝ. intelligit enim
 τὴν ἰπιδόσιν.

Sub finem digressionis illius, in qua de
 Matre Deum agit, hoc legitur: lib. 1. c. 11.
 μὲν τε τὸ ἐναργὲς τὸ θεῶν. non abs re credere
 ideor, legendum, τὸ ἐνεργὲς. Sed hoc
 ivololum est præ quod sequitur pagina se-
 uenti, quæ mihi trigesima secunda est:

De Laurento loquitur; ΣΥΝΤΗΡΙΟΝ
 ναὶ ἐδόκει. lib. 1. c. 12. Sed quid sit χωρίον
 ΣΥΝΤΗΡΙΟΝ? quæ formationis species,
 τὰ συνήρηω fiat συντήριον? Id certe nec
 iclum, nec pictum nec fictum vnquam
 uit, nisi apud nescio quos male concilia-
 os dictionariorum rapsodas. Haud du-
 bic

bie legi debet ΣΩΤΗΡΙΟΝ. Ei saltem nil certius fuerit, qui locum ipsum legerit.

Lib. 1. c. 13. f. Γέλωτοποιοίτε, ἢ τῶν αἰχίσων ὑποκερτά, &c. Poterat pro αἰχίσων ὑποκερτά, dicere παντόμιμοι. sed vox Græca non est παντόμιμος, immo, Luciano teste, Italica; id quippe diserte asserit Lucianus in lib. *de Saltatione*. nec ea vñ fuere, nisi qui recentiores sunt, vt Zosimus in historia, & Julianus Imperator in suo *Misopogone*. Hoc enim aliquando fieri certum est, vt duæ voces, ex quibus tertia aliqua componitur, Græcæ sint, cum tamen compositæ Græcæ non sint. *Pincerna*, ne longe exempla petantur, Græcam habet originem, à πίνεσι κίνα; & tamen nullus in terra Græcia illam vocem vsurpauit.

Lib. 1. c. 14. p. 45. vbi de incendio templi *Pacis* *Æternæ* agit. Πυρός ποθεν ἐκείσασαμῃ Δαρρύνει: melius, ni fallor, & verius, Δαρράγει.

Ibidem: Ἀλλὰ τὸ πῦρ ἐκ τῶν κίσων πολλὰς ἐκ πλοσίων πένητας ἐποίησεν. Græce ita dici non potest; legebam, μιᾶς νυκτὸς. *Vel unica*, inquit, *nocte ignis ex summis opibus ad inopiam multos redegit*. Locum Senecæ item huic germanam piget referre.

Initio lib. II. c. I. de cadauere Commodæ expertato, *Εἰς τὸ Ἀρσιεῖον ἀπέπεμψαν, &c.* Tibi vero deberem plurimum, *χαριέστατε* Gronoui, si, quid de *Αρίστεο* sentias, mihi significares; nam olim quidem existimabam legi fottasse debete, *Ἀρσιεῖον*, ita vt prædium cuiusdam *Αρίστii* esset: Postea, mutatâ sententia, putavi emendandum *εἰς τὸ πρῶτον*. Sed, vt in te, mihi quidem, obscura, nihil affirmem, nisi Te vel doctorem habuerim, vel suffragatorem.

Lib. 2. c. 3. p. 69. *Σεβάσμιόν τε ἢ βασιλέα προσηγόρευσαν.* Aut nobis imposuere veteres exscriptores, aut legendum *Σεβασόν τε ἢ βασιλέα &c.* Neque enim *σεβάσμιοι* dicebantur imperatores, sed *Σεβασοί*; nisi Tu, Vir Præstantissime, exemplum aliquod habes.

In Vita Didii Iuliani, lib. 2. c. 6. p. 85. qui imperium ingenti promissa pecunia, &c. scribit Herodianus: *Α τε γὰρ βία παρὰ γνώμην ἔδημα μέγα τε ἀιχεράς ἢ ἀπρεπῆς ΔΙΑΒΟΛΗΣ ἀνησάρκῳ τῷ ἀρχῆν, &c.* Legendum videtur *ΕΜΒΟΛΗΣ*. neque enim hic vllus τῆ Διαβολῆ locus est.

Lib. 2. cap. 9. p. 64, de somniis, oraculis, præfagiisque agens, quæ Seuero euenerunt,

& ab ipso in commentariis de vita sua prodita fuere, sic scribit Herodianus: Τὰ μὲν ἔν πολλὰ Εἰς τὸ ΡΗΘΕΝ, αὐτὸς τε συγγράψας ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ, &c. Nil dicam de Græcismo illo, εἰς τὸ ρηθῆν. quid enim attinet, cum res ipsa vitium satis per se aperiat? Dein dicendum fuit, non συγγράψας, sed συνέγραψε, vti coniecerat H. Stephanus; qui veram lectionem non vidit. Reponendum enim est, τὰ μὲν ἔν πολλὰ Ἰστορήσεν τε αὐτὸς συγγράψας &c. Quae lectione, opinor, nulla certior esse potest; Nam ἱστορέω est *historiam scribo*, tum alibi apud Herodianum, tum apud vetustiores; queis accedat hoc quoque, stare sensum nullo alio pacto posse.

Lib. 2. c. II. p. 102. Postquam faustis acclamationibus exceptus à militibus fuit Seueius, nihil cunctandum ratus, expeditissimos quosque in Urbem præmisit: Μηδένα διδῆς καθρὸν ἀναβολῆς, συσκελάσαθαί τε αὐτῆς ὡς ἂν μάλισα ΕΥΤΕΛΕΪΣΤΑΤΑ ἐκέλευσε. Legendum inuitis libris omnibus, εὐσταλέστατα, *expeditissime*. Nam illud quidem εὐτελέστατα, *vilissime*, alienum ineptumque est.

Illis emendationibus vnam modo adjungam, Gronoui præstantissime, (jam enim

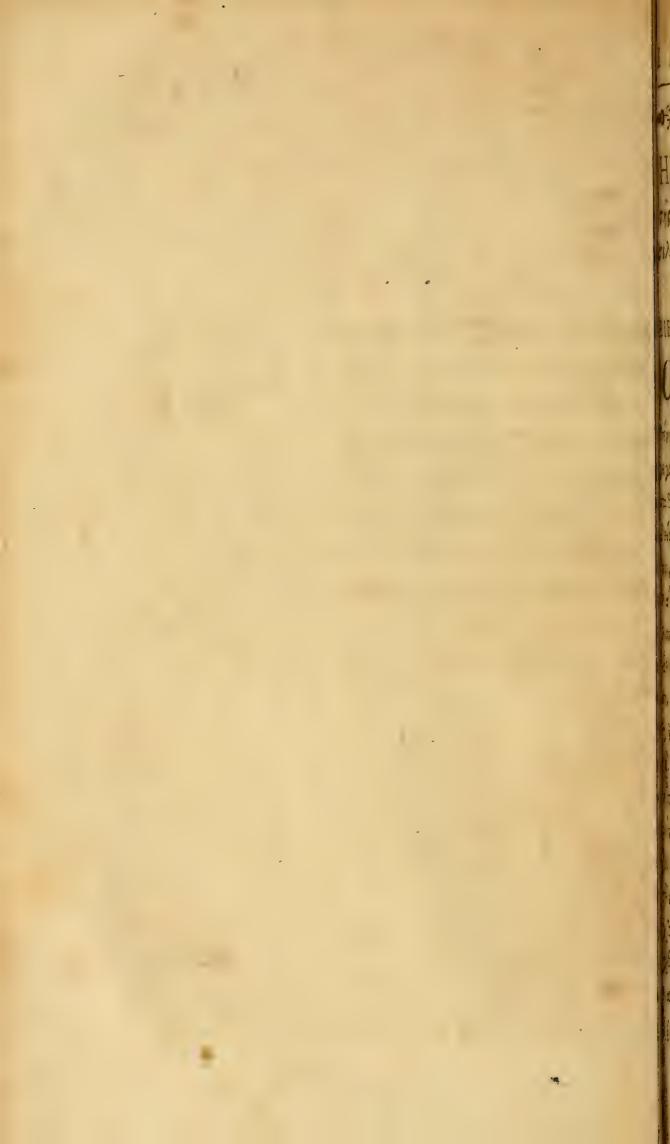

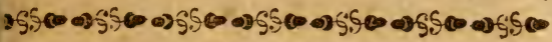
in videor jure metuere , ne plus æquo
 (libra epistola sit) vnā, inquam, modo,
 quæ Tibi rem adeo ridiculam aperiet,
 vt mihi persuadem, posse te efficere, vt
 grauitas tua, vbi illam acceperis, in ri-
 ri soluatur. Nam quī pote aliud, vbi
 os pro *choris & saltationibus* Græce
 nientes audies? Locus est in oratione
 eri contra Albinum lib. 3. cap. 6. p. 138.
is vitam conuenire porcis magis quam co-
militaribus ait: Rem vero egregie com-
 itam, *Porcos & instructam aciem!* En
 Græca hominis verba: Τίς γὰρ αὐτῆς τὸ
 ρδίαλον ἐκ οἶδεν, ὡς χοίροις αὐτῆς μάλλον ἀρ-
 νων τὸν βίον ἢ Φάλαγγιν; *Quis vero delica-*
viuendi genus, quo vtitur ille exercitus,
nouit? Tale Hercule est, vt porcis magis
in instructo exercitui, conueniat. O rem
 è bellam! legendum χοροῖς scilicet, hoc
 u: *Ejus vita choris, qui in scenam intro-*
ntur, magis similis est, quam aciei iæ-
ta. De emendatione nostra si quis
 tet, audiat ille quod alibi scripsit Hero-
 us, in ea oratione quam Maximus
 milites ex libello recitauit: τὰ πολεμι-
 οῦτοῖς γυμνάσια, ΧΟΡΟΙ ἢ σκώμματα ἢ
 οἶ! Et hæc quidem satis. Est autem, ni
 probe

probe fallor, is error apud Herodianum
perquam ridiculus, circa illam vocem χ
 $\rho\theta$. sed tum magis id dicas, vbi Notis
Phædrum nostras videris, in quibus aper-
ostendimus pro $\chi\theta\iota\rho\sigma\upsilon$ legi debere $\tau\omicron\nu\upsilon$ $\tau\omicron\nu$
apud Ælianum, venustum illum & am-
abilem scriptorem. Vale, Vir Præstanti-
me, & de mea in te pietate ac veneratio-
noli, quæso, facere vt vnquam dubit-
Salmurii.

HIS addi ejusdem Fabri aliam emen-
tionem, luculentam sane & probam,
notis ad Phædri lib. 3. fab. 20. p. 44. χ
enim lib. 1. cap. 11. Politianus & Henr. S-
phanus legerunt $\pi\acute{o}\lambda\epsilon\mu\omicron\nu\gamma\epsilon\gamma\epsilon\theta\alpha\iota$ $\pi\epsilon\iota$ $\delta\epsilon$
legendum esse monet, $\pi\epsilon\iota$ $\theta\upsilon\gamma\omega\upsilon$, Phry-
nempe de finibus aduersus Lydos cont-
diffe.

ὅτι τῆ γνώμῃ συγγραφέως σκοπὸς ἵπε-
δέμεθα, παρρησίαν ἔ ἀλήθειαν, ἔτω τε ἔ
δωνῆ αὐτῆ εἰς σκοπὸς ὁ πρῶτος, σαφῶς δη-
α, ἔ φανότατα ἐμφανίσαι τὸ πρᾶγμα, μήτε
ῥήτοις ἢ ἔξω πάτερ ὀνόμασι, μήτε τ' ἀγο-
ις τῶτοις ἢ καπηλικοῖς, ἀλλ' ὡς μὲν τῶς πολ-
συνίεναι, τῶς δε πεπαυδὲ μύθῳ ἐπανέσαι.
Lucianum in libello πῶς δεῖ ἰστορίαν συγγράφειν.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ
ἧς μετὰ Μάρκον Βα-
ιλίας ἰσθριῶν βιβλία
ὀκτώ.

HERODIANI
HISTORIÆ DE IMPE-
rio post Marcum, vel de suis
temporibus libri VII. AN-
GELO POLITIANO
interprete.

ΙΒΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

LIBER PRIMVS.

Οἱ πλείους τῶν παρὰ συ-
κομισθῆν ἰσοείας ἀρχη-
ντων, ἐνίων τε πάσαι
ρονότων μνήμῳ ἀνανεώ-
σαι σπεύσαντων, πα-
ίας κλέθ' αἰθρον μνώμε-
ι, ὅπως μὴ, σιωπήσαντες,
ἔδοιεν εἰς τὸν πολὺ ὄμι-
ν ἀριθμύμενοι, τῆς μὲν
ηθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσε-
ι ὀλιγόρησαν, ἐχ' ἥκιστα
ἐπεμελήθησαν φράσεως ἔ
ἀφωνίας. θαρροῦτες, ὡς
τὴ καὶ μυθώδες λέγοιεν, τὸ
ν ἠδὲ τῆς ἀκροάσεως ἀ-
καρπώσεν, ἰδὲ δ' ἀκείβες
εἰς ἐξετάσεως ἐκ ἐλεγ-
θήσεται. εἰσὶ δ' οἱ παρὰ ἐ-
ραν ἢ μισθ' πρηνῶν, κο-
κείαν τε ἢ πικρὰ βασι-
ων, πύλεως τε καὶ ἰδιωτῶν,

QVI res antiquas poste-
ris prodiderunt, vete-
remque historiae me-
moriā renouare literis stu-
duerunt, ii magna ex parte,
dum famam eruditionis af-
fectant, nomenque suum
conantur ab iniuria obli-
uionis asserere, minus sane
multam in veri peruestiga-
tione, quā in exornanda
componendaque oratione
industriam posuerunt: rati
scilicet, neque si quid in re-
bus à suo seculo remotissi-
mis falsi proderetur, posse
refelli: & se tamen suauita-
te narrationis, amplissimum
laboris ingeniique sui fru-
ctum percepturos. Alii vero,
priuatis inimicitiiis, tyran-
norumque odio prouecti
aut in laudes principum, ci-
uitatum, priuatorumq; ho-
minum, immodicis assen-
tationibus effusi, tenues per

se res atq; humiles, scribendi tamen artificio longe supra veri fidem sustulerunt. Ego vero contra, non quidem acceptam ab aliis, aut incognitam, aut testibus egentem historiam, sed eorum qui legent, sensibus adhuc in memorizque inhaerentem, summa vel fide vel diligentia collectam, conscribendam suscepi: sperans haud injucundam fore posteritatis earum rerum notitiam, quae multae sane atque magnae haud ita longo tempore acciderunt. Nam si quis ab Augusto principe omnem aetatem complectatur animo, quum scilicet Romanorum potentia ad unius est arbitrium devoluta, ne annis quidem illis circiter ducentis (tot enim ferme ad Marci tempora numerantur) aut imperiorum tam diuersas, successiones reperiet, aut bellorum vel civilium vel externorum tam varios casus atq; euenus, tot excitas gentes, tot vrbes nostras barbarasque expugnatas: praeterea terremotus, & pestilentias, vitas quoque principum & tyrannorum adeo novas σιλέων βίαις πῶδρα δόξας, πῶτερον ἢ σαπείως ἢ

ἀρετῆ, δόξῃ παρέδωκεν ἢ
 4 ἀληθείας μείζονι. ἐγὼ
 ἰστοίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀ
 δεξάμενος ἀγνώσκον τε
 ἀμαρτυροῦν, ὑπὸ νεαρῶν δὲ
 τῶν ἐντευξομένων μιν ἡ
 μῖ πάσης ἀληθοῦς ἀκριβῆ
 ἠθέροισα ἐς συγγραφῶν,
 ἀτερπῶ τῶν γῶσι καὶ
 ὕστερον ἑστῶτα περὶ σδο
 σας, ἔργων μεγάλων τε
 πολλῶν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
 5 νομένων. εἰ γὰρ τις πῶδρα
 λοι πάντα τὸν ὑπὸ τῶ Σε
 σοῦ χρόνον, ἐξ ἕπερ ἡ
 μαίων δυναστεία μετέ
 εἰς μοναρχίαν, ὅτι ἀν' αὐτῆ
 ἔτεσι πλείονα πῶ δὲ καὶ
 μέχρι τῶ Μάρκου καὶ
 ἔτε βασιλείων ἕτως ἔ
 λήλυτος διαδοχὰς, οὐτ
 λέμων ἐμφυλίων τε καὶ
 ἄλλων τύχας ποικίλας, ἔ
 τε κινήσεις, ἢ πόλεων
 σεῖς, τῶν τε ἐν τῇ ἡμε
 καὶ ἐν πολλοῖς βαρβα
 ρῆς τε σεισμοῖς καὶ ο
 φθορὰς τυραννῶν τε καὶ
 ἄλλων πῶδρα δόξας, πῶτερον ἢ σαπείως ἢ

ως μνημονοῦντες ὧν οἱ ὅ
ν ὀπιμηκέστερον ἔχον πλῆ
χῶν, οἱ δὲ ὀρθοκλειρον
ὁ δυναστείαν. εἰσὶ δ' οἱ 7
καὶ ὀρθοκλειρίας καὶ π-
5 ἔσημα ἰώνης ἐλδόν-
7, ἀδέως κατελύθησαν.
μαθεῖσα γὰρ ἡ Ῥωμαίων⁸
ἢ ἐν ἔτεσιν ἐξήκοντα εἰς
8 ἡς δυναθείας ἢ ὁ χρο-
- ἀπῆται, πολλὰ καὶ πι-
α ἰσχυρὰ καὶ θαύματα
9 α. ἔτω γὰρ οἱ μὲν πλῆ ἡ-
9 ταν πρεβύτεροι, τῆ ἐμ-
εἰα τῆ ὀρθοκλειρίας, ὀπι-
ἔτεσιν ἐκ τῶν τε καὶ τῆ
ἡκόων ἡρξάν. οἱ δὲ κομι¹⁰
10 νῆσι, Ῥαθυμότερον βιώ-
τες, πολλὰ ἐκαυνοτόμη-
11, διόπερ εἰκότως ἐν ἡλι-
11 ς τε καὶ ἐξουσίας διαφό-
11 ς ἐχ ὁμοία γέρονε τὰ
11 τῆ δυνάμει. ὡς δ' ἐκα-
11 τῶτων πῶθενται, κατὰ
11 ς καὶ δυναθείας δι-
11 ομαι.

Ὁ βασιλεὺς Μάρ-
κω θυγατέρες μὲν ἐγέ-
12 πλείους, ἀρρένες δὲ δύο.

atque inauditas, ut nulla eis
apud veteres consimilia ex-
empla, aut certe quam pau-
cissima inveniuntur. quo-
rum alii diuturnam, alii
breuē potentiam obtinuerunt:
nonnulli autem vix-
dum inuito honore, impera-
toresque duntaxat appella-
ti, eodem illo, quo susceperant
die, imperium amiserunt.
Nam quum sexaginta
annis plures quam pro tem-
pore principes vixissent Roma
peritulerit, factum ex eo est,
vix multæ sanè varietateque res
atque admiratione dignæ
exorirentur. Quippe ætate
prouecti principes, utpote
rerum negotiorumque pe-
riti, diligentius sese suosque
regebant: contra adolescen-
tes, molliter atque indul-
genter habiti, nova scilicet
per multa designabant.
Quo factum est, ut dispari
ætate atque licentia, dis-
paria quoque studia mo-
resque sequerentur. Hæc
quemadmodum gesta sint,
temporum ipsorum atque
principum seruatō ordine,
perscribemus.

Imperator Marcus filias
quidem suscepit complu-
res, inares autem duos.

A 2 harum

horum alter, natu minor, 2 τῶν δ' ἀρρένων τέτων ὁ
adolescentulus admodum 2 ἕτερος, κομιδῆ νέου
fato est functus: Verissimo βίον μετήλαξε. Βνείωσι
nomen fuit. Alterum vero, ἡ' ἡ' ὄνομα αὐτῶ. τὸν
Commodum nomine, ma- πειόντα, Κόμμοδον κε-
gna diligentia curaque pa- μενον, ὁ πατήρ μὲ τῆς ἀλ-
ter educauit, accitis vndique ἑπιμελείας ἀνεδρέψατο
viris doctrina claris, maxi- πάντοθεν ἴως ἐν τοῖς ἔθν
maque proposita mercede, ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους
vti mores pro se quisque fi- συντάξεσιν ἐκ δικάτα
lii ingeniumq; excolerent, νήτοις κελλῶν, ὅπως συ-
Filiis porro, quum adole- τες αἰεὶ, παιδιδοιοεν αὐτῶ
uissent, optimis ex ordine 3 ἦόν. τὰς ἑ' θυγατέρας ἐν
senatorio viris collocauit. ἡγομέναις ἐξέδοτο ἀνδρ-
Neque enim qui longam τῆς συγκλήτου βελῆς
generis seriem praeferrent, αἰείσιν, ἔ τοὺς ἡγῶν
aut qui opes nimias osten- κραῖς διαδοχαῖς ἀπα-
tarent; sed qui morum pro- δας, ἔδὲ τὸς πλείους
bitate, atque modestia, vi- βολαῖς λαμπρῶς, κοσ-
tæque innocentia præcelle- ὶ ἑ' τρέπον, καὶ σώφρον
rent, eos sibi generos deli- βίον, γαμβρῶς αὐτῶ
gendos putabat. Hæc enim 4 δαι δέλων. ταῦτα γὰρ
sola animi bona certa esse ψυχῆς ἰδίῃ καὶ ἀναφα-
stabiliaque ducebat. Virtue- ἠγῆτο κτήματα. ἀρετῆ
tem nullam non magnopere πάσης ἐμελεν αὐτῶ, λό-
re exercuit: adeo literarum ἀρχαιότητ' ἦν ἐραστῆ
antiquitatis studiosus, vt ne- μνησενὸς μήτε Ρωμαίων μήτε Ἑλλήνων ἀπολείπετο. 5
mini sit in eo genere Gra- λοῖ δὲ ὅσα καὶ εἰς ἡμῶς ἦλθεν, ἢ λέχθέντα πρὸς
corum Romanorumque se- ἢ γραφέντα. παρεῖχε δ' καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἐαυτὸν ἐ-

καὶ μίττειν βασιλέα,
ς τε προσιόντας δεξι-
ενθ, κωλύων τε τὸς
αὐτὸν δορυφόρους ἀπο-
ιν τοῖς ἐντυγχάνοντας.
θ τε βασιλέων φιλο- 6
αμ ἐ λόγους, ἐδὲ δογ-
ων γνώσεις, σεμνῶ δ'
κὺ βίῳ σώφρονι ἐπισώ-
, πολὺ τε πλήθ⁷ αν-
σοφῶν ἤνεγκεν ἢ τῶν
ις κερῶν φορέα. φιλεῖ 8
πως ἀπὸ τὸ ἐπιήκοον ζή-
ῆς τῶ ἀφροντ⁹ γνώμης
ὑ. ὅσα μὲν οὖν ἐκείνω,
ρηκται οὐδ' εἶα κὺ σώ-
, στρατηγικὴν ἢ πολιτι-
ἀρετῶν ἔχοντα, πρὸς τε
τὰ ἀρκτῶα τῆς γῆς ἐ-
βάμβαρα κατοικοῦντας,
τε τὸς ἐπὶ ταῖς ἀνα-
ῆς ποικίμενος τὸν βίον,
ῆς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι
γεαπτῶ. ἀ δὲ μὲ τῶ 10
ε τελατῶ πῶρα, πάν-
ἐμαυτῆ βίον εἰδόν τε
κοσ, ἐστὶ δ' ἂν κὺ πείρα
χον, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις ἡρώμε-
ταῦτα συνέγερα.

omnibus principem pra-
stibat, ut adeuntium cui-
vis dexteram placide da-
ret, neminemque à suis
custodibus prohiberi aditu
pateretur: solusque impe-
ratorum sapientiae studium
non verbis aut decretorum
scientia, sed gravitate mo-
rum, vitaeque continentia
vsurpavit. Quo factum est
ut magnum sapientium vi-
rorum prouentum aetas il-
la extulerit. Soleat enim
plerumque homines vitam
principis aemulari. Quae-
cunque igitur ab illo mo-
deste atque fortiter doroi
forisque sunt gesta, qua-
lemque porro se aduersus
barbaras nationes septen-
trioni subiectas solique
orienti, gesserit, ea sunt
multorum doctissimorum-
que hominum comprehen-
sensa monumentis, quae
vero post Marci obitum per
vniuersam aetatem visa mi-
hi auditaque sunt, non-
nulla item in experiundo
cognita, utpote in publicis
officiis principalibusque ver-
sato, ea nunc conscribenda
suscepi.

3. **S**enem jam Marcum, neque ætate solum sed laboribus multis curisque confectum, dum in Pannoniis ageret, gravissimus repente perculit morbus. Quare quum deploratam plane salutem suam sentiret, anxius videlicet agebat, ne filius qui tum primam inierat adolescentiam, siue ætatis feruore nimio, siue licentia quadam summa, quam in orbitate esset habiturus, bonis artibus studiisque relictis, ebrietati sese & crapulæ dederet. Quippe facile ingenia adolescentium à recta honestaque disciplina ad luxum voluptatesque delabuntur. Terrebatur insuper hominem minime imperitum, multorum memoria principum, qui iuvenes imperiū suscepissent, ut Dionysii Siciliæ tyranni, cuius tanta fuit intemperantia victus, ut novarum voluptatum inuentores summis afficeret præmiis; ut item eorum, qui Alexandro successerunt, ita enim conumeliose violenterque dominati sunt, ut illius imperio

λιώτε πρῶν, ὅς ἐπὶ τῆς ἀγῶν ἀκρασίας, καινὰς ἡδονὰς ἐμείριστο. τῶτο δ', αἱ τῆς Ἀλεξάνδρου δεξιᾶς εἰς τὰς ὑπερηγίας ὑβρίε τε καὶ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνου

Γηροῦν ὄντα Μάρκου, καὶ μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας ἀλλὰ καμάτοις τε καὶ σφοδρῶς τετραχωμένον, διατρέποντά τε ἐκ Πάσης, νόσῳ² χαλεπῶ καταλαμβάνει. ἐπεὶ δ' αὐτῶ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχει ὑπὸ πλάνην, ἐώρα τε τὴν παιδα τῆς μειρακίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβάνειν, διδύως, μὴ νεότης ἀκμάζουσα, καὶ ἐν ὄρσασιν ἐξυπὶ ἀντοκράτορα καὶ ἀκάλυπτον προσλαβῆσαι, μαθημάτων μὲν καλῶν καὶ ἐπιτηδεύματων ἀφηνιάσει, μέθαις δ' κραπίλαις ἐπιδῶ ἑαυτῆ⁴ ῥᾶσα. ὃ δ' αἱ τῆς νεῶν ψυχῆς ἡδονὰς ἐξολοιδώρουσαι ἐπὶ τῆς παιδείας καλῶν μὲν ποχεύονται, οἷα δὲ ἀνδρῶν πολυτίμοι, μάλιστα ἐτάρατε μνήμη τῆς ἐν νεότητι βαπλείας προσλαβόντων τῶτο μὲν, Διονυσίῳ τῷ Σικ

κατήχουαν. Πτολε- 6
μας μὲν, καὶ μέγιστος ἀδελ-
φός ἴδιος ἐρωτᾷ περὶ χωρή-
σι, πῶς τε τὰς Μακεδ-
νικὰς Ἐλληνικὰς νόμους. Αν- 7
τιγονοῦ, Διόνυσον πάντα
ἐπέμεινε, καὶ κιστὸν ἐν
ἐπιπέδῳ τῆς κεφαλῆς ἀντι-
ποικίλῃ καὶ διαδήματι Μα-
κεδονικῷ, δούρον δὲ ἀντιποικί-
λῳ φέρων. ἐπὶ δὲ καὶ μάλ. 8
αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ περὶ
λαῖς, ἀλλ' ἑσπέρου ἔχοντα
τὸ μνήμων. τὰ τε Νέβριον 9
παραγμένα. (ὅς ἐχώρησε
χει μὴρώσῳ φόβῳ, παρῆχέ
τοῖς δήμοις ἑαυτὸν κατα-
λαστον δέμα.) τὰ τε Δο- 10
πανῶ τελολημένα, τῆς
ἐπιπέδῳ ἀμόνη δὲ ἀντι-
ποικίλῳ. πικρῶτα δὲ τυ- 11
ννίδῳ ἐκόντας ἑσπέρου-
μεν, ἐδεδίει τε καὶ ἡλ-
θεν. ἔμετρίως δὲ αὐτὸν 12
ἀρατῆρον καὶ οἱ Γερμανοὶ
πικρῶτα, ἔς οὐδέπω
αὐτὰς ἐκαίρωτο, ἀλλὰ τὰς μὲν παιδοῖ ἐς συμμαχίαν
προσγάλλο, πῶς δὲ καὶ κρατίσας ἐν τοῖς ὀπλοῖς. 13. ἦσαν δὲ
ὅς οἱ διαδράντες, πῶς τὸ παρὸν ἀννακεχωρήκεσαν, δέει

grauē dedecus conciliarint.
Siquidem Ptolemæus eo
turpitudinis prolapsus est,
ut contra Macedonum atque
adeo Græcorum omnium
leges, etiam fororibus amori-
bus implicaretur. Antigonus
autem, quo Liberum
patrem repræsentaret, pro
causâ & diademate Macedo-
nico, hederam capiti
circundare, thyrsūque pro
sceptro gestare est solitus.
Solicitabant animum senis
recentia quoque exempla,
ut Neronis ipsius, qui ne
à materna quidem cæde
abstinuerit, & se ridicu-
lum populo spectaculum
præbuerit: ut item Domi-
tiani, qui nihil sibi ad extre-
mam crudelitatem reliqui
fecerit. Has igitur tyranni-
dum imagines cum animo
volurans, inter ipsem me-
tumque agitabatur. Ter-
rebat præterea illum Germa-
niæ vicina gens, quam non-
dum plane subjecerat, sed
partim in societatem ad-
sciverat, alios armis bello-
que edomuerat. nonnulli
etiam ex iis effugerant, me-

tuque principis in praesens continebantur. Quare dubitabat, ne despecta mox filii aetate arma resumerent. quippe barbaris mos quamlibet leuibus momentis aut i causis impelli.

τῆς παρυσια γιγνέτω βασιλέως. ἐσώπληθεν ἔν, μι τῆς ἡλικίας τῆ μεισθηκίε καταθρονήσαντες, ἐπιδῶντα αὐτῶ. ἐρᾷ γὰρ τὸ βάββαρον κ ἐπὶ τῷ πυχούταις ἀφορμαῖ: ῥᾶσα κινείσαι.

4. **H**is igitur curarum fluctibus aestuans, amicos propinquoque omnes quotquot aderant, conuocari iubet. Qui postquam conuenerunt, constituto in eorum conspectu adulescente filio, paululumque se e grabbato subleuans, huiusmodi habuit orationem: *Dolere vos atque angere, quum ita me affectum contemplantini, minime mirandum. Quippe humanum est, humanis casibus ingemiscere. multoque magis misericordiam probocant quae oculis uisuramus. Caterum peculiaris uobiscum nostra ratio est. nam de mei erga uos animi conscientia mutuam spero a uobis quasi meo iure beneuolentiam. Nunc autem illud incidit, quum et mihi sit iudicium faciendum, frustrane uobis ho-*

1. **K**τράνευσαν ἔν ἔχων το σὺλλαις φερντίσι τὴν ψυχῆ, συγκαλέσας τὰς φίλους, ὅσοι τε παρήσαν τῶ συγγενῶν, κὲ τὸν παῖδα παροσησάμενοι ἐπέφθην πάντε σωῆλλον, ἡσυχῆ τῆ σκίμ ποδὲ κερφίσας ἐαυτὸν, τοῖς 2. τῶν λόγων ἤρξατο. Ἀχθεθὲ μὲν ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὀρεῖτέ μ 3. δὲ κείμενον, θαυμασὸν κ δέν, φύσει τε γὰρ τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν τῷ τῆσ ὁμο 4. φύλων συμφοραῖς. τὰ τ' ἴθνε ὑπ' ὄψιν πεσόντα, οἴκτοι 5. προκαλεῖται μείζονα, ἐμο δέ τι κὲ πλέον ὑπάρχειν πα 6. ὑμῶν οἶομαι. ἐκ γὰρ ἂν αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς εἰ μοι βιάαν δ' νοισαν εἰκότως 7. ἠλπιε. νῦν ὅ γε μερὲς εὐκαμ- πρὲ ἐμοί τ' αἰδέσθαι, μὴ μάλιστα πρὸς ὑμᾶς τοσούτε χερόνε πρὸς

πρὸς

ὡς τε καὶ ἀπεδωκὼς κατα-
τάσσεται, ὑμῶν τε, ἀποδιδωκὰς
αὐτῷ, δεῖξάσιν ὅτι κατὰ ἄν-
θρωπον, ἐκ ἐμνημονεῖτε. ὁ-
μοίως μοι τὸν υἱόν, ὃν αὐτοὶ
ἐτρέφοντες, ἀπὸ τῆς μει-
νῶν ἡλικίας ἐπιβαίνον-
τες καὶ δεόμενον, ὡς περ ἐν
ἄλλοις καὶ ζήτησιν τῆς κυβερ-
νήτων, μήποτε φερόμενος
ἀτελεῖς τῆς τῆς δέον.
ἐμπειρίας, εἰς φάλα
καὶ δεινότητά. περὶ σα-
φηνείας δὲ καὶ αὐτῶ ὑ-
ποφύων ἐνός ἐμῶ πατέρες
οἱ, ἀεικλιπόντες τε καὶ τὰ
ἐπιβουλεύοντες. ἔπει-
τα καὶ τῶν πλεονεκτημάτων
καὶ ἀνταρξίας περὶ τυραννί-
ας ἀκράσιαν, ἔπειτα δὲ ῥυθό-
φροντες ἰκανὴν ῥύεσθαι
οὐκ ἐπιμὴν ἀποῦπαρξαι
καὶ ἀποηκόων ἔννοια. καὶ
δὲ ἐκεῖνοι εἰς ἀφ᾽ ἑαυ-
τοῦ ἀκινδύωνος ἡλυσαν,
μὴ φοβὸν ἐξ ὁμότητος,
ὅτι τῆς αὐτῶν χριστότη-
τος τῆς ἀχρημένων ψυχῶς ἐνέσυσσαν. 12. καὶ ἵδ' οἱ ἐξ ἀνεί-
κτου ἀφ᾽ ὄντες, ἀλλ' οἱ μὲν

noram tamdiu habuerim,
studiumque omne in eum
lubeus detulerim: Et vo-
bis, referenda gratia osten-
dendum, non esse eorum qua
acceperitis immemores. Vi-
detis filium, quem ipsemet
educastis, primas nunc adu-
lescentia metas ingradien-
tem, quasique in saeculo atque
in fluctu vita, gubernatori-
bus indigentem, ne rerum
imperitia de recto quasi
cursu ablatas, malis arti-
bus impingat. este igitur
vos illi pro me uno multi
parentes, excolendo scilicet
atque optima suggerendo.
Neque enim aut pecunia
his tyrannidis iuxuriam
explere, aut stipantia sa-
tellitum agmina tueri
principem possunt, nisi illi
ipsi quos regas, animum
imperanti benevolentiam-
que accommodent. Quispe
si demum diu tutoque im-
perant, qui non metum ex
crudelitate, sed amorem ex
bonitate civium suorum
animis instillant. Neque
enim quos servare necessi-
tas cogit, sed quos obtem-
perare sua quaeque voluntas
adegit, si sunt in agendo

patiendoque à suspitione
 omni assentioneque vac-
 cui: nunquamque impersa
 detrectant, nisi violenter
 contumelioseque sint habi-
 ti. Est autem difficile, in
 maxima licentia moderari
 sibi, quasque frenos impo-
 nere cupiditatibus. Quod
 si bene vivendi autores illi
 fueritis, & qua nunc coram
 audit, identidem admo-
 nueritis, una opera &
 ipsum vobis reliquisque o-
 mnibus optimum princi-
 pem reddetis, & memo-
 riam nostram demere-
 bimini: quam scilicet
 immortalē hac una ra-
 tione poteritis efficere.
 Talia dicentem Marcum ita
 repente animus defecit, ut
 statim conticesceret, ac lan-
 guore nimio supinus in le-
 ctulum relaberetur. Tanta
 autem quicumque aderant
 miseratio inuasit, ut ex iis
 nonnulli præ dolore pa-
 rum animi compotes cla-
 morem extollerent. Sed
 ille quum diem vnum
 duntaxat noctemque su-
 peruixisset, fato est fun-
 ctus: sic ut magnum sui
 desiderium eius ætatis mor-
 talibus, posteris vero, et-
 iam virtutis memoriam re-

πῶι, καὶ ἔξω κολακεί-
 ας παροϊήτου δρώντες τε καὶ
 πάχοντες διατελοῦσιν οὐ
 ποτε ἀφηνιάζκει, ὡς ἡ
 βία καὶ ὕβρις ἐπιτύτω
 13 ῥῶσι. χαλεπὸν ὅ μιν
 σά τε καὶ ἔσεν ἐπιθεῖναι ἐπὶ
 θυμίας, ὑπερετίσης ἐξ
 14 σίας. τοιαῦτα ὅ συμβο-
 λῶντες αὐτῶ, καὶ ὧν ἀκού-
 παρῶν ὑπομιμνήσκοντες,
 μὴν τε αὐτοῖς καὶ πᾶσιν ἀφίς
 ἀποδείξετε βασιλέα, τῆ
 ἐμῆ μνήμη χειρῶν τὰ μ
 15 ρισα. οὕτω τε μόνως αἰδί-
 αὐτῶ ποιῆται θυμῶσα
 16 Τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον
 ἐπιπέσασα λειποθυμία καὶ
 17 τεσίχασεν. ὑπὸ ὃ ἀδενεί-
 καὶ ἀθυμία, αὐτῶ ὑπὸ
 ζεν, οἰκλῶ ὃ πάντας ἐλά-
 βανε τὸς παρόντας, ὡς μ
 δὲ καταχόνας τινὰς αὐτῶ
 18 εἰς οἰμαγλῶ ἀναβοῆσαι.
 μὴν οὐκ, νυκτός τε καὶ ἡμέρας
 ἐπιβιώσας μίας, ἀναπαύσ-
 το. πόσον τε τοῖς καὶ αὐτῶ
 ἀνθρώποις ἐγκαταλιπα-
 ἀρετῆς αἰδίον μνήμην

ἐσόμενον αἰῶνα. Τελείω-
ται ὁ Μάρκιος, ἐπειδὴ
φοίτησεν ἡ θήμη, πᾶν τε
παρὲν στρατιωτικὸν καὶ τὸ
λαῶδες πλῆθος ὁμοίως
θει κατείχετο. ἐδέ τις
ἀνθρώπων τῶν ὑποπλά-
μαίων ἀρχῶν, ὡς ἀδα-
πῆ τοιαύτῳ ἀγγελίαν ἐ-
στο. πάντες δὲ ὡς περ ἐν
Σφωνής, οἱ μὲν, πατέρων
σόν, οἱ δὲ ἀγαθὸν βασι-
λεῖ, χυνοῦσαν δὲ ἔτεροι στρα-
τῶν, οἱ δὲ, σώφρονα καὶ κό-
νον ἀφχοντα ἀνεκάλου, καὶ
ἰς ἐψεύδετο.

liqueret sempiternam. Post
quam vero illius mortem
fama vulgavit, incredibilis
repente exercitum ipsum
plebemque adeo omnem
luctus occupavit. Neque
vlli sane Romanae ditionis
mortales fuerant, qui non
eiusmodi nuntium mul-
tis lacrymis exceperint:
omnesque eum velut una
voce, alii parentem pro-
bum, alii bonum impera-
torem, quidam fortassis muna-
dilem, nonnulli etiam con-
tinentem moderatumque
principem vocitabant. ne-
que sane quisquam falsus
habebatur.

ἡλίων ὁ διαλευσῶν
ἡμερῶν, ἐν ὅσας πρὸς
κηδείαν τῆ πατρὸς τὸν
ἀπιχόλου, ἐδοξε τοῖς
οἰς προσεμαχεῖν τὸ μαι-
ονεῖς τὸ στρατιωτικόν, ὡς
λεχθεῖν τε τοῖς στρατιώ-
ταις, καὶ χεῖματα δωροδομή-
(ὡς ἐδοξε ὅτι τοῖς βα-
σιλεῖσι διαδεχομένοις) με-
λόφρονι ἐπιδόσει ὀκειώ-
ται τὸ κράτεμα. 3. παρῆλθον τε δὴ πρὸς ἐλθεῖν εἰς
ἡρώδους πεδίον αὐτὸς ὑποδέχεσθαι. 4. προσελθὼν ὁ

PAUCIS autem post die-
bus, celebrato jam fu-
nere, visum amicis est,
adulescentem adducere ad
exercitum, ut & milites allo-
queretur, & (qui novis im-
peratoribus mos est) pecu-
niis elargiendis, velut au-
toramento quodam illo-
rum sibi animos adjuge-
ret. Edictum itaque om-
nibus, ut in campum de-
more adessent frequentes.
Quum itaque processisset

Com-

Commodus ac rem diuinam fecisset, erectumque ad hoc ipsum mediis castris tribunal conscendisset, paternis amicis, qui multi sane doctissimique viri aderant, circumstantibus, ad hunc ferme modum verba fecit. *Communem mihi esse vobiscum huius mœrorem calamitatis neque vos aliter quam me ipsum affectos esse, planissime persuasum habeo. Neque enim ego superstitie parentis ipso meo, superiorem me vobis unquam gessi. Nam ille ita nos uniuersos, ut unum aliquem, diligebat, libentiusque me commilitonem quam filium vocitabat: quippe hanc, natura appellationem, illam vero, virtutis communicationem existimabat. Quin infantem sepe me in sinu gestans, vobis dabat in manus, quasi-que vestra mandabat fides. Quapropter minime dubito, quin mihi omnem sitis benevolentiam exhibiturus: quum pro alumno me maiores natu habere debeant: ipsos autem æquales, con-*

Κόμμοδος, τὰς τε βασιλείας δυσίας ἐπετέλει, καὶ βήματι αὐτῶν εἰς ὕψος ἀφένει ἐν μέσῳ τῶν στρατοπέδῳ, ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὴν, καὶ κωμωδούμενον τὴν πατρῴεον φίλως (πολλοὶ δὲ καὶ λόγιον παρήσαν αὐτῷ) ἔλεξε τοιαύτην. Κοινῶν ἔστι μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ὅτι τοῖς καταλαβῶσιν ἀλγηδόνα, καὶ μηδέ τι ἠήθον ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν, ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πέπιικα. ἰδὲ γὰρ περὶ οὐκ ἔστι μοι τῶν πατρῴων, πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἠξίου. ἐκείνος γὰρ πάντας ἡμᾶς ὡς ἓνα ἠγάπα. ἔχαιρέν οὐκ ἄλλοιον συστραπῶν τῶν μετὰ ἡμῶν καλῶν. τὴν μὲν γὰρ, πρὸς ἡμῶν ἠγεῖται φύσεως, τὴν δὲ ἀφ' ἡμῶν κοινῶν. φέρων τὴν με πολλὰ κισ νήπον ὄντα, ταῖς ὑμετέροισι ἐνεχείρισε πίστεσι. διόπερ καὶ ῥᾶσι πάσης ἐννοίας μεδέξιν πρὸς ὑμῶν ἠλπίσκει. ἢ μὲν πρὸς βυτέρῳ πάντας

άντας γδ υμᾶς ὡς ἓνα ὁ
ατὴρ ἐφίλει τε καὶ παῖσαν
ρετῶν ἐπέδευεν. ἔδωκε ὅ
ἐλ' ἐκείνον ἐμὲ βασιλέα ἢ
ὕχθι, ἕκ ἐπέσκακτον, ὡς
ερ οἱ πατρὸς ἐμοῦ, παροπι
ω σπυρνόμενον ἀρχῆ,
λλὰ μόνον τε ὑμῖν ἐγὼ
ν τοῖς βασιλείοις ἀπεκνή
κω. καὶ μὴ πιεραθέντά με
διωτικῶν παργάνων, ἀμα
τὸ τῆς γαστρὸς παρελθεῖν, ἢ
βασιλείῃ ὑπεδέξατο πορ
νεῖς. ὁμῶ δὲ με εἶδεν ἢ
αὐτὸν ἀνθρώπον καὶ βασι
λέα. εἰκότως ἀνοῦ τῶν τα
λογιζόμενοι, σέρροτε ἢ δ
θέντα ὑμῖν ἀλλὰ χυνηθέντα
ἰλοκράτορα. ὁ μὲν γδ πατὴρ
ἡς ἕρανον ἀγαπᾶς, ὁ πα
τρὸς ἡδὴ καὶ σωθεὸς ὄσι
θεῶν. ἡμῖν ὅ χθὲν μέλειν ἡ
ἐν ἀνθρώποις, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς
ποιεῖν. καλορδοῦν ὅ αὐτὸ
ἢ βεβαιωῦν, ὑμέτερον ἔρ
ρον, εἰ τὰ τε ἔσ' πολέμῃ λεί
ψανα μὲ πάσης ἀνδρείας ἀ
παλείφοιτε, καὶ τῶν Ρω
μαίων ἀρχῶν μέχρις ὧ καὶ
θεαγαγῶν. 20. ὑμῖν τε γδ

discipulos armorum iure
appellauerim: siquidem ita
nos videris vos et unum ali
quem pater diligebat, omni
que virtutum studio ac bo
nis artibus curabat insti
tuendos. Nunc me post
illum vobis fortuna princi
pem dedit, non quidem a
scititium, quales ante me
fuerunt, neque velut acqui
sito imperio, gloriantem.
14 Quippe vni ego vobis na
tus educatusque in aula,
privatisque intactam cu
nabulis, statim me, et ex
alio prodieram, imperato
ria purpura suscepit: simul
15 que sol hominem me vidit
et principem. Hac cum
animis vestris reputantes,
iure principem colite, non
datum vobis sed natum.
Nam pater quidem iam in
17 cælum euectus, confors est
confessorque deorum: nobis
autem orbis terrarum gu
bernacula rerumque hu
manarum cura incumbit.
Quæ quos successus quan
19 tasque habitura sint vires,
in vestra manu est. Si enim
belli reliquias fortiter dele
ueritis, et imperii Romani
terminos ad Oceanum et
que promoueritis, cum ipse
vobis

Vobis ingentem gloriam
comparabitis, tum com-
munitis parentis memoria
debitam gratiam referetis.
Atque cum quidem exaudi-
te, qua dicimus, & intae-
ri presentem qua gerimus,
credite. Nos autem felici-
simos, qui benefactorum
nostrorum testem eiuscemo-
di simus habituri! Qua igitur
ad hanc diem fortissime
prosperrimeque gestistis,
allicius felices sapientia gu-
bernationique tribuuntur.
Qua autem mecum, hoc
est, cum iuvene imperato-
re vestro, praclare feceritis,
ea sunt vobis ipsis quasi pe-
culiare cum fides tum
virtutis claritudinem pa-
ritura. Quocirca & agra-
si mea rebus strenue ge-
rendis auctoritatem concili-
bitis, & barbara gens
initio noui principatus re-
pressa, neque in praesens,
contemptu aetatis nostra,
se efferet audacius, & suis
nunc edocet periculis, me-
tu deinceps perpetuo coer-
cebitur. His dictis, pecu-
niam magna copia elargi-
tus, vt sibi animos militum
fidus faceret, in aulam re-
uersus est.

ταῦτά σοξάν οἴσῃ, καὶ τῷ
κοινοῦ πατρὸς μνήμῃ. καὶ
εἰσὶν ἀξίαις οὕτως ἀν-
21. ἴσαδε. ὄν ἐπαύειν τὸ τῆς λ-
ρημένων, καὶ τὰ περὶ πόμε-
22. ἐφορᾶν ἠγείσαδε. οὐδαμῶν
ἡμεῖν δ' αὖ τὰ δέοντα περὶ
τοντες ὑπὸ τοῖσ' τω μάρτυ-
32. εἰ. καὶ τὰ μὲν περὶ πρὸν ὑπὲρ
ἀνδρείως καλορθεύοντα, καὶ
τὴν ἐκείνους σοφίαν τὴν καὶ ἐπι-
τησίαν τῷ ἀναφορῶν ἐχ-
24. ὅσα δ' αὖ σὺν ἐμοὶ, βασι-
λεῖ νέω, περὶ δὴ μὲν ἐπιδ-
ξῆσαδε, τέτων τῷ σοξάν ὁ-
σεῶς τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρεί-
25. ἐπίπεσαδε. τί, τε ἐν ἡμῶν νέ-
σεμνότητι πηλώσατε ἵ-
τῆς ὑμετέρων ἔργων ἀνδρε-
26. γαθία. τί, τὸ βάρβαρον ἐν ἀ-
χῆ νέας ἡγεμονίας κωλυθεῖ-
εἴ τ' εἰς τὸ παρὸν καταδρασ-
σαι, τῆς ἡλικίας κατὰ φρονι-
σαν, τὰ τὸ μέλλοντα φοβήσ-
ται, δέει τῆς πεπειραμένω
27. τοσούτα ὁ Κίρμωδ' ἐ-
πὼν, καὶ μεγαλόφροσι δωρε-
αῖς χρημάτων οἰκειωσάμε-
βασιλείον ἐπανῆλθεν ἀλλυ-

νῶ τὸ στρατιωτικόν, εἰς τὴν βασιλείον ἐπανῆλθεν ἀλλυ-
ΟΛΙ

Ὀλίγα μὲν ὡς πινύσχο-
 ντες πάντα ἐπεὶ ἦτο τῆ
 ἀμὴ τῆς πατρῶων φίλων
 πανημέριοι σιωπῶσαν αὐτῶ,
 βέλπιστα συμβουλευόν-
 τες, καὶ τοσῶτον ἐνδιδόντες
 ὄνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρ-
 πως σώφρονα τῷ σώμα-
 τὶ ἐπιμέλειαν. παρεισδύ-
 ντες δὲ πινύσχοι ἐπὶ πῖσι οὐ-
 ς οἰκετῶν διαφθεῖρειν ἐ-
 ρρωτῶντο νέον ἠδὲ βασι-
 ως, ὅσοι τε κόλακες τρα-
 ζῆς, καὶ τὸ ἄδαιμον γαστρί-
 ῃ τοῖς αἰσχίστοις μετρώσιν,
 τομιμνήσκοντες αὐτὸν τῆς
 ῥάμης τρυφῆς, θεάματα
 καὶ ἀκοίσματα τερπνά
 ηγούμενοι, τὴν τε τῆς ἐπι-
 δείων δαφίλειαν κατα-
 θμοῦντες. διαβάλλοντες
 πᾶσαν τὴν ἐπὶ τῷ ὄχθαις
 Ἰσραὴ ὄραν, μήτε ὀπίρας
 φορον, κρυεράν τε αἰεὶ καὶ
 ὠνεφῆ. Οὐ παύσῃ δ', ἐλε-
 ν, ὃ Δέσποτα, πηγνύμενόν
 καὶ ὀρυθόμενον πίνων ἰ-
 ορ; ἄλλοι δὲ ἀπολαύσκει
 γῶν τε θερμῶν καὶ ψυχρῶ

1 **I**gitur breue sane ad tem-
 pus omnia paternis ami-
 cis autoribus geriebantur;
 qui assiduitate prudentique
 consilio nullo loco dec-
 rant, tantum ei tribuentes
 laxamenti, quantum satis
 esse ad tuendam corporis
 valetudinem arbitrabantur.
 Paulatim deinceps irreple-
 re nonnulli ex aulico famu-
 litio, qui sibi ad corrup-
 pendam juvenis imperato-
 ris indolem nihil facerent
 reliqui. Quippe mensarii
 adultores, qui ventre atque
 obscænis voluptatibus felici-
 tatem metiebantur, idem
 illum vrbis deliciarum
 admonēbant: & nunc,
 quæ illic visu audituque ju-
 cunda forent, commemo-
 rabant, nunc rerum om-
 nium copiam atque af-
 fluentiam ferebant laudi-
 bus. Ad hæc ripas Istri, ut
 3 omni tempore incōmodas
 vituperabant, quæ neq; po-
 miferos haberent frutices,
 & perpetuis rigoribus nu-
 bibusq; obtinerentur. Nun-
 quamne, Imperator (aie-
 bant) concretam gelu atque
 effossam potare aquam desi-
 nes? alii calidis fontibus
 riuorumque fluentium fri-
 4 γόματ', ἀτμίδων τε καὶ

gore, aurisque & cælo illo
fruentur Italiæ peculiari. 6
Tali scilicet illecebrarum
mentionem, facile adulescen-
tis animum voluptatum
cupidinibus incenderunt.
Itaque statim conuocatis
amicis, teneri se patriæ de-
siderio non dissimulauit:
causas tamen tam repenti-
næ mutationis fateri veri-
tus, sollicitum se aiebat esse,
ne quis opulens ex nobilitate
domum occuparet prin-
cipis: dein collectis viribus,
quasi ex munitissima arce
summam sibi rerum vin-
dicaret posse ex populo
fatis magnam vim delecto-
rum iuuenum conflare. Ta-
lia causante illo, reliquis
metu defixis, terramque
tacito vultu mœstoque in-
tuentibus, surgens Pompe-
ianus, qui & ætate reliquos
anteibat, & Commodi
forem natu maximam in
matrimonium habebat. *Teneri te, inquit, o fili &
domine, patriæ desiderio,
minime mirandum. Quir-
pe eadem nos quoque rerum*

ἀέρων, ὧν Ἰταλία μόνη
φασκεται. Τοιαῦτα δὴ πρὸς
τῷ μειρακίῳ ἕσπευτο ἄμ-
ηγερον αὐτῷ τὰς ὀρέξεις
7 πρὸς ἡδονῶν ἐπιθυμίαν.
ἀφιδίως δὲ χαλέσας τὰς
λας, ποδοῖν ἔλεγε πρὸς
8 τείδα, ὁμολογεῖν ὅτι τὰς
πίας τῆς ἀφιδίως ὀρμῆς
δύμενος, δεδιέναι προσεπ-
εῖτο, μή τις ἐκείσε πρὸς χα-
λάβοι πρὸς βασιλείον ἐ-
στῆν ὑπατειδῶν πλοσί-
εῖθ' ὡσπερ ἐξ ὀχρεῶς ἀ-
πόλεως, δυνάμιν καὶ α-
βολῶν συγκροτήσας, ἐπι-
9 ται τῇ ἀρχῇ. ἀντάρκην
δὴ μὲν χρῆσθαι πλῆθ-
10 ὀπλέκτων νεανιῶν. τοιαῦ-
τά πνα προσφασίζομενος
μειρακίου, οἱ μὲν ἀ-
σωεσάλησαν τε πρὸς
χῶν, καὶ σκυδρωπαῖς
ὄψεσιν εἰς γῆν ἐνδ-
11 Πομπηϊανός ὅς, ὅς πρὸς
τατός τε λῶ ἀπάντων, καὶ

ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, (σωώκει γὰρ τῇ πρὸς βυ-
στῆν ἀδελφῶν ἔ Κομμόδα) 12. Ποδοῖν μὲν σε, (ἔφη)
κνον καὶ δέσποτα, πρὸς παλῆίδα, εἰκός. 13. καὶ γὰρ αὐτοὶ τῆν ο

κοία ἐπιθυμία ἐσηγάμεν.
 καὶ τὰ ἐνταῦθα περὶ
 αἰτέρον ὄντα, καὶ μάλλον ἐ-
 εἶροντα ἀπέχει τὴν ἐπιθυ-
 αίν. τῆς μὲν γὰρ ἐκείσε καὶ ὑ-
 ἔρον ἐπὶ πλείον αἰῶμα
 πολυαῖσεις (καί τε ἢ Ῥωμαῖ-
 ον ποτ' ἀν' ὁ βασιλεύς ἢ)
 καὶ πόλεμον ἀτελή κατα-
 πειν, καὶ τὴν ἀπρεπῆ καὶ
 πσοφαλές. δῆρσθ' ὡς ἐμ-
 15 ελοῦμεν τοῖς βαρβάροις,
 ἐπανόδον πόδον, ἀλλὰ φυ-
 λὸν καὶ δέσθ' ἡμῶν κατα-
 ἔσθ. καλὸν δέ σοι, χειρω-
 16 μένω πάντας αὐτοῖς, καὶ τὴν
 τὸ τῆ ἀφικτῶ ἀρχὴν ἀκεανῶ
 ἰσωντα, ἐπανελεῖν οἴκα-
 ς, θειαμβδονί τε καὶ δεσ-
 17 σσ ἀπάρωντι καὶ ἀχμυλῶ-
 ς βασιλεῖς τε καὶ σαβά-
 ρς βαρβάροις. τέτοις γὰρ καὶ
 18 περὶ σῶ Ῥωμαῖοι, μεγά-
 ρι τε καὶ ἔνδοξοι κρόνασι.
 δέναι δέ σε ὁ καὶ, μή τις
 εἰ τοῖς περὶ γμασιν ἐπι-
 19 ται οἱ τ' ὡς ἀφισοῖ τῆς βε-
 ς ἐνταῦθα σὺ σοι, ἢ τε
 20 ἀπωπικὴ δυνάμει παρεῖσαι

domesticarum cupido solici-
 tatur: sed ei tamen resisti-
 mus, quoniam priores par-
 tes agunt magisque incum-
 bunt nobis, quae hic expedi-
 enda supersunt. Nam illis
 14 quidem vel impofterum divi-
 tius perfrueris: (Roma
 autem illic est, ubi impera-
 tor est) ceterum bellum re-
 linquere inchoatum praece-
 quam quod indecorum vi-
 detur, etiam periculosum
 15 est. Quippe audaciam bar-
 baris injicimus: neque
 enim remeandi cupiditate
 decessisse nos, sed aufugisse
 metu percussos arbitraban-
 16 tur. Tibi autem quam fue-
 rit pulchrum, deinceps ho-
 stibus atque imperii finibus
 ad Oceanum usque propa-
 gatis, redire in urbem tri-
 umphanti, vincidosque
 captivos praeteragenti re-
 ges, satrapasque barbaros,
 his enim artibus, prioribus
 17 seculis, Romani homines,
 magni atque illustres eda-
 serunt. Nihil est autem quod
 vereare, ne qua illic res
 18 tua periclitentur. nam
 19 optimus quisque senator
 tecum hic est, et exer-
 citus universus tuum co-
 ram propugnat imperium.

B

Quin

Quin ararium quoque principalis pecunia nobiscum est omne. Ad hac patris tui memoria aeternam tibi a-
 pud potestates quaslibet fidem atque benevolentiam roborabit. Quum ad hunc modum potiora suadens Pompeianus loquutus esset, paulum modo in praesens conatus adolefcentis repressit: qui reveritus senis dicta, quum nihil haberet quod saltem honestum specie responderet, consilium dimisit, diligentius affirmans consideraturum. Dein vero ministris illius magis magisque instantibus, nihil jam ad amicos retulit, sed datis Romam literis, ac propositis quos visum esset tuenda Istri ripae & barbarorum insultibus coercendis, profectioem continuo edicit. Illi igitur, demandata sibi munia obcunctes, haud ita longo tempore multos armis barbaros subegerunt, quosdam autem ex iis magnis praemiis in amicitiam sibi adiunxerunt.

19 πρίξει ταυτὰ τε γρηματώ βασιλικῶν ἐν ταῦτα πάντα ἢ τε τῷ πατρὸς μνήμη, αἰώνιον τοι πῖσιν καὶ εὐνοίαν αὐτῶν ἀρχόντων ἐβεβαίωσι.
 20 Τοιαῦτά τινα εἰς πρεσβυτην καὶ τὴν πρὸς τὰ κρείττενα ὁρμῶν ὁ Πομπηϊανὸς ἐπιπῶν, διέτρεψε πρὸς ὑλίχθη.
 21 τὸ μετᾶκιον. αἰδέσθεις γὰρ Κόμμοδον τὰ λεχθέντα, δὲν τε οἶός τε ὦν ἀλόγη ἀποκρίνασθαι, τὸς φίλους ἀπέμψατο, φήσους ἀκείβητρον καθ' αὐτὸν ἐπισκέψαι.
 22 τὸ πρᾶκτέον. ἐσκευμένων τῶν πρὸ αὐτῶν στρατοῦντων ἔκεπ μὲ τοῖς φίλοις ἔδην.
 23 κοινώσατο. ἐπέμψας γράμματα καὶ δαρενίμας ἐδοκίμασε τῆς ὀχθῆς τῆς σπυλῆν πρηνόταν, πρεσβυτάτην αὐτοῖς ἀνέχειν τὰς βαρβαρῶν ἐπιδρομὰς, ἐπι.
 24 γίλλει τὴν ἔξοδον. οἱ μὲν αὖθις δῶκου τὰ ἐσκευημένα. οἱ καὶ ἐπολλῶν γρο.

πλείους τῶν βαρβαρῶν ὅποιοις ἐχειρώσαντο, τὸς δὲ ὅτι γάλοισι σωτήριον ἐς φιλίαν ἐπηγάγοντο, ῥᾶσα πείσαντο.

ἴσθη γὰρ τὸ βαρβαρον φιλο-
ῆματον καὶ κινδύων κα-
ίφρονήσαντες, ἢ δὲ ἐπιδρο-
ῆς καὶ ἐφόδου τὸ χεῖραδες
εἰς τὴν βίον πορίζοντων, ἢ
γάλων μισθῶν τὴν εἰρή-
μ ἀντικαταλλάσσοντων. ἄ-
ρὸ Κόμμοδος εἰδὼς, καὶ
ἀμέειμον ἀνόμενος,
ειδὼς ἔχων χερμάτων,
ὕτα εἶδιδε τὰ αἰτέμενα.

Ἦς δὲ ἐξόδου δευτε-
- ραίσις, κίποις δὴ
ῆση καταλαμβάνει τὸ
εὐτόπεδον, καὶ πάντες αὐτῶ
υαπελθεῖν ἠθέλον, ὡς ἀ-
λαγχεῖν μὲν τῆς ἐν τῇ
λεμια δευτερίσ, ἀπολαύ-
ων ἢ τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυ-
- ρι. ἐπειδὴ ἢ διεροίτησεν
ἠμνη, ἀγγελοῖ τε ἴχον κη-
- τοιτες τὴν τῆ βαπ-
- ος ἀφιξιν, ὑπερήδη τε ὁ
μαίων δῆμος, καὶ χησῶς
ἐν ἐλπίδας, νέε αὐτοκρέ-
- ῃ ἐπιδημία, παρῶσειν
μεγάκιον ἠγρύμινσι
αἰτίσας δὲ τὴν ὀδοιπορείαν ὁ Κόμμοδος μετὰ νεανικῆς
δῆς, καὶ δευτεραμῶν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, ὑπεδεχθείς

bari, suapte natura pecu-
nia avidi, periculorum de-
spicientes, aut incurribus
populationibusque victima
parant, aut proposita mer-
cede venalem pacem ha-
bent. Quod intelligens
Commodus, ut pecunia,
qua maximè abundabat, se-
curitatem redimeret, nihil
videlicet petentibus dene-
gabat.

VBi autem Hedita pro-
fectionis fama per ex-
ercitum est, ingens re-
pente totis castris motus
extitit: nullo non redire
Romam cupiente, relicto-
que hostili solo urbanas af-
fectante delicias. Postea
vero quam fama ac nuntius
vulgatum est, reverti in ur-
beam principem, incredibili
universam plebem latiti-
a pervagatur, spem sibi
unoquoque optimam de
juvenis imperatoris praesentia proponente, creden-
tibusque universis, paternis
eum vestigiis perrecturum.
Sed ille festinato iter fa-
ciens, & juvenili quodam
ardore omnes in medio ur-

bes curriculo pertransiens, regioque cultu, latisque populorum celebritatibus exceptus, gratus nimirum omnibus atque optatus adveniebat. Sed ubi Romam appropinquavit, senatus statim universus, populusque Romanus, magno pro se quisque antevertendi studio celsi, laureatique, ac flores omnifariam (quos dabat anni tempus) conferentes, quam quisque ab urbe longissime poterat, occurrebant, visuri principem ætate atque nobilitate conspicuum; quippe amabant illum, & quidem verissimis affectibus, natum apud ipsos educatumque, tertioque jam gradu imperium nobilitatemque Romanam complectentem. Nam paternum ei genus à primoribus senatorii ordinis: mater autem Faustina, principis uxor, Antonini Pii filia, Hadriani etiam per matrem neptis, seriem ipsam generis ad Traianum proavum referebat. Hoc editus genere Commodus est, cui quidem præter æta-

τε πανταχῶ βασιλικῶς, ἡ δῆμοις ἑορτάζουσιν ὀπιφνεῖς, ἀσπαρὸς τε καὶ ποδῖ 4 πᾶσιν ὄφθη. Ὡς ὅτε πλὴν ὄν ἐξήνετο τῆς Ῥώμης, αὐτὴ ἢ οὐκ ἐκλήθη βελή, πᾶσιν ἀποδοῦν ὅσοι πρὸ Ῥώμης καλῶκου ἀνθρώποι, μὴ καλῶντες αὐτῶν, ἀλλ' ἐκαστὸν φθάσαι δέλων, διαφρηφί τε καὶ πάντα ὀπιφνεῖς ὄντες τὸτε ἀκμάζοντα, ὡς 5 ὅτε οἶός τε ἦν, πόρρω πέλεως ἐπιήντων, δεαστοὶ τὸν νέον καὶ ἀγνοῦν βελέα. ἐπέδου γὰρ αὐτὸν αἰθερῶν ψυχῆς διαδέσσει, ἀτε αὐτοῖς ἡννοῦντα τε καὶ φέντα, καὶ ἀνώθεν ἐκ τριγβασιλέα τε καὶ ἀπατρῶντα Ῥωμαίων. τὸ μὲν γὰρ ἀπατρῶς αὐτῶν καὶ ὀπιφνης συγκλήτη βελῆς σήμων ὤ. Φαυστίνα ὅτι ἡ τῆς βασίλισσα γενήνητο. γάτρης τε ἴσα Ἀντωνίνου

Εὐσεβὲς ἐπικληθέντος, καὶ Ἀδριανῆ ἔκγονος καὶ ἡλυρο 7. ἀνλώεγκε ὅτι τὸ καὶ αὐτὴ ὅτι Τραϊανὸν πρὸς πατρῶς μὲν οὐκ ὁ Κόμμοδος ἔπος εἶχε. 8. πρὸς ὅτι τῆ

κίας ἀκμή, καὶ τὴν ὄψιν
 καὶ ξιθεαίθη, σώματος τε
 μετρία, καὶ κάλλει προσώ-
 μετ' ἀνδρείας. ὀφθαλ-⁹
 ν τε γὰρ ἀφθίμου καὶ πυρώ-
 ε βολαί, κόμη τε φύσει
 δὴ καὶ ἔλη· ὡς, εἶποτε
 ἰὼν δὲ ἠλίε, τοσῦτον ἐκ-
 λπεν αὐτῷ πυρεϊδές π,
 τὰς μὲν οἰεῖσθ' ῥίνημα
 σοῦ προσῖόντι ἐπιπάσσει-
 . τὰς δ' ἐκδειάζειν, λέ-¹⁰
 γας, ἀγύλλω πνὰ ἐράνι-
 δεὶ τὴν κεφαλῶν συγ-
 ῆδω αὐτῷ. ἰουλοὶ τε
 ἰ καπὸντες ταῖς παρειαῖς
 ῶδου, τοῖστων δὲ δεα-¹¹
 νοὶ τὸν βασιλέα οἱ Ῥω-
 οὶ, ἀφημίαις τε παντο-
 αῖς καὶ σεφάων καὶ αὐ-
 ν βολαῖς ἰαεδέχοντο.
 δ' εἰς τὴν Ῥώμην εἰσή-¹²
 εν, εἰς τε τὸ Διὸς τὸ τέ-
 θη, καὶ τὰς ἄλλας νεῶς

ἰδῶν, ἀπὸς τῆ τε συγαλίτῳ καὶ τοῖς ἐν Ῥώμῃ κατε-
 δεῖσι στρατιώταις χειρῆια ὁμολογήσας τ' φυλαχθεί-
 πίσεως, εἰς τ' βασιλεῖον αὐτῶν ἀναχώρησε.

Ῥόνε μὲν οὖν πρὸς ὀλι-¹
 γων ἑτῶν πηλὴν πάσαν

tis florem, etiam formæ
 dignitas suffragabatur, con-
 gruens corporis modus,
 pulchra virilisque facies,
 tranquillæ facies oculis at-
 que micantes, flava & cri-
 spra cæsaries: ut in sole am-
 bulanti velut igne quodam
 rutilaret, sic ut euntem qui-
 dam scobe aurea putarent
 conspergi: quidam etiam
 pro argumento divinitatis
 acciperent, ac radios esse
 illos circa verticem geniti-
 vos opinarentur. Ad hæc
 lanugo malis proserpebat,
 easque quasi floribus con-
 vestiebat. Talem igitur im-
 peratorem faustis omni-
 bus acclamationibusque, &
 coronarum florumque spar-
 sionibus exceperunt. Sed
 postquam urbem ingressus
 est, Iovisque primum, dein
 cæterorum deorum templa
 consalutavit, gratiasque se-
 natui universo & prætorianis
 militibus egit servatæ si-
 bi fidei, in aulam palatinam
 se recepit.

PAUCULIS igitur annis
 nihil non honoris pa-
 ternis amicis exhibebat,
 B 3 omni-

8.
 8.
 omni-

omnibusque eos negotiis in consilio habebat. Cura de in totius imperii alis demandata, Perennium, Italicum hominem, militaris disciplinae peritissimum, praetorianis praefecit. Is adolescentis aetate abutens, deliciis illum ganeisque corrumpti sinebat: curaque omni laboribusque susceptis, totum plane imperium administrabat. Erat in homine inexhausta divitiarum sitis, sicut nihili quae acquisierat, pendens, novis semper lucis insatiabilis inhiaret. Hec & paternos Commodi amicos calumnias premere, & locupletissimum quemque nobilissimumque in suspicionem adducere institit: scilicet ut perterrefacto adolescente, atque illis supplicio affectis, causam potestatemque ipse haberet in eorum bona & fortunas invadendi. Caeterum aliquandiu cum patris memoria, tum amicorum reverentia continuat adolescen-

ἀπένεμε τοῖς πατρώοις
λοῖς, πάντα τε ἔπειθεν
κείνοις συμβέλοισι χρώ
2. ἐπεὶ ὅτι τὴν πένον
ἐνεχέειτε τῆς ἀρχῆς ἐαυτ
ὄπισθ' ἴσας τῆς στρατοπέδ
Περέννιον, ἀνδρα τὸ μὲν γ
3. Ἰταλῶν, στρατω
κὸν δ' ἔτι) Διοκῶντα (διὸ
μάλιστα αὐτ' ἐπαρχὸν ἐπο
σε τῆς στρατοπέδων) τῆ
μειρακίου ἀποχρώμεν
λικία, ἐκείνῳ, εἶασεν αὐ
πρυφῶνς χολάζοντα καὶ κ
4. πάλοις. τῆς τε φροντίδ
τῆς βασιλείᾳ καμάτων α
ἤγειν αὐτὸν, καὶ πᾶσαν
διοίκησιν τῆς ἀρχῆς αὐ
ἀνεδέξατο. πλούτῃ τε
κράτητ' ὀπισθ' ἴσας, καὶ τῆ
προσλαμμένων αἰεὶ καταφ
νήσει, τῆς δ' ἔπειτα παρόν
4. ἀπλήρω ἀντιποιήσει. τῆς
πατρώας φίλους πρώτ
διαβάλλειν ἤρξατο, καὶ ἔ

πλέσοι τε ἦσαν καὶ ἀγνοεῖς, τέτυκτο εἰς ἐπιφάνειαν, τὸ
εὐκρίνον ἐφόβει, ὡς ἀν' αὐτῆς διαχρησόμενῳ, ἀφορμὴν αὐ
πρόφασι καὶ ἐξουσίαν ἀπάξεν τὰ ἐκείνων κτήματα. 5. Δ
χει μὲν οὐκ πνὸς ἐπέηχε τὸν νεανίσκον ἢ τε τὸ πατρὸς μνη

ἢ πρὸς τὰς φίλους αἰδώς.
 ἀλλὰ ἄλλο ὡς πινὸς πονη-
 ρὸς καὶ βασιλεὺς τύχης, ἀνα-
 πέσης αὐτὴ πῶ ἐπὶ πάρεσ-
 καὶ κόσμιοι, σωζέβη τι τοι-
 ο. Λυκίλλα ἡ τῶ Κομμόδο 6
 ἡ πρεσβυτάτη πατρῶν ἀ-
 λφῆ. αὐτὴ πρὸς τὸν Λε-
 ο Βίρω ἀποκράτορι συνώ-
 ρι, ἐν κοινῶν Ἰῆς βασιλείας
 ἀρκῶ πειρησάμεν, ἐκ-
 τε αὐτῶ πῶ δυσάγεα,
 πῶν ἀνοίας ὑπερώτατον
 ἢ πρὸς αὐτὸν ὀπιγμίαν
 οἰήσατο. ἀλλ' ἐτεὶ σωζέ- 7
 πιν Λυκίον τελευτῆσαι,
 γόντων τῆ Λουκίλλῃ τῆ
 βασιλείας συμβόλων,
 ομπήαν ὁ πατὴρ αὐτῶ
 ἔδοτο. ἐδὲν ἡπὸν μέγιστοι καὶ 8
 Κομμόδο ἔειλασε τὸς
 καὶ τῆ ἀδελφῆ καὶ ἄλλοι
 βασιλείας ἔδρα καὶ ἄλλοι
 τοῖς θεάτροις, καὶ τὸ πῦρ
 ἐπέμπεν αὐτῆς. ἐπει 9
 ὁ Κομμόδο γυναικα ἡ-
 γητο Κεραίναν ἄνομα, ἀνάγκη τε ἐβλήτο ἡ πρὸς ἀν-
 τονίμεδρ τῆ τοῦ βασιλέως ἡ γυναικί, δυσάγεως ἔδο-
 ρουα ἡ Λυκίλλα, καὶ πῶ ἐκείνης πῶν ἐαυτῆς ὄβειν νο-

tem: dein velut maligna
 quaedam atque invida for-
 tuna, rectum adhuc mode-
 ratumque illius ingenium
 subvertit. Nam ita res ac-
 cidit. Lucilla erat Commo-
 do maxima natu soror: ea
 prius L. Vero imperatori
 nupserat, quem consortem
 sibi imperii Marcus ascive-
 rat, locataque in matrimo-
 nium filia, firmissimo affi-
 nitatis vinculo adstrinxe-
 rat: sed postquam Lucius fa-
 to functus est, manentibus
 adhuc Lucillae principatus
 insignibus, Pompeiano eam
 pater despondit. Nihilo
 tamen secius pristinum illi
 honorem Commodus reli-
 quit usurpandum. nam &
 sella imperatoria scissitare
 in theatro, & ignem de mo-
 re præferri patiebatur. Po-
 stea vero quam Commo-
 dus uxorem duxit Crispi-
 nam, ac necesse fuit princi-
 pis uxori primo loco cede-
 re, iniquo scilicet hoc ani-
 mo Lucilla ferens, atque il-
 lius honorem in suam con-
 tumeliam vertens, quam
 sciret à viro suo Pompeia-

no Commodum diligi, minime ausa est quippiam ad ipsum super occupando imperio referre: sed animum Quadrati, nobilissimi locupletissimi que adolescentis, periclitata (cum quo etiam stupri consuetudinem habere existimabatur) gravissimeque apud eum de accepta injuria conquesta, paulatim adolescentem eo perpulit, ut in semet unversumque senatum perniciosissime consuleret. Quippe inter ceteros senatorii ordinis, qui secum in id facinus conspirarent, etiam adolescentem quendam Quintianum nomine, prompti atque audacis animi, sibi adjunxit: persuasitque ut pugionem in sinu celans, tempus locumque caperet, factoque repente impetu Commodum occideret: reliqua se pecuniis largiendis curaturum. Ille in aditu amphitheatri subsistens (quippe obscuro loco facile se occultum sperabat fore) nudato confestim pugione, ac magna vo-

μίξσα, τὴν μὲν ἑαυτῆς ἀδελφ. Πομπιανὸν εἰδῆα ἀγαπῶντα τὸν Κομμώδον, ἐδὲν αὐτῷ ἀπὸ ἐπιπέσεως τῆς ἰοφῆς ἀνακοινῶται. Κοδράτε ὁ νεανίσκος ἀρχαῖος πνεύματι καὶ πλούσιος, ἐφ' οὗ ἰκλανθανέση συνουσία διβάλλετο, πείραν τῆς γνώμης λαμβάνουσα, ἀπὸ τῆς σωματικῆς χαλεπῶς ἀπαδίετο, καὶ κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανίσκον ὀλέθει βουλόσασθαι ἑαυτῷ τε καὶ πᾶσιν τῆς συγκλήτης. σωματικῶς γὰρ ἐκείνου τῆς βολῆς λαβὼν πᾶσιν τῶν ἐξ ἄλλων ἀναπέδει νεανίσκον πᾶσι, (καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βολῆς,) Κυϊντιανὸν ὄνομα πεπεπῆσθαι καὶ θεασαί, λαβόντα ἐξ χειρὸς ὑπὸ κόπῃ, καμίν φυλάξασθαι καὶ τὸν ἐπιπέσειον, ἐπιπεσεῖν τῷ Κομμώδῳ καὶ φονεῦσθαι λοιπὰ φήσας αὐτὸς καὶ δῶκεται χειμᾶτων ἐπιπέσειον

12. ὁ δ' ἄριστος ἐν τῇ τῆς ἀμφιθεάτρους εἰσόδῳ, (ζοφώδης αὕτη, καὶ λίπεσαι ἤλπιτε) γυμνώσας τὸ ξιφίδιον, ἐπέλαθε

κλιονίδιος πρὸ Κομμόδω
μεγάλη φωνὴ προειπὼν,
τῆς συκλήτης αὐτῷ ἐπι-
έμφθαι, τρώσαι μὴ φθῆ-
ναι, ἀλλ' ἐν ᾧ περὶ τὴν τῆς
ἀτων προσφθῆν ἠχολεῖ-
ν, τῷ δειξίν τῷ ξίφους, πλ-
θεις ὑπὸ τῆς σωμαλοφου-
ριων τῷ βασιλέως, δίκλω
ας ὑπέχεν. ὅς προεῖπε¹³
κλιονίδιον μάλλον ἢ ἑδρα
παρέχετε αὐτῷ μὲν προ-
δέντι ἀλῶναι, ἐκείνω
προμαδόντι, φυλάξασθαι.
πὶ μὲν δὴ πρώτη καὶ μετ¹⁴
ἄτια τῷ μεροκίω μίσος
εἶλο πρὸς τὴν σύγκλητον
αὐτήν. ἔπρωτέ τε αὐτῷ τὴν¹⁵
καὶ τὰ λεχθέντα καὶ κοι-
νῶς πάντας ἠγείτο,
ἐνημένθ' αἰεὶ τῆς τῷ ἐπι-
μόνηθ' ὁμωνῆς. ὑποῖρξε¹⁶
τῷ Περηννίῳ πρόφασίς
καὶ ὑπόθεσις ἀντάρκης. ἐκκόπειν γὰρ αἰεὶ καὶ κωλύειν
τῷ συνεβέλας τὸς ὑπερέχοντα, ὡν ἀρπάζων τὰς οὐ-
ρας, ῥάστα πλοσιώταθ' ἐχέτο τῷ καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων.
Γενομένης δ' ἐξετάσεως διὰ τῷ Περηννίῳ ἀκριβεσέρας,
τε ἀδελφῷ ὁ Κομμόδθ' διεχρήσατο, καὶ πάντας ἀρε-

ce proclamans, Hunc tibi
senatus mittit ! dum loqui-
tur nudumque ostentat pu-
gionem, comprehensus à
militibus, pœnas amentiae
dedit, suoque indicio autor
à se cavendi fuit, aperto ma-
gis quam impleto consilio.
Hæc igitur prima maxima-
que odii causa adolescenti
adversus senatum extitit.
Ita namque animum verba
illa fauciarant, ut omnes
hostium loco haberet, sem-
perque ejus memoriæ vox
illa irruentis in se juvenis
inhæreret. Neque vero tan-
tam hanc occasionem Per-
ennius omisit, sed ei persua-
sit, ut præcipuum quenque
succideret, neque eminere
quempiam pateretur: quo-
rum ipse in bona impetum
faciens, facile omnium ejus
ætatis hominum locupletis-
simus evasit. Quæstiones
autem Perennio diligenter
exercente, soror ipsa Com-
modi, conjuratique omnes,
cæterique præterea quantu-

lacunque suspitione atacti,
supplicio affecti sunt.

9. **I**gitur Perennius, sublatis
Iē medio quos imperator
verebatur, quique illum
paterno quodam affectu
complectebantur, atque
ipse illius tuendæ salutis cu-
ra suscepta, nihilque non
autoritatis adeptus, impe-
rium jam ipsum animo in-
valerat: persuasoque Com-
modo ut suos liberos, adole-
scentes adhuc, Illyricis præ-
ficeret exercitibus, ipse pe-
cuniæ vim ingentem con-
trahebat, ut scilicet præto-
rianos ab ipso amplissimis
largitionibus abalienaret,
Filiique item ejus clancu-
lum copias colligebant, eo
consilio, ut, quum primum
Perennius Commodum oc-
cidisset, ipsi principatum ar-
riperent. Proditæ autem
sunt insidiæ incredibili quo-
dam modo. Ludos Ro-
mani Iovi Capitolino fa-
ciunt, tanta hominum con-
fluente multitudine, quan-
tam par est confluere ad
tantæ urbis celebritatem.
Spectare autem ac præside-
re in theatro una cum sacer-
pύιν πανηγυρίζουσαν. 6. Θεαλῆς ὃ καὶ ἀθλοθέτης σὺν τοῖς λ

θεωστῆς τε οὐδας ἐν τῇ σὺν
μοσίᾳ, καὶ τὸς ἐφ' οἷας δύν
θεβλιθέντας ὑποψίας.

O ὃ Περέννιος, ἀ-
σιδασίμους ὁ παῖς
οὗς καὶ ὁ Κόμμοδος ἠδῆϊτο,
ὅτι πατρῶν ἀπὸ εὐνο
ἐπεδείκνυτο, τῆς τε ἐμ-
σωθείας περιήθειαν εἶχ
ποιησόμενος τε ἀλλὸν ἐπ
ξούσαν, ἐπεβέβλε τῇ ἀρ
καὶ τοῖς τε υἱοῖς ἑαυτῆ ννα
αἰς ἔσιν ἐγχείεται πείθει
Κόμμοδον πένοντα τῆς
2 λυεικῶν στραδμάτων. αὐ
τε πλείστα χεῖματα ἠῆρ
ζεν, εἰς τὸ ἐπιδοσεν λα
περὶς ἀποσῆται τὸ στραπ
3 κόν, οἱ ὃ παῖδες ἀπὸ λανθ
ροντες σιωκρόπω δύν
μιθ, αἰς ἀν τῆ Περηνίος κα
εργασμῆνον τὸν Κόμμοδ
4 ἐπιθεῖντο τῇ ἀρχῇ. ἐγνώ
δ' ἠὲ πειβυλὴ ἀρῶν δὲ ξω τε
5 πω. ἰεθὸν ἀγῶνα ἰελῆσι Ρ
μαῖσι Διὶ Καπετωλίῳ, θε
ματῆ τε... καὶ ἰούθ παν
ἀθροί(ζε), ὡς εἰς βασιλι
πι

ερεῦσαν, ὡς ἐν ἀειδῶν
 καὶ τῶν κατὰ, ἡ βα
 λει χηραται. κατειδό- 7
 ῖν τὸ Κομμοδὸν ὅτι πῶ
 βασιν ἔνδεδίωκε ἀρω-
 ῶν, καὶ αὐτῷ μὲν περικε-
 αντο ἐν τῇ βασιλείῳ
 α, πληρωθῆτε ὅ τῶ
 ἴσθι, μὲ πάσης εὐκοσ-
 με τῶ τε ἐν ἀξιώσειν
 εἰρητοῖς ἔδραμας καὶ ἑκά-
 ρ διετέτακτο ἰσομετρῶν,
 ἰν π λέχεται ἢ περὶ πε- 8
 ὅτι τῆς σακκῆς ἀνὴρ εἰ-
 πέρε φέρων γῆμα (βάκ-
 ν γδ ὡ αὐτῷ μὲ χεῖρας,
 ἰγύμων πε αὐτῷ ἐκκεμηῖς
 ἴου) εἰσδραμῶν καὶ τὰς ἐν
 ση τῇ σακκῆ, τῶ τε τῆς
 ἰεὺς νέυμαπ τὸν δῆμον
 τισιγάσας, Οὐ πανηγυ- 9
 ζειν σίχημαῖς (ἔφν) Κόμ-
 μενῶν, ἔδὲ δέαις καὶ εὐο-
 ῖς χολάζειν. ὅπικειται 10
 ἰν τῆς ἀρχῆς τὸ τῶ Περηνίῳ ξίφῳ, καὶ εἰ μὴ φυλάξῃ
 ἰνδωμον ἐκ ἐπαιωφόμενον, ἀλλ' ἦδη παύτα, λήσεις
 πολέμιν. II. αὐτός τε γδ ἐν ταῦτα δύνομιν ὅπισσι καὶ
 ἡματα ἀφροῖζεν οἴτε παῖδες αὐτῷ τὴν Ἰουβικλῶ
 ἀπὸν ἀναπίθεην. 12. εἰ ὅ μὴ φθάσεις, ἔλαφθεῖρη

dotibus, quos ordo singulis
 annis postulat, etiam Imperator solitus. Quum itaque
 nobilissimis scenicis ope-
 ran. daret, sedens imperato-
 riâ sella Commodus, pleno
 spectatoribus theatro, suis-
 que cuique locis ad seden-
 dum pro dignitate attribu-
 tis: priusquam quicquam
 diceretur agereturque in
 scena, repente quidam, phi-
 losophi habitu, manu bacu-
 lum gestans, peramque se-
 minudus ab humero suspen-
 sus, euriculo prodiit: me-
 diasque in scena consistens,
 manuque silentium impe-
 rans. Non hoc (inquit) ludo-
 rum tempus, o Commodus:
 neque spectaculis celebrata-
 tiue vacandum. Imminet
 cervice tuis Perenni
 gladius: ac, nisi cauderis
 non quidem impendens, sed
 jâ praesens periculum, peri-
 isti. Nam E ipse hic ad ver-
 sus te corias pecuniamque
 colligit, E nati exercitus
 Illyricos sollicitant: quos nisi
 statim praesentias, occidisti.

His

His dictis, sive forte quadam divinitus huc impellente, sive id auso homine, ut gloriam sibi, ignarus atque obscurus, acquireret; seu quia speraret ingens aliquod præmium ab imperatore consequuturum: sane illum der repente obstupescerant. Cæteri autem et si non de nihilo ea dicta suspicabantur, tamen fidem habere dissimulabant. At Perennius comprehendendi hominem jubet, ac, pro furioso & vaniloquo, igne comburi. Ita scilicet pœnas dedit intempestivæ libertatis. Cæterum qui se Commodi studiosos videri volebant, perosi antea quoque Perennium, utpote intolerandæ hominem superbix contumeliæque, nactique opportunitum tempus, calumniis cum premere aggrediuntur. Sed scilicet ita futurum erat, ut & Commodus insidias evitaret, & Perennius una cum liberis penderet pœnas. Quippe haud multo post milites quidam clam Perennii filio nummos quosdam attulerunt, illius imagine

Ταῦτα εἶπεντ' ἄπτε, ἐπὶ τὴν δαιμονίαν πύλιν ἐπιχθόνιαν, εἴτε καὶ τολμῶσαντ' ἵνα δόξαν ἀρητιώτερον ἀγῶνας καὶ ἀσπίων, εἴτε καὶ ἐλπῶσαντ' ἀμοιβῆς μεγαλοδωροῦ παρὰ τῆ βασιλέως τῆ ξέστου. α
φασίαν τὸν Κόμμοδον κατελαμβάνει, καὶ πάντες ἐπὶ πῆδον μὲν τὰ λεχθέντα, πσειν ἢ ἐπεσεποιούτων κελῶν ἢ αὐτὸν συλληφθῆναι ὁ Περέννιος, οἷα ἢ μνηνάτα, καὶ ἴδεν λέγοντο πνεὶ παρὰ δ. Πύλαι. ὁ μὲν ἀκίρην παρρησίας τοιαύτης ἐπέχεε δίκην. Οἱ μὲντ παρὶ τὸν Κόμμοδον, ὅσοιτε ἀνοήν ἐπεσεποιούτων καὶ πολαμὲν ἀπεχθῶς παρὰ τὴν Περέννιον διακείμενοι (βαρὺς γὰρ καὶ ἀφόρητος ὡς ἰσχυροφία καὶ ὕβρις) τότε καὶ εὐδαιμονίαν ἔχοντες, διαβάλλειν ἐπαρῶντο. ἐχρῶν τε ἀμα τὸν Κόμμοδον τὴν ἐπι

βελῶ ἐκφυγεῖν, καὶ τὸ Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ διολέσθη κακῶς. 17. ἦλθον γὰρ μὲν ἐπὶ πολὺς ἐπαρῶν πνευλαδόντες τὸ

ὁ Περηννίος παῖς αὐτοῦ, καὶ νε-
στρατα ἐκόμισαν ἐκτετυ-
μμένα τῶν ἐκείνου εἰκόνα.
δούλος δὲ καὶ τοῖς ἑπαρχοῖς
τὸν Περηννίον, καὶ δει-
κλῆς τῷ Κομμόδῳ τὰ νο-
τματα, διδάξαντες τε τῆς
ἰβελῆς τὸ λαοδρόντα,
τοὶ μὲν ἔτυχον μεγάλων
ρεῶν. ἀνοῦτος δὲ τῶν
Περηννίος, μηδὲν τέ π
ἴστον προσδεχόμενος, νύ-
τωρ ὁ Κομμόδῳ πῖμψας
ποτέμνει τῶν κεφαλῶν. καὶ
ὡ ταχίστω, ὅπως τῶν ἑπ
επαρχομένων γνώσιν φθά-
σιν, ἀκρίτως τὰς πορῶσι-
ένες, ὁξυτέρω δρόμῳ, ὅπ-
ἴναι τε δωρησόμενος τῷ
αὐτῷ Περηννίῳ τὰ ὅτι τῆς
ἑμῆς ἀνοῦτος, χαίμα-
α τε φιλικῶς ποιήσας, καὶ μέ-
οσι φήσας καλεῖν ἐλπίσιν
ὑπὸν, ἢ καὶ καλεῖ. ὁ δὲ, μήτε
ἤς ἀφραδαῖος πῶ, καὶ ἑπ
εβλαδόμενων, μήτε πῶ καὶ
ἑλῶν οἰπίντων, ταῦτα καὶ τὸν πατέρα ἐπέταλθαι ῥήμα-
ι, μηδὲν δὲ ἐπεσαλέναι, τοῖς βασιλείοις ἀφῆκενον χαίμα-
ιασι. 22. πιστεύσας ὁ νεανίας, ἀγάλλων μὲν καὶ δυσφορῶν,

percussos, eosque ignaro
etiam Perennio, quanquam
erat praefectus, Commodus
ostendebant, totoque insi-
diarum ordine patefacto,
maximis sunt muneribus
affecti. Quocirca inscio ne-
gotii totius Perennio, ac
tum nihil minus expectanti
submissi noctu à Commodus
quidam caput absciderunt:
iustique statim ad illius fi-
lium pergere, quum nihil
ad celeritatem sibi reliqui
fecissent, etiam rumores fa-
mamque eorum, quae Ro-
mae facta essent, praevene-
runt. ii amicas ei literas ab
imperatore reddiderunt,
quae magna proposita spe
Romam reverti iuebant.
Ergo & consiliorum & o-
mnis ejus paratus, postre-
mo paterni casus ignarus,
quum quidem nuntii disti-
tarent, etiam paternis
ipsum verbis acciri: qui ne
iple quidem scribere super-
sedisset, nisi satis momenti
habituras imperatorias li-
teras existimasset: credidit
videlicet adolescens: &
τὸν πατέρα εἰδώς· ἑπ τε ἀγ-
ἐπέταλθαι ῥήμα-
αφῆκενον χαίμα-
ασι. 22. πιστεύσας ὁ νεανίας, ἀγάλλων μὲν καὶ δυσφορῶν,
quamvis

quamvis iniquo animo ferret interpellari sua consilia, tamen paterna fretus potentia, quam esse adhuc incolumem putabat, ad reditum se comparat. Tum deinde ut attingit Italiam, per eos quibus negotium datum fuerat, occiditur. Hunc illi exitum habuerunt. Post hæc Commodus duos constituit præfectos, tutius fore ratus tantam illam potestatem non uni duntaxat credere, sed dissectam in partes imbecilliolem eo pacto contra principem reddere.

10. **V**erum haud longe post, Valia in illum huiusmodi insidiaz intenduntur. Maternus erat quidam miles multa ausus nefaria. Is repente desertis castris atque aliquot in societatem commilitonibus ascitis, magnam perditorum manum brevi collegarat, vicisque primo & agros populabatur. Magna deinde pecuniaz vi collecta, plures quotidie sibi ex facinorosis copulabat: pollicentq;

γαίς ὀππρέχων, ἐλήσειεν. ἐπεὶ ὃ πολλῶν χρημάτων ἔκπερὶς ἐγγυετο, μείζον τι πλῆθος ἠθροισε κακέργων, μετ

ὅτι δὴ ἀτελῆ κατέλιπε βεβηκλόμενα, ὁμῶς ὃ δὲ βῶν τῆ τῶ πατρὸς ὡς ἐπιεσῶση δυνάμει, ποιεῖ) 23 ἐξοδον. ἠρόμενον ὃ αὐτὸν πλὴν Ἰταλίαν οἷς τῶτο ἐνταλτο, διεχρίσαντο. τοῖο μὲν δὴ τέλθ ἐκείνους κα 24 ἔλαβεν. ὃ ὃ Κόμμοδθ τὰς ἐπόρχας κατασῆσ ἀσφαλῆσειεν ὡήθη, μὴ πτεύειν τοπιούτω ἐξοσι μεριθεῖσαν ὃ αὐτῶ, ἀδε σέειν ἐπεδαῖ ἠλπισε π θ βρασίλειον ἐπιθυμίας.

Xρῶν ὃ ἐ πολλοῦ δημομένε, ἔτερε ὀπιβελῆ ποιούτη κατὸ ἀ 2 σωέκιδάαθη. Ματέρη λῶ πς, φρατιώπης μὲν πτερον, πολλὰ ὃ κα δὲ δια πμήσαι, πλὴν τε πζιν λιπ κα πείσαι ἐτέρας ἀπὶ ἠθρῶ τῶν ἔργων σωμαποδράων, κα 2 εα πολλῶ κακέργων ἐν λίγω ἀθροίσας χροῖω, μὲν πρῶτα κάμας τε κα

τε δωρεῶν ὑποχέσσει
ἢ ἀλιπτομένων κοινω-
ῶς μηκέτι ληστῶν, ἀλλὰ
λεμίων, ἔχειν ἀξίωμα.
πρὸ ἤδη μερίσταις ἐπε-
λο, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς δεσ-
εῖα βία φηγύιτες, τὸς
ταῖς δὲ καθερχόμεναις
αἰ, δεσμῶν ἐλαδέρεις
τες, ἀδειάν τε ὑπι-
μενοι, ἀεργείαις ἐς
πυγμαχίαν προήγοντο.
ν τε κατατρέχοντες ἢ 4
ῶν καὶ Ἰβήρων χώραν,
πὶ τε ταῖς μερίσταις
τες, καὶ μέρη μὲν ἐμπι-
τες, τὰ δὲ λοιπὰ ἀρπα-
ποίεμένοι, ἀνεχώρησαν.
ἢ ταῦτα ἐδηλώθη τῷ 5
κόδω, μετὰ πάσης ὀργῆς
ἀπειλής ἐπὶ σέλει τῆς
θνῶν ἠερυμένοις, φα-
νέγκων, καὶ κελύει
ν ἐπὶ αὐτὸς ἀφροί-
αι. μαδόντες ἢ ἐκείνοι 6
μιν ἀχειρομίνω ἐπὶ αὐτὸς, ἢ μὲν χεῖρων ἀ ἐπὶ
ἀπίεσαν, λαθόντες ἢ, δὲ ταχείας καὶ ἀβάτε ἐ-
είας καὶ ὀλίγες εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο. 7. καὶ
βασιλείας ἤδη καὶ μεζόνων παρὰ γμάτων ὁ Μα-
rebus

ingentia cuique operæ pre-
tia, & in prædæ communio-
nem invitans, eo rem ad-
duxit, ut non jam latronum,
sed justorum hostium habe-
rent auctoritatem. Quip-
pe magnas etiam urbes oc-
cupabant; effraictisque per
viam carceribus, captivos si-
ne discrimine omnes vincu-
lis exinebant, eosque sibi
impunitate ac beneficiis
adjungebant. Igitur Gal-
liam omnem atque Hispani-
am incursibus vastabant.
& ut quamque ex magnis
urbibus viceperant, incen-
sa direptaque protinus abi-
bant. Quæ ubi Commodus
cognovit, rectoribus gentiâ
plenas iræ atque minarum
mittit epistolas, castigans
& ignaviam exprobrans:
simul comparare adversus
illos exercitum imperans.
Quod ubi latrones accepe-
runt, decedendum sibi ex
illis regionibus rati, clam
per avia quædam compen-
dia, seorsum alii ab aliis, in
Italiam pervenerunt. Ac
jam de regno majoribusque

rebus Maternus cum suis deliberabat. nam quando haec omnia illi spe ulterius processerant. aut aliquid magnum invadendum sibi existimabat, aut certe, quando in id discriminis inciderat, non obscure neque ignave moriendum. Sed quoniam se non tantis esse viribus intelligebat, quantæ ad resistendum Commodō collata acie factis essent (quippe & Romanæ plebis & prætorianorum militum propensa in Commodum voluntas credebatur) arte sibi consilioque grassandum statuebat. Quo circa tale quiddam comminiscitur. Veris initio statō solennique die, pompam matri deūm Romani celebrant. In ea, quæ apud quemque sunt divitiarum præcipua, supellexque pleraque imperatoria, matris aut artis spectandæ, præferri ante deam solent. Passimque omnibus ludendi licentia permissa, sic ut personas induant quas cuique libitum, nullamque non magistratum quoque imaginem, πομπῶν. 12. ἀνετός τε πᾶσι δέδωται ἕξοσία παντοῦ παιδιᾶς, ἕκαστός τε ὃ βέλεται ὄμμα ὑποκρίνεται.

8 περιθ' ἐβουλεύετο. ἐ
αὐτῷ τὰ περιπεσῶν
πάσης ἐλπίδ' ἄμειζ
προχωρήσαντες, ὡθήθη
μέγα τὴ δράσας κατορθ
ἢ ἐπεὶ περ ἅπαζ ἐν κιν
καθεστῆκε, μὴ ἀσίμωτος
θαδὸξως τελευτήσῃ.

9 αὐτῷ μὴ ποσὺν τε
χρὴν δυνάμιν ὑγείτο, α
ἀνψάσεως ἰσορροῦτε κ
νεσθ' ἐφόδου ἀσθῆναι

10 τ' Κόμμοθεν. (τέ, τε ἄ
δ' ἄ τῶ Ρωμαίων δὴ
λογίζετο ἄνοον ἐπὶ τῶ
μόδῳ ὑπάρχον, τὴν τ
αὐτὸν τῶ δευφορέων
νοϊαν) τέχνη κ' σοφία
σεπεῖσεσθ. κ' μηχα

11 τοῖνδ' ἐπ. ἡρ' ἄρχῃ ἐ
ἔτους, ὀλεσμένης ἡμέ
Μητρὶ δεῶν πομπῶν τ
σι Ρωμαῖοι, καὶ πάντε
παρ' ἐκαστοῖς πλάτου
βολα, κειμήλιά τε
λέων, ὕλης τε ἢ τε
δαύματα, τῆς δεῦ

ν οὕτω μέγα ἢ ἐξέλιρετον
ἴωμα, ὃ μὴ παντὶ πρὸ βε-
μένω ἀμφιεθέντι ὑπάρ-
παῖξαι τε καὶ κρύψαι τὴν
ἠθειαν, ὡς μὴ ραδίως δια-
ῦναι τὸν τε ὄντα καὶ τὴν μι-
μενον. ἔδοξε δὲ τῷ Μα-¹³
τῆρι καὶ εἰς ὀπτιήδους (ἢ)
τὸ ἔπιβελῶ λαθεῖν.
πτε γὰρ, ἀνός τε ἀναλα-¹⁴
ν τὴν δρυφύρων χῆ-
, καὶ τὴς σὺν αὐτῷ ὀπι-
ομοίως ἀναμίξας τε τῷ
δει τῆς ἀχμοφύρων, καὶ
ομπῆς νομοθεῖς μέροθ,
δενός τε περιφυλαπόμε-
αἰφνιδίως ὀππεσῶν, ἔ-
μοσον διαχίσησθαι. Ἀλ ¹⁵
προδοσίας ἠγομένης, καὶ
ον τῆς σὺν αὐτῷ περικατ-
όντων εἰς τὴν πύλιν, καὶ
ὀπιβελῶ κατειπόντων
τὸν γὰρ αὐτὸς εἰς τὸ το
ῶζωεν, εἰ δὲ ἔμμελλον ἀν-

prout eiusque studium, re-
praesentent: sic ut non teme-
re à fallis veros dinoscas.
Putavit hoc Maternus ido-
neum celandis insidiis tem-
pus: ratus fore, ut si perso-
nam stipatoris alicujus in-
duceret, suosque ad eandem
similitudinem armis orna-
ret, ac se hastatis immisce-
rent, sic ut pars esse comita-
tus imperatorii crederentur,
nullo videlicet praecavente,
repente impetu facto Com-
modum obtruncarent. Sed
proditus imperatori à sociis
quibusdam, qui una cum
ipso venerant in urbem, in-
dignantibus scilicet, si qui-
dem cum non pro latrone
jam, sed pro principe habi-
turi forent, antequam festus
dies adesset, & ipse compre-
hensus, ac multatus capite,
& qui ejusdem factionis
erant, meritis suppliciis af-
fecti. At Commodus, facta
re divina, gratulatusque deæ,
festum agitabat, pompam-
que gaudens frequentabat.
Sed & populus omnis pro

ἡς δὲ δεσπότιω ἐξείνη καὶ βασιλέα) πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἑορ-
, ἀνός τε ὁ Μάτερον συλληφθεῖς ἔκωσιν ἀπειτή-
καὶ οἱ σιωμώται ἀξίας ὑπέχον δίκα. 16. ὃ δὲ Κόμμοδο
ας τε τῆ δεῶ, καὶ χαρισίαι ὁμολογήσας, ἔφορτὴν ἐπέ-
ει, παρέπεμπέ τε τὴν διὸν χαίρων καὶ σιωτήματα τῶ βα-

imperatoris salute diem l^z-
tabundus celebrabat.

II. **Q**Uæ autem ratio sit cur
huic deæ tantum ho-
norem Romani habe-
ant, non alienum videtur,
quantum ex historia accepi-
mus, commemorare: præ-
fertim cum ea res pleris-
que Græcorum ignota esse
videatur. *Ipsam igitur se-
mulacrum calitus (ut ajunt)
demissum, neque quia sit
materia, nec a quo fabrica-
tum artifice, satis constat:
neque plane hominum ma-
nibus creditur factum. Hoc
igitur decidisse calitus fe-
runt in quendam Phrygia
agrum, cui nomen Pessinun-
ti, a casu ejus simulacri fa-
ctum putant, ibi enim à
principio comparuisse. Licet
apud alios comperiam, pi-
gnam illic Num Phrygia
Tantalumque Lydum inter
se conseruisse, si de dea or-
tam, si de potius ob raptum
Ganymedis. Cumque diu
aquis viribus decertatum
foret, ac permulti utrinque
cecidissent, nomen ex ea
elade loco esse impositum.
Hic etiam fama fert, Gany-
medem, ipsam trahentibus*

σπέρας ὁ δῆμος μὲ τῆς ἐο-
τῆς ἐπανηγύριζε.

ΘΡησκῶσι ὅ μάλισ-
τῶν θεῶν τῶνδε Ρο-
μαῖοι ἐξ αἰτίας τοιαύτης, ο-
ἰστορία παρελήσαμεν:
ἐπιμνηθῆναι ἔδοξε, διότι
παρ' Ἑλλήνων ποῖν ἀγνο-
2 πῖαν. αὐτὸ μὲν τὸ ἀγαλλμ-
διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. ἔ-
ἵ τ' ὕλην, ἔτε τεχνικῶ-
ῶσπις ἐποίησεν ἐγνωσμένον
οὐδὲ φανερὸν χειρὸς ἀνθρ-
3 πίνης. τῆτο ὅ πάλαι μὲν
οὐρανοῦ κατερεχθῆναι λ-
γος εἰς πινετῆς Φρυγίας γ-
ρον. Πρωσιῶς ὅ ὄνομα αὐ-
τῶν ὅ προσσηγορίαν λαβ-
τὸν τόπον ὅκ' ἔπισόντῃ
γάλματῃ ἐξ ἕρανου, ἡ
4 πρῶτον ἐκείσε ὅ δ' εἶναι.

ἵ παρ' ἐτέροις λεγόμεν, Ἰ-
πιδ Φρυγί καὶ Ταντάλω
Λύδῳ πῆλεμον ἵκετὶ χυεῖ-
λέγουσιν, οἱ μὲν περὶ ἰδῶν,
ἵ περὶ τῆς Γανυμίδεος ἀφ-
5 γῆς. ἵπρῶτος ὅ ἐπὶ πο-
τῆς μάχης χυομένης, ἐκα-

ρωθεν ποσεινικανὲς, καὶ τῶν συμφορῶν ὄνομα δοῦναι
χωρίῳ. ἔνδρα καὶ τὸν Γανυμίδην ἀπαδέντα, ἀφανῆ χυεῖ-

ὄζϞ, ἀνδελκόντων αὐτῶν
ἢ ἀδελφῶν καὶ τῶ ἑρατοῦ. ἀ
αὐτῶς ὁ γινόμενος τῶ σωμα
Ϟ, ἐκθλαπῶαι τὸ πᾶν Ϟ
ἢ μείρακις ἐς μῦθον, καὶ
ὡς Διὸς ἀρπαγῆ. ὅπῃ ὁ τῶ
ῥεσηρημένῳ Πεοσινοῦπι,
τάλαι μὲ Φρύγας ὠργιάζον
πὶ τῶ ποταμῶ Γάλλῳ πα-
χρῆροντι, ἀφ' οἷ ἦ ἔπω· υ-
ἰαν φέρουσιν οἱ τῆ θεῶ Ιομίαι
ῥωμένοι. ἐπὶ ὁ Ῥωμαίωι
υξετο τὰ πρῶτα, φα-
ἰν αὐτοῖς χηθῶαι, μενεῖν
ἢ τῶ ἀρχῆ καὶ εἰς μέγα
ῥαχρήσειν, εἰ τὴν Πεοσι-
ντίαν θεὸν μεταγάρειν ὡς
υτῶς. πέμψαντες ὁ πρίστ
ἢ εἰς Φρύγας, τὸ ἀγαλμα
του. ἔτυχον ὁ ῥαδίως, πυ-
νειαν πρὸ βαλλόμενοι, καὶ ἦ
π' Αἰνεῖου ὁ Φρυγῶς εἰς
ἰτῶς δὲ ἀδοχῆ καταλέγον-
ἢς. κομοδὲν ὁ ἐπὶ νεῶς τῶ
γαλμα, καὶ γινόμενον ἐν ταῖς
ἢ Θύμβειδ Ϟ ἐμβολαῖς, (ταῦταις γὰρ ἀπὶ λιμένων ἐ-
ῶν τῶ Ῥωμαῖοι) ἔστη δὲ ἰά δυνάμει τὸ σκάφος. II. ὅπῃ πολὺ
πανδημῆ ὁ Ῥωμαίων τῶ ναῦν ἐφελκόντων, ἀντεχέ-
ἢς τῆς ἰλύ Ϟ, ἢ πρῶτερον ἠναῦς ἀνέδραμε, πρὶν ἢ ἦ ἰε-

in diversa germani a. que
amatoris manibus; vita ef-
se orbatum: sublatumque è
medio, pro calamitatis so-
latio, relata ad lothem ra-
ptorem fabula, didivis fuis-
se honoribus affectum. in
hoc, quem diximus, Pefinun-
te Phryges olim Orgia cole-
bant, ad ipsum studium
Gallum, à quo etiam edi-
cati dea sacerdotes cogno-
minantur. Sed ubi res Ro-
mana credit, resproso acce-
pto mansurum imperium
atque ad summam auctum
irs, si Pefinuntiam deam ad
se transferrent: missi in
Phrygiam legati sunt peti-
tum dea simulacrum. quod
quidem facile concessum est.
consanguineos se diditan-
tibus, atque oriundos ab
Aenea Phryge. Quum ita-
que naavigio delectum si-
mulacrum ad ipsas Tiberis
fauces appulisset, quibus
tum Romani vice portuum
utebantur, confestim di-
dina quadam di naavigium
substitit, neque ullis Roma-
ni populi certatim trahen-

tis moderari viribus potuit, donec Vestalis sacerdos ad-
 esset. Ea cum virginitatem perpetuo servandam polluisse falso argueretur: damnationem metuens, supplex petit à populo, ut iudicium de se dea Pefinuntia committerent. quo impetrato, zonam recinxit: clare precata, ut si intemeratam se esse ac virginem dea sciret, navim progredi juberet. Quæ ubi dixit, statim alligatam zonam manu ducta navis sequi cepit. Ita sunt pariter Romani manifestum numinis divinitatem atque innocentiam virginis admirati. Sed hæc hactenus de Pefinuntia dea: prolixius etiam fortasse quam decuit, haud insuavem tamen scientiam allatura iis, qui res Romanas minus cognitas habeant. Commodus autem, evitatis Materni infidiis, maiore se custodia munitabat: rarus prodire in publicum, plerumque temporis in suburbanis, aut in principalibus prædiis procul ab urbe consumere: abstinere prorsus ab iurisdictione, omnique actu imperatorio.

ζων, καὶ βασιλικῶν ἀπέξερων.

ρειαν ἐνεχθῆναι τῆς θεᾶς, ἡ-
 12 πς τῆς Ἑσίας κῦ. ταύτῃ ε-
 δεῖ παρδένδ᾽ ἔσθαι, ἀπὸ πάντων δὲ
 δὲ φ. τοῦ ἑὸς ἔχειν. ὡς μέλλου-
 σαι ἢ κριθῆσθε, ἰκετ᾽ εἰ τὴ
 δῆμον ἐπιτρέψαι τῇ Πεοσι-
 νουπίᾳ θεῷ τῷ κρίσιν καὶ
 λυσαμένη τὴ ζώνῃ ἐπαθῆκε
 τῇ παρ᾽ ἄρα τῆς νεῶς, περὶ
 ἀξάμενη, εἰ παρδένθ᾽ εἰ-
 καὶ ἐγὼ, παιδῶναι τὸ πᾶ-
 13 ρθ. ῥαδίως ἢ τῆς ζώνῃ
 ἐξῆς τημένης ἢ ναῦς ἠκολέ-
 θηεν. οὐκ ἢ τὸ ἐναγῆς τῇ
 θεῇ, καὶ τὸ σεμνὸν τῆς παρδέν-
 14 Ρωμαῖοι ἐδάμασαν. το-
 σῶντα μὲν δὴ τῆς Πεοσινο-
 πίας θεᾶς φιλοπρότερον ἰσο-
 ρείδω, ἐκ ἄχαριν ἐξοῦτ
 γῶσιν τοῖς τὰ Ρωμαίων ἐ-
 15 ἀκριβέσιν. Ὁ ἢ Κόμμοδθ
 ἐμφυζῶν τὴν Μάτερνε ἐπιβ-
 λῶν, πλείονι τε παρὲς αὐτὸ
 ἐχρήτο σφερᾶ, καὶ πανίω
 τοῖς δήμοις ἐπεφαινετο, τ-
 πλείσα ἐν περὶ αἰετοῖς καὶ τοῖ
 ἀπώτερω τῆς πόλεως βασι-
 λικοῖς κτήμασι διατείβων
 καὶ αὐτὸν διασπείων ἀπείρ-

Σωί

Συνέβη ὅ καὶ ἐκείνο
 καρῶ λοιμώδη νόσον
 κατασχῆν τῇ Ἰταλίαν· καλι-
 κῆ δὲ τὴν πόλιν τῆ Ῥωμαίων
 ὄλει ἤκματεν, ὅτε ποιεῖται
 ὄφθαλμοι τε ἔσθην καὶ τὸς παύλα-
 ὄθεν ὑποδεχομένη. πολλὴ
 ἐπεσοῦσα ἐξήλυθε ὑποζυ-
 γίων ἄμα καὶ ἀνθρώπων. τό-
 τε ὁ Κόρμος, συμβουλεύ-
 ῶν αὐτῶ πινῶν ἰατρῶν,
 εἰς τὸ Λαυρεντίου ἀνεχώρη-
 σεν. ἀφυχέσθην γὰρ τὸ χω-
 ρόν, καὶ μεγίστοις κατὰ σίον
 κτηνόφθοις ὄλεσαν (ὅθεν
 τὸ ὄνομα τῶν χωρίων) συν-
 ἕλιον ἔειπε δέχεται, καὶ πρὸς τὴν
 εἰς ἀέρθην ὄπασεν ἀντίχειν
 ἔλεγετο, ἀωδία τε τῆς τῆ
 ὑφῆων ὑπερσείας καὶ τῆς τῆ
 ἔνδρων ἠδείας σκιάς, ἀλλὰ
 οἰκτῆ τὴν πόλιν, κελδοῦ τῶν
 ἰατρῶν, μύρε σὺν δασύτε
 ἴς τε ὄσφρησός καὶ τὰ ὄτα
 περὶ μπλασαν, θυμάμοσι
 καὶ ἀφάμα πι σιωχῶς ἐ-
 ξῶντο. φασκόντων πινῶν τῶν
 ὡδίαν ὀδῶσαν ἐμπρι-
 λάναι τὸς πόρους τῆς αἰδήσεων, καὶ κολύβην δέχεσθαι τὸ

Per idem tempus accidit
 ut ingens Italiae qui-
 dem universam pesti-
 lentia occuparet: sed in ci-
 vitate Romanam vehe-
 mentius tamen saeviret, ut-
 pote quae & per se populo
 abundaret, & advenas toto
 orbe confluentes exciperet.
 Quare magna jumentorum
 atque hominum strages
 confecuta. Tum Com-
 modus, ita scilicet quidam
 medicinae periti persuade-
 rant, Laurentum secessit,
 quod frigidior ea regio sit,
 sylvisque e lauru permultis
 opaca: a quo etiam regioni
 inditum nomen. Valere
 enim plurimum ajebant,
 ad aëris evitandam conta-
 gionem, cum odores lauro-
 rum, tum ipsarum amoeni-
 tatem umbratum. Quocir-
 ca in ipsa quoque urbe, de
 medicorum sententia, ple-
 rique unguentis suavissimis
 nates atque aures opple-
 bant, suffituque & odora-
 mentis assidue utebantur,
 quod meatus sentium (ut
 quidam dicunt) odoribus
 illis occupari, neque admit-
 tant aëra tabificum, & si
 maxime admiserint, tamen
 eum majore quasi vi longe

12.

superari. Cæterum nihilo
secius morbus ingravescere,
hominesque passim & pe-
cora inter homines agitan-
tia interire. Sed & fames
eodem tempore civitatem
oppresserat, hac de causa.
Cleander erat quidam,
Phryx genere, ex ea nota
hominum qui publice per
præconem veneunt. Hic
quum in domum imperato-
riam servitio esset traditus,
& cum ipso Commodò ac-
crevisset, eo scilicet honoris
atque autoritatis proventus
est, ut & corporis custodiam
& cubiculi curam, præterea
militum præfecturam solus
obtineret. Cæterum divi-
tiæ ac luxus etiam illum ad
imperii spem instigabant.
Quocirca grandi coacta pe-
cunia plurimum frumenti
coemit. id autem oclusum
habebat, sperans sibi Roma-
ni populi atque exercitus
voluntates adjuncturum,
si prius rerum necessaria-
rum penuria laborantes,
magnis repente largitioni-
bus demeretur. Idem
gymnasium quoque maxi-
mum exædificaverat, publi-

ξάδει τον τε δῆμον καὶ τὸ στρατόπεδον, εἰ πρῶτον ἐν σπᾶ-
νει τῶν ὀπτηδείων καταθήσας, ἐπιδόσεις λαμπραῖς
αἰλόντας πόθῳ ἔχειώδεις, προσαγάγειο. 10. μέγιστον ὃ γυ-
μνά

φθινῶδες ἔσ' αἰετος, ἢ εἰ καὶ
παραεμπέσει, καταργάζε-
6 δει δωάμεις κρείττονι. πλεῖ-
εὶ δὲν ἠήθον ἠ νόσθ' ἐπὶ πλεῖ-
σιν ἠκμασε, πολλῆς ἀνδρώ-
πων φθορῆς ἠνομένης, πάν-
των τε ζώων τοῖς ἀνθρώποις
7 σωρίκων. Ἔπεχε ὃ καὶ
ἀλλοτὴ λημὸς τὸ πόλιν ἐξ αἰ-
8 πικροισαύτης. Κλέανδρος πε-
βῆ, τὸ μὲν γένος Φρύξ, τῶν δι-
μοσίᾳ εἰωθῶτων ὑπὸ κήρυκ
παραέσκεπς, οἰκέτης ὃ βα-
σλικὸς γενόμενος, σωμα-
ξιδεῖς τε τῷ Κομμόδῳ, εἰ-
τοσῦτον ὑπὸ αὐτῆς πμῆς κα-
ἐξουσίας περιήχθη, ὡς πλεῖ-
τῆ σώματ' ὀφρευθῆν, καὶ
τῆ δαλάμει ἐξουσία, τὴν τ
τῶν στρατῶν ἀρχὴν ἐγχει-
9 δῶμαι. ὑπὸ ὃ πλεῖτον κα-
βυφῆς ἀνεπέδῃ καὶ πρὸς βα-
σιλίας ἐπιθυμίαν. ἀθροί-
ζων ὃ χρήματα, καὶ σίτο
πλεῖτον σωωνόμενος κα-
ἀποκλείων, ἠλπίζε προσά-

νάσου κατασκάδαυς, λε-
 ον δημόσιον ἀνῆκαν ἀυ-
 ρος. ὁ μὲν οὖν ἔτω τὸν δῆ-
 ὄν ἐδελέαζεν. οἱ δὲ Ῥω-
 αῖοι, ἀπεχθῶς ἔχοντες
 εἰς αὐτὸν, καὶ τῆς δειῶν τὰς
 ἰτίας εἰς ἐκείνον ἀναθέ-
 οντες, μισῶντες αὐτῷ τὸ ἀ-
 ῤεσον τῆς ἔπαυτου ὀπι-
 ομίας τὰ μὲν πρῶτα ἐν δε-
 τοῖς σωισάμενοι καὶ πη-
 η, κακῶς ἠγρόβον καὶ τὸ τε-
 ἀταῖον, διαγροντοῦ ἐν
 εἰσείῳ ἔ Κομμόδου, ἐ-
 ελθόντες πανδημει, ἐβίων,
 ἔ Κλέανδρον εἰς δόνατον
 πω. ταρχῆς δ' ἔσῃς πει¹²
 ὀπεράσρον, ἔ τε Κομμόδου
 ο τοῖς ἀνακεχωρητοῖς τό-
 οῖς ἠδοναῖς χολάζοντο,
 γνεῦλος τε τὰ ἐφυλάκμενα
 ἔπειπερ ὁ Κλέανδρος ἀγ-
 ἔδεδάπ τῆς περὶ μένων
 κώλυεν αὐτῷ) ἀφονιδίως
 περσοδοκῶντο τῆ δῆμ, ἐπερ αἰνονται ὀπλισμένοι, κελ δ-
 ο τὰς τῆς Κλεάνδρου. 13. πάντες δὲ οἱ βασιλικοὶ ἰππεῖς τὴς τε
 ο τυχαῖον τὴς ἐβδμηον καὶ ἐπῆρωσκον. ὁ δὲ δῆμοσ ἐδε ἀνπ-
 ἠναι οἷός τε ἰω, ἀνοπποὶ περὶς ὀπλισμένους, καὶ περὶς περὶς ἰπ-
 οῖς. ἔπῃς δὲ χρομένης, ἐφάργν εἰς πῶ πάλιν. 14. ἐοδει-

catis etiam balneis, ut eo
 modo populum inescaret.
 At Romani infensi jam pri-
 dem, ac totius causam pesti-
 lentiz in eum conferentes,
 simul perosi hominem di-
 vitiis inespabilem, prius
 quidem confertim per thea-
 tra identidem traducebant:
 dein, agente in suburbanis
 Commodo, repente univer-
 si magnis clamoribus con-
 currerunt, Cleandrum ad
 necem deposcentes. Quum
 autem suburbanum omne
 tumultu completeretur, &
 Commodus ipse in alto se-
 cessu voluptatibus indulge-
 ret, inscius quæ gereretur
 (nam id Cleander caverat)
 repente extra omnium ex-
 pectationem armati equites
 principis eruperunt, Clean-
 dri ussu proruentes obvium
 quemque, ac vulne-
 rantes. Neque scilicet po-
 pulus excipere illorum im-
 petum valebat, inermis ar-
 matorum, pedester equi-
 tum. Quare fuga facta, in
 urbem rejiciuntur, ibique

permulti, neque modo quos ferro milites conficiebant, neci dediti, sed quos etiam ipsi proculcaverunt equites: quique aut conferta turba aut equitum incurſu conſictabantur. Igitur ad urbis portas sine ullo impedimento perſecuti, magnam populi partem interfece-
 15 runt. Qui autem in urbe remanserant, calamitate suorum intellecta, clausis domibus cum in tecta & culmina evaſiſſent, lapidibus tegulisque equites desuper inceſſebant. Ita-
 que ſtatim converſa fortuna eſt, nullo in manibus decertare auſo, ſed omni multitudine desuper quaſi ex tuto demicante. Quo circa
 17 ſaucii magna pars cum to-
 lerare jam ulterius nequiverent, terga fugae mandarunt. Multi itaque cadebant crebro telorum iactu, multi equis excutiebantur, inter devolutos lapides fallente veſtigio laſantibus. Sed & pedites qui in urbe ſtationes
 18 habebant, populo ſuppeticas

15 ρετο ὃ ὀδῆμος ἐ μόνον βαλλόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, οὐδὲ παύσασθαι ὑπὸ τῆς ἵππων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς πλήθους ὠρούμενος καὶ πᾶσι τῆς ἵππων ἐπαλλήλοισι πίπτοντες πολλοὶ ἀπόλωντο
 16 μέχρι μὲν οὖν τῆς τῆς Ρώμης πυλῶν ἀκωλύτως οἱ ἵππεις διώκοντες τὰς ἐμπιπτοντας, ἀρῆσθός ἀνήρου
 17 ἐπεὶ δὲ οἱ ἐν τῇ πύλει μέγαντες, ἀιδόμενοι τὸ κερταλιφὸς πάσθαι, ἀποκλείσασθαι τὰς τῆς οἰκιῶν εἰσόδους εἰς τὰ δωματῖα ἀνεκαταλίθους καὶ κεράμοις ἐβόησάν τας ἵππεις, οἱ δὲ ἐπαχον, ἀπερ δειδράκαται, ἕθενὸ μὲν αὐτοῖς πυλάδην μαχομένους, τῶν δὲ πλήθους ἐξ ἀσφαλῆς ἡδὴ βάλλοντες αὐτούς. πρῶτόκρομοι τοίνυν, καὶ μὴ θέρουτες, εἰς φυγὴν ἤλαθον. πολλοὶ δὲ αὐτῶν διεφθάρουτο ὑπὸ τε τῆς τῆς λίθων συνεχῆς βοῆς· οἱ δὲ ἵπποι, κυλινομένοις τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες ὠλίθανο καὶ τῖς ἐπιβάτας ἀποδοῦντο. 19. πολλῶν δὲ ἐκατέρωθεν πηγόντων, ἐπεβοήθουσαν τῶν δῆμων καὶ οἱ τῆς πύλης πεζοφάτοι

τῶν τε, μίσησιν τῆς ἰπ-
ν.

adversus invisos sibi equites
raptim tulerunt.

Ντος ὃ πάλεμος ἐμ-
ουλικῶν, ἀλλ' ὅ μιν ἐ-
ἀγγεῖλαι τὰ πρὸς τὸ
τῶ Κομμόδου ἐβίβλε-
εἶ τῆς Κλεανδρῆ ἐξυ-
ἢ ὃ πρεσβυτέτη τῆς
μόδου ἀδελφῶν (Φα-
αλιῶ ὄνομα αὐτῆ) εἰσ-
ἴσαι πρὸς τὴν βασιλέα
Νία ὃ ἢ εἰσοδῶ αὐτῆ
ἐκάλυτῶ, ἅτε ἀδελ-
λυσαμένη τὰς πείχαις
σὺ τε εἰς τὴν γῆν ἐ-
μ', ἐδὲν ἄλλ' ἢ πένθους
εἰδείξασα, Σὺ μὲν, εἰ
ὄβασιλεῦ, μένων ὅτι ἢ
τῶ, τῆς πρὸς τοῦ ἐμῶν ἀ-
τῶ, ἐχάτω κατ' ἐσθικαὶ κιν-
ἢ μῆς ὃ, τὸ σὸν γῆν
εἰδέτω ἀπολλέμεθα, οἱ
δέσσι ὃ, τε δῆμον Ῥω-
ν, καὶ τὸ πλεῖστον τῶ στρα-
κῶ. ἂ ὃ πρὸς μηδενὸς
ἀρῶν πείσιδα πρὸς σὲ κῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἢ-
οἱ οἰκέτω· καὶ ὅς μάλιστα ἐνηργέτησαι, τύτῃς ἐχθρὸς

Taque cum civile bel-
lum esset, nemo tamen
quæ gererentur nuntiare
Commodo audebat, metu
Cleonari potentia: donec
maxima natu soror, Fadilla
nomine, accurrens ab impe-
ratoriem, quippe facilis adi-
tus sorori, crinibus solutis,
projecta humi, ac plane in
lugubrem habitum defor-
mata, Tu quidem (inquit)
ὁ princeps, otium agitans,
ὅ ὅντων quæ gerantur
ignarus extremo in perscu-
lo versaris: nos autem san-
guis tuus, propemodum oc-
cidimus. actum de popu-
lo Romano, actum magna
ex parte etiam de exercitu
est: ὅ quæ ne à barbaris
quidem nos passuros expe-
ctabamus, ea nobis domestici
faciunt: ὅ in quos maxi-
ma consulisti beneficia, eos
4 primos inimicos habes. Cle-
ander adversus te populum
ὅ exercitum armavit,
quorum quidem alteris in-
visus est, alteris charus. Sivi-

5. Κλεανδρῶ ἐπὶ σε τὴν τε δῆμον καὶ τὸ στρατιωπι-
πλοῖον· ἐν ὃ ὄρα φόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, οἱ μὲν,

que tamen in armis sunt, eademque inter se patrant, & civili sanguine Romam replent. Sed in nos videlicet utriusque multitudinis recidet calamitas, nisi tu quamprimum neci dederis iceleratissimum famulum, qui tanta cladis illis jam fuit, nobis mox futurus est auctor. Hæc loquens, vestem scidit: multi- que item qui aderant, sumpta de verbis mulieris audacia, Commodum territabant. Is expavefactus, cum jam non ut impendens, sed ut præsens periculum formidaret, acciri ad se Cleandrum properare jubet, nihil- dum certi scientem, sed tamen aliquid suspectantem imperatori tenunciatum. Accedentemque ad se imperator comprehendi, & caput ejus amputatum conto- que præfixum circumferri: voluptuosum scilicet atque optatum populo spectaculum præbiturus. Ita id malum sedatum, atque utrinque dimicatio dirempta. Siquidem milites cum

μεσολω' αποτεμών, δόρατί τε ἐπιμήκει ἑκατάπιξαι, ἐμ-
πει τε τινὸν ἢ παθεινὸν τῆ δ' ἡμῶ θάμα. 10. ἔση γ' ὁ
δεινὸν ἢ ἐλάττωσι πολέμοῦται, ἐπαύσαντο· οἱ μὲν εἰς

μισοῦντες αὐτὸν, (ὁ δ' ἦρ-
οὶ ὃ σερηνίτες (παῖτὸ ἰ-
κὸν τῆ γμα) ἐν ὄπλοις
ἢ φθείροντες ἀλλήλους
φυλίκαι αἵματ' τὴν Ρα-
6 ἐπλήρωσαν. τὰ δ' ἔχαστε
πλήθους δεινὰ ἡμᾶς κα-
λήψεται. εἰ μὴ τῶ τα-
πρὸς τὸν θάνατον ἐμ σε
πονηρὸν οἰκατιῶ, ὁλέθρι-
στετε τοῖς μὲν ἀπονηρῶ-
ρόντα, ἡμῖν ὃ ἐσόμεν-
7 τον ἐδέξω. Τοιαῦτά τιν
ποῦσα, ῥηξάμενη τε π-
δῶτα, ἢ τῶ παρόντων
δαρρήσαντες τοῖς τῆς α-
φῆς τῆ βασιλέως λόγι-
8 Κόμμοδον ἐτάραξαν.
πλαγίς ὃ ἐκείτ', π-
ἐπικείμενον κίνδυνον ἐ-
λοντα, ἀλλὰ παρὲντα
φοβηθεῖς, μεταπέμπετ
Κλέανδρον, ἔδεν μάντ-
δύτα τῶν ἀπηγγελμέ-
9 οἰόμενον δέ. ἐλθόντα δ'
συλληφθῶμαι καλῶει.

ἰνυρημένον ἰδόντες ὑ-
ἐμάχοντο, δέει τῆς ἔ-
έως ὀργῆς (συνίεσαν
πατῆρ' ἢ τὰ δ'ραδέν-
εὐ γνάμω ἀπὸ τελο-
αι) ὁ δὲ δῖμος κελό-
πρωείαν ὡρῶ τῆ πα-
δράσαντο εἰλησῶς.
κείλον ὃ κ' ἴς παῖδας 11
εάνδρου (δύο ὃ ἦσαν
εἰς αὐτῶ) πάντας τε
ἠδεσαν ἐκείνῳ φίλοις
ἴσαντο. σύροντες τε τὰ
τα, ἢ πᾶσαν ὕβριν ἐνυ-
ντες, τέλ' ἄλωβη-
εἰς τὸς ὀχετὺς ἔρρι-
έροντες. τοῖσ' τω μὲν δ' 12
Κλέανδρος τε ἢ οἱ περὶ
ἔχρησαντο, φιλοπρη-
νης (ὡς αὐτὸς εἶπαι) τ'
πίνης φύσεως ἐν ἐνὶ
α, ὅτι ἐκ τῆς ἐγάτης δι-
αι εἰς τὸ μέγιστον ὕψος
ἔπάλιν τ' ἀφθέρτα ῥίψαι
ἰκτὸ ἀνέλπτος δυνά-
χης ῥοπή. Ὁ δὲ Κόμ.

occisum viderent pro quo
decerbant, iram quoque
Imperatoris formidabant,
cui verba data nihilque non
factum contra illius senten-
tiam compererant. Populus
contra satisfactum sibi au-
toris supplicio putabat. Sed
& liberi Cleandri (binos
enim virilis sexus habebat)
& quotquot illius amici fue-
rant, ad unum omnes con-
trucidati: trastaque per ur-
bem cadavera & contume-
liosissime habita, postremo
in cloacas abjecta. Hic fi-
nis Cleandri fatorum fuit,
quasi in uno velut ambi-
tiosius ostendaret natura
(ut sic dixerim) humana,
posse ex infimo loco ad su-
premum fastigium evehi
hominem, atque evectum, de-
in rursus deturbari, quam-
libet exiguo atque inspera-
to fortunæ momento. Cæ-
terum Commodus, tametsi
verebatur, nequid fortasse
populus etiam contra se
novi moliretur, tamen sua-
dentibus amicis in urbem
reversus est, ac lætis accla-
mationibus magnoque co-

13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

13. Commodus autē irritatus tot periculis, crudelis & suspicax
fit; vizatisq; boni viri vili assentatorum turba se dedit

mitatu exceptus, in aulam
principalem se contulit.
Enimvero ex illo, tot astitis
jam periculis, cepit nulli
fatis confidere, sed occidere
hanc atque illum, nulli non
calumnix fidem accommo-
dans. Ad hæc, neminem
cui virtus ulla esset, ami-
cum sibi adungebat, sed à
cunctis æque rectis studiis
animum avocaverat. quip-
pe quem die nocteque aliæ
ex aliis effrænæ corporis vo-
luptates gravissimo servitio
premebant: neminemque
non ablimine, velut insidia-
torem submovebat, quem-
cunque aut probitas aut di-
sciplina ulla etiam medio-
cris illustraret. Scurræ vero,
& qui turpissima quæque
representabant, quasi addi-
ctum sibi habebant. Auri-
gando etiam bestiisque con-
ficiendis supra modum ex-
ercebatur: ob quæ studia
adulatores eum fortitudi-
nis gloria celebrabant: qua-
re illa minus decore tracta-
bat, quam modesto principi
conveniebat.

14. **E**Xtiterè ea tempestate
etiam quædam in cælo
prodigia. Stellæ enim
per diem perpetuo apparue-

τῶ δὲ μὲν ὑποφειδῆσις, ἐ-
βασιλῆον ἐπανῆλθεν αὐ-
14 πειροθεῖς ὁ τοποῦτων
δύναων, ἀτίσως παροσε-
πῆσαν, ἀσθεδῶς τε φον-
κῆ πάπαις διαβολαῖς ῥο-
πισδῶν, μηδὲ πνα π-
15 μεν ὁ τῆς λόγου ἀξίω-
λὰ τὸ μὲν περὶ τὰ καλὰ
δῆς ἀπῶν ἐαυτὸν, ἐ-
λωντο ὅ πασαν αὐτῶ τε-
χῶν νύκτωρ τε καὶ μὴ ἢ
ἐπάλληλοι καὶ ἀκόλασι-
16 καὶ ὁ ἡδοναῖ καὶ πῶς ἐ-
πᾶς ὅ παιδείας κῶν μ-
μεμνημένῳ, τῆς αὐλ-
ἐπιβκλῶ ἐδιδάσκετο
τοποιοὶ ὅ καὶ τῆς ἀ-
ὑποκεταῖ εἶχον αὐτῶν
17 χεῖριον ἀγμάτων τε λῶ-
καὶ θηρίων ἐξ ἀντιπᾶστα
χας ἐπαυδεύετο. τῆς μ-
λάκων εἰς ἀνδρείας
αὐτὰ ὑμνῶντων τῶ ὅ
πίσερον μεπόντῳ ἢ βε-
σώφρονι ἡρμῶζεν.

Eγένοντο δὲ πνε-
ἐκείνο καὶ ἡ καὶ
μία. ἀστέρες γὰρ ἡμέτερο

βλέποντο, ἕτεροί τε
κ[⊕] κεχλασμένοι,
μέσῳ αἰεὶ κρέμαθ³
ζῶά τε παντοῖα, κ[⊕] τ²
ν φύσιν μὴ πρῶντα,
ἴτε ἀλλοδαποῖς, κ[⊕] μί-
σ[⊕]ματ[⊕] ἀναμόστις,
κ[⊕] ἀπεκνήθη. μέγιστον
ν κ[⊕] τ[⊕] παρόντα καὶ ἐν
τε, κ[⊕] πρὸς τὸ μέλλον³
καπ[⊕] κ[⊕] φαύλῳ συμ-
φωμένως πάντας ἐτά-
σ[⊕]τε ἴδ[⊕] οὐβρε[⊕] πρ[⊕]ν[⊕]
ντ[⊕], ἕτε νεφῶν α-
ιτων, σεισμῷ ἢ ὀλίγο
ομένε γῆς, εἴτε σκη-
κτωρ[⊕] κατενεχθέντ[⊕],
ἢ πρ[⊕]ς ποθεν ἐκ τῷ
δ[⊕]ρ[⊕]ρ[⊕]νέντ[⊕], πᾶν τὸ
βύνης τέμεν[⊕] κατε-
ν[⊕], μέγιστον κ[⊕] κάλλιστον
νον τῆ[⊕] ἐν τῇ πόλει ἔρ-
κοσιώτατον ἢ ἡ[⊕] πᾶν-
ρῶν δι' ἀσφάλειαν,
μασι κεκοσμημένον
τε κ[⊕] ἀγύρε. ἔλας[⊕] 5
εν, ἐκείσε ἐθυσυρί-
ἀλλά τὸ πῦρ ἐκ τῆς

runt, quadamque ex iis in
longum productæ medio
quasi aëre suspensæ vide-
bantur. Præterea animalia
omne genus, minime suam
naturam servantia, cum fi-
gura corporis prodigiola,
tum membris haud quaquã
congruentibus edebantur.
Maximum autem nefas
cum in præsens dolorem at-
tulit, tum in futurum pessimo
augurio universos con-
terruit. Nam cum neque
imbres ulli neque nubes
tantumque exiguis terræ
motus antecessisset, seu no-
cturni casu fulminis, sive
igni aliquo in ipso terrarum
motu velut eximto, totum
de improvviso pacis templū
consumptum incendio est:
quod unum scilicet opus
cunctorum tota urbe maxi-
mum fuit atque pulcherrimum:
idem templorum
omnium opulentissimum,
egregieque munitum, mul-
toque ornatum auro & ar-
gento. Quippe universi ferme
suas illuc divitias, quasi
in thesaurum, congregabant:
ideoque per noctem debac-
chatus ignis multos ex opu-
lenti egenos reddidit. Quo-
propter communem quidem

πολλὰς ἐκ πλεσίων πένητας ἐποίησεν. ὁδὸν ἀλοσύ-
jactu-

iacturam publice omnes ,
 suam autem quisque priva-
 tim deplorabant. Sed ubi
 templum omne consum-
 ptum ignibus est , pluri-
 ma quoque & pulcherri-
 ma verbis aedificia conflag-
 rarunt. Inter quae etiam
 Vestae templum , sic ut
 Palladium quoque conspi-
 ceretur : quod in privatis
 colunt atque in arcano
 habent Romani , Troia (ut
 perhibent) auctum , ac
 tum primum postquam in
 Italiam devenit , conspe-
 ctum ab hominibus. Quip-
 pe raptum id Vestales vir-
 gines media sacra via in
 aulam imperatoris trans-
 tulerunt. Multae praeter-
 ea pulcherimaeque urbis
 partes combustae : pluri-
 mosque dies pervagatum
 incendium non prius se-
 datum est , quam repenti-
 nis inscribis extingueretur.
 Itaque totam rem diis im-
 putabant ejus aetatis mor-
 tales , quorum scilicet vo-
 luntate & inchoasse incen-
 dium & deluisse arbitraban-
 tur : ac portendi bella , quae

ευντο κοινή μὲν πάντ
 δημόσια , ἕκαστος δὲ τ
 6 αὐτῶ. καταρλέξαν δὲ τ
 τὸν τε νεῶν κὶ πάντα τ
 βολοι , ἐπενεμήθη κὶ τι
 σα τὴ πόλεως κὶ καίλη
 7 γα. ὅτι κὶ τῆς Ἑστίας
 καταφλεχθέντος ἰσο
 ρος , γυμνωθέν ἄφθνη τ
 Παλλάδος ἄγαλμα
 βεσίτε κὶ κρύπτει τ Ρω
 κομιδὴν ἀπὶ Τροίας (
 γος) ὅτε πρῶτον κὶ μετ
 Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφι
 δον οἱ καθ' ἡμᾶς ἀν
 8 ἀρπύσουται γὰρ τὸ ἄγα
 τὴ Ἑστίας ἰερεῖαι παρδ
 μέσης τῆς ἱερείας ὁ δὲ ε
 βασιλέως ἀυλῶν με
 9 σαν. καταφλέχθη δὲ κ
 ἄλλα τὴ πόλεως μέρη
 σα. ἰκθινῶν τε ἡμερῶν
 ἐπὶ τὸ πῦρ ἐπεβόσκει
 κερύπερον ἐπιύσατο
 κατενεχθέντες ὄμβρο
 10 ρον αὐτῶ τὸ ὄρμηλόν. ὁ δ
 αὐτὸν ἔργον ἐξεδειάθη , π
 πσευόντων κατ' ἐκείνο κα
 τὰ τὸ ἀπὸ τῶπων , ὅπ γὰρ ὡμῆ θεῶν κὶ τῆ δυνάμει ἤρξατο
 ἐπιύσατο. 11. συνεβάλλοντο δὲ πινες ἐν τῆ

των, πολέμων σι-
 51) πῶ τὲ νεὼ τῆς
 ης ἀπώλειαν. τὴ γού¹²
 ὑδίσαντα (ὡς ἐν τοῖς
 ῥῆματι) ἐκ τῆς ἀπο-
 ρῆς τὴν περὶ πέρχουσαν
 ἠπώσωτο. Πολλῶν¹³
 ῥητῶν σωεχῶς κατη-
 τῶν πῶ πόλιν, ἐκέπ' ὁ
 ἰών δῆμῳ μετ' ἄ-
 γόν Κόμμοδον ἐπέβλε-
 πλῆξ' ἢ τὰς αἰτίας τῆς
 ἠλῶν συμφορῶν εἰς
 εἰς ἀκρίτους φόβους ἢ
 ἢ παρ' ἑβίς ἀνέφεραν ἀ-
 μαρτῶν. ἐδεγὼ ἐλαύδανε¹⁴
 ῥητῶν πάντα· ἀλλ'
 αὐτὸς λανθάνειν ἠδε-
 δεῖν ἀφ' ἧν οἴκοι: δι-
 το, ταῦτα ἢ δημοσίᾳ
 ἐτόλμησεν. εἰς τῶν¹⁵
 εἰς μανίας ἢ παρηνίας
 χύρησεν, ὡς πρῶτον
 πατρῶν ἀποσηροίαν
 τῆσάδω, ἀντὶ ὅ Κομ-
 ἢ Μάρκε υἱοῦ, Ἡερ-
 τε ἢ Διὸς υἱὸν αὐτὸν καλεῖσθαι καλεῖσθαι. 15. ἀποδυσσμε-
 εἰ τὸ Ῥωμαίων ἢ βασιλείον ῥῆμα λειοντῶν ὑπεσφάν-
 ἢ ῥόταλον μὲν χεῖρας φέρειν, ἀμεινυτότε ἀλευργῆς
 σουφῆς ἐδῆταις, ὡς εἶ) κατὰ γέλασον αὐτὸν, καὶ ὄφ'

sunt deinceps infecuta con-
 sumpto pacis templo, in-
 terpretabantur. Quam de-
 inceps famam rerum even-
 tus comprobavit. Enim-
 vero plurimis maximisque
 incommoditatibus labo-
 rante civitate, non iam
 uti antea multitudo be-
 nevole Commodum aspi-
 cere, sed referre omnes
 ejus calamitatis causam in
 illius injustos actus, & re-
 liqua vitæ crimina: Siqui-
 dem neque latebant popu-
 lum scelera hominis: neque
 latere ipse volebat, sed quæ
 domi non sine infamia pa-
 trabantur, ea etiam in pub-
 licum ostentare haud vere-
 batur: eoque recordiæ pe-
 tulantiæque processit ut pa-
 ternum primo cognomen
 repudiaret, ac pro Commo-
 do Marci filio, Herculem se
 Iovis filium jusserit appella-
 ri: depositoque principum
 Romanorum cultu, leonis
 pellem substerneret, manu-
 que clavam gestaret, simul
 purpureas sibi atque auro
 intextas vestes circumdaret,
 non sine omnium irrisione:

καὶ Διὸς υἱὸν αὐτὸν καλεῖσθαι καλεῖσθαι. 15. ἀποδυσσμε-
 εἰ τὸ Ῥωμαίων ἢ βασιλείον ῥῆμα λειοντῶν ὑπεσφάν-
 ἢ ῥόταλον μὲν χεῖρας φέρειν, ἀμεινυτότε ἀλευργῆς
 σουφῆς ἐδῆταις, ὡς εἶ) κατὰ γέλασον αὐτὸν, καὶ ὄφ'

15. *simulq; muliebrem lux. & heron gravitat. affectat, deniq;*
iaculandi & pugnandi scientia publice ostentare instituit.

quippe eodem schemate & fœminarum luxum & heroum virtutem repræsentabat. Talem se videlicet quodtidie præstabat. Idemque mensium nomina demutavit, ac pro vetustis appellationibus novas de suis cognominibus imposuit, quorum ad Herculem pleraque tanquam scilicet ad fortissimum referebantur. Quin statuas quoque sibi tota urbe pone iussit, inque iis unam pro Curia, quæ arcum contenderet: ut etiam imagines ipsæ terrores atque minas præ se ferrent. Quam dein tamen senatus post illius obitum sustulit, proque ea Libertatis imaginem reposuit.

οὐκ ἀνδρῶν τὰ μὲν πῶν ἐπέειπε τελευτῶν καθεύδουσα ἢ κληθεῖς, ἐλθεῖς εἰκόνα ἰδρῦσαιτο.

ἐνὶ χήματι θελητῶν πολ
λειαν καὶ ἡρώων ἰσχυρ
17 μειον. τοῖσδε μὲν δὴ
ἰὼν ἐφαίνετο. ἢ λαξε
τῆς ἐνναυπαίων μύω
ὀρόματα, ὅσα μὲν ἀρχαῖ
ταλύσας, πάντας ὅ
ἐαυτῆς προσηγορίας ὄν
σας, ὧν αἱ πλείους εἰς
κλέα δῆθεν ὡς ἀνδρείο
18 ἀνεθέροντο. ἐσητε ὅ κα
δριάντας αὐτῆ καὶ πᾶσα
πόλιν. ἀλλὰ μὲν καὶ αὐ
τῆ τῆς πυκλήτης σωε
19 τόσον διηλυθημένον.

λεῖο δὲ δὴ καὶ τὰς εἰκόνας
τῶ φόβον ἀπειλεῖν. π
τελευτῶν καθεύδουσα ἢ

15. Commodus autem, cum i
temperare iam sibi ul
tra non posset, publice
spectacula edere professus,
omnes se sua manu feras oc
cisurum pollicebatur, &
cum fortissimis quibusque
juvenum singulari certa
mine depugnaturum. Ea
cum rumoribus celebra
rentur, concurrebant ex
Italia omni ac finitimis gen-

16. ὁ Κομμοδὸς μ
κατέχων ἑαυτῶ,
σία δέ μ ἐπέλεσεν, κα
μίνος τὰ τε θηρία κα
ἰδία χεῖρα κλένε νῆ
ἀνδρῶσάτοις τῆς νεανῶ
2 νομαχίῶν. διαδραμῆ
τῆς φήμης, σωέθειον ἐκ
Ἰταλίας πάσης καὶ τῆς

1. ἐδῶν, θεασόμενοι ἀμὴ
 2. ἔστεεν μῆτε ἐωρέκεισαν
 3. ἴτε ἠκηκόεισαν. καὶ γὰρ διη-
 κλετο αὐτῶν ἔχειν τὸ δῶ-
 4. χον, καὶ ὅτι ἐμελεν αὐτῶ
 5. οντίζοντι καὶ τοξιδόντι μὴ
 6. ἔμειν. σώησαν ὁ παι-
 ῖοντες αὐτὸν Παρθυαίων
 τοξικὴν ἀκριβοῦντες, καὶ
 κυρσιῶν οἱ ἀκοντίζειν
 σοὶ ἔς πάντας δὲ χεῖρα
 ἐρέβανεν. ἐπεὶ δὲ κατέ-
 7. βον αἰτῆς θεῆας ἡμέραι, τὸ
 8. ἀμφιδέαιεν πεπλήρωτο
 9. ὁ Κομμύδω πειδέμε-
 10. λῶ κατεπέυστο, ὡς μὴ
 11. ἔδωκε τοῖς θηρίοις μαχό-
 12. 13. κινδυνάοι, ἀνώθεν
 14. ἀπὸ ἐξ ἀσφαλῆς ἀκοντί-
 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

tibus universis ad id specta-
 culum, quod nec antea oculis
 usurpaverant, neque unquam
 fando audiverant. Si quidem
 ita esse certa manus illius
 dicebatur, ut quodcunque
 destinaret, jaculo sagittave
 cunctingeret. Erantque cum
 illo assidue Parthorum lectissimi
 Sagittarii, ac Numidæ jacula-
 tores, quos ille tamen omneis
 longe artificio superabat.
 Vbi autem spectaculi dies
 adfuit, pleno amphitheatro
 exædificatus Commodo peridromus
 fuerat, per quem decurrete
 in orbem posset, ne cominus
 cum bestiis pugnans periclitaretur,
 sed superne ac de tuto loco
 tela iacendo, jaculandi potius
 scientiam quam fortitudinem
 ostentaret. Cervos igitur &
 damas, item cornigera alia,
 præter tauros, currens pariter
 ipse atque inlequens imperebat,
 ac præventa fugâ certissimis
 ictibus prosternebat: leones
 vero & pantheras, aliaque id
 genus nobilissima animalia,
 currens in orbem superne
 jaculis confodiebat: sic ut nec te-

lum quisquam secundum, nec vulnus viderit nisi lethiferum. Nam ut primum se fera concitaverat, statim illam vel in fronte vel in corde fauciabat, nullo præterea usus scopo, neque ad aliam corporis partem telo destinato: sic ut pariter cum vulnere ipso conficeretur. Cæterum bestię conquirebantur undique: ac tum primum vidimus, quæ antea in prædicturis mirabamur. Quippe ex India Æthiopiaque, itemque à meridie & à septentrionibus, quicquid incognitum prioribus seculis fuerat, confecit ille pariter atque ostendit, nullo non obstupefacto, tam certa illa manu tamque nusquam telis aberrantibus. Idem aliquando sagittas lunatæ cuspidis in Maurusias struthos intorquebat, quæ & pedum celeritate & alarum quasi velis ocysissime ferebantur, sic ut summum contingeret collum, atque ita capita amputaret, ut excæcis cervicibus (qui teli impetus fuerat,) aliquandiu tamē viventibus similem cursum continuarent. Quin & pantheram, quæ scilicet eduētum quen-

μηδέν παύσας. 12. παρδάλεως δέ ποτε ὀξύτάτῳ δρόμῳ

τραῦμα ἄλλοι πλὴν ἔδαντο
πρόρου. ἅμα δὲ τῆ τε ζώῃ
ὀρμῇ κατὰ τε μετώπῳ ἢ
καρδίας ἔεφερε πῦρ πληγῆ
8 καὶ οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλο
ἔχευε, ἢ δὲ ἐπ' ἄλλο μέρος
ἦλθε τὸ ἀκόντιον τῆ σώμα
τος, ὡς μὴ ἅμα τε τρώσαι
φονάσαι. τὰ δὲ πανταχού
ζῶα ἠδρροίζετο αὐτῷ. τὸ
9 γοῦν εἶδομεν ὅσα ἐν γαστρὶ
ἐθαυμάζομεν. ὑπό τε γὰρ
δῶν καὶ Αἰθιοπῶν, εἴ τι πο
τερον ἄγνωστον ἴδῃ, μεση
βρίας τε καὶ τῆς ἀρκτοίας
ζῶα πάντα φονάων, Ἰ
10 μαίοις ἔδειξε. τὸ δὲ εὐ
χρον τῆς χερσὸς αὐτῷ πᾶν
11 ἐξεπλήθηοντο. λαβὼν
ποτε βέλη, ὧν αἱ ἀκμαὶ ἢ
μυσοειδεῖς, ταῖς Μαυρε
αις σφαιροῖς ὀξύτατα φε
μέναις καὶ ποδῶν τάχει
κολπώσει πτερῶν, ἐπαφί
τὰ βέλη κατ' ἄκρῳ ἔτρα
λου, ἐκαρπτόμεν, ὡς τῶν
φαλῶν ἀφρημένας ὀρμῆ
βέλες ἐπ' ἀειδεῖν αὐτῆς.

καλούμενον καταλαβού-
15, φθάσας τῷ ἀκοντίῳ
ἐλλοουσάν διήξαται, τῷ
ἐν ἀπίκτεινε, τὸν ὃ ἔρρύ-
πο, φθάσας τῆ τῷ δέσῳ
χμῆ τῷ τῷ ὀδόντων ἀκ-
13 ῶ. λεόντων δέπολε ἐξ ὕπο-
των ἐκάλὸν ἀνάρριφθέντων,
εἰθμοῖς ἀκοντίοις πάντας
ἐκλίθεν· ὡς ἐπὶ πολὺ κει-
νῶν τῷ πλωμάτων, δι' αὐ-
τῷτο ὀπὶ γολῆς πάντας
θμῆσαι, καὶ μηδὲν ἰδεῖν
ἐπὶ ἰόν ἀκόντιον. Μέχρι μὲν 14
των, εἰ καὶ βασιλείας τὰ
κτιόμενα ὡς ἀλόστρια,
ὡ ἀνδρείας καὶ δ' ἰσοχίας
ἀ τοῖς δημώδεσιν εἰχεπ-
χάειν. ἐπεὶ ὃ καὶ γυμνὸς 15
τὸ ἀμφιθέα. Ἐν εἰσῆλθεν,
α τε ἀναλαβὸν ἐμονο-
χει, τότε σκυθρωπὸν εἶδεν
ἡμῶ δέαμα· τὸν δ' ἄλλῳ
Ῥωμαίων βασιλέα, μὲν
ἡ τὰ Ἑσπρία πατέρας τε καὶ
ἰγόνων ἢ ἐπὶ βυρβάρεως
α λαμβάνοντά φραπῶπ-
ἢ Ῥωμαίων ἀρχῆ πρέ-
τα, καδυβρίζοντα ὃ τὸ ἀξίωμα αἰχίσει καὶ μεμα-

dām in alienam curiu acciri-
mo comprehenderat, sic ut
jamjam laniatura videretur,
ita opportuno vulnere con-
sequutus est, ut interfecta
belua hominem servaverit,
ac dentium quoque aciem
cuspide ipsa jaculi præveni-
ret. Leones item cavea cen-
tum eductos, totidem mis-
silibus universos occidit: ita
suo ordine jacentibus cor-
poribus, ut numerari facili-
me singula possent, nullo
scilicet supervacuo inciden-
te telo. Hactenus igitur, quæ
gerebantur, quamvis à prin-
14 cipe aliena viderentur, ta-
men quoniam fortitudi-
nem scientiamque præ se
ferrent, popularem quan-
dam gratiam emerebantur,
verum ubi jam nudus in-
gressus amphitheatrum est,
15 iamptisque armis numeros
gladiatorios implebat, tum
vero triste Romano populo
spectaculum id visum, nobi-
lissimum imperatorem, post
tam multos parentis sui
majorumque triumphos,
non quidē adversus barbaros
arma capere militaria, vel
Romanorum imperio con-
gruentia, sed amplissima
dignitatem turpissimo fœ-

diffimoque cultu contami-
nare. Facile autem dimi-
cans suos compares supera-
bat: neque tamen ultra vul-
nera procedebat, dante uno-
quoque manus, atque impe-
ratorem potius quam gla-
diatorem agnoscente. Eo-
que vesania proventus est, ut
deserere principalem aulam
atque in ludum gladiato-
rium migrare institueret.
Neque se amplius Herculem
appellari patiebatur, ado-
ptato nobilissimi gladiato-
ris nomine, qui iam vita
excessisset. Quin simulacro
illi colosico, quod Romanis
venerabile est, solis effigiem
gerens, capite dempto suum
imposuit: atque in basi sub-
scripsit non quos consuissent
imperatorios paternoque
titulos, sed pro Germanico,
*Mille gladiatorum victo-
rem.*

Ἐπιγράψας τῇ Βάσει ἔχ' ἄς εἰώδασ βασιλικῆς καὶ
τρῶες προσηγορίας, αὐτὶ ὁ Γερμανικῷ, μονομάχης χι
νικήσαντ.

16. **C**Æterum ipsum quo-
que desinere aliquan-
do ab sua vecordia &
civitatem tyrannide liberari
oportebat; idque anno in-
eunte: quem dicunt Romani

16. **E**ἴδ' ὅ' ἄρα ποτὲ καὶ
παύσασθαι μεμνηνότο
τῷ Ῥωμαίων ἀρχῷ τι
νεμένην. νέε μὲν γδ' ἔτ
ὄπισθις ἑμελλέν ἡμέρας

16. πένω ὄχιμαπ. ὁ μὲν οὐ μὲν
νομαχῶν, ραδίως τῷ αὐτα
γωνισῶν ἀπειχέτο, καὶ μέγε
τραυμάτων ἀπειχέτο, ὡς
κόντων ἀπάντων, καὶ τὸν βασι
λέα οὐ τὸν μονομάχον εἰ
17. οὐόντων εἰς τοποστον
ἀπειχέθητε μανίας, ὡς μι
κέπ' βέλεσαι μηδὲ τῷ β
σίλειον ἐσίαν οἰκείν. ἀλλὰ
μετοικιδύσαι ἐβέλετο
τὸ τῷ μονομάχον κατα
18. μιον. ἑαυτὸν δὲ οὐκέπ' Ἡ
κλέα, ἀλλὰ τῷ μονομαχι
των ἐνδόξε πινός περτε
λαθηκότος ὀνόμαπ καλέ
19. περσέταξε. τῷ δὲ μεγί
ἀγάματ' κολασταίε
ὡρ σέβουσι Ῥωμαῖοι, εἰς
φέρων ἡλίε, τῷ κεφα
ἀποτεμῶν, ἰδρῦσατο εἰαι

donec ad fatale sibi consilium pro-
lapsus, sexto Iani ad solennem pompam

σί τε πῶς ἑορτῶν Ῥω-
μαίων, εἰς θεὸν ἀρχαιότατον
Ἰταλίας ὀπιπλάειον ἀνα-
εργητες. φασὶ γὰρ ἀπὸ καὶ 3
ὄνον, ὑπὸ Διὸς ἐκβλη-
ντα τῆς ἀρχῆς, κατελθόντα
γῆν, ἠυέδου ξέρον. δε- 4
τα δὲ τὸ τῆ παιδὸς δωμα-
αν, παρ' αὐτῶ κρυπτόμε-
λάθειν ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα
πῶς τῶν χάρων τῆς Ἰτα-
ια. Λάπρον τε κληθῆναι
τὸ ἔνδον φωνῆς εἰς τὴν
χάειον ἀφ' ἧς χέν. δε 5
ἰπῶ τοι καὶ μέχειν Ἰτα-
ῶπι τὰ μὲν κενεῖα περ-
τάζουσι θεῶν τῶ λαδόντι,
ἰ τῶ ἔτις ἀρχῶν ἰερεμν-
καὶ ἀγχοι τῶ τῆς Ἰταλίας
κα. διπερῶπον δὲ αὐτῆ 6
ουτι τὸ ἀγαλμα, ἐπειδὴ
αὐτὸν ὁ ἐνισυτὸς ἀρχετῶ
καὶ πάυεται. τὰ τῆς δὲ τῆς 7
τῆς περῶουσις, ἐν ἣ μάλιστα Ῥωμαῖοι δεξιοῦντῶ τε
καὶ περῶουσις, νομιπμάτων τε ἀντιδόσει
κοινωνία τῆ γῆς καὶ θαλάσσης καλῶν ἀφραίνουσι αὐτές,
καὶ ἐπώνυμοι τότε περῶτον τὴν ἐνδοξον καὶ ἐνιαύσιον
ποφύραν περῶνται, δε. πάντων ἑορταζόντων, ὁ Κόμμω-
ἐβουλένετο ἐκ ἐκ τῆς βασιλείας, ὡς ἐδῶ, περῶλ-

festum agunt, ad Ianum
vetustissimum Italiae deum
referentes: cuius etiam Sa-
turnum ipsum, ab Iove filio
pulsus, fuisse hospitem
praedicant, & quod ibi la-
tuisset, nomen Latio indi-
tum. Quocirca etiam nunc
Romani Saturnalia prius,
dein vero initium anni mo-
re suo concelebrant. Estque
ejus dei biceps imago, ut a
quo incipit & in quem desi-
nit annus. Quum igitur
hunc diem festum civitas
agitaret, in quo Roma-
ni invicem se colunt sa-
lurantque, & nomisma-
ta alter alteri, ceteraque
omnifariam munera missi-
tant, summique magistra-
tus conspicuam sibi & so-
lennem purpuram induunt:
universis diem concele-
brantibus, statuit Commo-
dus non quidem ex impe-
ratoris (ut mos erat) edi-
ctibus, sed ex ipso gladiatorio
ludo prodire in publicum,

ac pro eleganti vestitu purpuraeque imperatoria, procedere armatus, deducente gladiatorum agmine, in conspectum Romani populi. Quod ubi consilium suum ad Marciam retulit, unam è suis concubinis, cui scilicet plurimum deferebat, ac prope uxoris eam loco habebat, sic ut præter ignem omnes honores, velut Augustæ, tribuerentur: intellecto mulier tam absurdum turpique consilio, orare multis lacrymis, supplicque ad genua accedente, ne aut Romanum imperium pollui pateretur, aut ipse vitam suam perditis ac deploratis hominibus tam periculose committeret. Sed quum nihil profecisset, lacrymans discessit. Ille præfectum exercitibus, Latum nomine, & Electum cubiculi custodem, ad se accitos, parare jubet in ludo ipso gladiatorio, quo se dormitum recipiat: ut illinc ad sacrificandum mane proce-

δεῖν οἰκίας, ἀλλ' ἐκ τῆς μονομάχου καταγωγῆς, ἀπὶ δὲ τῆς ἀπείρου καὶ βασιλικῆς πορείας ὅπλα τε αὐτὸς φέρων, καὶ συμπορεύοντα τῆς λοιπῶν μονομάχων ὁρᾶναι τοῖς Ῥωμαίοις. ἔπειθ' ἰὼν τὴν γυναῖκα αὐτῆς ταύτης ἀνύερχε πρὸς Μαρκίαν (ἣν εἶχε τῆς παλακίδων πτωχότητι, ἢ ἔδεν π' ἀπέχετο μετῆς γυναικός, ἀλλὰ πάντα ὑπέχετο, ὅσα σεβασῆ, πλὴν τῆς πνεύσεως) ἢ μαθῆσαι τὴν ἀλόγον ἔργον καὶ ἰοῦσα πρὸς τὴν βούλησιν αὐτῆς, πρῶτα ἐλιπάρει, καὶ προσπιπύσασα, καὶ δακρύων ἐδείμῃ τε τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆ καὶ δουλείᾳ, μήθ' ἑαυτῆς ὅτι δὲ ταῖς μονομάχοις καὶ ἀπειροσμένοις ἀνθρώποις κινδυνεύουσι. ἔπειθ' ἐπολλὰ ἰκετεῖσαι ἐκ ἐπιχάνεν αὐτῆς, ἢ μὴ δακρύσασα ἀπίσει. ὁ δ' ἦ Κό-

μοδο, μεταπιπύσασα Λαῖτον τὸν ἑπαρχον τῆς στρατοῦ δυν, Ἐκλεκτόν τε τῆς δαλαμικῆς πρὸς ἑαυτῆς, ἐκέλευεν αὐτῆς σκεδαδιῶσαι, ὡς διαυκτερότων ἐν ταῖς τῆς μονομάχου καταγωγῆς, καὶ κείδεν πρὸς ἑαυτῆς ὅτι τὰς δουσίας

εουλwίας, ὡς Ῥωμαίοις
οπλῶ ἀφδείη. οἱ δ' ἰνέ-
λον καὶ πείθειν ἐπιρῶντο
ἠδὲν αἰάξιον τ' βασιλείας
ἡεῖν.

Ὁ δὲ Κόμμοδος ἀγά-¹
λων, τὸς μὲν ἀπεπέμ-
στο, αὐτὸς ὅ ἐπαγγελῶν εἰς
δωμάτιον, ὡς δὴ καθευ-
σων (καὶ γ' μεσημβρίας εἰώ-
ετο ποιεῖν) ἁβῶν χαμ-
πτίον τέτων δὴ τῶν ἐκ
λύρας εἰς λεπτότατα ἡ-
νημένων, ἐπαλλήλωσε αἰα-
άσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυ-
λέων, χάσει ὅσους καὶ ἦς
κτὸς συνάδῃσαι. ὡ²
ῶτη μὲν ἦν Μαρκία, εἰ-
ντο ὅ Λαῖτὸς τε καὶ Ἐκλε-
ῶ. ἐπὶ δὲ τούτοις πολὺ
ἦτο τῶν συκλήτε φρω-
δόντων. τὸς μὲν γ' φρεσ³
ιτέρους, καὶ λοιπὸς πατρῶς
λῆς ἀποσταδ' ἀουαδ' πάντας
τελεν, αἰδοῦμεν ἔχειν
ε καὶ ἔργων περιεὶς ἐπό-
μας τῶν πλεσίαν τὴς ὑσίας χαρίσασθαι ἐβίλετο, με-
τα τὰ εἰς τὸς στρατώτας καὶ τὸς μοιομαχῶντας.
ε μὲν, ἵνα φυλάττοιεν αὐτὸν, τὸς δὲ, ἵνα τέρποιεν.

deret, ac se armatum Ro-
mano populo ostendaret.
Illi multis precibus persua-
dere tentabant, ne quid in-
dignum principe conaretur.

Quibus Commodus, iras-¹⁷
percitus, facesse e ab se
iussis, statim in cubicu-
lum reversus, ut quemad-
modum consueverat, meri-
diaretur, sumpto in manus
libello, quales de philyra
tenuissimi atque in utran-
que partem replicabiles fi-
unt, conscribit in eo quos-
cunque illa nocte interficere
destinaverat. Ex quibus
prima erat Marcia, mox La-
tus atque Electus: post hos
ingens eorum numerus, qui
plurimum autoritatis in
senatu obtinebant. Siqui-
dem senes universos pater-
nos amicos tollere e medio,
ne censura illorum sua in-
terpellarentur flagitia, bo-
naque ipsa divitum dilar-
gini partim militibus, par-
tim gladiatoribus, decreue-
rat: ut alteri se defenderent,
alteri oblectarent. Eum igitur
libellum ita cōscriptum

supra lectulum deposuit, neminem ad se intronurum suspectans. Erat autem puer quidam, infans adhuc, ex ea nota, qui vestitu cætero nudi, sed auro gemisque ornati, solent delicatissimo cuique Romanorum esse oblectamento. Is ita Commodus charus erat ut cum illo sæpe etiam cubaret, ac Philocommodus appellaretur, ipso indicante nomine amorem principis. Hic itaque puer forte ludibundus, occupato inter balnea & crapulas Commodus, cubiculum ut consueverat, ingressus, sumpto in manus libello, quicum lusitaret, foras processit, ac sorte quadam in Marciam incidit: quæ quum puerum etiam ipsa diligeret, complexa prius atque deosculata, libellum manu aufert. veritate ne quid ob infantiam inscius puer rerum fortasse graviorum labefaceret. Agnita dein Commodi manu, ac legendi cupidine illecta, ubi funesta

4 $\chi\rho\acute{\iota}\psi\alpha\iota\ \delta\iota\ \chi\rho\alpha\mu\mu\alpha\tau\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu\ ,\ \tau\acute{\iota}\ \delta\iota\pi\eta\nu\ \delta\acute{\omicron}\pi\acute{\iota}\ \tau\acute{\epsilon}\ \sigma\kappa\iota\mu\pi\omicron\delta\ \Theta\ ,\ \omicron\iota\kappa\iota\ \delta\epsilon\iota\varsigma\ \mu\eta\delta\epsilon\nu\alpha\ \epsilon\kappa\epsilon\acute{\iota}\delta\epsilon\nu\ \epsilon\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\ \sigma\lambda\acute{\alpha}\sigma\tau\epsilon\alpha\zeta\ .\ \upsilon\mu\acute{\iota}\ \delta\epsilon\ \kappa\acute{\iota}\ \pi\alpha\iota\delta\iota\omicron\ \pi\acute{\alpha}\nu\upsilon\ \nu\acute{\eta}\pi\omicron\nu\ ,\ \tau\acute{\epsilon}\tau\omicron\nu\ \delta\eta\ \tau\acute{\eta}\ \gamma\upsilon\mu\eta\alpha\nu\ \mu\acute{\epsilon}\nu\ \epsilon\delta\eta\tau\ \Theta\ ,\ \chi\rho\upsilon\sigma\delta\epsilon\ \kappa\acute{\iota}\ \lambda\acute{\iota}\θ\omicron\iota\varsigma\ \pi\omicron\lambda\upsilon\tau\iota\mu\omicron\iota\varsigma\ \kappa\alpha\sigma\mu\eta\mu\acute{\epsilon}\nu\omega\nu\ ,\ \omicron\acute{\iota}\varsigma\ \alpha\acute{\iota}\ \chi\acute{\alpha}\rho\epsilon\sigma\iota\ \rho\omega\mu\alpha\acute{\iota}\omega\nu\ \alpha\acute{\iota}\ \tau\rho\upsilon\beta\omega\nu\tau\epsilon\ .$

6 $\upsilon\psi\eta\gamma\acute{\alpha}\pi\iota\ \delta\epsilon\ \alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\ \delta\ \omicron\ \text{Κόμ}\mu\omicron\delta\ \Theta\ ,\ \acute{\omega}\varsigma\ \sigma\upsilon\gamma\kappa\alpha\delta\epsilon\acute{\upsilon}\delta\epsilon\ \pi\omicron\lambda\acute{\alpha}\kappa\iota\varsigma\ .\ \Phi\iota\lambda\acute{\omicron}\kappa\omicron\mu\omicron\delta\acute{\omicron}\varsigma\ \epsilon\alpha\lambda\epsilon\acute{\iota}\tau\omicron\ ,\ \delta\epsilon\iota\nu\acute{\epsilon}\sigma\iota\varsigma\ \kappa\acute{\iota}\ \tau\acute{\iota}\ \pi\epsilon\sigma\eta\gamma\rho\acute{\epsilon}\iota\alpha\ \tau\acute{\eta}\ \pi\epsilon\rho\gamma\omega\ \tau\acute{\eta}\ \epsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\eta\ \tau\acute{\omicron}\nu\ \pi\acute{\alpha}\iota\delta\alpha\ \tau\acute{\epsilon}\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\acute{\epsilon}\omega\varsigma\ .$

7 $\delta\eta\ \pi\alpha\iota\delta\iota\omicron\nu\ \epsilon\acute{\iota}\ \tau\omicron\ \sigma\lambda\alpha\kappa\ \alpha\delta\ \rho\omicron\nu\ ,\ \pi\epsilon\sigma\epsilon\lambda\delta\acute{\omicron}\nu\tau\ \Theta\ \tau\acute{\epsilon}\ \text{Κομ}\mu\omicron\delta\ \acute{\omicron}\pi\acute{\iota}\ \tau\acute{\alpha}\ \sigma\omega\acute{\eta}\delta\eta\ \lambda\epsilon\gamma\acute{\omicron}\tau\epsilon\ \kappa\acute{\iota}\ \kappa\rho\alpha\tau\acute{\alpha}\lambda\alpha\varsigma\ \epsilon\iota\sigma\delta\rho\alpha\mu\iota\ \epsilon\acute{\iota}\varsigma\ \tau\acute{\eta}\ \delta\alpha\lambda\alpha\mu\omicron\nu\ ,\ \acute{\omega}\varsigma\ \pi\epsilon\rho\ \epsilon\acute{\iota}\acute{\omega}\beta\ \tau\acute{\omicron}\ \chi\rho\alpha\mu\mu\alpha\tau\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu\ \delta\acute{\omicron}\pi\acute{\iota}\ \tau\acute{\epsilon}\ \sigma\kappa\iota\mu\pi\omicron\delta\ \Theta\ \kappa\acute{\epsilon}\ι\mu\epsilon\nu\omicron\nu\ \alpha\nu\acute{\epsilon}\lambda\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu\omicron\ \iota\nu\alpha\ \delta\eta\ \tau\acute{\alpha}\iota\zeta\ \epsilon\nu\ \acute{\epsilon}\chi\omicron\iota\ ,\ \pi\epsilon\rho\ \epsilon\acute{\iota}\ \tau\acute{\omicron}\ \omicron\iota\kappa\epsilon\ .\ \chi\tau\acute{\iota}\ \delta\epsilon\ \pi\eta\nu\alpha\ \delta\alpha\acute{\iota}\mu\omicron\sigma\omega\lambda\acute{\omega}\tau\eta\tau\omega\ \tau\acute{\eta}\ \text{Μαρκία}\ .\ \eta\ .$

8 $(\kappa\alpha\iota\ \alpha\upsilon\tau\acute{\eta}\ \gamma\acute{\omicron}\ \acute{\epsilon}\sigma\epsilon\rho\gamma\epsilon\ \tau\acute{\omicron}\ \pi\omicron\delta\iota\omicron\nu\ )\ \pi\epsilon\pi\tau\acute{\iota}\zeta\alpha\sigma\alpha\ \kappa\acute{\iota}\ \phi\iota\lambda\omicron\sigma\tau\epsilon\ ,\ \tau\acute{\omicron}\ \chi\rho\alpha\mu\mu\alpha\tau\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu\ \acute{\alpha}\phi\alpha\rho\epsilon\acute{\iota}\tau\epsilon\ \delta\epsilon\delta\omicron\kappa\eta\ \delta\eta\ ,\ \mu\acute{\eta}\tau\ \tau\acute{\eta}\ \alpha\nu\alpha\gamma\kappa\alpha\acute{\iota}\omega\nu\ \iota\nu\acute{\alpha}\sigma\tau\ \nu\eta\pi\acute{\omicron}\tau\eta\ \Theta\ \acute{\alpha}\gamma\theta\omicron\upsilon\ \pi\acute{\alpha}\iota\zeta\omicron\nu\ \delta\lambda\epsilon\phi\theta\epsilon\acute{\iota}\rho\eta\ .$

9. $\gamma\eta\omega\acute{\epsilon}\tau\alpha\sigma\alpha\ \delta\eta\ \tau\acute{\eta}\ \epsilon\ \text{Κομ}\mu\omicron\delta\ \chi\epsilon\acute{\iota}\rho\epsilon\tau\omega$

ἢ μάλλον ἐπέδραζε
 θεῖν τ' ἡρασιμῶ. ἐπεὶ
 ἐν αὐτὸ θανατηφόρον,
 ἢ ἀπάντων, αὐτὴ τε
 ἵ τε θνήξεσθα, Λαίτων
 κλεκτον ἐπακοιθεῖ-
 , τῆς τε λοιπῶν τοῦτον
 ἀνομιώζασου, καὶ ἑαυ-
 εἰπῶσα. Εὐγε, ὦ Κόμ-10
 τῶντα χαρυσίαι ἀ-
 ἐχ' ἑσργῆς, ὑβρεῶς τε
 νίας τῆς σῆς, ἧς ἐτῆρ
 ἢν ἠερόμην, ἀλλ' ἔ-
 εἰξῆ ἄντις μεθύων
 τῆς ζωαίκοι. ταῦτα
 αὐτὸν ἑκλεκτον μετα-
 11 ται (ἔδ' ὁ δὲ ἠὲ αὐτῶ
 ναι, ἀτε τ' ἑσάλμου
 ἢ, ἔπει τε κ' ἐπὶ πνεύμα
 ἐβλάστετο) δῆσαι δὲ τὸ
 ατεῖον. Οὐγ (ἔσθ) 13
 κέλομεν παννυχίειν
 . ὁ δὲ ἑκλεκτῶ, ἀ-14
 τε κ' ἐκπλαγῆς (ἠ
 ῶ τ' Αἰγύππος, τολ-
 τε ἄμα κ' εἰρᾶσαι, θυ-
 δελεῦται πεφουκῶς)
 μὴν ἄμην τ' οὐδὲ τὸ ἡρασιμῶν, διὰ πνοῆς τῶν ἑαυτῶ
 ἀναγνωθῆσθαι μενον πῆμπει τὸ Λαίτω. 15. ὁ δ' ἢ, κ' αὐτὸς

contineri, ac se primam
 peti intellexit. Lætoque
 & Electum subsequi, tan-
 tamque deinceps reliqua-
 rum futuram eadem, hæc
 secum ingemiscens consu-
 furrabat: Euge Commo-
 de, hæcine præmia be-
 nevolentiae amorisque sunt?
 ita scilicet de te meui,
 quum tam multos annos
 contumelias ebrietatem-
 que tuam petuli? Sed
 nequaquam tibi hæc ita
 successerint, viro temulen-
 to, adversus sobriam mu-
 lierem. His dictis, Electum
 ad se accessit (quem etiam
 ipsa aliquando per se con-
 venire, utpote cubiculi cu-
 stodem solita, & cum eo
 quoque, stupri habuisse
 consuetudinem credebatur)
 traditoque in manus libel-
 lo. Vide, inquit, Electe, cu-
 jusmodi sumus hac nocte so-
 stum celebraturi. Is co lecto
 expavescens (erat autem
 Aegyptius genere, audax
 homo ac promptus, & irasci-
 facilis) statim signatum li-
 bellum per hominem sibi
 fidum, Læto legendum mit-
 tit. Qui item exterritus, ad
 Martiam contendit, simu-

lans de iis ire se consulta-
tum quæ ad concin-
dum ex iussu principis lu-
dum gladiatorum pertine-
rent. Hoc igitur uli pra-
textu, constituunt, aut fa-
ciendam sibi quamprimum,
aut patiendum aliquid:
nulum moræ locum, nul-
lum procrastinationi esse.
Placitum autem est, rem ve-
neno agi : quod se facile
daturam Marcia recepit,
quippe solita primum illi
miscere atque offerre pocu-
lum, ut ab amica potre-
ctum suavius biberetur.
Igitur redeunti ex balneis
commixtum vino odoratif-
simo venenum in calice ob-
tulit. Ille diu lavando ve-
nandoque collecta siti, ve-
luti de more propinatum si-
bi, temere interbibit. Qua-
re statim capitis gravedi-
ne occupatus, atque in so-
porem prolapsus, quum id
ex labore accidisse opina-
retur, quieti se tradidit.
Elictus autem & Marcia re-
cedere omnes confestim, &
suam quæque domum re-
verti iubent, ne somni in-
digum Commodum exper-

ταρχαίς, ἀφικνεῖται
Μαρκίαν ὡς δὴ συκα-
νῶ αὐτοῖς πρὸ ὧν ἐκέ-
λῃ βασιλίδος, καὶ τῆ
16 μάχων καταγωγῆς, α-
πεισόμενοι δὲ πρὸ τῆ
νῶ διαφρεῖντων σέπτ
σωπιδεντα φάσμα π
σαντες ἢ παθεῖν ἔδῃ κ
ἔδῃ μελλήσεως ἢ ἀναβ
ἀρέκει δὴ δευῶσαι φαρ
17 δηλητήριον καὶ κομι-
ὑπέχετο δὲ αὐτὸ εἶσαι
ἢ Μαρκία. εἰώδει γὰρ
κινεῖσθαι τε καὶ διδόνε
πρῶτῳ ποσῶν, ὡς ἦδῃ
18 παρ' ἑρωμένης. ἐλθε
αὐτῷ ἐπὶ τῆ λεπτῶν,
λῦσαι εἰς κύλινα τῆ σ
κου, οἴνω τε κερσοσιπ
19 σεῖ, δίδωσιν. ὁ δὲ ὡς ο
φιλοπσίαν, καὶ πολλο
τῆ καὶ γυμνάσια τὰ π
εἰα δὴ πῶν, ἔπεν ἀγαθ
20 ἄθῆως δὲ καρῶ ἐπ
αὐτῷ εἰς ὑπνοσ τε κα
μένος, ὑπὸ χαμάτων

οἰηθεῖς, ἀνεπαύσατο. 12. ὁ δὲ Ἐκλεκτῶ καὶ Μαρκία
ἔπος ἄνω καλεῖσθε, εἰς τὸ τὰ οἰκεία ἀπέρωμα, ἢ πῶ

καὶ ἀζον αὐτῷ. εἰ ἄθι 22
ἀλ' ὡν τὸ το πᾶρχειν ὁ
ἰαδθ ὑπερκατάλλης.
κίς ἰδ' λουσαίμενθ ἢ
ἀκίς ἐδίῳν, ἢ δ' ἐνα κα-
ζεν εἰς ἀν' αὐτοῦσιν ὤει-
ν, ἐπαλλήλοισ ἢ δ' ἔφ.
ζυεχόμενος ἢ δ' ἐναίς,
ἢ καταλαβέση ὠρα ἢ
ἐδούλδεν. - ἐπ' ὀλί- 23
ν ὠν ἢ πᾶρχειν, ὡς εἰ-
θ' καὶ κοιλίαν θ' φαρ-
μακόμενος, ἢ λιγρὸς τε
καταλαμβάνει, ἢ μελὸς
λὺς ὀπᾶρχειν, ἢ τῆς
κειμένης τροφῆς ἢ μα-
πολῶ ἐξωδούσης τὸ
ικον ἢ δ' ἔφ τὸ πᾶρλαμ-
ιερὸν, ὅφρ εἰ ὠδάσι βα-
ἐκάστοτε φρὸ πάσης θ'-
ἀμβάειν, κᾶλυμα δ' ἢ-
ἰων, πλὴν ἀλλὰ πολ- 24
ὄντθ θ' ἐμέτου, ὅ-
τες μὴ πᾶν ἐξεμέσας
μακον ἀνεπήφῃ, καὶ
εἰς δ' ὀλίγων, νεανίαν
ἐνόματι Νάρκισσον,

ον τε καὶ ἀκμασῶν, πείθεισιν εἰσελθόντα τὸν Κόμοσθον
μῆξαι, μεγάλα δῶσαν ἐπαθλα ὑποχόμενοι. 25. ὁ δ' εἰς -

Hunc finem vitæ Commodus habuit, tredecim annos post parentis obitum imperio administrato: unus omnium ante se imperatorum nobilissimus, omniumq; ejus ætatis hominum formosissimus. quod si dicendum de fortitudine quoque est, ne in hoc quidem cuiquam, præsertim destinandis ictibus, concessurus. Sed tamen totam vitæ rationem studiis,

ut dictum est, foedissimus contaminavit. ἡπλων ἐν περὶ τὰ τε καὶ εὐχειρίῳ· εἰ μὴ τὰ τέτων δὲ μαιχρῆς ἐπιπιδεύμασι κατῆσχωθεν, ὡς προείρηται.

δραμῶν, παρεμμένον ὁ ἴστω δ' οὐραμάκου καὶ μὴ ἀποσφίγγας τὸν τέρρον δ' εἰ. πικύω μὲν βίαι ὁ Κόμμοδ' ἔχει βασιλεύσας ἐπὶ τριτα μὲ τ' ἔ πατρὸς Ἰελ δ' πὶ γυῖσατός τε τῆς πρὸς γνομένων βασιλέων, κατῆσχω κατ' ἐαυτὸν αὐτῶν δ' ἀπεπέσατο, εἰ δέ τι περὶ ἀνδρείας εἴπειν, ὅ

HERODIANI
HISTORIÆ DE
IMPERIO post
Marcum.

ΗΡΩΔΙΑΝ
τῆς μετὰ Μάρκου
σιλίας ἰσορίων βιβλίου
δευτέρου.

LIBER SECUNDUS.

I. OCCISO Commodo, quemadmodum superiore volumine demonstravimus, quum celare factum interfectores, & aulicas excubias fallere vel-

ΑΝΕΛΘΟΝΤΕΣ Κόμμοδον οἱ ἐπιβάντες, ὡς ἐν τῇ πρῶτῃ σωπαγματι τῆς ἰστορίας δὴλωται, κρύψατε τὸ

βυλόμενοι. ὡς αὖ τὸς 2
ἄγοντας τὴν βασιλίην
μὲν δευτέρους λάττειν,
αὐτὸς φρωμῆ πνιῶπι-
ὸ στομάτιον καὶ καταδί-
ς, ἐπιθέντες δυσὶν οἰ-
ς τῆς πτωχῶν ἑαυτοῖς, ἐκ-
τεσιν ὡς δὴ π σκεῦ-
κ τὸ θαλάμῳ περὶ τῶν.
ρέοντες δὲ μίσθων ἐκ 3
π τῆς φυλάκων ὧν οἱ
κτὸ μίθης ἐκραιπάλων,
ἐρηγερότες, καὶ κῆνοι
προν κατερέοντο, κατε-
ς τε τῶς χερσὶ τὰ δεξά.
πανεπαύοντο. οἱ δὲ ἐ πύ-4
ἐκφερόμενον τὸ θαλά-
π πύλ' εἰν ἐπολυπραγ-
ω, ἐπὶ μηδὲ ἀυλοῖς διέ-
ταῦ τ' εἰδέναι. τὸ μὲν ἔν 5
αὐτῷ βασιλέως ἔτω κλα-
μακομιδέν τε τῆς αὐλείς
ς, νύκτωρ ὀχλίματι ἐπι-
τες, εἰς τὸ ἀπίστον ἀπέ-
σαν. Ὁ δὲ Λαῖτος καὶ Ἐκ 6
τὸ αἶμα τῆ Μαρκία τὸ
κτέον ἐβυλῶοντο. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς αὐτὸ μὲν τὸ θανάτω
λω ἐγκαταπέριαι, ὅπ δὴ ἀφινιδίως τετελεσθῆναι, ἀπε-
σίαις ἐπαπέσεως. 7. καὶ γὰρ ἐνδεχμένω πῖσιν ἔξιν ὄον-

lent, vili quodam stragulo
involutum constrictumque
corpuseulum, ac duobus ex-
ploratae fidei famulis impo-
situm, adibus exportan-
dum, velut aliquid superva-
cuum: ex cubiculi supellesti-
le, curaverunt. Qui autem
exportabant, per medios e-
vaserie custodes, partim e-
brios, dormitanteque, ac
manu languida tenentes ha-
stilia, partim etiam socordes
eorum, quae ad se parum per-
tinere arbitrabantur. Ita cor-
pus principis furtim elatum
ac per noctem vehiculo im-
positum, in Aristeum mise-
runt. Latus autem & Ele-
ctus, Marciaque, quid agen-
dum foret diu deliberato,
tan em discernent, ita de
ejus morte rumores ferere,
quasi repente in apoplexiam
incidisset, quod facile de illo
creditum eis existimabant,
quem constabat identidem
solutum immoderatis epulis
saginari. Sed ante omnia
tamen visum est, aliquem
profectum aetate ac mode-
stum hominem deligere ad
imperium, per quem τὸ

incolumes forent, & omnes a secula immoderataque tyrannide respirarent. Igitur diu consultato, neminem sic idoneum invenerunt, ut Pertinacem. Erat autem Pertinax, genere Italus, domi bellicue rebus gestis clarus, multisque insignis trophæis, quæ adversum Germanos atque orientales barbaros erexerat. unusque erat reliquus è gravissimis illis, quos pater Commodus amicos reliquisset, cuique plurimum ex omnibus locis ducibusque detulerat, tutus hæcenus, vel gravitatem ipsam verito, vel ob paupertatem hominis dissimulante Commodus. Siquidem id quoque illius laudibus accedebat, quod quum plurima omnium administrasset, tamen erat omnium pauperrimus. Hunc igitur Pertinacem nocte intempesta, sopitis omnibus, Lætus atque Electus cum paucis ejusdem factionis adeunt, & quum januam oclusam

τοῦ φήμιω, περιδραβε
 μένης τῆς ἀγορῆς κ
 βασιλευσὶς οὐκείνου τ
 8 πρῶτον ἢ ἐδοξεν ἀλλοῖς
 λέξασθαι ἀνδρα πρὸς
 πᾶσι κὶ σώφρονα, τὸν δ
 ξόμενον τὸ ἀρχῶν. ὅπως
 τε σωθεῖεν, κὶ ἀπὸ τῆ
 κτῆ ἀκολάσου τρεῖν
 πάντες ἀναπνύσσειαν.
 ἐαυτὸς ἢ ἀναλογιζόμεν
 δὲνα ἔτος ἀπτήθειον
 9 κεν ὡς Περτίναξα. ἡ
 Περτίναξ, τὸ μὲν γένο
 λιώτης, ἐν ᾧ πολλὰς σ
 πικῆς τε κὶ πολιτικῆς
 κινήσας περὶ ξεστὶ πολ
 κτῆ Γερμανῶν κὶ τῶν
 ἀναπολλῶ βαρβάρων
 10 οἰοῦν πρόπαλα, μόνον
 λήθεις τῶν στρατιῶν πο
 τῶ Κορμόδω φίλων.
 ἀπέκτεινε, τῶν Μάρκε
 ρων τε κὶ στρατηγῶν ἐ

τάτον γενόμενον, ἢ δὲ σιμυόθηα αὐδῆμενος, ἢ ὡς πένη
 ρήσας. II. ὡ γὰρ αὐτὸς κὶ τῶν τομῆς τῶν ἑκκωμίων, ὅτι
 πάντων ἐλχειδεῖς, πάντων ἐσίαν ἔχεν ἐλάτωνα. 12.
 ὅτι τῶν τῶν Περτίναξα, νυκτὸς ἀεμαζόσης, πάντων τε
 καλειλημμένων, ἀφικνοῦνται ὁ Λαῖτος κὶ Ἐκλεκτος

ἡ σωματοῶν ἐπαγό
 ὄψαντες ὃ ἂν κέ- 13
 κένης τ' οἰκίας τῆς δὴ
 Περσέου τ' οὐλάτων
 οἴξας ὃ ἐκείνος κ' δεα-
 ῖ σραπώτας ἐφ' ἐσῶ-
 Λαῖτον ὄν, ἢ δ' ἐπαρχόν
 κ' παλαίους κ' λαρχοὺς
 κ' οἱ ἢ κ' αἰεὶ κ' 14
 ῖνα, πρὸς δὲ κ' αἰεὶ
 ἐκαστοτε, συμβήσεσθ
 ν. ἐν Ἰοσούτῃ γυνὴ αὐ- 15
 σ' μέναι ψυχῆς ἀτα-
 ῶς μηδ' ἀναδορεῖν ὃ
 ὃ, μέναι ὃ ἐπ' ὃ
 ὃ, κ' τὴν Λαῖτον ἀμα-
 κέλω εἰσελθόντα, κ' αἰ-
 οῦντας ὅτι φόνος ἢ κ' αἰ-
 πτεῖν τε κ' αἰ δαρρῶν π
 ἰχρίασων π τῶ πρὸς ὄ-
 ἀλαι μὲν, φαίαι, κ' αἰ 16
 νυκτὸς τὸδε τὸ τέλ
 ἔχον δ' ἐλπίδ' ὃ μὲ-
 ῖς π' πατρῴωι πειλει-
 σ' φίλων ἐπ, ἐδούμα-

offendissent, janitorem ex-
 citarunt, qui ubi adaperuit,
 militesque & Lætum præ-
 fectum adesse vidit, perter-
 ritus atque expavescens
 Pertinaci renuntiat. Is ad-
 mitti ilico jubet, eventura
 mox inquit, quæ sibi ad
 eam diem mala prælagive-
 rat. Tanta porro fuit ani-
 mi constantia, ut ne lecto
 quidem se moverit, aut ha-
 bitum oris demutaverit. sed
 ingressis Læto atque Electo,
 quamvis ad e occidendum
 missos crederet, pleno au-
 daciæ vultu minimeq; pal-
 lenti, *iam pridem* (inquit)
hunc exitum vitæ singulis
etiam noctibus sperabam,
qui ex omnibus paternis a-
micis unus adhuc esset re-
liquus. Itaque demirabar,
 quoniam tam diu rem dif-
 ferret Commodus. Proinde
 quid statis? *quid facitis*
imperata, meque a tristis
aliquando ac perpetua for-
midine liberatis? Ad hæc
 Lætus, *Desine* (inquit)
indigna te e superiore vitæ
tua fabulari. neque nos

ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύοντα. 17. τί δὲ μένεις; ὑμεῖς
 ῥά τετε τὸ κεκλιθεσμένον, ἐγὼ τε πονηρῶς ἐλπίδ' ὃ κ' αἰ
 ὡς ἔως ἀπαλλάξομαι. 18. Πρὸς ταῦτα ὁ Λαῖτος, Οὐ
 (ἐφη) ἀνάξια σου τῶ κ' ἢ πρὸς βεβιωμένων σοὶ λέ-
 mortem

mortem tuam, sed salutem
cum nostram tum Rom. im-
petri peritum venimus. Iac-
cet enim tyrannus, debita f-
que luit pœnas, ea passus à
nobis, qua in nos facere mo-
isebatur. Quare huc ad-
sumus imperium tibi tradi-
turi, quem unum ex omni
senatu, & temperantia di-
ta, &el autoritate, &el etate
etiam & gravitate morum
scimus esse præstantissimum,
chirumque populo & vene-
rabilem: sperantes, quod
agimus & optabile illis &
nobis salubre futurum. Ad
hæc Pertinax, Desinite (in-
quit) senem iudere homi-
nem, atque ita timiditatis
arguere, ut prius decipere,
dein occidere studeatis. At-
que (inquit Electus) quando
nobis parum credis, cape li-
bellum hunc; (nam manum
certo agnosces Commodi) tu-
te lege: cognosces proculdu-
bio, quantum effugerimus
periculi: neque tentamen-
tum aliquod in nostris ver-
bis, sed veri fidem depre-

γων; οὐ γὰρ ἐπ' ὀλέθῳ
σῶ ἡδε ἡμῶν ἢ ἄφικτις
ὅπῃ σωτηρία τῆ τε ἡμῶν
19 ἡμῶν καὶ τῆς Ῥωμαίων
καί τῶ μὲν γὰρ ὁ τύραννος
κίω δὲς τ' προσήκουσα
ἀπ' αὐτὸς ἡμᾶς δεῖσα
νοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν
10 δῶν. ἡμεῖς ὅ ἡκομεν πο-
βασίλειαν ἐλχειοῦν
ἴσμεν πρῶτον ἐν τῇ
κλήτῳ βουλή, σωφρο-
βία, μεγέθει τε ἀξιώρ-
καὶ ἡλικίας σεμνότητι
μὲνον τε καὶ τιμώμενον
21 δῆμου. ὅθεν καὶ κείνο
κταῖον, καὶ ἡμῶν σωτη-
πρῶτον ἡμῶν ἐσσεῖται
22 κῶμεν. Πρὸς ταῦτα
τίναξ, Οὐ παύσειτε
χλιδάζοντες πρεσβύ-
ποσσίτω με δειλίαν
γνωκότες, ὡς πρῶτον
σε βούλεσθε, εἴθ' ἢ

23 νεῦσαι; Ἄλλὰ μὲν

Εκλεῖται) ἐπὶ λέγουσιν ἡμῖν ἢ πέπτευκαί, λαβε-
τὸ χαμματιῶν (γνωρίζεις ὅ πῶ Κομμόδου χεῖρα, ἢ
τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηδείᾳ) ἐπισκέψαι. ἔγω γὰρ γὰρ
να τε κίνδυνον ἐφύρομεν, καὶ ὅτι μὴ σκῆψις, ὅθ' ἂ

πρὸς τοῖς λαχθεῖσιν. Ἐπι-²⁴
δὴ τὰ χειραμμένα ὁ
Πέρτιναξ, πειθεῖς τε ἀν-
τιπρὸς αὐτῷ φέ-
ρεται, πάντα πυδόμενος τὰ
εργαζόμενα, ἐπιδίδωσιν ἑαυτόν.

Αἱ πρῶτον ἀέσκησεν ἑαυ-¹
τὸν ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ στρατόπε-
δον καὶ πείσαν τὴν γνώμης τῆς
πρωτῶν λαβεῖν. πείσαν ὅ-
ς ὁ Λαῖτος ἔκτιστο,
περὶ αὐτῷ ἐπάρχω ὄντι
ἰαν ἀπένεμον αἰδῶ. συμ-²
ελαβόντες οὐδὲ καὶ τῆς
ἄλλων ὅσοι παρεῖσαν, ἐπὶ τὸ
τόπος ἠπείροντο. ἤδη³
τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς
αὐτοῦ κεί, καὶ τῆς ἑορτῆς
ἰωάννου, πρὸς ἡμέρας πάν-
τες ἐπείσαντο. Διαπέμπουσι⁴
πρὸς τῆς πρῶτων τὴν δια-
κονίαν, ὅτι ὁ Κόμμοδος
ἦκε μὲν, ὁ Πέρτιναξ ὅ-
τι τὸ στρατόπεδον βασιλευ-
σάτω. Διαδραμύσης ὅς
ἰωάννου, πᾶς ὁ δῆμος ἐν-
ἰαντι ἰσοικῶς ἐξεβακ-
το. Διέδόν τε, καὶ τοῖς οἰκείοις ἕκαστος χαίρων διήγγελ-
μαί, μάλιστα τοῖς ἐπὶ ἀξιώσεως, ἢ πλοῦτος. ὁ ἀκείνοισι γὰρ

hendes. Quod ubi Pertinax
facit, jam profecto viris an-
tea quoque sibi amicissimis
credendum ratus, intellecta
omni re, totum se illorum
potestati permisit.

Peracuit igitur primo ex-
ercitum adiri, ac mili-^{2.}
tum tentari animos:
quos tamen Latus in sen-
tentiam suam facile se ad-
ducturum pollicetur, quip-
pe cuius aliqua, utpote præ-
fecti, futura esset apud illos
autoritas. Quocirca omnes
quotquot aderant, ad exer-
citurum festinant, quum jam
multum noctis processisset,
instante Kalen. Januar. die.
Mittunt præterea fidos ho-
mines, qui passim rumo-
rem disseminant, vita de-
functum Commodum, Per-
tinacemque, jam impe-
raturum, contendere ad
exerciturum. Qui ubi rumo-
mor evagatus, repente po-
pulus universus lymphato
similis ebacchari, & dis-
currere per vias: ac lata-
bundi omnes renuntiate
pro se quisque amicis, qui-
bus aut dignitas aut divitiæ

E
supera-

superabant. namque illis potissimum discrimen impen-
debat à Commodo. Ibant igitur ad templa & aras diis gratulatum, alii alia vociferantes : quidam, jacere tyrannum; pars, gladiatorem; nonnulli etiam multo his foediora. Quæque hæctenus metus represserat, ea nunc, licentia ac libertate oborta, impune iactabantur. Sed & pleraque pars populi cursu concitato ad exercitum contendebat, veritis omnibus, ut satis libenter imperatorem Pertinacem milites acciperent. quippe moderatum principem non sane nimis ex sententia futurum sperabant militibus, qui scilicet tyrannidi servire, vimque omnem ac rapinas exercere consuevissent. Itaque, velut ad obsequium impulsuri, confluxerunt ad castra frequentes. Quo ubi perventum, ingressi Lætus & Electus una cum Pertinace sunt. ibi convocatis militibus, ad hunc modum Lætus verba facit : *Commodus imperator vesper proplexiam morbo interit. Causa*

καὶ ὑπεβλάδοντα ἠδεύσαν
Κόμμοδον. ἔθεόν τε ἀεί-
τὰ ἐξείχον βωμῶν, θεοῖς χε-
7 ρεῖτας ὁμολογῶντες. ἐβό-
ῶν δὲ διάφορα· οἱ μὲν, καὶ ἰδὼν
τύραννον λέγοντες· οἱ δὲ,
μονομάχον. ἄλλοι δὲ, ἀπρε-
σερα βλασφημῶντες, καὶ ὅ-
πως τερον ἐπιείχεν ὁ φόβος
ρήματα, ταῦτα παρελάθε-
σης ἀδείας καὶ ἐλάδσει.
δράδιως ἐλέγετο. πλείστον
τῷ δήμῳ σωέδει δρόμῳ
ὅτι τὸ στρατόπεδον ἠπειχε-
τῆτο μάλιστα δεδιότες,
πως ἄρα οἱ στραπῶται οὐκ
εἰς τερον ἐπακίωσσι τῆ Π
9 πίνακθ' ἀρχῆ. ἐπομένῃ
σώερον, μὴ πάνυ τι ἐπο-
ξάσαι τὸς στραπῶτας πε-
εδόκων, τυραννίδι δὲ βλά-
εἰδισμένους, ἀπαγαῖς τε
10 βίαις ἐγγεγραμμάσμενος
οὐδ' αὐτὸς ἐκβιάσιντο κα-
κῆται, πάνδημῆ σὺν ἡλ-
11 ἐπὶ δὲ ἐγγρόντο ἐν τῷ στρα-
πέδῳ, ὁ Λαῖτός τε καὶ Ἐκ

κλος εἰσῆλθον, ἄροντες ἧ Περτίναχα, συγκαλέσας τὸς στρα-
πῶτας ὁ Λαῖτ' ἔλεξε τοιάδε. 12. Κόμμοδ' ἔμην ἡμῖν ὁ

ὅς τέθνηκεν ἀποπληξία.

⊙ δὲ τὴ τοιαύτη θανά-
τη ἀλλ'⊙, ἀλλ' ἀλλοῦς ἀυ-

πμβελύκει γὰρ ἡμῖν ἀι-
τὰ ἀφίσα καὶ σωτήρια, οἷς

πειθόμεθα, βίης δὲ ὡς
ἀγνοεῖτε, καὶ πλήθους

πυργεῖς, διεφθάρη. πύρι-
4 οῦ κατέλαβε τέλ'⊙ τὸ

ρωμένον. εἰδὲ γὰρ μία
ἢ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις

ἄτε αἰτία. διάφοροι δ' εἰς
, εἰς ἐν τέρμα βίης σω-

ῖσιν. ἀλλ' αὐτ' ἀκείνου 16
αἶν ἀρομεν ἡμεῖς τε καὶ ὁ

⊙ ὁ Ῥωμαίων ἀνδρα
ἐν ἡλικίαν σεμνόν, τὸν δ'

, σώφρονα ἀρετῆς δ' ἢ τῆς
ἡρώς ἐμπροσθεν. ὧν οἱ μὲν 17

πρῶτοι, καὶ τῆς στρατιω-
ν αὐτῶν ἀρετῶν ἐ-

λάθητε οἱ δὲ λοιποὶ, τῆς
εὖως ἐπαρχοῦντα ποσὶ πον

ἀεὶ δ' ἐπὶ πρῶτης τε καὶ θαύ-
ως ἔχετε. διδασίτε ὑμῖν

καὶ οὐ βασιλέα μόνον,

καὶ πατέρα χριστῶν. ἀφροσύνη τε ἢ τῆς ἀρετῆς ἔμνον

τὸς ἐν τῶν δὲ στρατιωτικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸς ἐπὶ τῶν
ἐπὶ ποταμῶν, καὶ τὸς ἐπὶ τοῖς ὄρεσι τῶν Ῥωμαίων ἀρχῶν

mortis nemo alius, sed est
ipsemet sibi. Nam quum

frustra nos optima atque
salubria subjiceremus, ge-

rens ille se quemadmodum
omnes nostis, cibo potuque

nimio suffocatus est. atque
is quidem suo sibi fato ex-

tingens perit. quippe non
una eademque cunctis ho-

minibus mortis causa, sed
alia aliis, cunctaeque tamen

ad eundem tendentes vita
finem. Verum pro illo ad-

ducimus vobis ipsi ac Roma-
nus populus virum aetate

gravem, vita moderatum :
militaris disciplina peritiss-

imum : cujus bellicam vir-
tutem vos quidem veterani

sapenumero experti, ceteri
tot annos, urbi praefectum

non honore solum, sed etiam
admiratione dignissimum

indicastis. Igitur fortuna
non principem solum vobis

dat, sed parentem quoque
optimum. Cuius prince-

patum non vobis modo qui
eum praesentes tuemini, sed

is etiam incundissimus fu-
turus est, qui ripas fluvio-

imperii defensas: videlicet res ejus praeclare gestas memoria retinentibus. Neque vero jam barbaros nobis pretio conciliabimus: sed eorum memores, quae hoc duce perperam sunt, metupotius subiguntur. Haec dicente Latino, minime jam se cohibuit populus, quin cessante adhuc & dubitabundo milite Augustum illum declararet, patremque appellaret, & faustis omnibus acclamationibus prosequeretur. Idem etiam milites festabant, quanquam non pari alacritate: sed circumfusa undique incrimibus, festumque agitantibus diem, populi turba, facile illos acclamare, ac Pertinacem vocare Augustum coegit. Mox iurati de more in illius nomen factaque re divina, lauream omnes, populus atque exercitus, prosequerentur.

βασιλῆα προσεπίπτον τὸν Περτίνακα. εἰς τε τὸ ἐκείνου ὄνομα σωῖσθαι ὄρκους ὁμοῦσαντες, καὶ θύσαντες, σαφηνιστοῦ ὡς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικόν.

3. **E**πίπτον ἰδρυθῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐστία (τῶν τε στρατιωτῶν καὶ τῶν δήμων, ὡς προσείρηται, νυκτὸς ἀναγρόντων) φρονίσαι μεγίστας τῶν γνώμων

ἰδρυμένους, οἱ τῶν πείρα αὐτῆ τῆς ἔργων φέρουσι δμνήμης. τό, τε γὰρ βαρβαρὸν ἐχρηματῖν ἐπὶ δεσποτῶν μιν, πείρα ἢ ἂν πρὸς ἀπεπρόντασι στρατιωτικῶν φόβῳ ὑποτάξονται. τοιαυτὰ δὲ λέγοντες τῷ Λατίνῳ μὴ καταχρῶν ἑαυτῷ ὁ δῆμος μελλόντων καὶ ὀκνέντων τῶν στρατιωτῶν, σεβαστὸν ἀναγρόδει, καὶ πατέρας καὶ πάτεραις τε γράφει δ' ὀφρῆ. τότε καὶ οἱ στρατιῶται ἐγμοῖα μὲν προσεθυμία, τῆς τῶ παρόντι πληθους ἀνικη (καὶ γὰρ ἦσαν πανταχῶς πρὸς τῶ δῆμου περιεληλυθοῖσι ὀλίγοι τε, καὶ ἀπὸ τῆς πλῆθους, ὡς ἐν ἱερομυτικῶν πλῶν συνεξεβόησαν, καὶ

Sed postquam in aulicam imperatoriam peractam (ut diximus) milite populoque dedumagnis curarum molastuabat. Et quamvis

εἰθετο. πᾶσι τε αὐτὸν, 2
(τοὶ δεκόντα ψυχῆς εἶ)
ωμῆνης καὶ πρὸς πάντα
ρεῖον) τὰ παρόντα ἐφό-
, ἔχ' ἔτω πρηνοῖα τ' ἐαυ-
πωθῆϊας, (κινδύων γὰρ καὶ
ζόνων πολλάκις βῆ κατὰ
νήσας) ἐλογίζετο ὅτι τὴν 3
αἰφνίδιου τ' τυραννίδος
αἰβολῶν, τὴν τε ἐν τῇ
κλήτῳ βελῆ πινῶν δ' ἰγέ-
ω' ἄς ὑπὸ πλάεν ἐκ αἰε-
ένες, καὶ βασιλέα δ' ἔχου-
ον, τὴν ἀχλὺ μεταπεσῶ-
εις ἀνδρα ἐξ ἰδιωτικῆ καὶ
ἴμου χύες ἐπὶ τὸτο ἐλ-
πα. εἰ γὰρ καὶ ὁ βίος αὐτῷ 4
σποφροσύνῳ ἐπηνεῖτο, καὶ
ταῖς ἐν στρατιωτικῆς πρὸς
ιν. καὶ δ' ἄλλῃ, ἀλλ' ὅσον
μείας χάειν, πολὺ τῆ δ'
ρεῖδων ἀπελείπετο. Ἡμέ-
ῃν κατὰ λαβόσης, κατ' ἡλ-
ὄπι τὸ σωέδριον τ' ἐρου-
, ἔτε τὸ πῦρ ἰάσας ἐαυτῷ
πομπέσσαι, οὔτε τι ἄλλο

βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀφ' ἑλῶαι, τὸρῖν ἢ μαθεῖν
σώμῳ τῆς συκλήτε βελῆς. 6. ἐπεὶ ὅτι αὐτὸν ἄμα τῷ ἐπι-
ῆναι πάντες ὁμοθυμαδὸν ἀσπόμενον, πειβάσμιόν τε καὶ

salutarunt. At ille recusa
re institit, tanquam rem
invidiosam, nomen imperii:
excusare senectutem, veni-
amque orare: multos esse
dictitans patricios viros,
quibus magis imperium
conveniret. Simul Glabrio-
nem manu comprehensum
protrahens, scissitare impe-
ratoria sella jubebat. Erat
enim ille omnium patricio-
rum nobilissimus, ad Æ-
neam Veneris & Anchisæ
filium seriem generis refe-
rens, idemque iterum consul.
qui tamen ita tum lo-
quutus est; *Equidem ego-
met, quem tu omnium pri-
mum dignissimum, cedo tibi
imperio, atque una mecum
senatus omnis summam ti-
bi potestatem decernimus.*
Ibi vero ille, vim pene affe-
rentibus atque impense ro-
gantibus universis, vix tan-
dem dubitabundus sellam
imperatoriam conscendit,
atque orationem hujusce-
modi habuit: *Confessus
hic vester, studiumque exi-
mium uni mihi plurimum
in tanta ista nobilitate de-
ferendi, cum omni adula-*

12. Τὸ πᾶν δεξιὸν ὑμῶν ἔστ' ἄνευ με πηῆς, καὶ τὸ τῆς ἀπει-
κῆς βάλλον, ἐπίλεκτόν τε εἰς πρὸς κρισιν τοσούτης καὶ ὑ-

7 βασιλέα προσηγόρευσαν. ὁ
τὰ μὲν πρῶτα παρητέιτο πρὸς
ἀρχῆς τὸ ἐπιφθονοῦ. γῆρας
προσέχόμενος, καὶ συγγνώμην
ἔδειτο· εἶναι τε πολλὸν ὅτι
παρ' ἑαυτοῦ, οἷς ἢ βασι-
8 σιλέα μῆλον ἀμύζει. καὶ
λαβόμενος τὸ χεῖρὸς Γλαβ-
ρίωνος, εἰλκεν αὐτὸν, καὶ
9 ζεδωκεν κελύων ἐπὶ τῷ βα-
σιλεῖ ἰσθμῶν. ὡς ἔπειτα
δι' ἡμέρας ἑξήκοντα μὲν πάντων
πατριδῶν ἀπέσπερε γούνη
Αἰγείων τὸν Ἀφροδίτης
'Αγχιόν. πῶς τῷ χρόνῳ δι-
δοχῶν ἐπὶ δὲ καὶ πῶς ὑπα-
10 ἤρχῳ τελέτης δευτέρου
ἦ, Ἄλλ' αὐτὸς τε (εἶπεν) ἐ-
δὸν σὺ νομίζεις πάντων ἀξί-
οτατον, σὶί τε τὸ ἀρχῆς καὶ
χωρῶν, καὶ πᾶσων τ' ἐξουσία
γὰρ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἡ-
11 ζομέν σι διδόντες. Τότε
πάντων αὐτὸν ἐκβίασαν μέ-
γιστα ἐκλιπαρησάντων τε, ὁκνῶν
μόλις ἀνελθῶν ἐπὶ τὸν βο-
λείου ἰσθμῶν, ἔλαξε τοιαύ-
την

μείας, ἐκ ἔχρον κολακείας
 ψίαν, ἀλλὰ δεῖξιν καὶ πί-
 λνοίαις, ἄλλω μὲν αὖ τῶ
 πος καὶ ἀρεδομίδαν ἐνέβα-
 εῖς τὸ ἐτοίμως δέξασθαι
 γκεχρησμένα, ἐλπίδα
 ἀπὸνῆς ἐπέφηνεν αὖ, ὡς
 ἦν πῶ ἀγῶν δίοισεν-
 ἐν ἀγῶνι μὲν ἔπος ἐυ-
 η. ἐμοὶ δὲ τῶντα μέγα-
 ἴατα καὶ ἐξ ἀρετῆ, πρῆς
 ἰδίῃσι ἐκπλήθη, δέθ
 αὶ ἀγῶνα ἔμικρον ἐμ-
 . μέγαλων γὰρ δειγ-
 ῶς ὑπαρχουσῶν, τὸ ἰσὺ-
 οὐδέφικτον. ἀλλ' ἐν
 ἀμυβαῖς, καὶ μικρὰ μὲν
 ἔπιν ἀντιδοῦναι μείζον,
 οὕτως ἀμαρῆς ὡς ἀ-
 εστον δοκεῖν. ὅτι πῶτα δ'
 πρῶτῳ τὶ δράσας ἀγα-
 ἀνυπέβλητον κατὰ δι-
 ζάειν, τὸ μὴ καὶ ἀξίαν
 δοθῆν, οὐχ οὕτω δωπέ-
 , ὡς ἀνὰ δῶλον ἅμα καὶ
 εἶστον ὀνομάζεσθαι. ὅρῳ
 τὸ τὸς τῶντα μοὶ ἐπιρ-
 ῶνον ἀγῶνα, πρὸς τὸ ἀ-

tionis suspitione vacet, ar-
 gumentumque benedolen-
 tia fidemq; praeferat, alium
 fortassis audaciorē atque
 alacriorem redderet ad ea
 quae traderentur suscipien-
 da: sperantem facili se gi-
 bernatione usurum, qui tan-
 tam in vobis benedolen-
 tiam animadverteret. Me
 autem contra, magna ista
 scilicet atque egregia, sicut
 honoris sensu obstupesciunt,
 ita metu quodam curaque
 sollicitant. Siquidem ar-
 duum imprimis est, magnis
 acceptis beneficiis paria re-
 ferre. Nam in beneficiorum
 vicissitudine, si magnam
 gratiā referat, qui parvā
 debuerit, non tam facilitas
 remunerandi expenditur,
 quam in ipso argumentum
 grati animi commendatur:
 sed quum prior quispiam
 eximia in te quaedam con-
 tulerit, tum si illum parum
 ample demerearis, non tam
 deesse quod repenas, quam
 ipse inops sensuum ac plane
 ingratisimus videare. Cer-
 no igitur iam animo quam
 mihi arduum sit proposi-
 tum certamen, ne tanto à
 vobis accepto honore parum
 me fortasse dignum exhib-

ἐμαυτὸν ἀποφραχθῆν τῆς τοσούτης παρ' ὑμῶν πρῆς. 17. &
 E 4 beam.

beam. quippe non in sella
ipsa fastigium dignitatis,
sed in operibus situm, qua
illam minime dedecorent.
Nam quantum preterita
odimus, tantum de futuris
bene speramus. Et, ut re-
nox est injuriarum memo-
ria (quod enim offendit,
numquam obliteratur) sic
beneficia in ipso excidunt
usu. Siquidem non tam de-
lectat libertas, quam ser-
vus offendit. neque haben-
dam quisquam gratis pu-
tat, quod rebus suis pro arbi-
trio utatur: (quippe id sibi
deberi jure autumat) qui
vero suis exuitur bonis, num-
quam sane injuriarum obli-
viscitur. Neque quisquam
lucro apponit quod utilita-
tem in commue pariat.
qua enim publice profunt,
parum cuique cura sunt: sin
qua propria cujusque sunt,
minus ex sententia cecide-
runt, tum nemo satis secum
benigne agi putat. Adhuc,
quicumque enormibus ty-
rannorum atque immensis
largitionibus insuerunt, et
se frugalius paulo aut con-

ἴδ' ἐν τῇ κατέδρα ἢ πρὸς
δρα, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις
αὐτῶν μὴ καταχθόνου
σφ' ὅ τὰ γινόμενα ὡς
λαμισεῖ, πιστέω τὰ μὲν
λοντα, ἵς ἀγαθὰ μεγά-
18 ἔλπιζέτω. καὶ τὰ μὲν δὲ
ἔργων, ἀεὶ μνημονεύει
ἴδ' λυπησῶν, δυσεξάλγεστον
τὸ ὅ χησὶ, ἀμα τῇ
λαύσει, καὶ πῶς πῶς
19 μνήμῳ σωμαναλίσει.
μὴ ὁμοίως δ' ἀραίνει ἐ-
δρα, ὡς λυπεῖ δου-
ἔδ' ἐπὶς, ἀδελῶς τὰ ἐ-
ἔχων, ἐν χεῖρ' ὅ μοίρε
δετα, (τὸ ἴδρα καρπο-
νομίζων) ὁ ὅ τῷ οὐκ εἰ-
ρηθεῖς, αἰώνιον ἔχων ἔ-
20 μῳ τῷ λελυπηκότῳ.
εἶπὸς εἰς τὸ κοινὸν χησὶ
το μεταβολῆ, αὐτὸς
πλέον νομίζοι καρποῦ
21 ἐπεὶ τῷ μὲν δημωφελῆ
κοινῇ δ' ἀφέεσντ' ὁ
τῶς καθ' ἕνα φροντίς τ

καθ' αὐτὸν ἕκαστος εἰ μὴ χεῖρ' γνώμῳ περὶ χρωσῆν, ἔδ' ἐν πρὸ
ἠφελῆσθαι νομίζε. 22. οἵτε εἰδισμένοι ταῖς τῆς τυραννίδος
ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωραῖς ἐν τρυφῆν, πῶς εἰ

Itemque ex corruptis sub tyrannide moribus, denique Patres ad capessendum communes imperii curas hortatur.

ὄντες ἐν ἡμετέροις καὶ μεμετρημένοις
ἄνθρωποις ἡμετέροις, ἀλλὰ πάντων χρημάτων,
βουλῆ, καὶ φιλοσοφίας,
ἰδέσθαι πρὸς μετρὸν καὶ κελαι-
νὸν διοικήσασθαι ὀνομαζέσθαι.
μικρολογίαν καὶ ἀβλιό-
βειαν ἀπειδέσθαι, ἀλλὰ εἰς
23 ὅτι τὸ μὲν μέγαλα καὶ
πυχε χρεΐζεσθαι, ἐκ αὐ-
τοῦ οἴου, εἰ μὴ ἐκ τῆς ἀπά-
της βιάζεσθαι. τὸ δὲ λο-
γῶ πάντων καὶ κατ' ἀξίαν
εὐνέμεν, ἀλλὰ τὰ δει-
κνύσασθαι, μὴ παρέχον ἀ-
πείθειαν χρημάτων,
πρὸς φειδῶσά φερονταί τῶν
ὄντων πειθέμενων. τούτων
24 μᾶς ἐγνωκότας χεῖρ συν-
δου, καὶ κοινῶς τῶν ἀρχῶν
οἰκονομῶν νομίζοντας, ἀει-
ατίαν τε, ἀλλ' οὐ τυραν-
νικῶν ἡμετέρας, αὐτῶν
καθ' ἑαυτοῦ ἔχον ἑλπίδας, καὶ
ἐν τοῖς ἀρχομένοις ταῦτα
χεῖρσαι. Τοιαῦτα ὁ
πῖναξ εἰπὼν, ἠθήρεισέ

invenitur ex pecunie inopia
agere instituit, non tam id
moderata cuiusdam dispensa-
tione prudentisque attri-
buit, quam adaritiā
continuo tibi et sordes ex-
probrant. neque autem eo-
gitant, neminem posse ma-
gna cuiusvis dilargiri, qui se
a diis atque a rapinis absti-
neat. Qui autem recte ac
pro cuiusque dignitate di-
spensat, non modo nihil cui-
quam iniuste eripit, sed et
ceteros frugis esse docet, et
parcere parto. Hac igitur
cum animis deestris repu-
tantes, adestimini vos quo-
que mecum, patres, commu-
nemque hanc imperii admi-
nistrationem existimate.
quispe in rep. optimantium
non autem sub tyrannide
videtur, cum ipse optimam
habere spem, tum reliquis
etiam debetis polliceri. Hac
locutus Pertinax, senatui
animum addidit: votisque
exceptus & acclamationi-
bus, habitusque honorifi-
centissime, Iovis aliorum-
que deorum templis consa-
lutatis, sacrificioque de mo-

τύκλητον βελῶν, καὶ πρὸς πάντων εὐφημιδοῦς, πάσης τε
καὶ αἰδῶς παρ' αὐτῶν τυχόν, εἰς τε τὸν τῷ Διὸς νεῶν καὶ
λοιπὰ ἱερά πρὸς φειδῶσά, τὰς τε ἑαυτῶν τῆς βασιλείας θυσίας

re factō, in aulam palatinam
se contulit.

4. **P**ostea vero quam fama
vulgavit, quæ ille vel in
senatu dixisset, vel ad
populum scripsisset, latè o-
mnes agitare, sperantes se-
riūm se & clementem prin-
cipem, parentemque adeo
magis quam imperatorem
habitueros. Nam & militi-
bus edixit, ne cui ex populo
contumeliam facerent, neve
quem viatorem pulsarent:
cunctaque denique ad ho-
nesti cultum modestiamque
referbat. Ipse cum aut
ingrederetur, aut jus dice-
ret, comem scilicet ac man-
suetam indolem ostende-
bat: & cum Marcum im-
primis referre videretur, se-
niores quidem admonitu
delectabat, reliquos autem
à crudeli contumeliosa-
que tyrannide ad mode-
stam vitam tranquillam-
que vindicatos, facile ad se
amandum impulerat. Quæ
quum fama latius evagare-
tur, nationes omnes atque
exercitus subiectos Roma-
nis aut amicos, ad deferen-
dos ei divinos honores in-

τελέσας, εἰς τὴν βασι-
λέαν ἑπαγγέλλοντο.

1 **Ε**πεὶ δὲ διαφοίτη
φώνη τῶν τε λαχ-
ῶν αὐτῆ ἐν τῇ συκλή-
τῃ πρὸς τὸν δῆμον γε-
των, ὑπερίδοντο πα-
τερνικῶν καὶ ἡπιον ἀφ' ἧν
πολλοὶ οὐ βασιλέα ἐξε-
2 πίζοντες. τὸς τε γὰρ ε-
πὶ ἐκέλευσε παύσαι
πρὸς τοὺς δημότας ὕβ-
ρην καὶ μὴτε παῖν πινὰ τῶν
εἰόντων· εἰς τε τὸ κόσ-
μον εὐτακτον μετὰ γινεσθαι
ἐπαίετο, ἐν τε ταῖς
δουραῖς καὶ τοῖς δικαστηρίοις
καὶ ἡμερῶν ἡθ' ἔπειθει·
καὶ τῆς Μάρκου ἀρχῆς ζή-
3 καὶ μιμήσει, τὸς μὲν πα-
τέρους ὑπομιμνήσκων δι-
κε, τὸς δ' ἄλλους πάντα
ὠμῆς καὶ ἐφουβείσκει τῶν
δ' ἑαυτοῦ, εἰς σώφρονα καὶ
εὐμνον βίον μεταστρέ-
ψασα εἰς εὐνοίαν ἀκλειῶ-
4 τῆς τε ἡμέρας ἀρχῆς ἢ

ἡμετέρας πάντα ἔδοξε καὶ πάντα σεβαστέα, ὅ-
τι Ῥωμαῖοι οὐκ ἔστιν ἄλλο καὶ ὅσα φίλα, ἐκδεικνύειν αὐτῶν τῶν

εν. ἀλλὰ μὴ καὶ πρὸς
ῥων ὅσοι πέτερον ἀ-
ζον, ἢ ἐσασίαζον, φό-
κα μνήμη τῆς ἐν ταῖς
εἰσὶ ἀπὸ στρατείας
, πίσειτε γνώμης, ὅπ
ἀ ἐκὼν ἀδικήσει ποτέ,
τὸ καὶ ἀξίαν σπονδ-
χάει. ἀπαρτίς καὶ
ἡμῆς ἀλλότρι, ἐκὼν
τῷ περὶ σπέρνῳ, περ-6
ί τε παρταχόθεν ἀφι-
σωμηδόμενων ἀπάν-
ι Ρωμαίων καὶ Περ-
ιάρχῃ. Οἱ μὲν ἔν ἄλ-7
κύντες ἀνθρώποι, ἡ κοι-
δία, τῷ δὲ πάντῳ καὶ
τῆς βασιλείας ἔχα-
ὶ πάντας ἄφρανε, 8
μόνας ἐλύπει τοὺς ἐν
ὡμῃ στρατώτας, οἱ δὲ
ἔν εἰώδισι τὸς βασι-
καλυόμενοι, καὶ ἀπ' ἀ-9
ε καὶ ὑβρίζειν, εἰς τε τὸ
τον καὶ κόσμιον ἀνα-
ενοι, τὸ πρῶτον καὶ ἡ-
τ' ἀρχῆς, ὑβριν αὐτῶν
μίαν, καὶ αἰρέσιν τε τ'
ἐξ ἐκείας νεμίζοντες, τ'
τ' ἀρχῆς οὐκ ἔφερον ἀταξίαν.

citavit. Quin barbari quo-
que, siqui aut franos depu-
lerant, aut seditiones molie-
bantur, metu virtutis, quam
præstitisse eum superioribus
bellis meminissent, iustitia-
que fide, cum reminem
ab illo scirent ultro offendi,
sed gratiam cuique pro me-
ritis referri, vimque abesse
& crudelitatem: sponse il-
li se dederunt. Legationes
præterea undique consue-
bant, gratulatum Romano
populo, quod Pertinacis im-
perio gubernarentur. Sed
quod plerisque omnibus
publice privatimque gra-
tum fuit, modestum man-
suetumque principem popu-
lo Romano contigisse, id ve-
ro urbanæ cohortes impera-
torum custodiæ adhibitæ,
graviter molestæque fere-
bant. Siquidem à rapinis
injuriisque ad temperatum
vitæ cultum revocari, ac
mitem illam civilemque
gubernandi rationem in
contumeliam suam ac dede-
cus accipientes, ut ex qua li-
centiam sibi ademptam in-
telligerent, nullo jam pacto
rectorem huiuscemodi tole-
randum statuebant. Igitur
principio contumaciores se

genere, minusque dicto au-
 dientes esse: postremo, non-
 dum bimæstri imperio ex-
 plecto, cum quidem ille
 jam non dubium suæ probi-
 tatis specimen dedisset, uni-
 uersis in optimam spem e-
 rectis, inuidit repente mala
 fors, quæ omnia funditus
 evertit: sic ut egregii illi co-
 natus vehementer omnibus
 profuturi, in medio quasi
 cæcis prolaberentur. Nam
 primum quidem quicquid
 in Italia aut alibi gentium
 inculti soli, etiamque sub
 regibus, vacaret, id totum
 occupantibus & colentibus
 adjudicavit: decemque an-
 norum immunitatem, ac
 perpetuam libertatem agri-
 colis concessit. Imperato-
 rius autem possessionibus
 nomen suum inscribi pro-
 hibuit, non esse illas dicti-
 tans imperantium proprias,
 sed omnium Romanorum
 & publicas. Vestigalia quo-
 que omnia, quæ ad contra-
 hendas pecunias tyranni ex

ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα καὶ
 γον ὀλιγὲς τε καὶ ἀπι-
 αὐτὸς τοῖς καλεσμένοι
 ρεῖρον. τὸ δὲ τέλος τὰ ο
 ὅλων μνηῶν δύο τ βασι
 αὐτῷ προκεχωρηκῆαι, ε
 ξαμένε τε ἐν ὀλίγῳ
 πολλὰ σῶφρονα καὶ χρεῖ
 γα, ἐλπίδων τε ἀγαθῶ
 ἀρχομένοις ὑποτασσό
 ἐβασίλευε πάντα καὶ ἀπέ
 ποιηθεῖ τύχη, ἐκώλυσε
 ματὰ καὶ ἐπωφελῆ τοῖς
 κοῖσις ἔργα εἰς τέλος
 12 ναί. πρῶτον μὲν γὰρ πᾶσι
 τε Ἰταλίαν, καὶ ἐν τοῖς λ
 ἔθνεσιν ἀγεώργητόν τ
 πάντα παπὴν ἔσαν ἀργῶν
 πρεψεν ὅπως τις βε
 καὶ διῶλαι, εἰ καὶ βασ
 κτῆμα εἴη, καὶ λαμβ
 ἐπιμεληθέντι τε καὶ γει
 σωντι, δεσποτίῳ εἶ).

13 καὶ τε κωρροδὸν ἀτε

πάντων εἰς δέκα ἔτη, καὶ δὲ παντὸς δεσποτείας ἀμει
 τοῖς τε βασιλικῶσι κτήμασιν ἐκώλυτεν αὐτῷ τὸ ὄνομα
 χεῖρεσαι· εἰπὼν οὐτὰ ἐκ ἴδια τῆ βασιλεύοντι (εἶ),
 κοινὰ καὶ δημοσία τῶ Ῥωμαίων ἀρχῆς. 14. τέλει τε πάντα
 πτερον ἐπὶ τῶ τυραννίδος εἰς ἀποείαν χρημάτων ὅτινο

ἰ τε ὄχθαις ποταμῶν,
 ἰσι πόλεων, ἐν τε ὁδοῦν
 ἰς, καταλύσας, εἰς τὸ
 ν καὶ ἐλάθερον ἀφῆ-
 μέλησεν δι' αὐτὸ ἐπι καὶ
 ἰς, (ὡς γε τὰ τ' ἑσθαι-
 ἐνεδείκνυτο) δ' ἐρ-
 ἰν τὸς ὑποηκόους. ἐπεὶ
 15 συκοφαντίας τ' πόλεως
 ὄξαι, καὶ τὸς πανταχῶ
 ἀδύωαι κελεύσας, τὸ
 α ἐπηρεάζεσθαι, μίτη
 ὄσς ἐγκλήμασι πεπι-
 17 σθενόμενος, ἐν ἀδεία
 μακαρίω βίω ἢ τε σύγ-
 γ- μάλισα καὶ οἱ λοιποὶ
 ς βιώσασθαι προσεδό-
 18 τω γὰρ μέτρησθαι καὶ ἰσο-
 λῶ, ὡς καὶ τὸν ἦδον ἀμ-
 η μείροσκιον ὄντα, μή-
 τιτὸ βασιτῆιον ἀλλυῶ
 γείνο, ἀλλ' ἐν τε τῇ πα-
 μένειν οἰκίᾳ, καὶ εἰς τὰ
 η προσιόντα διδασκα-
 ῶ γυμνάσια, ἰδιώτερον.
 αἰώς τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαι τε καὶ πάντα προσήεν,
 ἰ τῦφον ἢ πομπὴν παρεχόμενον βασιλικῶ.
 διαύτης ὃ εὐμοιρίας καὶ
 1 ὑταξίας κατεχούσης τ'

cogitaverant, in fluviorum
 ripis, in viciorum portibus,
 perque vias & itinera, peni-
 tus remisit, atque in anti-
 quam libertatem revocavit.
 Multaque item ad idem ex-
 emplum facturus videbatur,
 nam & delatores urbe exe-
 gerat, & ubi ubi invenirentur,
 puniri imperaverat :
 cavens necui de vanis cri-
 minibus periculum consti-
 teretur. Ergo in maxima
 tranquillitate sese beatissi-
 moque rerum statu victu-
 ros, senatus ceterique ar-
 bitrabantur. Siquidem ad eo
 se æquabilem paremque cæ-
 teris præstabat, ut filium
 quoque jam adolescentem,
 in aulam palatinam nun-
 quam adduxerit, sed intra
 privatos parietes continue-
 rit: sic ut in ludum quoque
 literarium atque gymnasia
 de more itaret, nihil priva-
 tis absimilis erudireturque,
 & omnia perinde ut quisvis
 e medio agitaret, neque ul-
 tam aut tyrannicam aut o-
 mnino imperatoriam pom-
 pam ostentaret.

CVM in hac morum
 vitaque modestia age-
 ret,

ret, soli scilicet prætoriani milites, præsentem rerum conditionem haud satis æquo animo ferentes, veterem illam licentiam violentè se gerendi raptanlique omnia, affectabant. Interque vina & epulas consilia inierunt, Pertinacem è medio tollendi, gravem ipsis atque onerosum: alterumque ejus loco imponendi rebus Romanis, indulgentem atque intemperantem, nihilque denique non licentiæ præbituram. Igitur confestim, haud opinato cum cæcis otinum agitantibus, turbidè ac furentes, militari cursu, meridie ipsa, protentis hastis, nudis gladiis, frequentes ad imperatoris ædes feruntur. Re autem subita insperataque perterriti cubicularii palatini, pauci plurimis, & incermes armatis minime ausi resistere, relicta sua quisque statione diversi alii alio diffugerunt. Pauci tamen examicissimis, nuntiato militum concursu, persuadere Pertinaci conabantur, uti fugasibi con-

βίον, μένοι οἱ δευροὶ
χάλλοντες μὲν ὅτι τοῖς
σι, ποδωῦτες δὲ τὰς ἐ-
πεθρομένης τυραννέ-
πυγὰς τε καὶ βίαι, ἐν τε-
πίαις καὶ κραπαλάις,
λεύσαντο ἀποσκοδάσαι
Περτίνακα, ὡς ὄντα ὁ-
βαρῶν καὶ ἐπιχθῆ. Ζητή-
πινα τὸν πάλιν ἀλλοῖς
καὶ ἀκόλασον παρέξοντο
σίαν. ἀνευδῖως τοίνυν
νὸς περσοδοκῶντος,
παίτων ἐν ἡσυχίᾳ δεξι-
των, καὶ θυμῶ καὶ ἀλόγα
ἔσρατοπέδε δρόμω
μένοι αὐτοῖ, ἡμέρας ἀ-
ζέσης, ἐπεισῆλθον τοῖς
σιλείεις, τὰ τε δούροτα
τεινάμενοι καὶ πᾶσι
4 μισροῖ, πῶ δ' ἀπὸ δεξιῶ
γυκαὶ ἀνεληπίσω οἱ ἐν τ-
σιλείῳ ὑπηρεσία ταρ-
τες, ὀλίγοι τε πρὸς πολὺ
ἀσπλοῖ πρὸς ὀπλισμ-
ἐκ ἔμενον, ἀλλ' ἕκαστος

καί τισι σφραγὸν λιπῶν, ἢ ἐπὶ τῆ ὀμλείῳ ἢ ὅτι τῶς λε-
εἰσδοῖς, ἐσδοχον. 5. ὀλίγοι δὲ πνευσι δ' νοσῶντων, δε-
λαυτες πᾶ Περτίνακι ἔφοδοι, συμεβέλθον φυγεῖν,

ε βουθεία ἐαυτὸν ἐπι-
 1. ὁ δ' ἔτι, καὶ τοῖς συμβε-
 ν ἄνω πρὸς τὸ παρὲν
 μα μὴ πρῶτος, ἀπορε-
 τὰ ἀνελάθετο, βασι-
 τε ἀνάξια καὶ ἄσπασ-
 μένων ἄνω ἐς πρὸς πε-
 λείων, νομίσας, φά-
 2. ἐν ἡ λαθεῖν ἐκ ἡδέλη-
 μύστε ἢ χορήσας τῶν
 3. κατι, πρὸς ἡλθεν ὡς
 4. ὅμεν ὁ ἄνω ἔλπι-
 5. σὺν τε ἄνω, καὶ παύ-
 6. ἀλόγως εἰς τὸ παρὲν
 7. καὶ δὴ τὸ δωματίου
 8. τῶν, ἔπειτα μὲν
 9. πυνθάνεσθαι τε ἐπει-
 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

fuleret, populique auxilium
 6 imploraret. ille autem tam-
 etli utilia in praesens audie-
 bat, tamen indecorum exi-
 stimans atque illiberale,
 minimeque dignum impe-
 ratoria maiestate atque
 anteaacta vitâ, fugam aut late-
 bris salutem debere, occur-
 rere periculo ac procedere in
 medium decrevit: sperans
 persuasurum quae vellet, &
 furentes in praesens animos
 placaturum. Igitur cubi-
 culo egressus, factusque ir-
 ruentibus obviam, quaere-
 re causas instituit tam subiti
 motus, & à scœdissimo illo
 tumultu abstertere, non at-
 tonitus periculo, sed habi-
 tum oris gravem modera-
 tumque retinens, paremque
 imperatoriae dignitati: ac
 nihil humile nihil pavidum
 aut obnoxium, nihil deni-
 que supplice dignum præ se
 ferens, ita ad eos verba fecit.
Me quidem, o milites (in-
quit) si occiditis, neque ipse
rem magnam facitis, neque
michi sane gravem, hominē
videlicet huius ætatis, &
gloria siquidem humana
vita fixis certe est, aliquis
necessarius. Vos autem,
 ἢ πρεσβύτη εἰς μαχρὸν γῆρας ἐν δόξῳ ἐλάσαντι
 ἢ γδ ἀνδράπων βίῳ ἀνάγκη τέλει ὀπίεθῶμαι) τὸ δὲ

prin-

principis cura custodisque
 Et propulsandis aliunde pe-
 riculis adhibitos, eadem
 ipsos facere primos, neque
 civili tantum, sed impera-
 torio quoque sanguine pol-
 luere dextras, id vero videre
 ne vel in praesens flagitiosum
 sit vobis, vel in posterum
 periculosum. Neque enim
 ego ulla vos injuria affeci.
 si enim Commodi doletis in-
 teritu, nihil profecto noxum
 fuit mori, qui homo natus
 fuerat: si in dolo neccatum
 putatis, non meum sane id
 crimen: quippe quem ipsi
 scitis, ab omni etiam suspi-
 cione procul abesse. Quae e-
 nim tunc acta sunt, vos pri-
 mi cognita habuistis: ut cri-
 am, si quid obortum suspi-
 cionis est, utique alios at-
 tigerit. Caterum ne illo
 quidem extimido quicquam
 vobis deseri patiemur, quod
 modeste atque ex dignitate
 vestra, non autem per vim
 Et rapinas, concupiveritis.
 Ita loquente eo, iam qui-
 dam ex iis pernotum iri vi-
 debantur: neque sane pau-
 ci abire iam coeperant, veri-
 ti sanctimoniam principis

ἡμῶν φύλακας καὶ ἐ-
 δοκοῦντας βασιλέως,
 ἔξωθεν κινδύους ἀπε-
 τας, ἀλλ' οὐκ ἠθέλου φοι-
 μὴ μόνον ἐμφολίω ἀ-
 βασιλείω μιᾶναι τὰς δ-
 αῖματι, ὁρᾶτε μὴ πε-
 νῶν ἀνόσιον, καὶ ὕστερ
 ἐπικίνδυνον ἢ ἐγάρ τι-
 τῶ συννοῖδα λυπήσαντε
 εἶ ἢ καὶ ἐπὶ τῇ Κοιμῶ.
 λᾶ τῇ δουραίνετε,
 ᾧ δ' ἀδοξον, ἀνδραπο-
 εἶ τε λᾶ τῇ κατέλαβε-
 τῆ τοῦ ἐξ ὀπιβελῆς οἷς
 ἠθῆσαι, ἐκ ἐμὸν τὸ εἶ-
 μα. ἴστε γὰρ ἔξω πάσι
 με ὑποψίας, καὶ εἰδέν ἢ
 μῶν ἀγνοῦντα τὰ τό-
 πῳ γυμένα. ὡς, εἴ τι
 πῆθετε, ἐτέροις ὑπὲρ
 τὸ ἐγκλημα. ἀλλ' ὅμι-
 λᾶ τῆσαι καὶ κείνο
 ὑμῶν τῶν δ' ὡρεπῶς κα-
 ἀξίαν, καὶ αἰδοῦ τῆ βίω-
 με ἢ ἀπτάζειν, ἐκ

14 Τοιαῦτά πῶτα λέγειν

σφραγισμένος, ἢ ἂν πῶτα ἀυτῶν καὶ πείσειν ἐμέλλησας καὶ ἐκ
 γὰρ ἀποσφραγίζοντες ἀνεχώρουν, σεμνῆ βασιλείως γῆς

αυτοὶ ἐπὶ δὲ λαλοῦντα
προσβύπται ἐπιπεσόντες
ἴσοι δράσαντές τε οὐ-
δὲ μὲν ἔργον, δὲ δὲ τῆς τε-
ημίνων φάσσαι δέλον-
τώ τῆ δῆμου ἔφοδον, ἐπα-
νοίτε, ὅππ χαλεπῶς τὸ
⊗ Διοίσι τὰ πεπεσ-
υ, εἰς τὸ στρατιώτηδον δρό-
ἀναχωρήσαντες, ἐν τὸς
εἰς ἔμενον, φρενῆς ἐπὶ

ac senectutem : sed à cete-
ris facto impetu obtrunca-
tur. Qui statim eo perpetrato scelere, multitudinem
declinantes, indignissime
laturam id facinus, occupa-
nt in castra abire, muro-
que continent se : dispositis
pro turribus armatis, qui po-
pulum, à mœnibus arcerent.
Hunc finem Pertinax for-
titus est, vitæ morumque
(ut supra diximus) laudan-
dus.

ἔργων καταστήσαντες, ὡς ἀμύνοιντο, εἰ πᾶς τείχεα
βάλλαι ὁ δῆμος. 16. τέλ⊗ μὲν δὴ τοιοῦτον κατὰ
Περτίναξα, χηνοῦμενον βίω καὶ περιτρέσει, ὡς περι-
αι.

Παιδὴ δὲ Διοφίππειν 1
ἰς τὸν δῆμον ἢ τῆ βασι-
ἀναίρεσις, ταραχὴ τῆ καὶ
⊗ πάντας κατὰ τείχεα,
ὄν τε ἐιθεσιῶσιν ἐοικό- 2
εἰνῆσις τε ἀλογ⊗ κα-
τὸν δῆμον, ζητωμάτων
δράσασαι, μήτε ὅ δῆ-
μήτε ἀμύνασθ δύνα-
ν. μάλιστα τε δεινῶς ἐ- 3
τὸ πεπεσμένον, καὶ
αὐτὸν κοινῶν ἐπίρρωσι
πύκλιον βουλήν νέμοντες, πατέρα τε ἵππον καὶ χηνοῦ
ἄτιν ἀπεβαλόντες. 4. τάλιν τε τυραννίδ⊗ ἡ δὲ⊗,

Sed ubi cædis illius fama
Spei populum dedita, tu-
multu scilicet luctuque
omnia compleri, discurrere
universi furentibus similes :
neque certi quid agerent,
querere ipsos auctores : quos
neque invenire tamen po-
terant neque ulcisci. Præci-
pue vero senatus indigne id
ferre, communemque eam
calamitatem existimare :
desiderans parentem opti-
mum, ac principem indul-
gentissimum ; tursumque

tyrannidem metuens, quam cordi esse militibus intelligebat. Sed cum dies unus itemque alter abiisset, plebs que universa, suo quisque metu, quietem ageret, & qui dignitate auctoritateque pollebant, in sua prædia quam longissime poterant ab urbe secessissent, ne quid in eligendo successore gravius objiceretur: cognito milites, & quietum esse populum, & existere neminem, qui principem interfectum vindicaret, ipsi quidem castris se coniecerant. constituto autem supra murum vocalissimo quoque, edicunt venale imperium, traditurosque se ei, qui plurimum pecuniæ polliceretur, tutoque in aulam deducturos. Id auditum neminem è senatu, gravitate atque auctoritate præditum, neminemque è nobilitate, aut ex his denique permovit, quicumque adhuc opulenti superabant. venues reliquæ Commodi tyrannidis: neque ausus quisquam aut muro succe-

ἐπεὶ τοῦτω χαίρειν τῆς
πρώτης ἡλιπζον. μιᾶς
καὶ δευτέρας ἡμέρας δι-
μούσης, οἱ μὲν δηϊόται
σθ. τὸ καθ' αὐτὸν
5 ὑπανεχώρη. οἱ τε ὄν-
όντες, εἰς τὰ πόρρωτά
πόλεως κτήματα
δρασκόν, ὅπως αὐ μὴ
γὼν ἐκ τῆς ἐσομένης
6 παύσης πάδοιεν. οἱ ὅ-
πῳται, ἐπεὶ τὸν τε δι-
συχάζοντα ἔγνωσαν,
πινὰ πολὺντα ἐπέξ-
τη τῷ βασιλέως ἀμα-
μενον μὲν ἐπὶ τῷ
7 κατὰ κλείσαντες ἐσουλ-
ναζαρόντες ὅ τῆς ἀ-
τάτης ἐαυτῆς ὅτι τὸ
περὶ κήρυτον ὄριον
σιλείαν. πῶ τε πλεῖον
ειον δῶσοντι ἐγχειεῖ-
ροῦντο πῶ ἀρχὴ καὶ
ὅπλων αὐτὸν ἀνάξην
εἰς πῶ βασιλείον ἀ-
8 ἐπεὶ δὲ τὸ κήρυγμα

πισεν, οἱ μὲν σεμνότεροί τε καὶ ἀσαδέεστοι τῆς συλκ
βουλῆς, ὅσοι τε ἀπατρίδα, ἢ ἐπιπλούσιοι, (λείψανα
τ Κομμόδου τυραννίδος) ἔτε περὶ ἡλδον πῶ τείχει

πῆ καὶ ἐπονείδων χη-
κτίσασθαι ἢ ἀρχὴν ἡ-
ταν. Ιουλιανῷ δὲ πνι,
ἐν ἢ ὑπατων τελεκόπ
, δοκοῦν ἢ ἐν ἄπα-
νημάτων ἔλ), ἐστωμένω
δείλιν ἐσπέρων, διηγ-
τὸ στραπωτικὸν κήρυ-
δρα μέδων ἐ κραπιά
λῶ γὰ καὶ ἢ ἐπὶ βίαιο
θρῆνι δαδβεβλημένων.
τν οὐὲ αὐτὸν ἢ τε γυνή
γάτρ, καὶ τὸ ἢ δα-
λῆδθ, ἀνάδοξῶντα
μποδθ δραμῆν ἐπὶ
θ, καὶ τὸ πρὸ πύμι-
θῆν. ὅδρα τε πάσαι ἢ
μβουλόοντες ἔρριμ-
πῶ ἀρχὴ ἀπ' ἀσαι
ε ἢ χημάτων ἔχον-
γαλοδωρία ἄπαντας
λῆν, εἰ καὶ πνεε ἀμ-
οῖεν. ἐπεὶ πόινω πρῶ
πρὸ σῆλθην, ἐβόα τε

dere, aut turpem contume-
liosumque dominarum pe-
cunia pacisci. Sed enim Iu-
liano cuidam, consulari vi-
ro, qui grandem habere pe-
cuniam credebatur, vespere
supra cœnam nuntiatur in-
ter vinum atque epulas, mi-
litum edictum. quippe ho-
mo alioquin parum vitæ
continentis habebatur. Per-
suadent igitur uxor atque
filia, & parasitorum turba,
ut relicta mensa acceleret,
& quid agatur intelligat:
ac subinde inter eundem
adhortantur, occupet pro-
jectum imperium, supera-
turum largitione omnes,
qui tantum divitiarum pos-
sideat. Igitur ubi ad muros
accessit, clamare occœpit
daturum, quæ vellent: ha-
bere se magnas opes, plenos
auri thesauros atque argen-
ti. Eodemque tempore
Sulpitianus, & ipse vir con-
sularis, ac præfektus urbi,
socerque Perrinacis, impe-
rium licitabatur. Verum

δῶσεν ὄσιν βούλοντα, ἰσχυροῦμεθ, παρῆναι τε
ἀμπλῆσα χημάτα καὶ θουρὸς χευσῶ καὶ ἀγύρε πα-
ένες ἔλεγε. 12. καὶ ἢ αὐτὸ καμῶν καὶ Σολπικιανός, καὶ
ἢ ἢ ἰσαλάκωτων, ἑπαρχός τε τῆς πόλεις γυόμο
κατῆρ ἢ λῶ τῆς Περτίνακθ γωαικός) ἢ καὶ πῶ ἀρχὴ

in eo milites suspectam ha-
 buerunt Pertinacis propia-
 quitatem, subesse aliquid
 fraudis suspectantes, quo
 illius caedes vindicaretur.
 Ergo Iulianum scalis demis-
 sis supra muros attollunt,
 non prius ausi referate por-
 tas quam conveniret de
 numero danda pecuniae.
 Ille ingressus in castra, pri-
 mum quidem honores Com-
 modi & statuas, quas sustu-
 lerat senatus, instauraturum
 pollicebatur, concessurum-
 que ipsis quam quondam
 sub illo licentiam obrinu-
 issent, praeterea militibus
 singulis plus multo argenti
 daturum, quam aut petere
 auderent aut accepturos
 expectaverant. neque in
 dando moram futuram:
 nam domi eam pecuniam
 adservari. Quibus addu-
 cti rebus milites, atque in
 tantam spem erecti, Iulia-
 num declarant principem:
 simul ei Commodi cogno-
 men imponunt. Tum si-
 gnis sublatis, impositisque
 illius imaginibus, deducere

13 αἰνούμενοι. ἀλλὰ τοῖς
 οὐ περσέεικοντο οὐδὲν
 οἱ στρατῶν ἢ πρὸς τὸν
 τίνα καὶ συγγένειαν,
 ἄρα δόλῳ εἰη εἰς τὸ
 κηθῆναι τὸν ἐκείνου
 14 καθέντες δὲ κλέμα
 Ἰουλιανὸν ὅτι τὸ
 ἀνελθῶσαν. οὐ γὰρ περ
 ἀνοῖξαι τὰς πύλας
 πρὶν ἢ πῶς πόσιτα
 δημομένων χερσὶ κατὰ
 15 θῆν. ὁ δὲ ἀνελθῶν,
 Κομμόδου μνήμην ὅ
 τὰς πύλας καὶ τὰς εἰκ
 ἢ σύγκληθῶ καθεῖλε
 νεώσεσθαι ἐπέχετο,
 τῶν δῶσθαι ἐξουσίαν
 16 ἐπὶ ἐκείνου. ἐκείνῳ
 πῶς τὸ σπύριον ἀργύ
 μήτε αἰτῆσαι μήτε
 περσέειδοῦσαν. τὰ δὲ
 τα μὴ μελλήσθαι,
 καθεὶν ἡδὺ μεταπέ
 17 Τούτους ἀναπέφθε

στρατῶν), καὶ ταύτους ἀφέντες ταῖς ἐλπίσιν, αὐτῶν
 τὸν Ἰουλιανὸν ἀναγορεύουσιν, καὶ πρὸς τὸ οἰκείον
 ἀνόματι, Κομμόδου ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι. τῶν
 ἀφέντες, καὶ τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταστήσωτες

et in aulam deducitur, multum detestante et increpante populo sectorem imperii verius quam Principem.

ἐπειρῶντο. Δύσας ὃ δὲ 18
ἰανὺς τὰς ἱενομοσμένους
σπλέους ἐκ τῆς στρατο
δυσίας, ἀεθίζετο ὑπὸ
πλέον τε τῆς συνηθείας
οράμεντο. ἄτε δὲ βία
καὶ γνάμνυ τῶ δῆμου,
τε ἀγροῦς καὶ ἀπορεῖας
λῆς ἀνησάμεντο τῶν
εὐκότως ἐπέδρα τῶν
ὡς ἐκλυπόμενον.
Εὐόντες αὖτὲς τὰς παρ- 19
καὶ φερόμεντες αὐτὲς οἱ
ὑπὸ τῆς θάλασσης
ὡς (εἰ δέοι) καὶ πελα-
γος, ἐν μέσοις αὐτοῖς
τῶν ἰδίων βασιλείας,
τῆς κεφαλῆς ἀπορεῖν-
σάσασιν καὶ τὴν δέσπο-
νίαν καὶ λίθων πῆς βο-
νῆς δαμάτων ἐπὶ τῆ
γῆς οἰοῦσιν ἀνήγαγον ἀ-
τὰ βασιλεία. μηδε-
δημοσῆς μῆτε ἀντι- 20
λαμῶντο, μῆτε μὲν
αὐνοῦτο, ὡς περ εἰώδα πρὸς πέμπτην τὴν βασιλείας.
ἡλίον ὃ καὶ πέρρωθεν ἐστῶτας ἐβλασφήμωσιν καὶ κακῶς
ον, ἄτε χερμάτων ἀπικαταλαξάμενον τῶν ἀρχῶν.
τε ὃ καὶ πρῶτον ὑποδιεφθάρη τὰ τῆς στρατιωτῶν ἡθῆ, καὶ

homiacem tendunt. Igitur
de more sacrificio in castris
peracto, exiit majore mili-
tatum comitatu quam ceteri
contueverant. siquidem
per vim, contraque populi
voluntatem, perque turpi-
tudinem & dedecus impe-
rium emercatus, jure impe-
tum multitudinis verebatur.
Sed induti armaturas
milites, circumseptique un-
dique testudine facta, ut
etiam si res posceret, dimi-
carent, receptoque in me-
dium imperatore suo cli-
peis hastisque supra capita
elatis, ut tutiores forent, si
forte lapides è testis mit-
terentur, deducunt eum
in aulam, neque auso re-
sistere populo, neque (ut
mos est) faustis acclama-
tionibus prosequente: sed
diras procul imprecanti-
bus universis, graviter-
que exprobrantibus, quod
ante sibi imperium paravis-
set. Tum primum videli-
cet corrupti militum mo-
res, scædaque & insatiabilis
pecunia cupiditas, & con-

temptus imperatoris maje-
statis inolevit. Nam quum
neque viudex existeret ul-
lus tam crudeliter interfecti
principis, neque promerca-
le factum imperium fœde-
que nundinatum quisquam
prohibuisset, id vero initi-
um causaque militibus fuit,
ut etiam in posterum turpis-
simi contumacissimique e-
vaderent: sic ut avaritia in
dies ac principum contem-
ptus etiam usque ad sangui-
nem proveheretur.

ὄπλοντα ἐχέωτο οὗτοι τῆς οὐλορηματίας αὐτῆς, καὶ τῶν
χόντων καταρηνίτως μέχρις αἰμαλῶ ἀυξηθείσης.

7. **E**nimvero Julianus, im-
perium adeptus, deliciis
continuo crapulæque
se dedere, circa Rempub. in-
diligens, vitamque mollissi-
mam luxuque circumfluen-
tē traducere. Sed & spem
militum fefellerat, neque
implere fidem promisso-
rum potuerat. siquidem nec
opes domi quantas jactabat,
& publicum ærarium sum-
pibus illis insanis jampri-
den à Commodō exhaustum.
Quare cum milites

ζημάτων ἐδιδάχθησαν
πλησυν καὶ ἀχραν ἐπίδου
καταρηνίω τε τῶν
22 ἀρχοντας αἰδῶς. τὸ γὰρ
τοῖς ἕτως ὁμῶς τελει-
μένοις ἐν ὄνομα τῶ βασι-
ἐπεξίεναι πινά, μήτε τ
ἀπορεπῶς ὅτι χηίμασι
ρυχθεῖσαν καὶ προαθεῖσα
χὼν ἐπὶ τὸν καλύοντα,
γὼν καὶ αἴπον ἀπορεπῶς
πειθῆς κατασάσεως, καὶ

1 **O**-δ' ἔν' Ἰουλιανὸς
παρῆλθεν εἰς τῆ αμ
πρωθαις δ' ἰέως καὶ κρο
λαις ἐχόλαζε, τῆ μπό
μοσιῶν ἐπιμελεία φαθ
προσφερόμενθ, εἰς ὃ
βεδύαλον καὶ ἀσεμνοί
2 διδῶς ἐαυτὸν. διείσκει
τὸς στρατιώτας ψευσαί
καὶ ἀπαίσεις, τῶ μὴ δε
ἀποπληρώσαι αἰ ἐσέσ
3 ἔτ' ὁκοθεν λῶ αὐτῶ τ

τα χηίματα ὅσα ἤλαζον ἄσατο, ἕτε μὲν οἱ δημοσιακ
παιρῆ ἔχον. ἀλλὰ πάντα προσηκένωτο τῆ Κομμόδε
τεία καὶ ἀφειδέσι καὶ ἀκρίτοις ἀκαλώμασιν. 4. ἐκ τῆ παύ

ης κ' ἡ αἰτία, οἷτε στρα-
 υ, σφαλέντες τῶν ἐλπί-
 σθημανάκτων· ὅ, τε δὴ
 αἰδομένῳ ἡ γνώμης
 εσπιωτῶν, οἶχον ἐν κα-
 νήσῃ, ὡς προσόντα
 κῶς ἀγορεύειν, ἵπ' αἰ-
 τε καὶ ἀμφιβόλοις
 ἰς σκώπῃν. ἕς τε τὸν
 ἄρομον, ὅπερ μάλιστα
 ἠήθη στωιδὸν ἐκκλη-
 ν. ἀρωγὸν ἢ τῆ Ῥω-
 ν ἀρχῇ καὶ σμυνῆς
 εἰας προσάτιμω Νί-
 ἔπεκαλοῦντο, βοηθεῖν
 τὸν ἢ ταχίστω ἠξίωσιν,
 ὕβριστα πάσχεσιν. Ἦν δ
 ρεθ' ἢ μὲν πρὸς πολ-
 ταλευσάντων· καθ' ὃν
 ἰν τὴ προσηρημένα ἐν
 ἰ ἐπράττετο, Συείας
 πάσις. πολλῇ ἢ ἡ
 ἐπίση ἀρχῇ τότε, ὅ

νίκων ἔδνεσ παντὸς καὶ τῆς μέγισ Εὐσ' ἄτε γῆς
 ἢ Νιγρὸς ὄντων ἐξεσίφα. ἡ ἢ αὐτὸς τῶ μὲν ἠλικίαν
 εστῆως πρὸς βεβηκῶς, ἀδελκίμῃσαι ἢ ἐν πολλαῖς κ' ἢ
 αἰς πρὸς ἕσσι. δ. φήμη τε πρὸς αὐτῷ διαφοίτα ὡς ἐπει-
 ἢ δεξιῶ, ὡς ἢ Περτίνακ' ἢ βίον ζηλοῦντ'. ὑφ'

habebat in senos, tum à po-
 pulo totius rei conscio facile
 contemnebatur. Itaque &
 prætereuntem maledictis
 insectabantur, & turpes am-
 biguasque voluptates ex-
 probrabant; sic ut propalam
 etiam in circo, quo maxi-
 ma vis hominum confluit,
 Iulianum incesserent, ac
 vindicem Romani imperii,
 præfulemque summi prin-
 cipatus Nigrum vocitarent:
 orantes ut quam primum
 adesset, ipsosque à tantis
 contumeliis assereret. Is
 Niger consulatum gesserat,
 ac tum Syriæ præerat uni-
 versæ. qui honos ea tem-
 pestate multo maximus
 erat. quippe etiam Phœ-
 nices omnisque ad Eu-
 phratem regio, Nigri sub-
 erat imperio. Ipse ætatis
 erat jam ad senectutem
 spectantis, multisque &
 magnis in rebus versatus
 famam obtinuerat mansue-
 tudinis ac dexteritatis, sic
 ut etiam Pertinacis vitam
 putaretur æmulari. quibus

maxime rebus populi favorem adeptus videbatur. Hunc igitur assidue frequentis populi clamores implorabant, ac praesentem Iulianum convitio lacerantes, illum, etiam absentem, universi principalibus acclamationibus faustisque vocibus prosequerantur. Quibus intellectis Niger putans omnia sibi ex sententia succellura, quod & a militibus negligebatur Iulianus, ut qui fidem minime impleverat, & contemnebatur a populo, ut parum dignus exempto principatu: spem cepit imperii vindicandi. Ac primo quidem ex ducibus tribunisque, ceterisque militibus, qui plurimum haberent autoritatis diversos alium alio tempore domum dimittebat, edoctos rerum omnium, quae sibi Roma afferebantur. Id hoc consilio faciebat, ut quam latissime toto oriente rumores disseminarentur. Ita enim sibi adjunctarum quam plurimos existima-

ὄνμαλιστα οἱ Ῥωμαῖοι
 δουτο. ἐκάλουθε αὐτὸ
 χῶς τ̄ τῆ δῆμῳ σωσίθε
 βλαστομοῦντες τ̄ Ἰου
 νὸν παρόντα, ἐκείνον βα
 κῆς φωνῶς ἀφῆμου
 πα. δὲ γὰρ γλαδειςος τε
 δήμου Ῥωμαίων γνάμ
 τ̄ ἐπαλλήλα ἐν ταῖς
 δοῖς βεῆς, εἰκότως ὁ Νι
 ἀναπειδῶς, ῥᾶσά τε
 τὰ πρῶτα γὰρ ἕστα
 ἀμ προσδοκῆσας, χῆ
 σα τῶ τ̄ Ἰουλιανὸν ἕσ
 πρὶ αὐτὸν στρατιωτῶν
 λῆσθ, διόπτὰς ἕσ
 ἐκ ἐπλήρου τ̄ χῆ
 ἕσ τε τῆ δῆμῳ χῆτα
 δ, ὡς ἀνάξιον ἦς ἐών
 χῆς. ἐπὶ δὲ ὄψιν αὐτ̄
 ἰο βασιλείας ἐλπίδι. χῆ
 πρῶτα χῆ. ὀλίγος, ἠγ
 τ̄ χῆ γλαμῆχες, ἴες τ̄ τ̄
 πωτῆ ἐξέχοντας οἰκα
 ταπεμπόμενⓄ διελέγ

ἀπέπιδε, τὰ ἐκ τ̄ Ῥώμης δηλέμενα φανερά ποιῶν ὡς
 δέσση γνάμη, ἐκπυσα χῆ γνάμη ποιῆτοῖς τ̄ στρατιώ
 τοῖς λοποῖς χῆ τῶ ἀνάλολῶ ἀνδρώποις. II. ἔτω γῶ ῥᾶς
 πῆς πάντας αὐτῶ προχωρήσθιν πυθνομένους ὅτι μὴ αὐ

ἄλλης μὲν αὖτις ἦ ἀρχῶν,
 καλούμενον ἔτι βοή-
 ναν ἄποσι Ρωμαίοις δε-
 15. ἀνεπλόωτο ὃ πάν- 12
 ἢ μηδὲ μὲν ἦσαντες
 ἐκείνη. ἐκλιπαρούντες
 τοὶ ἀντιλαμβάνοντες τῶν
 γμάτων. φύσει τε κο- 13
 ὁ Σίρων ἔθνη, ἐς κα-
 λιάντες τῶν καθεσθηκότων
 ἰδεῖον. ἐν αὖ δὲ πρὸς αὐ- 14
 ἢ πρὸς τῆ Νίχρου, ἦ-
 τε ἀρχὴν ἔτι ἅπαντα, τὰ
 τὰ τε ἀλλοῖς συμπανη-
 ῖν. φιλέορτοι ὃ φύσει 15
 οἱ ὧν μάλιστα οἱ ἦ ἄν-
 θρωποι καλοῖκοῦντες, με-
 πόλιν ἢ ἀδαίμονα, γε-
 ῶν ἅπαντα τὸν ἐνιαυτὸν
 τὰ ζῶσι, ἐν τε τῇ πόλει
 ἢ καὶ τὰ παρὰ τὴν πόλιν 16
 οὐ ἀλλοῖς συνεχῶς ἔπι-
 ὶν ὁ Νίχρος, ὡς ἂν μά-
 α ἐσπουδαίωσι, ἢ διδύς
 πν εἰς τὸ εὐορτίζεσθαι ἢ ἀφραίνεσθαι, ἅτε ποιῶν κεχα-
 λένα, ἐκόπως ἐπῆματο.

bar, si non imperium ex in-
 fidiis occupaturus, sed opera
 vocantibus atque imploran-
 tibus allaturus videretur.
 Proinde universi confestim
 adesse, obsecrare pro se quis-
 que obtestarique, ut quam-
 primum rempublicam ca-
 pesseret. Est autem Syro-
 rum gens natura levis, pro-
 naque ad res novandas.
 Amabant autem vehemen-
 ter Nigrum, quod & imper-
 rium apud illos humanissi-
 me gesserat, & ludis multi-
 tudinem ac celebritatibus
 detinuerat. Sunt autem Sy-
 ri suapte natura hujuscemo-
 di oblectamentorum cupi-
 diores: è quibus Antioche-
 ni, maximam felicissimam-
 que urbem inhabitantes, to-
 tum ferme annum, vel in
 urbe ipsa vel in suburbanis
 ludos & festa concelebrant.
 Quocirca edendis assidue
 spectaculis, ac remittendis
 exhilarandisque otio ani-
 mis, ita sibi vulgus adjunxe-
 rat, ut ab omnibus magno-
 pere coleretur.

Περ εἰδὼς, καλέσας
 τὰς ἑκαστὰς ἀρχὰς ἔδεν στρα-
 τίας εἰς ῥητιῶν ἡμέραν, τῆ

QVÆ quum ita se ha-
 bere intelligeret, ius-
 sis adesse dicta die
 militibus, reliqua etiam
 F. 5 con-

7

confluente multitudinae, ita
pro suggestu ad idipsum ex-
structo verba fecit: *Quam-
vis ingenuum, quantaque
in rebus maioribus aggro-
dendis nostris cautio sit, ser-
vata ipse quoque impro-
dem cognovistis. Neque ego
nunc apud vos processissem
verba facturus, si vel preda-
to consilio, vel incerta spe,
aut spem superante cupidi-
tate adducerer. Sed me ro-
gant Romani, et assidue
clamantes fatigant, ut eis
manum porrigam salutarem,
neque patiar tam excellens
tamque gloriosum relictum
a maioribus imperium ca-
dere abiectum turpiter. Ut
autem citra occasionem ali-
quam res aggredi tantam,
audax sane temerarium-
que sit, ita se implorantibus
ac rogantibus opem deneges,
timiditatis et prodicionis
crimine labores. Quapropter
eo consilio ad vos huc pro-
dis, ut scitarer, quid facto
opus esse duceretis: vobis-
que uterer quasi totius ne-
gotii huius consultoribus:*

μένους ὀκνηθὲν, ἀναδρείαι ἅμα καὶ προσδοσίας φέρει δια-
λίω. 5. διὸ παρῆλθον πεισόμενοι ὑμῶν, πῶς γνώμη
ἔχετε, καὶ περὶ τούτων ἡγήσασθε. συμβούλοις τε ὑμῶν καὶ κοινῶς
ῥοίς χρῆσόμενοι περὶ τῶν καθίστων. 6. τὸ γὰρ ἀποκησόμε-

τε λοιπὸν τλήθους σωε-
ται, βήματι αὐτῆ κα-
σάμουδενται ἔλαξε το-
καλῶν. Τῆς μὲν ἐμῆς
μῆς τὸ πρῶτον, καὶ περὶ
μεγάλα τῶν τετολμη-
δύλαβες, ἴσως ὅτιν ὑμῶν
λαί γινώριμον, ἐδὲ ἀντι-
ὑμῶς ἡλθον ταῦτα διημ-
ρήσων, εἰ ὅκ μόνως περὶ
σεως ἰδιωτικῆς καὶ ἄλ-
ἐλπίδι, ἢ μάλιστα ἐλ-
δι ἀπιθυμίας ἀνεπε-
μῶ. ἀλλ' ἐμὲ καλ-
ῶμαίτοι, καὶ σωε-
βοῶντες ἐτείχισι ὄρι-
τε χεῖρα στυγέλιον, καὶ
πῶ ἐνδοξον καὶ ἀνάρι-
δπὸ προσγόνων ἀνώθεν ἀ-
μὴ πειθεῖν αἰχρῶς ἐρ-
μῆν. ὡς περὶ τὸ
πληκούμετοις ἐπιτολμαῖν
ἔστις ἀλόγως προσάσει
προπιτῆς καὶ δρασί, ἔτα-
τὸ πρὸς καλοῦται καὶ δ-

τυ χείρι, καινήν ἐμοί τε
 μὲν τ' ἀπόλαυσιν παρέ-
 ῖ φαῦλα ἢ ἐδὲ κεδφα
 ἔσον ἐλπίδες, ὅλι' ὅ, τε
 καίων δ' ἴμῳ, ὧ πῦ δὲ
 τεῖαν τῆς ἀπάντων ἐνει-
 θεοὶ καὶ τ' βασιλείαν, ἢ τε
 ἠ σαλδουσκῆ καὶ κωδράμη.
 πω βεβαίως ἰδρυμένη.
 ὑμῖν καὶ τὸ τ' ἐπιχέρει-
 ασφαλές, ἐκ τε τ' τῆς
 οἰκωτῶν γνάμης, καὶ ἐκ τῶ
 ἔνα ἔδ' τ' ἀνδρωτε μη-
 ωλύοντα, ὑπάρξει. καὶ γὰρ
 αὐ ἐκείθεν ἀγγέλλοντες,
 ἠ μὴ δὲ τὸς στρατιάτας, οἱ
 ἀρχὴν αὐτῶ χημιάτων
 δοντο, πρὸς ἔδ' φρυγῶς
 ἠρέπας, μηδὲ πληράσαν-
 ἐκείνην ἀποτέλει. πῖνα
 αὐ ἔχετε γνάμην δι-
 πατι. Τοιαῦτά πῖνα εἰ-
 αὐτῶ, ἀδείας τὸς στρα-
 τικὸν πᾶν καὶ τὸ σωσι-
 μένον πᾶν αὐλοκρά-
 τῆ αἰεῖτε. καὶ σιβασὸν προσηγρόσι. ΙΟ. τ' τε βασι-
 ἠν πορφύραν περιβαλόντες, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς σιβασιμῆ
 ἠς, καὶ ἀποσχιδίου κωδρασκῆς ἀφροίσαντες, καὶ προ-
 πύοντ' τῆ πυρὸς, ἠς τε τὰ ἱερά τῆς Ἀνποχείας πῖν

quod si ex sententia successerit,
 communis mihi inde ho-
 biscum erit utilitas. Neque
 scilicet tenues opes aut le-
 ves sunt, qua nos sollicitant,
 sed ipse Romanus populus,
 cui rerum omnium pote-
 statem superi tribuerunt:
 ipsum Romanum imperi-
 um, fluctuans adhuc, neque
 apud quemquam certa sedo
 residens. Sed neque parum
 cura inimus consilia, his
 implorantium animis, nul-
 lo ad prohibendum resisten-
 dumque parato. Nam qui
 illinc veniunt, ne ipsos qui-
 dem milites unde impersum
 empta dicit, satis ei fidos
 fore affirmant, quoniam
 promissa non solvere. Qua
 sit igitur vestra mens osten-
 dere. Talia loquentem con-
 tinuo exercitus omnis, ex-
 terumque vulgus, imperato-
 rem atque augustum con-
 salutant: tum amictum
 purpura, reliquoque exor-
 natum aulico paratu, ibidem
 ex tempore conquisito,
 precedente etiam igni, in
 Antiochia primum temple,

mox ad suas sedes deduxerunt: quas etiam, ceu non jam privatas, omnibus extra insignibus imperatoriiis adornaverunt. His latus Niger, quum scilicet & Romanorum animos, & ceterorum studia hominum animadverteret, jam haud dubie rem omnem sibi esse in vado arbitrabatur. Qui postquam rumor increbuit, statim quaecunque aduersum Europæ continentem nationes incolunt, festinate pro se quæque, ut pæsto illi essent, legati undique Antiochiam confluere, velut ad legitimum principem: reges quoque & sagrapæ trans Euphratem Tigrimque habitantes gratulatum miserunt: suamque operam in omnem eventum pollicebantur. Quos ille amplissimis affectis muneribus, gratiisque actis, dimittebat: nullis sibi in præsentibus esse auxiliis affectans; suis munitum imperium, idque gesturum se

Νιζου ἀγαπῶν, καὶ εἰς τὸ
 11 τὸ οὐρανὸν κατισπῶσιν, ἔ
 ἄνω τῶν ἰδιωτικῶν, ἀλλὰ
 σίλειον ἀλλὰ νικηζο
 πᾶσι κομησίαντες ἔξα
 12 βασιλικοῖς συμβόλοις.
 τίτοις δὲ ὁ Νιζοῦ π
 τὸ λυγρὸν ἠυφραίνετο
 ρῶταί τε ἑαυτὰ τὰ τῆς
 ἧς ἤρειτο, διὰ τε τῶν
 Ῥωμαίων γράμματα, ἐ
 ἀπὸ αὐτῶν σπουδῶν ἧ
 13 Ἰσραηλίων. ὡς δὲ διήπια
 ἦν ἡ φήμη πάντα ἐπὶ
 ἔδνη, ὅσοι τὸ ἀπικειμέ
 ἠπειρον τῆ Εὐρώτῃ κα
 κῆ, οὐδεὶς τε ὡς ἔ
 κῶν εἰς τὸ ὑπακούειν
 τὰ ἐπέετο, πρὸς βία
 ἀπὸ ἐκείνων ἧ ἔδνη
 τὸ Ἀπύχαιαν ὡς πρὸς
 σιλέα ὁμολογούμεναν ἐ

14 λοντο. εἴτε ἐπέκεινα
 κιδῶ καὶ Εὐφράτου
 σιλέα καὶ βασιλεῖς ἐπέσλλον σιωπῆ δόμοι αὐτῶ,
 εἰ δὲ ἴτε βοηθείας, ὑποχωροῦντο. 15. ὁ δὲ δώροις τε
 τὸς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο, καὶ ὅτι τῆ σπουδῆ
 ὑποχέσει χάειν γηνάσκων, ἔλεγε μὴ δεῖσθαι συμμάχ
 16. τῶν δὲ ἀρχῶν αὐτῶν βεβαίως ὀχρησάσασθαι, ἀναμ

σπῶν καὶ βασιλεῖς ἐπέσλλον σιωπῆ δόμοι αὐτῶ,
 εἰ δὲ ἴτε βοηθείας, ὑποχωροῦντο. 15. ὁ δὲ δώροις τε
 τὸς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο, καὶ ὅτι τῆ σπουδῆ
 ὑποχέσει χάειν γηνάσκων, ἔλεγε μὴ δεῖσθαι συμμάχ
 16. τῶν δὲ ἀρχῶν αὐτῶν βεβαίως ὀχρησάσασθαι, ἀναμ

ἰρξεν. Τούτους ἐπαίρο-
⊙ τῶς ἐλπίων, καὶ τὰ ζέ
περὶς τ' ἦν ὡρα γράτων
μέλθαν, ἢ ἐς τὸ ἀβρο-
βον ἀναιμέν⊙, τοῖς Ἀν-
ρεῦσι σὺν ἀφροῖσι, ἑορ-
κὴ θεαῖς ἐπιδιδῶς ἐαυ-
τ' τε εἰς τ' Ῥώμην ἀφ' 6-17
(ἐφ' ἧ μάλιστα ἐχέτω
ἕδειν) ἠμέλει τοῖς τε Ἰλ-
υκοῖς στρατόμασι δέον
φοιτῆσαι τ' πύχισιν, καὶ
ἴσαι οἰκιστὰς ἀμυνεῖν αὐτῶν,
ἐδὲ τῶν περὶ τοῖν ἰσχυρῶν τι
οἷς ἐδίδε. 18. ἐλπίων τὸς ἐκεί στρατώταις, εἴποτε ἢ
δοίεν, ὁμοζώνονας ἐσσεῖται τῇ τε Ῥωμαίων ἀχῆ καὶ τῇ
ἡ κ' πῶ ἀνατὸλῶν στρατοπέδων γαμῆ.

inuentum. Quare tanta
spe subleatis animis, suplnius
jam negligētiusque agita-
bat, seque populumque An-
tiochenum otio deliciisque
oblectans, ludosque edens
& spectacula. Neque uero
sui Romam, quod res ma-
xime postulabat, proficisci
studuit: aut Illyricos exer-
citus, qui scilicet inprimis
adeundi conciliandique fue-
rant, ullis de rebus certio-
res fecit; sperans statim in-
tellecta re, cum Romanis
eos pariter, cumque orien-
tis totius exercitibus con-
sensus.

⊙ Αὐτὸς δὲ αὐτῶν στρατο-
κουλῆ⊙, καὶ κήφοις καὶ
ἡλοῖς ἐπαλωρεμένε ἐλ-
σι, διηγέλλετο τὰ περὶ τῶν
να εἰς τε Παίονας καὶ Ἰλ-
ρυκοῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἐκείσιν στρα-
τοπέδοις, ὅ τ' ὄχλους τῶν Ἰ-
σχυρῶν καὶ Ῥήνου ἐπικράτειον,
πύρρον τὸς ἐπὶ κίονα βασι-
λεῖς, φεσυρῆ τ' Ῥωμαίων
χῶν. ἠγείτο δ' Παίωνων
ἀντιπῶν (καὶ μὴ μᾶ ἂν ἴσων ἐξέστια) Σεβήρ⊙. αἰτὸρ τὸ μὲν

Hæc dum agitare, le-
vi incertaque spe sub-
nixus, fama jam per
Pannonios Illyricosque in-
crebuerat, perique exercitus
omnes, qui pro ripis Danu-
bii Rheique excubantes,
caecicendis barbaris Roma-
num tuentur imperium.
Præerat autem Pannoniis
universis (nam unius rege-
bantur impetio) Severus
quidam, genere Afer, vehē-

mens homo negotiis geren-
dis, ac ferox, vitæque insue-
tus duræ & asperæ, ac labori-
bus facillime resistens: prom-
ptus excogitandis, acer exe-
quendis rebus. Qui postquã
Romanũ principatũ pen-
dere sublimem, quasi que di-
reptui expositum vidit alte-
rum quidem, ut desidem; al-
terum, ut parum efficacem,
contemptui habuit. Adde-
bant præterea spem somnia
quædam & oracula, cæteraq;
futurorum præfagia, tum
deniq; fidem veri impetran-
tia, quum sunt eventum for-
tita. quorum pleraque ipse
in libris de vita sua conscri-
psit, ac publice in tabulis pi-
cta dedicavit. Sed quod illi
extremum maximique mo-
menti somnium spem pro-
pæmodum omnem concili-
avit, id ne nobis quidem si-
lento prætereundum. Quo
enim tempore nuntiatum
est, Pertinacem ad impe-
rium ascitum, peracto Seve-
rus sacrificio, juratusque fi-
dem principi, ubi primum
domum rediit, somno com-

καὶ μέγιστον, ὅπως αὐτὰ καὶ πῶς ἐλπίδα πᾶσαν ἐπέφαν
ἄναρ, ἐδὲ ἡμῶν πῶς ἀλλήλων. β. καὶ γὰρ καμρόν ὄν ἀπὸ Περ-
πέρναξ πῶς ἀλαβῶν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ πῶς ἀλλήλων καὶ δὴ
Σεβήρ, καὶ τὸ ὑπὲρ τὴν Περπέρναξ βασιλείας ὄρκον ἀφοσ-

ἡμεῖς λίβος, ἐς ἣν
πῶς ἀλλήλων διοίκοι
ναῖμα καὶ θυμοῖ
σκληρῶν τὴν βίω καὶ πῶς ἀ
διοίκοι; πόνοις τε ἀ
χῶν ἴδου. νοῦσαι τε ὅτι
τὸ νοῦσεν ἐπιτελέσαι τε
ἐτὶ τοίνυν πῶς ἀλλή
καλλόντων πῶς ἀλλήλων
Ῥωμαίων ἀρχὴν μετέ
φερομένῃ ἀπ᾽ αὐτοῦ, κα
γὰρ τὸ μὲν Ῥαθυμίαν,
δὴ πῶς ἀλλήλων τοῖς πῶς ἀλλήλων
Ἄνεστῆς ἡ αὐτὸν ὄνειρα
τοιαύτως πῶς ἀλλήλων
σημαίνοντα, χρησιμοῖτε
σα εἰς πῶς ἀλλήλων τῶν μελ
των σύμβολα φαίνε).
πάντα ἀπ᾽ ἀλλήλων καὶ ἀλλήλων
τε πῶς ἀλλήλων, ὅταν εἰς τὴν ἀ
λαβῶν ἀπὸ τῆς. τὰ μὲν
πολλὰ εἰς τὸ Ῥηθὲν αὐτὸς
συγγράφας ἐν τῷ καθ' αὐ
βίω, καὶ δημοσίαις ἀνέδει
εἰκόσι. τὸ δ' οὕτως τελεῖται

1, ἐπαρελθὼν εἰς τὸ οὐ-
ἐπέρας καταλαβέουσι
τνον κατ' ἐπιπέδον, μάραν
ναῖον ἵππων βασιλικῶν
ροῖς κεκοπημένον ἀν-
έπειν, φέροντα ἐπιπέδον
τὸ Περσῶν δὲ μέ-
εν Ῥώμῃ ἱερῶν ὁδῶν.
ἵππῳ τὸ ἀρχὴν τὸ ἀρχαῖον
θ, ἐνθα ἐπὶ τὸ Δημοκρε-
εἶτερον ὁ δὴμῶν συν-
κλήσιαζεν, ὡς δὴ τὸν
ἀποστῆσαι μὲν τὸ Περ-
εὶ καὶ ῥίψαι αὐτὰ τὸ ἀλ-
εἶπὼν πρὸς δὴμῶν τε ἀν-
ἀρχαῖον ἐπὶ τοῖς νό-
φείρειν τε ἀσφαλῶς καὶ
βεβαίως ἐπὶ τῆς ἀρ-
ίτης εἰς ὑψὸς ἀσθεντα
ἤρον, ὡς ὑπὸ πάντων ὁ
τε καὶ πᾶσι μὲν τὸ
ἵμας ἐν ἐκείνῳ τῷ χω-
ρῷ ὀνειράθη εἰκὼν με-
χαλκῷ πεποιημένη.
τοῖν τε ὁ Σεβήθη ἀφ-

prehensus, videt per quie-
tem magnam quendam ac
generosum equum orna-
tum phaleris imperialibus,
qui Pertinacem ipsum per
urbem veheret media sacra
via. Sed ubi ad ipsum fori
pervenit ingressum, in quem
olim liber populus frequens
conveniebat, visus est ex-
cussisse Pertinacem equus,
atque abjecisse humi, proxi-
meque astanti Severo ter-
gum substernere, eumque
perferre sublimem tuto in
forum medium, conspi-
cium venerabundam multi-
tudini. manet autem adhuc
hujus imago somnii eodem
ipso in loco ingens, ex ære
conflata. Ad hunc igitur
modum sublatis animis Se-
verus, ac se divina provi-
dentia sollicitari ad impe-
rium ratus, decrevit animos
periclitari militum. Quare
primum quidem præfectos,
tribunosque, & primos mi-
litum sibi adjungens, cum-
que iis de Romano impe-
rio sermones ferens, abje-
ctum id esse dictabat, exi-

γνώμῃ, ἐλπίζων τε θεῖα προνοία ἐπὶ τὸ ἀρχὴν κα-
ἀπόπεραν ἐποιεῖτο τῆς τῆς στρατιωτῶν γνώμης. IO. τὰ
τα, καὶ ὀλίγας ἡγεμόνας τὸ καὶ χιλιάρχας τέρας τὸ ἐν τοῖς
πέδοις ἐξέχρονται οἰκνοῦμεν, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς
stente

stante nullo per quem forti-
 ter atque ex dignitate gu-
 bernaretur. Invehens praeter-
 erea in pratorianas cohortes,
 quae sacramentum mi-
 litare civili imperatorioque
 sanguine polluissent, vindi-
 candam esse aiebat ac per-
 sequendam Pertinacis cre-
 dem. minime ignarus, excu-
 bare adhuc memoriam Per-
 tinacis apud Illyricos exer-
 citus, quoniam sub impera-
 tore Marco multa illius du-
 ctu adversus Germanos tro-
 phaea excitaverant: & cum
 praefectus Illyrico foret, nul-
 lum non exemplum virtu-
 tis in praelio ostentaverat:
 benevolentiam porro, ac
 probitatem, ad haec civile
 moderatumque imperium
 fociis praestiterat, Quocirca
 memoriam ejus principis
 colentes, tantam in illum
 editam crudelitatem indig-
 nissime ferebant. Hanc
 igitur Severus occasionem
 arripiens, facile eos quo vel-
 let adducebat: simulans non
 se quidem imperium quaerere,
 aut summam potesta-
 tem affectare, sed ire ultum

Ρωμαίων διαλεξόμε-
 ως πάντα ταύτην ἐρρίπτε
 θεὸς οὐτὸ τὸ θεῖον
 καὶ ἀξίαν αὐτῶν διοικ
 11 διέβαλλε καὶ τοὺς ἐν
 στρατιῶτας ὡς ἀπίστους,
 σπείρω καὶ ἐμφυλίῳ
 μίαναντος τὸ ἔθρονον. ἐλ-
 θεὶν ἐπαμῦναι καὶ ἐπέξ-
 12 τῶν Περτίνακτος φόνου
 πάντας τὸς κατὰ τὴν Ἰλλ-
 υρικήν στρατιῶτας μεμνημένους
 Περτίνακτος ἡγεμονία
 τοῦ Μάρκου βασιλεύοντος
 λατρεύοντας σὺν αὐτοῖς
 Γερμανῶν ἔσται, σε-
 τε καὶ ἡγεμονῶν τῆς Ἰλλ-
 υρίας ἀνδρείαν
 σὺν ἐν ταῖς μάχαις πο-
 πολέμους ἐπέδειξεντο,
 ὅ καὶ χριστότητα καὶ σω-
 καὶ ἐπιεικῆς ἐξουσίας, π-
 31 χρομένοις παρέχετο δε-
 ῖν τὸ μνήμην πρῶτοντι
 τοῖς ἔτι πρὸς αὐτῶν καὶ
 τετολημμένοις ἡγαυά

14. Ταύτης δὲ τὴν προφάσει λαβόμενος ὁ Σεβήρος
 ἄρως αὐτῆς ἐφ' ἀβέβηστο ὑψηλά γέλο. προσποιούμενος
 ἕτω τῆς ἀρχῆς ἀνηποιήσας, οὐδ' αὐτῶν τὴν ἐξουσίαν μὴ ἀ-

15, ἐπέξελθεῖν τούτου
 λέως αἵματι. ὡς περ ὅ
 ὄματι οἱ ἐκείσε ἀνθρώ-
 ραυτά τοῖς ἢ καὶ μεγάλοι
 ὅ περ ἰμάχες ἐπιπίδχει
 νικώτατοι· οὕτω καὶ τὰς
 ἰας παχῆς, καὶ μὴ φα-
 στωῖναι δυνάμενοι, εἴ
 πανουργίας ἢ δόλι λέ-
 ἢ περὶ ποιο. πρὸς δὲ παν- 16
 ῶ τῶ Σεβήρω, προσ-
 ἐνὸ χαλεπαίνεν, καὶ
 ἐπέξελθεῖν τῶ Περ-
 θ φόνω, ἐπέδσαν αὐ-
 ὡς αὐτοκράτορά τε
 ξαι, καὶ πὴν ἀφ' ἑω ἐγ-
 α. ὁ δὲ ὡς ἐγνώ τ' τῶν 17
 ὠν γνώμην, διέπεμψε
 τὰ χειτηῶντα ἐδνη,
 εἰς πάντας τὸς ἀχεν-
 κῶσ' ἀφ' ἑω Ῥωμαίοις
 ὄντων ἐδνῶν· μεγά-
 τε πάντας ὑποχέσε-
 πίπην ἀναπίδων, φα-
 σηγάγο. 18. ἰκανώτατ' ὁ δὲ ῶ πάντων ἀνθρώ-
 ἰλιτα προσηοήσαδεν τε καὶ πρὸς ταύτ' ἀνοιαν, μὴ-
 φειδόμεν' εἰ δέοι τέτε καταφρονῆσαι, ἡ δ' αἰμο-
 εἰς τὸ χρεῶδες· διὰ τε γλώπης πορείετο ὅσα μὴ
 ἐπὶ γνώμης.

sanguinem tanti principis.
 Nam ut eius regionis homi-
 nes corporibus utuntur præ-
 validis atque proceris, & in
 pugnam eademque paratifi-
 simis, ita pingui sunt inge-
 nio : quare haud facile sen-
 tiunt siquid agas dicasve a-
 stute ac subdole. Quocirca
 quum fidem fecisset Seve-
 rus. eadem se Pertinacis per-
 sequi velle, ita sibi universos
 conciliavit, ut imperator di-
 ceretur, summamque ab eis
 acciperet potestatem. Sed
 ubi Pannoniorum animos
 exploravit, statim vicina-
 rum quoque gentium præ-
 sides, quæcunque Romano
 subjacent imperio, magnis
 illexit præmiis. Erat autem
 Severus, unus omnium
 mortalium ad amorem si-
 mulandum maxime factus:
 sic ut ne jusjurandum qui-
 dem fallere dubitaret, si ita
 usus posceret : longæque
 aliud in lingua promptum
 quam in animo reconditum
 gerebat.

IO: **I**gitur Illyrico omni recto-
 tribusque provinciarum
 per literas insinuatus, col-
 lectisque undecunque mili-
 tibus, ac suscepto *Pertina-*
cis cognomine, quod non
 Illyricis modo, sed Romano
 etiam populo gratissimum
 fore suspicabatur, convoca-
 tis omnibus in campum, ita
 pro suggestu locutus dici-
 tur: *Quantum vel fidei, vel*
religionis erga deos, per quos
jurati estis, quantumque
honoris imperatoribus exhibe-
atis, quos adeo venerami-
ni, facile ostenditis, milites,
quum tantopere indigna-
mini cohortes urbanas, pom-
pa magis quam virtutis ad-
ministras, adeo factum faci-
nus perpetrasse. Ac mihi
quidem in votis est nunc
primum tantam spem au-
spicanti (nam profecto sei-
tis quam semper audiens di-
cto principibus fuerim) per-
ducere ad exitum, atque
explicare, qua vobis cordi
sunt; neque Romanum im-
perium abjectum pati, quod
quidem apud majores sum-
ma semper auctoritate ge-
 1 **Θ**εσπώσας ἔν
 2 χαρμάτων πάντε
 3 χτ' ἢ Ἰλλυρικόν ἄμα
 4 χοντας, προσήγαγο
 5 ἀθροίσας ὅτις πάντε
 6 σεσπώσας, ἀπὶ Σεβ
 7 ἐαυτὸν Περτίνακα ὄνο
 8 (ὄψρ ἔ μόνον ἦλπε
 9 Ἰλλυρικοῖς ἔει) κεχα
 10 νον, ὁμᾶ καὶ τῶ δῆ
 11 Ῥωμαίων, δῖα τ' ἐπι
 12 μνω) συκαλέσας τ' ἄ
 13 τὸ πεδίον, καὶ βήματε
 14 ἀφ' ἑντ' ὄ, ἀνελθὼν
 15 τοιάδε. Τὸ πρὸς ὑ
 16 πρὸς τε θεὸς σεβάσι
 17 ὄμνυτε, πρὸς τε βα
 18 τῆμιον, ὡς αἰδεῖσθε, δ
 19 κατεδί ὧν ἀθανακτ
 20 οῖς οἱ χτ' ἢ τῶ Ῥώμ
 21 πῶ), πομπῆς μῶλλ
 22 σφείας ὑπερέ), ἔτο
 23 4 καὶ μοι ὅ δι' ἄχ' ἔστι
 24 ρον μὲν ἐδ' ἄλλοτε α
 25 σαιμένω τοιαύτης ἐλ
 26 (ἴσε γὰρ μὲν ὄ πρὸς ἴ
 27 ἀδ' ὄσωντος πρὸ δ' ἰον) νῦν ὅ ἐπὶ τέλ' ὄ τ' ἀγαγεῖν, κα
 28 τῶντα ἄ ὄ ἐσὶν ὑμῖν κεχαρισμένα, ἴην τ' Ῥωμαίων ἀ
 29 πειθεῖν ἐρριμμένω, ἢ πρῶτον μὲν, μέχρι χαρῶν

ἄπῳ διοικημένῃ, σεβά-
 ϑῆ φαίνεται. εἰς Κόμμο-
 ῖ μέγα πεσοῦσα, εἰ καὶ τι-
 ῶ ἐκείνου διὰ νεότητα
 νημελεῖτο, ἀπ' οὗ τῆ
 κεία καὶ τῆ τῆ πατρὸς μνή-
 πεσκέαζετο. καὶ πλέον ἡ
 ὑπὸ τὸ ἐλεῶμενον ἐφ' οἷς
 ἄλλετο, ἢ τὸ μισοῦμε-
 ἐπεὶ τὰ πλεῖστα ἡμῶν γινο-
 ον ἐκ εἰς ἐκείνον ἀνεφέ-
 ν, ἀπ' εἰς τὸς περὶ αὐτὸν
 κείας τε καὶ ἑωρεπόντων
 ἢ ὁμοῦ συμβύλους τε καὶ
 ρέτας. ἐπεὶ ὅτι εἰς σεμνὸν
 τρύττω, ἢ τῆς ἀνδρείας
 ἢ χησότητῃ ἐπὶ τοῖς
 αἰς ἡμῶν μνήμῃ ἐνέστα-
 , περὶ ἡλθεν ἢ ἀρχί. οἱ
 ἡμῶν ἐχόντο, ἀλλὰ τοιού-
 ἄνδρα φόνῳ ἀποσκάδα-
 ο. ὅτι ἡμῶν καὶ θαλάσσης
 ἡμῶν ἀρχίῳ ὠνησάμε-
 ἰς ἀχρῶς, ἡμῶν τε τῶ
 οἱ (ὡς ἀκούετε) μισί-
 ἡμῶν τε ἡμῶν ἐκεῖ ἑρ-
 ὦν, ἡμῶν ἐφά, ἡμῶν ἐπ
 ἡμῶν. ὦν, εἰ καὶ ἡμῶν
 ἡμῶν περὶ ταῖς αἰσῶν, μισί

stum, Venerandum omni-
 bus videbatur: postea vero
 quam ad Commodum reci-
 dit, etsi ob illius adolescen-
 tiam sapienter impedit,
 attamen omne vitium cum
 ipsius principis nobilitate,
 cum sanctissimi parentis
 memoria obumbrabatur.
 Neque tam errata illius,
 odium; quam misericor-
 diam emerebantur, quippe
 non tam ipsi, quam gerebantur
 quam assentatoribus im-
 putabamus. ceterisque
 malorum artium consulto-
 ribus atque ministris: do-
 nec ad sanctissimum illum
 senem, cuius adhuc virtu-
 tis Ἔ probitatis nostris
 mentibus memoria resider,
 delatum fuit imperium.
 Quem tamen tantum abesto
 ut tolerare illi potuerint,
 ut cade etiam nefaria ta-
 lem virum e medio sustule-
 rint. Post hunc autem ser-
 ra marisque imperium ne-
 scio quis turpissime auctio-
 natus, Ἔ populo (quem ad-
 modum auditis) inquisus
 est, Ἔ milites ipsos, quibus
 imposuit, parum fides ha-
 bet. Qui tamen si etiam
 defensuri illum forent, attā-
 men neque numero univērsi

neque virtute singuli con-
ferendi sunt vobis. Ad hac
bellica vos negotia exercue-
runt nam & cum barba-
ris pedem conferre, & la-
bores omnes perferre, &
algores astusque despicere,
& concreta gelu calcare
flumina, & potare effossos
latices, non haustos. & ve-
nati indigilare consuevi-
stis. omnia denique ad vir-
tutem adepti diatica: sic
ut nemini facile sit vestris
obstistere viribus. Etenim
labore miles probatur, non
mollitudine: qua illi exsa-
burati atque enutriti, ne
vocem quidem vestram, ne-
dum pugnam poterunt sus-
stinere. Quod si cui Syria
res formidabiles videntur,
is vel ex eo cogitet, quam
imbecilla sint quamque te-
nui spe nitantur, quod ne-
que adhuc progredi quo-
quam, neque de urbe peten-
da deliberare ausi, sedesque
illas boni consulentes, deli-
cias in diem quasitas lu-
crum esse ambigua potesta-
tu arbitrantur. Est autem
ad joca & cavilla imprimis

ἐτόλμησαν, μηδ' ἐπιπέει τῆς εἰς Ρώμην ἀφόδου βυλ-
ῶσαι ἐδάρρησαν, ἀγαπητῶς ἐκεῖ μένοντες· καὶ ἐφ' ἡμέροι
φλυκίερον τὸ ἔπι βελαιῆς ἀρχῆς νομίζουσι. 14. ὅτι μὴ

καὶ κατ' ἕνα ἔχουσιν ἐν ἀν-
τιπέσει ἀπὸ τῆς τε πε-
ρικῶν ἐγγεγύμνασθαι. ἵ-
μην αἰεὶ βαβύροις ἀντι-
τόμενοι, καὶ φέρειν πάντες
τὴν πορείαν, κρύβειν τε καὶ
πύκναι καὶ ταφρανεῖν, ποτε-
τε παρημέμειν πατήν, ἵ-
νευ ὀρυπτόμενον ἀλλ' ἐκ-
μώμενον ὕδωρ εἰς πε-
πύκναις τε ἐγγεγύμνασθαι
πάντως ὑμῖν εἰς ἀν-
τιπέσει γυναικῶν ἐφόδια
μηδ' ἐβυλιδεῖν τις,
12. ὅτι ὑμῖν ἀντιπέσει.
μὴν ὅτι στρατιωτῶν, καὶ κα-
τ' ἕνα ἔχουσιν, ἵμην ἐκεῖν
κρυπταλῶντες τε καὶ ἐκ-
πέειντες, ἐπὶ αὐτῆς βοῆς
ἀνάχουσι, ἔπι τῆς μ-
13. εἰ δὲ πύκναι τὰ κατὰ Σ-
υποπλάσειν περὶ γυμνα-
σθαι δὲν αὐτῶν κέραιαντο
νῆ τε ὄντα, καὶ φαύλας
τα τὴς ἐλπίδας, ὅτι
περὶ εἰδὲν τῆς αὐτῆς

έντως ἢ μετα παιδίας
κῶσαι ὅπτι δέοι Σύροι,
ἄλλα οἱ τῶν Ἀσπύχειαν
ῶτες, φασὶ ἀεί τ' Νίβην
υδακέναι. τὰ δ' ἄλλα
ἢ αἰ ἀίλαι πόλεις, μέ-
ω, τὰ μηδένα δ' εἰσκα-
πὺν ὄξυοτῆς ἀρχῆς εἶσ-
ι, πᾶναι τὰ μὲν ἀνδρείας
φρονέουσι καὶ πᾶσι
ἐκείνων δὲ λαοῦσι
ποιῶν) ἑακοίεν. εἰς
ἢ τε Ἰλίου πύργου δὴ
μα χεῖρε τὸν ἴσασαν μά-
τό, τε ἢ ἑτέρον ὄνομα
ιντο, (ἐκ ἀγνωστον οὐδ'
ον παρ' αὐτοῖς ἑακοίεν.
ἢ ἡμεῖς δ' ἴσασαντες ἐκείσε
ἴσασμεν) εἰ ἴσε, ἢ τε ἐμῶν
λίαν ἢ ἀσπύχειαν κατε-
νται, ἢ τε τὸ ἑμέτερον
ον ἢ πρὸς τὰς μάχας
δὲς ἑποσῆναι αἰρήσονται
ἢ σωματῶν μεγέθει ἢ
ἀσκήσει ἢ ἐν τῇ συ-
μάχῃ πολὺ ὑμῶν ἔπολιπότες. 18. φθάσωμεν ἐν τῶν
ω πρὸς κατὰ λαβόντες, ἢ ἔνθα ἢ βασιλεὺς ὅτιν ἐστὶν καὶ
ὄρμῶμενοι, τὰ λοιπὰ διμαρῶς διοικήσομεν, δεῖαι τε
ἴσασαι πειθεύοντες, ἢ τῇ τῶν ὑμῶν ἀνδρείᾳ ὅπλων τε

factum Syrorum genus: tum
que Antiochiam colunt, se
studere Negro potissimum
creduntur. Nam gentes
reliqua & civitates, cum
adhuc neminem imperio
dignum aspiciant, quisque
sit Republ. forister mode-
rateque gesturus, eis scilicet
obedire se tandem simu-
lant. Quod si ab Illyrico ex-
ercitu ducem creatum co-
gnoverint, simulque no-
strum nomen inaudierint
(non obscurum sane apud
ipsum neque ignoratum: qui-
pe illic etiam cum imperio
præsumimus, neq̄ me præfecto
desidia aut torporis argue-
rint, neq̄ vestrum excepta-
re impetum, aut bellicâ vir-
tutem volent experiri; præ-
sertim quum & corporum
proceritatibus, & armorum
exercitationibus, & conser-
da manu longe vobis impa-
res habeantur. Quare occu-
penius quamprimum Romam,
larem ipsum imperij: reisque
dein facile expedituri, cum
deorum oraculis, tum armo-
rum corporumq̄ vestrorum

Viribus confidentes. Hæc locutum Severum faustis acclamationibus milites exceperunt, Augustum, Pertinacemque appellantes : studiumque in eum propensum atque egregiam voluntatem pollicebantur.

II. **A**T Severus, nihil procrastinandum ratus, armari quam expeditissime jubet, iterque ad urbem edicit. distributisque viri-
 tim cibariis, omnique viatico, nihil sibi ad celeritatem facit reliqui, nullis interquiescens locis : ac vix residere tantisper milites passus, donec à nimia itineris contentione respirarent. Ipse inter primos laborans, vilique tabernaculo utens, cibū potumque eundem quem etiam cæteri milites, capiebat : nihil unquam imperatoris luxuriæ, nihil deliciarum ostentans : sic ut acceptior in dies militibus fieret. Nam quum laborum omnium non modo particeps, sed princeps etiam autorque foret, adeo cunctis venerabilis erat, ut nihil non pro

κινυτο βασιλικῶν. ὅθεν καὶ μείζονα παρὰ τῆς συσχετι-
 δνοιαν ὀπισώσατο. ἢ γὰρ μόνον αὐτὸν συμπονεῖντα, καὶ τῆς καμμάτων ἀρχόντα οἱ στρατιῶται αἰδοῦμενοι, ἢ

καὶ σωμάτων. Τοιαῦτα πάντα τὸν Σεβήρην εὐφραίνοντες οἱ στρατιῶται, καλεῖται Σεβαστὸν καὶ Περτινῆ-
 πᾶσαν ἐνεδείκνυτο παρὰ μίαν καὶ περὶ αὐτοῦ.

1 **O** ὁ Σεβήρην, μὴ δίδες κερὸν ἀναπνέουσαν, σου καθάσασαυ τε ἀπὸ τῆς ἐνὶ μέλαινα, ὅτε λείπει ἐκέλευσε, τὴν τε εἰς τὴν μέτω ἐξοδὸν ἐπιτρίβει. μάς τε αὐλοῖς δίδες καὶ ἰατρῶν, τῆς ὁδοπερίας εἰς ἡμᾶς σωτόνῳ περὶ καὶ χυμῶν ποιοῖς πρὸ ὁδὸν ἐπιτάχῃ μὴτέ που ἐπιδρατρίβων τε δίδες κερὸν ἀναπνέουσαν εἰ μὴ τοσούτον, ὅσον ὁλότες στρατιώτας ἀναπνέουσαν ἔχεσθαι τὸ ὁδοῦ. ἐκοιμήθη τῆς καμμάτων αὐλοῖς, σὺν τε χρομένῳ ἐντελεῖ, τία καὶ ποτὰ προσφερόμενα ὅσα καὶ πᾶσιν ἐπαρξέιν ἵκνυτο. ἔδαμῃ ὁ τρυφῶν ἐν

θυμίας πάντα ἔπειπον. 5
ἢ Παιονίαν διὰ δραμῶν, 5
σητοῖς τῆς Ἰταλίας ὄρεϊς·
φήμω φθάσαι, πρότε-
ῶρθη τοῖς ἐκείσε παρῶν
ἰλῶς ἢ ἀφιζόμενθ' ἠ-
θη. δέθ' τε μίγα τὰς 6
λιώπιδας πόλεις κατε-
ιβαν, πωδανόμενας το-
τῶ ἔφοδον στρατοῦ. οἱ δ' 8
ἢ Ἰταλίαν ἀνδρωποι, ὅ-
ν κ' πολέμων πάλαι ἀ-
καθήμενοι, γεωργία κ' εἰ-
σι προσεῖχον. Ἐς ὅπον μὲν 7
πρὸ δημοκρατίας τὰ Ῥω-
μῶν διωκεῖτο, κ' ἡ πύγμαλι-
-ἐξέπιμπε τὰς τὰ πολε-
-ῖ στρατιῆ πνυτας, ἐν ὅ-
-ις Ἰταλιῶν πάντες ἦσαν,
κ' ἡ θάλατταν ἐκλήσαν-
ἢ Ἑλλησι πολεμήσαντες κ'
οὐβάροις. ἐδέ π' ἡ γῆς 8
θ', ἡ κλίμα ἐρανῆ, ὅπ' ἡ
Ῥωμαῖοι τῶ ἀρχῶν ἐξέ-
ναν. ἐξ ἕθ' εἰς τὸν Σεβα- 9
σεπλῆδεν ἡ μοναρχία, Ἰταλιώτας μὲν πόνων ἀνέπαυ-
-καὶ τῶν ὀπλων ἐγύμνωσε, φρούρια δ' ἡ καὶ στρατόπεδα τῆς
-αῖς προσβάλετο, μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιταρεσίοις στρα-
-ίτας καταστήσασθαι, ἀπὸ τείχεος τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς

illo cupidissime facturi vi-
derentur. Postea vero quam
emensis Pannonia ipsos Ita-
liæ montes insedit, famam-
que sui præveniens, prius
coram conspectus est, quam
adventare auditum fuerat.
magnus scilicet omnes Ita-
liæ civitates tanto conspe-
cto exercitu metus invasit:
quippe homines in Italia
jampridem ab armis bello-
que remotissimi, agros pa-
cemque colebant. Etenim
quamdiu libera civitas egit,
atque à senatu belli du-
ces eligebantur, fuerunt in ar-
mis semper Italiæ nationes,
Græcisque & barbaris sub-
actis, terræ sibi marisque
imperium pepererunt. ne-
que ulla orbis terrarum pars
aut coeli tractus fuit, quo
non vires suas Romanorum
arma protulerint. Postea
vero quam Augustus rerum
potitus est, & laborem Ita-
lis ademit, & arma detra-
xit: milites tantum quos-
dam certis autoramentis ha-
buit mercenarios, qui Ro-
manum tuerentur imperium.

tum fluviorum magnitudine atque fossarum, montibusque asperissimis, desertisque locis atque impetivis circumseptos imperii limites communivit. Quocirca merito omnes, postquam adventare Severum cum tanto milite audiverunt, infucta reperterriti, quum neque stare contra, neque prohibere auderent, ibant obviam laureati, portisque cum parentibus excipiebant. Ille tamdiu locis singulis immoratus quandiu aut sacra faceret aut populos alloqueretur, Romam è vestigio pergebat. Quæ ubi Iuliano nuntiata sunt, actum de se profusus existimavit. Nam & exercitus Illyrici potentiam multitudinemque audiebat, & populo parum fidebat, cui se cernebat invisum: neque satis magnam spem in militibus habebat, quos videlicet fefellisset. Itaque collectas undique pecunias, partim suas, partim ab amicis acceptas, tum

διανέμειν ἐπειχῶτε, ὡς ἀγκλήσαιτο τὸ Ἰννοίαν αὐτῶν. 14. οἱ

ποτα μῦθ τε μέγιστοι καὶ φρον, ἢ ὄρων περιβλήμενοι ἐρήμῳ τε γῆ καὶ δυσβασίλει φερέσας τὸ ἀρχαῖον, ὡχρησάμενοι. ὁ δὲν τὴν Σεβήην περιελάττωντα πικρὰν δούκει οἱ τότε τοιοῦτο στρατοῦ ἐκκότως ἐκείνην ἔπεινοντο τῶν ἀντιπάλων γυμνασίου ἕτερον ἀντιπάλων κωλύεται ἐπιλέμων. ἡλικίᾳ δὲ σαφηνηφορεῦντες, καὶ λαις ἀναπεπταμένους ἐκείνην. ὁ δὲ τοιοῦτον ἀνεπεπτατο, ὅσον καλλιερῆσαι τὴν τῶν δῆμων περιεσπείν. ἐκείνην ῥάμω ἡπείγετο. ὡς ταῦτα τῶν Ἰουλιανῶν ἀπελάττωντο, ἐν ἐκείνῃ ἐπονησάμενοι, τῶν μὲν Ἰλλυρικῶν στρατιῶν δυνάμειν καὶ τὸ πλεονεξούτων ἕτερον τῶν δῆμων στρατιῶν, ἐπεὶ μεμίσθητο τοῖς στρατιώταις διαρρήων. 13. ἐξείλετο. χεῖματα δὲ παρὰ ἀδρόιζων τὰ τε αὐτῶν καὶ τῶν φίλων, καὶ εἴ τινα καὶ δημοσίων ἱερῶν καὶ τόπων λαμβανῶν, τοῖς στρατιώταις

ε̄ μεγάλα λαμβάνον-
 άειν ε̄κ η̄δεσαν. ο̄ρλη-
 αῡτ̄ σποπνειν, ᾱλλ' ε̄
 ν̄ διανεμε̄το̄ ε̄λογίζοντο.
 Ικλιανός, κᾱτοι συμ- 15
 όντων αῡτω̄ τ̄ης σιλων
 η̄γειν το̄ στραπωτικόν, κᾱ
 νᾱ τ̄ης Αλπιων περ-
 αβειν. (μ̄ιγμᾱ εκ̄εινα 16
 γᾱ ο̄ιᾱ εκ̄ ᾱλλᾱ εν̄ τ̄η
 ῡας γ̄η̄, εν̄ τεῑχος γ̄η̄-
 δε̄ικει), κᾱ πε̄ βεβλη-
 ταλίας. κᾱ τ̄στο̄ μ̄
 η̄ς ᾱδουμονίας πο̄στρα-
 τ̄ης φύσεως Ιταλιώ-
 ρυμᾱ ᾱρρηκ̄ίν τε κᾱ
 περ̄βεβλη̄σιν από̄ τ̄ης
 ε̄δαλάωσις̄ επί̄ τ̄ με-
 λιᾱν βλέπεσιν δῑηκον)
 ε̄ τ̄ης πόλεως̄ περ̄ελ- 17
 ουλιανός̄ ε̄πέλμα. διέ-
 τε, τ̄ης στραπωτ̄η̄ δεό-
 , ο̄πλίζε̄σαι τε κᾱ γυ-
 δαι. περ̄ ε̄ τ̄ πόλεως̄
 διορίσθην. κᾱ τ̄ περ̄ ε̄ 18
 εν̄ μάχην̄ ως̄ εν̄ τ̄η̄

tamen multa magnaque
 acceperant , nullam tamen
 habebant gratiam , persolvi
 debitum sibi , non dari mi-
 nus aliquod , interpretantes.
 Ceterum suadentibus ami-
 cis Iuliano , ut exercitum
 educeret , atque Alpium an-
 gustias occuparet. (sunt au-
 tem Alpes , altissimi mon-
 tes , quales in his regionibus
 nulli , porrecti ad muri
 formam , circumdantique Ita-
 liae : quasi ad reliquam re-
 gionis ejus felicitatem hunc
 etiam quasi cumulum natura
 addiderit, ut munitionem
 haberet inexpugnabilem ,
 pertingentem scilicet à se-
 pentrionali ad id mare
 quod ad meridiem spectat)
 non ausus tamen ille urbe
 egredi , supplicatum mili-
 tibus mittebat , uti arma caperent,
 exercerentque se ac locas
 ante urbem ducerent :
 omnemque belli apparatus
 in ipsa demum urbe
 expediebat. Siquidem ele-
 phantos quoque , quos ad
 pompam institutos habe-
 bat , insuefacere conabatur
 scissorem pati : ratus Illyricos

ποιησόμενθ̄ παρεσκήαζε. τ̄ς τε̄ ε̄λέφαντας̄ πάν-
 ε̄ς̄ εις̄ πομπ̄ην̄ ε̄στρησε̄τ̄ς̄ επί̄ νώτων̄ φέρειν̄ ε̄πειθε̄τα
 ίειν. ο̄ιόμενθ̄ ο̄ῡτως̄ εκπλήξην̄ τ̄ς̄ τε̄ Ιλλυρικ̄ας̄

milites equosque eorum
perterritum iri facie magni-
tudineque beluarum, qua-
les antea nullas aspexissent.
Totaque civitas armis fa-
bricandis, bellicisque in-
strumentis conficiendis erat
intenta.

12. **S**ed cunctantibus adhuc
Iuliani militibus ac se
comparantibus ad bel-
lum, nuntiatur adesse iam
Severus. Is multos e militi-
bus suis partim dimiserat,
qui clam Romam profisce-
rentur; quare alii aliis iti-
neribus noctu ingressi ur-
bem, protectis armis habi-
tu paganorum operiebantur.
Iamque intus hostis
erat, supino adhuc Iuliano &
quid ageret ignaro. Quæ
ubi populus intellexit, cun-
ctis metu percussis ac Se-
veri potentiam formidanti-
bus, sentire iam se cum il-
lo simulabat: & Iulianum
quidem, quod imbellis, Ni-
gram, quod lentus atque
iners, vituperantes, Severum
ipsum iam adventantem
ἐγγύετο, ἐν ταρχῆ ἢ πολλῇ πάντες ἦσαν. καὶ δεδιότες πλο-
μιν τῆ Σεβήρου, τὰ ἐκείνου φρονεῖν προσεποιῶντο.
Ἰουλιανὸς καταμνησκόωντες ἀνδρῖαν, τοῦ δ' Ἰ-
μέλησιν τε καὶ φαθυμίαν, τὸν δ' Σεβήρου ἀκ

καὶ τὴν τῆς πολέμιων ἰ-
σχυραρχίαν ὄφει καὶ με-
θρίων μὴ πείτερον ὡ-
19 ἰωραμένων. τότε δὴ π-
πόλις ὄπλα εἰσράζετο
τὰ πρὸς πόλεμον
σπαράζετο.

1 **M**ελόντων δ' τῆς
λιανῆ στρατιῆς
τὰ πρὸς πόλεμον ἐ-
ποιούτων, ἀγγέλλει
βῆρθ ἠδὲ πρῶτων.
καὶ τὸ στρατόμαχον
διασκέδασαι ἐκέλευθ
λαβε παρεισδύεσθαι εἰς
2 λιν. οἱ δ' ἤρπασαν ὅλα
νεύμαντες αὐτοῖς. πολλοί
εἰς Ῥώμην νύκτωρ λα-
νοντες εἰσῆσαν, τὸ
ἐπικρύπτοντες, ἐν ἰ-
3 στήματι. καὶ ἠδὲ οἱ π-
ένδον ἦσαν, τὸ Ἰουλι-
ανὸν ἀρῶν καὶ τὰ
4 μενα ἀγροῦντο.

ταῦτα διάπυστα τε

παρόντα ἐθαύμαζον.
Ἰουλιανὸς, πολλῆ κατὰ
ἐνόμειον ἀφασία τε
οἷα ὅπως χεῖρε τοῖς
ασιν ἐκείδως, ἀδροι-
κελδύσας ἢ σύγκλη-
ἀπέμπει γράμματα,
ἑσπένδετο δὲ πρὸς
ἑῶν, καὶ αὐτοκράτο-
δείξας, κοινὸν τῆς
ίας ἐποιεῖτο. ἢ ὅ σὺ β.
ἐφῆσιλο μὲν ταῦ-
ῶντες ὅ τὸν Ἰουλιανὸν
ἰῶντα καὶ ἐν ἄπορῶ-
Σεβήρῳ πάντες ἦδη
τίθεντο. δύο δέπου ἢ 7
ἡμερῶν πρὸς ἀδραμα-
πεῖον ἦδη τὸν Σεβή-
ἰαυτῆ τῆ πόλις ἐπισπ-
ν ἠκκον, καταφρονή-
τῆ Ἰουλιανῶ, σωΐασιν
συνέδριον, τῆς ἀ-
ιλδύσαντων, οἱ τὰ τῆς
15 διοικεῖν εἰώθεσαν,
αὐτὰ τῆ βασιλείας μελέωρα ἢ 8. σωμαλδόντες Ἰαίνω,
ἰωρακλίω ἐπέπλοιο, ἢ Ἰουλιανὸς ἐπὸντ ἐν τῆ
εἰώ αὐλῆ, καὶ τὰς παρῆσας ὀδυρμένε τύχαι, ἐκείδον-
ἢ ἐξομόσαδαι πῶ ἀρχῶ, καὶ πρὸς χωρῆσαι πάσης τῆς
ῆίας πῶ Σεβήρῳ 9. Ὡς ὅ ἔμαθεν ἢ σύγκλητον τὸν Ἰου-

magnopere admirabantur.
Enimvero Iulianus, hæsitā-
bundus atque inops consilii,
convocato prius senatu, li-
teras ad Severum mittit,
quibus fœdus pacisceretur,
eumque in communionem
acciperet imperii. Cæterum
senatus, etsi illa omnia de-
cernebat, tamen ut eum pa-
vitare desperata salute a-
nimadvertit, totus iam ad
Severum incubuerat. Biduo
verò post triduoque, audito
Severum jam plane adesse,
omnes contempto Iuliano
in curiam convenire, iussu
consulum. quippe iis curæ
Romana res est, quoties de
imperio ambigitur. Qui
postquam frequentes affue-
runt, quid factò opus esset,
inter se deliberabant, ma-
nente adhuc in aula Iulia-
no, ac fortunam suam mi-
serante, suppliciterque ro-
gante, ut sibi ejurare impe-
rium liceret, omnemque
eam potestatem Severo
transcribere. Sed ubi intel-
lexit senatus pavidum Iu-
lianum,

lianum,

liavum, perterritos corporis custodes, ipsum pene ab omnibus destitutum, decreta illius nece, Severum imperatorem declarant. Tum legatos ad eum mittunt, partim qui magistratum obtinerent, partim qui maximam haberent in senatu auctoritatem, ut omnes illi honores Augustorum deferrent. Occidendi autem Iuliani datur uni e tribunis negotium. Is imbellem miserumque senem, qui sibi ipse tam infelicem exitum propria pecunia emisset, desertum jam destitutumque ab omnibus, inter foedissimas complorationes tucidavit.

ἔτι ποιεῖν τέλθ. 21. ὁ μὲν πάντων καταλειθεῖς, ἀλγεῶς

13. **Q**UAE ubi Severus audit, majora jam moliens animo, consilium iniit capiendorum militum omnium quicumque Pertinacem interemissent. Datis itaque clam ad tribunos centurionesque literis, hortatur, multa pollicens, persuadent militibus

λάβοι. 3. ἐπὶ σέλλει ὃ καὶ ἰδίᾳ μὲν λαυδάνοντα χεῖρμα τα τε χλιαρχοῖς καὶ τοῖς ἐκατοντάρχοις, ἐπιχρῆμενθ μεχ ἔπος πίσειαν τὸς ἐν τῇ Ῥώμῃ στρατώτας ὑπακούειν ὁ

λιαυὸν ὃ περὶ κατεπιχότο δὲ δουροφόρων φευγῶν δ. θ. τῶ Σεβήειν ἀπο καταλιπῶσαν, ψιφίζε μὲν ἀναρεθῆαι, ἀπ χηῆαι ὃ μόνον αὐτοκρ ορα πὲν Σεβήειν. φρεσι τ̄ πρὸς αὐτ̄ ἐκπέμπει τῆς ἐν ἀρχαῖς ὄντων κα ἐξοχωτατοι τ̄ βελῆς, αὐτῶ προσφέρειν τὴς ο πμῖος πμᾶς. ἐπὶ ὃ τὴ λιαυὸν εἰς τῆς χλιαρχο ἀναπέμπει, ἀποκλείναι, δρον κα ἀθλιον πρεσβι ἰδίσις χηῆασιν ὠνποι,

οὐκ ἄρεθεῖς ἐρημός τε κα ὁλοφυ μινθ ἔφρονδ εἰ

1 **E**ΠΕΙ ὃ τὰ πρὸς τῆς κλήτε ἐδιδάθηται ἐρήω, ἢ τε τῶ Ἰελιαυῶ ρεπς, ἢ ρθι εἰς μεξ 2 πρὸς γμάτων ἐλπίδα. κα φίσμα π ἐχρησάτο ὡς αἰ ρώσαιο κα αἰχμαλώτους πὲν Περίνακα ἀνηρη

λάβοι. 3. ἐπὶ σέλλει ὃ καὶ ἰδίᾳ μὲν λαυδάνοντα χεῖρμα τα τε χλιαρχοῖς καὶ τοῖς ἐκατοντάρχοις, ἐπιχρῆμενθ μεχ ἔπος πίσειαν τὸς ἐν τῇ Ῥώμῃ στρατώτας ὑπακούειν ὁ

τοῖς ὑπὸ τῷ Σεβήρῳ κε-
λένοισι. ἐκπέμπει δὲ καὶ
σιν, δι' ἧς καλεῖται
πλα αὐτὰς μεταλιπεῖν
σερατοπέδῳ, πάντας δὲ
τεῖν εἰρηνικῶ χρίματι,
εἰώδασι δούλους ἢ εὐσε-
βίτου βασιλέως ὑπο-
δύειν. ὁμοῦται τε εἰς τὸ
αὐτὸ ὄνομα, καὶ μετ' ἀγα-
λίδων ἐλθεῖν. ὡς μέλ-
ε τὸν Σεβήρον δορυφο-
ν. Πιστεύσαντες δὲ οἱ
τοῖς ἐπεσαλμένοις,
ντες τ' ὑπὸ τῶν χλιμα-
ρη, τὰ μὲν ὅπλα κατέλι-
κνται. αὐτοὶ δὲ ἐν μόναις
σπικαῖς ἐδίδοσαν ἀσπρη-
νίτες ἠπείγντο. ἐπεὶ δὲ
τῷ σερατοπέδῳ τῷ Σε-
βήρῳ ἰγγέλθησαν τε
μενοι εἰς τὸ πεδῖον,
ὡς ὁ Σεβήρ σω-

urbanis ut sibi dicto audien-
tes sint. Ipse edictum pro-
ponit, ut relictis inter ca-
stra armis, exeant pacato-
rum habitu: quales proce-
dere in pompam aut ludos
celebrare consueverunt: ju-
rentque in Severi nomen,
ac spem sibi optimam pro-
ponentes, praesto sint, ut no-
vum imperatorem comi-
tentur. His creditis, milites,
suasu quoque tribunorum,
relictis armis, pompatum
habitu laureati procellerunt.
Sed ubi ad exercitum Severi
pervenerunt, nuntiato jam
adesse, jubet in campum
convenire frequentes, quasi
salutaturus ac per benigne
accepturus universos. Enim-
vero quum ad tribunal
principis accessissent, una-
nimiter acclamantes, dato
repente signo comprehen-
duntur. ita enim praecepe-
rat Severus, ut quum stare
pendentes eos ab ore prin-
cipes vidisset, circumirent

καλεῖται ὡς δὴ δεξιωσόμενοι καὶ προσεγορεύσαν.
δὲ ἀνελεύθια αὐτ' ὅπῃ τὸ βῆμα προσήλθον ὁμοθυμαδὸν
ἠπόντες, πόντες ὑφ' ἐνὶ στυγερῶν σπικαμβάνου.
εἰρηλὸν γὰρ τῷ Σεβήρῳ σερατῶ, ὁπλίῃα ἀνέστησαν εἰς τὸν
ὅσοι ἀποβλέποντες, μετέωρον τε τ' γνώμῳ ἔχοντες, κα-
τασφάξαντες αὐτὰς πολέμιο νόμῳ, καὶ πρῶτον μὲν ἢ καί πο

universos milites sui more
hostium, neminemque vul-
nerantes aut pulsantes, tan-
tum orbe facto clausos in
medio continerent, pila
duntaxat intendentibus & ha-
stas: ut scilicet metu vulne-
rum nudi resistere armatis,
paucique plurimis minime
auderent. Quos ubi velut
indagine armorum conclu-
sos captivosque habuit, ma-
gna voce ac turbido spiritu,
ita ad eos verba fecit: *Super-
vari vos a nobis vel sapien-
tia, vel viribus, vel etiam
numero, re ipsa videtis. Ca-
pti estis quam facillime, ac
nullo ferme negotio tenemi-
ni. Quid futurum de vobis
sit, in mea manu est: iam
scilicet victima hic statis
obnoxia nostro imperio. Si
scelera vestro debitum qua-
ratis supplicium, nunquam
sane invenietis. Sanctissimi-
mum illum senem, impera-
toremque optimum, servan-
dum tuendumque vobis, ipse
occidistis: Romanum impe-
rium perpetua clarum glo-
ria, quod maiores nostri*

αὐτὸν ἐρχώμενον σφάζειν καὶ δευροφρεῖν, ἐφορεύσατε τῷ Ρω-
μῶν ἀρχῶν, ἐνδοξὸν ἔσαν αἰεὶ, ἡ καὶ οἱ πρόγονοι ἢ δι' αἰ-
ἰῶνες ἐκτίθησαν, ἢ δι' ἀρχαῖαν διεδέξαντο, τῶν τῶν

μηδένα, σωέχην ὃ καὶ
ρεῖν φράξαντας ἐν κ
τοῖς ὅπλοις. τὰς τ' δια-
καὶ τὰ δόρατα ἐπισείων
δέει τ' πρῶτον αἰ, γυρ
πρὸς ὀπίσθιους καὶ
πρὸς πολλὰς μὴ μόνον
9 ἐπεὶ ὃ ἀλλ' ὡς ὡπερ σου-
σας ἐντὸς τῶν ὀπλων, ο-
λώτως εἶχε, μεγάλη
θυμοειδὴ τῶν πνύματι
10 ξε πρὸς αὐτὲς τοιαύ-
τῶν ὑμῶν καὶ σοφία καὶ
ἔσμεν, καὶ δυνάμει σε
συμμάχων πλήθει, ἐπ
εἴτε. εἰληφθε γυναικῶν
καὶ ἀκονιτῶν ἐαλώμεθα
ἐμοὶ ὁ, πῶς ἂν ὑμῶν
σας δελήσω, καὶ πρὸς
δύματα τ' ἡμετέρας ἐ-
11 εἰ μὲν ἔσ' ὑμεῖς πρὸς
τολμημένα πτωχέο
τεῖτε, ἔσ' ἔστιν ὡρεῖν
τ' ὅπτε δημομένην ἀξ
12 πτωχέων, σπῆν
σβύτων, καὶ βασιλέα γ

ίμως, ὅσπερ π τῶν ἰδιω-
ικήμιηλίων, ἐπ' ἀργυ-
πτηλλάξασθε. ἀλλ' ἔτι 13
, ὄν ἄπως ἀρχόντι εἴλε-
υλλάξαι ἢ σῶσαι ἠδυνή-
άνανδρος ὃ παρδόνου-
πὶ τηλικύτοις δι' ἀμύρ- 14
σί τε καὶ τολμήμασι μυ-
ξίξιοι θανάτων, ἡ πῖς
δέλοι πλὴν ἀξίαν πικω-
έστε. ἀλλὰ τί μὲν χρῆ 15
ν ὑμᾶς, ὄρετε. ἐγὼ ὃ
μαι μὲν ὑμῶν, ὡς μὴ
ἴσαι ἔτε τὰς ὑμετέρας
ς μιμήτομαι. ἐπεὶ δὲ 16
δοτον, μήτε δικαιοί, ἐπι-
λέα ὑμᾶς δορυφορεῖν,
τὸν ὄρκον ἀσεβήσαντας,
ρυλιῶ καὶ βασιλικῶ ἀ-
τὰς δεξιάς μιάναντας,
τε πῖσιν καὶ τὸ ἐχέγγυον
εθυρᾶς παρδόντας. τὰς 17
χὰς καὶ τὰ σώματα, δῶ-
ίς ἐμῆς φιλανθρωπίας
ε' τοῖς τε περὶ φηφίον
σερτιώταις κελδῶ

nomine suscipiebant, hos
vos turpiter foedaque, ve-
lut aliquid ex privato-
rum instrumento, quasi
sectores vendidistis. Ac ne
cum quidem ipsum quem
sic ad imperium produxera-
tis, servare saltem ac de-
fensare ausi homines tem-
dissimis prodidistis. Ob hac
igitur crimina ac facinora
vestra mille vobis debentur
mortes, si quis par noxa sup-
plicium studeat potere. Pro-
inde quid vos equum pati
sit, sane videtis. Ego tamen
sanguine abstineto, neque
vestras imitabor manus.
Sed quoniam jus fasque ne-
gat stipari à vobis jam prin-
cipem, violato jurejurando,
ab manibus civis Et impe-
ratorio sanguine pollutis,
proditaque fide custodiaque
animas quidem Et corpora
vobis nostra largietur hu-
manitas: porro militibus
meis ita praeceptio, recingant
vos, ac vestimentis exutoi
militaribus nudosque di-
mittant. Vobis autem sic
impero, discedatis quam
longissime: edico item juroque

ἄσπτε ὑμᾶς, καὶ ἀποδύσαντας εἴ τινας περὶ φηφίον εἰδῆ τὰς
ἰωλικὰς, γυμνὰς ἀποπέμπειν. 18. Ὁραγγέλω τε ὑμῖν
ναὶ ὡς πορρωτάτω τῆς Ῥώμης, ἀπειλῶ καὶ δόρυγμα
ac de

ac denuntio, capite rēnas
 daturam, si quis vestrum
 posthac intra centesimum
 ab urbe lapidem conspice-
 tur. His imperatis, eve-
 stigio milites Illyrici con-
 currunt, brevesque illos
 gladiolos detrahunt, quos
 auro argentoque ornatos,
 in usum pompæ suspensos
 habebant: tum zonis, vesti-
 tuque & ceteris militiæ in-
 signibus per vim ablatis, nu-
 dos ad unum exautoratos-
 que dimiserunt. Enimve-
 ro illi, prodiros se videntes
 atque astu captos, patien-
 tiam scilicet præstabant.
 nam quid agerent nudi ad-
 versus armatos, pauci ad-
 versus plurimos? Discessere
 igitur complorantes sese,
 concessamque salutem loco
 muneris interpretantes: per-
 taxati tamen ac dolentes quod
 inermes egressi capiendos
 se turpiter ignominioseque
 obtulerant. Usus item a-
 lio consilio Severus est,
 quippe metuens ne recincti
 exautoratique, deploratis
 rebus, tursus castra repete-
 rent, resumerentque arma,
 præmissos aliis itineribus ac

καὶ παραρρέδω, κολα-
 δαι κεφαλικῶς, ἤπι-
 ἐντις ἐκαλοσεῦ σημε-
 19 ἦς Ράϊλης φανειν. Ἰ
 κελδισαντος αὐτε, παρ-
 μόντες οἱ Ἰλλυρικῶι σε-
 ται, τὰ τε ξιφιδεῖα φει-
 σιν αὐτῶν ἀπαρηώριω.
 ἀργυρίῳ καὶ τῷ χρυσῷ ἐ-
 πὴν κεκοσμημένα· τ
 ζῶνας καὶ τὰς ἐσθῆτας·
 σίμβολον ἔφερον στρα-
 τῶν, ἀφαρπάσαντες, καὶ
 20 ἐξέπεμπον. οἱ δὲ ἄ
 παρδεδωμένοι, καὶ ποφ-
 ἐαλωκότες, πικρῶ ἐν-
 σαι γυμνοῖς πρὸς ὠπ-
 νος καὶ ὀλίγοις πρὸς τὰ
 ἀπῆσαν δὲ ὀδυρόμε-
 ἠγάπων μὲν πικρῶ δει-
 θεῖαν, μετερίγνωσκο-
 τῶ ἀνόπλιτος ἐλθεῖν, αἰ-
 καὶ ἐφουβείσως ἐαλω-
 21 Ἐκέχητο δὲ καὶ ἄλλω
 βῆρε, σοφισματι. δε-
 μὴ ἄρα μὲν τὸ δευτέρω
 ἐν δευτέρω σὺ γυμνοῖς

δράμων ὅτι τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰ ὄπλα ἀναλάβωσι,
 πικρῶ λογάδας ἐπιλέκτας ὄσως ἡμιαιολῶες ἠπίπαιλο,

ὁ δὲ ὦν καὶ ἀτραπῶν. ὡς 22
 ὄντες τὸ, τε σευρόπεδον,
 ἔλθοιεν ἀνδρῶν κενόν,
 ὅπλα καταλαβόντες, εἰ
 εν, ἀποκλείσαιεν αὐτές.
 οὐ μὲν δὴ ταύτῃ ἔδο-
 ῖ Περτίνακῳ φονεῖς.
 ὁ Σεβήρης σὺ πάν- 1
 τὶ τῶ λοιπῶ στρατῶ ὡ-
 ἴενω εἰς τὴν Ῥώμην
 εἶθ', ἐκπληξίν τ' ἡδέος,
 τῶ ὀφθῶμαι, τοῖς Ῥω-
 σ ἐνέβαλε, τοῖς οὕτω
 κημένοις τε καὶ δτυ-
 πν ἔργοις. ὁ δὲ δῆμῳ 2
 σύγκλητῶ διασηφο-
 ρες ὑπεδέχοντο, παῶτον
 πῶν καὶ βασιλέων ἀναι-
 τε καὶ ἀκονίτ' ἄσαδτα
 δωκότα. πάντα γὰρ ἐν 3
 θαυμάζειο, μάλιστα ὁ
 ἴνουμ τ' γράμης, τὸ, τε
 ἰων θυγαῖον, καὶ τὸ εἰς λα-
 ἴμενα ἅμα τῶ παρῖα-
 ἔλπι. ἐπεὶ τοίνυν ὁ, τε 4
 ἄντ' ὑποδεξάμενῳ
 ησεν, ἢ τε σύγκλητῶ
 ἰς τῆς πόλεως εἰσόδου
 γέσθεν, ἀνελάτων εἰς τὸ τῷ

semitis electissimos quos-
 que & exploratissimos suo-
 rum militum, juber clancu-
 lum vacua castra irrum-
 pere, armisque ipsorum oc-
 cupatis excludere redeun-
 tes. Hanc igitur pœnam
 Pertinacis interfectores de-
 derunt.

Post hæc Severus cum 14.
 reliquo exercitu instru-
 cto armis, Romam pe-
 tiit, attonitis metuentibus-
 que pariter primo conspe-
 ctu Romanis, audaciamque
 viri ac fortunam repetenti-
 bus animo. Quem qui-
 dem senatus populusque
 universus laureati excepe-
 runt, primum scilicet ex
 omnibus hominibus atque
 imperatoribus, citra sangui-
 nem, atque adeo citra pul-
 verem, tanti effectorem
 operis. Omnia porro mira-
 bilia in illo, præcipueque in-
 genii acumen, laborum to-
 lerantia, rebusque maximis
 aggrediundis bonam sibi
 spem proponens audacia.
 Postea vero quam cum po-
 pulus faustis acclamationi-
 bus suscepit, & senatus uni-
 versus ad portas urbis con-
 salutavit, inito Iovis tem-
 plo, factaque re divina, reli-

Διὸς τέμενῳ καὶ θύσαι, ἐν
 H quis-

quisque item sacris ædibus de more consalutatis novissime ad domum imperatoriam se recepit. Postridie vero curiam iniit, ibique placidus orationem habuit plenam optimæ spei: simul omnes publice privatimque benigne complexus, *Venisse in urbem ajebat, ut occisum Pertinacem ulcisceretur: daturumque operam ut status optimatum fundamenta se principe jacerentur, nullum nisi iudicio damnatum, capite bonisve mulctatum iri: non passurum delatores: amulum se Marci futurum gerendo imperio: neque solum Pertinacis cognomen, sed mentem quoque habiturum.* In hanc sententiam verba faciens, favorem sibi fidemque conciliabat. Quidam tamen è majoribus natus, qui consuetum ipsius haberent ingenium, jam tum clanculum reliquis prædicebant, veisipellem hunc esse hominem, nihil non astu & arte tractantem, simulatorem dissimulatoremque idoneum. ni-

νεσ ἤν' πρεσβυτέρων, καὶ γυναιζόντων αὐτῆ τὸν ἔσπερον πρῶτον λαμβάνοντες, ὅτι ἄρα εἴη ἀνὴρ πολύτροπος καὶ μὴ τέχνης εἰδὼς προσφέρειν πρὸς γυμνασίων ἔσο-

τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς βασιλικῶ καλλιερήσας. ἦλθεν εἰς τὰ βασιλεία. 5 δὲ ἐπιούσῃ κατελθὼν πρὸς σὺγκλητον, λόγους ἐκαῖς πάντων καὶ χριστῶν ἐδιδων μεστὸς ἐποιεῖτο πάντας, καὶ κοινῇ καὶ 6 δεξιούμενον. λέγων μὲν ἔκδικον τῆ Περτινικῆ φόνου, πρὸς δὲ παρέξεν καὶ εἰσοδὸν ἀριστογίας. μήτε ὁ ἀκριτὸν φονδὴθεσδα ἢ δημσεδα, μήτε συκοφαντικῶν ἀνέξεσδα· ἀλλὰ 7 ρυτάτω δὲ δαμονίαν ἀρχομένοις παρέξεν πάντα πρὸς εἰς τῆς Μάρκου ἀρχῆς ἐστὶ τῆ Περτινικῆ οὐ πύνομα, ἀλλὰ καὶ τιμω 8 μιν. Τοιαυτὰ πινωγων, ὑψηλάγετο τὰς σεις εἰς ἀνοιαν, καὶ ὧν ὑποχεῖτο. ἦσαν δ

τε καὶ προσωποποιήσασθαι
 ὀπιού, ἰσθνώτατος ὄσιν
 α, καὶ τὸ χειρῶδες καὶ τὸ
 γελῆς αὐτῶν ὅπως ἔργω
 ερεν δέδεικται. Διατρί-10
 ἰν ὀλίγον χρόνον ὁ Σε-
 ρῆς ἐν τῇ Ρώμῃ, καὶ νομαῖς
 δὲς τῶν δήμων, μεγαλο-
 υς τε ἐπιτελέσαι, τοῖς
 ἀπώταις πολλὰ δωρη-
 θῆ, καὶ τὸς ἀκμαϊοτά-
 πλεξάμενθ ἐς τὸ δο-
 υς ἐν τῇ βασιλείᾳ,
 τῶν ἀπεζωσμένων, ἐπι-
 νατολῶν ἠπέριγετο. ἐπι-11
 λοντθ καὶ ὑπαζόν-
 Νίγρε, τῇ τε Ἀνπο-
 ντρουσῶνθ, ἐπισῆναι
 σεις δοκῶμενθ ἠδε-
 πως ἀποζῶσθον αὐτῶ
 τὸς τε συσραπῶταις¹²
 λσε ὡς ἀποκατάξεισθαι
 πῶν ἐξοδῶν, σωεφρότει
 ἀνταχόθεν φράσθαι,
 τῶν καὶ τῇ Ἰταλίαν πό-
 κειανίας μεταπημ. πόμενθ καὶ στρατῶν, εἴτε πῶ
 Ἰλνυεικῶ θ στρατιωτικῶν λείψανον κατελθῶν ἐπὶ
 ῶ, ἐκέλευεν αὐτῶ σωτυχεῖν. 13. ἐξέρπτε θ ἐν σόλον
 ῶν, καὶ πάσας τὰς καὶ τῇ Ἰταλίαν τριήρεις ὀπλιτῶν πλι-

hil pensi habentem, dum id
 efficeret, quod usui sibi aut
 emolumento crederet fore.
 quod seniorum iudicium
 haud ita multo post even-
 tus comprobavit. Igitur
 Severus paucos in urbe dies
 moratus, dato plebi uberri-
 mo congiatio, donatisque
 abunde militibus, & ex iis
 robustissimo quoque in lo-
 cum exautoratorum delecto
 ad imperii custodiam, sta-
 tim ipse in orientem profe-
 ctionem parat: cunctante
 Nigro adhuc & supino, at-
 que Antiochenis deliciis
 vacante, ratus properandum
 sibi, ut inexpectatus impa-
 ratum oprimeret. Edicto
 igitur militibus, ut ad iter se
 accingerent, contractisque
 undique copiis, ac delectu
 juniorum tota Italia habito,
 simul reliquiis Illyrici exer-
 citus, quæ in Thracia ré-
 manserant, occurrere iussis;
 neque secius ingente classe
 coacta, completisque arma-
 to milite totius Italiae tri-
 remibus, ingentes sibi om-
 nis generis copias incredi-

bili celeritate comparavit. siquidem haud exiguis viribus esse opus intelligebat, adversus nationes partem orbis Europae oppositam incolentes, quae scilicet uno ordine omnes Nigri sequebantur auspicia. Ad hunc igitur modum bellum Severus instrucebat.

15. Ceterum providus homo ac sobrius nonnulla suspitione tenebatur de Britannicis exercitibus, maximis videlicet pugnacissimisque, quibus praerat universis Albinus, senatorii patriciique generis vir, summis opibus ac deliciis innutritus. Hunc sibi igitur Severus astu ratus adjungendum, ne scilicet divitiis, genere, exercitibus, fama que nominis, magnis ad concupiscendum imperium facibus, instinctus, summam sibi rerum polceret, Romamque haud procul a Britannia distantem, se bellis orientalibus implicito, occuparet: statuit eum specie quadam honoris inescare: levem

μαιοις ἐπιδήσει τοῖς ἀγάλμασιν, καὶ πῶς Ῥώμῃ ἐπι-
ἀφροσύσαν, ἐκείνου χεῖρ ἢ ἀνατολῶν ἀρχοληδέει, ἴσοπι-
ται. 4. πῆ τίνω ἀφροσύνην δολοῦται ἢ ἀφροσύνην

ρώσας ἐξέπεμπε. πολλὰ
αὐτῷ καὶ παντοδαπὴ δό-
μις μερίσσει τὰ χεῖρα σωεσ-
14 δι. ἤδει γὰρ ἡ μικρὰς δ-
μέσας δέομεν ὅτι πρὸς π-
πῶν ἀπικειμένῳ ἢ π-
Εὐρώπῃ τὰ Νίγρε φρε-
σαν. τὰ μὲν δὲ πρὸς τὸν
λεμον γυναιῶς διτρεπι

1 A^o τε δὲ ἀνὴρ ἀφρο-
τε καὶ νήφων, ἴσοπι-
πῶ ἐν Βρετανία δύν-
πολλῶ τε ἴσσαν καὶ μεγ-
ἀνδρῶν τε μαχίμων
ἦρχε δὲ αὐτῆς πάσης
βίνθη, ἀνὴρ τὸ μὲν γ-
ἦρ ἐκ τῆ συκλήτε δι-
2 δῶν. ἐν πλέτω ἢ καὶ τρυ-
πατέρων ἀνατραφεῖς.
τοίνω ἠθέλησεν ὁ Σεβ-
σοφίσματα ἀφροσύνην ο-
3 σαδοῦ. μήπως ἄρα τοῖ-
ἔχων ἐναύσματα εἰς
λείας ἐπιθυμίαν, δαρ-
πλέτω καὶ γῆρι, δωά-
πρατὲρ γνώσει τῆ τῆ ἀφρο-

ἰς μὲν ὄντα τὴν γράμ-
μον καὶ ἀπλοϊκώτερον, τὴν
καὶ πολλὰ δὲ γράμμα-
θόμοσυνται τῶν Σεβήρων
σαντα. Καίσαρα δ' αὐτὸν
κινύει, φθάσεις αὐτῆ 5
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆ
σίμης κοινωνία. ὅπως ἐλ-
ῶν φιλικώτατα γράμ- 6
θῆδεν, ἐκείδων ἐπι-
μ αὐτὸν εἰς τὴν ἀρχῆς
ἴδα. δεῖδεν γὰρ ἀνδρὸς 7
ἰς, καὶ τοιούτου, πῶς τε
αὐτὸν ἐπι ἀκμάζοντα,
ὄντα πρεσβύτῳ, καὶ
ἔσσει ἀφ' ἑπίδ' ἐνο-
νον, τῆς τε παίδων
ὄντων πάντων νηπίων.
ἰσεύσεις ὁ Ἀλβίνος, 8
γμῶν ἐπεδέξατο ἀ-
ἰς ἀγαπήσας ἀνδ' ἀ-
γὰ κινδύου λαβεῖν
γῶν ὠρέγεται. ὁ δὲ Σε 9
καὶ πρὸς τὴν σύγκλη-

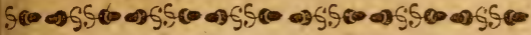
alioquin & simplicem; tunc
vero etiam juranti per lite-
ras credentem. Quare cum
Cæsarem appellans, spem
cupiditatemque hominis
anticipat potestate partici-
panda. Mittit item plenas
humanitatis literas, obse-
crans, ut ipse potissimum
curam suscipiat imperii:
opus esse viro aliquo nobili,
& ætatis integræ, qualis
ille foret: se jam senem,
morboque articulari affe-
ctum; natos, adhuc infan-
tes. Quibus creditis Albi-
nus honorem libenter sus-
cepit, lætus citra pugnam
aut discrimen ullum com-
potem se voti factum. Cæ-
terum Severus, quo omnia
credibiliora forent, iisdem
illis ad senatum relatis,
nummisque imagine ejus
percuti jussis, staturisque
erectis, simul aliis collatis
honoribus, fidem gratiæ
sue fecit. Quæ postquam
sapienter ab illo provisæ
sunt, nullo jam ex Britannia
impendente metu collectis

αὐτὰ ἀνενεγκῶν (ὡς ἂν μᾶλλον αὐτὸν εἰς πίστιν ἔπα-
νο) νομίσηματά τε αὐτῆ κοπῆναι ἐπέτερεψε, καὶ ἀνδριάντων
ἔσει τῆς τε λοιπαῖς πημαῖς τὴν δοθεῖσαν χάριν ἐπισώ-
ιο. Ἐπεὶ δὲ αὐτὰ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβίνον δὲ σοφίας
ὡς εἶχεν, οὐδέ τι δέξ' ἔλ' ἀπὸ Βρετανίας, τό, τε

in unum circa se Illyricis ex-
ercitibus, reliquisque rebus
ex usu comparatis, copias
aduersus Nigrum educere
institit. Igitur quibus locis
itinere illo remoratus sit,
quæ apud quamque civita-
tem verba fecerit, quæ signa
diuinitus apparuerint, re-
giones item peragratas, con-
flictusque & utrinque cæso-
rum numerum, cum pleriq;
historiæ autores, tum maxi-
me pœtæ versibus suis uber-
rime sunt executi, mate-
riam totius operis, ipsam
denique Severi vitam deli-
gentes. Mihi autem propo-
situm est, septuaginta anno-
rum res, quas habeam co-
gnitissimas, sub diversis
principibus gestas, in unum
corpus comprehensas, litera-
rum mandare monumentis.
Quocirca excellentissima &
præcipua quæq; rerum à Se-
vero gestarum, deinceps per-
sequemur: neque ad gratiam
vero quippiam affingentes,
quod fecisse videmus qui
illa ætate scriptitarunt, ne-
que tacitum prætereuntes si
quid modo mentione di-
gnū memoriaque videbitur.

(ὡς περ ἐποίησαν οἱ κατ' ἐκείνον γράψαντες) ὅτε ᾤθηται
εἶναι λόγου, καὶ μνήμης ἄξιον.

Ἰλλυρικῶν στρατῶμα
11 αὐτῶ πάντων ἔχει, διοικητῶ
μίζων πάντα λυσπελά
ἐαυτῶ ἀρχῆ, ὅπιν τὸν Ν
ἠπείγειτο. τῆς μὲν οὖν
πορείας τὴν σαθμῶν, καὶ τῶ
ἐκάστῳ πόλιν αὐτῶ λε
τα, καὶ σημεῖα θεῶν τε
δοξάντα πολλάκις φα
21 χρεία τε ἕκαστα καὶ πρῶ
ξίς, καὶ τὸν τῶν ἑκατέ
πεπόντων ἀριθμὸν στρατῶ
ἐν ταῖς μάχαις, ἴσους
πολλοὶ συζητοῦντες καὶ π
μέτρων πλεονέστερον συ
ξαν, ὑπόθεσιν ποιούμεν
σις τὸ περιγματοῦσι πε
13 βήρην βίον. ἐμοὶ δὲ οὐ
ὑπαρχει, ἐπὶ τῶν ἐβδομη
περὶ ξίς πολλῶν βασι
σωμάξαντι γράψαι, ἅς
οἶδα, τὰ κορυφαῖα τῶν
νω, καὶ σωτέλειαν ἐ
τῶν κατὰ μέτρον πεπε
νων Σεβήρῳ, ἐν ποί
14 διηγήσομαι. ὅθεν ὅτι
χαρὶν εἰς ὑμῶν ἐξο

ΡΩΔΙΑΝΟΥ

HERODIANI

μετὰ Μάρκον Βα-
λείας ἰσοειῶν βιβλίον

HISTORIÆ DE
IMPERIO post
Marcum.

τρίτον.

LIBER TERTIUS.

Ὁ μὲν δὲ Περτίναξ 1
τέλθ, καὶ Ἰουλιανὸς
ἄρρεσις, ἢ τε Σεβήρου εἰς
Ρώμην ἄφισις, ἢ τε ἐπι-
τον ἔξοδθ, ἐν τῷ παρῶ
του συγγράμματι δεδή-
μ. ὁ δὲ Νίγρθ, ἐπεὶ ἦλ- 2
αὐτῷ μηδέν τι τοῖστον
τρεχομένω, κατελιθῶς
τῷ Ρώμην ὁ Σεβήρθ,
τε τῆς συκλήτου ἀπο-
παρ ἀναρχοῦσθαι, ἄγων
ἴντα ἐπ' αὐτὸν τὸν Ἰλ-
κὸν στρατὸν, πρὸς τὴν
πικλὴ δύναμιν ἀλλῶ. ἐν
ση παραχῆ ἡ δὲ διέπεμ- 3
εἰ κτ' ἔδνη πρὸς τὰς ἡγε-
ς, τὰς τε εἰσόδους πᾶ-
καὶ λιμένας φυλάττειν
δίων. 4. ἐπεμπε δὲ καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν Παρθυσίων τε καὶ
Αρμένίων καὶ Ἀρμενίων, συμμάχους αὐτῶν. ὁ οὖν Ἀρμένιοθ
ἀρίστατο μηδετέρω συμμαχίσειν, ἀγαπητῶς δὲ τὰ εὐν-

SVPERIORE libro,
Pertinacis interitum ex-
demque Iuliani, simul
professionem Severi ad ur-
bem, susceptamque mox
adversus Nigrum expedi-
tionem edocuimus. Enim-
vero Niger, ubi Romam à
Severo occupatam, ipsum
à senatu appellatum impera-
torem, nihil tale expectans,
audivit, præterea omnem
Illyricum exercitum con-
tra se, pedestres navales-
que copias educi: pertur-
bato vehementer animo,
monet provinciarum præ-
sides, aditus omnes portus-
que custodiant: mittitque
rogatum auxilia ad Partho-
rum, Armeniorum, atque
Atrenorum reges. Cui qui-
dem Armenius neutras se
partes suscepturum respon-

dit, tantum res suas defen-
 surum Severi adventu: Par-
 thus autem, satrapis impe-
 raturum per epistolas, uti
 copias congregarent, ita e-
 nim facere consuevit bel-
 lum comparaturus. si qui-
 dem mercenarios milites
 atque ordinarios, exercitus
 Parthi nullos habent. Ex
 Atrenis autem sagittarii au-
 xiliares venerunt, missu re-
 gis Barsemii, qui tum in eis
 regionibus imperitabat. Re-
 liquas omnes copias è mili-
 tibus, qui aderant, potissi-
 mum conflavit: plurimis
 etiam è populo, maxime-
 que Antiochenis, cum ata-
 tis levitate tum ipsius Nigri
 studio impulsis, audacius
 quam prudentius nomina-
 dantibus. Sed & Tauri mon-
 tis angustias ac prærupta
 loca muro valido Niger,
 munimentisque obstrue-
 bat: ratus, montem illum
 impervium, magnum o-
 rientis propugnaculum fu-
 turum, siquidem Taurus in-
 ter Cappadociam Ciliciam-
 que deorsum erigens, natio-
 nes discriminat orienti ac

Septentrionibus subjectas.
 Idem Byzantium præsidio

τῆς φυλάξεν, ἢ δὲ προσόν-
 5 Σεβήρου. ὁ δὲ Παρθυά-
 ἐπιστελεῖν ἔφη τοῖς σατ-
 ραπασί, δυνάμιν ἀδρόϊζ-
 ἔτα γὰρ εἶωθεν ὀπηνίκα
 δευδῆ στρατὸν συλλέγειν,
 μὴ ἔχεν μισθοφόρους καὶ συ-
 6 στὸς στρατιωτικόν. Ἀπὸ τῶν
 ἡλδον ἀνωτὸς τοξότῳ σίμ-
 χου, πέρμ. φανίθ. Βαρσημ-
 ὸς τῆς τόπων ἐβασίλιδε.
 λοιπὸν στρατιωτικὸν ἡδρό-
 ἐκ τῆς ἐκεί στρατοπέδων
 7 πλεῖστοι δὲ καὶ τῆς δημοτῆς,
 Ἀγλιοχίαις μάλιστα, ἰσο-
 φότηθ, νεανίαι, καὶ τῆς
 ἤ Νίχρον σουδῆς, ἐπέ-
 αὐτὸς ἐς στρατείαν, προπ-
 μάλλον ἢ ἐμπείρωσ τε
 8 ποιούωτες. Ἐκέλευε δὲ ἰ-
 Ταύρου ὄρεσ τὰ σενὰ καὶ
 μνώδῃ διαφράσει τῶν
 οἰς τείχεσί τε καὶ ἐξυρ-
 πῶς βλημα ὀχυρὸν νομί-
 τῆς ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁδῶν.
 9 δὲ σβατον ἔδρεσ. ὁ γὰρ Τ-
 ρθ μεταξὺ ὧν Καππ-

νλω τὸ Βυζάντιον, πό-
 λιν ἐπὶ Θράκης μεγίστην
 καὶ δίδαιμονα, πλήθει τε
 ἰν καὶ κρημάτων ἀκμά-
 νου καὶ μένει καὶ ἐπὶ τῷ γε-
 γω τῆς Προποντίδος
 ὄρω, προσόδους ταῖς ἀπο-
 θηκῆς, τελῶν τε καὶ ἀ-
 μεγάλως ὠφελεῖτο.
 πολλὰ καὶ δίδαιμονα¹²
 μένει, ἐξ ἑκατέρων τῶν
 ἰν πλείστα ἐκέρδυνεν.
 ὡς ἔσαν δυνατωτάτην¹³
 ἰσχυρὰ περικταλαβεῖν
 σε, καὶ μάλικα ἐλπίζων
 ταὶ κωλύειν τῶν ἐπὶ τῆ
 ἰν ἐς τῶν Ἀσίαν καὶ τῆ
 ἰν διάβασιν. περὶ τῆ¹⁴
 ἰν Ἰωννῶν τε καὶ μεγίστων
 ἰσχυρῶν τείχεσσι πεποιημένω
 ἰσχυρῶν, εἰς τετραγών-
 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ποσὴν¹⁵
 ἰσχυρῶν καὶ κολληθεῖσι, ὡς
 ἰσχυρῶν οἰσθεσθαι τὸ ἔργον σω-
 ἰσχυρῶν ἐνὸς τοῦ λίδου πᾶν πε-
 ἰσχυρῶν. ἐπὶ γουῶν καὶ νῦν τὰ¹⁶

occupavit, urbem Thraciae
 maximam felicissimamque,
 viribusque & opibus ea tem-
 pestate florentem. Quippe
 in angustissimo Proponti-
 dos constituta freto, vesti-
 galia piscatumque à mari
 accipit: simul agros possi-
 des amplissimos uberrimos-
 que, utroque velut elemen-
 to lucrum facit. Visum igitur
 Nigro, talem hanc urbem
 praesidiis occupare, ut
 classes navigiaque per eas
 angustias transgredi ex Eu-
 ropa in Asiam prohiberentur.
 Erat enim munita urbs
 valido ingentique muro,
 qui Milesio quadrato lapide
 constructus adeo tenui jun-
 ctura fuit, ut nemini com-
 positum opus, sed ex uno
 tantum perpetuoque lapide
 videretur. Ac nunc quoque
 ruinas ipsas reliquiasque
 quum videris, mireris uti-
 que vel eorum artificium
 qui primi extruxerunt, vel
 horum vires, qui deinceps
 sunt demoliti. Ad hunc igitur
 modum Niger suas res
 comparat, providentissi-
 mo scilicet (ut ipse puta-

ἰσχυρῶν αὐτῷ ἐρείπει καὶ λείψανα ἰδόντι, θαυμάζοντες ὅτι καὶ τῆ
 ἰσχυρῶν τῆ ἀρχῆν καὶ λαοκρατορῶν, καὶ τῆ ἀρχῆν τῆ ὕστερον
 ἰσχυρῶν πόλεων. 17. ὁ μὲν δὲ Νίγρος ἕτως ἐξήρτυε τὰ κατὰ ἑαυτῆ,

bat) tutissimoque con-
lio.

2. **C**Aeterum Severus quā-
tum maxime poterat,
cum suis copiis festina-
re, nullum desidiaē quieti-
que locum relinquere. Co-
gnito autem praesidiis tene-
ri Byzantium, quod sciebat
munitissimam esse urbem,
ad Cyzicum se convertit.
Hoc intellecto, dux Asiae
Aemilianus, cui summam
Niger totius belli maxi-
mumque imperium tradi-
derat, & ipse Cyzicum pro-
ficiscitur, & copias adducit
universas, quascunque aut
Niger miserat aut ipse con-
traxerat. Sed ubi ventum
ad manus, aliquod acerrime
editis praesidiis, victoria tan-
dem penes Severum stetit,
fuso fugatoque Nigri exer-
citu. Itaque confestim fra-
cti orientalium animi, Illyri-
cianis autem spes ingens ad-
dita. Neque defuere qui cre-
derent Nigri res initio sta-
tim, proditas ab AEmiliano.

βήρου στρατόμα. 4. φυγή τε πολλή καὶ ἱσπὴ κα-
νθ πολὺς τῆς τοῦ Νίγρου στρατιῆς γίνεται.
μὲν ἀνατολικῶν ἀδέως θραύσει πλὴν ἐλπίδα, τῆς
λυσιῶν ἐπὶ ῥῶσσι 5. Φασὶ δὲ πινεσ περιδοθέν
Νίγρου πρῶτα ἐπὶ Αἰμιλιανὸς, ἀδέως ἐν

περὶ μηδέσαστα καὶ ἀσφ
σατα, ὡς ᾤετο.

- 1 **O** ὁ Σεβήρου ὁ
μάλιστα σὺ τῆς
ἡπίετο, μηδὲν ῥαθ
μηδὲ ἀναπαύλη νέμων.
δῶν ὁ τὸ Βυζάντιον περ
ελημμένον, καὶ εἰδὼς
ρώτατα τετειχισμένον
Κύζικον τὸν στρατὸν ἐκ
2 πείθει βραίνειν. ὁ δὲ τῶ
ἡγούμενος Αἰμιλιανὸς
πλὴν πείθεισιν καὶ σ
ρίαν ὁ Νίγρος ἐγκαχε
μαθῶν ἐπὶ τὸν τὸν
βήρου στρατὸν, πλὴν ἐκ
ζικον καὶ αὐτὸς ἐτρα
ἄγων τε στρατὸν πλ.
αὐτὸς σιωπέλεκτο κα.
3 Νίγρος ἐπεπόμφει.
σιωπέβαλεν ἐκείρωθ
στρατεύματα, μάχα
τεραί γίνονται κατ
τὰ χωρία, ἢ κράτῃ.

qui prodidisse res Nigri credebatur. quippe & eius & ceterorum ducum liberos in potestate Severus habebat,

III, 20

δαρῶν αἰ. διήπλω ὃ λέ-
της τοιαύτης περιαιρέ-
τῆ Αἰμιλιανῶδ πῶ αἰ
αὶ μὲν γὰρ φθοροῦντα τῶ 6
ῶ ἐπιβουλεῦσαι, ἀγα-
ῶντα, ὅπ δὴ διάδοχο
ῶμεν ὅ της ἐν Συρία
, ἐμελλεν ἔσεσθαι κρείτ-
ατε βασιλέως καὶ δεσπό-
οὶ δὲ φασιν αὐτὸν ἀνα-7
ῶναι ὑπὸ τῆς πάδων,
ιλάντων καὶ δευθέντων
τῆ ἐαυτῆς σωτηρίας· ἐς
ἰ Ρώμῃ δὲ τῶν ὁ Σεβῆ-
συλλαβῶν εἶχε ἐν φρου-
ρήσει. το γὰρ καὶ τούτω πο- 8
απ περιμεθεσάτω. ἔθως
ἰ Κομμόδω κατέχοντες
ας τῆ εἰς τὰ ἔθνη πη-
των ἠγεμόνων, ὡς ἐχοι-
α της τε δυνάμεις αὐτῆς καὶ
ως. εἰδὼς τὸν γὰρ τῶ 9
ρῶ, ἅμα τῶ βασιλέως
ἐχθρῶν, καὶ τῆ Ἰουλι-
α πειρόντων, πύμνας
α, δὲ φρεντίδων ἔχε,

Cujus consilii duplicem af-
ferunt causam: alii Nigro
invidisse, ferentem scilicet
haud æquo animo, si, quem
paulo ante in Syria succes-
sorem habuisset, eundem
superiorem mox, atque
adeo imperatorem domi-
numque esset habiturus:
alii, persuasum à liberis, pa-
tri per epistolas vitam salu-
temque suam commendan-
tibus, quos Romæ inventos
Severus in custodia habe-
bat. Siquidem hoc quoque
usus est providentissimo
consilio. Mos fuerat Com-
modo, retinere apud se libe-
ros eorum, qui ad regendas
provincias cum imperio
proficiscerentur, quasi obsi-
des quosdam benevolentiae
illorum fideique. Igitur Se-
verus, cum primum est im-
perator appellatus, super-
stite adhuc Iuliano, misit
furtim, qui suos liberos ex
urbe subducerent, ne in al-
terius essent potestate. Cæ-
terum ipse, cum primum
Romam ingressus est, com-
prehensos omnes ducum
liberos, cæterorumque item

ταύτας αὐτῶ της Ῥώμης ἐκκλαπέντας, μὴ τῆ ἐν ἑτέρῃ
α. ἰο. αὐτὸς δὲ ἅμα τῶ τῆ Ῥώμης ἐπιστῆναι, συλλαβῶν
ας τὸς τῆς ἠγεμόνων, ἢ τῆς ὁπερὴ περιπρόντων καὶ πῶ

qui-

quicumque munus publicum in oriente Asiaque tota obirent, atque in custodiam datos, secum retinebat, quo per ea quasi pignora Nigri ducibus persuaderetur, ut illum, desiderio salutis liberorum, proderent: aut certe si in fide permanissent, liberum sibi relinquerent, cæde filiorum quos vellet ulcisci. Victi autem ad Cyzicum Nigri milites, quam quisque maxime poterat, aufugerunt, partim præter Armeniæ montana, quidam per Asiam Galatiamque superare Taurum festinantes, ut scilicet intra munimenta se reciperent. At vero Severi exercitus Cyzicenum per agrum in Bithyniam finitimam regionem contendebat. Sed ut Severum vicisse fama divulgavit, repens confestim in eis locis seditio discordiaque urbes invasit: non tam quidem ipsorum imperatorum odio aliquo aut studio, quam æmulatione quadam & contentione, invidiaque inter ejusdem gentis homines funestissima.

οὕτω τῆ πρὸς τὸς πολεμοδύτας βασιλέας ἀπεχθεία
ἢ ἀνοία, ὡς ζήλω καὶ ἐριδι τῆ πρὸς ἀλλήλους, φθόνου
καὶ κατὰ μέρος τῆ ὁμοφύλων I4. Ἀρχαῖον τὸ πο...

ἀνατολῶν καὶ πᾶσαν τὴν
φοινικῶν δὲς, εἶχε σὺν αὐτῷ
ὅπως ἢ πόδι τῆ τῆς πε
σωτηρίας οἱ ἠγεμόνες το
γρου περιδιδόνειν, ἢ μέντι
ὅτι τῆ πρὸς ἀμείνων δι
φθόσῳσι πᾶσι κακὸν πα
δὲ τῆς τῆς παίδων ἀν
σεως, ἢ δρόστοσιν αὐτοῖ
νομένης ὅ τῆ ἠπλῆς χτῆ
ζικον, ἐφάρθεν οἱ τῆ Νί
ἐκαστῶ ἐδύνατο, ἀπει
τες, οἱ μὲν πρὸ τῆς
ρήας τῆ Ἀρμενίας, οἱ δὲ
Γαλατίας τε καὶ Ἀσίας,
σα δέλοντες τῆ Ταῦρον
βιῶναι, καὶ ἐπὶ τῆ ἐρύμι
12 χροῖνιλο, ὅ ὅ τῆ Σεβήρου
πρὸς περαιωθεῖς δὲ τῆ
κηνῆς χώρας, διαβάς τῆ
τῆ Βιθυνίαν ὁμορὸν ἔσα
13 πείγλο. ὡς ὅ διέδραμ
μη τῆ Σεβήρου νίκης,
ἐν πᾶσι ταῖς ἐθνεσιν ἐκ
σάσις καὶ διάφορος γ
ἐπέπεσε ταῖς πόλεσιν,

ῶων, οἱ πρὸς ἀλλήλους
ζόντες αἰεὶ, καὶ τὰς ὑ-
ψὺν δοκῶντας καὶ διαρρῆν-
τες, ἐπὶ τῶν ἑλ-
. ἀνὰ τὰ μὲν ἐκείνων,
15 σῶντα, καὶ παρ' ἀλλή-
του βίβοντα, Μακεδό-
άλωτα καὶ Ῥωμαίους
μεγένη. τὸ δ' ἅπαντα
16 ἔζηλον καὶ φθόνου
δεν εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς
ζούσας πόλεις. καὶ μὲν
17 Βιθυνίαν, ἀθύς μὲν τὰ
ζικῶ Νικομηδεῖς μὲν
ῶ πρὸς ἐπὶ δέντρο, καὶ πρὸς
ἐπεμπον, τῶν τε στρα-
ποδεχόμενοι, καὶ πάντα
εἰν ὑποχρούμενοι. Νι-
18 δὲ, τῶν πρὸς Νικομη-
δίσει, τὰναντία ἐφεί-
καὶ τὸν στρατὸν τῶ Νίγρου
ἔχοντο, εἴτε πινὲς ἐκ τῶ
των κατέφωρον πρὸς
, καὶ τὰς περὶ φθέντας
τὸ Νίγρου φευσρεῖν Βι-
19 . ἐκατέρωθεν ἦν ἐκί-
όλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὀρμώμενοι, σωέβαλλον
οἰς. καὶ μάχης καρτερῆς γυρομένης, πολὺ πρὸς γύοντο
ξεβήσου. 20. φυζόντες δ' οἱ τῶ Νίγρου καὶ καθ' ἑν, ὅσοι

Antiquum id vitium Græ-
corum, qui dum seditiones
agitant, atque eminentissi-
mum quemque tollere è
medio conantur, totam jam
consumpsere Græciam. Cz-
15 terum illi quidem invete-
rati jam attritique inter
se, capitivi prius Macedo-
num, dein mancipia quoque
Romanorum facti sunt. Ea
16 vero labes æmulationis atq:
invidiæ florentibus eriam-
num ætatis nostræ civitati-
bus incubuit. Igitur in Bi-
thynia, statim post res ad
Cycicum gestas, Nieome-
denses ad Severum defece-
runt, missis legationibus,
quæ se exercitum acceptu-
ros, omniaque tradituros
pollicerentur. Nicænses
18 contra illorū instigati odio,
Nigri partibus studebant,
cuiusque suscipiebant mili-
tes, sive qui ex fuga recepe-
runt, sive qui ad tuen-
dam Bithyniam mitterentur.
Quo circa ex utrisque urbi-
bus, quasi è castris, egressi
milites iterum concurre-
runt; magnoque commif-
so prælio, longe superior

Severus fuit. Inde etiam fuga facta. Nigri milites qui praelio superfuerunt, ad Tauri montis angustias evaserant, clausasque munitiones tuebantur. At Niger, relicto ibi quantum satis fore praesidii putabat, profectus Antiochiam est, ut exercitus pecuniamque contraheret.

3. **I**Nterea Severi exercitus Bithyniam Galatiamque egressus, quam se mox in Cappadociam quoque incitasset, oppugnare munitionem incepit. Ibi multis est laboribus conflictatus: quippe arcta asperaque via, lapidesque superne jacentibus ac fortissime dimicantibus qui summis institerant moenibus, eoque facile paucis arcibus plurimos. Et enim angustissima utique via est, cujus pars altera monte altissimo defenditur, altera per immane praecipitium defluente montibus aqua

πύργῳ γίνεται. ὅπως καὶ αὐτὸ πάμπαν παρεπίφερακτο τῷ Νίγρῳ, τὸ πανταχόθεν κωλύεσθαι ἕνεκα τῶν δίοδων. 3. Κατὰ μὲν δὴ Καππαδοκίαν ταῦτα ἐπε-

πειλεῖσθαι, ἐπὶ τῷ τῷ Ταύρου ἠπειγόντο κλείσαντες τὸ ἔρυμα λατῶν. ὁ δὲ Νίγρος καταλιπὼν τὸ ἐρύμα ἦετο, οὐτάρ κη, εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἠπειγέτω, σπυρίων ἀζών καὶ χεῖματα.

1. **O** δὲ τῷ Σεβήρῳ ἐπειγόντων διὰ τὴν Βυθύνειαν καὶ Γαλατίας, ἐκ τῶν εἰς Καππαδοκίαν, κατεζόμενον τὸ ἔρυμα λιώρηται, περὶ μάλιστα τὰ ἐμικρὰ, δις βῆτα δὲ πηκτὰ καὶ τραχύτητα ἔστι ὁδὸς, βολόντων τε ἀπὸ τῶν λίθων, καὶ χυνομένων μαχόμενων τῶν ἐφεστικῶν ἐπὶ ἀλλήλους τοῦ τῶν ῥαδίων ὁ ὀλίγοι περὶ τῶν ὁδῶν. τῆς γὰρ ὁδοῦ ἔστις, τὸ μὲν ἕτερον μὲν ὑψιστον ὄρη σκέπει, ὅθεν τρεῖς δὲ, κρημνὸς βαδῶν ἐκ τῶν ὄρων συρρέουσι

ασαν ὃ πρὸς ἀλλήλοις
παζήλω καὶ μίση, Λαο-
ε μὲν καὶ Συρίαν, Ἀν-
ων μίσει. καὶ ὃ Φοινί-4
γύριοι, Βηρυπίων ἔχθει.
τες τε τὸν Νίγρον πε-
τα, τὰς μὲν πρῶτα
υ κατελεῖν ἐπειράθη-
ὄν ὃ Σεβήθην ἀφήμη-
ς ὃ γυρόμεν ἐν Ἀν-5
ε ταῦτα ὃ Νίγρ ἐ-
ὄ, ἄλλως μὲν τὸ ἦδ
ὄν χειρὸς ὦν, ἀγανα-
ς δὲ τότε εἰκότως ἐπι-
σάσθ' αὐτῶν καὶ ὕβρει,
πει ταῦς πόλεις ἀμ-
μυς Μαυρεσίους τε ἀ-
ς ἕς εἶχε, καὶ μέρ
ρον δέειν ἔτ' ἐντυγ-
α κελύσας, καὶ διαρ-
τὰ ἐν ταῦς πόλεις,
τε ἐμπωρεῖαι. οἱ ὃ δ
σσοι, ὄντες φονικῶτα-
λα τὸ θανάτε καὶ κιν-
ραδίως καταφρονεῖν
τολμῶντες, μετ' ἑπο-
ς ἐπιπεσύντες τοῖς
εδοσιν ἐπεσεδικῶσι, παντὶ ἑσπῶ τὸν τε δῆμον καὶ ἔ
λυμῖναλο, καὶ εἰδέν τε ἀπύσαντες ἐπὶ τ' Τύρον, πα-

tur, interim seditiones in-
ter se quoque agitabant pa-
ri æmulatione odioque,
Laodicea quidem in Syria,
Antiochenorum odio: Ty-
ros autem in Phœnicia,
Berytiis infensa. Quæ, nun-
tiata Nigri fuga, sublatis
illius honoribus, Severo
prosperè acclamarunt. At
Niger audita re, quum qui-
dem Antiochiæ sgeret,
jure scilicet, homo alio-
qui benigni mansuetique
ingenii, defectione illo-
rum contumeliæque irrita-
tus, immittit utrisque ur-
bibus Mauros jaculatores,
quoscunque secum habue-
rat, simul partem sagitta-
riorum: iustos occidere ob-
vium quenque, diripere
urbes ipsas atque incende-
re. Sed enim Mauri (ut est
genus hominum suapte na-
tura cædis avidissimum, ni-
hilque non facile audens, ac
desperatis simile, contem-
ptu videlicet mortis ac peri-
culorum) Laodicens de im-
provise oppressis, populum
ipsum omni genere erudeli-
tatis, urbemque vastarunt,
Inde Tyrum pergentes, di-
reptis omnium bonis ac
patra-

patrata ingenti cæde, totam incenderunt. Quæ dum in Syria gerebantur, contrahente copias Nigro, interea Severiani milites munitio- nem Tauri montis oppugnabant, tristes utique ac citra spem victoriæ: quippe valida inexpugnabilisque per se, monte quoque ipso præcipitioque defendebatur, Igitur jam defatigatis, alta adversariorum securitate, ecce tibi, noctu maximi repente ruere imbres, oppleri omnia nivibus: ut sunt difficiles in Cappadocia hie- mes, maximeque ad Tau- rum montem. Quocirca subitus impetu magno e- rumpit torrens, cursuque im- pedito (quod munitio exitum prohibebat) major jam

σαν τε ἐνέπηρυσαν, κὶ πο
 ἀπαγλῶ κὶ φόνον εἰργά
 7 Τούτων κτ' Συρίαν ἤ
 νων, καὶ στρατὸν ὑπὸ
 ἀδρροισομένου, ὁ δὲ Σε
 στρατὸς περὶ κατὰ ζόμε
 8 τὸ ἔρυμα ἐπολιόρκει, ἢ
 οἱ στρατῶται ἐν πολλῇ
 μίᾳ κὶ ἀπογνώσει, ὄχρ
 ὄντ' κὶ διςμάχου κ
 φραζόμενός ὄρει τε κ
 9 μνῶ. ἦδη δ' ἤδη μὲν ἔ
 ρου- ἀπειρηκότων, π
 ἐναντίων ἀμέριμον ἔ
 φρεῖν οἰομένων, νύκτ
 φνιδίως ὄμβρων μεγίσ
 τάρρα ἤντων, χλόντ' ἡ
 10 λῆς (δισχείμερ' ἔδ π
 Καππαδοκία, ἐξαίρετ
 Ταῦρ') μέγας κὶ σ
 χειμάρρους καὶ ἄρρα χθε
 ποδιόδεντ' αὐτῶν ἔ
 δοις δρόμους, κὶ ἔρυμ

ἐπέρχοντ' τὸ ρεῖθρον, II. πολὺς καὶ βίαιος ἤντος
 τῆς τε φύσεως νικώσης ἔ τέχνῳ, μὴ δυναμένου ἔ
 ἀντέχειν τῷ ρεύματι, διέσκητε τῷ ὕδατι καὶ ὀλίγον ἀ
 ἀφμογὰς, ὑποχωροῦντων ἤδη δεμελίῳ τῷ ρεῖθρῳ, ἀ
 σπουδῆς καὶ ἐ μὲν ὀπιμελείας κατακαδαδέντων, πάν

δὲ τόπον ὃ χειμάρροις 12
ἦσαν, ὡδοποίησεν. ὁ ἄρ-
τες οἱ ὅτι τῆ ἐρύματ
αίαι, φοβηθέντες μὴ
ωδεῖεν, ἐκ ἄρριελδόντων
ἢ πολέμιων μὲν τὴν
μαρρὸν ἀπέρροιαν, μη-
όντ' ἔκωλύοντ'.
αἰπόντες τὴν φερευάν 13
εσιν. ὃ δὲ ἔξ Σεβήρου
ς, ἠδὲ τὸν ἡχομένω,
ε ψυχὰς ἐπὶ ῥωδεῖς,
ενοία θεία ὁδηγούμε-

iter sibi torrens patefacit.
Quo animadverso, qui in
praesidio erant, metu ne ab
hoste circumvenirentur,
nullo mox futuro propu-
gnaculo simul unda resedis-
set, prodita custodia cuncti
fuga dilabuntur. Igitur laeti
Severiani, confirmatique
animos, velut diis ipsis im-
mortalibus manu ducenti-
bus, cognito custodes aufu-
gisse, facile scilicet, nullis
prohibentibus, Taurum su-
pergressi, in Ciliciam mox
impetum fecerunt.

σωεῖς ὃ ἀποδεδρακότας τὸς φύλακας, ἀμύρως τε καὶ
ὑπὸς δ' ἄλλοις τ' Ταδρον, ὅτι Κιλικίαν ἠπέειπετο.

ὃ Νίγρ' ἔκωλύοντ' 1
υμβάντα, πολλὴν στρα-
τοίαν, πλὴν ἀπειρῶν
ε καὶ πόνων, μὲν ἀουδῆς
ίαν ἐποιεῖτο. πολὺ γάρ 2
ἔκωλύοντ', καὶ χεδὸν πᾶσα ἡ
ία ἢ Ἀντιοχέων εἰς
ίαν, καὶ τ' ἄλλοι αὐτῶν κίν-
επέδωκεν αὐτῶν. τὸ
ἀπὸ τὸν τῆ στρατῶ 3
εν αὐτῶν. ἔξ ἡμπε-
χμαίου πολὺ ἢ Ἰλ-
απέλθον. σωέρχε 4

His nuntiatis, Niger 4e
cum quidem ingentem
exercitum, sed pugnae
laborumque inscium, colle-
gisset, magnis itineribus ac-
celerabat, quamplurimis
eum mortalibus, omnique
ferme Antiochenorū juven-
tute sequentibus ducem,
multa scilicet animorum a-
lacritate, caeterum virtute ac
peritia belli nulla ex parte
cum Illyrico milite confe-
rendis. Ita concurrerunt ad
Issicum, quem appellant, si-
num, longe lateque spatio-

ἐκατέρωθεν ὃ στρατὸς εἰς τὸ καὶ τὸν Ἰστικὸν καλοῦ-

sissima in planitie, qua per-
 petuis subjecta collibus in
 theatri speciem, litus habet
 à mari longissime excurrens:
 quasi quoddam belli stadiū
 fabricata natura. Quin et eo-
 dem quoque loco Darium
 ab Alexandro ferunt maxi-
 mo extremoque illo praelio
 profligatum captumque. se-
 ptentrionalibus etiam tum
 yiris, orientis nationes su-
 perantibus. Manet adhuc
 tropæum, & tantæ victoriæ
 testimonium urbs in colle,
 Alexandria: simul æneum
 ipsius simulacrum, unde
 loco impositum nomen.
 Evenit autem ut Severi ac
 Nigri exercituum non con-
 gressus modo in eum lo-
 cum, sed fortuna etiam for-
 tunæ similis fuerit. Vtrius-
 que enim sub vesperam pa-
 rati ad pugnam constiterant,
 curis dein pavoribusque to-
 tam noctem extraxerant
 insomnem: statimque cum
 solis ortu ducibus utrinque
 adhortantibus, incredibi-
 li alacritate utrinque se in-
 citarunt, tanquam de omni
 spe reliqua novissimo illo

μενον κόλπον πεδίου πλε-
 τατόν τε ἔθρημκένεσσο
 πείκει) μὲν λόγῳ εἰς
 προυχῆμα, αἰγυλὸς ὅ
 δαλάσσης μέγιστο ἐκτε-
 ταῖ ὡσπερ τῆς φύσεως ἐ-
 σαμένης σάδιον μάχης.
 φασὶ καὶ Δαρειὸν Ἀλεξάν-
 δρῳ ὑπάρτω καὶ μεγίστην με-
 συμβαλόντα, ἠπὴ δὴ τῶν
 καὶ ἀλάνα ὑπὸ τῆς ἀρκ-
 ἀνδρῶν, καὶ τότε τὸς ἀνα-
 βκὸς νενικηκότων. μένει
 νῦν Ἑσπαιον καὶ δεῖγμα
 νίκης ἐκείνης, πόλις ὁ
 λόφου, Ἀλεξάνδρεια κα-
 μένη ἄγαλμά τε χαλ-
 κῆ τῶν περὶ σθηρέων ὁ π-
 7 φέρει. Σωβέβη ὅ καὶ τῆ
 τυπέδων ὅ Σεβήρου τ-
 Νίξου μὴ τῆ σωσόν,
 κατ' ἐκείνο χυέσαι τὸ
 εἶον, ἀλλὰ καὶ τῆ τύχῃ ὁ
 8 τῆ τύχης. ἀντιπρατοπεδ-
 μένοι γὰρ ἑκατέρωθεν
 ἔσπερον, πάσης τῆ νυκ-

φροντίσιν ἐκείτεροι καὶ δεῖν διαπραγερήσαντες, ἀμα ἠλίε
 χοντὶ ἐπ' ἀλλήλους ἠπειροῦτο, παρρημάντων ἑκατέρωθεν
 στρατηγῶν. 9. περὶ θυμῶν δὲ ἡ πάση ἐπέπιπλον, ὡς ὑπὸ τῆ

ελδ' αὐτῶν ἐκείνης μά-
 ρα καὶ τῆς τύχης διακρι-
 ριστὸν βασιλέα. ὅπῃ πε-
 10 αὐτῶν διαγωνισαμέ-
 πολλοὺ τε ἐργαδιένιθ
 ὡς καὶ τὰ ρεῖθρα τῆς δια-
 ρίου ποταμῶν ρεόντων,
 τῶν πλείον ἢ ὕδατος
 ρεῖν εἰς θάλασσαν, ἔπι
 ρατολικῶν γίνεθ. ἐκ-
 11 μένοι δ' αὐτὸς οἱ Ἰλλυ-
 ρὸς μὲν εἰς τὴν ἄρ-
 νων θάλασσαν πτε-
 ρὲς ἐξωθῆσσι, τὸς δὲ
 ριπυς ἐπὶ τὸς λόφους
 ριπυς αὐτὸς τε φονδῆσι,
 ολύππ πλῆθ' ἄλλων
 πων, ὅσων ἐκτ' ἤν' ἔπει-
 ρων πόλεων καὶ ἀρχῶν
 ο, ὡς ἀπ' ἀσφαλῆς ἔ-
 τὰ γυρόμενα θεάσιν-
 12 ρὲ Νίγηθ ἱππῶν γυ-
 ποχούμενθ, φέρει
 ρίγων, εἰς τε τ' Ἀνπό-
 ρικηεῖθ. καταλαβὼν 13
 οντα τ' λοιπὸν δῆμον (εἴπῃ καταλέλθῃ) ἰμωγῶν τε
 ἔθ' ἐν τῇ πόλει, παῖδάς τε καὶ ἀδελφοὺς θρωομίτων,
 ἔθ' ἐν ἀπογνώσει, καὶ αὐτὸς ἐκ τ' Ἀνποχίαι, ἵππο δ' ἀρά-
 καὶ ἐν πνι πρῶτα εἰρῶ κρυπτόμενθ, ἀρεθεῖς τ' ὑπὸ τῆς

congressu dimicaturi, disce-
 ptante illic super Romano
 Imperatore fortuna. Sed
 ubi diu pugnatum accerri-
 me, tantaque edita utrin-
 que strages, ut flumina per
 eam planitiem decurrentia,
 majore aliquanto vi sangui-
 nis quam aquarum in mare
 se voluerent, fusi tandem
 profligatique orientales,
 imminentibus à tergo Illyri-
 cianis, partim in mare sau-
 11 cii protrudebantur, partim
 in colles summos fugitantes
 à persequentibus obtrunca-
 bantur: cumque iis una vul-
 gus ingens hominum, qui
 ex urbibus vicinis agrisque
 confluerant, superne quali-
 que ex tuto loco praelium
 spectaturi. At Niger, valido
 eVectus equo, paucis comi-
 tantibus, Anriochiam per-
 venit: ubi fugiente passim
 multitudine, magnoque
 ubique fletu clamoribusque
 12 natos fratresque lugentium
 deploratis & ipse rebus suis
 fugam capit: occultantique
 dein se in suburbano quo-
 13 dam, & ab equitibus re-

perto , caput amputatum. Hunc habuit exitum vitæ Niger, dato cunctationis tarditatisque supplicio : homo alioqui (ut perhibent) publice privatimque minime improbus. Sed occiso Nigro Severus omnes statim illius amicos supplicio affecti, sive qui sponte, sive qui necessitate coacti rebus illius studuissent : militibus tantum qui effugerant ac transfluvium Tigrim metu Severi ad barbaros abierant, impunitate proposita receptis. Quippe magna vis hominum in ea loca concesserat. quo effectum est, ut validiores deinceps barbari adversus Romanos conferenda manu evaserint: gnari antea pugnare tantum arcu ex equis, neque armatura muniti, neque hasta gladiove satis audaces, levi pendulaque veste, plurimumque inter fugiendum aversi, sagittas intendebant: πο-

διωκόντων ἰππέων κὲ σφαιρῶν, ἢ κεφαλῶν ἀπέμεινεν. Τέλος μὲν δὴ τέκνω ὁ Νίγηρ ἐχρήσατο, μετὰ τὴν σφαγήν αὐτοῦ (ὡς φασί) γυμνοῦσθαι ἀνδρῶν, ἢ ἀρχῶν, μήτε ἰδιώτης. Σεβήρων, κατελευθέρων τὸν γρον, τὸς μὲν φίλους αὐτοῦ εἶπνες ἢ μόνον ἐκ περιουσίας, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης προσέδραμόντων αὐτῶ, πάντων φειδῶς ἐκόλασε. τὸς δὲ πῶτος, ὅσοι διαδεδραμόντων πυνθανόμενοι φρασεύοντο Τίγριδα ποταμὸν, διότι ἐκ Σεβήρων δέει ἀπὸ τῶν τὸς βαρβάρους, πῶτος ἦγαγε, δὲ ἀμνηστίαν. γὰρ πᾶσι αὐτῶ ἀνεστειν εἰς ἄλλοδαπὴν. ὁ μάλιστα αὐτοῦ ἐχρῆστο

μᾶλλον ὅσοι γυμνοῦσθαι ἀνδρῶν, ἢ ἀρχῶν, μήτε ἰδιώτης. Σεβήρων, κατελευθέρων τὸν γρον, τὸς μὲν φίλους αὐτοῦ εἶπνες ἢ μόνον ἐκ περιουσίας, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης προσέδραμόντων αὐτῶ, πάντων φειδῶς ἐκόλασε. τὸς δὲ πῶτος, ὅσοι διαδεδραμόντων πυνθανόμενοι φρασεύοντο Τίγριδα ποταμὸν, διότι ἐκ Σεβήρων δέει ἀπὸ τῶν τὸς βαρβάρους, πῶτος ἦγαγε, δὲ ἀμνηστίαν. γὰρ πᾶσι αὐτῶ ἀνεστειν εἰς ἄλλοδαπὴν. ὁ μάλιστα αὐτοῦ ἐχρῆστο

μᾶλλον ὅσοι γυμνοῦσθαι ἀνδρῶν, ἢ ἀρχῶν, μήτε ἰδιώτης. Σεβήρων, κατελευθέρων τὸν γρον, τὸς μὲν φίλους αὐτοῦ εἶπνες ἢ μόνον ἐκ περιουσίας, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης προσέδραμόντων αὐτῶ, πάντων φειδῶς ἐκόλασε. τὸς δὲ πῶτος, ὅσοι διαδεδραμόντων πυνθανόμενοι φρασεύοντο Τίγριδα ποταμὸν, διότι ἐκ Σεβήρων δέει ἀπὸ τῶν τὸς βαρβάρους, πῶτος ἦγαγε, δὲ ἀμνηστίαν. γὰρ πᾶσι αὐτῶ ἀνεστειν εἰς ἄλλοδαπὴν. ὁ μάλιστα αὐτοῦ ἐχρῆστο

ὅτι φουράδων στρατιωτῶν
ὧν τε ἐν αὐτοῖς περὶ
παρ' αὐτοῖς ἡγομένων,
ἐκεῖ βίον ἐλομένων, ἔ-
χρησθη ἀνὰ κ' ἐργά-
σθαι ἐξιδάχθησαν.

Ἰοικίσας ὁ Σεβήρ
τὴν ἐπὶ τῆ ἀνατολῆς ὡς
εἶσα καὶ ἑαυτῷ λυσίτε-
ρα, ἠθέλησεν ἰδέσθαι
καὶ ὅτι τὸν Ἀφρωῶν
ἑα, εἰς τὴν Παρθυαίων
ἑβλώσαι. ἐπεχάλασε δὲ
ἕρως φιλία Νίχρου.
ταῦτα μὲν εἰς ὕστερον
πρῶτον ὅτι πᾶσαν τὴν
Ρωμαίων εἰς ἑαυτὸν
παῖδας μεταγαγεῖν
ἠῶσαι ἠθέλησε. καθη-
δὲ τῆ Νίχρου, ὁχλη-
τικῶς αὐτῷ ὁ Ἀλβί-
ομιζετο. ἐπὶ τε καὶ
αὐτὸν βασιλικώτερον
ὄντα τῷ Καίσαρι
πολλὰς τε μάλισ-
χοντας τῆς συκλήτε-
ρίας καὶ κρύβδων ἐπι-
κείσας, εἰς τε τὴν
ἐλθεῖν πείδοντας, ἀπὸ τῆ καὶ ἀγορμῆς τῆ Σεβήρου.

stea vero quam Romani ali-
quot milites, fabrique non-
nulli in eas regiones confu-
gerunt, ibi ætatem æsturi,
non solum armis uti, sed ea
quoque fabricari barbari di-
dicerunt.

REbus autem orientis ex
sententia gestis, atque
ut res potèere videba-
tur, ordinatis, cupido jam
Severum habebat regem
quoque Atrenorum bello
tentandi, ac Parthorum re-
gionem occupandi: quos
utrosque in societatem Ni-
ger asciverat. Quibus tan-
dem rebus in aliud tempus
rejectis, cogitare institit,
quo pacto sibi Romanum
imperium liberisque suis
bona fide adjudicaret. Nam
sublato Nigro reliquus e-
rat Albinus, quem sibi pa-
rum ex sententia parum-
que usui fore arbitrabatur:
vulgato rumore, jam ni-
mis illum impotenter ni-
misque moleste nomen Cæ-
saris usurpare: præterea mul-
tos esse è primoribus sena-
tus, qui ad eum clam darent
litteras, hortantes ad redi-
tum, absente adhuc occu-
patoque Severo. Quippe

nobilitas omnis Albinum malebat imperatorem, ortum illustri genere ac bonæ indolis juvenem. Quibus rebus cognitis Severus, minime utique apertis inimicitis ac manifesto bello agendum putans, nulla existente causâ, quæ saltem specie honesta videri posset, decrevit eum dolo insidiisque tentare. Quare tabellarios aliquot ex his, qui literas imperatorias perferunt, fidissimos sibi homines cum literis mandatisque ad eum mittit, præmonitos uti redditis publice epistolis, quædam habere se dicerent, quæ apud illum remotis arbitris loquerentur. quare ut primum seorsum à custodibus nacti eum forent, facto impetu obtruncarent. Quin venena quoque dedit, quibus eum, si possent, per aliquem ab epulis aut a cyatho aggredierentur. Erat autem illius amicis suspecta Severi fides, itaque cavendum identidem admonebant hominem perfici

5 ἡρῶνλο γὰρ οἱ δὲ πατριδαί
νον μάλλον ἀρχόντα, ἀ-
περγόνων εὖ γεγνότα,
χρησὸν τὸ ἦδ' ἔτι λε-
6 γεν. Ἄπο πυνθανόμεν
Σεβήρη, φανερὸν μὲν
πρὸς αὐτὸν ἔχθραν ἀε-
κὴ πόλεμον ἐγείρει πρὸς
δρα, μηδεμίαν ἄλογο
ρηχμῆνον αἰπῶν, παρη-
7 το. ἔδωκε ὃ αὐτῷ ἐπὶ τῷ
ποιήσασθαι, εἰ δυνάτο
σι δάσασθαι λαδῶν κὴ
8 παπίσας αὐτόν. μετ
ψάμεν ὅ οὐκ ἔστι πσο
τῆ εἰωδῶτων τὰ βα
γρίμματα διακομίζει
δωπν αὐτοῖς ἐιτολὰς
ρήτων, εἰ ἤρῶντο παρ
τὰ μὲν γράμματα δι-
δποδῆναι, ἀξιώσαι ὃ
ιδερίτερον ἀποσάντα
κοῦται ἀπορήτων ἐν
πρῶθεντι ὃ, δρυθόρω
μῶ ἐπιπείν αἰφνιδι-
φενεσθαι. 9. ἔδωκε ὃ αὐτοῖς κὴ
δηλητήρια φάρμακα, δ-
νάς πείσαι δωπηθεῖν ἢ τῶν ὀφιοποιῶν, ἢ τῶν πρὸς τῷ
ξισλαθεῖν κὴ ὄπιδῆναι αὐτῷ. ἕσποπὶ δόντων τῆς πρὸς αὐ-
λων, κὴ συμβελαδόντων αὐτῷ φυλάπειδης ἀνδρα ἐπι

ἰν τε πρὸς ἐπιβουλίῳ.
Βεβλήκεισαν γὰρ αὐτῷ τὸ
ἔτι αἰ πρὸς τὴν ἡγεμόνας
Νίγρου πρὸς ξείας, πείσας,¹⁰
αὐτὸς δὲ τῶν παίδων, ὡς
εἶρη, πρὸς δουῖα τὰ τῶν
ἑσθέρων γαματα. μετὰ τὸ
χρησθῆναι αὐτῶν τῆ ἕσθι-
ν, καὶ καπερὶ τῶσαν πάντα
οὐλεῖο, ἀνείλεν ὁμῆς τε
παίδας. τὸ οὖν ὑπεκλον¹¹
δὲ ἦδ' ὅ μάλιστ' ἐκ τῶν
ὄν ἐδήλοστο. ταύτῃ ὁ
ἦν ὅ καὶ φρεσὶ μείζονι
πεν ἑαυτόν. ἔτε γὰρ
αὐτῶ τῶν ἀπὸ τῶ Σεβήρου
κουμένων ἄλλως πρὸς-
εἰ μὴ πρὸς τερν ἀποδέ-
τ' ὅσ' ἔπεικέειλο ξίφ' ὅ
τωπικόν, ἐρδνηθῶσαι
τ' φέροι ὑπὸ κόλπον. ὡς¹²
ἂν ἀφίκοιτο οἱ τῶ Σεβή-
ρου ἀγγελιαφόροι, τὰ τε
γαματα δημοσίᾳ ἀποδόν-
ῆξιν αὐτόν ἀποσάντα
οὐσαι πινῶν ἀπορρήτων. 13. ὑποπτιδῶσαι ὁ Ἀλβίν' ὅ,
ἠφθῶσαι κελδεῖ αὐτὸς, ἰδίᾳ τε βασιλεύσας, πῶσαν μαν-
τιὰ ἐπιβουλίῳ. καὶ τὰς μὲν κολάζει, αὐτὸς δὲ ἦδη ὡς
ὁμολογοῦμενον ἐχθρὸν παρεσκεδάζετο.

diosum, plenum fraudis &
insidiarum. Nam vulgo et-
iam parum constanti fide
habebatur, impulsis, ut di-
ctum est, per ipsorum filios
Nigri ducibus ad res illius
prodendas: dein postquam
eorum opera abusus est, sua-
que omnia ex sententia com-
pulsuerat, ipsis liberisque e-
necatis. Igitur infidum sub-
dolumq; ingenium res ipsæ
declarabant, obque id mayo-
re se custodia Albinus cir-
cummunierat. Neque enim
temere quisquam à Severo
missus ad illum introduce-
batur, nisi prius deposito
militari gladio, sinuque ex-
cussio. Postquam igitur à Se-
vero tabellarii ad eum per-
venerunt, redditisque publi-
ce literis, habere se dixerunt
quædam secretius renun-
tianda, indulgens suspicioni-
bus Albinus comprehendī
ilico jubet. dein seorsum ex-
plorata re, insidiisque ordi-
ne intellectis, ubi noxios
supplicio affecit, jam ipse se
ut adversus manifestissi-
mum hostem comparabat,

6. **Q**uibus cognitis, Severus homo iracundo ingenio, non jam celandas sibi inimicitias putavit, sed omni convocato exercitu, huiuscemodi habuit orationem. Neque levis tatis me quisquam ob antea facta infimulet, neque infidum aut ingratum putes adversus eum, quem pro amico habuerim. Omnia nos quidem praestitimus, etiam an partem praecipitatus, & quidem stabilissimis, recepto: quod ne geminis quidem fratribus facile quisquam indulserit. quod enim vos mihi uni derulistis, id ego cum illo communicavi. Tantis autem beneficiis nostris pessimam videlicet gratiam retulit Albinus, contempta virtute nostra, suaque immemor fidei, ardensque inexhausta cupiditate id univrsum periculose praespicendi, cuius particeps esse citra bellum ac dimicationem ullam potuisset. Neque deos rederetur, per quos totiens iuratus, neque vestris vñsus mèn τ' ἡμετέρας ἀνδρείας, ἀμελήτας ὃ τῆς πρὸς πίστεως. 7. ἀπλήσω τε ἐπιθυμῶ βουλόμενος λαβεῖν κινδύνων ἢ τὸ μέρθ' εἶχεν ἀνδρῶν πολέμου καὶ μάχης. Δεὸς ἀιδεοταῖς, ὅς πολλὰ κίς ἴμοσεν, οὔτε τῶν ἡμετέρων
- 1 ΓΝῆς δὲ τῶντα ὁ Σε
 ρθ, καὶ πάντα μὲν
 δύμωσ' ἀπέπλων, ὀργῆ
 ἤπλων ὧν φύσει, οὐκ ἐπ
 2 ἔχθραν ἐκρυπτεν. ἀλλὰ σ
 καλέσας πᾶν τὸ στρατιω
 ἔλεξε πρὸς αὐτοὺς τοια
 3 Μήτε κουφότητα πῆς ἡμε
 ρθ' ὄιον ἐπὶ τοῖς περὶ
 νοῖς ἡμῖν ἐγκαλείτω, μ
 ἀπιστον καὶ ἀγνώμονα πρὸς
 νομιζέμεντα φίλον ἡγεί
 4 τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πᾶ
 ὑπῆρξεν αὐτῶν, βεβαίαι
 σλείας κοινωνία, πρὸς γ
 τθ οὐ μόνον πῆς καὶ ἀ
 5 σοῖς γνησίοις μεταδίδωσ
 ὃ ἔμοι μόνω ὑμεῖς ἐχειρ
 νήσατε, ἢ τ' ἐγὼ πρὸς ἐ
 6 νον ἐνειμάμεν. μεγάλω
 μοι κατὰ τὰς δεῖσων εἰς ἀ
 δειργσιῶν, ἀχαρείους
 ἀμοιβὰς. Ἀλβίνθ' ἀπ
 δωσιν. ὄπλα καὶ στρατὸν ἐ
 μᾶς συσκατάξω. κατὰ

των φεισόμεν Θ, ἔς μὲν
της δόξης τε καὶ ἀρετῆς
ἡμῶν ἐκάμετε. ἐν γὰρ οἷς 8
θώσατε, κακείν Θ τὸ
ἐκαρπῆτο. ἔχε δ' αὖ
ἴζον, εἰ καὶ τὸ πρὸν ἐ-
τῆς ἀμφοτέροις ἡμῶν
ἡμῶν μεμειομένης π-
ῶπερ ὅτι ἀδίκον τὸ ἀ- 9
ρῶν πονηρῶν, ἔτος
ὄν τὸ μὴ ἀμυνέσθαι
δικούμενον. καὶ Νίγρω
γλεμοῦντες, ἔχ' ἔτος
ἰς εἶχομεν αἰτίας ἐ-
, ὡς ἀδελφαίαις, οὐ γὰρ 10
αὖν παρ' ὑπάρχουσιν ἀρ-
ραρπάζων μεμίσητο,
ῶ ὅτι ἐρριμμένω καὶ
ἰσον οὔσαί, ἐκάτερ Θ
ξ ἰσοτίμια φιλοτιμίας
ὄν ἀντέειλεν. Ἀλβί. II
ἰσωνδῶν καὶ ὄρκων κα-
ήσας, καὶ τούτου παρ'
υῶν οὐ μόνω τις ἢ ὡ
μεταδίδωσιν, ἐχθρὸς
τὸ φίλου, πολέμι Θ ὅ

parce laboribus, quos tanta
cum gloria virtuteque pro
nobis periculistis quippe suc-
cessuum vestrorum nec ipse
fructu carebit : immo au-
tem, si fidem servasset, ma-
jor illi portio contigisset.
Ut autem, si ipse auctor
malorum sis, injustus de-
deare : ita, si non desiccare
acceptas injurias, ignavus.
Nam cum bellum adversus
Nigrum gessimus, non ita
sane speciosas inimicitia-
rum causas habebamus. Non
enim quasi raptorem occu-
pati a nobis principatus
odiramus : sed positum cum
in medio, atque adhuc in
disceptatione versantem,
pari uterque ambitu ad se
traherat. Verum Albinus,
despecto fœdere ac iurciu-
rando, cum sit nostro mu-
nere adeptus, qua tantum
legitimis liberis tribuun-
tur, hostis esse ma-
gis quam familiaris. Ut
igitur pridem beneficio affe-
ctum, honore gloriaque co-
honestavimus : ita nunc
perfidiosum atque imbellem
ipsius animum coarguamus

καὶ κλέει παρ' ἡμῶν. 12. ὡπερ ὅτι αὐτὸν διεργατοῦν
ἀπὸ τερον πμῆ καὶ δόξη ἐπιμήσαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, οὐ-
νδὲν αὐτῷ τὸ ἀπίστον καὶ ἀνανδρον τοῖς ὅπλοις ἐλέγξα-

armis. Neque enim susti-
nere ille exercitus poterit
exiguus atque insularis vi-
res nostras. Nam cum vos
propemodum soli alacritate
quadam & virtute vestra
tam multis praeliis perdis-
ceritis, totumque vobis o-
vientem subegeritis, quis du-
bitet quin nunc quoque,
tantarum accessione viri-
tutum (quippe hic totus pene
Romanus exercitus facile
profligaturi paucos sitis, ne
sub viro quidem sobrio, ne-
dum sub forti duce, mili-
tantes) Quis enim luxu-
riam illius ignorat, vitamque
hominis subulcorum potius
gregibus, quam militum le-
gionibus congruentem? Pro-
inde eam audacter in il-
lum, qua solemus alacrita-
te animi atque virtute,
diis freti auctoribus ab eo-
dem impie peieratis: simul
memores excitatorum saepe
a nobis tropaeorum, qua
scilicet ab ipso despecta sunt.
Hæc locuto Severo, con-
festim exercitus universus
Albinum hostem declarat:

13 μὲν οὐδέ γ' ὑπομένει ὁ
νοῦ στρατὸς, ὀλίγων
νησιώτης, ἢ ὑμετέραν
14 μιν. οἱ γὰρ μόνοι καὶ καθ' ἑ-
αυτοὺς ἀνδρείαις π-
ταῖς μάχαις ἐνίκησαν
πᾶσαν ἀνατολίαν ὑπε-
τε, πῶς ἐχέουσι, καὶ πε-
δοῦσης ὑμῖν τοσαύτης
μάχης διαμέσῳ, σχεδ-
παντὸς τῆς Ῥωμαίων
ἐνταῦθα ὄντων, ῥᾶσα κ-
σετε ὀλίγων τε ὄντων καὶ
ὑπὸ θηναίων καὶ νήσων τι-
15 στρατηγῶν; τίς γὰρ
τὸ ἀβροδίαιτον ἐκ οἰδε-
χοῖσιν ἀπὲρ μᾶλλον ἀφ-
τὸν βίον ἢ φάλαγγιν;
οὐδὲν τῆς σωῆδαι χε-
ραυτοῦ καὶ ἀνδρεί-
16 αἰῶς ἐπ' αὐτόν. θεῶν
χεντες βοηθεῖς εἰς ἑ-
κήσας ἠσέβησε. Ἐπα-
πολλάκις ἠγείραμεν, ὄν-
17 ν ἡγετορόντισε. Το-
πινα εἰπόντων τῆς Σεβ-
στράτου ἀπὸς τὸν μὲν ἰ-

νον πολέμιον ἀνηγόρασαν· ἀφημίσαντες δὲ τὸν Σεβ-
πᾶσαν τε αὐτοῦ ἀνδρείαν ἀπὸ τῆς βοῆς ὑποχόμενοι, εἰ

ον παρώρμησαν αὐτὸν,
 ἴς τε ὑπέφηναν τὰς
 ἄς. ὁ δ' ἐπιδέξαι αὐτοῖς 18
 λοφρόνως δωρεὰς, τῆς
 ἄν' Ἀλβίνου ὁδοῦ εἶχε-
 τεμψε ἢ καὶ τὰς τὸ Βυ-
 ον πολιορκήσοντας ἔ-
 ρει ἐπι κεκλεισμένον, τῆς
 ηγῶν τῆς Νίγρης ἐκείσθ
 ουγόντων. ὁ δ' ἔδωκε 19
 λιμῶν πᾶσά τ' ἢ πόλις
 κάθη, καὶ θεάτρων τε καὶ
 ῶν, πάντας τε κόσμου
 λῆς ἀφαρθεὶν τὸ Βυ-
 ον, κάθη δὲ καὶ ἐν Πε-
 οῖς δῶρον ἔδωκε, ὡς περ
 ντόχεια Λαοδικέσιν.
 ψε ἢ καὶ χεῖματα πλείστα 20
 ἐνοικισμὸν τῆς πόλεως
 ἰλυμνήσασθαι ὁ Νίγρης
 ἴς. αὐτὸς ἢ τ' ὁδοῦ εἶχε- 21
 κηδεμίαν ἀνοχλῶ ἀνα-
 ης διδύς μῆτε ἐορταῖς
 καμάτοις, κρύοις καὶ
 πτες ὁμοίως καταθε-
 πολλάκις γὰρ δὲ τῆς 22

bus ostendentes magis ma-
 gisque hominem spe addita
 succenderunt. Qui amplif-
 simo donativo milites pro-
 secutus, statim universos
 contra Albinum educit :
 missis item pariter, qui By-
 zantium expugnarent, clau-
 sam adhuc, receptis Nigri
 ducibus. Quæ deinde urbs
 fame capta, totaque plane
 d tuta, simul theatro ther-
 misque omnique cultu
 atque honore detracto, &
 in vici formam redacta,
 Perinthiisque adjudicata
 est : quemadmodum An-
 tiochia quoque Laodice-
 nis. Tum pecuniæ magnam
 vim curavit ad reficien-
 das instaurandasque urbes,
 quas Nigriani milites de-
 vastaverant. Ipse iter fa-
 ciebat sine intermissione,
 neque festos dies neque la-
 bores ullos magnopere cu-
 rans, algoris atque æstus
 juxta patiens : sæpe etiam
 per altissimos montes hye-
 me sæva, nivibus celo in-
 graentibus, ibat aperto ca-
 pite, ut milites ad alacrita-
 tem patientiamque labo-

ημέρων καὶ ὑψηλοτέρων ὁρῶν τῆς ὁδοῦ ποιεῖαν ποιούμενος
 νισετοῖς καὶ χιόσιν ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει,
 θυμίας καὶ ἀνδρείας τὸ ἐνδόσιμον τοῖς στρατιώταις ἔργω
 rum

rum re ipsa cohortaretur. Quocirca non metu quodam ac lege, sed æmulatione magis atque exemplo principis ad perferenda omnia incitabantur. Misit etiam qui angustias occuparent Alpium, atque aditus Italiae obsiderent.

ῥήποντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰσβολὰς.

7. **E**Nimvero postquam nuntiatum Albino est, nihil cunctari Severum, sed adesse jam, supinus haerens ac delicias agitans, magno tum metu percussus statim à Britannia transmitens, in adverso Galliae litore castra collocavit: literisque ad vicinarum gentium praesides missis, pecunias commeatumque exercitibus juvandis corrogabat. Qui igitur dicto audientes fuerunt, pessime illud in se consuluerunt, nullo non supplicio dein post bellum affecti: qui vero imperium detrectaverunt, cum quidem feliciter quam prudentius id egissent, evasere incolumes, eventu ac fortuna rerum utraque consilia discernentibus. Sed ubi jam in Galliam Severi copiae pervenerunt, leves quaedam

ἣ τῆς τῆ Σεβήρου δυνάμεως εἰς τὴν Γαλιαν, γεγονόσιν

ἰδὲς ὧ μὴ μόνον ὁ φόβος ἢ νύμφη ἀντέχου τὰς καμάτους, ἀλλὰ μὲν ἢ ζήλω Ἐβασιλέως, ἢ ψεῖ ἢ κῆ σφατὸν δυνάμει τὸν τὰ σενὰ τῆ Ἰταλίας καταληφόμενον, καὶ φ

1 **Ω**ς ἢ ἀπηγγέλη τὸ βίνω μὴ μέλλω ἰσχυρῶς, ἀλλ' ἦδη παρεσθῆναι, καὶ πρὸς τὸν πρὸς τὴν μεγάλην ταρχάνω ἐπέ

2 λε. φραμαδεῖς ἢ ἀπὸ τῆς τανίας, ἐς τὴν ἀντικειμ

3 Γαλιαν ἐσφατοπέδῳ σιπέμψέ τε εἰς πάντα τὰ τινῶντα ἔδνη. τοῖς τε κίμενοις ἐπέσειλε χρήματι πέμπειν ἢ Σοφὰς τῶ σφρὸς ἢ οἱ μὲν, σφειδέντες, ἐσφάν ἠλεθρίως, (ἢ σφρε ἐκολάθησαν) ὅσοι ἢ ἐκ σφουσαν, ἀτυχῶς μᾶλλον ἢ ἀβύλωσ, ἐσφ

4 σφον. ἢ γὰρ ἀπόβασις ἢ ἢ τῆ πολέμου τὰς ἐκατέ γνώμας ἐκρινεν. ἀφικόμε

ἀκροβλισμοὶ καθ' ἑτε-
ρεία. ἢ ὅτε λείπειται πρὸς
βουῶν, μέγαν πολιν
καίμονα ἐν ἡ καὶ λακεί-
αυτὸν ὁ Ἀλβίνος ἔμε-
δὲ στρατὸν εἰς τὴν μά-
χην ἐπέμψεν. ἡγομένης
καὶ βολῆς καρτερός, ἐπι-
ν μὲν ἰσὺρροῦσθ' ἔμε-
ατέροις τὴν νίκης ἢ τύχῃ.
ὅσοι Βρεττανῶν ἀνδρεία
τυμῶ φονικῶ οὐδ' ἐν τῇ
μαῶν ἀπολείπονται. ἡ-
αὐτῶν στρατῶν μαχομέν-
α πατέρων ῥαδίαν ἢ ἢ
ὡς δὲ πνεύσῃ τότε ἰσὺ-
α πρὸς χάριν, ἀλλὰ
ἀλλήθως λέγοντες, πο-
ύσθ' ἔχεν ἢ φάλαγγ' ἢ
ἢνε στρατῶν, καθ' ὁ μέρ-
κλιό Σεβήρῃ, καὶ ὁ σὺ
στρατός ὡς φυγεῖν τε
καὶ ἢ ἰσὺν ἐπιπέσειν
ἰψαστα ὅτι τὴν χλαμύδα
βασιλικὴν, λαθεῖν. ἢ δὲ
ὠκόντων καὶ παιανίζον-
των Βρεττανῶν, ὡς δὲ ἢ
νικότων, ὅτι φανῶναι Λαῖτον, στρατῶν ὄντα Σεβήρῃ
πρὸς στρατῶν ἢ ἢ ἢ ἢ, ἀκμήν τε ὄντι καὶ ἔξω μάχης

primo pugnae qualique ve-
litares fuerunt: donec po-
stremo apud Lugdunum
magnam urbem atque opu-
lentam, praelium in mani-
bus fuit. Nam cum se mo-
ribus tenuisset Albinus,
exercitus emisit in pugnam.
Ut vero ad manus ventum,
diu quidem utrinque decer-
tatum est æquis viribus, sic
ut ambigua victoriae fortu-
na penderet: neque enim
Britanni vel animi magni-
tudine vel aviditate cædis,
Illyricis concesserint. Ita
conflictu primo valentissi-
morum exercituum neu-
tram in partem acies incli-
nabat. Atque ut nonnulli
prodiderunt ejus ætatis au-
ctores, qui non ad gratiam,
sed ad fidem loquuntur,
longe potior fuit Albinæ
acies, qua in parte Severus
curabat: sic ut fugerit quo-
que, & ab equo decide-
rit, abjectoque paludamen-
to delituerit. Sed inse-
quentibus jam vitulanti-
busque Britannis, ceu plane
victoribus, apparuisse ex-
templo Lætum Severi ducem,
cum recenti adhuc exercitu,
& qui extra pugnam fuerat.

quippe

quippe male audiit, quasi eventum pugnae expectaverit, cunctatus de industria retento milite, ut sibi met imperium vindicaret, siquidem non prius in pugnam protulit pedem, quam ubi Severus cecidisse nunciatus. Quam suspicionem etiam deinde eventus approbavit. quippe rebus omnibus ex sententia mox compositis, atque in maxima securitate agitans Severus, eum quidem ceteros belli duces magnis affecisset praemiis, Latum ipsum tamen (ut par fuit) memor proditoris, morte multavit. sed ista quidem post fuisse. tunc autem conspecto, ut diximus, Lato, spes addita Severianis est: ac suo-
 latus in equum Severus, & paludamento purpureo circumdatus. At Albiniani, jam se victores rati, confusis ordinibus, incitante se in eos de improvise valida recentisque hostium manu, cum paulum primo restitissent, terga demum vertunt. Fusos igitur fugatosque
 νενικηκέναι, καὶ ἀτακτότεροι ἀρεδέντες, ἀφηνιδίως τοῖς ἐπιπεσούσης γυνάμει καὶ οὐ παρεηγωνισμένης δυνάμει, ἐπ' ὀλίγον ἀντηρόντες, ἤσαν. 15. Ἐπιπτε κε κερ.

10 γρηγόριος δὲ βαβυλωνίου
 τὸν ὡς κερδοκῆσαντα
 ἀπόβασιν τῆς μάχης,
 ἕκοντα βραδυάαντα.
 ὑφ' ἑαυτῶ ερετόν ἀκ
 τηρίσαντα, τὴν ἀρχὴν
 τῶ μνώμενον, τότε ἐ
 νηῶναι ὅτε ἔμαθε τὸν Σ
 11 ἐν πεπρωκότα. πισοῦ
 τ' δὲ βαβυλωνίου τῶ τῶ ἢ
 βασις. ὕσερον γὰ ὁ Σεβῆ
 μετὰ τὸ πάντα κερδο
 καὶ ἐπ' ἐν ἀμείμνω
 τὴς μετ' ἄλλες πάντας
 ερετηγὸς μεγάλως
 ψαλο, τὸν ὃ Λαῦτον μόνο
 εἰκος, μνησιχακῆσαι
 12 χρήσατο. ἀλλὰ τῶ τῶ
 ὕσερον ἐχέτο. τότε
 ὡς παρείρηται, τὴ Λ
 ἐπιφανένθη ὁν νεαρ
 ερετῶ, οἱ μὲν ἔ. Σε
 13 ἐπερρώθησαν. τὸν ὃ Σ
 ἐν ἔ. ἵππε ἐπιβίβασσ
 14 τ' χλαμύδα περὶ δεσ
 ὃ τὴ Ἀλβίνε, οἰόμενο

νης, ἐδίωξαν ἄλλοις
 ντες οἱ Σεβήρω, μέχρις
 ἢ πόλιν ἐπέβαλον. τὸ
 πῆθ' ἑκάτερω
 ρημένων ἢ αἰλόντων,
 ἑβελήθη τῶν πῆτε
 φάντων ἰσόρητον. Οἱ-16
 βήρω, τῶν τε πόλιν
 στον δ' ἔρπασσαντες κῆ
 ταιτες, τὸν τε Ἀλβί-
 λαβόντες, κῆ τ' κεφα-
 ρελόντες, κομίσαντες
 πρὸ Σεβήρω, διασὰ κῆ
 ἠγειραν ἕσπαια, τὸ
 ἀνατολῆ, τὸ δ' ἔσπ'
 ὡς μηδὲν τῶν Σεβήρω17
 ἢ νίκαις πρὸς βαλ-
 μήτε πῆθει δυνά-
 κῆ τε ἐθνῶν κινήσειν,
 ὡν τε πρὸς τάξεων, ὁ-
 ας τε μήκει κῆ τάχει.
 μὲν γὰρ αἰκάισαρ-18
 Πομπήιον ἑκάτερωθεν
 τέδων Ῥωμαϊκῶν μά-
 ἰαυτῆ Σεβαστοῦ πρὸς
 ἰον ἢ τὸς Πομπήιου

eos persecuti Severiani, ma-
 gna edita strage, ad urbem
 ipsam pervenerunt. Occi-
 sorum utrinque aut capti-
 vorum numerus, varie, pro-
 ut visam ejus ætatis scripto-
 ribus, proditur. Direpta
 mox incensaque Lugdu-
 num, & Albino caput abscis-
 sum perlatumque ad Seve-
 rum est. Ita duo maxima ex-
 cita tropæa ad orientem ac
 septentriones: sic ut nihil sit
 quod cum Severi conten-
 tionibus aut victoriis confe-
 ras, sive copiarum multitu-
 dinem, sive nationum mo-
 tus, sive numerum pugna-
 rum, sive itinerum longitu-
 dinem celeritatemque con-
 sideres. Nam Cæsaris qui-
 dem res adversus Pompeiū,
 Romano utrinque milite,
 magne profecto fuerunt.
 Item Augusti adversus An-
 toniam aut Pompeji libe-
 ros, & quæ antea à Sylla Ma-
 rioque civilibus externisque
 præliis gesta sunt, sed qui un-
 vir tres imperatores rerum
 jam potitos sustulerit, qui
 urbanos exercitus, Romam
 ipsam ac palatium obtinen-

τες, εἴτεπι πρὸς τερων Σύλλα ἢ Μαείω ἐν ἐμφυλίοις κῆ
 ἰκαῖς μάχαις ἢ ἄλλοις πέρρακίαι. 19. ἔνα ὃ ἀνδρα βῆς
 ἰντα βασιλέας ἦδη κρατῶντας, κῆ τὸ μὲν ἐν Ῥώμῃ στρατῶ

res, astu circumvenerit: qui-
que unum è principibus in
ipsa palatina aula curaverit
occidendum, alterumque
iterum in oriente rursus gu-
bernacula rerum tenentem,
appellatumque à Romanis
imperatorem, tertium por-
ro Cæsaris honore atque
auctoritate præditum, in
potestatem redegerit, haud
facile alter invenietur. Hunc
finem vitæ habuit Albinus,
brevis sane lætatus functo
honore.

8. **C**AETERUM Severus om-
nem statim iram at-
que atrocitatem animi
suam, in illius necessarios
Romæ effudit. ac primo qui-
dem præmissis in urbem ca-
pite Albinii abscisso, jussio-
que publice patibulo præfi-
gi, in ima epistola, qua de
sua victoria populum edo-
cebat, hoc quoq; adscripsit:
ideo se caput illud publice
in patibulo spectandum mi-
sisse, uti exemplum caperent,
quid item ipsis patiendum
foret. Rebus igitur Britan-
niæ ordinatis, cum totius
insulæ administrationem
bifariam dispartisset, itemq;
omni Gallia (quemadmodū

σοφία πρὸς ἡμέτερον καὶ τὸ
ἐν τῇ βασιλείῳ ἀλλή-
ρηκέναι, τὸν δὲ πρὸς
ἀνατολῇ κρατύντα πάλ-
ιν τὸν Ῥωμαίων βα-
κλιθέντα, τὸν, ὃ, ἐν Κ
ρῶ πρὸς καὶ ἐξουσία γε-
χειρωσόμενον ἀνδρεία
ἔστιν ἄλλον ῥαδίως εἰπε-
λει μὲν δὴ τοιοῦτος ὁ
νῦν ἐξήσατο, πρὸς ἰ
ἐπολαύσεις ὁλεθρίου τ

1 **O** ὃ Σεβῆρος, δι-
ὄργη δ' ἴδως πρὸς
ἐν Ῥώμῃ φίλος αὐτῷ ἐ-
2 καὶ πέμψας πρὸς κεφαλῆ
Ἀλβίνου, δημοσίᾳ ἀν-
ρωθῆναι κελεύεις, καί
τε τῶν δῆμων ἔνικτω
δηλώσας, ὅτι τέλει καὶ
πρὸς ἴδως, πεπομφένο
κεφαλῶν αὐτῷ, δημοσί-
εἰσπὸν ἀνασπρωθῆναι
3 λῶσας. ἵνα αὐτὸς ο
ἐδείκνυεν αὐτῷ ἔνικτω
καὶ πρὸς ἰκείνους ὁ
4 διοικήσας ὃ τὰ κατὰ τῶ
ταύταν, καὶ διελὼν εἰς δύ

μονίας πρὸς ἰκείνους ἐξουσίαν, τὰ τε κατὰ τὰς Ἰσθμίας ὡς

α δὲ θεῖς, πάντας τ̄ τ̄ας
 βίνε φίλους, εἴτε ἐκ
 εἶθ' ὑπο ἀνάγκης αὐτῶν
 ἰδέντας, φονδύσας, τὰς
 ἴας αὐτῶν δημόσας, εἰς
 Ῥώμῳ ἠπέιγετο, ἄγων
 ντα τὸν στρατὸν σὺν αὐ-
 τῶν φανείη φοβερώτερον.
 ας δὲ πολλῶν τ̄ ὁδοιπο-
 τήχει ὡσπερ κῶ ἐδοθ
 χαλεπαίνων πρὸς ἐπ
 τας τὰς ἐπείνε φίλους,
 Ῥώμῳ εἰσήλασεν, ὅδ
 κῶ αὐτὸν διαφρηφορῶν
 ἀσις πρὸς κῶ ἀφημίαι
 ἐξαλοῦντε οὐκ κλητῶ
 ἠγρόδισαν, οἱ πλείστοι ἐν
 τῶν δέσσι καθεστῶτες, λο-
 γένοι, ὅπ αὐτῶν ἐφείσε-
 ῦσθ μὲν ὧν ἐχθρὸς χα-
 τήτῶ, κῶ μικρῶς πρὸς
 τῶν δέσμεν εἰς τὸ ἀδι-
 τῶν, τότε ὅδοκῶν κῶ ἀλό-
 χειν αἰτίας. ὅδ' ἐν Σεο
 τῶν εἰς τὸ τῶ Διὸς τέμε-
 νελθῶν, κῶ τὰς λοιπὰς
 τῶν ἱερουργίας, ἐπανήλ-
 τῶν τὴν βασιλείαν, κῶ τῶ
 πρὸ ὕδην ἐπὶ τῶν νίκαις μεγίσταις νομῶν. 8. τοῖς

quidem videbatur) compe-
 sita ex sententia, supplicio-
 que de Albini amicis sum-
 pto, sive quos ei sua quem-
 que voluntas, sive necessi-
 tas adjunxerat: continuo
 Romam proficiscitur, exer-
 citum secum omnem addu-
 cens, quo terribilior videre-
 tur. Confestoque magna
 velocitate itinere, quemad-
 modum consueverat, infe-
 stus adhuc superstitionibus Al-
 bini amicis, Romam intrat:
 occurrente laureato popu-
 lo, ac magno honore faustis-
 que acclamationibus exci-
 piente, senatuque universo
 consalutante, tametsi plerō-
 que metus consternerat, quod
 sibi haudquaquam
 parsurum rebantur, immi-
 tem suapte natura & sangui-
 narium, neque sane magna
 causa indigentem ad infe-
 rendas injurias: ceterum
 tunc probabiles odii ratio-
 nes habiturum. (Postea vero
 quam in templum Iovis in-
 gressus est, omniaque sacri-
 ficia de more peregit, rever-
 sus in palatium, magnoque
 congiatio populum Roma-
 num, victoria nomine, pro-
 secutus, ac nummos mili-
 tibus largitus est, simul alia

permulta indulſit, quæ nunquam antea acceperant, Nam & frumenti ſummam primus adauxit, & aureis annulis uti, & domi habere mulierem permisit. quæ omnia procul à militari disciplina, tuccinctos eos paratosque ad bellum minime præſtitura videbantur. Primusque ipſe duritiem atque aſperitatem victus, tolerantiamque laborum disciplinamque omnem ac ducum reverentiam ſubvertit, inhiare pecuniis & munditias colere militibus inſuefactis. His ergo optime pro ſuo iudicio conſtitutis, curiam deinde ingreſſus, ſedensque imperatoria ſella, accuſare inſit truculenta oratione Albini amicos, prolatis etiam quorundam arcanis epistoſis, quas apud illum ſepoſitas deprehendifſet: quibusdam autem exprobrans, quod cum ſplendidioribus muneribus affeciſſent: aliis, quod amici orientalibus, aliis, quod Albino fuerunt notiores.

12. ὧν μὲν ὅτις οὐκ ἀποδέτοις ἀρετῶν ἡμετέρας, οἷς ὁ δῶρον ὀνείδισαν πρὸς ἐκείνῳ πολυτελέσειεν. ἄλλοις ὅτι ἄλλας ἐπιφέρει αἰτίαι μὲν ἐξ ἀναλοῦς ἀνδρώπων, φιλιαν, τοῖς δὲ ἐπιδύτεσι

τε σε πῶτας ἐπέδωκε; μῦθα πλείστα· ἄλλα τε ποσὺν ἐχρῆσεν ἂν μὴ πρὸς τῷ ἔργῳ. καὶ γὰρ τὸ στήθεσι τοῖς ἀπῶτον ἠΐξησε, δακτυλοῖς χρυσοῖς χεῖρας ἐπέτρειψε, γυναιξὶ τε σκεῖν· ἄπῶ ἀπαντα σωφρονῆς σε πωπικῆς, καὶ τὸν πόλεμον ἔσαλῃς τῆς ἐτοίμης ἀλλοτρίᾳ ἐνομιλῆς καὶ πρῶτός τε ἐκεῖνον πάνυ αὐτῷ ἐρρωμένον, σκληρὸν τῆς διαίτης, τὸ πειθεῖς πρὸς τῆς πόλεως ἔτικτον μετ' αἰδῆς ἀρχόντας, ἐπανέτρειψε μᾶτων τε ἐπιδυμῆν ξας, καὶ μεταγαγὼν ἀβερδίατον. Διοικῆται ἅπαντα ὡς ὄλο ἀείσα, καὶ δῶν εἰς τὴν σύγκλητον ἡλῶν, ἀνελεθῶν τε εἰς τὴν ἐλῶν θρόνον, πικρῶς γόρησε τῷ Ἀλβίνῳ φ

Αλβίνου, πάντας Ἰῆς ἐξέ- 13
ως τότε τὸ συγκλήτε βυ-
κὺ τὸς κτ' ἔδνη πλέτω τε
ύει ὑπερέχοντος, ἀφει-
νῆρει· ὡς μὲν περσε-
το, χαλεπαίνων πρὸς
ίς, τὸ δ' ἀληθές, ὑπερ-
έσης ἐν αὐτῷ φιλο-
ατίας, εἰδὲς γούν βασι- 14
ἔτω χρημάτων ἠπλήθη.
ἡ καρτερία ψυχῆς καὶ
κακία πόνων, διοικήσει
απωπικῶν πρῶτων,
ίς τῆς ἐπαινεμένων ἀ-
ίπετο· ἔπως ἐν αὐτῷ ἐ-
πε τὸ φιλοχρήματον,
δικίας φόνων, ἐκ τῆς τυ-
αίας· φόβω γούν ἠρ-
ἄλλον τῆς ἀρχομένων ἠ 15
α. τῶ μὲντοι δῆμῳ ἐπι-
ποιεῖν κεχαρισμένα· καὶ
έας πολυτελεῖς καὶ παν-
πὰς σωεχῶς ἐπέλεξ.
ρίων ἐκαλοντάδας ἀνεῖ-
λλάκεις, τῆς ἀπὸ πάσης
ἡμετέρας τε καὶ βαρβάρου·

Εοῦ; pacto eximium quem-
que ἐ senatu, tum ut quis-
que in provinciis genere
aut opibus excelleret, om-
nes sine discrimine sup-
plicio afficiebat: ulciscens
(ut quidem præ se ferebat)
inimicos, sed revera subi-
gente avaritia, qua supra om-
nes imperatores labora-
vit. Nam ut animi patientia
atque in laboribus perseve-
rantia, simul rei militaris
gloria, nemini etiam lauda-
tissimo concesserit; ita qua-
stui supra quam dici posset
addictus, injustis cædibus
atque adeo cuicumodi ex
causa pecuniam colligebat,
imperium metu, quam be-
nevolentia retinens. Quam-
quam popularis esse impri-
mis volebat, edendis omni-
fariam magnificentissimis
spectaculis; centenis etiam
sæpenumero occisis beluis,
quas omnibus regionibus
nostris barbarisque conqui-
rebat. Sed & congiaria de-
dit uberrima, & certamen
propofuit, undique accitis
ludionibus atque athletic.
Vidimus item sub illo quo-

ς τὸ μεγαλοφρένως ἐπέδιδε. 16. ἐπετέλεσε ἡ καὶ ὀπινίκιον
ας τὸς πανταχούθεν Μύσης τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρείας
τὰς μιτυπεμφάμεν. 17. εἶδε μὲν ἡ ἐπ' αὐτῷ καὶ θεάς

dam omnis generis ludos, cunctis editos theatris, simulque supplicationes & pervigilia ad formam Cere- ris initiorum: seculares hi tunc appellabantur, celebra- tos, ut ajunt, decurso trium spatio atatum. Siquidem urbe tota atque Italia præ- cones itabant convocatum omnes ad ludos, quos nec vidissent hæctenus, nec visu- ti postmodo forent. ita scilicet intervallum præteritæ futuræque celebritatis supra omnem esse hominum atata- zem significantes.

τὴ παρελθούσης ἑορτῆς καὶ τῆς μελλούσης ἐδηλήθητο, πᾶσαν κίαν ἀνθρώπων ὑπερβαίνων.

9. **I**gitur aliquandiu Romæ i- moratus, participato filiis imperio, cum se civili tan- tum victoria contraque Ro- manos exercitus habita, cla- rum hæctenus intelligeret, ex qua etiam triumphum recusaverat, decrevit item Barbarorum inclarescere tro- pæis. Quocirca prætextu vindicandi Barsemii, Atre- norum regis, qui Nigri par- tes foverat, exercitum in orientem eduxit. Iamque in Armeniam facturus im- petum, præventus à rege

πινῶν παντοδαπῶν θεα- των ἐν πᾶσι θεάτροις ὁμι- θουργίας τε καὶ παννυχ- ἐπιτελεθείσους εἰς μυσ- 18 ζῆλον. αἰώνιος ὁ αὐτὰ κάλουσιν οἱ τότε, ἀκούο- τριῶν ἡμεῶν διαδραμο 19 ἐπιτελεῖσθαι. κήρυκες κατὰ τε τῶν Ῥώμης καὶ Ἰταλίαν διεφοίτων, καλ- τες ἦκουσιν καὶ θεάσασθαι τὰς ἀμύτη εἶδον μήτε 20 ται. ἕως ὁ μεταξὺ χε

Διατρίψας ὁ ἰσχυρὸς 188 ἐν τῇ Ῥώμῃ, τ- ἡεῖς αὐτῷ κοινωνῆς τῆς λείας καὶ αὐτοκράτορα δειξας, βουλόμενος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ νίκης, μὴ μόνι- φυλίσ τε καὶ κατὰ Ῥωμα- σπασίονος, (εἰς ἣν καὶ ε- βεδοῦται ἡ δέσπη) ἀλλὰ καὶ βαρβαρῶν ἐρεῖραι ἔστ- 2 πρὸς ἑαυτὸν ποιούμενος ὁ στωῖς τῶν Ἀθηναίων βασ- πρὸς Νίξρον φιλιαν,

πευσεν ὅτι τὸ ἀνατολίως. 3. παρῶν ὅ καὶ τὴν Ἀρμενίαν κατ

δέλησι. φθάσας ὃ ὁ
Ἀρμενίων βασιλῆς,
τὰ τε ἑαυτῶν καὶ δῶρα, ὅ-
τε ἰκετεύων ἐπεμψε,
καὶ ἄνοιαν ὑποχρού-
σας. ὃ δὲ Σεβήρ, τῆς ἐν
ἰαυρῶν περὶ χερσῶν κτλ
μ, ἐπὶ τῆς Ἀρμενίων ἡ-
ν. περὶ σέου καὶ ἄλλων
Ἰστρούων βασιλῆς
Θ· τίς τε παῖδ' αὖ ὁ-
νεις ἀσφάλειαν πί-
εξέδωκε, τοξότας τε
καὶ σιμμάχους ἡγάγη.
Ἰβήρ, δὲ βασιλῆς τῆς
ἡν μείσω γῆν τε καὶ
ἡν ὡν χώραν, ἐπέδρα-
τῶν δὲ δύνονα Ἀρε-
σέρι γὰρ πῶς δῶδεῖς,
ἰμασι καὶ θυμῶμασι
αυτῶν, πῶς δὲ κόμας καὶ
πορθέσας, πῶς τε χω-
ρηλάτῃσας, ἐλθὼν εἰς
ἡν ὡν χώραν, περὶ σ-
μεν Θ· τίς Ἀτρεῶν ἐ-
κει. ἡν δὲ πόλις ἐπ' ἄ-

Armeniorum est, mittente
obsides ultro & munera, ac
suppliciter petente, ut sibi
cum illo iare amicitiam fœ-
dusque ferire liceret. Quare
Severus, procedentibus ex
sententia rebus in Armenia,
perrexit ad Atrenos. Sed &
rex Osroenorum Augarus
ad eundem transfugit, tradi-
tisque obsidio liberis fidem
suam auctoravit, sagittario-
rumque vim magnam misit
auxilio. Cæterum Severus
regionem interamnanam a-
grumque Adiabenorū trans-
gressus, etiam in Arabiam
felicem excucurrit. Illic e-
nim herbæ proveniunt odo-
ratæ, quæ nos aromata suffi-
menta que habemus. Ibi ex-
pugnatis vicis urbibusque
permultis, omnemque a-
grum depopulatus, in Atre-
norum regionem mox in-
gressus, Atreas circumfedit,
urbem scilicet altissimo im-
positam monti, ac maximis
validissimisque obseptam
mœnibus, florentemque in-
genti sagittariorum copia.
Igitur hanc urbem Severia-
nus exercitus, quanta maxi-

ἡν ὡν πόλις ἐπ' ἄ-
κροτάτης ὄρεος, τείχει μεγίστω καὶ ἡν ὡν περὶ βλη-
κῆται ἀνδρῶν τε τοξοτῶν ἀκμάζουσα. ὃ δὲ τῆς Σεβήρου
περὶ σκαδεζόμεν Θ· ἐπολιόρμη παρτὶ δένει, πειρώμε-

ma vi poterat, oppugnabat: machinæque omnifariam mœnibus admovebantur, nullo oppugnationis genere prætermisso. Contra autem Atreni audaciter urbem defensare, sagittasque ac lapides superne jacentes, pessime accipere Severianos, etiamque vasa fictilia volucris quibusdam venenatisque bestiolis oppleta devolvere: quæ cum aut oculis involitarent, aut in apertas corporis partes sensim obreperent, graviter singulos confauciabant, inciderratque in morbos Romanus miles, æstum illum cæli nimio sole præferuidi, parum ferens: sic ut longe plures ob hos casus, quam hostili manu interierint. Proin defatigatis jam & contusis omnibus, procedente secus obsidione, ac plus jacturæ quam lucri Romano faciente, decrevit exercitum Severus, priusquam universus perierat, deportare ex eis locis: tristem videlicet infecto

ἢ τὴν πόλιν ἐξελεῖν
χαναί τε παντοδαπαὶ
ἤρηντο τῷ τείχει, καὶ
παρελείπετο εἰδῆ πο
οἷμα, οἱ δ' Ἀτρεῖοι ἄν
ἀπεμάχοντο, τῶσις τι
λίδοις ἀνώθεν βάλλοισ
ἔ μικρῶς ἐλύπουσιν τι
10 Σεβήρη σρατόν. σιδι
εἶμας πεποιημένα πη
τες πλωῶν, μικρῶν
ιοβόλων δ' ἰσθίων, ἐπέ
αυτοῖς. τὰ δ' ἐμπύπνοντε
ὄψασιν καὶ εἴπωσιν
γύμνωτο τῆ σῶμα ἢ
δάνοντα, καὶ παρσο
πιτρῶσκοντά τε αὐλῆς
11 μαίνετο, καὶ μὴ φέρον
πνιγῶδες τῆ ἀέρος,
ἴσθρα βάλλοντο ἢ ἡλίς
νόσοις πρὸς πύπνοντες
φθείροντο: ὡς πλείτε
ροῦ δ' σρατῆ δὲ το
αἰτίας μᾶλλον ὑπόλλ

πρὸς τῆς πολεμίων. 12. ἀπαρρῶδοντός τε τῆ σρατῆ α
εἰρημένα, τὴ τε πολιορκίας μὴ προχωρήσῃς, ἀλλὰ μ
βλαπτομένων τῆς Ῥωμαίων ἢ κατορθωμάτων, τὸν σε
Σεβήρη, ὡς μὴ δὲ φθαρῆναι πᾶς, ἀπεκλίον ἐπα
δυσφοροῦντα ἐπὶ τῷ μὴ ὡς ἐβούλετο τὰ τὴ πολιορκί

κεχωρηκέναι. νικᾶν γὰρ 13
 ἴποτε ἐν ταῖς μάχαις εἰ-
 κένθη, τὸ μὴ περὶ χυμένῳ,
 ἢ ἤρῃτο. πλὴν παρέμυ-
 κτο αὐτὴ ἢ σωμαεσμένη
 εἰ τοῖς ἐκείνῃς ἀτάγμασι
 14 ἢ γὰρ πάντα πῦσιν ἀπερ-
 ἤεπανῆλθεν, ἀλλὰ μεί-
 κει καλορθώσας ὧν ἢ λπσε.
 ἐπλέων γὰρ ὁ στρατός ναυ-
 γλαῖς, ἐκ εἰς ἀς ἐβόλετο
 κούρων ὄχθας κατώεχθη.
 πλεῖστον δὲ αὐτὸν ἐξαγα- 15
 ῥα τὸ ῥόματ, προσ-
 ἴλε ταῖς Παρθυαίων ὀ-
 ἴσας αἰ μὴ πολλῶν ἡμερῶν
 ἀπείχον τῆς εἰς Κτησι-
 τα ἀφ᾽ ὅδε ἐνθα λῶ ταῖς 16
 ἰλθα ἔ Παρθυαίε, καὶ αὐ-
 διέβιβεν εἰς ῥώμην ἀγων,
 ἐν π προσήκειν νομίζων
 πρὸ ταῖς πρὸς τῆς Ἀσση-
 Σεβήρου μάχας. ἠσάχα 17
 ἔν, μηδὲν π δὲ γνὸν προσ-
 ὀμεν. ὁ δὲ τῆ Σεβήρου
 ἴος, ἀκων πρὸσαχθεῖς ὑπὸ τῆ ῥόματ 18 ἔπέκεινα ὀ-
 ἴς, ἀπὸ βασίν τε ποιησάμεν, πλὴν γὰρ ἐλεηλάτῃ, δρέμ-
 τά τε τὰ ἐμπίπλοντα ἀπελαύνων, ἵν' ἔχη ἔσθας, καὶ κώμας
 πρὸς τὰς ἐμπιπλοῦσας. 18. καὶ ὀλίγον τε πρὸ ἰών, ἵπτα

negotio. quippe assuetus
 vincere praeliis omnibus, vi-
 ctum se tunc putabat, quia
 non vicerat. Sed eum pro-
 spera fors & faulrix statim
 consolatur. neque enim pla-
 ne rebus infectis rediit, sed
 majore quam speraverat
 14 successu. Nam impositus
 navibus permultis exercitus
 universus, nequaquam scili-
 cet quo intenderat, Roma-
 nae appulsus ripae: sed unda-
 rum impetu Parthorum ad
 agrum proVectus, haud pro-
 cul Ctesiphonte, qua in urbe
 sedes regis est. Is tunc pa-
 cem agitans, ac nihil ad se
 pertinere Severi pugnas au-
 tumans, quas gereret cum
 Atrenis, otiosus videlicet
 nihil expectabat mali. Ce-
 16 terum Severi exercitus cum
 ad eas ripas vi fluminis in-
 vectus, moxque in terram
 esset expositus, omnem ilico
 depopulari agrum coepit,
 abactisque, ut in quaque in-
 17 ciderant, pecoribus ad ve-
 scendum, vicisque aliquot
 incensis, paulatim usque ad
 Ctesiphontem perrexerunt:

qua in civitate magnus rex Artabanus commorabatur. Igitur imparatos nacti barbaros, caesis primo quicun-¹⁹ que restitissent, direptaque mox urbe, pueris foeminisque in captivitatem abductis, tantum ipso rege cum paucis equitibus elapso, thesauris illius ornatuque omni & suppellectile poriti, victores regrediuntur. Ita Severus, fortuna magis quam consilio, Parthicam victoriam adeptus est. Igitur prospere succedentibus rebus, literas ad senatum populumque Rom. de se magnificas dedit, ac depictas in²¹ tabulis pugnas, victoriasque suas exposuit: nihil non honorum decernente Senatu, & super his cognomina imponente devictarum gentium.

τω κὲ τῶ δῆμῳ τὰς τε ἀνάξιας μεγαληγορῶν, τὰς μάχας κὲ τὰς νίκας δημοσίως ἀνέθηκε χρυσαῖς. 22. ἢ ὁ σύγκλητος πάσης τε πρὸς ἐπιφύσητο αὐτῶν κὲ ἀποσηγορίας ἀπὸ ἑθνῶν τῶν κεχειρωμένων.

10. **I**Psē interea rebus ad orientem sic gestis Romam revertebatur, filios jam puberes secum adducens, confectoque itinere, ac provinciam ἐφῆβων ἤδη τελευτῆς.

KΑτορδύσας ὅ τὰ κεν ἀνατολῆν ὁ Σεβήρῳ εἰς τὴν Ρώμην ἠπέιχτο γῶν κὲ τὰς παῖδας εἰς ἡλύσας ὅ τὴν ὁδοποιεῖ

Κησιφῶντι, ἐνθ' ἡ δὲ βασιλῆος Ἀρτάβανου περιπεσόντες ὅ οἱ Ῥωμαῖοι ἀποδεδωκέναι τοῖς ἑβραίοις, πάντα τε τὸν ἐμπονεύοντα ἐφόρουν, κὲ διήσαντα τὰ ἐν τῇ πόλει, πάντα παῖδας κὲ γυναικας ἀγυλάωτες ἔλαβον, φυγόντων τῶ βασιλέως σωθῶν ὀλίγοι ἰππεδοί, τὰς δὲ δημοσίων χρημάτων ἀπὸ αἰρεσι πάντα τὸν κόσμον κὲ κελια ἀφῆσαντες, ἐπαυῖα ἔτω μὲν δὲ Σεβήρῳ μάλλον ἢ γνώμη, τῇ κ' ἰσχυρῶν νίκη κεκόσμητο. τῶν δὲ αὐτῶν δεξιῶν κὲ πᾶσαν δόξαν προχωρησάντων, ἐπίσειε τῇ τε σὺκ

moxque triumphans urbem ingreditur, reip,
deinceps intentus & disciplina domus sua.

III, 10.

ἐν τοῖς ἔθνεσι διοική-
ως ἐκάσθ' ἀπῆται τὸ
δὲς, τὰ τε ἐν Μυσοῖς καὶ
ἰσχυρότετα ἐπελδῶν,
ἐξ ἑαυτοῦ ῥωμαίων
καὶ μεγάλης δ' οὐμίας
δρησείας ὑπεδέχθη.
τε καὶ ἑορτὰς, θεὰς τε 3
μηγύρεις τῶ δῆμῳ παρ-
νομάς τε μεγαλόφρο-
δὸς, καὶ θεὰς τελέσας
ἰκας, ἐπ' ἑκ ὀλίγων ἐν
μη δέστειψε, δικάζων
ἐχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ
καὶ, τὰς τε ἡεῖς παι-
καὶ σωφρενίζων. οἱ δ' ἐ 4
μεγέκρια ἦσαν, ὑπὸ τῆς
μη πρυσῆς καὶ διαίτης
ὡσεὶ τὰ θεάματα
δούσης σπεδῆσα λῶιο-
τε καὶ ὀρχήσεως, τὰ ἦδη
ἰκνυτο. ὡσεὶς τε ἀλ- 5
ἐτασίαζον οἱ ἀδελ-
πρῶτα μὲν ὑπὸ παι-
εὺς φιλονεικίας, δι

ciis, ut cuique usus foret,
ordinatis, Myſorumque &
Pannoniorum recognitis
exercitibus, urbem dein
triumphans inuestus est,
multis acclamationibus o-
mnique cærimonia popu-
lo excipiente. Cui quidem
ipse festos dies sacrificiaque
& spectacula ac celebritates
indulſit, magnoque dato
congiario, & ludos pro vi-
ctoria celebravit. Romæ
deinde haud paucos mora-
tus annos, jus dicebat fre-
quenter, civilibus negotiis
& liberis erudiendis inten-
tus. At illi jam tum adole-
ſcentes deliciis victuq; urba-
no nimioq; spectaculorum
aurigationisq; & saltationis
studio, bonam indolem cor-
ruperant. Interque se fratres
diſſidebant, puerili primum
certamine, edendis coturni-
cum pugnis, gallinaceorum-
que conflictibus, & puero-
rum colluctationibus, exor-
ta diſcordia. Nam seu quid
in scena audirent, ſive item
ſpectarent, ſemper utiq; di-
verſis accedebant, nusquam

καὶ μάχαις καὶ ἀλεκτυόγων συμβολαῖς, πάλαις τε
καὶ ἀκλήλοις ἐρίζοντες. 6. ἢ τε ὡσεὶ τὰ θεάματα ἀ-
καὶ ἀκροάματα σπουδῆ, φιλονεικίως ἐκείσθε ἐμερίζετο.
ἀμφότεροι ὁμοίως ἠρέσκοντο, ἀλλὰ πᾶν τὸ πρὸ ἑτέρω

eisdem studente utroque: sed quod alteri carum foret, id alteri statim odiosum: committentibus etiam utrinque ipsos adulatoribus atque ministris, nihilque non ad gratiam suggerentibus, ut ad se quisque provirili diversos retraherent. His cognitis Severus reducere in gratiam, atque commendare conabatur. Tum Bassiano, qui tunc honores imperatorios adeptus Severus Antoninus, accepto Marci cognomine, vocabatur, ac major natu erat, uxorem dedit, filiam Plautiani, præfecti cohortibus urbanis. Hic, ut perhibent, Plautianus ab initio ætatis tenui fortuna fuit, seditio- nisque & aliorum criminum reus; ac multatus exilio: sed erat Severi municipis. Afer natione, atque, ut quidam putant, etiam consanguinitate propinquus: ut vero alii affirmant, flore magis ætatis per stuprum conciliatus. Hunc autem Severus ex parva humilique

φίλον, τῷ ἄλλῳ ἔχθρον
7 σωέκρουον ἢ αὐτὸς ἐρωθενοίτε κόλακας καὶ εἰποῦτες, πρὸς τὸ ἡλικίας κολακεύοντες
8 αὐτέλκοντες. ὃ ἢ Σεβαστῶντα πυνθανόμενον ἀγειν τε καὶ στοφενίζω
9 πρῶτον ἐπειράτο. πρεσβύτερον, ὃ γνήσιον ὄνομα Βασιανὸς εἰς τὴν βασιλείου οἴκου ελθεῖν, ὅτι δὴ τῆς πρῶτῃ ἀτυχῆσε Σεβαστῶντον ἀνόμασε. καὶ θελήσας αὐτὸν
10 γείαν φέρειν. ἡ γὰρ αὐτῷ γυναικί, γὰρ φενίται θελῶν. ἡν νη θυγάτηρ τῆ ἐπάρ
11 τῆς στρατοπέδων. πανὸς δὲ ἡν ὄνομα τῆτον. τὰ μὲν πρῶτα κίας, εὐτελῆ πνεύσας περυσιαδεῦσαι ἔλεγον

λόντα ἐπὶ σάσει καὶ πολλοῖς ἀμυρτήμασιν. ὄντα τῶν εἰ αὐτῶ (Λίβυς γὰρ καὶ κείνῳ ἡν) ὡς μὲν πνεύσας πρὸς γυῖον αὐτῶ ἐπαρχόντα. ὡς δὲ ἕτεροι διέβαιον αἰμαζέση τῇ ἡλικίᾳ γυρόμενον παιδικῶ. 12. πλε

ῥο ἐκ μικρᾶς καὶ εὐ-
τύχης εἰς μεγάλην
ἀγαθὴν ἐξέσταν, πλούτῳ
ἰσβάλλοντι ἐκόσμησε,
αἰραμένων χαριζόμε-
αὶς ἐστίας. εἰδὲν ἔτερον¹³
ἢ μειοσύμῳ πρὸς
τὴν ἀρχὴν. ἢ πρὸς ἐκείνῳ
όμενῳ, ἕτερον ὠμότητ¹⁴
ἐν πᾶσιν οἷς ἐπεσπέν-
ετο, φοβερώτερον τῆν
ἐκείνων γυόμενῳ.
ἢ θυγατέρα ὁ Σεβήρ¹⁴
: τὸν ἕω, τὸν οἶκον ἢ-
ὁ δὲ Ἄντωνν¹⁵, ἐπά-
ιδόμενῳ τὸν γάμῳ,
ἢ τὸ μᾶλλον ἢ προαι-
σινεζόμενῳ, ἀπε-
παύω πρὸς τὴν κόρη
το, καὶ πρὸς τὴν πατέ-
ῆς. ὡς μήτε ἄνθις μή-¹⁵
κα κοινωρεῖν, μυσάθη-
τὴν κόρη· ἀλλ' ὡς τε
τὴν ἀποκτενεῖν καὶ αὐτῶν

fortuna ad opes maximas
provexerat: ac damnatorum
bonis adjudicatis, longe su-
pra ceteros collocupletave-
rat, tantum non imperio
quoque participato. Quēis
ille opibus licentiaque abu-
tens, nihil crudelitatis aut
violentiæ, ut quidque age-
ret, omittebat, cunctis etiam
atrocior omnium ætatum
principibus. Ergo hujus fi-
liam Severus uxorem filio
suo tradidit. Enimvero An-
toninus ipse, parum lætus eo
matrimonio, ac necessitate impul-
sus, puellam ipsam pariter &
puellæ parentem pessime
oderat, sic ut ne torum qui-
dem laremque cum ea com-
munem pateretur: adeoque
aversabatur ut minaretur
quotidie, occisurum ipsam
patremque, simulatque im-
perium solus obtinuisset.
Quod cum illa identidem ad
partem referret, simulque
quantopere foret invisā pa-
tefecisset, magnopere ho-
minem irritavit.

πατέρα, ἐπὶ ἀντὶ τῆς ἀρχῆς ἐκκερατῆς γυή¹⁵ μόνῳ. 16. ταῦ-
τὴν κόρη ἐκάστοτε ἀπήγγελλε τῷ πατρί, καὶ τὸν γάμῳ τὸ μῆ-
ρη γυόμενῳ, πορώζουεν αὐτὸν.

Igitur

II. Igitur Plautianus senem iam Severum ipsum cernens, ac morbo sæpe laborantem, contra vero Antoninum ferocem imprimis audacemque juvenem, pavidus ob illius minas, decrevit facinus invadere aliquod, priusquam ipse opprimeretur. Suberant præterea multa, quæ hominem ad imperii cupiditatem inflammarent: opes quantas nemo antea privatus possederat: militum præterea obedientia, & apud omnes Romanæ ditionis homines maximi honores. adhæc habitus, quo in publicum prodibat: siquidem larum clavum perpetuo habebat, atque in secundis consularibus numerabatur. Ensem præterea gestabat, cæteraque omnia supremæ dignitatis insignia adeo, quacunque incederet, trux atque horribilis, ut non modo non adiretur à quoquam, sed etiam, qui fortuito occurrebant, ab eo averterent oculos. Quin anteambulones aliquot, quacunque iter faceret, denuntiabant, ne quis in proximo consistere, neve illum contueri aude- ret, sed averterent universi

1 Ὁ Ἰπλαυτιανὸς, τὸν μὲν Σεβήρον σβύτιω τε ἦδη, καὶ σω-
 2 ὑπο νόσῳ ἐνοχλόμενον ὃ Ἀντωνίνον, ἐμβριδ-
 3 δρασιῶν νεανίαν, δεδι-
 4 ἀπὸ τῆς ἀπειρίας, δρα-
 5 μᾶλλον, φοβήσας, ἢ π-
 6 ἀναμείνας, ἠδ' ἐλησεν.
 7 αὐτὸν καὶ πολλὰ ἰὼν τὰ
 8 βασιλείας ἐπιθυμίαν αἰ-
 9 δοντε. πλεῖτά τε δεδι-
 10 μὴ πειστέρον πνι ἰδιώ-
 11 π' ἐχέμετο, στρατιωτῶν
 12 ἐσπείαι, πικρὰ τε αἰ-
 13 τῶν ἀρχομένων. ἡμίμα
 14 πρεσβεί. ἡμίμαρο δ'
 15 πλατύσημαν ἐδίττε,
 16 τοῖς δευτέροις ἰσώαται
 17 ἐτέτε κλο, παρρηώρητό τ'
 18 ξίφθ, καὶ πατὸς ἀξ-
 19 τῶν ἡμίμα ἐσσε μ-
 20 ποροῖων ὃ φοβερός ἰὼ, ο-
 21 τε πνὰ πρεσβείνας, ἀλλ-
 22 τὸς ἰσώαντων μένος ἀν-
 23 5 φερούσι πρεσβείοντες ἀπὸ
 24 ρυθῶν μηδένα παρὰ
 25 μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπεν
 26 ἀποσπρέφασθ καὶ κέτω βλ

ρ κὶ ὁ Σεβήρης ἀγγέλ-6
 νοῖς ἐπ' ἀνυπὴρέσεσθε,
 ἀπεχθὴς ἤδη κὶ βαρὺς
 ἰνὴ ἐγγύετο, ὡς κὶ περὶ
 πνα' ἀπὲ τ' ἐξουσίας Ἰόν
 'θον, κὶ πῆσιν κωλύειν
 τ' βάλλον τ' ἀλαζονείας.
 μὴ φέρων ὁ Πλαυπα-7
 ἐτόλμησεν ἐπιβελεσθαι
 χῆ· κὶ μηχανᾷ τοιά-
 τατορνίν· ὡς ἔς τ' ἔσ
 ὑπὸ χλιαρχούτων· ἔ-
 κερβαλλόντως τ' Πλαυ-
 ἐδεράπιδε, κὶ πάντων
 ἐτοποιούτων, ἐκείν·
 ἰονι θρησκεία ὡκίωτο
 . τῆτον πῶστατον ἠεὺ 9
 , χει ἀπορρήτες μόνον
 ε φυλάξαι κὶ πληρῶσαι
 αὖς, περὶ δειλῶ μετα-
 ἀμειν·, πάντων ἀνα-
 ηκότων, Νδν σοὶ χει-
 ἔφη) τέλ· θ' ἡρνᾶον¹⁰
 ἵναι ἀνοία τε κὶ ὑπὸ
 ὡς πρὸς με ἐπεδείξω,
 τε, ἀμείψασθαι σε χαί-
 , χει πᾶν πρὸς ἡκούσαν
 ἐποδουῶναι. πρὸς κει-
 ἐ σοὶ αἰρεσις, ἢ τῶ

oculos, terramque despecta-
 rent. Quæ cum cognovisset
 Severus, ne ipse quidem
 prorsus æqui boni facere,
 sed molestius jam gravius-
 quæ ferre; sic ut nonnihil
 etiam de illius auctoritate
 detraheret, ac persuadere
 homini conaretur, aliquid
 jam è tanta illa insolentia
 imminueret. Quorum im-
 patiens Plautianus, non dū-
 bitavit imperium ipsum
 appetere insidiis. quocirca
 talia quædam machinatur.
 Saturninus erat quidam tri-
 bunus, qui Plautianum im-
 p̄simis observabat; & cum
 facerent idem omnes, unus
 tamen ille majore quadam
 venerationis specie, magis
 magisque homini obrepse-
 rat. Hunc sibi igitur fidis-
 simum fore putans, ac so-
 lum denique commissa ta-
 cite habiturum, & impe-
 rata facturum, vocari ad se
 sub vesperam jubet: remo-
 tisque arbitris, Nunc il-
 lud, inquit, est, cum sum-
 mam imponere manum
 debeas amoris observantia-
 que tuæ, cujus mihi hacte-
 nus dedisti specimen, cum-
 que ego remunerare te pro
 meritis, ac debitam referre
 gratiam possim. Datur optio
 tibi

tibi, velisne ille ipse evade-
re, quem me nunc esse cer-
nis, atque huic tantæ poten-
tiæ succedere: an perire sta-
tim, dato contumacis animi
supplicio. Neque tu vel ma-
gnitudinem rei pertimue-
ris, vel nomina imperato-
rum expaveris. intrare tibi
in cubiculum, ubi somnum
capiunt, soli nempe licet, re-
dcunte vice nocturnæ custo-
diæ: clam nulloque prohi-
bente, facile quod volueris
transiges. Nihil est autem
quod hic meum jam expe-
ctes imperinm. Abi modo
in aulam principum, quasi
aliqua à me mandata habeas
arcana & gravia: atque, ut
virum fortem decet, senem
unum ac puerum, intra
suum utrumque cubiculum,
obtrunca. Nam cum in
partem veneris periculi,
etiam re confecta, in par-
tem maximi honoris succe-
des. Hæc dicta ut animum
tribuni perterruerunt, ita
minime consilium excusse-
runt. Sed ut homo neuti-
quam mente captus (erat
enim genere Syrus: ac sunt

11) ὁ ἄρ' ἐμ. ἐν αὐτῷ ὄρεῖς οἰ-
πλῦ δε πλῦ ἐξ ἐσθίαν πῶρ
βείν, δ' ἴα δεξ' ἀμείνον με-
θ' ἀνάαι ὀυτίκα, ἀπ
12) ὑποχόντα πμωρίαν. μ.
Ἐργε τὸ μέγιστον ὅτι
τέτω, μηδ' ἐτὸ τῆς βασι-
ῶνομα παρεπείτω. ε-
τε γὼ μέγιστον Ἐσωματί-
αία παύσον, δύνασαι μ.
ἀτε τ' νυκτερινὴν φρε-
13) πειὸ δ' ἐλ' κει χειρισμένῃ
π' ἀ' αὐ' μέλλοις τα-
λανθάνων, ἀκωλύτως
ἔξῃς. ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ
αὐτὰ κελεύεται πρὸς
14) μήτε σὲ ὑπακῆσαι.
δ' ἢ εἰς πλῦ βασιλῆον
κ' ὡς πνευ ἀγγελίας ἐ-
σας κ' ἀπορρήτως πῶρ
φέρων, ἐπειτελδῶν
15) ἀπόκλεινον. ἀνὴρ ὁ γ'
γένε, ῥαδίως καλερ-
νῶ πρὸς βύπλω τ' κ'
16) ρειον. μεταχὼν γὼ τὸ
τῆς κινδύων, μεδέξ

μερίσων τ' καλορδύσεως πμωρί. 17. Ταύτα ἀκίσεως ὁ-
χης, ἐξεπλάσθη μὲν τ' ψυχὴν, ἐκ ἐταρῶν κ' ὅ τ' γνάμ.
ἀτε ἀνὴρ ἐκ ἔξω φρενῶν καθεσῶς, (κ' γὼ λῶ τῶν γ' ἰε

τεροι δ' ὡς πρὸς τὰς
οἱ ὑπὸ τῆ ἀνατολιῶ
ποι) τὸν θυμὸν ὄρων
ὄντα τὸ κελύοντα,
ἰσῆαν εἰδὼς, ἐκ ἀντι-
μὴ παρ' αὐτὴ κολα-
προσποισάμενον ὅ
α καὶ ἀσπασά ἀκείνῃ,
νήσας τε ὡ ἥδη βα-
γμαματῆιον ἤπισε
φέρων τὰς ἐπιτολάς.
ἄ τῆτο τυραννικὸν, 19
ἐκπέμποιεν ὅπῃ φόνον
ἐντέλλεσθαι τῆτο
μαμάτων ἵνα μὴ, γ-
ον, ἢ ἀκαταπίμαντον.)
αυπιανὸς, τυφλῶπων 20
θυμῆα, δίδωσιν ἀυ-
γμαματῆιον, καὶ ἐπι-
ἐπὶ τὸν φόνον, ἐπιει-
σθ), πρὶν διαβόη-
ῦεσθαι τὸ παραχρῆν,
μ τὸς καλέσοντας αὐτόν. 21, ἵνα ἐφθῆ πρῶτον, ἐν
ασιλείοις ἢ ἀνεσθῆ τῶ βασιλείαν πρὸ διαβόων.

ferme ad orientem morta-
les acerrimis ingeniis) co-
gnito furore ac vecordia
ejus, qui id imperabat, quan-
tumque ei liceret minime
ignarus, haudquaquam au-
sus detrectare, ne scilicet
continuo daret pœnas, cum
se optata ac lubentia simula-
ret audire, prius adorato il-
lo, tanquam imperatore,
jam libellum petebat de-
mandatæ sibi cædis. Qui-
pe mos tyrannis, cum ali-
quem indemnatum occidī
jubent, per literas potissi-
mum injungere, ne dein cæ-
dis imperatæ nullum relin-
quatur argumentum. Hic
Plautianus, cæcutiens ni-
mia cupiditate, dat libel-
lum tribuno: atque ad cæ-
dem mittens, admonet di-
ligenter, ut interfecto utro-
que principe, priusquam
divulgetur facinus, se jubeat
acciri: quo ante in palatio
conspiciatur, quam occupa-
tum imperium quisquam
audiat.

ἵ τῶ ταις δὴ τῆ σω-
κταις ἀνεσθῶν ὁ χλι-
εἰσῆλθε μὲν δια πά-

SVb hac pactione tribu- 12.
nus digreditur, ac de mo-
re totam libere domum

prin-

principis pervadit: cognito-
que quam difficile factu fo-
ret, duos ab uno homine
principes, & quidem diver-
sis habitantes cubiculis, ob-
truncari, adit ad Severum, &
cum janitoribus agit, ut se
ad principem introumittant:
afferre se, quæ ad illius salu-
tem pertineant. Illi hæc Se-
vero renuntiant; qui tribu-
num continuo iubet acciri.
Ingressus, *Venio*, inquit, *tibi*
ô domine, *Et sane putat*
is à quo sum missus, ad ca-
dem tui carnificinamque:
ut egomet opto ac volo, bene-
ficii auctor tibi & salutis.

Plautianus imperium cap-
ptans insidias, cadem mihi
tuam filiique tui manda-
vit: neque verbis modo, sed
& literis, testimonio est hic
libellus. Equidem ego recepti
facturum, qua imperaret, ne
alter scilicet me detrectan-
te, negotium susciperet: Se-
rum ad indicandam rem
tibi sum prelo, ne ignarum
illius opprimat audacia.
Dicenti hæc tribuno, atque
libertim lacrymanti, non
continuo tamen fidem Seve-
rus habebat. quippe adhuc

μένε, ἀλλ' ὡ ἐγχειρῶ. σοὶ ὅ τὰ δὴ φωνήσων ἢ κω, ε
λάθει τὰ τοιμώμενα. γ. Τοιαυτά πινά λέγοντι αὐ
κρῦοντι, ἐκ δ' ὅπως ὁ Σεβήρης ὅπισθεν σεν. ἀλλ' α

σης τῆς βασιλικῆς οἰκ
2 τὸ ἐστὶ, ἀκολύτως
ὅ ἀδύνατον ὄν δύο δὲ
ζεδα βασιλέας, ἢ το
δραφόροις οἰκοῖς δὲ
τας, ὅπως τὰ δὴ με
Σεβήρης, καλέσας τὴν
σλικῆ δαλάμει φύλα
ξίωσεν εἰσαχθῆναι ε
ὡς δὴ ἕστ' σωτηρίας α
να ἀγγέλων. οἱ ὅ, δὴ
3 τες τῶ Σεβήρη, ἢ κει
τ' αὐτῆ ἢ χλῖαρχ

4 γαρ. ὅ ὅ εἰσελθῶν
σοὶ (ἐφῆ) ὃ δέσποτα.
ὁ πῦλαις οἶετι, φοι
δύμη. ὡς δ' αὐτ
μῶτε ἢ βέλομαι, α
5 ἢ δὲ γρῆτης. Πλαυ
ἐπιβελῶν τῆ ἀρχῆ
λατό μοι φόνον σὺ
παιδός· ἢ τὸ ἐλό
νον, ἀλλ' ἢ ἢ γράμμα
βρῆρτυρεὶ τὸ γραμμα
γῶ ὅ ἕπερῶ μὲ
μῆ, ἐμῶ τὸ ἔργον αὐτῆ

ἐν τοῖς σέρνοις τὸ
ὑπανφίλον, συκοδ-
πινα καὶ σκωλιὰ πᾶσι
πρωτῶν δὲν, ἠγείτο τε τὸν
αὐτῶν, ἔχθει τῶ Πλαυ-
τιανῶν, καὶ μίσει τῆς ἐκείνου θυ-
μῶν, ἀρνηκέναι πνὰ τέ-
λει αὐτῶν, καὶ διαβολῶν
καὶ φθορῶν. μετὰ πρῶτον 8
τῶν ἡδὼν ἠπᾶτο ὡς
τα κατυκοδιάζοντα καὶ
ἐκείνου καὶ οἰκείου. ὁ δὲ 9
ὡντιν τὰ μὲν πρῶτα
λυτο, καὶ εἰδέναι
ὡν τὰ λεγόμενα. ἔκει 10
τῶ χιλιάρχου καὶ τὸ
ματεῖον δεικνύων
τάρσιμῶν τε αὐτὸν, καὶ
βρεπὴν εἰς τὰς ἐλέγχους
τωντῶν. ὁ δὲ χιλιάρχος, 11
εἰς ὅσον ἠκὲς κινδυνεύει, δε-
τετὼν πρὸς τὸν Πλαυ-
τιανῶν Σεβήρου δ᾽νοίαν, ὅτι
ὡς εἰ λάδοι ἢ ὅτι
καὶ μὴ ἐλεγχθεῖν, ὅτι
αὐτῶν ἔχ ὁ τυχὼν ἐπιρ-
καὶ τίνα (ἔφη) ὡ δὲ ἀπο- 12
λεγχον μείζονα βέλεσθε, ἢ πᾶσι ἀπὸ δέξιν φανερωτέρας;
ἔφατε γὰρ δὴ μοι (ἔφη) πρὸς ἐλδόντι τῶν βασιλείων, διὰ

in pectore multum ex Plau-
tiani amatorio infederat:
quin esse id totum nego-
tium compositum ac fabu-
losum suspectabat; ratus fi-
lium suum Plautiano infe-
stum, natamque ejus pero-
sum, commentum esse tech-
nam hujuscemodi ac morti-
feram calumniam. Quare
accitum ad se, graviter in-
crepare institit, quod in ho-
minem amicum atque do-
mesticum talia machinare-
tur. Antoninus autem pri-
mo quidem deiebat, igna-
rum se totius negotii: dein
instanti tribuno, & libellum
ostendenti, animum auda-
ciamque addebat ad crimen
coarguendum. Sed ille, co-
gnito quam magnum in di-
scrimen venerat, tum prae-
rea haud ignarus, quam ac-
ceptus Severo Plautianus
foret, neque non etiam in-
telligens, si latuissent infi-
dia, parumque indicium pro-
baretur, exquisitissimum si-
bi impendere supplicium.
Et quodnam, inquit, ὁ do-
mini, argumentum am-
plius, quodve apertius qua-
ritis indicium? Sinite egre-
diar regia, perque aliquem

fidum mihi hominem signi-
ficem Plautiano, facta esse
jam quæ imperaverat. Ade-
rit ille statim re credita, va-
cuam scilicet regiam occu-
paturus. ibi vestri muneris
13 fuerit, rem totam deprehen-
dere. Iubete modo in ædi-
bus quietem agitari, ne præ-
cognita res omne consilium
subvertat. Hæc locutus, fi-
dissimum sibi hominem deli-
git, qui Plautianum suis
hortetur verbis, acceleret
14 atque adsit quamprimum,
dum uterque princeps jacet.
oportere, antequam res
populo innotescat, intus esse
cum: ut scilicet occupata
arce constabillitoque imperio,
velint nolint universi,
non scilicet principatum
adeunti, sed jam plane prin-
15 cipi obediant. His creditis
Plautianus (erat autem jam
diei vesper) magnam in
spem sublatus, loricam in-
duitur sub vestem, tuendi
corporis gratia: simul con-
fessio vehiculo properat in
16 regiam, paucis modo qui
aderant deducantibus, ratis-
que eum magnis de rebus
ab imperatoribus acciri. Ut

πινθη τῶν ἐμῶν πσιῶν δι-
σαι, ὅτι δὴ τὸ ἔργον καλεῖ-
σαι. ὁ δ' ἀφίξετο πσιεύ-
κῆ οἰόμενος ἔφημα τὰ β-
13 λεία καταλήψασθαι. ἔτ
ἀφίκεται, ἡμέτερον ἢ
των δρῶν τ' ἀλήθειαν.
χαιρὲν εἶ) πολλῶ ἀπ' ἰ-
σημα καλῶσατε. ὅπα
περὶ πόμεινον μὴ περ-
14 δὲν ἀνατραπῆ. Ταῦτ
πῶν, ἐντέλλεται πινθ
σοτάτων ἑαυτῶ ἀλ-
Πλαυτιανῶ ἠκεν τ' ἰαχ-
κῆσθαι τὸ ἀμφοτέρων ἰ-
στέας, καὶ δὲν αὐτ' ἐνδε-
πρὶν ἐκτεσε τὰ δῆμα
15 ας, ὡς αὐτ' ἀμφοτέρων
λημμένως, καὶ τ' βασι-
ιδρυμένως, ἔχοντες τε
κοντες πάντες ὑπακού-
ἔσμεν βασιλεῖ, ἀλλ
16 ὄντι. τούτοις πσιεύ-
Πλαυτιανὸς ἠδὲ περὶ
ἑπέργον, ἀφ' οὗ τῆς ἐ-
δῶρα καὶ μὲν ἀμφοτέρων
σώματι τ' ἀσφαλείας χ

17. κρύψας δ' αὐτ' τῆ λοιπῆ ἐδῆπ, ὅπρως ὀχύματι τ',
δίως εἰς τὰ βασιλεῖα ἠπείγετο, ὁλίγων αὐτ' ὄραματι

παρήσαν, οἰόμενοι κεκλι-
 ῖ ὑπὸ τῆς βασιλείῳ δια-
 ἐπέξαντα. ὡς ὃ ἐπέση 18
 βασιλείῳ ἀλλῆ, ἀκωλύ-
 τε εἰσῆλθεν, ἀγνοούντων
 πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ αὐλά-
 . ὑπαντῶμεν ὅτι ὁ χ-
 ἰχθὺ ἐνεδρῶν τε
 πείπεν ὠλογράφου, καὶ
 ἐν σωήδῳ λαβόμεν ὅτι
 ἰρὸς, εἰς τὸ δωμάτιον εἰς-
 ἴκῃ, ἐνταῦθα ἔφασκεν ἐρρί-
 ῖ τὰ τῆς βασιλείῳ σώμα-
 δι ὃ παρεστῆκεν ὁ Σε- 19
 ῖ νεανίας τῆς πρὸ αὐτῆ
 κτοφυλάκων, οἱ συλλή-
) αὐτὸν εἰσελθόντα. ὁ ὃ 20
 ὑπαντῶν ἐφ' ἑτέροις ἐς-
 ἰν ἐλπίσιν, ὁρᾷ τὴν βα-
 ῖς ἀμφοτέρους ἐφεσῶτας
 ἠφθίς τε καὶ εἰχέλο, ἐκ-
 εἰς τε τὸ πρῶτον ἐ-
 κὺ ἐλιπᾷ. ἀπελογοῖ 12
 , πάντα φάσκων ψευδῶ
 συσκέδῳ καὶ αὐτῆ κὺ δράμα ἐσκεδάσθαι. πολλὰς ὃ τῆ
 ἐβεβήρε ὄνειδίζοντι ὅτι ἐυρεγίας τε κὺ πμάς, ὅτι πίσεως
 ἀνοίας τ' ἀνώθεν ὑπομιμνήσκοντι ὅτι, ἠρέμα πως ὁ Σε-
 ῖ ἠπείγῃ πειδοῖ τῆς ὑπὸ τῆ Πλαυτιανῆ λεγόμενων,
 δι ὑπεφάνη ὅτι δώρεκ ὅτι μέρ ὅτι, καλαρῆρα χείσης τ' ἐπ'

autem in aulam nullo pro-
 hibente ingressus est, ignaris
 qua agerentur custodibus,
 occurrens tribunus, compo-
 sito dolo salutar imperato-
 rem : dein manu prehensum
 deducit intra cubiculum,
 ubi projecta esse impe-
 ratorum cadavera mentie-
 batur, Iamque aliquot è
 corporis sui custodibus Se-
 verus comparaverat, qui sta-
 tim ingresso manus injice-
 rent. At Plautianus cum
 longe alias animo spes agi-
 tarer, ut ingressus cubicu-
 lum esset, cernens utrumque
 illic stantem principem,
 comprehensumque se tene-
 ri sentiens : se tanta perterri-
 tus, rogare, supplicare, falsa
 illa omnia, commentum id
 in se fabulamque excogita-
 tam. Igitur exprobrante
 hinc Severo beneficia & ho-
 nores, illinc Plautiano fidei
 benevolentiaque suæ veteris
 testimonia repētente, paula-
 tim labascere Severus, atque
 adduci Plautiani verbis, do-
 nec pars lorice per scissum
 vesti-

vestimenti apparuit. Quae Antoninus animadversa, audax juvenis & iracundus, ac jam antea homini infestus, atqui, inquit, ad hec certe duo quid respondeas expecto. Venisti ad imperatores sub vesperam minime accitus? dein quid sibi rogo haec lorica vult? quis ad coenam comestationemve armatus accedit? Simul haec dicens, jubet tribunum, caeterosque qui aderant, ilico cum strictis gladiis obtruncare, ut hostem manifestarium, Nihil illi cunctati, iussa faciunt juvenis imperatoris, occiduntque hominem, & cadaver in viam projiciunt, ad vulgi ludibrium. Hunc finem habuit parem vitae Plautianus, in exhausta homo cupiditatis.

ὡς ἂν πῦσι φανερὸν γένοιτο, καὶ ὑπὸ μιτυαίων ὑβεί. 26. τέτω μὲν δὴ τῷ τέλει Πλαυτιανὸς ἐχρήσατο, αἰτεζήσας πάντων ἐπιθυμίᾳ, καὶ χηνοίμειθ' ἐν τῷ τέλει 5ῳ ὑποηρέσια.

13. CAETERUM Severus, duobus praefectis militari- bus constitutis, plurimum in suburbanis, aut circum maritimas Campaniae oras agitabat, jus dicens, & seiois, καὶ τοῖς ᾠθραλίοις τῆς Καμπανίας χωρίοις, δι

22 αὐτῷ ἐδῆτο. ὄψρ ἰδῶν Ἀντωνίνου, ἰέθ' ἄρα θυμοειδής τε καὶ φύσει μὲ 23 τὸν ἀνδραποῦ, Ἀλλὰ πᾶν δό (ἐφῆ) ταῦτα τί ἀνὰ κρίναισι; ἢ κἄν πρὸς βασιλῆος ἐπέεας, μὴ κελδῶσαντα ὃ δῶραξ σοὶ τί βούλεται 24 μὲνθ' ἔρχεται; Καὶ τε εἰπὼν, κελδῶει τῷ χριχω τοῖς τε παρῶσι, σπμμένοις τὰ ξίφῃ, φωντὸν ἀνδρα, ὡς ὁμολογ 25 νως πολέμιον. οἱ δ' ἢ μὴ λήσωτες, κελδῶσαντ νέφ βασιλεῖ πείδουλα. 5ῶσι τε αὐτὴν, καὶ τὸ ῥίπῃσιν εἰς τὴν λειωφ

1 O ὃ Σεβήρου ἔμ πῦ ὑπ' ἀρχοντας. 2 φραλοπέδων κατέστησε τὸς ὃ τὴ πλείστα ἔβιβεν ἐν τοῖς βασιλικῶς

α) τὰ πολιτικὰ διοικῶν.
 ἰσὶ γὰρ ἤθελε τὴν παιδείαν
 ἐν Ρώμῃ διαύτης χρῆσθαι
 λαύειν, ἐπεὶ ἄρ' αὐτὸς ἐώ-
 πει τὰ θεάματα ἐσπου-
 ούτας ἀπαπέσειεν ἢ βα-
 ρύσειεν ἢ ἠρμόζεν. ἢ τε περὶ ἐ-4
 α σπουδῆ καὶ οἰκονομίας,
 φοροῦν ἔχουσα καὶ ἀσπί-
 ἀει τὴν γνώμην, τῶν ἀδελ-
 ἐτάρα πρὸς τὰς ψυχὰς,
 ὑπὸ τὰ τε εἶδ' ἔχει καὶ
 ἔχει παρ' ἑαυτοῦ. μάλιστα δὲ ὁ
 τῶν τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
 τὰ ἀσπί μὲν τὴν Πλαυ-
 ὄν. ἢ δὲ ἴτο δὲ καὶ ἐφοβήτο
 πατέρα περὶ τῶν ἀνῆκε-
 τῆ τε θυγατρὶ μὲν ἐκείνη,
 αὐτὴ δὲ αὐτῆ, παντὶ ἔστω
 αἶον ἐμνησαντο. ὁ δὲ Σε-7
 ἔ αὐτῶν τε ἐκείνων καὶ
 ἀδελφὸν αὐτῆς εἰς Σικε-
 ν ἐξέπεμψεν, ἀντάρκην
 περὶ αὐτῆ εἰς τὸ βικῶν
 μιλῶν. μνησόμενον τὴν
 βασιλῆα καὶ γὰρ ἐκείνον τοῖς
 τῶν τῶν πασι πολέμοις γε-
 ἔνε ἔως ἐχρήσατο. αὐτὸς δὲ ἐπειρῶτο συνάγειν αἰεὶ τὴν
 αἰδίας εἰς φιλίαν, καὶ περὶ τρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν,

civilibus negotiis intentusque
 cupiensque in primis, uti
 Romæ sui liberi bonis mo-
 ribus instituerentur. Nam
 ludis eos spectaculisque ve-
 hementius studere animad-
 verterat, quam principibus
 conveniebat: quo fieret uti
 studio certamineque sem-
 per in diversum tendente,
 etiam animi juvenum di-
 straherentur, quibusdam
 quasi admonis contentio-
 num atque inimiciarum
 facibus. Maxime tamen An-
 toninus intolerandus, sub-
 lato jam à medio Plautiano,
 terribilisque & formidolo-
 sus erat omnibus: tum illius
 natæ, conjugii scilicet suæ
 quibus maxime artibus aut
 machinis poterat, exitium
 intendebat. At Severus
 ipsam pariter cum filiolo
 quem pepererat, relegavit in
 Siciliam, datis opibus quan-
 tæ ad victum atq; usum ab-
 unde sufficerent: imitatus
 in hoc Augustum, qui filios
 Antonii, posteaquam hostis
 judicatus est, eodem modo
 tractaverit. Ipse ad pacem
 concordiamque revocare li-
 beros, & reconciliare utrun-
 que alteri conabatur: ad-

monens indentidem veterum fabularum, in quibus pleræque regum calamitates fraternis ortæ seditionibus memorantur. Huc addebat, thesauros templaque pecuniis plena esse, divitias foris ex vectigalibus accedere: posse in tanta opulentia militem largitione teneri: auctas in quadruplum copias urbanas: tantum sedere exercitum ante urbem, ut

10 nulla externa vis, seu multitudinem ipsam militum, seu corporum magnitudinem, seu pecuniæ abundantiam spectes, par inveniri tantis opibus possit, sed ea in nihilum recasura, ipsis inter se discordantibus atque intestinum agitantibus bellum. Hæc ille quotidie edifferens, precesque castigationibus admiscens, reprimere illorum spiritus, ac reducere

12 germanos in gratiam studebat. Cæterum omnia frustra erant. quippe franos ore depulerant, proni semper in peius. Atque illos, adulescentes adhuc, in ipso ætatis

13 fervore atque in summa licentia, voluptatū omnium

μύθων τε αρχαίων κῆ δρ
μάτων ἐπεμνήσκεν α
βασιλέων ἀδελφῶν συμ
ρῆς ἐκ γάσεως διηγέμεν
θισυρῆς τε κῆ νεῆς, π
9 εἰδείκνυε χρημάτων πλή
πλήτην τε κῆ δύναμιν ἐκ
σεαυτῆς ἐξωθεν ἐπιβελεδ
τοσαύτης μῆ ἔσσης οἶκοι π
10 σίας, ὡς ἀφειδῶς κῆ δα ψ
πῆς σερπώτως χορηγε
τῆς τε ἐν Ῥώμῃ δυνάμ
ὀυτῆς τετραπλασιαδεῖς
κῆ σρατοπέδου τοσούτου α
11 τῆς πόλεως ἰδρυθέντες
μηδεμίαν εἶδῆ δυνάμιν ἐ
θεν ἐχέειν μὴδὲ ἀντί
λου, πλήθει στρατῶν, μήτε
γέδει σωμαμάτων, μήτε χρη
12 των περιεσίου. πλὴν ἔ
ὄφελος τῶν πάντων ἔ
γε, σασιαζόντων πῶς ἀ
λες, ἔ τε πόλεμος ἐνδον
13 τος. ὁ μὲν δὴ παλαιὰ
λέγων ἐκάστοτε, ποτὲ μὲν
παρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήθ
σωφρονίζεν αὐτὸς ἅμα.

συνάγειν ἐπεσῆτο. 14. οἱ δὲ ἔπειθε ἔπεισοντο, ἀφωλύαζον
ἐπεδίδουαι εἰς τὸ χεῖρον. ἄτε ἡ νεανίας σφειγῶντας, κῆ

λικῆς ἐξουσίας εἰς πάσας
ἂν ὁρέξῃς ἀπὸ πῶς ἔρ-
είας, ἔχουσι τῆς κολα-
σιῶν ἀνδραγαθῶν πρὸς
ἑμὸν ὑποκείμεναι. 10
καὶ ἐπιθυμίας αὐτῆς
ἵς περὶ τὰ ἀρχαῖα σπου-
δαῖς, ἀλλὰ καὶ αἰετὶ χαρῶν
ἰσχυροῦς, δι' ἃ δὲ φρα-
σὲν ὄν ἐκολάκευον, λυ-
πῶν τὸν ἀδελφόν. 16. ἡ δὲ γυνὴ πρὸς καὶ λαβὼν ἐπὶ τοι-
ς ὑποκρίσεσιν ὁ Σεβῆς ἐκολάσειν.

irritamentis incitatos, etiam
adulatorum ministeria di-
versos trahebant : scilicet
qui non modo illorum ob-
sequerentur cupidinibus at-
que flagitiis, sed nova sem-
per aliqua excogitarent, un-
de alteri gratum fieret, alter
offenderetur. Quorum etiā
nonnullos Severus ipse, in
huiusmodi ministeriis de-
prehensos, supplicio affecit.

ῥαλλοντι ὃ αὐτῷ ἐπὶ 1
πρὸ τοιούτω βίῳ τῆς παι-
κῆς τῆς περὶ τὰ θεάματα
περὶ σπουδῆς, ἐπισέλει ὁ
Πανίας ἡ γέμεναι, σα-
ν τὰς ἐκείναι βαρβαρῶς
ων, καὶ κατατρέχοντας τῆ
ν, λείαν τε ἀπαγαγεῖν,
θεῖν τὰ πλείονα. 2
ου χειρὸς πλείονα πρὸς
εἶαν τὰ πέπε, ἢ βασιλι-
πιδημίας. ὁ δὲ Σεβῆς 3
ἀσμένως ταῦτα ἀκού-
ούσει μὲν καὶ φιλόδοξον
ς ὑπαφῶν, καὶ μετὰ τὰς
ἵνα τοιαῦτα καὶ ἀρχὴν νί-
κα ὑποσηγορίας βεβλόμενον καὶ κατὰ Βρετανῶν ἐγείρειν

Hanc liberorum suo-^{14.}
rum vitam, & indeco-
ra in spectaculis studia,
ferens graviter senex impe-
rator, literas à Britannia
praefecto accepit, quae doce-
bant, barbaros illic seditiones
agitare, regionemque
omnem incursionibus ac
depopulationibus vastare:
quare majore manu ad resi-
stendum, vel etiam principis
ipsius praesentia, opus esse.
Lætus ea Severus accepit:
quippe homo suapte natura
gloriae appetentior, post vi-
ctorias ad orientem septen-
trionemque, & cognomina
utrinque parva, etiam tro-
pæa contra Britannos exci-

zare aliqua cupiebat, Ad hæc filios quoque abducere ex urbe, ut procul à mundiis urbanis, in castris militari vitæ ac sobriæ juvenes insuescerent. Ita expeditio- nem in Britanniam edicit, senex iam, & morbo articu- lari laborans : tanta autem animi virtute, quanta nemo unquam vel juvenum. Igi- tur iter ingressus lectica plu- rimum vehebatur, nulloque cessabat loco. Quare con- fecto itinere una cum filiis, speque omni ac sermone celerius enavigato Oceano, Britanniam ingressus est : collectisque militibus ac maximis conflatis viribus bellum comparabat. Cæte- rum Britanni, repentino principis adventu perculsi, auditoque tantas contra se comparari copias, legatos ad eum de pace, ac seipso expurgatum miserunt. At Se- verus, moras de industria nectens, ne vacuo sibi Ro- mam redeundū foret, cupi- dus victoriæ cognominisque

βασιλέως εκπλαγύτες αἰωνιδίῳ ἐπιδημίᾳ, δυνάμει ἐκέσαντες πανπλείσιν ἐπ' αὐτὸς ἀθροισθεῖσαν, πρὸς ἐπιμπόν, πρὸς τὴν ῥωμῆος διαλέγοντο, διπολοῦν δὲ τε ἐβό- νο πρὸς τὰ περὶ ἡμῶν κείμενα. οὐδ' ὁ Σεβήρῳ διατριβο- ρόνος ζητῶν, ὡς ἀν' μὴ πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπίγρητο, ὅτι

4 πρόσωπα. ἐπὶ δὲ καὶ τὰς ἀπαγαγεῖν τὴν Ῥώμην δέ- ὡς ἀν' νεάζουσαν ἐν στρατῷ καὶ βίῳ καὶ σώφρονι, ἀπαχ- τες τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς διαίτης, ἐπιβλέψας τὴν ἐν Βρετανίᾳ ἐξοδόν, πρὸς τῆς τε ἡδὴ ὄν καὶ ὑπε- ἀφ' ἑρτίδῳ νόσου καὶ ἀλλὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἔρρωτο ὑπὲρ πάντα νεα- 6. τὴν πλείσιν γού καὶ φ- δὲν φερόμενῳ τὴν ὁδο- ρίαν εἶχετο, ἔδ' ἐπα- ὅτι πολὺ μένων ἀνεπα- 7. Ἀγύσας ὅτι τὴν ὁδὸν ὁμο- παιοσι, παντὸς λόγου καὶ ἐ- 8. δ' ἑαυτὸν τὸν ὄντι- 9. διαπλεύσας, Βρετανῶν σι. τὰς τε πανταχόθεν πώτας ἀθροισας, καὶ δ- μὴν πολλῶν ἀγείρας, πρὸς τὴν πόλεμον παρεσα- 8 ζετο. οἱ ὅτι Βρετανῶν τ

ἢ ἄλλοι ἄνευ τῆς
ἡλικίας τε καὶ
ἰσχύος, τὰς μὲν πρὸς
αὐτῶν ἀπεργάτας ἔ-
στι, δὲ πρὸς τὴν αἰσχύ-
νην. μάλιστα δὲ κορυ-
φαλαμβάειν ἐπειρεῖ-
λάθῃ χαρῆα, ὡς ἀν-
φαλῆς βαινόντες οἱ
ἴπῃ, βραδίως τε αὐτὰ
κίευν, καὶ ἐπ' ὄχρῳ βή-
εθραίως ἐσῶτες μά-
τῃ δὲ πλείστα τῆς Βρε-
τανίας ὄπκιλυζόμενα
ἐκεῖν' ἰσχυρῶς ἀμ-
ύνονται, ἐλάθῃ γίγνεται. οἷς
τοῖς μὲν βαρβαροῖς ἐν-
ὄν τε καὶ διαδεῖν βρε-
τανίας μέγιστος ἰξύων. γ-
12 ὄντες τὰ πλείστα τῶν
ἰσχυρῶν ἰλύθῃ κατὰ
13 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
ἀλλὰ τὰς μὲν λαπά-
τας πρὸς τὴν ἀσπίδα κοσμοῦ-

Britannici, legatos quidem
re infecta domum dimit-
tit, ipse quæ bello usui
forent, magna solertia com-
parabat. Sed imprimis tam-
en curæ habuit pontibus
occupare paludes, ut stare
in tuto milites possent, at-
que in solido præliari. Si-
quidem Brittanniæ plera-
que loca frequentibus O-
ccani alluvionibus palu-
descunt. Per eas igitur pa-
ludes barbari ipsi natant, ex-
cursantque, ad ilia usque de-
mersi, ac pleraque corporis
audi coenum contemaunt.
Neque enim vestis usum
cognorunt, sed ventrem at-
que cervicem ferro incin-
gunt: ornamentum id esse,
ac divitiarum argumentum
existimantes, perinde ut au-
rum cæteri barbari. Quia
ipsa notant corpora pictura
varia, & omnifariam formis
animalium: quocirca ne
induantur quidem, videlicet
picturam corporis ne ad-
periant. Sunt autem bellio-
sissima gens, atque avidis-

ω, καλλώπισμα ἔστι καὶ πλείστα σύμβολον νομίζοντες
τὸν χρυσὸν οἱ λοιποὶ βαρβαροὶ τὰ δὲ σώματα σίζοντα
ἐπιπέλων ζώων παντοδαπῶν εἰκόσιν. 14. ἔθεν ἔδ-
νωται, ἵνα μὴ σκέπῃσι τὰ σώματα τὰς χειρῶν.
ἀσπίδα μόνον τὴν ἀσπίδα

fima cædis : tantum scuto angusto lanceaque contenti, præterea gladio nudis corporibus dependente : loriceæ ac galeæ penitus ignorant usum : impedimentum id esse transgrediendis paludibus arbitantes, quarum vaporibus æstuque cælum ibi semper caliginosum. Ad hæc Severus nihil non comparabat, quod usui Romano militi, quod detrimento barbaris impedimentoque foret. Vbi vero satis ex sententia prompta sibi esse ac parata omnia intellexit, juniorem filium, Getam nomine, in parte insulæ Romanis subjecta reliquit, ut juri dicundo rebusque civilibus administrandis præesset: ei-que consiliarios ex amicis natu grandibus reliquit, Antonino secum adversus barbaros educto. Transgresso igitur Romano exercitu amnes aggeresque eos, qui objecti barbaris Romanorum fines determinant, pugne quædam tumultuariæ fiebant & excursions, victore ubique Romano. Cæterum facilis erat ex fuga re-

πειβεβλημένοι, καὶ δὲ
 φθ ὅ παρηρημένοι
 15 σώματθ. δῶρα κ
 κραύς ἐκ ἰσσι χρῆσ
 πόδιον νομίζοντες πε
 δίοδον τῆς ἐλῶν, ἐξ
 ἀναδυμάτεως καὶ
 τθ ὁ καὶ ἐκείνῳ τ
 αἰρ ζοφάδης αἰε φε
 16 πρὸς δὴ τῶντα ἐξή
 Σεβῆρθ ὅσο σιμο
 μελλετῶ Ῥωμαίων
 λυπίσιν ὅ καὶ ἐμποδι
 17 βαρβαρῶν ὀρμῶ. Ἰ
 τάρκως ὠφθη αὐτῶ
 τὸ πῶλεμον δὲ πρὸς
 νεώτερον τῆς ἡῶν, τὴ
 καλέμενον, κατὰ λιπ
 ἔσθ Ῥωμαίους ἐδνθ
 τὰ τὴ καὶ τὰ λοιπὰ διοι
 πολιτικὰ τὴ ἀρχῆς, (δ
 σιμῆδης τῆς φίλων
 σβυτέρως) τὸν ὅ Αἰ
 ὠδραλαβῶν, ἐπὶ τὴς
 18 ρως ἠπείγλω. Ἰσθ
 ὅ τῆ στρατῶ τὰ πε
 μένα ῥάματα τε καὶ

τὸ Ῥωμαίων ἀρχῆς, συμβολαὶ καὶ ἀκροβολισμοὶ πολλοί
 γίνοντο Ἐπαίτε τῆς βαρβαρῶν, ἰσθ. ἀλλὰ τοῖς μὲν ῥα

sed is morbi patris in occasionem novorum consiliorum & prava spei trahit.

ὁ δὲ ἀθανον ἐν τε
καὶ ἔλεσι, καὶ τῆ τῆ
νόσει. ἀπὸ πάντων
ὄντων ἐναντία,
παρέχετο τῷ πολέμῳ τὴν δὲ
ὁ Σεβῆεν γρηγορῶν
ἡ δὲ νόσος ὅτι μνη-
σταλαμβάνει. ὁ δὲ
ἡνα γὰρ ζετο μένεν
ὁ Ἀντωνῖνον ἐπει-
τέ μ. πην διοικήσονται
ωπικά. ὁ δὲ Ἀντωνῖ-
λὲν πρὸς τὸς βαρ-
ετρίως ἐφρόνιζεν,
ὁ δὲ οἰκειῶσαι τὰ
αἰα, καὶ πάντας ἀνέ-
ἰς αὐτὸν βλέπειν
μνηστέ τε παντὶ ἔ-
ναρχίαν, διαβάλλων
φόν. ὁ δὲ πατὴρ ἐπι-
ῶν, καὶ πρὸς δάναλον
ἰν, ἐπαχθῆς αὐτῷ καὶ
ἐφαίνετο. ἀνέπειθε
καὶ ὑπερέτας κα-
π πρὸς τὴν δευτερίαν
θ, ὡς ἀνδρῶν ὀυ-
αρεῖν. πλὴν ἀλλὰ
τὸ Σεβῆος ὅτι λύπη τὸ πλεῖστον δὲ φαρμακείας, ἀνεπαύ-
ε, ἐνδοξότατα βιώσεως, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ τῆ

ceptus barbaris: quippe inter
sylvas ac paludes & loca ipsis
notissima delitescantibus.
Quæ omnia Romanis adver-
sa, moram bello addebant.

Interea Severum jam con-
fectum senio, longior in-
vasit morbus, sic ut ipse
domi residere, atque Anto-
ninum mittere in bellum ad
imperatoris obeunda munia
cogeretur. Ceterum Anto-
ninus haud magnopere de
barbaris sollicitus, exercitum
sibi adjungere & confirmare
universum tendebat, uti se
unum intuerentur, soli sibi
imperium vindicans, ac ger-
mano identidem obtrectans.
Quin longior quoque patris
valetudo, ac mortis mora
diuturnior, anxium videli-
cet adulescentem habebant:
sic ut medicis ministrisque
subinde conaretur persua-
dere, senē ut ē medio quam-
primum quoquo modo tol-
lerent. donec tandem Seve-
rus, mœrore magis quam
morbo consumptus, vita-
que defunctus est, clarissi-
mus omnium imperatorum
bellicis operibus. Neque

enim

enim aut civiles quisquam
adversus inimicos, aut ex-
ternas adversus barbaros to-
tidem alius victorias repor-
tavit. Annisque duodevigi-
nti gesto imperio decessit,
successoribus liberis juve-
nibus: tanta pecuniæ relicta
illis copia, quantam antea
nemo; tum ampliore exer-
citu quam cui obsistere vilia
vis possit. Igitur Antonius,
mortuo Severo, sum-
mam potestatem nactus,
confestim universos ab ipso
(quod aiunt) lare interficere
coepit. Nam & medicos sup-
plicio affecit, quod sibi pa-
rum obtemperaverant, ju-
benti senis maturare necem;
nutritiosque suos juxta &
fratris, quod de reconcilian-
dis egissent: neuno quidem
reliquo suæ crudelitati fa-
cto, ex eo ordine homi-
num, qui in honore ali-
quo fuerant, quique ipsius
parentem observaverant.
Duces porro exercitus ma-
gnis muneribus ac promif-
sis adhortabatur, persuade-
rent militibus, uti se unum
imperatoreum declararent:

6 πῶποτε βασιλέων.
ἐμυλία κατ' ἐχθρῶ
ξένα καὶ βαρβάρων,
πα πὶς ποτὲ αὐτῷ ἦγε
7 παία. βασιλεύσας
καὶ δεκά ἔτεσιν, ἐπὶ
νεανίας διαδόχοις
σατο. χημάτα τε
καταλιπὼν ὅσα μηδ
ποτε, καὶ δυνάμιν εἰς
8 ἀνάπτυγώνισεν. Ὁ
παινῖθ, τῆ παῖδος
νόντθ, λαβόμενῶ
αίας, διδύς ἀφ' ἐστῆ
9 τας φονδῶν ἠρξά-
τε ἰατρὸς ἀνελὼν
ἐπήκουσαν αὐτῶ κα
πι κενργῆται, καὶ τι
τον ἐπιῖξαι τῆ γέ-
τῆς τε Σερῆς αὐτῆ
δελοῦ, ἐπειδὴ πο
λιπερῶτες αὐτῶν ἔ-
10 νοίας. ἐδένα ὅ εἰσπ
δα ἦν ἐν τιμῇ χον
δεραπεία ἔ γέστε
τε δώρις καὶ μεγάλι

χέσει τὸς τῶν στρατοπέδων ἠγυμένους ἀθεράπευτοι
ἀναπέσειαν τὸν στρατὸν ἀποδείξαι μόνον αὐλοκράτου
σων μηχανῶν καὶ τῶ ἀδελφῶ ἐξήτη. II. ἔ μὲν ἔσ

πρόν' μεμνημένοι ὅ
ρε, ὅτι ἀμφοτέρως
ἰ ἐκ παίδων ὡσαύ-
των, ἴσθη αὐτοῖς ὑπε-
ρβόλαιαν παρέχον-
των Ἀντωνίνου, ἐπεὶ μὴ 12
ἰρὸς αὐτῶν τὰ τῶν Σε-
βαστῶν, πεισάμενοι πρὸς
βάρους, δὲς τε εἰρή-
τε πρὸ λαβῶν, ἐξή-
λαβάντες, πρὸς τε τὴν
ν ἡδὴ καὶ τὴ μητέρα
ο. ὡς ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ 13
ο, συνάγειν αὐτὸς ἢ
ἰπειράτο, καὶ οἱ ἐν
ἰόντες καὶ σωῆσθαι
ἰ φίλοι. ὁ δὲ Ἀντωνί- 14
πάντων αὐτῶν πρὸς
λετο ἐναντικείμενον,
μᾶλλον ἢ γνώμῃ, ἐς
ν καὶ φιλίαν ὅτι πλα-
κτον ἢ ἀληθῆ ἀει-
τω δὲ τὰ τῆς βασι- 15
ἰμφοτέροι διοικου-
μοπύρω ἀρχῆ, ἀπὸ
Βρεττανίας ἠδὲ Γαλατίας
ἰν Ῥώμῃ ἐπὶ γένῃ,

nullasque non machinas
adversus germanum inten-
debat. Neque id tamen per-
suadere militibus poruit,
quippe memores, utrunque
à Severo jam inde à pueritia
pari honore cultuque edu-
catum, etiam ipsi parem u-
trique obedientiam bene-
volentiamque exhibebant.
Igitur Antoninus, cognito
parum sibi rem adversus ex-
ercitum procedere, iusto cum
barbaris scedere, dataque pa-
ce & obsidibus acceptis, de-
cedens illinc, ad matrem
jam germanumque festinat.
Congressos reducere in gra-
tiam mater conata adniti-
tibus honestissimis quibus-
que Severi amicis & confi-
liariis. Igitur Antoninus,
cum nemo scilicet non ejus
libidini refrageretur, vi po-
tius quam voluntate, ad
concordiæ amorisque simu-
lationem adducitur Ita am-
bo pari honore imperium
gerentes, solverunt ex Bri-
tannia, Romamque cum
patris reliquiis contende-
bant. Nam corpusculo igni-
bus tradito, cinerem ipsum
cum odonibus in vasculum

ἰντες τὰ τῆ πατρὸς λείψανα. 16. τὸ δὲ σωματίον πύρρ
ἰόντες, πρὸς τε κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κελύφην ἀλα-

alabaſtri conjeſtam, Ro-
mam referebant, ut videli-
cet in ſacris principum mo-
nimentis componeretur.
Ipsi exercitum deportantes,
victoresque jam Britannia,
in adverſam Galliam emea-
ſo Oceano pervenerunt.
Quo igitur pacto & diem
ſuum obierit Severus, & li-
beri ejus imperium ſuſcepe-
rint, in hoc volumine de-
monſtratum eſt.

βάσρε ἐμβαλόντες,
μίζον εἰς τὴν Ῥώμην
Βαſίλειον ἀποθιſόμε
μνήματα. αὐτοὶ ὅτε
τὸν ἀναλαβόντες, ὡς
δὴ καὶ Βρετανῶν, εἰς
κειμένῳ Γαλλίαν, ὅτε
τὸν Ὀκεανὸν, ἀφίκοι
μὲν δὴ Σεβήρω
μεπήλαξεν, καὶ οἱ πα

τῶ πῶ ἀφ' ἧν διεδέξαντο, ἐν τῶ βιβλίῳ τῆ τῶ δεδῆ

HERODIANI
HISTORIAE DE
IMPERIO post
Marcum.
LIBER QUARTUS.

ΗΡΩΔΙΑΝ
τῆς μετὰ Μάρκ
σιλείας ἰσοειῶν β.
τέτατον.

I. **R**ES gestas Severi princi-
pis per annos duodevi-
ginti, superiore libro
sumus persecuti. Porro au-
tem ipsius liberi, adulescen-
tes jam, una cum matre Ro-
mam festinabant: seditiones
etiam tum in itinere agitan-
tes. quippe diversis men-
ſaque nunquam eisdem ute-

I. **T**A' μὲν δὴ πε
Σεβήρω, βασι
ὀκτωκῆδεκα ἔτεσιν
περὶ τῆ βιβλίου
2 οἱ ὅτε ἦν αὐτῶ, ἦδη
ἀμα τῆ μητρὶ εἰς τὴν
ἠπειροῦ, ἦδη μὲν χ
ευσιάζοντες περὶ α

3. ἢ περὶ κατὰ γούνας ταῖς αὐταῖς ἐρχῶντο, ὅτε σὺ

15. πλὴν ὅ τὸ ὑποπτον
 πν ἐδέσμασί τε κὶ πύ-
 μί τις αἰτῶν περιλα-
 λαδῶν, ἢ πνας αἰα-
 τῆν ὑποηρετῆν, δηλη-
 χήσονται φαμάκω.
 οὐκ ἢ τὴν ὁδοποιεῖαν
 λλον ἢ πειρον, ἀδέ-
 κότερ⊕ βιώσεται
 κῶν, εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ
 , κὶ τὰ βασίλεια διε-
 , ἐν πλατεῖα κὶ πολλῇ
 ἢ πάσης πόλεως μεί-
 .β. εαυτὸν ἐκότερ⊕
 ὡς βέλοῖτο. Ὡς ὅς
 ο εἰς τὴν Ῥώμην, ὅς
 ⊕ ἀπὸς δαφνηφο-
 δέξαλο, ἢ τε σὺγκλη-
 σσηγῶρῶσεν. ἢ ῥωῖτο
 μὲν, τὴν βασίλειον
 ε πορφύρεαν ἔποντο
 ἐν αὐτοῖς οἱ ὑπατον
 ἢ τε διέποντες, κἀλ-
 ντες ἐνθα, κὶ τὰ Σε-
 ἰλινα. οἵ τε περισα- 7
 ες τὸς νέος αυτοκράτορας,
 κειόντες κὶ τὸ κἀλπιν
 βου. ἐκείνῳ μὲν οὐκ ἀφῆκεν
 ες αὐτῆς, ἀπέδεντο εἰ τῶ
 βασιλέων ἰερα μνήματα
 δείκνυσι. δ. ἐπιζέλωσες

bantur: multumque suspi-
 cionis in cibo omni potu-
 que, ne alteruter ante capto
 tempore, ipse clam aut per
 ministeria veneno rem ge-
 reret. Ob eamque causam
 etiam iter properantius fac-
 iebant, tutius rati victuros
 ubi jam in urbem pervenis-
 sent, divisaque inter se regia,
 amplis ac spatiois aedibus,
 majoribus etiam reliqua ur-
 be, pro suo uterque arbitrio
 separatim agitant. Post-
 quam vero in urbem per-
 ventum, populus eos uni-
 versus laureatus excepit, &
 senatus consalutavit. Præi-
 bant igitur principes ipsi
 cum purpura imperatoria:
 post sequebantur consules,
 urnam cum Severi reliquiis
 gestantes. Qui autem novos
 imperatores consalutave-
 rant, progressi deinde, ur-
 nam quoque ipsam suppli-
 ces adorabant. Ita comita-
 ti magna pompa, composue-
 runt ipsum in templo, ubi
 Marci ac superiorum princi-
 pum facta visuntur moni-
 menta. Re igitur divina ce-
 remo-

rimoniisque de more con-
 celebratis, uterque in regi-
 am discedunt: partiti inter
 se domum, januisque secre-
 toribus obstructis, publicis
 tantum atque atriensibus
 promiscue utentes. Quin &
 custodes corporis separatim
 sibi delegerunt; vix unquam
 congregiantes, nisi pauxil-
 lum dumtaxat, ut in publico
 à multitudinae ipsa conspi-
 cerentur. Sed in primis ta-
 men iusta parenti persolve-
 runt.

ὅ τὰς νενομισμέναι
 γίας ἐπὶ ταῖς βα
 εἰσόδους, ἀνῆλθον εἰς
 σίλαια. διελόμενοι
 9 ἑκάτερον ὄκει. ὡ
 τόντες τε πάσαι
 εἶπνες ἦσαν λαμδάνι
 νάαι δὲ τῶς δημοσ
 ἀλλείοις ἀπέδωκε
 10 φρεράς τε ἐπισήσαν
 ἑκάτερον, ἐδὲ σε
 εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον

μοσία εἶποτε ὁφείλαι. ἐπετέλεσαν ὅ πρὸς ἀπάντων
 τὸν πατέρας πηλώ.

2. **M**Os est enim Romanis
 consecrare imperato-
 res; qui superstitionibus
 filis vel successoribus mori-
 untur: quique eo iunt ho-
 nore affecti, relati dicuntur
 inter divos. Est autem tota
 in be quasi luctus quidam,
 festa celebritati promiscuus:
 quippe functum vita corpus
 ritu hominum sumptuoso
 funere sepeliunt. Sed ceream
 imaginem, defuncto quam-
 simillimum, fingunt; eam-
 que in regia vestibulo propo-
 nunt, supra eburneum le-
 θυντα τοσσισμὺν atque sub-

1 **E**ἴθ' ἄρα ἔστι
 εὐθειάζειν
 τὸς ἐπὶ θεοδόχοις
 λαπίσαντας· πῶ
 τῶν τελετῶν, ἔποθ
 2 λῦσι. μεμιγμένον
 θῶ ἑορτῇ καὶ θρη
 πᾶσαν πῶ πόλιν
 τὸ μὲν γὰρ σῶμα τῶ
 σωντο πῶλυλεθ
 κατὰ δάπνησιν, ἀνθ
 3 μῶ. κηρῶ δὲ πλάσ
 κόναι πάντα ὁμοί
 τελεθῆκεσι, ὅπι μετ

φαιλίνης κλίνης εἰς ὕψος ἀρθείσης πρὸς ἰσθμῶν ἐν ἰ

ειων εισδω, χρυσοϕεῖς
μυθ' ἑσπερωννῶτες. ἡ
ἰκλὼν ἐκείνη ἐν χιτῶνι
ῶντ' ὡρεῖται ὡρεῖται
τ' ὁ κλίβανος ἐκείνῳ δευ
ζον) ἐπὶ πλείστον τ' ἡμέ
ἐν μὲν τῷ λαίῳ μέρει,
καὶ ἡ σὺγκλητ' μελαί
ἑσπερῆσι χρώμενοι: ἐν δ'
ἐξίῳ, γυναικὲς πᾶσαι, ὁ
ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀ
λα, πρὸς ἐν δόξῃ μετα
σιν. ἔτε δ' χρυσοφορεῖται
μυθ' ὅρεται, ἔτε ὡρεῖται
κοσμικῆν, ἀλλὰ λι
δῶντος λαοῦ ἀμφιεν
ναι, χιτῶν παρῆχουσι λυ
ένων. ἐπὶ μὲν οὐκ ἡμε
τα εἰρημῆνα ἐπιτελεί).
οἱ τε εἰσιόντες ἐκείνῳ τε,
οἱσι τῆς κλίβανος, καὶ δ' ἡ δὲ
κεφαλῆται τ' νοσοῦντα,
ἐπὶ τὸν ἑσπερον ἀπαγα
ισιν ἐκείνῳ τε. Ἐπὶ δ' ἐδ
τελελετικῆναι, τ' μὲν
λα ἀρῶμενοι τ' ἰππικῶντα
ἀρῶμενοι, καὶ τῆς
λήτε ὅπληκλοι νεανίαι, κατακομίζουσι δ' ἡ τῆς ἰερεῶν ὁ
οἱ τε τ' ἀρχαίαν ἀρχὴν ὡρεῖται, ἐν δ' οἱ Ῥωμαίων
τες ἐπὶ μὲν). 20. ἐκείνῳ τε ὁ βάτραχον ἀσκήσειται,

limen, Vestibus instratum
aureis. Et quidem imago
illa ad agroti speciem palli
da recumbit. Circa lectum
vero utriusque magnam par
tem dies sedent, a laeva qui
dem, senatus omnis Vestibus
atris amictus: a dextera ve
ro matrone, quas virorum
aut parentum dignitas ho
nestat. harumque nulla vel
aurum gestans, vel ornata
monilibus conspicitur, sed
vestibus albis exilibus indu
ta, in aere speciem pra
bent. Hac ita per septem dies
continuos faciunt: medicis
ad lectum quotidie acce
dentibus, inspectumque ve
lut agrum, detentus se habe
re, subinde pronunciant
bus. Dein ubi iam visus obi
isse diem, lectum humeris at
tollunt equestris senatorii
que ordinis nobilissimi ac le
tissimi iuvenes, perque viam
sacram in vestis forum de
ferunt, ubi magistratus Ro
mani deponere imperium
consueverant. Utrinque au
tem gradus quidam sunt ad
scalarum similis ordinem ex

M

tructis

tracti, in quibus, altera ex parte puerorum chorus est è nobilissimis atque patritiis: altera, sceminarum illu-
strum hymnos in defun-
ctum psannasque canen-
tium, serendo ac lamenta-
bili carmine emodulatos.
Quibus peractis, tollunt iterum lectum, atque extra urbem perferunt in Mar-
tium campum: ubi qua lati-
sissime campus pater, sug-
gestus quidam specie qua-
drangula, lateribus equis
assurgit, nulla praterquam
lignorum ingentium mate-
ria compactus, in taberna-
culi formam. Id quidem in-
terius totum est aridis fomi-
tibus oppletum, extra au-
tem intextis aure stragulis
atque eboreis signis variisq;
picturis exornatum. Infra
vero alterum, minusculum
quidem positum est, sed for-
ma Ἐ ornatu persimile,
portis januisque patentibus.
Tertiumque item Ἐ quar-
tum semper superiore con-
tractius: ac deinceps alia,
donec ad extremum, quod est
omnium brevissimum, per-
ueniatur. Possis ejus adificiis

ἐν κλίμακῳ ἡμίματι. καὶ
μὲν θαλάσσιον μέγιστον, τῆς δὲ ἰ-
σάτων καὶ ὀπατριδῶν χ-
10 ἰοῦσιν ἐπὶ αἰδῶν. ἐν ᾧ τῶν α-
κειμένων, γυμνασίων ἄλλοι
ἀξιόσπει ἔτι δεκτικῶν. ἔτι
ἵ ἐκότεροι ὕμνοι τε
παλαιῶν εἰς τὸν τετελε-
κότα, σεμνῶν μιλῶν καὶ ἄλλοι
11 δεῖ ἐρρυθμισμένους. Με-
τὰ τοῦ βασιλευσάντες τὴν κλί-
μακῶν ἐξω τὴν πόλεως ἐ-
κκελούμενον Ἄρεως πε-
12 ἔνδοσιν κατεσκευάσθη ἐν
πλατυτάτῳ Ἐ πεδίῳ τῆ
τετραγώνον τι καὶ ἰσόπλευ-
ἄλλης μὲν ὕλης ἔδεμιᾶ
τέχον ἢ ἐκ μόνης τε συ-
ξείας ξύλων μεγίστων, εἰ-
13 μα οἰκήματι. πᾶν ᾧ
νο, ἐνδοθεν μὲν σφυλαῶν
πλήρω, ἐξωθεν ὁ ἄλλοι
φείσι σφραγισῶν, ἐλεφαν-
τε ἀγάλμασι, χρυσαῖς ἰ-
14 κίλαις κεκόσμη. ἔτι
νω ἵ ἐτερον, ἡμίματι μὲν
κόσμη ἄλλοι πλείστον μικ-

ἐν ᾧ κείται, πυλίδας ἔχον καὶ δύρας ἀνεργίας. τρίτον
τέταρτον αἰ Ἐ ὑποκειμένους μέγιστον, ἐς τελεῶν τῶν βραχύ-

in hunc sublato lecto funebri, aromata aggeruntur, circaque suggestum in equis & curribus accurritur,

IV, 2.

αιῶ). ἀπεικάται τις αὐτὸ
μα τὸ κατακλάσματ
υκλωρίοις, ἀταῖς λιμέσιν
ικείμενα, νύκτωρ δὲ τὸ
ρὸς ἐς ἀσφελῆς δαζω-
τὰς ναὸς χειροζωγῆ.
ρως ὅ αὐτὰ οἱ πολλοὶ κα-
πν. ἐς δὴ τὸ οἰκημα
δεύτερον ἀνακομίσαντες
κλίνω πιδέσιν ἀράμα-
τε καὶ θυμιάματα πάντα
γῆ φέρει· εἰτέ πνες καρ-
ῆ πόαι χυμοὶ τε συμ-
όμενοι πείς δῶδιαν,
κομίζονται, καὶ σωρηδὸν
νται. ἔτε γδ' ἐστὶν, ἔτε
αἰς τις, ἔτε τῶν ἐν ἀξιώ-
ἰ πμῆ ὄσιν, ὅς μὴ δῶρα
τα ὑπερὰ πέμπει φιλο-
υς ἐς πμῶν βασιλέως.
ὡ δ' μέγιστον χῶμα ἀφ' ἧ
ἀρώματων, πᾶς τε ὁ τί-
πληρωθῆ, ἰω πασία πεί-
ατα κλάσμα ἐκῆνο γί-

formam comparare turri-
bus his, quae portibus immi-
nentes, noctu igne pralato,
nautes in tutas stationes di-
rigunt: pharos vulgo appel-
lant. Igitur lecto in secun-
dum tabernaculum subla-
to, aromata & suffimenta
omnis generis, fructus her-
busque, succosque omnes odo-
ratos conquirunt, atque acer-
vatim effundunt. quippe
neque gens est, neque civitas,
neque qui honori ullo aut
dignitate praecellat, quin
certatim pro se quisque su-
prema illa munera princi-
pis honori deferant. Vbi ve-
ro ingens aromatum acer-
vus aggestus est, ac locus o-
mnis expletus, tum circa e-
dificium illud adequitant,
universis equestris ordinis
certa quadam lege ac recur-
su, motuque pyrrhichio nu-
meroque, in orbem decur-
rentibus. Currus item cir-
cumaguntur, in se ipsi purpu-
ratis rectoribus, qui personas
ferant ducum omnium Ro-

19. πάν τε τὸ ἰππικὸν τάγμα περὶ κύνκλω μὲν πνθ
ξίας καὶ ἀνακκλώσεως, πύρριχῶ δρόμῳ καὶ ῥυθμῶ, ἀρ-
ά τε περὶ ἐρχεῖ) ἑμοία δὲ ταξία, φέροντα τὰς ἐφεστῶτας,
ισμένους μὲν τὰς περὶ πορφύρας ἐδῆτας, περὶ σωπία ὅ
κειμένους, εἰκόνας ἔχοντα, ὅσοι Ῥωμαίων ἐν δόξῳ ἐς ε-

manorum principumque illustrium. Quae ubi celebrata sunt, faciem capit imperii successor, eamque tabernaculo admodet. Tum ceteri omnes undisque ignem subjiciunt: cunctaque illico, fomitibus illis aridis odora- mentisq; referta, igni vali- do corripuntur. Mox ab extremo minimoque taberna- culo, tanquam e fastigio quo- dam, simul cum subiecto igni aquila dimittitur: quae in caelo creditur ipsam princi- pis animam deferre, ac jam ex illo una cum ceteris nu- minibus imperator colitur.

σύμενθ̄ εἰς τὸν αἰθέρα. 23. ὃς φέρειν ἀπὸ γῆς εἰς ἕρανὸν τῆ βασιλέως ψυχὴν πνεύειν ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ ἐξ ἐκ μὲν τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκείῃ.

20 τὴ γῆσιν ἢ βασιλεύσων. Ἰ των ὃ σωτελεθέντων, λ βῶν καμπάδα ὀ τῶν βα λείαν δὲ δεξάμενθ̄, περ φέρει τὰ οἰκήματα οἰτελ ποὶ πάντα ἄθεν πῦρ περ 21 θέασ. πάντα ὃ ῥῆσα ἀνά ται δὲ μῦθος ὑπὸ τῆ πυρὶ φρυγῶνων τε πλείους κ

22 μαμάτων ἐπιτέλειθ̄. εἰ τῶ τελεθῆναι εἰ, βεργυτε μεταπλάσασθαιθ̄, ὡα ἐπὶ πυθ̄ ἐπάλξεως, ἀ ἀφίειθ̄, συνὶ τῶ πυρὶ ἀνελ

3. **I**Ta consecrato parente, re- versi domum juvenes, di- scordias quotidie & si- multates exercere, insidiari inter se, moliri, parare omni- bus modis, atque ea modo uterque in animo habere quibus alter dolo capere- tur: postremo quacun- que via grassari ad singulare im- perium, ac nihil invicem prae- termittere, dum confor- tem potestatis expungerent. Sed & mentes animique omnium urbanorum, qui-

1 **Τ**αύτων ὃ τῶν πρὸς πρὸς θεάσωντες οἱ πᾶσι εἰς τὸ πατέρα, ἐπανήλθον 2 τὰ βασιλέα, ἐξ ἐκείνης ὃ ἰ σίαζον πρὸς ἀν. ἡλκς, ἐ σουν τε κ̄ ἐπεβέβηδον. τ τα τε ἐπερῆθεν ἐκῆτερε περιώμενθ̄ τὸν ἀδελφὸ ποπλάσασθαιθ̄, εἰς αὐτό. μόνον περὶ γαγεῖν τ̄ ἀφχ 3 ἐμερίζοντο ὃ καὶ πάντω γῆναι ὅσον ἐν ἀξιώσει ἢ

ἢ πνι ἦσαν χιτὶ τὸ πολιν. ἰδία
αὐτῶν ἑκάτερον ἐπέσελ-
τε λανθάνων, καὶ ὀκειῖστο,
γάλας ὑποχέουσι πρὸς
τὸν ἀνέλκων. ἐπὶ τὸ πλεῖ- 4
ον μέρει εἰς τὸν Γέταν ἐ-
πέφρασαν γὰρ πνε-
υματικῶς ἐπιδείκνυτο, μέ-
νον τε καὶ ἀφ᾽ ἑαυτὸν τοῖς
ἰσχυροῖσι παρέχεν. ὅππῃ 5
ἰμασί τε σπουδαυτέροις
ἦτο, περὶ ἑαυτὸν τε τὸς
παυδαίᾳ ἐπαινεμένοις,
κατακῶς τὸ πρὸς παλαιῶν
ἡμνάσια ἐλάττερα. χρι- 6
τε ὡν καὶ φιλανθρωπῶ-
ς σωῆσι, φήμη καὶ δέξη-
τη πλείους εἰς ἀνοιαν καὶ φι-
λιαν προὐκαλεῖτο. ὁ δὲ Ἄν- 7
τῶν ἐμφοιδῶς τὰ πάν-
τα θυμοειδῶς ἐπεθεῖτο.
ὁ δὲ ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν 8
πειρημένων, στυγερῶς
καὶ πολεμικῶς βίαν ἐραστῆς
προσεποιεῖτο, ὀργῇ τε
ἐπιβλασφημιῶν, καὶ ἀπειλῶν
καὶ πείδων, φόβῳ καὶ

cunque honore aliquo aut
dignitate præstarent, diversi
trahebantur, utroque seor-
sum literas clanculum missi-
tante, magnisque pollicita-
tionibus sibi homines ad-
iungente. Major tandem
pars ad Getam spectabat,
quod opinionem nonnul-
lam ostenderet probitatis,
moderatumque se & lenem
in congressibus præstaret.
Studia porro tractabat ho-
nestissima: quippe & disci-
plinarum laude celebres cir-
ca se frequentes habebat, &
in palæstra ac reliquis inge-
nuis exercitationibus versa-
batur. Placidus præterea in
omnes atque humanus, fa-
ma & gloria quadam opti-
ma, plurimos ad amicitiam
benevolentiamque allicie-
bat. Contra vero Antoni-
nus cuncta asperius fero-
ciusque gerebat: atque ab
his rebus quas supra diximus
alienus, militaris vitæ ac bel-
licæ videri amator affecta-
bat. Nililque non iracunde
faciens, minitandæ quam
suadendo, metu quam bene-
volentia sibi amicitias qua-
erebat. Sed cum diu frustra
mater discordantes inter se

ἀνοία φίλους ἐκλάτο ὁὗτως συσπείζοντας ὃ τὸς ἀδελφὸς ἐν
σιν οἷς ἐπεθεῖτο, μέχρι τῶν ἀτελεσάτων ἔργων, ἢ μί-

germanos, redigere in gratiam studeret, visum aliquando ambobus est, imperium inter se dividere: ne Romæ agitantes, alter alterius essent insidiis opportuni. Quare convocatis patris amicis, coram ipsa matre de imperio dividendo disceptabant: sic ut Europa omnis Antonino, tellus autem adversa, quæ omnis Asia nuncupatur, Getæ adjudicaretur. ita enim divina quadam providentia utrunque continentem Propontidos incursu determinari. Placebat autem, ut Antoninus castra ad Byzantium haberet, Getæ vero in Chalcedone Bithyniæ urbe: quæ scilicet opposita inter se, utriusque imperium tuerentur, atque à transmittendo prohiberent. Tum ut è senatorio ordine quocunque ex Europa forent, in urbe ipsa remanerent, reliqui Getam sequerentur. Sedes imperii sui Getæ destinabat Antiochiam vel Alexandriam, urbes, magnitudine haud longe

10 ἡρωσιν ἀρχὴν ἐπειροῦτο. καποτε ἔδοξεν αὐτοῖς, ἵνα δμὴ μὴ μένοντες ἐν τῇ Ρώμῃ ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοιεν, νμαδω τὴν ἀρχὴν. σωμαζήντες γὰρ τὸς πατρίφιλως, τῆς τε μητρὸς παρσης, ἡξίωω διαρεδωτὴν βασιλείαν, καὶ τὰ μὲν Ἐυρώπην πάντα ἔχτον Ἀντωνίνον, τὴν δὲ ἀκείμηνω ἡπειρον, Ἀσιτε καλεμένω, πᾶσαν Γέ12 ἠρωδοθῆναι. αὐτῷ γὰρ εἰργον καὶ δεῖα πνὶ πρην τὰς ἡπίρους διρηθῆναι13 Προποντίδῃ ῥάματι. ἡσκε δὲ τὸν μὲν Ἀντων. ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ ἰδρισεροποδον, τὸν δὲ Γέον Καλχηδόνι τῆς Βιθυνῶς ἀπκείμηνω ἀνήλοισσεροτόπεδα φρερσίη τε τῆκατέρω ἀρχῶν, καὶ κωλ14 τὰς δ/αβάσις. ἔδοκει τῆς συγκλήτου βουλῆς τὸς μὲν Εὐρωπαιοῖς πάντας ἀμῆνα. τὸς δὲ ἐκείθιν, ἀπελθεῖν σὺν τῷ Γέτα. 15. τε βασιλεία τῇ αὐτῷ ἀντάρκῃ ἔπειτα ἑποδοχῶ ὁ Γέελεξυ ἢ τῷ Ἀντιόχῳ, ἢ τῷ Ἀλεξάνδρειαν, ἔ πολυ

μης, ὡς ᾤετο, μεγέθει
 λαιπέσαι. τῆς δ' ὑπὸ με-
 βεια ἐδῶν Μαυροσίης
 καὶ Νομάδας, Λιβύης τε
 ὑπερφαιμένα, Ἀντωνίνῳ
 ἐπέειπε τὰ δ' ἐπέκει-
 μέχρ' ἀνατολῆς, περὶ
 τῷ Γέτα. ταῦτα δ' ἄν
 16
 δ' ἑταυροῦτων, οἱ μὲν
 αἱ πάντες στυδροποῖς
 σώποις ἐς γῆν ἐνδύει,
 Ἰαλία, Ἰλῶ μὲν (ἔφη) 17
 ἀλασάν, ὄστενα, δὲ
 ἑδῶπος νύμφηδε, καὶ τὸς
 ρες, ὡς φατέ, τὸ πόν-
 ρῆδρον διαρεῖ, τῶν δ'
 ἕρα πῶς ἂν διέλοιθε;
 πῶς ἢ ἀθλία ἐγὼ εἰς 18
 περὶ ὑμῶν νύμφηδιν
 κηδεῖω; πρῶτον δ' ἢ ἐμέ 19
 λουατε, καὶ διελόντες
 περὶ παρ' ἑαυτῶ τὸ
 ἄδαπρέτω. ἔγω γ' ἂν
 ἀ γῆς καὶ θαλάπης

infra Romam. Tum ex gen-
 tibus ad meridiem habenti-
 bus Mauros Numidasque
 Antonino concedens, reli-
 quos ad orientem usque Ge-
 ta sibi adscisciebat. Hæc dum
 illi agitarent, reliquis omni-
 bus mœsto vultu terram in-
 tuentibus, ita Julia mater lo-
 cuta est; Terram quidem
 & mare, ô filii, jam inveni-
 stis quo pacto dividatis: &
 continentem utramque, ut
 dicitis, Pontici discrimi-
 nant fluctus: matrem vero
 quonam modo dividetis?
 quonam modo infelix ego
 distribuar inter utrumque
 vestrum, aut dissecabor?
 Me primam igitur occidite,
 dimidiamque uterque apud
 se partem sepeliat, ut ego
 quoque inter vos cum mari
 terraque ipsa dividar. Hæc
 locuta multis cum lacrymis
 eiulatuque, manus ambobus
 injiciens, complexa utrun-
 que, reconciliare inter se
 conabatur. Quare coorta
 miseratione, cuncti disces-
 sere, improbato consilio:

ὑμᾶς μεριδεῖω. 20. Ταῦτα δὲ λέγουσα μετὰ
 οὐρῶν καὶ οἰμωγῆς, ἀμφοτέροις τε τὰς χεῖρας περι-
 λαύουσα, καὶ ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄρουσα, σωάγειν
 ἤρατο. 21. πάντας δὲ οἴκτου καταλαβόντων, διε-
 ην τὸ σωέδριον, ἢ τε σκέψις ἀπεδοκίμαθη.

ipsique in ædes suas re-
verſi.

4. **S**Ed gliscebatur in dies o-
dium atque discordia,
Nam sive duces ac ma-
gistratus aliqui eligerentur,
uterque amico suo potissi-
mum suffragabatur: sive jus
dicerent, semper diversa
sentiebant, magno illorum
periculo cuius res agebatur.
pluris enim studium suum
quam jus aut æquum facie-
bant: etiam in ludis ipsis
diversarum semper factio-
num. Nihil præterea insi-
diarum omittebant, cocos
identidem & pincernas co-
nati ad veneficia impellere;
quæ ubi tardius procede-
bant, quod scilicet uterque
magna diligentia curaque
cibum capessere: postre-
mo impatiens Antoninus,
atque imperii totius cupi-
dine instigatus, deliberat
magnum aliquid vel facere
vel pati: ferrumq; & eadem
molitur. Et quando secus
processerant latentes insi-
diæ, necessarium putabat,
periculo omni ac spe post-
habita quovis modo ince-
ptum patrare. Quare is-

ἐκάτερός τε εἰς τὰ ἑαυτοῦ
σίλεια ἀνεχώρητε.

1. **Τ**ὸ δὲ μῖσθον καὶ ἡ σέ-
1 ἡύξετο. εἴτε γὰρ ἡγεμῶ-
2 ἡ ἀρχοντας ἔδει ποιεῖν, ἔκα-
3 ρθον τὸν ἑαυτοῦ φίλον πο-
4 ρθῆναι ἢ δειλὸν εἶτε δικάζου-
5 τὰ ἐναντία ἐφρόνου, ἐτα-
6 λέθρων τῶν δικαζομένων
7 ὅτε. πλεον γὰρ αὐτῶν παρ' αὐ-
8 τῶν δικαίων τὸ φιλόνηκον. ἐ-
9 δεάμασι καὶ τὰ ἐναντία
10 ἀπέθαζον. Πάντα τε
11 ἐπιβελῆς ἐξήρτυον. οἶνο-
12 τε καὶ ὀψοποιεῖς ἀνέπι-
13 ἐμβάλειν διληπτήρια
14 μακα. καὶ ῥαδίως δὲ ἀπὸ
15 δεύρων παρεχώρη, ἐπὶ δὲ
16 πολλῆς ἐπαμείλειας καὶ
17 ἔως διητῶντο. τέλει δὲ
18 φέρων ὁ Ἀντωνίνος,
19 ὑπὸ δὲ καὶ τῆς μοναρχίας
20 θυμίας ἐλαυνόμενος,
21 γὰρ δραστέην ἢ παθεῖν
22 καὶ ὄν, δὲ ξίφος χωρὶς
23 φόνου. μὴ παρεχόμενος
24 λαμβάνοντας ἐπιβελῆς, α-

καίαν ἠγήσατο πῶς κινδυνώδη τε καὶ ἀπεγνωσμένω, ἢ
δὲ σοφῶς, τῶν δὲ ἐπιβελῶν, 7. Γέτας μὲν δὲ τρε-

is, παρὰ χεῖρας τὸ εἶμα
ἤσκησεν ἕως σήμερον, με-
ξὲ τὸν βίον. ὁ δ' Ἀν- 8
θ, κατεργαδένιος ἀν-
ρόνυ, προπηδῶν ἔδω-
δέων. φερόμενός τε δι' 9
τῶν βασιλείων, ἐβόα,
κίνδυνον ἐκπεφάγε-
όλις ἔσωθῶμαι. τίς τε
ἵτας, οἱ φρενῶσι βί-
α, κελύει αὐτὸν ἀπ' ἀ-
ἀπάγειν εἰς τὸ στρα-
ν, ὡς ἀνσωθῆ ἕκεί φυ-
ίς. μέινας γὰρ ὅπῃ τῆς 10
ἡσ ἀλλῆς, ἔλεγχῶ ἀπο-
πιστεύσαντες τε ἐκεί-
ό, τεπετραγμένον ἐν-
εἰδότες, δέοντι αὐτῶ
σμένω συνεξέδραμον
ίς. παρεγῆ τε καλεῖχε 11
μιν, ὄραντα περὶ δει-
ῶ μέσης φερόμενον τῆ
ς δρόμω τὸν βασιλέα.
ἔσπευσεν εἰς τὸ στρα- 12
ν, ἔς τε τὸν νεῶν ἔνθα

μῆα καὶ τὰ ἀγάλματι τῆ στρατοπέδου προσκυνοῦται,
αὐτὸν εἰς γῆν, ὡμολόγει τε χαλεπήναι ἔδω τε σω-
13. ὡς ὁ διηγήθη τῆς τοῖς στρατιώταις, ὧν οἱ μὲν ἦσαν περὶ
εἶχον, οἱ δ' ἀνεπαύοντο, πάντες ἐκπληγῆτες σωέ-

Ille progressus in medium, 14 δεον. ὁ δὲ παρελθὼν
 non quidem continuo rem
 ipsam prout erat gesta fate-
 batur: sed effugisse pericu-
 lum clamitabat, insidiasque
 inimici hominis atque hos-
 tis: (nam ita fratrem appel-
 labat) vixque tandem post
 longum certamen adversa-
 rios superatos: quippe utris-
 que periclitantibus, se po-
 stremo unicum Imperato-
 rem fortunæ relictum dono.
 Talia quadam obliquans at-
 que involvens, intelligi quæ
 fecisset quā audiri malebat.
 Tum pro salute imperioque
 suo singulis militibus Atti-
 carum drachmarum duo
 millia supra quingentas pol-
 licetur, prætereaque anno-
 næ, supra quam sucti acci-
 pere, dimidium. Iubet item
 jam tum ex templis thesau-
 risque sibi ipsos pecuniam
 fumere: largitur effusis uno
 die quæcunque per duode-
 viginti annos Severus colle-
 gerat atque reconsiderat a-
 lienis calamitatibus. At mi-
 lites, tanta pecuniæ magni-
 tudine illecti, totoque jam ne-
 gotio intellecto, vulgata pas-
 15 κρατηκέναι. κινδύου
 ὁ ἀμφοτέρων, καὶ ἐν
 τὸν βασιλέα τετιρη-
 16 τῆς τύχης. τοιαῦτα
 πλαγίως ἐμφάνων,
 μᾶλλον ἐβούλετο π
 17 χθέντα ἢ ἀκούεσθαι. ἔ
 ὁ αὐτοῖς ἕως τῆ ἐαυτοῦ
 ρίας καὶ μοναρχίας, ἐκε
 στραπώτη διαχιλίας κα
 κοσίας δραχμῶν
 18 ἄλλο δὲ τελεμένους ἡμ
 λῶν τε ἀπελθόντας
 ἡδὴ ὑποδέχεσθαι ἐκ
 νῶν καὶ τῶν θησσι
 χημάτα· μίαν τε ἡμ
 φιδῶς ἐκχέας πάντα
 σιν ὀκτωκίδεκα ὁ Σ
 ἡδροισέ τῃ καὶ κατέκλεισεν ἐξ ἀλλοθίων συμφορῶν. 19. Ο
 πῶται, τοσούτων χημάτων πλῆθ' ὅ ἀκούσαντες, καὶ σ
 τὸ παρεγγυμένον, ἡδὴ τε καὶ τὸ φόνος διαβοήτε γνομ

εν φερόντων, μίνον
ράτορες αναγορεύ-
ν, κὶ τὸν Γέταν κα-
λέμην.

αίνης ὃ δ' Ἀντωνί-
νους κλῆσις ἐκέλευε ἐν
ἐς στρατοπέδῳ, διαρρή-
τῶς ἐπιδοτέσι οἰ-
νῶ τὴς στρατιώ-
ν σύγκλητιν κατῆλ-
αντὸς τῆς στρατῶ, ὡ-
μαλλον ἢ ἐστὶν ὅτι
περὶ πομπῶν εἰς 2
ἐδύσει, ἔτε βα-
πιβας ἔδρου, ἐλεξε
Οὐκ ἀγοῶ μὲν ὅτι 3
καὶ φάνθη δ' ἔως
μεμίση, τό, τε
ὡς ἀκοῆς ἀμα τῶ
ἐν, δ' αὖτὸς φέρει χα-
ραβολῶ. τοῖς μὲν γὰρ
κσίβιν ἐλεσε, τοῖς 4
σι φάνθη δ' ἔδρου
τὸ μὲν ἠπλήθει, τοῖς
ἀδικεῖν δὲ καὶ. πλὴν 5
ἢ κρίσει, κὶ μὴ δὲ

sim eade per eos, qui eadibus
effugerant, unum illum de-
clarant Imperatorem, Geta
hoste appellato.

Igitur ea nocte moratus in 5
templo Antoninus, ac fre-
tus largitionibus, quibus
sibi milites adjunxerat. con-
tendit postridie in senatum,
toto stipante exercitu, sed
armis instructiore quam
consuevit principem dedu-
cere. Ingressus deinde, ubi
rem divinam fecit, conscen-
dit sellam imperatoriam,
atque ad hunc modum ver-
ba fecit: *Non me quidem
fugit, omnem domestico-
rum eadem, statim atque
auribus inciderit, odiosam
videri, nomenque ipsum ut
primum audiatur, afferre
gravem calumniam. quip-
pe infelices misericordia, po-
tentes invidia sequitur: ac
victus accepisse, victor attu-
lisse injuriam videtur. Cate-
rum si quis vero magis judi-
cio quam studio erga defun-
ctum aliquo rem ipsam ex-
pendat, causamque ejus ἔ
consilium exquirat, facilis
scilicet inveniet rectum esse*

περὶ τὸν περὶ τα, τὸ περὶ γὰρ μὲν λογίζοιτο, πλὴν
ν ἀπὸ κὶ πλὴν ἀπόδεσιν ἐξετάζοι, δ' εἰ αὖ ὁμοῦ καὶ
ἔ

Et necessarium, vindicare
 magis quam accipere inju-
 riam, quippe ad occisi cala-
 mitatem etiam infamia re-
 miditatis accedit: Victor,
 praterquam quod incolumis
 est, etiam gloriam retulit
 fortitudinis. Accetera qui-
 dem, qua saepe in me, cum
 beneficiis, tum omni genere
 insidiarum intendit, facile
 vobis est exquirere tormen-
 tis. quippe idcirco adesse
 omnes illius ministros im-
 perandi, ut verum deprehen-
 datis. Sunt autem nonnulli
 quippe ex his jam torti, quo-
 rum exaudire confessionem
 possitis. Postremo autem,
 cum ego apud matrem fo-
 rem, venit ille in me quos-
 dam secum adducens gla-
 diis accinctos: sed ego ne
 praecognita, ultus hostem
 sum. Neque enim jam
 aut fratris mentem gere-
 bat, aut fraterna molieba-
 tur. Vlscisci autem illum
 qui prior insidietur, ut ju-
 stum est, ita usu quoque jam
 receptum. Quippe ne ipse
 quidem urbis hujus conditor
 Romulus germanum pertu-

ἄλορον καὶ ἀνακτῶ
 μέλλοντα πείτεσθαι
 ἀμυνάσθαι μᾶλλον
 6 μείναι. τῆ μὲν γὰρ
 τοῦ πεισόντος, καὶ
 φόβου παρὰ φύσιν
 κερλήσους, ἕμα τὰ
 καὶ δόξαν ἀνδρείας
 7 τοῦ. τὰ μὲν οὖν
 δὲ ἀληθειῶν
 καὶ δὲ πάσης ἐνέδρα
 λάσει μοι, ἔνεστιν
 δὲ βασιλέων χωρή
 8 εἶναι. καὶ γὰρ δὲ τὸ
 νεῖν ἐν τοῖς ὑπερέ
 λάσει παρεῖναι, ὅτι
 9 τε ἂ ἀλήθειαν. εἰς
 αὐτῶν καὶ ἡδὴ ἔξε
 καὶ τὴν ἐξέταστος ἐπα
 10 ναοδε. τὸ δὲ οὖν τὴ
 ἐπιλάσει μοι παρὰ
 ὄντι, ξιφίρης ἔχων
 τὸ παρεκδασμεί
 ἐγὼ παρὰ μηδεία πο
 χνοία σωεῖς, ἡμῶν
 11 πολέμιον. ἐπεὶ μήτ

ἐπὶ μήτε ὄρμην ἔφθρεν ἀδελφεῶ. ἀμυνάσθαι τε ἀ
 βελδόντας, ἐ μόνον δίκαιον ἀλλὰ καὶ σώηδες. αὐ
 ὅ τῆς δε τῆς πόλεως κλίσης Ῥωμύλου ἐκ ὑπέστη

exemplūque se tuetur. inde trunculentus, & minax
adversus fratris amicos, in aulam revertitur:

τα μόνον εἰς τὰ ἐκεί-
νη Γερμανικὸν τὸν 12
καὶ Τίτον τὸν Δο-
μαζικὸν ἀυτοῦ, φι- 13
καὶ ἐπείκεια παρῶ-
θεν Λυκίῳ τῷ ὕβρι-
ν κεν ὄντι γαμβρῶ,
ἰππευτικῆς αὐτὸν ἀπε-
εἶχον ὅ, δηλητηρίων
μασμένων, ξίφοις ἐ-
ένε, τὸν ἐχθρὸν ἡμου-
τῆτο γὰ αὐτῶ τῶνο- 14
καὶ τὰ ἔργα. ὑμᾶς ὅ
τον μὲν θεοῖς εἰδέ-
τε, ὅτι καὶ τὸν ἔτερον
βασιλέων ἔσωσαν.
καὶ ἴδῃ τὰς ψυχὰς 15
νόμας διηρημένοις,
ὅτε βλέποντας, ἀμε-
τιοῦ. βασιλείαν δ' ἐ 16
ἵσπερ αὐτοῦ ἐχειμό-
ν, ἔτω καὶ ἀδράπων
π. Ταῦτα εἰπὼν με- 17

lit, suis tantum operibus
illudentem. Taceo Germa-
nicum., Neronis; ac Titum
Domitiani, fratres. Marcus
ipse, philosophia simulator
ac mansuetudinis, Lucii,
generi sui, contumeliam non
pertulit. Ego vero, venenis
comparatis in me, gladioque
impendente ultus hostem:
quippe hoc illi sua opera no-
men imponebatur. Vos au-
tem diis gratias agite, quod
alterum vobis principem
seruaverunt: neque mentes
vestras in diversa partiti,
sed unum tantum specta-
tes Imperatorem, vitam se-
cure traducite. Imperium
autem Iupiter sicut ipse in-
ter deos solus possidet, ita
etiam uni tantum morta-
lium adjudicat. Hæc lo-
cutus magna voce, iratum-
que plenus, ac truculento
vultu illius amicos intuens,
trementibus pallentibusque
plerisque, in regiam rever-
titur.

καὶ, θυμῷ πεπληρωμένῳ, βλέμματι δριμύτι ἀσφραῶν
κείνους φίλους, τρέμοντας τε καὶ ὀχιάωντας τὸς πλεί-
στον, εἰς τὰ βασιλεῖα ἀέδραμεν.
ὅ πάντες ἐφονάον- 1
ἐκείνους οἰκεῖοί τ' καὶ
ἰόντες ἐν τοῖς βασι-

Continuo igitur cœpti
occidi domestici om-
nes fratris atque ami-
ci, quique in ædibus habita-
bant

6.

bant, quas ille incoluerat, ministrique item universi : sic ut ne ætati quidem infā-
tium parceretur. Porro ipsa
cadavera plaustris omnibus
per contumeliam imposita,
atque extra urbem exporta-
ta, acervatim aut temere in-
jecta rogis comburebantur,
nec quisquam superfuit ex
iis, qui levem modo cum
Geta notitiam habuisset. Athletæ
etiam, & aurigæ atque omni-
fariam histriones, & quicquid
denique vel oculis illius vel
auribus jucundum fuerat, passim
occidebantur. Præterea se-
natorii ordinis quicumque
aut nobilitate aut opibus
excellerent, minima qua-
que de causa vel plane nulla
quantumlibet levi delatione,
pro illius amicis interimi-
ebantur. Quin & Commodi
tororem jam anam, atque ab
omnibus imperatoribus, ut
Marci filiam oportuit, magno
in honore habitam, morte
affecit, causatus quod Getæ
necē apud ipsius matrem
deslevisset. Et conjugem
quondam suam Plautiani
filiam, quæ fuerat in Sicilia
relegata, ac conso-

λείοις ἔνθα ἐκείν
ὑωπρέ) τε πάντες
το' ἔδέ τις λῶ φάδα
2 ἔτε μαχρινήτων.
ματα φερόμενα μὴ
πάπυς ἀμάξαις ὅτι
ἔξω τῆς πόλεως κο
σωρηδὸν κατεπίλω
3 πωσ δὴ ἐρρίπτετο
πειχέτο τῆς καὶ
4 ἐκείνῳ γνωθέντων.
ἢ καὶ λῶλοχει, ὑπο
πώσης μύσης ἢ ὁ
πάντε ὅσοι ἐκείν
νῆς ἔχε δέαμα ἢ
5 διεφθείρετο. τῆς τ
του βουλῆς ὅσοι ἦν
τω ὑπὸ ἄρχον, ἐπὶ
παις ἢ οὐδ' ὑπερῶ
αις, ἐκ τ' τυχεσίης δ
ὡς ἐκείνε οἴλοι, ἀ
6 πῶ τε Κομμόδου
προσβύτην ἢ δὴ, ἢ
των βασιλέων ὡς Ν
γατέρα τε πνευμέν
κλειαν. αἰτίαν ἐπα
δακρυσίση πῶρα :

ἀπὲ ἐπὶ τῶ παιδὸς φόνῳ. 7. πῶ τ' γνωσκὰ γνομέν
Πλαυτιανῶ δουλίερα, ἔσαν ὃ ἐν Σικελίᾳ, τὸν τ' ἀνε

τε ὁμώνυμον, καὶ τὸν
καὶ ἕν, τὴν Κομ-
ἀδελφῆς Λουκίλλης
ἵππῳ βασιλι-
κῆς κλήτῳ ἐξ Ὀπα-
ταβᾶνον, πᾶν ἐξέ-
εἰς τε τὰ ἔθνη πέμ- 8
νεύοντες καὶ ἐπιτο-
κίους φίλους, πάν-
τησι. πᾶσα ἡ νύξ
φόνους παντοδαπῶν
ων. τὰς τε τῆς Ἑσίας
ζώσας κατόρυπτον,
υλαπήσας τὴν παρθε-
νῶν τελευτῶν καὶ μή- 10
μενον ἔργον, ἵππο-
μὲν ἐδεῖτο, ἀπέ-
πέπῳ τὸ πλῆθος εἰς
ον περὶ ὃν ἄμεινον ἐ-
δ. ὁ δὲ, οἰηθεὶς αὐτὸς 11
καὶ κελθεῖ τὸ πλῆθος
σπῆν τὸ σθένος,
καὶ τὴν φονδαίνοντας
τὸν ἰσχυρὸν εἰπόντας.
ἀπᾶται τὴν βιάζουσι 12
ἀφᾶζον λαβόντες
ἐκέπῳ διεκρίνοντο πᾶ-
νοι ἀπεπέτεσεν φθεζόμενοι. 13. (καὶ ἕλῳ δεικνῆν
ον, ἐν δὴ μῶ τὸ σθένος, μηδενὸς ὁμολογῶν) ἀφαι-
- occi-

brinum Severo cognomi-
nem, filiumque Pertinacis
& Lucillæ Commodi soror-
ris, postremo quicquid ex
cognatione imperatoria, aut
in senatu ex patricia nobili-
tate supererat, plane quasi ab
stirpe abscidit. Ducesque
provinciarum universos ac
procuratores, veluti Getæ
amicos, neci dedit. totæ-
que noctes cædendis pluri-
fariam mortalibus impen-
debantur. Sed & Vestales
virgines vias obruit terrâ,
quasi temerata virginitate.
Denique, id quod nunquam
alias factitatum, cum cir-
censes spectante eo populus
Romanus in aurigam, cui
studebat, nescio quid cavil-
latus esset, ratus sibi contu-
meliam illatam, repente om-
nem exercitum facere im-
petum jussit in populum, ac
raptare & occidere quicun-
que in aurigam dixissent. Ac
milites, accepta semel vio-
landi rapiendique potesta-
te, cum discerni à reliquis
nequirent, qui fuerant pro-
tervius locuti, nullo scilicet
in tanta multitudine ve-
rum fatente, passim ut in-
quenque inciderant, aut

occidebant, aut omnibus ereptis, quasi salute redempta, vivos ægre dimittebant.

7. **H**is actis, stimulante malorum facinorum conscientia, vitamque periosus urbanam, statuit Roma fecedere, ut & milites ordinaret, & provincias inviseret. Igitur Italia decedens, ad ripas Danubii pervenit, ac partes imperii Romani septentrioni subjectas. Ibi aut corpus exercebat aurigando, cædendisque comminus omne genus beluis: aut jus dicebat (rarius id tamen) statimque sententiam ferens ac respondens, pauculis duntaxat auditis. Cæterum Germanos illic sibi omnes adjunxit atque in amicitiam conciliavit, sic ut ex his socios bellorum, & custodes corporis, validissimum quenque & pulcherrimum, sibi adsciverit. Saepe etiam Romano cultu deposito vestem Germanicam induebat, atque in eorum sagulis argento variegatis conpar' autpwn λαβεῖν, κ' ἔσώμαλιθ' ἐσωτὸ φρυγῆς πο. γυνάικς τε κ' ὠραίους ἐπιλεξάμενθ. 5. πολλάκις Ῥωμαϊκὴν ἀποδέμενθ' χλαμύδα, ἡμφίεννυλοτὰ Γε.

δῶς τὸς ἐντυγχάνον πάροντες ἀνήρωσι, ἂν μὲνοι ἀπο εἶχον, ὡσπ πρᾶ, μὸλις ἐφείδοντο

1 **T**οιαῦτα δὴ περὶ τοῦ τε τῆς ἡβωσιέσως ἐλαυνόμεν πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει βλιὼ ἀπεχθῶς ἔχων, μῆσαι τ' Ῥώμης ἠδε ὡς δὴ διοικήσων τὰ σεβλοπέδοις, κ' τα' ἐδ
 2 φόμενθ' ἀπάρας ὀλίαις, ἐπὶ τε τ' ὄχλαις γυόμενθ', διῶκη δὲ κλῶα τῆς ἀρχῆς μέρησι σα τὲ σώμαλιθ' ποιλωιοχίαις, κ' θηρίων δαπῶν συσαδὸν ἀνα
 3 διγάζων μὲν πανίω νοῆσαι τὸ κρινόμενοι λιζενδίκτως τε πρὸ
 4 θέντα ἀποκρίνασθ. οἴλο ὃ κ' πάντας τὰς να Γερμανὸς, ἐς τ' ἐπιηγάγελο, ὡς κ' συμπαρ' αὐτῶν λαβεῖν, κ' ἔσώμαλιθ' ἐσωτὸ φρυγῆς πο. γυνάικς τε κ' ὠραίους ἐπιλεξάμενθ. 5. πολλάκις Ῥωμαϊκὴν ἀποδέμενθ' χλαμύδα, ἡμφίεννυλοτὰ Γε.

λήματα· ἐν τε χλαμύ-
αις εἰώδασιν, ἀγύρω πε-
ιλμέναις, ἐωρατο. κό- 6
τε τῇ κεφαλῇ ἐπεπίδηλο
πὺς, καὶ εἰς κρεῖαν τῆς Τερ-
ρῶν ἠσημέναις, τότε τοῖς δὲ 7
γυῖες οἱ Σάρβαροι ἕστη-
ν ἄυτόν, ἔχαιον ὃ ἄυ- 8
οἱ Ρωμαίων στραπῶν,
σα μὲν δὲ τὸς τῆς χη-
ν ἐπίδοσις, αἷς ἀφιδῶς
εφέρετο αὐτοῖς. ὅπ τε
ς στρατιώτης ἔπειθῆεν,
ρυγμά πὸ ρύθην ἔδει,
ὡν πρῶτῳ, εἴτε βῆ
γεφυρώται, ἢ εἰς τῷ
πᾶν δ' ὃ χειρῶν ἢ κη-
σῶμαλῳ ἔργον, πρῶ- 9
ἰργάζετο. κράπεζάν τε
ἢ πικρτίδετο, ἔδ' ὅπι
λίνοις ἐς ποτόν καὶ ἐδέ-
ι χρώμενῳ σκεύεσιν,
τε προσεφέρετο αὐτο
ν. οἶτον γὰ ἀλήθως τῇ

spiciebatur : etiam flavam
capiti cæsariem imponens,
ad modum Germanicæ ton-
suræ. Quibus læti barbari,
mirifice eum diligere : gau-
dere etiam Romanus miles,
quem scilicet ille amplissi-
mis largitionibus prosequē-
batur, ipse nullum non mi-
litæ munus prompte obire :
& sive quid fodiendum fo-
ret, primus fodere : sive pons
flumini imponendus, aut
extruendus agger, sive quod
opus manuum faciendum,
aut labor subeundus, pri-
mus omnia occupare : tenui-
que mensa, ac ligneolis po-
culis, vasisque esculentorum
contentus esse : panemque
etiam temere factum com-
esse. quippe triticò quan-
tum satis uni foret, sua ma-
nu molito, massaque inde
facta atque in carbonibus
decocta, vesci solitus : omnia
denique elegantiora asper-
nati : & vilissimis quibus-
que, ac vel pauperrimo gre-
garioque militi facillimis
iouti. Tum commilitonem

χειρὶ, ὃ ἦρκει μόνω, μάζαν τε ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνδρά-
πήσας, ἐσιτείτο. καὶ πάντων μὲν τῆς πολυτελῶν ἀπεί-
ουσα δὲ ἀτελέσεια, καὶ τοῖς πενεσάτοις τῆς στρατιωτῶν
καὶ, τότε τοῖς ἐχρητο. II. πυσραπώτης τε ἕω' αὐτῆς μᾶλλον
καλῶς καλλύμενῳ χαίρειν προσεποιεῖτο. τὰ πλείστα τε

quam principem vocari se malle, ac plerunque iter facere perinde atque ipsi pedibus ambulans, raroque vehiculum conscendere aut equum: sibi ipse portare arma: nonnunquam etiam signa militaria longissima, & aurcis ornamentis prægravia, ac ne robustissimis quidem militibus facilia, ipse humeris subire. Ob hæc igitur aliaque hujuscemodi, ut hominem militem diligere eum suus exercitus, & ut virum fortem admirari. quippe instar miraculi videbatur, tantulæ hominem stature tantis esse laboribus parem.

αὐτοῖς σωάδευε ὡς πᾶσι
πανίως ἄρματ' ἢ ἰ
ἐπιβαίνων. τὰ τε ὄπλα
12 αἰζων ἑαυτοῦ. ἐστὶ δ' ὅ
τὰ τῶν στρατοπέδων σί
λα, ἐπιμήκη ὄντα καὶ χ
ἀναδήμασι πολλοῖς
σημημένα, μόλις ἐπιτῆ
ναιοτάτων στραπωτῆ
μενα, ὅπως τοῖς ὁμοί
13 ρεν αὐτός. δὴ δὲ τὰ
τὰ τῆτοις ὁμοίως στρα
πικὸς ἔσ' αὐτῶν ἐφιλο
ὡς ἦναι ἑδαιμ
καὶ γὰρ καὶ αἰματ' αἰ
14 μικρῶ πάνυ τὸ μέγεθ
ματι, ἡναιῶν πόνων ἀπῆσις τούτῃ.

8. Sed ubi milites apud Daubium ordinavit, atque in Thraciam Macedonibus conterminam discessit, continuo Alexander alter evasit. Nam & memoriam regis ejus omnibus modis renovavit, statuis imaginibusque nulla non urbe poni jussis. Romanamque ipsam Capitoliumque & templa universa referit Alexandri simulacris. Vidimus item

Ε Πεί δὲ τὰ πᾶσι
1 ἔρω στρατοπέδα δι
κατῆλθέ τε εἰς Θρ
Μακεδόσι γεινῶσιν
2 Ἀλέξανδρ' ἑλθὼν καὶ
μνήμῃ αὐτῆ παντοῖα
νεώσατο, εἰκόνας τε καὶ
ἀγάλτας ἐν πάσαις πόλεσ
3 σῆναι ἐκέλευσε. τῷ
μῶ ἐπλήρωσεν ἀνδρ

καὶ εἰκόνων, ἐν τῇ Καπετωλίῳ, καὶ ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, τῇ
Ἀλέξανδρον σωαφείας. 4. ἔσ' ὅπως ἢ καὶ χλαδίη

ἀξίας εἰκόνας ἐν ρε-
 ῖνός σώματι, ἕσπε πε-
 ρεία κεφαλῆς μιᾶς, ὅ-
 ἡμιόμοιες δύο, Ἀλεξάν-
 τε Ἀντωνίνου. περὶ ἧς
 ἐν Μακεδονικῷ χήμα-
 τισίαν τε ἐπὶ τῷ κεφα-
 φέρων, καὶ κρηπίδας ὑ-
 μένου, ὁπλεζάμενος ὁ
 νίας καὶ στρατεύσας, Μα-
 κικὴν ἐκάλει φάλαγγα,
 τε ἡγεμένους αὐτὸ φέρειν
 ὁ ἐκείνου στρατηγῶν ὀνό-
 μ. ἀπὸ τε Σπάρτης μελα-
 γάμενον νεανίας, Λα-
 κόν καὶ Πιλιανάτω ἐκά-
 ῖχον. Ταῦτα ὁ ποιήσας,
 ἐν τῇ πόλει διοικήσας
 νεδέχετο, ἡπεύθη εἰς
 ἄμουν τῆ Ἀσίας, χησαδῶ
 μένου δερσιπέτας τῆ
 ληπιῶ. ἀφικόμενον δὲ ἡ
 καὶ εἰς ὅσον ἤθελε τῆ ὄν-
 ῖν ἐμφορηθεῖς, ἦκεν εἰς
 ῖν. ἐπελθὼν ὁ πάντα τὰ
 λεως λείψανά, ἦκεν ἐπὶ τὴν Ἀχιλλέως τάφον σφάνοις
 σμήσας καὶ ἀνθεσι πολυτελῶς, πάλιν Ἀχιλλέα ἐμιμεί-
 ῖν τῆ καὶ Πάροκλον πινα, ἐποίησέ τι τοῖστον. II. ἡ αὐτῶ
 ῖν ἀπελθὼ δέρον φίλτατον, Φῆς μὲν ὄνομα, τῆ βα-

imagines nonnullas ridicu-
 le depictas, quæ unò corpo-
 re duas facies præferrent,
 Alexandri atque Antonini.
 Ipse prodibat Macedonico
 habitu, causiam gestans, &
 crepidas: ac lectissimam ju-
 venum manum in exerci-
 tu, phalangem Macedoni-
 cam appellabat, iussis du-
 cibus nomina sibi ducum
 Alexandri imponere. Præ-
 terea juvenes Sparta acci-
 tos, Laconicam & Pitana-
 tem centuriam vocabat. His
 igitur actis, atque urbibus,
 prout quamque potuerat,
 ordinatis, Pergamum adit,
 Asia civitatem, ut AEscu-
 lapii curationibus uteretur.
 Quo postquam pervenit,
 somniis quandiu voluit ca-
 ptatis, Ilium mox petiit: &
 cunctis urbis reliquiis collu-
 stratis, ad Achillis tumulum
 processit, eoque coronis
 floribusque magnifice exor-
 nato, rursus imitari Achil-
 lem cœpit. Sed Patroclum
 desiderante aliquem, liber-
 torum omnium charissimus
 Festus, à memoria, dum ad

Ilium moratur, vita defunctus est: veneno, ut quidam aiebant, extinctus, quo scilicet Patrocli more sepeliretur, ut alii affirmant, morbo interceptus. Hujus igitur cadaver efferri iussit, compluribusque lignis rogam strui. Dein imposito in medium, 12 mactatisque omne genus animalibus, subiecit ignem: phialamque manu tenens, vinumque libans, ventos precabatur. Cumque esset raro capillo, & crinem, quaereret ut imponeret ignibus, deridiculo erat omnibus: cæterum quos habuit capil- 13 los, tamen totondit. Laudabat autem ex omnibus du- cibus præcipue Syllam Romanum, & Afrum Hannibalem, quibus etiam statuas 14 atque imagines excitavit. Decedens autem Ilio, Asiaque omni, & Bithynia, gen- tibusque reliquis pertransi- tis, atque ubique rebus com- 15 positis, devenit Antiochiam: ibique exceptus honorifi- centissime, atque aliquan- diu moratus, Alexandriam contendit, prætexens huic itineri desiderium visendæ

σιλείῃς μνήμης ἄρεε
 ἔτθ, ὄντθ αὐτῷ ἐ' ἰ
 ἔτελ' ἔπεισεν, ὡς μὲν
 ἔλεγον, φαρμακῶ ἀν-
 δρῆς, ἴν' ὡς Πάτροκλθ
 φῆ' ὡς ἴ' ἔτερεῖ ἐφασκον
 σω διαφθαρείς. Ἔτον
 θῆναι κελ' εἶ τ' νέκιω
 λων τε πολλῶν ἀθροισ-
 πυρᾶν ὀπιθεῖς τε αὐτ' ἐ-
 σω, καὶ πάντοδα παζῶν
 τα σφάξας, ὑφ' ἡψέ τε καὶ
 λω λαβῶν, σπένδων
 ἀνέμοις, ἀχέλο. πᾶν
 φιλοκόρης, πλόκαμον
 δεῖναι τῶ πυρὶ ζιτῆν, ἐ-
 το, πλὴν ἂν εἶχε τριχῶν
 14 κείραλο. ἐπὶ νῆθ' ἴ καὶ στρα-
 μάλα Σύλλαν τε τοῖ
 μαῖον καὶ Ἀννίβαν τὴν
 ἀνδρῶν τε αὐτῶν καὶ
 15 ναι ἀέσησεν. Ἀπ' ἄρα
 Ἰλῆς, διὰ τε τ' ἄλλης
 καὶ Βιθυνίας, τῶν τε
 ἔδνων, καὶ κεί τε διοικῆ-
 σα κεία, εἰς τ' Ἀντι-
 16 φέλο. ἐκεῖ τε ὑποδ-

πολυτελῶς, καὶ διατρέψας χεῖρας πνός, ἐπὶ τῷ Ἀλεξάν-
 ἐξήλθετο ὡς φασιν μὲν ποιούμενθ, ποδεῖν τ' ἐπ' Ἀλ

κλιθεῖσαν πόλιν, καὶ τῶν
χρησάσθαι, ὃν ἐκεῖνοι σέ-
ν ἐξαιρέτως. δύο γὰρ ταῦ-
των βρομόνως προσεποιεῖ-
τύ τε θεῦ Ἰρηκίαν, 17
τῆ ἥρω Θ μνήμῳ, ἐχα-
ζαι τε οὐ καλῶς ἔσθαι
αδῶαι, ἐναγομῆς τε
τοδαπῆς. ὡς ὁ διηγήθη 18
ἔσθαι Ἀλεξανδρέων πλῆ-
ροῦσι μὲν ὄντι τὰς γῆ-
κεκοτάτω, καὶ ἐπὶ τοῖς
κλίμασι βῆσται κινεμένῳ
δ' ἐξεπύλυτο, τ' ἔβα,
υς σπυδύ τε καὶ δυνοίαν
πανόμοιοι. ὑποδοχὴ δ' ἐν 19
πλάζετο οἶαν μηδενί
τε βασιλεῖ γυῖσται φα-
σης τε γὰρ μέσης ὄργανα
ταχῶ διακείμενα ποικί-
λχαν εἰργάζετο. ἀρωμά-
τ' παντοδαπῶν καὶ θυμια-
ων ἀτμίδες δωδίαν πα-
ν τ' εἰσόδοις διδουχίαις
ἀνθέων βολαῖς ἐπίμων
βασιλεῖα. ὡς ὁ εἰσήλα- 20
ἰς τὴν πόλιν σὺ παντὶ

urbis ab Alexandro constru-
ctæ, simul consulendi patrii
illorum numinis, quod e-
gregie incolæ venerantur.
Ac simulans hæc duo, in pri-
mis religionem dei & he-
rois memoriam, jubet he-
catombas comparari, ac pa-
rentationes omne genus.
Quod ut primum est Alexan-
drinæ multitudinī nuntia-
tum, levissimæ suapte natu-
ra & omnibus momentis ex-
positæ, studium benevolen-
tiamque principis omnes,
quasi animorum impotes
accipiebant. Igitur ad ex-
cipiendum illum se compa-
rabant, quanto nunquam
antea honore consueverant:
quippe omnifaria musica
instrumenta disposita ubi-
que varium edebant soni-
tum: præterea aromatum
ac suffimentorum vapor
omne genus aditus cunctos
optimis replebat odoribus:
tædis præterea & florū spar-
sionibus honorabant. Sed
ubi in urbem jam pervenit,
primo quidem templum in-
gressus est, multisque victi-
mis immolatis, ac thu-
re cumulatis altaribus, ad-

εργαῖ, τῶν ὧτον εἰς τ' νεῶν ἀνελεθῶν, ποτὶ αἰς ἐκατόμβαι
δυσσε, λιθῶν τ' τὺς βωμῶς ἐσώρδισεν. 21. ἐκεῖθεν δ' ἔλ-

Alexandri monumentum se
coniulit: paludamentum-
que purpureum, & clavis
speciosisque gemmis annu-
los conspicuos, balteumque
& siqua alia gestabat elegan-
tiora, dempta sibi, tum illius
impoluit tumulo.

9. **H**AECERNENTES Alexan-
drini, læti supra mo-
dum, noctibus totis ac
diebus festum celebrabant:
ignari quid intra ulceratum
pectus imperator occuleret.
Hæc enim omnia per simu-
lationem faciebat, ut univer-
sam illorum multitudinem
contrucidaret. Latentis odii
causa talis erat. Nuntiatum
ei fuerat Romæ agenti, vivo
adhuc patre, atque item post
extincto, multa in ipsum di-
cere Alexandrinos. Sunt
enim homines suapte natu-
ra dicaces, atque ad descri-
bendum illudendumque
maxime facti: jactantes in
optimum quenque & po-
tentissimum diſteria qua-
dam, ut quidem ipsi putant,
festiva: ut autem videntur
iis in quos dicuntur, longe
gravissima. quippe hujusce-
modi jocorum vel maxime
illa permovent, quibus deli-

τοιοῦτων κνίζει μάλιστα ὅσα ἐλέγχει τῶν ἀμῶντημάτων

δῶν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μ
μα τιμῆ τε χλαμύδα λυ
φερεν ἀλουργῆ, δαλτυλικῆς
ἐς εἶχε λίδων πμίων, ζω
εἶς τε κ' εἶπ πολυτελές ἐ
ρε, ἀπειλῶν ἑαυτῷ, ἐπέ
κε τῆ ἐκείνου πορῶ.

A δὴ ὄρων ὁ δῆμο
ἰσπρέχαρε, παννυχ
τε κ' ἑορτάζων, ἐκ εἰδῶς
τῆ βασιλέως λαυδάνοι
2 γῶμω. ταῦτα γὰρ πο
ἐκείνου ἰσπερίνατο, βι
μεν ἄ τὸ πλῆθος αὐτῶν
3 φθεῖραι. ἢ δ' αἰτία ἔ
δάνοι ἄ μίση, τοιάδ
ω. ἀπιγέλλετο αὐτῷ
πρίβοντι ἐπὶ τ' Ῥώμης ἐ
ἔ ἀδελφῷ ἀειόντῳ, κ
τὸν ἐκείνου φόνον, ὅτι ἄρα
πολλὰ εἰς αὐτὸν ἐπισκώ
4 τες. πεφύκασι δέ πως ἐ
λοσκώμμονος, κ' λέγῃ
χως ἰσπογραφῆς ἢ πα
ἀπορρίπτοιωτες εἰς τῷ
πὲρ ἄλοιτας πολλὰ χαρι
μὲν αὐτοῖς δοκοῦντα, λ
εἰ ἄ τῷ τοῖς σκαφθεῖσι. τῷ

θειαν. Πολλὰ τοίνυν ἀν-
 κεινων σκωψάντων ἐς τὸ
 ἦ δ' εὐλοῦσ' ἀν' ἀρεσιν, καὶ
 πρεσβύτην Ἰοκάστῃ κα-
 των, ἐκείνον ὁ χλιδά-
 νων, ὅπ δ' ἡ μικρὸς ὢν Ἀ-
 νδρον καὶ Ἀχιλλέα, ἡμι-
 αῖτες καὶ μεγίστους ἦρωας
 εἶπο. τοιαῦτά πνα παύ-
 κτην δοκώμεν, ὁλέθρια
 ἴβελα κατ' ἀντῶν σέ-
 τὸν Ἀρτωνίνον ἠδ' ἄλ-
 ῆ φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ
 ἄταστον. τυμπανηγε-
 οῖν ἑαυτοῖς, καὶ συνεορ-
 σῶς εἶδε παῶσαν τὴν πό-
 λιν ἄνδρας μεγίστους πεπληρω-
 κτην ἀπὸ πάσης οὐρανοῦ
 χώρας ἐκεῖ συνελεθόν.
 δὲ προεγράμματ' ὅτι
 ἡ νεολαίαν εἰς τιπε-
 κελδεῖ συνελεθῆναι, φη-
 ῖς τὸν Ἀλεξάνδρου πρὸς
 ἡγενα βέλεδαι συστήσα-
 ῶς τῶν Μακεδονικῶν καὶ
 ῥοπάων, ἔτω καὶ τὸ ἦρωα
 ἄμεις. κελδεῖ δ' ἡ στή-
 ῶς νεανίας πάντας δὲ στήναι. ὡς ἀν' ἐπελεθῶν ἕκαστον, ἰδὲ
 τὴν ἡλικίας ἔχει καὶ μεγέθους σώματ' ὅτι, καὶ δ' ἐξίας εἰς στρα-

cti veritas arguitur. Quare
 quum multa in eum dixif-
 sent, ne dissimulata quidem
 fraterna cæde, matremque
 etiam Iocastam vulgo appel-
 larent, irriderentque ipsum,
 quod tantulæ homo statu-
 tæ. Alexandrum atq; Achil-
 lem, maximos ac fortissi-
 mos heroas, æmularetur:
 dum ludere se putant, eo
 impulerunt Antoninum,
 hominem suapte natura ira-
 cundum atque sanguina-
 rium, ut perniciem illis in-
 fidiasque moliretur. Igitur
 celebritate ac festo jam per-
 acto, cum videret maximam
 hominum multitudinem ex
 vicinis regionibus conflu-
 xisse in urbem, monuit e-
 dicto, ut in planitiem quan-
 dam iuventus universa con-
 veniret: velle affirmans, si-
 cuti Macedonicam Sparta-
 namq; habebat, ita etiam in
 Alexandri honorem, ipsius
 herois cognomento pha-
 langem constituere. Iubet
 igitur consistere iuvenes
 universos, relicto interval-
 lo, ut singulorum ætatem
 staturamque, & corporis
 habitudinem militiæ ido-
 neam consideraret. His cre-

ditis juvenes, ac venisimili 10 *τέραν ὀπιηδεύ. τῷ τῶς*
 spe ducti, ob insignem ho- *τῶ τῶς ὑποχέσεισι πῆ*
 norem paulo ante exhibi- *σαντες οἱ νεανία πάν*
 tum principi, conveniunt *εοικότα τε ἐλπίζοντες δ*
 frequentes una cum paren- *περὶ πᾶρξῆς παρ' αὐτῶ*
 tibus atque germanis, latis *πλὴν πόλιν πμλῶ, σωῆλ*
 gratulantibusque. At vero *ἀμὰ γονεσί τε καὶ ἀδ*
 Antoniaus singulos inter se *φοῖς, συνηδομένοις αὐτῶ*
 distantes circumiens con- *11 ἐλπίσιν. ὁ δ' Ἀντωνί*
 tractansque, & aliud in alio *διεστῶ τῶς αὐτὸς ὀπιῶν,*
 laudans, præteribat: donec *εἰ ἐφαπτόμενος, καὶ ο*
 illos, neque id animadver- *αἶλιε λέγων ἐγκώμιον, τ*
 tentes neque expectantes, *ἦει' ἔς' αὐτὸς ἔτι*
 universus circumveniret ex- *ὀρῶντας, ἔτε περὶ σδει*
 ercitus. Ut vero conjectu- *12 κλώσατο. ὡς ὃ ἔτεκμ*
 ram fecit, jam esse omnes *το ἤδη αὐτὸς εἶδ' ἐνδο*
 militum suorum armis in- *ὀπλων περικλημένους,*
 clusos, quasque retibus im- *ὡσπερ ἐν δικτύοις σιουζέ*
 plicatos, ipse, statim cum suo *μένους, ἐπελθὼν πάντας,*
 præsidio excessit, ac signum *τὸς μὲν ὑπεξέρχεται μ*
 militibus dedit: qui statim *13 εἶχε φρερῆς περὶ αὐτόν*
 facto undique impetu, de- *ἐνὶ ὃ σημείῳ περὶ πεσό*
 prehensam in medio incri- *πανταχόθεν οἱ στραπῶτι*
 mem juventutem, cæteros- *ἐν μέσῳ πᾶσαν νεολα*
 que, qui aderant, magna *καὶ εἰτινες ἄλλως παρῶσαν,*
 cæde contrucidant. Atque *παντὶ ἔσπερ φόνων ἀναρῶ*
 à militibus alii cædem tan- *ὀπλισίῃ οἱ ἄνόπλις καὶ πανταχόθεν περικληφότες. 14*
 tum faciebant, alii foveis *στραπωτῶν οἱ μὲν ἐφόρῳ ἄον ἐξωθεν, οἱ δ' ὄρυπθῶν ὀρύγμ*
 ingentibus cadavera obrue- *μέρισα' ἔλκοντες τε τὸς ἐμπύθοντας ἐνέβηθον, πληθε*
 bant, aggestaque desuper *σω*
 humo immanem tumulum *σω*
 excitaverunt. Multi etiam in

Cum deinde Parthici cognomen affectaret, mi-
nistica fraude Parthorum regem circumvenit.

καὶ τὸ γινώσκοντες
μέγιστον ἤγειρον
πολυάνδριον. πολλοὶ
καὶ ἡμιθνήτες εἰλ-
ον, ἐπὶ τε ἀπρωτοὶ
ἴδοντο. ἀλλὰ μὴ
σφαπώσθαι οὐκ ὀλί-
σσωπώλλωτο. ὅσοι
ἡμπνέοντες καὶ δυ-
μετρίως ἔχοντες
ἦντο, περὶ πλεό-
υλκαθεῖλλον αὐτῶν.
τὸ δὲ ἐξήλυτο φόνος
οἰσ ἀμαλῶ δὲ τῶ
ἄς τε ἐμβολὰς τῶ Νείλου μεγίστας ἦσαν, τὸν τε αὖτις
ἀγιδὸν πάντα φοινιχθῆναι. τοιαῦτα δὲ ἐργασάμενος
αὐτῶν, ἀπὸ αὐτῶν εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο.

cas foveas semivivi protra-
hebantur, multi adhuc in-
tegrī detrudebantur. Sed
& milites nonnulli simul
perierunt. Nam qui reli-
quias adhuc aliquas spiritus
retinebant, neque penitus
defecti erant viribus, im-
pliciti proruentibus se mi-
litibus, eos quoque secum
trahebant in foveam. Tan-
ta est autem facta cædes, ut
rivis cruoris per planitiem
decurrentibus, cum fauces
ipsæ Nili ingentes, tum lit-
tus omne circa urbem pur-
purasceret.

θυμῆσας ὃ μὲν ἐ-
λὺ Παρθικὸς κλη-
καὶ Ῥωμαίοις ἐπι-
ὡς χειρῶσάμενος
τὰ πῦρ ἀνατολῶ
ες, καίτοι γε ἴσους
βαθείας, μηχανᾶ-
ίνδ' ἐπὶ π. ἐπισέλλει τῶ
Παρδυαίων, (Ἄρ-

Sed affectans Parthici co-
gnomen, famamque de-
victæ ad orientem barba-
ricæ, quanquam in altissima
pace, tale quiddam machi-
natur. Dat literas ad regem
Parthorum Artabanum, si-
mulque legatos cum mune-
ribus mittit omnis materiæ
& artis conspicuæ. In eis li-
teris fuerat scriptum, Velle se

τὸ δὲ ἰσὺ ὄνομα αὐτῶ) πέμπει τε πρεσβείαν, καὶ
ἴσους ὑλῆς τε πολυτελεῶς, καὶ τέχνης ποικίλης. 3. ταῦτα
N 5 regis

regis filiam ducere in matrimo-
nium: principem se esse,
Et principe natum: qua-
re haud decorum privati cu-
jusquam Et tenuis fieri ge-
nerum, sed reginam ducere
potius filiamque magni
regis. Duo maxima imperia
esse, Romanum Et Parthi-
cum: quibus affinitate illa
in unum coeuntibus, ac nul-
lo jam discriminante flu-
vio, unam tantum potenti-
am factum iri, nullis expu-
gnabilem viribus Nam rele-
quas barbaras nationes, que
nunc amborum imperiis
subjecta sunt, facile jugum
toleraturas, si proprios gens
quaq; Et condentus sint ha-
bitura rectores. Esse Roma-
nis pedestrem exercitum,
qui hastis Et stataria pu-
gna ceteros antecellat: Par-
this vero equitatum pluri-
mum, peritissimosque sagit-
tarios. His igitur concur-
rentibus, Et qua usui ad bel-
lum sunt in unum conspe-
rantibus, facile ipsos sub uno
diademate totius orbis ter-
rarum imperium retentis-
vos. praeterea odoramenta,
qua apud illos prodehiant,
telasque laudatissimas, con-

γαύματα ἐλεφρ, ὀπι-
λετω ἀγαγέδαι αὐτῆ
4 γατέρα πρὸς γάμον. ἀ
δὲ αὐτῶ, βασιλεῖ τε κ
λέως ἤῶ, μὴ ἰδιώτε τ
ἀτελῆς γαμβρὸν γ
ἀγαγέδαι ἢ βασιλεῖ
βαπλέως μεγάλε θυ
5 ἴσο δὴ τῶν τας ἀρχὰς
γίσει, πλὴν τε Ρωμαί
Παρδυαίων ἀσσωα
καὶ ἐπιγαμίαν, μὴ κέ
μῶ διορισμένας, μί
σεν ἀρχὴν ἀνάστα,
6 τὰ γὰρ λοιπὰ βαρβαρε
ἔσαι νῦν ὑπὸ τῆς τέ
σπλείαις, διὰ λωτὰ ἐσ
τοῖς, καὶ τὰ ἐθνη καὶ κ
7 σήματα ἀρχόμενα. ἐπ
μαίοις μὲν πεζῶν σε
ἢ δὲ δρογῶν συσάσ
χλῶ ἀνάστα γώνισον.
αίοις ἢ ἵππων τε πο
δὲ τόξων ἀσχο
8 εἶαν. ταῦτα δὴ σῶσε
πάντων τοῖς πόλεμ
ορθεῖται συμπνεῖντα
δίως αὐτὲς ἐφ' ἐνὶ

μαί βασιλῆσιν πάσης οἰκουμενῆς. 9. τὰ παρ' ἐνεῖν

ὄματα, ἢ θαυμαζό-
 ράσιμια, ἢ ᾧδ' Ῥω-
 μεταλλὰ ὀμόμενα, ἢ δ' ἄ
 ἐπαινέμενα, μηκέτι
 ἀπαίροντα, λαυδά-
 τε δ' ἐμπόρων κομι-
 , μιᾶς ὃ γῆς ὄσους κ' 10
 ὄσιαι, κοινῶ κ' ἀκώ-
 μοφότοις τῶ ἀπό-
 ἔσεσθ'. Τοιούτοις αὐτ' 11
 ἰσιν ἐπιτυχῶν ὁ Παρ-
 , τὰ μὲν ᾧδ' ἀντέ-
 φάσκων ἐχ' ἀμόζεν
 ο γάμον βαββαρον.
 ἔσεσθ' σωμαφονίαν ἐν 12
 , μήτε τῆς ἀν' ἡλων
 τυυϊῖσιν, ἐν τε διαίτη
 ἢ δ' ἄφ' ἔρσιν ἀλλή-
 ὃ ᾧδ' Ῥωμαίοις 13
 ἰδας πολλὰς, ὧν πινὸς
 ἔσθ' δ' αὐτ' ἀν' ἰσυχίον.
 ᾧδ' τε αὐτῶν Ἀρσακίδων
 ἰν' ἀνδ' ἔτερον γῆθ' νοδ' ἄεδ' τε.
 μὲν οὐδ' ᾧδ' τε, π- 1
 ἰσιν ἐπισέλλων παρ-
 ἰκειμένῃ ὃ τ' ἄντων-
 ὄροις πολλοῖς κ' ὄρ-
 ᾧδ' τὸν γάμον σπυ-
 κ' ἀνοίαν πνευμένῃ,
 ο βαββαρον κ' ἰσυχίον τε ἰσυχίον, καλῆ τε

traq; apud Rouanos metal-
 la ipsa, & quacunque arte
 alsqua conspicua & suntur,
 non jam dix raroq; & clan-
 culum per mercatores im-
 portatūiri: sed in una dum-
 taxat terra υποque impe-
 rio, communemq; fore utri-
 que usum rerum omnium,
 minimeque impeditum. His
 literis Parthus acceptis, pri-
 mo quidem abnuere: nega-
 re, Romano conuenire barba-
 rum matrimonium, quam
 enim fore concordiam, neque
 voce satis congruentibus, &
 vidu habituque inter se di-
 stantibus? esse Roma patri-
 tios permultos, quorum sibi
 ille optare liberos in matri-
 monium possit: sicuti itz-
 dem apud se Arsacidar. Ne-
 que ullam sane extare cau-
 sam, cur alterutrum genus
 adulteretur.

HAEC igitur à principio
 rescribens; conditio- 110
 nem aspernabatur. Sed
 instanti Antonino, donis-
 que & iurejurando fidem stu-
 dii sui & caritatis uxoriae fa-
 cienti credidit barbarus: ac
 pollicitus daturum filiam,
 gene;

generum jam ipsum appella- 2 γαμβρόν ἐσόμενον. δ
 litabat. Cujus rei vulgata
 mox fama, barbari scilicet
 omnes ad Romanum susci-
 piendum principem se con-
 parabant, spe quadam sem-
 piternæ pacis exultantes.
 Ceterum Antoninus, pro- 3 εἰρῴνης αἰώνις ἐλπί
 hibente nullo fluvios trans-
 gressus, ac jam Parthicam
 regionem quasi propriam
 peragrans, sacrificantibus
 passim universis, supraque
 coronata altaria odores in-
 cendentibus, latum se hon-
 ore illo barbarorum ma-
 gnopere simulabat. Postea
 vero quam magno itinere
 facto, ad ipsam Artabani re-
 giam appropinquabat, oc-
 currit ei rex in quadam an-
 te urbem planitie, novum
 nuptum excepturus, ge-
 nerumque suum. Sed bar-
 barorum magna multitu-
 do, floribus indigenis co-
 ronati, atque induti ve-
 stes auro diversisque colo-
 ribus varias, festum agita-
 bant, ad tiliarum fistula-
 rumque & tympanorum so-
 nitus saltantes numerose. 4 βαρβαρῶν προσεποιε
 quippe hujuscemodi tripu-
 diis supra modum delectan-
 5 πάν δὲ τὸ πλῆθος
 γατεσεμμένον, ἐὰν π χυσοῦ καὶ βαφαῖς διαφόροις πε-
 μένον, ἐώρταζε πρὸς τε ἀλλὰς καὶ σείλας, τυ-
 τε ἤχους, ἐσκήπτων ἀρύθμως. χαίρεισι γὰρ τοιαύτως

εινόμενοι, ἐπὶ ἀν οἴγκ
ἔμφορηθῶσιν. Ὡς
σωῆλθε τὸ πλῆθος,
πῶν ἀπέβησαν, φα-
κὴ, πῶ ἀποτέμενοι,
ινδὰς κὶ κύλικας εἰ-
λαῖσον ὃ πλῆθος ἑ-
ρων ἡδροισι, κὶ ὡς ἐτυ-
ακλῶς εἰσήκεσαν, ἐδὲν
οποιον παροδοκῶντες,
ν ὃ ἕκαστος ἰδεῖν τὴν
ν. τί τε ὑφ' ἐνὶ σικεῖω
ὁ Ἀντωνῖνός τε
ρατὰ ἐπίδραμειν, κὶ
ντὲς βαρβάρους. ἐκ-
τες ὃ τὴν παρὰ ματι,
νοὶ τε κὶ προσωπόμε-
ποντο. αὐλὸς τε Ἀρ-
θ, ἀρπαγεῖς ὑπὸ τῆς
πὴν δορυφόρων, ἵππων
εθεῖς, ἀπέδρα μόλις
λίγων. τὸ δὲ λοιπὸν
ἐκόπτετο τῆς βαρ-
ἔτε τὲς ἵππους ἐχόν-
ῖς χρωῶντι μάλισα.
βηκότες δὲ εἰσήκεσαν,
ἐκείνους νέμεσθαι) ἔ-

tur, præsertim cum se teme-
to largiùs invirarunt. Sed
ubi omnis multitudo con-
fluxit, ac relictis equis, pha-
retisque & arcibus deposi-
tis, inter libamina & calices
agitabant, collectique in u-
num barbarorum quamplu-
rimi, temere inordinatique
constiterant, nihil suspe-
ctantes mali, sed pro se quis-
que studentes videre novum
nuptum tum signo dato An-
toninus militibus imperat,
impetum eademque in bar-
baros faciant. Illi, re subita
perterriti, cadentibus fau-
ciantibusque Romanis ter-
ga obvertunt. Ipse Attaba-
nus à suis stipatoribus raptus,
atque equo impositus, vix
ægreque cum paucis fugiens
elabatur. Reliqua vero mul-
titude barbarorum passim
cædebatur. quippe neque
equos habebant, quibus ma-
xime utuntur: descenderant
enim ex iis, pastumque di-
miserant: neque ipsi evade-
re fuga poterant, impedi-
ente cursum fluxa veste, ad pe-
des usque deducta. Porro
pharetras aut arcus omnino
non attulerant. nam quid
illis opus ad nuptias? Ita in-

φ χησάδου δυνάμενων πρὸς φύλῳ, ἐμποδίζεσθαι
πρὸς τοῖς ποσὶ χρώνε ἐδῆτος, φάετρας ὃ κὶ τόξα ἐκ
εἶχον.

genti cæde barbarorum facta, Antoninus prædaque & hominibus magna copia captis discedit; resistente nullo, vicisque & urbibus incensis; data potestate militibus rapiendi, quod quis que posset aut vellet. Hanc igitur calamitatem haud opinato barbari acceperunt. Antoninus autem, regionem Parthicam penitus ingressus, defessis jam rapiendo cædendoque militibus; revertitur in Mesopotamiam. Indeque senatui populoque Romano per literas significat, subactum à se orientem; cunctosque illius regni mortales in suam ditionem concessisse. A senatus, quànquam totius negotii gnarus (quippe principum res latere nullo pacto possunt) metù tamen atque assentatione cunctos illi honores victoriae decernunt. Substitit autem post id Antoninus in Mesopotamia, studio aurigandi ac beluarum venationibus intentus.

ἄρα κεχαρμηκέναι. 15. ἢ ὃ συκλήθη, οὐκ ἀγνοῦντες πεπερασμένα, (λαθεῖν ἄνεργα βασιλέως ἀδύνατον δέει καὶ κολακεία, ψηφίζον) αὐτὰ πάσας τιμὰς ἐπι
16. διέτριβε ὃ μὲν πῶτα ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ὁ Ἀντι
λίωιοχείαις χολάζων, καὶ θηρία παντοδαπαὰ ἀναεργῶν.

εἶχον. τί ἄν ἐχρηζοί
11 πρὸς γάμους; πολὺν
σάμενον ὁ Ἀντωνί
νον τῶν βαρβάρων,
καὶ ἀχμαλώτους παι
συλλαβῶν, ἀπῆει, μ
αὐτῷ ἀνδρῶν τῶν. κα
καὶ πόλεις ἐμπιπρᾶν δ
σίαν τοῖς στρατιώταις
ζειν τε ἕκαστον ὁ δὲ
ὁ βούλεται αὐτὸς κ
12 τοιᾶν μὲν δὴ πᾶσι
σάντο οἱ βαρβαροὶ ἔ
κηθέντι. Ὁ δὲ Ἀντι
ὅτι πολὺ τῆς Παρθυ
ἐλάσας, ἢ δὴ καὶ τῆς
κεκμηκότων ἐν αὐτῷ
πάζειν καὶ φονδεῖν, ἐ
θεν εἰς τὴν Μεσοπο
14 οὐκ εἶ ὃ γινόμενον, ἐ
τῆ τε συκλήτῳ καὶ
μαίων δὴ μῶν, πᾶσα
λίω κεχειρωῶσαι, καὶ τ
να βασιλείας πάντ

καὶ αὐτῶν ἐπύρχοντες ἱ
σεπτοπέδου δύο· ὁ
εὐβύτης πάνυ, τὰ μὲν
διδότης καὶ πολιτικῶν
ἔργων ἀπείρως ἔχων,
πικρὸς δὲ γέλοισι δει-
λῶν· ὄνομα αὐτῶν 2
Μακρίνου μὲν
τοῦ ἑνὸς ἀγροῦ ἐκ-
τείνετο, καὶ μάλις νό-
μιστος. εἰς τὸν 3
ἐσεπτοπικόν, μηδὲ
δημοσίᾳ πολλάκις
πλεῖ καὶ μέγιστος ἀγροῦ
μυίας. ἐπεὶ γὰρ ἤκουεν 4
αὐτῶν διαίτην ἐλαττωρίω-
ν, καὶ τὰ σαδρα καὶ
μύρα ἑδέσμευ-
σεν ποτὲ μυσσητόμε-
οῖς ὡς σεπτοπικὸς
Ἀντωνίου ἔχαιρε)
διον, ἢ τινα ἄλλω
ἀμφιστάμενον ἀ-
αν, εἰς ἀναδρίαν
λείαν νότον διέβαλ-
τε ἀποκτενεῖν ἢ πεί-
αδρ' ἐφέρων ὁ Μακρίνου, πάνυ ἤγαλλε. Σωέ-
καὶ τοῦτον (εἶδει γὰρ ἄρα τέλει λαβεῖν τὸν Ἀντωνίον
εἰσεργάτερον γὰρ ἄνευ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέ-
num

ERant praefecti exerci- 12.
tuum duo, Audentius
& Macrinus. quorum
alter, senex jam, rerumque
civilium plane rudis, haud
tamen imperitus rei milita-
ris habebatur: alter, & in fo-
ro versatus, & legum consul-
tissimus. In hunc igitur, ut
parum militarem minime-
que fortem virum, publice
nonnunquam princeps ca-
villabatur, ne convitiis qui-
dem abstinens. Nam audito
illum & victum usurpare li-
beraliorem, & aspernari vi-
lissima abjectissimaque ci-
baria, quibus Antoninus
militariter delectabatur,
chlamydemque & vestem
caeteram ad urbanum mo-
dum gestare: quasi degene-
rem ipsum, morboque mu-
liebri laborantem, calu-
mniabatur, minitans etiam
occisurum. Quorum impa-
tienti Macrinus vehementer
exacerbatus est. Accidit au-
tem res huiusmodi: quippe
habitura finem aliquan-
do fuerat Antonini vita,
nam cum suapte natura
curiosior esset, non homi-

num modo res cognoscere studebat, sed deorum dæmonumque etiam rimari arcana: metuque semper infidiarum, nullis non oraculis incubabat, accitis undique magis, astrologis, aruspibus; ac nullo plane præterito, qui hujuscemodi fallacias profiterentur. Sed eos quoque suspectans, ut parū vera loquentes, omniaque ad assentationem vaticinantes, scribit ad Maternianum quendam, cui rerum suarum omnium curam in urbe crediderat, & quem sibi ex amicis omnibus fidissimum putabat, consciūque omnium secretorum habuerat: magos undique optimos conquirat, atque evocatis manibus, de fine ipsius vitæ consulat, & an quisquam imperio insidietur. At Maternianus, navata principi opera, sive id re vera manes significaverant, sive alioqui Macrinum perosus, rescribit Antonino, Macrinum esse, qui insidietur imperio, eumque è medio tollendum. Has igitur

ναὶ ἠθέληεν, ἀλλὰ καὶ
τε καὶ δαίμονια πολυὺν
νεῖν. αἰεὶ τε πάντας
τοῦεν, ὡς ἐπιβελδοῖ
χρησιμίων τε πάντων
ῥῆτο, τὸς τὸ πανταχόθεν
γὺς καὶ ἀσυνόμους τὸ καὶ
μετεπέμπετο. καὶ εἰδὲς
ἐλάττανε τῶν τῶ χρησίμων
τῶν ἐπιχειρήσεων.
τῶν δ' αὐτὸς ὡς ἐ
αὐτῶ, ἀλλὰ πρὸς κοινὸν
θεωρίζοντες, ἐπισέλι
τερνιανῶν πιν, τότε
ὑπὸ αὐτῶ ἐν Ρώμῃ κα
ἐσκεχρισμένῳ, π
εἰ δὲ δοκοῦντι φίλων, ἰ
κοινωνῶν τῶν ἀπορήτων
λαθεῖ δὲ αὐτῶ, μά
αἰεὶς ἐς ζητήσαντι, νεῖ
χρησιμίων, μαθεῖν ὡ
λας τὸ εἶς αὐτῶ, καὶ μὴ
ἐπιβελδοῖ τῶ ἀρχῆ: Ὁ
τερνιανῶς, χρησιμ
δεῶς τοῖς, ὑπὸ τῶ βα
κελδοθεῖσιν, εἴτε ὄντα

δαίμωνων ταῦτα θεασάσάντων, εἴτε ἄλλως συσκόδαζ
τὸν Μακρίνον, ἐπισέλει τῶ Ἀντωνίνῳ, ἐπιβελδοῖ τὸν
τὸν Μακρίνον, καὶ δεῖν αὐτὸ ἀποσκόδασθαι. 10. ταῦτα το

ἀποσημνωμένῳ μὲν
τέρων ἐπιστολῶν καὶ τὸ
δίδωσι τοῖς διακομί-
τικαῖς εἰδόντων ἀφ' ἑρ-
μῆδος τὰς ἑξῆς πορείας
καὶ ἡμετέροις, ἐφίσαν
ἡτωνίνῳ ἢ δὴ τὸ σκελετὸν
καὶ ἀειληφόπ, καὶ τὸ ἀρ-
θρὸν βαίνοντι, πρὸς κο-
ινὰ πάντα τὸν σὺνδεσμὸν
ἐπιστολῶν ἐν αἷσι καὶ κατὰ
Μακρινῶν γράμματα. ὁ
ἡτωνίνῳ τὸ ὄρμηλόν ἢ δὴ
καὶ κελύειν τὸ ἰπποδρο-
χίαν, καὶ ἄλλοι τῶν Μακρι-
ποσάντων καὶ ἰδιόσων ἐν-
τοῖς γράμμασι. καὶ εἰ π
ἐν εἰρήνῃ, διηλώσασθαι τὰ
αὐτῶν, τὰ ἐξ ἑδῶς αὐτῶν διδοί-
ως ἐπαρχίαν. πολλάκις
καὶ κελύειν καὶ σὺν ἡδῶς
καὶ ὁ μὲν ταῦτα πρὸς 14
εἰχαστοῦ πρὸς κημένους.
κατὰ Μακρινῶν, καὶ αὐτὸν
ἐν τῷ, τίς τ' ἄλλας ἐπι-
ἐπιστολάς· περὶ τῶν ὁ
καὶ αὐτῶν δύναται φέρειν,

litteras, ut mos est, cum reli-
quis obsignatas, dat ignaris
quid ferrent tabellariis. Illi
consueti usi itineris cele-
ritate, ad Antoninum per-
veniunt, quo ille potissi-
mum tempore ad aurigan-
dum se parabat, ac jam
currum conscendebat. Ita
ei reddunt integrum epi-
stolarum fasciculum: in
quibus erant etiam literæ,
quæ ad Macrinum pertine-
bant. At vero Antoninus,
studio jam omni atque ani-
mo ad aurigandum inten-
tus, imperat Macrino, uti
ipse literas seorsum inspi-
ciat, ac, siquid majoris mo-
menti sit, renuntiet: sin mi-
nus, ipse de more, suum, hoc
est præfecti, officium exe-
quatur. quippe talia identi-
dem injungere consueverat.
Ipse deinde ad suum stu-
dium perrexit. Macrinus,
seorsum epistolis omnibus
solutis, etiam in eam incidit,
quæ ipsi perniciem affere-
bat. Cognito igitur quan-
tum periculi impenderet,
ac gnatus Antonini iracun-
diæ truculentiaque, præ-
sertim tam specioso prætex-

πρὸς πῶν κίνδυνον ἐπικείμενον. 15. εἰδώς τε τῷ Ἀντων-
ίνῳ θυμὸν, καὶ τὸ φονικὸν ὅτι τοιοῦσδε γράμματα, καὶ πρὸς
tu,

tu, subtrahit epistolam illam: cæterarum vero, ut solebat, argumenta principi renuntiat.

13. **S**ed metuens ne iterum super ejuscemodi rebus Maternianus rescriberet, malens facere ipse aliquid quam expectando pati, tale quiddam comminiscitur. Erat Martialis quidam, centurio, unus è custodibus corporis Antonini, semper illum affectari solitus: cujus fratrem paucis ante diebus princeps delatum tantum, sed minime redargutum occiderat: ipsumque Martialem per contumeliam timidum ac degenerem, & Macrini amicum appellaverat. Hunc vehementer dolentem fratris nece, propriisque incitatum contumeliis, gnarus omnium Macrinus ad se vocat, studiosum jampridem sui, ac multis obstructum beneficiis: cui persuadet, ut captato quamprimum tempore Antoninum obruncet. Ille, cum promissis adductus,

πολλὰ ἔσ' αὐτῷ ἔργα δένει.

ἄφρα φυλάξαντα, ὀπβλεδται τῷ Ἀντωνίνω. β. ὃ ὅτι ὑποχέσται τῷ Μακρίνῳ ἀναπειθεῖς, μισῶν τε ἄλλως

φασιν αὐτῷ ἄλογον ἔξεσαν, τὴν μὲν ἐπιστολήν φαιρῆν, ἀεὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, ὡς εἶεν οὐδὲν

1 **Φ**οβηθεὶς δὲ μὴ κῆτερον ταῦτα ὁ Ματιανὸς ἐπισείλη, δρᾶν μᾶλλον ἠδέλησεν, ἢ ἀντιπαραστήσειν. πολὺ δὲ ἰσχυρῶς ἐκατον τάρχης (πάλιν) ὃ ὄνομα αὐτῷ σωματοφυλάκων τῷ Ἰνίνο, ἀεὶ παρεπόμενον

3 τέτε τὸν ἀδελφὸν πωρῶν ἡμερῶν ἀνηρήκει βληθέντα μὲν, ἔκ ἐλευθερίας δὲ αὐτῷ τε τῷ Μακρίνῳ ἐνύβειπεν, ἀνδρῶν κ' ἀγνοῖ καλῶν κ' Μακρίνου

4 φίλον, τῆτον ἐπιστάμενον Μακρίνον ἀληθῶς τῶν δρῶς ἐπὶ τῇ ἀδελφῶν ἀρέσει, μὴ φέροντά τινος αὐτὸν ὑβρεῖς, μετα

5 ται. ἐδάρρει ὃ αὐτῷ, πείθει τε αὐτὸν ἀπὸ

πείθει τε, κμρὲν ἐπι

πείθει τε, κμρὲν ἐπι

ρήσαι δελῶν τῷ ἀδελ-
φάντα ποιήσιν ἀσμένως
μείζον, καὶ ἐν ὀπίθῃ δειον
ν. συβέβη ὅ μείζον πολὺ
ψεῦδος τῆς, δελῶσαι
ἀντωνῖνον, διατρέβοντα
ἰρραῖς τῆς Μεσοποτα-
μίας, ἀπελθεῖν τῆς βασι-
λεως, ἀπελθεῖν τε εἰς τὸν
τῆ Σελεύκῃς, ἢν μάλιστ' ὁ
χώριοι σέβουσιν. ἀφεισή-
κον πόλεως ὄνεας πολὺ,
διπορίας χρῆζειν. σὺν
ἰσιν οὐδ' ὀλίγοις (ἵνα δὴ
ἀντα τὸν στρατὸν σκύλη)
ἰπορίαν ἐποιεῖτο, ὡς δὴ
τῆ δεῶν ἐπανέλθοι. κτ' ὁ
μέσῳ ὁδῶν ἐπειχθεὶς
τῆς γαστρὸς, ἀποσῆναι τε
καὶ κελύσσας, ἀνεχώρει
εἰς τὴν ἑρέτην, ἀποσκιδνα-
σάμενος τὰ ἐνοχλωῦτα,
καὶ τὸν ἀπεσφύθησαν,
καὶ πορρωτάτω ἐπήσαν,
καὶ αἰδῶ τῶν γιγνομένων
πρὸς. ὁ δὲ Μαρπάλιστος, ἢ

et fraternæ studio incita-
tus libenter omnia se factu-
rum pollicetur, cum pri-
mum occasio evenisset. Eve-
nit autem haud multo post.
quippe agens Carris, quæ
est Mesopotamiæ urbs, An-
toninus, deæ Lunæ invisit
templum, quod in ea regio-
ne, distans aliquantum ab
urbe, præcipuo honore ab
incolis colitur. Eo secum
paucos equitum eduxit, re-
lictis exercitu cætero, ut sa-
crificio facto in urbem re-
verteretur, Medio autem iti-
nere, uno tantum famulo
comitatus, ac reliquis absi-
stere iussis, recessit ad requi-
sita naturæ. Quare averfis
omnibus, & quam longissi-
me recedentibus, honoris ac
reverentiæ causa, Martialis,
qui omnes temporum ca-
ptabat articulos, ut cum so-
lum esse animadvertit, ceu
nutu principis ad videndum
aliquid, ut audiendum vo-
catus, accurrit illico, aver-
sisque & subligacula sibi
deducentem pugione traji-
cit, quem celatum manu at-
tulerat: & cum in ipsam
juncturam ferrum incidit

set, lethali scilicet vulnere de improvise Antoninus minime defensus occubuit. Quo facto, Martialis statim equum inscendit, ac fuga evadere conatur, cæterum Germani equites, quibus & delectabatur Antoninus, & custodibus corporis utebatur, propiores cæteris, primique facinus conspicati, Martialem consecuti missilibus confodiunt. Quod ubi exercitus reliquus cognovit, omnes subito concurrerunt: primusque Macrinus supra cadaver conqueri ac delamentari per simulationem cœpit. Gravis ea res & molesta militibus incidit, commilitonem convictoremque aliquem amisisse, non principem, existimantibus. Neque de Macrino quippiam illis adhuc suboluerat, putantibus Martialem proprias inimicitias persecutum. Ita in sua quisque tabernacula discessere. At Macrinus, tradito igni corpascule, reliquias intra urnam coniectas ma-

έλκοντι ἀπετραμμένω, ξιφιδίω, ὃ μὲν χεῖρας
 12 λανθάνων. καμείε τὸ γῆς ὅπῃ τὸ κατακλείδου νομένης ἀφωροδοκίης ἀφυλάκτως, ὃ Ἄντων
 13 ἀνῆρέθῃ. πεσόντῳ τὸ πηδησας ἰσώπῳ ἔστυ Μαρκάλιος. Γερμανοὶ πῆεις, οἷς ὁ Ἄντων ἰνῳρε, φρασεῖς τὲ τῆ σώμα ἐχῆτο, ἔ τος ἔτον ἀφῆτες ὅσον οἱ λοιποὶ, ὡρε ἰδόντες τὸ χυόμενον ἔσαντες τὴν Μαρκάλιο
 14 κόντισαν. Ὡς τὸ κὲ ὁ σφαλὸς εἶδε τὸ πρεχθῆτες σινέδραμον, κὲ ὡρε ὁ Μακρῖνῳ, ὅπῃ τῆς τμαπι, ὀλοφύρε δαί τε νεῖν πρεσε ποιεῖτο, ὃ, τπὲς πᾶς χαλεπῶς κὲ
 15 ὡς ἠέλε τι πρεχθ. σραπῶ τῶ γδ κὲ κοινον βίε, ἀλλ' οὐκ ἄχεντα

ἀποβεβληκέναι, κὲ ὑδερῖαν πῶ ὀπβεβλῶ ἑσώπῃ δο
 Μακρῖνε, ἢ νπὸ τὸ Μαρκάλιον οἰκείαν ἔχθραν ἀμύ
 16. κὲ ἰ μὲν, ἔχθρος τῆς τῆς σιλῶν ἐπανῆσαν. ὃ τὸ Μακ
 πῦρι πρεχθῆς τὸ σωματίον τῶ τε κόνιν κάλῃ πνί

ἔπειθε τῆ μητρὶ αὐτῆ
δαίσει, ἐν Ἀποχρίαι
ριβύση, ἐκείνη ὅ ἐπι τ' 17
παίδων ὁμοίαις συμφο-
εἶτε ἐκῶσαι εἶτε κελδ-
α ἀπεκαρτέρησε. τριῖτω 18
ἢ τέλει ἐρχήσαστο ὁ Ἀν-
θ, καὶ ἡ μήτηρ Ἰου-
βιῶσαντες ὡς περιέρη-
πῶς ὅ ὁ χρόνος ἐν ᾧ 19
ἐβασιλεύσεν αὐτοῦ πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ, ἐν ἑξ' ἔτεσιν
τελέσθη.

tri ad sepulturam remisit.
ea tunc Antiochia moraba-
tur. Moxque ob libero-
rum calamitates, incertum
sponte an imperio alicujus,
mortem sibi conscivit. Hunc
finem habuerunt Antoni-
nus & Iulia mater, cum qui-
dem ad eum quem diximus
modum vixissent, ac sexen-
nium tantum ille sine pa-
rente germanoque suo im-
peravisset.

Ελευθέρωσαντο ὅ τ' Ἀν- 1
τωνίνου, ἐν ἀφασίᾳ τ' ἡ
κτὸς καὶ ἀπορία τῶ περι-
ἔμεινάν τε ἡμέρας δύο
σίλωτοι, ἐζήτου τε ὄν
ἕξον) ἀρχοῦτα. καὶ ᾧ 2
ελο μτ' πολλῶ πλῆθος καὶ
ἡμεῶς ὅτων Ἀρτάβα-
δικας ἀπαιτήσων, πμω-
ν τε τοῖς ἐν πονδαῖς καὶ
ἡ ἀνηρημένοις, ἀλειῶ) 3
βασιλέα, πρῶτον μὲν,
εἰντον, ὡς στρατιωτικόν τε
αρχον ἐφάδλον γυόμε-
ὅ τ' γῆρας περιέρχόμενος 4
πῆσαστο) μετ' ἐκείνον ὅ τ'
φῆνον, πρὸντων αὐτὲς γλιάρων, οἱ καὶ τ' ἐπιβλήης τῆ

EXtincto Antonino in- 14.
certi ignarique quid a-
gerent milites, biduo si-
ne imperatore fuerunt, qua-
rentes inter se, quem potissi-
mum principem deligerent.
Siquidem adventare ma-
gnis copiis Artabanus nun-
tiabatur, pœnas exacturus,
& cæsis inter pacem ac liba-
tiones missurus inferias. Igi-
tur principem deligunt, pri-
mo quidem Audentium,
militarem scilicet virum,
præfectumque non impro-
bum; sed ille, senectutem
excusans, abnuuit imperium:
dein vero Macrinum, sua-
dentibus potissimum tribu-
nis, quos etiam conscios in-

fidiarum Antonini, ac Ma-
crino participes consilii fuis-
se, post illius mortem suspi-
cio extitit, quemadmodum
in sequentibus dicemus.
Suscepit autem Macrinus
imperium, non tam fide mi-
litum fretus, quam necessi-
tate impulsus usuque præ-
fenti. His actis, jam scilicet
Artabanus multis copiis ac
viribus aderat, equitatum
ingentem, & sagittariorum
multitudinem adducens;
præterea cataphractos came-
lis insidentes, qui prælongis
contis præliarentur. Quo
cognito, Macrinus, convo-
cato exercitu, ita locutus
perhibetur: *Dolere vos o-
mnes, principis hujuscemo-
di, vel, ut verius loquar,
commilitonis interitu, mi-
nime mirandum: sed cala-
mitates casusque humanos
modice ferre, id vero est pru-
dentium. Cæterum illius
memoria vestris æternum
præcordiis insidebit, atque
ad posteritatem propagabi-
tur, rerum fortiter ac ma-
gnifice gestarum: præterea
amoris benevolentiaque* Ε
κοινωνησάντων ὑμῖν

Ἀντωνίνου σωμάτων κ
νώοι τῶ Μακρίνου γεγ
ὑποπλάθεισαν μὲν τῶ
τελευτή, ὡς ἐν τοῖς
ἔργου. Παρέλαβε ὁ τῶ
λείων Μακρίνου, οὐχ
ἔνοια καὶ πίσει τῶν στρα-
τῶν, ὡς ἀνάγκη, καὶ χρεῖ-
σταρόντων καὶ τῶν
προσπομένων, ἐπίστα
τάβαν μὲν μέγιστον
καὶ δυνάμεως, ἵππων τε
καὶ ἀγῶν καὶ τοξοτῶν μ
πλήθει, κατὰ φέρει
ἀπὸ καμήλων ἔξωθεν
ἄκροῖς δόρασι. ὡς δὲ ἀπ
λή πρῶτων, συγκαλέσει
στρατιῶτας ὁ Μακρίνου
ἔξε τοιαύδε. Ἀλγεῖν μ
πάντας ὅτι τοιαύτη βασι-
νὴ (ἵνα τὰ ληθῆ λέγοιμι)
πῶτε ἀποβολῆ, θαυ-
ρῶ δὲν, φέρει ὁ τῶν συμφ
καὶ τὰ προσπίποντα με-
τροπομένειν, ἀνδρῶν
ἰσοφρονούντων. ἢ μὲν γὰρ
νε μνήμη ἐν τε τοῖς ἡμ

ροῖς ἔργοις ἐλκεῖσθε, τοῖς τε εἰς ὑσερον ἔργου δόξαν
καὶ δόξαν αἰδίου φέρουσα, μεγάλων τε καὶ ἡνυαίων ἔργου

σε, φίλων τ' ἢ κ' ἀνοίας,
 ἵππων τε κοινωνίας τῆς
 ὑμῶν. νῦν δὴ καρὸς
 πάντας ὡς χεὶρ τῷ μνή-
 τῆ τετελευτηκότ' ἄ-
 νοσιμένους τε τὰ πρὸς ἐ-
 ν, ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόν-
 ὄρετε τὸν βαρβαρον ἐσε-
 κσω πάντι τῷ ἀνάλο-
 πηθῆς, ἢ δοκῶντα πρὸς
 ἄλλογον ἔχειν ἔχθρας.
 ἢ γὰρ αὐτὸν προσυκαλεσά-
 ναι ἄρα, πονδῆσαντες, ἢ κ'
 ἱπλήν βαθεία πόλεμον
 εἰμεν. ἦρτη δ' ἢ νῦν πᾶ-
 Ρωμαίων ἀρχὴ τ' ὑμεί-
 ἀνδρείας τε ἢ πίσεως. ἢ
 θεὶ ὄρων γῆς ἢ δὲ φειδῶν
 ἀμῆδ' ἢ φιλονεικία, πρὸς
 πᾶν τὸς δ', πρὸς μέγαν βα-
 εἰα, ἔσθ' ἰσάδων ἢ πηγ-
 ἢ, ἢς ἐκείν' ἄδικως καὶ
 ἢ τὸς ὄρκους οἶεται ἀνη-
 θαι. τὰ τε οὐκ ὅπλα λαμ-
 νῶμεν, ἢ τῆ σιωπῆς Ρω-
 οἰς ἐυκομίᾳ λατῶμεθα.
 ἢ δ' ἢ πρὸς τάξεις, τὸ μὲν

laborum laudem secum de-
 ferens sempiternam. Nunc
 autem postulat tempus, ho-
 11 nore habito illius memoria,
 justisque omnibus persolutis,
 occurrere imminenti pericu-
 lo. Videtis barbarum in-
 stantem, cum totius orientis
 multitudine, ac justas, ut
 videtur, belli causas prefe-
 12 rentem, siquidem nos illum
 priores laceessimus, viola-
 to fœdere: atque in altissi-
 ma pace bellum excitavim-
 13 mus. Nunc omne Roma-
 num imperium in virtutem
 vestram recumbit & fidem.
 Neque enim de finibus im-
 perii, aut de fluminibus de-
 micatio nobis adversus ma-
 gnum regem, sed de omnibus
 14 fortunis est: cum scilicet li-
 beros consanguineos suos ul-
 tum veniat, quos injuste a
 nobis contraque fœdera oc-
 cisos arbitratur. igitur ar-
 ma capiamus, atque (ut
 mos Romano est) ordines in
 prælio seruemus. quippe in
 acie barbarorum incomposi-
 15 ta multitudo ac tumultua-
 ria, ipsa se fortasse impediet:
 vester autem ordo atque
 consensus, pugnandique pe-

βαρβαρῶν ἀτακτον πλῆθ' ἢ πρὸς σκάρως ὠρισμένον,
 ἢ ἐαυτῶν ἴσως γόοι' ἀν' ἐναντίον τὸ δ' ὑμέτερον ἀτακτόν

ritia, sicuti vobis salutem, ita hostibus perniciem attulerit. Quapropter sic velim bene sperantes dimicetis, ut Romanos decet, utque hactenus consuevistis. Ita enim & barbaros ipsos fuderitis, & gloriam insignem adepti fidem Romanis, ceterisque omnibus feceritis, non dolo aut fraude ulla, sed virtute & armis superiorem victricem a vobis partam. Quae postquam locutus est, cognita necessitate, milites in ordines se recepere, atque in armis agitabant.

σαντες ἠδικήσατε, ἀλλὰ δι' ὀπλῶν νικήσαντες ἐκρατήσατε. Τοιαῦτά τινεσὶ πάντες αὐτῷ, οἱ στρατιῶται τὴν ἀνάγκην περιεμάχοντο ὁρῶντες. παρετάθησαν, καὶ τοῖς ὀπλοῖς ἤσαν

15. Sole autem oriente conspiciunt Artabanum maximas secum copias adducentem. Ut autem solem barbari de more propinxiarunt, confestim edito ingenti clamore concurrunt in Romanos, iisque adequitantes sagittas ingerunt. At Romani, acie instructa, Maurorumque equitatu per latera disposito, ac receptis per intervalla expeditis militibus, quibus fa-

θάλαγγας, ἑκατέρωθεν τε τὰς ἰσθμῶν καὶ τὸς Μαυροῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἀπέβαντες, τὴν τε κινεῖν πηρώσαντες ἠὲ κύφως καὶ

τε οὐκ ἐπὶ κεχροπιμένον τὰ τε ἐμπειρίας μαχόμενοι ὑμῖν τε ἔσται σωτήριον, καὶ ἡμῶν ἡ ἐλπίς ἀγαθή, ὡς Ῥωμαίοις ἔσται σωτηρίας. ὕψω δὲ τὴν πρὸς τὴν βαρβάρων ἀπώσεσθε ὑμῶν ἐξ ἑσθλῆς καλῆς ἀρχόμενοι Ῥωμαίοις τε καὶ πάντων τοῖς δεῖξετε, τὴν τε πρὸς τὴν νίκην πισώσεσθε, ἀλλὰ δὲ ὁλοκλήρως ἀπάτην ἔσται

1 Αἱ δὲ ἠλίω ἀναστάντι ἐφ' ἑσθλῆς Ἀρταβάνου μεγίστων πλῆθει στρατευομένων δὲ τὸν ἥλιον ὡς ἐδοκίμασαν αὐτοῖς, οἱ βαρβάρων, μεγίστην τε κλίμακα βοήσαντες, ἐπέδραμον Ῥωμαίοις τοξόδοξοις καὶ διπλόδοξοις. οἱ δὲ ἠσφαλῶς συστήσαντες

μτρεχεν διωαμέναν,
εντι τυς βαρβαρις, ε-
πο, κη οι μεν βαρβαροι, 4
ιδει τρη πξων, τοις τε
κεισ. δόρασι των κατι-
των. απο τε ιππων κη
ων πτρωσικοντες αυ-
εγαλως ανωθεν εβλα-
οι ο Ρωμαιοι των μεν 5
εν μαχμενων, ραδιως
ουω. επει ο αυτος ητε 6
η πολλη εσα κη το τρη
ων πληθον ελυμαι-
προσωιόμενοι αναχω-
βολυς τ κη πολλα αλ-
χασματα πδηρων ο-
των εξοχας περικειμε-
ποτων. τρη αλανδαν. 7
η τ φάμμοις κη ε καθ-
να εως των ιππων η
μηλιτων, ολεθρια λω
ε. πατωντες η οι ιπ- 8
α τε κη μηλοι μαλιστα,
μα παλα τα πελματα,
ζεν κη εχολδουκ, τυς
βατυς ες εφεεν απε-

cilis esset excursio, fortiter
resistentes, impetum barbar-
orum sustinebant, qui sci-
licet & sagittarum multitu-
dine, & praelongis contis,
quibus cataphraeti ex equis
aut camelis depugnabant,
pessime Romanos accipie-
bant. Contra Romani, quo-
ties pedem conferebant, fa-
cile scilicet adversarios su-
perabant: postea vero quam
ab equitatu & camelitarum
multitudine premebantur,
fuga simulata tribulos alia-
que machinamenta ferrea
acuminata projiciebant: quæ
suo arenis latentia, neque
cuiquam conspecta, perni-
ciam equitibus & camelo-
rum infessoribus afferebant.
quippe illis calcatis, equi, po-
tissimum vero cameli, quo-
niam huic generi mollissi-
mæ sunt ungulae, succiduae
claudicabant, excussis tetgo
infessoribus. Cæterum bar-
bari illi, quoad equis aut
camelis invehuntur, acerr-
ime scilicet configunt: ubi
autem vel descendere jam,
vel excidere, faciles sunt ca-
ptu, neque prælium in ma-

ο. ο οι ο επεκεινα βαρβαροι ες οπν μεν εποχην ιπ-
καρμυοις, ην τως μαχην. λω ο εποβωσιν αυτων, η
χθωσι, ρατα αλισκεν, μη φεεντες τω εν συσασως

nibus gerere audent, & si fugiendus aut insequendus sit hostis, cura scilicet fluxa veste præpediuntur. Vno igitur alteroque die à mane ad vesperam pugnatum; nox prælium diremit, reversique sunt in castra utrique, quasi victores. Tertia die in planitiem pugnatu-
 10 ruri convenere. Tentante autem barbaro, utpote qui numero præstabat, circumvenire Romanum, quasi-
 que indagare concludere: contra non iam profundio-
 11 rem productam constituebant Romani aciem, ac se circumveniri prohibebant. Tanta autem virorum jumentorumque multitudo cecidit, ut omnis compleretur campus, maximique cadaverum acerui in altum attollerentur, præsertim vero camelorum, quæ aliæ super alias procubuerunt. Ergo nec liber pugnantibus cur-
 13 sus erat, nec inter se cernendi copia, velut ingenti quodam ac vix pervio aggere cadaverum in medium extru-

μάγλω· πρὸς τε τὸ
 ἢ διῶξαι, (εἰ δέοι) ἔ
 πρὸ τῶν σκέλεσιν ἐ
 χάρωνος περιωρημέν
 10 τοδιζον). πρῶτης μ
 δευτέρας πάσης ἡμέ
 ἐωδινῶ εἰς ἐπέραν ἐ
 σαιλο. καὶ νῦν ἐπελάθ
 λυτε τὴν μάχην, ἐ
 τε ἐπανήλθον εἰς τὰ
 5 στρατόπεδα, νικᾶν δὲ
 11 Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ συ
 εἰς τὸ αὐτὸ πεδίον μ
 12 νοι. ἐπειρῶντο δὲ οἱ μ
 βαροὶ, πολὺ πτωπλή
 των ὑπὲρ ἔχοντες, κικ
 τὴν Ῥωμαίους καὶ σα
 σμῶ· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκ
 φάλαγγας εἰς βάθ
 5 σαυ, εἰς μῆκος δὲ ἔ
 τες, ἀεὶ τὸ κυκλόμεν
 13 πόδιζον. πληθῶ δὲ
 ἀνδρῶν τε καὶ κλιῶν
 3η, ὡς πᾶν πληρωθ
 πεδίον, μεγίστους ἔσωρ

μάτων εἰς ὑψῶς ἀφθῆναι, καὶ μάλιστα τῶν χαμηλῶν ἐ
 λήλων πιπυσῶν. 14. πρὸς τε ἔν τὸ διατρέχειν ἐνεπε
 οἱ μαχόμενοι ἔκεπ δὲ ἐδὲ καθεώρων ἀλλήλους, μεγάλ
 τὴν χάματι ἐν μέσῳ, καὶ διεβάτε ὑπὸ τῶν σωμα

λένων. ὅφ' ἔκωλύμε-
· ἄλλοις ὀπιέναι, ἔκα-
· ἠήλ. τον εἰς τὰ ἑαυτῶν
· πεδ. Ο' ἡ Μακρίν, 15
· ὅτι οὐκ ἄλλως Ἀρτί-
· ἐκδύμως τε μάχεθ',
· πμένει, ἀλλ' ἢ οἰόμε-
· Αντωνῖνον μάχεσθαι,
· των αἰ τῶν βαββαίων
· ἰποκάμνειν ἐδελοκα-
· ἰ, εἰ μή π' ἐν ταῖς πρώ-
· ρμαῖς κατορθώσῃσι.
· παρσημεόντων, ὡς ἀν' 16
· ἡ ἀνανεώσαντο, μὲν
· νεκρῶν ἀναίρεσιν τε καὶ
· λεξίν, ἐκ οἰόμενων τι-
· ναι τ' πῆς ἐχθρῶν αἶπον,
· εἰ παρσεβείαν, ἐπισέλει
· Παρδυαίῳ, λέγων, τὸν 17
· εἰ τὰς πονδᾶς καὶ τὰς
· ἀδικήσαντα βασιλέα
· κέναι, δίκας τε ἀξίας
· ρασε δεδωκέναι. Ῥω- 18
· ἡ, ὡν ἔστιν ἡ ἀρχή, ἑαυ-
· τὰ τ' βασιλείας ἐστρεφ-
· αι. μήτε ἡ ἀφέσκεσθαι 19
· παρσεβείαν, ἀρχμαλά-

cto: quo scilicet prohiben-
te transitum ad reliquos,
singuli se in sua castra re-
ceperunt. At Macrinus, co-
gnito non alia de causa tam
acriter ac pertinaciter pu-
gnare Artabanum, nisi quia
se pugnare contra Antoni-
num arbitrabatur: (solent
enim barbari paulo nego-
tio quasi fatiscere, veluti-
que oneri cedere, si modo
primis congressibus parum
ex sententia res gesserint:
tunc autem perstabant, præ-
lium integraturi cum pri-
mum cadavera concremas-
sent, ignari periiisse, qui has
inimicitias concitaverat)
mittit Parthis legatos, cum
litteris, quæ declararent, oc-
cidisse imperatorem, ac de-
bitum supplicium luisse, qui
fœdera ἔ jusjurandum re-
meraderat: sibi esse à Roma-
nis, quorum ipsum tandem
imperium sit, summam re-
rum iraditam. Non pla-
cere vero, quæ acta forent:
itaque captivos quicumque
superessent, raptaque om-
nia redditurum: cupe-
re se illum ex inimico a-
micum facere, pacemque

τε τὰς παριόντας ἀποδῆναι, χημάτων τε ὅσα ἤρωα γη,
· ἡ σου φίλω τε ἀντ' ἐχθρῶν χημάτων, καὶ τ' εἰρῶν ὀρκους καὶ
· iure-

jurejurando ac libaminibus sancere. Quibus lectis Artabanus, edoctusque à legatis de Antonini cæde, satis dedisse supplicii violatorem fœderis arbitratus, contentusque reddi sibi citra ullam cruorem captivos prædamque omnem, fœdus cum Macrino ferit, atque in proprias sedes revertitur. Sed & Romanus imperator, deducto ex Mesopotamia exercitu, Antiochiam profectus est.

ἑαυτῷ ἐπ' ἀνέρχεται. 22. ὃ δὲ τὸν τεσερατὸν ἀπαλλάξας
Μεσσοποταμίᾳ διατριβῆς, εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἠπέλατ

πονδαῖς ἐβεβαῶται, ἑ
τάβανθ ταῦτά τε ἀν
καὶ δι' ἰσχυροῦς ὑπὸ τῶ
σβεων παρὶ τ' Ἀντωνίν
ρέσεως, ἀντάρκη τιμα
πῶρα, πονδῆσι μὲν δεδ
νομίζων, τὰ τέστι δ' ἀν
αὐτῶ τετραχωμένε, ἀ
τε τὸς ἀίχμαλώτους
χρήματα ἀνάμωπὶ
βῆν, σπεισάμενθ
πρὸς τὸν Μακρίνον,

HERODIANI
HISTORIÆ DE
IMPERIO post
Marcum.

LIBER. QUINTUS.

ΗΡΩΔΙΑΝ

τῆς μετὰ Μάρκου
σιλείας ἰσοειῶν βιβ
πέμπτον.

I. DE Antonini imperio, cædeque, insidiis, ac successione item, superiore libro diximus. Cæterum Macrinus, ubi Antiochiam pervenit, literas senatui popu-

I. ΟΠΩΣ μὲν δὴ ὁ
νῆνθ ἤρξ' ἐτ' κ' ἐ
πῆσε, δεδῆλωται ἐν
τέττε συλχάμματι, ἢ
τέττε ὀπβελὴ καὶ δι

β. γυόμενθ ὃ ἐν τῇ Ἀντιόχειᾳ ὁ Μακρίνον, ἐπισέλα

Ῥωμαίων καὶ τῆ συ-
υ, λέγων τοιάδε. Εὐ εἶ- 3
μὲν ὑμῖν τὸ τε βίβ μκ
ἀρχῆς ἀρεαίρεσιν, τὸ
πε τὸ πρὸς χρισόπιτα
πῆς, καὶ τὸ πρᾶον τῆς
ιδείσης ἀρετερεν ἀρε-
κα πολὺ π ἐξβοία καὶ
λεως βασιλικῆς ἀπο-
ς, (ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ
ἀς τοῖς ἐπάρχουσι τῆ
πέδων πέπισεν) ἀεὶ
αὶ ζω μακρηγορεῖν. ἴσε 4
καὶ οἷς ἐκείν (ἔπει-
κα ἀρεσκόμενον, καὶ ἀρε-
υδῶσιντα ὑμῶν, ἐν οἷς
καὶ τῶν τυχόντων δια-
αὶς πσεύων, ἀρειδῶς
ἀρεσπεφέρετο, καὶ μὲ μὲν
ς ἠγόρδε, καὶ δημοσία
καὶ τὸ μέτρεον μκ καὶ
τὸς ἀρχόμενος φιλά-
ον διαβδῆων, καὶ δια-
ων εἰς ῥαθυμίαν καὶ ἔ-
αυωότητα. κολακείαις
ρων, καὶ τὸς εἰς ὠμότη-
εξωμοντας, τῶν τε δυ-
ἐνδῆσιμον ἀπὲ δίδόν-
πῶ τ ὄργλῶ διαβολαῖς ἐρε-
τας, ὄνως καὶ πρὸς ἐδοκί-

loque Romano milit in
hanc sententiam; Cum sa-
tis ipse cognitum habeatis
quodnam fuerit meum iam
inde à principio totius vi-
ta institutum, quamque ad
benignitatem propensi mo-
res, qua mansuetudo in ea
potestate explicata, qua non
multum abest à principatu
(si quisdem ipse quoque im-
perator fidei se praefecti co-
hortis credit, superd vacuum
esse arbitror multis verbis
uti apud vos. Nostis enim
Ἔ ipsi, parum me lazarum
fuisse iis rebus, qua ab illo
gerebantur, ac saepe vestri
causa periclitatum, dum
ille nulli non calumniæ fi-
dem habens, velut effrenus
contra vos irruerit. Itaque
identidem mihi obrecta-
re solitus, etiam publice
modestiam in me atque hu-
manitatem vituperabat, se-
gnem Ἔ fluxis moribus vo-
cicans. Quippe homo as-
sentationibus gaudens, qui-
cunque ipsum ad crudelita-
tem exaccubant, rabrem-
que insitam quasi signo da-
to provocabant, Ἔ calu-
mniis iram excitabant, eos
sibi denique benevolos fidos-
que imprimis amicos arbi-
traba-

trahatur. Mibi autem jam
inde a principio nihil leni-
tate antiquius modestiaque
fuit. Igitur Parthicum bel-
lum, longe maximum, et in
quo omne Romanum impe-
rium fluctuaverit, ita con-
fecimus, ut nec in acie forti-
ter dimicando hostibus cesse-
rimus, et regem maximas
secum trahentem copias,
id est federe ex inimico ami-
cum reddiderimus. Porro me
principe, liberi incruentique
omnes agitabunt, magisque
optimatum conspiratio hac
erit quam principatus. Neque
tamen est quod quisquam
indignum imperio censeat,
aut fortuna crimen putet
esse, quod ex equestri ordine
ad imperium pervenerim:

Nam quo, obsecro, nobilitas
ipsa, nisi morum benignitas
adsit et humanitas? Si qui-
dem fortuna munera, etiam
parum dignos exornant, a
nisi virtus propriam cuiusque
gloriam conciliat: et clari-
tas quidem generis divitiarum-
que, atque id genus reliqua,
eius beatorum propria pu-

7 μαζε φίλος. ἐμοὶ δὲ
τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον
φίλος. τὸν γουὼ πρὸς
δυαίς πόλεμον, μέ-
δοντα καὶ ἐφ' ᾧ πᾶς
μαίων ἐσάλδεν ἀρχή
8 λύσασθαι. καὶ ἐν οἷς α
πρῶτα ξάμενοι, ἔδεν
τήμῃα, καὶ ἐν οἷς α
τες καὶ πολλῆς δου-
ἐλθόντα μέγαν βο-
πρὸν φίλον αὐτ' ἐχθρ-
9 μάχε ἐποιήσαμεν.

κρατῶντο ἐν ἀδεί-
αίαι μωπὶ πάντες βια-
ἀριστοκρατία τε μᾶ-
10 βαπλεία νομιδήσεν
δέ τις ἀπαξίωτω,
πᾶσιν νομιζέτω,
όντα με ἐκ τῆς ἰππᾶ-
11 ξεως, ἐπὶ τῆτο ἡγᾶ
ὄφελτο ἐν γυείας, εἰ
σὸς καὶ φιλαίθρωπο
καὶ ἔπτο; τὰ μὲν γὰρ
χρῆς δῶρα καὶ ἀναξίους

πῆι. ἢ δὲ ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἐκάστω δόξαν φερεῖ.
12. ἐν γυείας δὲ καὶ πᾶσι καὶ ὅσα τοιαῦτα, μακροῦ χρόνου
ἐπαινεῖται, ὡς πᾶς ἄλλοι δοθέντα. ὅπῃ κείνα δὲ καὶ χρῆ-
αἶμα τῶ δαυμάζεσθαι, καὶ τῆς ἐπαινῶν τῶ ἀναφορᾶν

α ἔχει τὸν καρδοῦν-
ροῦ ἱμάς ὠνησεν ἢ
δε δ' ἄλλοια, ἢ Ἄντω-
πατρῶα δ' ἄδοχῆ; οἱ 13
ὡς τῶ ὄφλημα κληρο-
εὐληφότες, ἀποχῶν-
ἔνυ βείζουσιν, ὡς ἄ-
ιδίω κλήματι οἱ ἴ παρ'
λαβόντες, χάριτος τε
ἰσὶ χρεῶσα, καὶ πέρων-
μείλας τὰς ἀεργε-
περὶ εὐφότας. καὶ τῶν 14
πατρῶων βασιλέων ἰδ-
εἰς ὑποψίαν ἐκπί-
τα φερνῆσει τῶν ὑπὸ
ὡς πολλῶν ἐλαττόνων· οἱ
μετρίων ἀεζέων εἰς
ὑπὸντες. ἀεζέων ἄν-
αμάτω κληδέν· εἰδῶ-
μὲν ἀπονέμεσιν, καὶ
τῶν τοῖς πρὸς κρείττοσιν. 15
ἢ σκοποῦς μηδέν τι
ἐν ἄλλῃ τῆς ὑμετέρας
εἰς κοινῆς τε καὶ συμβῆ-
σιν τῆ ἴσῃ ἀεζέων
πεως. ὑμεῖς ἴ ἐν ἀεία 16
ἀεζέων βιάσασθε, ἂν ἀ-
πὸ τῆ ἴσῃ ἀεζέων βασιλέων. ἀποδέναι ἴ ὑμῶν
ἀεζέων, ἀεζέων μὲν Μάρκου, ὑπερὸν ἴ Περτίναξ,

tantur, minime in ipsis, ut-
pote ab aliis traditq, lau-
dantur: lenitas autem ac
benignitas, eise ipsa quoque
admirationi sunt, attamen
habenti quoque laudem ac-
cumulant. Quid enim vo-
bis profuit Commodi nobili-
tas, aut Antonini paterna
successio? Scilicet ejusmodi
homines, quasi ipsis debitam
hereditatem adepti, veluti
proprio patrimonio per con-
tumeliam abutuntur: qui
autem à vobis imperium ac-
ceperunt, velut in perpe-
tuum obstricti etiam referre
gratiam pro meritis enitun-
tur. Ad hac patricia prin-
cipum nobilitas saepe nume-
ro in superciam vertit, de-
spectis omnibus, velut infe-
rioribus: at qui modestia
experimento ad imperium
absciscuntur, quasi partum
labore tuentur semper ve-
renturque Et colunt quos
consueverant. Mihi sane de-
cretum est, nihil sine aucto-
ritate vestra gerere, ac vos
participes consiliariosq, ha-
bere Reip gerenda. V. Verisque
pro arbitrio vestro in liber-
tate illa, quam vobis ante-
hac à patriciis imperatori-

bus

bus ereptam Marcus deinde
Pertinaxque restituere con-
nati sunt, ambo ad impe-
rium privatis cunabulis in-
nutriti. Quippe generis in-
tia clara posteris relinquere
ipsum praestat, quam acce-
pta à majoribus, fœdis mori-
bus contaminare.

2. **H**Ac lecta epistola, con-
clamatum à senatu u-
niverso, nullique non
honores augustorum Ma-
crino decreti. Neque vero
tantopere lætus senatus Ma-
crini successione fuit, quam
vulgo universi gratulaban-
tur extinctum Antoninum.
Nam ut quisque auctoritate
aliqua aut dignitate præcel-
lebat, ita maxime imminen-
tem suis cervicibus depulsi-
se gladium arbitrabatur. De-
latores autem & servi omnes
quicumque dominos detu-
lerant, patibulo suffixi: to-
taque urbs atque adeo Ro-
manum imperium sceleratis
hominibus reipurga-
tum, partim supplicio affe-
ctis, partim exilio mulctatis.
Quod si qui tamen latue-
runt, metu quietientium,
etiam ipsi libertatis quan-
dam imaginem præferabant,
anno duntaxat uno quo
ζώντων ἐσθ' ἀδία πολλῆ καὶ εἰκόνι

ἰξ ἰδιωτικῶν ἀπαρτάι
17 τῆτο ἐλθόντες. καὶ
δοξὸν ἀρχῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ὑσέρων καὶ
ἢ κλέθ' ἀπαρτικὸν
λαμβάνοντι, ἔπει-
τητι κατωσχυῶσι.

1 **Α**ὐτῶν ἀπαρτικῶν ἀπαρτάι
17 τῆτο ἐλθόντες. καὶ
δοξὸν ἀρχῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ὑσέρων καὶ
ἢ κλέθ' ἀπαρτικὸν
λαμβάνοντι, ἔπει-
τητι κατωσχυῶσι.
2 **Α**ὐτῶν ἀπαρτικῶν ἀπαρτάι
17 τῆτο ἐλθόντες. καὶ
δοξὸν ἀρχῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ὑσέρων καὶ
ἢ κλέθ' ἀπαρτικὸν
λαμβάνοντι, ἔπει-
τητι κατωσχυῶσι.
3 νε ἀπάλλαγῆ. ἐκασὸς
μάλιστα τῶν ἐν ἀξιώσει
θεσξεί καὶ θεσῶτων,
ἂποσεσῆδξ τοῖς ἀρχ
4 μωρέμενον. σικοφαί
δύλοι ὅσοι δεπῶτας κ
λον, ἀνεσκολοπίθησα
ἢ τῶν Ῥωμαίων πόλις κ
ἢ καὶ τῶν Ῥωμαίων οἱ
καὶ δαρθεῖσαι. πονηρῶν
πών, τῶν μὲν, κολαδέν
5 ὅ, ἐξωδέντων, εἰ δέ π
λαδου, δι' ἀλάβξαν
ἐλθῶν ἐπὶ τῆς ἐβίωσαν ὅ

ὁ δὲ ἄλλος ὁ Μακρίνους ἐ-
λάσει. ποσὸν τὸ ἡμέρ- 6
ων μὴ διέλυτεν δὲ δέως
αὐτόπεδα, καὶ ἐκάστος εἰς
ὡπλῶν ἀπέπεψεν, αὐτός
τὸ Ῥώμῳ ποδῶσαν ἡ-
λῆ, τὸ δὲ μὲν ἐκάστωτε κα-
τὰ μεγάλας βραῦς.
τῆ Ἀντοχίᾳ διέτριβει, 7
ἢ τε ἀσκῶν, βαδίζωντε
τὸ δέον ἢ ἡρεμαίως.
ὕψι τε καὶ μόλις τῆς
ἰσῆσιν ἐποκρινόμενον ὡς
ἀκύνεον πολλὰ κίς, δὲ
δειμένον τὸ φωνῆς. ἐξή- 8
τῶντα ὡς δὲ Μάρκου
δύματα ἢ τὸν ἵλοιπὸν
οὐκ ἐμμύσῳ. ἐπεὶ δὲ 9
σοτε εἰς τὸ ἀβροδίαιον,
ῶν τε δέως καὶ πάσης
κινήσεως τε δὲ ῥύθμῳ
εἰπῆς ἡλάζων. τὸ τε
εργμάτων διοικήσεως
ὡς ἔχων. ἀρετῆ τὸ πέρ- 10
καὶ ζῶσφι χευστῶ πολλῶ
δοῖς πρῶτοις πεποικιλ-

Macrinus imperium obti-
nuit. Quippe hoc tantum
precavit, quod non exerci-
tum illico dimisit, atque
unoquoque domum reverti
jusso, ipse Romam sui cupi-
dam statim non petiit, vo-
cāte populo quotidie se, ac
Macrinum vociferante, sed
Antiochia morabatur, bar-
bam nutriens & incedens
quam solebat lentius, tardis-
simeque ac vix adēuntibus
se respondens, adeoque in-
terdum submissa voce, ut ne
exaudiri quidem posset. Hæc
enim demum sibi de Marci
moribus imitanda propo-
suerat, cum ad illius reli-
quam vitam nullo pacto as-
piraret. Quippe deliciosius
in dies agitans, histrionibus-
que & saltatoribus intentus,
& gubernandi negligens,
incedebat cum fibulis ac bal-
teo auratis gemmatisque.
Qui luxus minime Romano
gratus erat exercitui, certe
quem barbaris putant fœ-
minisque congruentiorem
quam principi. Talia igitur
intuentes, magnopere im-
probare omnes, vitamque

κακοσημένον, τὸ τοιαύτης πολυτελείας ἀπὸ τῶν
αἰῶν στρατιώταις ἐκ ἐπαινεμένης, βαρβαρῶν ἢ μάλῳ καὶ
ἀρετῆς ἢ ἀδικήσεως. II. ἀπὸ ὁρῶντες οἱ στρατιῶν ἐ πάντῳ

P plane

plane hominis aspernari, molliorem quam ut militari viro conveniret. simul comparare invicem Antonini vitæ exemplum, solentis in primis ac plane militaris viri, & Macrini luxuriam. Præterea graviter indignari, quod ipsi adhuc in tabernaculis agerent, procul à patria, ac nonnunquam rerum quoque necessariorum indigerent; neque domum dimitterentur, etiam pace facta: cum scilicet ille contra mollissime ac deliciosissime vitam coleret. Igitur, excusis velut habenis, cotidie in hominem cavillabantur, ac levissimam quamque occidendi eius occasionem aucupabantur.

λήγες, αὐτὸν κακῶς ἠγύραον. περιφασεῶς τε ὀλίγη βέβηχ' ἔχοντο εἰς τὸ ἐπιπλάσασθαι τὸ λυποῦν.

3. Sed ita scilicet fato datum fuerat, ut uno duoraxat anno princeps Macrinus in deliciis absumpto, simul cum vita imperium amitteret, exiguam tenuemque fortuna occasione in militibus ostentante ad ea, quæ concupierant patrandæ. Masfa erat quædam nomine, Phœnissa mulier, ab Emesa urbe Phœnicis; cui soror Julia fuerat, Severi conjunx,

π ἀπεδέχοντο, ἰπὴρέσκον τε αὐτῆ τῷ βίῳ ὡς ἀειμῆλλον ἢ καὶ ἀνδρα στρατῶν πικόν. ὡς ἄλλοι οὐκ εἰ μὴ μὲν τῆ Ἀντωνίνου δόξῃ, ὅπως ἐφείση τε καὶ ἐπιποικῆ ἡχομένη, κατεργασκόν τ' Μακρίνου πολυελεῖ 12 ἐπι τὴν ἡγανάκτου, αὐτοὺς ὑπὸ πικρῶς, καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ διατώμενοι, ἔσθ' ὅπως ἀπανίζοντες τῆ ἐπιτηδεύεις τε τὰ ἑαυτῶν ἐκ ἐπαύσεως, εἰρήνης ἔδ' ἰσκέ 14 ὁρῶντες ὃ τὸν Μακρίνον, δὴ καὶ περὶ τὴν διατώμε ἀφηνιάζοντες ἠδὲ περὶ

1. Ἐχρῶν ὃ ἀεὶ Μικρῶν ἐκινεῖται μόνος τῆ βίῳ ἐν περὶ φήσαντα, ἀμειβίῳ καὶ τ' ἀφ' ἑλίου καταλαμικρὰν καὶ ἀτελήν περὶ τοῖς σεργιάνταις εἰς ἀλόντο τ' τύχης ὡς ἀφ' 2. Μαισῶν ἡ πρὸς ὄνομα, τὸ νῦν Φοίνισσα, ἀπὸ Ἐμеса καλεσμένης ἔτι πώλεω

constructum habent, auro
argentoque plurimo, ac la-
pidum eleganti magnificen-
tia exornatum. Neque so-
lum indigenæ deum illum
venerantur, sed vicini quo-
que satrapæ regesque barbari,
certatim quotannis splen-
dida offerunt munera. Si-
mulachrum vero nullum,
Græco aut Romano more
manu factum ad ejus dei si-
militudinem: sed lapis est
maximus, ab imo rotundus,
& sensim fastigiatus, prope-
modū ad conifuram. Ni-
ger lapidi color, quem etiam
jactant cælitus decidisse. E-
minent in lapide quædam,
formæ, quæ nonnullæ visun-
tur: ac Solis imaginem illam
esse affirmant, minime hu-
mano artificio fabricatam.
Huc igitur deo sacer erat
Bassianus: quippe natus ma-
jor ipse potissimum sacerdo-
tio fungebatur: incedens bar-
barico cultu, tunicas indutus
intextas auro, ac manulea-
tas, & ad pedes usque demis-
sas, cruraque tota convelans
ab unguibus ad femora, ve-
stibus similiter auro purpu-

δε αὐτῷ μέγιστον καλεῖται
σοῦ αὐτῷ, χρυσοῦ πολλῶν καὶ
γυρίῳ κεκοσμημένῳ, λίθος
9 τε πολυτελέα. θρησκείῃ
ἢ μόνον πρὸς τῆς ὅτι χωρία
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ γεινιῶ-
τες συστράπαι τε καὶ βασι-
λεῖς φιλοτίμως πέμπ-
σι τῷ θεῷ ἐκαστὲς πολ-
10 τελεῖ ἀναθήματα. ἀγα-
μὲν ἔν, ὡς περὶ παρ' Ἑλλήνων
'Ρωμαίοις, ἐδὲν ἔθηκε χει-
ποίητον, θεῶν φέρον εἰκό-
λίθος δὲ πρὸς μέγιστον
κάτωθεν περὶ φερῆς, λίθος
11 εἰς ἐξύπνια κωνοειδὲς αὐ-
γῆμα, μέλαινα τε ἢ χρυ-
διοπεπῆτε αὐτὸν (ἔῃ) σεμ-
λογῶσιν, ἐξοχὰς τε πι-
βραχίαις καὶ τύπῳ δεικνυ-
σιν. εἰκόνα τε Ἡλίου ἀνέρ-
σιν (ἔῃ) δέλεσιν, ἔπω βλέπ-
12 τες. λέγεται δὲ τῷ θεῷ ὁ Βαο-
ανὸς ἱερωμένῳ, (ἄτ' ἔδωκε
σβυτέρῳ ἐκείνῳ ἐγκρατεῖ
13 ἢ θρησκείῃ) περὶ τῆς γῆμα

βαβύρων, χιτῶνα χρυσοῦ φῆς καὶ ἀλευρεῖς χερσίδας καὶ πο-
ρεῖς ἀνέλωσμένῳ, τῆς σκέλη σκέπων πάντα ἀπὸ ἰνύχων
μηρῶν, ἐδῆσιν ὁμοίως χρυσοῦ καὶ πορφύρα πεποικιλμένον

ὡς τε κεφαλῶν ἐκόσμησέ
 ἡ δὲ λίθων πολυτελεῶν
 οἷα δὴ διασμένθ. ὡς δὲ 14
 ἡλικίαν ἀκμαῖθ, καὶ τὸ
 ν τῆς κατ' αὐτὴν ὄρασι
 τρεχέων πάντων. εἰς τὸ αὐ- 15
 τὸν σωζόντων, καὶ ἄλλοις πῶ
 λος, ἡλικίας ἀκμῆς, ἐβρέ
 ματος, ἀπέκασεν αὐτὸς τὸ
 τρεχέιον Διονύσου καλαῖς
 ὄσιν. Ἰερουργεῖν δὴ ἔτερον, 16
 εἰς τε τοῖς βωμοῖς χρυσοῦν
 νόμῳ βαρβάρων, ἔσπε τε
 τοῖς καὶ σύριγγι παλοδα-
 ν τε ὀργάνων ἤχῳ, περὶ
 τερὸν ἐπέβλεπον οἱ τ' ἄλλοι
 πρῶτοι καὶ μάλιστα οἱ στρα-
 τῶται, εἰδότες ἄλλοις ὄντα
 σιλικῶν, καὶ τῆς ὄρας αὐτῶ
 ἡτῶν τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτῶ
 σφραγίσσης. ἐρηθίαζε δὲ 17
 πόλει ἐκείνῃ τότε μέγιστον
 ἐτόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης
 ἐπίσπιζεν. ὕπερον δὲ μετη-
 θη, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἐμῶ
 . φοιτῶντες ἔν οἱ στρατιῶ- 18
 ἐκάσπε εἰς τὴν πόλιν, εἰς

raque variis:capite coronam
 gestans pretiosorum lapi-
 dum coloribus florentem.
 Præterea integer ævi, cun-
 ctæ ætatis que eius ætatis adu-
 lescentium formosissimus.
 Quare congruentibus in u-
 num forma corporis atque
 ætatis flore, simul habitu il-
 lo mollissimo, facile cum
 Dionysii pulcherrimis ima-
 ginibus assimilabant. Hunc
 igitur sacra celebrantem,
 chororumque circa altaria
 barbarum in morem ad tibi-
 bias fistulasque & omnia
 organa instaurantem,
 curiosius inspectabant cum
 mortales alii, tum imprimis
 Romani milites: vel quod
 genere imperatorio editum
 sciebant, vel quod formæ vi-
 ribus omnium in se oculos
 convertibat. quippe tum
 vicinus urbi illi exercitus
 erat, tuendæ Phœnicia præ-
 positus; deductus inde mox,
 ut in sequentibus exponem-
 mus. Cum itaque cotidie
 religionis nomine milites
 ad templum itarent, liben-
 ter scilicet adulescentem in-
 tuebantur. Erant autem ex
 iis nonnulli Roma profu-

τὸν νεῶν ἰόντες θρησκείας διήχαιον, τὸ μετρεχέιον ἡδέως
 εἶπον. 19. ἦσαν δὲ πνευ εἰς αὐτῶν καὶ πρὸς φυγας, οἰκείοι τε

gi, Mæsa familiares: quibus illa formam pueri admirantibus, incertum, mentita an verum professa, filium utique esse ait Antonini, quamvis alterius putaretur. quippe cum suis natabus, adolescentulis adhuc & formosis, rem habuisse, quo tempore ipsa in palatio simul cum sorore agitabat. Ea res audita ab illis, ac sensim communicata reliquis commilitonibus, per universum denique exercitum vulgata est. Porro etiam acervos habere numerorum Mæsa dicebatur, facileque omnes militibus elargitura, si modo imperium suæ soboli restitueretur. Pollicentibus autem se eam cum suis, si noctu clanculum in castra venisset, patentibus portis excepturos, atque Antonini filium imperatorem declaraturos, nihil scilicet recusavit anus: decreta periculum quodvis adire quam vitam colere privatam atque abjectam, Quapropter noctu clanculum urbe egressa cum liberis nepotibusque

της Μαισῆς πρὸς ἕς ὀκείνουμάζοντες τὴν παῖδα, (εἰτε πλασμένη, εἴτε καὶ ἀλθεύουσα) ἐξῆπεν, ὅτι ἄρα Ἀτωνίνου υἱὸς ἔστι τῆ φύσει. δὲ ὑπολήψει, ἄλλο δοκοῦν ὅτι φοιτῆται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἰατρᾶσιν αὐτῆς νέαις ἕταις καὶ ὀράταις, καὶ ὄν κερὸν ὄν τοῖς βασιλείοις συνἀδελφῇ διέτριβεν. ὁπρὸς οἱ νοὶ ἀκούσαντες, τοῖς συσπώταις καὶ ὀλίγον ἀπαγλόντες, διαβόητον ἐποίησάν τινι φήμῳ, ὡς εἰς πᾶν ἤσασα τὸ στρατιωτικόν. τῆ Μαισῆ ἐλέγετο σωρὸς χρημάτων ἐκείνῳ ὅτι εἰ μὲν πάντα πρὸς ἔδαι στρατιώταις, εἰ τινὲ βασιλευσὶν ἡ ἀναστέλλοιτο, ὡσπερ ἐκεῖνοι, νύκτωρ εἰ καθοίεν, λαδόντες ἀνοίξουσιν πύλας, καὶ ἐξέδαι πᾶσι καὶ ἑαυτοῖς ἐνδοῦ, βασιλεία ἐπέδωκεν ἑαυτῷ ἢ πρὸς τισί, ἐλομένη πάντα κίνδυνον ἀπαρρίψαι μάκρον ἢ ἰδτεύειν καὶ δεκτὴν ἀπαρρίψαι. 24. νύκτωρ τε λάθρα τῆ λεως ὑποξήλασε σὺν ταῖς θυγατρῶσι, καὶ τοῖς ἐγγύοις. κα

ντων τε ἀπὲς τῆς προσ-
ντων στρατιωτῶν, ἡρώμε-
πρὸς τὸ τεῖχος ἔστρε-
θε, ῥᾶσα ἰσοπέδησαν.
ας τε τὸν παῖδα πάντες
στρατόπεδον Ἀντωνίνου
τη γράφει, τὴν τε πορφύ-
χλαμύδι περιβαλόντες
ένδον. πάντα ὃ τὰ ἐπι-
ια καὶ παῖδας καὶ γυναῖ-
ῖσα τε εἶχον ἐν κώμας
ροῖς τοῖς πλησίον, εἰσκο-
ντες, τίς τε πύλας ἀποκλείσαντες, παρεσκήδασον ἑαυ-
ς εἰ δέοι ἰσομενῶντες πολιορκίαν.

suis, deducente ipsos profu-
gorum militum agmine, fa-
cile in castra admittitur; ibi-
que puerum confestim mi-
lites universi Antoninum
appellatum, atque indutum
purpura custodiebant. Tum
com meatu omni simul cum
suis natis & conjugibus, cæ-
terisque adeo rebus impor-
tatis, quas in vicis agrisque
propinquis habebant, ita
se intus comparabant, ut
etiam, si opus foret, castro-
rum obsidionem exciperent.

Σ δὲ ταῦτα ἀπιγγέλη
τῷ Μακρίνῳ ἐν Ἀνπο-
δία τριβονί, ἢ τε φήμη
αμην ἀπὸ τῶν λοιπῶν στρα-
τεῶν, ὅτι τε Ἀντωνίνου υἱὸς
ἦ, καὶ ὅτι ἡ Ἰουλίας ἀδελ-
φήματα δίδωσι, πάντα τὰ
μονα καὶ ἐνδεχόμενα καὶ
ἢ πσεύσαντες εἶναι, τὰς
εἰς ἐξέπώλωτο. ἐπὶ ἤγε δὲ
καὶ ἀνέπειθεν εἰς στρα-
των κεινοτομίαν τό, τε
αἰνε μῖσθον, καὶ τὸ Ἀν-
τιμνήμης πάδθον. καὶ
ἀπάντων, ἢ τῆς χερμάτων ἑλπίς, ὡς πολλὰς καὶ αὐτομο-

QUæ ubi nuntiata Ma-
crino sunt, Antiochia
moranti, dedito per
exercitus rumore, reper-
tum Antonini filium, pecu-
nias militibus largiri Iulie
sororem: cum omnia quæ-
cunque dicerentur, aut esse
ullo modo poterant, pro ve-
ris acciperentur, pendebant
animis omnes: atque eos ad
res novas molientes, cum
proprium Macrini odium,
tum Antonini memorie
quædam quasi commiseratio
subigebat: sed imprimis
pecuniarum spes, ut multi
jam ex iis ad novum Anto-
ninum

4.

ninum transfugerent. At Macrinus rem totam, quasi puerilem, contemnens, consuetamque obtinens animi alacritatem, domi ipse sedens, unum è suis ducibus mittit, traditis copiis, quantæ ad rebelles expugnandos viderentur suffectura. Vt autem eo pervenit Iulianus (id enim nomen præfecto fuit) ac jam moenibus succedebat, statim inclusi milites puerum exercitui infesto de turribus pinnisque ostentare: vociferari, Antonini filium; sacculos quoque nummorum plenos, escam scilicet prodicionis, attollere. At illi, credito Antonini esse filium & (quoniam sic videre volebant) facie quoque & lineamentis quam simillimum existimantes, caput amputant Iuliano, mittuntque ad Macrinum. Ipsi, referatis portis, universi in castra accipiuntur. Ita scilicet adauctæ copię, non modo ad excipiendam obsidionem, sed ad conferendam quoque manum dimican-

λάντας φοιτᾷν πρὸς τὸν
 4 Ἀντωνίνον. ὁ δὲ Μακρί
 κατηφρονῶν ἔπεράμα
 ὡς παιδαριώδης, χεῖρ
 τε τῆ σωμῆτις περὶ θυμῶ
 τὶς μὲν οἶκοι μένει, περ
 δὲ ἔργα τῶν ἀρχόντων τῶ
 τοπέδου, δυνάμιν δὲ ἐς
 ὤφετο βᾶσαι ἐκπερθεῖσαι
 5 ἀφροσύνας. ὡς δὲ ἦλθε
 λιανὸς (ἔτο γὰρ ἡ ὄνομα
 ἐπάρχῳ) καὶ περὶ βάλ
 τέχεσιν, ἐνδοθέν οἱ στρα
 ἀνελθόντες ἐπὶ τε τὸς
 γυεὶ καὶ τὸς ἐπάλξεις,
 παῖδα τῶν ἔξωθεν πο
 κῆντι στρατῶν ἐδείκν
 Ἀντωνίνου ἦν ἄσημι
 βαλάντιά τ' ἔχημάτων
 δέλεαρ προσδοσίας) ἀ
 6 ἐδείκνυσαν, οἱ δὲ πεισῶ
 Ἀντωνίνου τε (ἦ) τέλει
 ὁμοιότητόν γε, (βλέπ
 οὔτως ἠδελόν) ἔμην Ἰ
 νῆ ἔ κεφαλῶν ἀποτέμ
 καὶ πέμπει τῶ Μακρίνῳ

τοὶ δὲ πάντες ἀνοιχθῶσιν αὐτοῖς τῶν πύλων, εἰς τὸ στρα
 δον ἐδέχθησαν. 7. ἕως ἢ δὴ δύναμις ἀξυθεῖσαι, ἕμιόνον λῶ
 τὸ ἀπομάχεσθαι πολιορκία, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ πρὸς δύν

cumque subinde ipse praelium tentasset, vide-
retque suos segnius pugnare fugam adornat,

V, 4.

σεως ἀγωνίζεσθαι ἀξιό-
· ἐπι τε καὶ τῆς αὐτομό- 8
· οὐ πλὴν ὅτι ἐκείνοι, εἰ
· ὀλίγους προσέδωκεν ἑ-
· ἡύξησεν. Ὁ δὲ Μα- 9
· ρ, ὡς ταῦτα ἐπιμαρ-
· ἀφροίτας πάντα ὄν εἶχε
· ἴν, ἐπὶ ἡεὶ ὡς δὴ πολιορ-
· ἴλεις ἐκείνῳ προσεχω-
· ας. ὁ δὲ Ἀντωνίου, οὐκ 10
· ἐνόησαν τῆς σὺν αὐτῶ
· ἰωτῶν πολιορκηθῆναι,
· ἰσχυρῶς δὲ μὲν πάσης
· μίας ἐξελεῖν τε καὶ
· τώμενοι τῷ Μακρίνῳ
· ἀφροίτας ἀγωνίζε-
· ἐξάγει τὸ αὐτῶ δυνά-
· συμμίζαντα δὲ ἀλλή- 11
· τὰ στρατόπεδα Φοινί-
· καὶ Συρίας ἐν μεσο-
· οἱ μὲν ὑπὸ τῷ Ἀντω-
· προσεδύμῳ ἡγωνίζον-

dumque instructa acie, satis
futurae: translugarum etiam
magna vi paulatim cotidie
se aggregante. Quibus audi-
tis Macrinus cum omni exer-
citu ad castra illa oppugnanda
contendit. Antoninus au-
tem, militibus oppugnatio-
nem haud expectantibus, sed
congregi audentibus copias
omnes educit. Concurre-
runt autem inter se exercitus
uterque in Phoeniciae Syriae-
que finibus, acriter dimican-
te Antonini milite, conscien-
tia, metuque poenae, si victus
foret: contra autem Macrini
exercitu languidius remissi-
usque praelium capessente,
multisque subinde ad An-
tonium transfugientibus.
Quo animadverso, Macri-
nus, metu ne plane omnibus
exutus copiis, captivus age-
retur, nihil non passurus
contumeliae, stante adhuc
acie chlamydem sibi ceterum-
que imperatorium de-

διότες, εἰ ἢ πηδῆεν, τὸ ἐπὶ οἷς ἔδρασαν πτωρῶν ἀνα-
· δα. 12. οἱ δὲ σὺν τῷ Μακρίνῳ, ῥαθυμότερον προσεφέ-
· τῶ ἔργῳ, ἀποδιδάσκοντες καὶ μεπόντες πρὸς τὸν Ἀν-
· ὀν. 13. ἀφροίτων ὁ Μακρίνῳ, φοβηθεὶς τὸ μὴ παντὶ πασι
· ὡδεὶς τὸ διωόμεως, ἀχμάλωτός τε ληφθεὶς, ἀχίσιως
· θείη, ἐπὶ τῆς μάχης σωεσώσης, ἐπὶ ἑραὶ ἡδὴ πρὸς σίσης,
· ἴφας τὸ χλαμύδιον, καὶ εἰπὸν ἄμα βασιλικὸν περιέκειτο,

trahit ornatum : paucisque
 è fidissimis commilitonum
 comitatus, fugam occupat :
 detonsaque barba, ne agno-
 sceretur, itinerario vesti-
 mento, capiteque semper
 convelato, nocte in diemque
 accelerabat, famam quoque
 suæ fortunæ præveniens.
 quippe ingenti studio com-
 militones vehicula urgebāt,
 quasi Macrino adhuc rerum
 potientē, magnis de rebus
 mitrerentur. Ille igitur fuga
 evaserat, quemadmodum
 diximus. Interea milites
 utrinque pugnabant: atque
 à Macrino quidem, corporis
 custodes ac stipatores, quos
 prætorianos vocant, fortiter
 stantes, reliquum omnem
 exercitum soli sustinebant,
 videlicet proceri homines
 atque ex omni numero de-
 lecti. cætera omnis multi-
 tudo pro Antonino prælia-
 batur. Sed ubi diu neque
 Maerinum jam ipsum ne-
 que imperii signa conspi-
 ciebant, qui pro illo certa-
 men subierant, ignari ubi-
 nam foret, jaceret an aufu-
 gisset, haud satis constitutum
 habentes, quod sibi capien-

λαδῶν, ἀποδιδράσκοντες
 ὀλίγοις ἐκατοντάρχοις
 14 πρὸ τῆς φέτος τοῦ
 ἀποκηρῶμεν, ὡς μὲν
 ρίζοιτο ἐὰν τὰ τε ὄχι
 κὴν λαβῶν, καὶ τὴν κα-
 15 ἀεὶ σκέπων. νύκτωρ τῆς
 ἡμέρας ὁδοιπόροι, καὶ
 τὴν φήμῳ τῆς ἐπιπέ-
 τῆς τε ἐκατοντάρχων
 σκεδῆ τὰ ὄχιματα ἐπι-
 των, ὡς ἀνὰ τὸν Μακ-
 βασιλῆον ἐπὶ τὴν
 16 δὴνα πεμφθέντων.
 ἐν ἐφορῆ, ὡς εἰρη-
 σρατος ἐκατέρωθεν ἐπι-
 το, ὑπὸ τῶν Μακριν-
 ματοφύλακες καὶ δορυ-
 (ὡς δὴ περαιτωριανὸς
 σιν) οἱ χυρναίως ἀνδρα-
 παντὶ τῶν ἄλλων στρα-
 17 ὄντες μάλιστα τε καὶ ἐπὶ
 τὸ ὅτι ὀπίλοιπον πάν-
 τῶν ὑπὸ τῶν Ἀντωνί-
 νίζοντο. ὡς ὅτι ἐπὶ τοῦ
 Μακρινὸν οὐκ ἔβλε-
 ὑπὸ ἀπὲρ μαχομένοι

τὰ τῆς βασιλείας σίμβολα, διηπόρεν δὲ πᾶσι
 ἄρα εἶη, πότερον ἐν τῶν πηλῶν τῶν καμμένων, ἢ ἀπ

ἰσὺν τε πῶς χεῖρον
πράγματι. οὔτε γὰρ 18
α ἠδελον ὑπὸ τῆ
ΠΘ, ᾧ δαδουῖαι ὅ
κιδότες κὺ ᾧσπερ αἰ-
τες ἠδ' ἔνλο. Ὡς ὅ 19
ῥαυλομόλων ἐπύθε-
οντίν Θ τῆ Μακρί-
ῶ, πέμψας κήρυκας,
ἄπτες ὅπματ' ὑπὸ
κὺ φυγὰς δ' ἄμαχον-
εῖαν τε κὺ ἀμνησίαν
ὑποχρεῖ, καλεῖτε
δερυφορίσοντας. οἱ 20
πειθέστες, ποτε-
ὅ ὅ Ἄντωνιν Θ
ἔς διώξοντας τῆ Μα-
ολὺ προκεχωρηκότα.
ἠδόνι γ' ἔν τ Βιθυνίας
ἠθι, νοσῶν χαλεπώ-
πό τ' τ σινεχῆς ὁδοι-
πιλεβιμμέν Θ. ἔντα 21
όντες ἔν πνικρυπτό-
πρασεῖω οἱ διώκον-
κεφαλῶν ἀπέτεμον,
ὅσπερ εἶν εἰς τ' Ῥύ-
κρῶν τῆ τῆ δῆμικ πε-

dum consilium foret, neque
periclitari diutius pro eo de-
creverant, qui jam nusquam
compareret, & se permittere
hostium potestati, quasi de-
dititios captivosque, vere-
bantur. Ut autem à capti-
vis audivit Antoninus, au-
fugisse è prælio Macrinum,
mittit statim nuntios qui
doceant, frustra illos pro ho-
mine pavidissimo ac fugiti-
vo decertare: veniamque &
oblivionem omnium jure-
jurando pollicetur, stipato-
resque jam tum sibi illos
adsciscit. Igitur omnes re-
credita cesserunt. At vero
Antoninus mittit illico, qui
Macrinum consequantur,
cum jam plurimum viæ
præcepisset. Inventus au-
tem est in Chalcedone Bi-
thyniæ urbe, gravissime æ-
grotans, ac perpetuo itinere
attritus; latitans in subur-
bano quodam, ubi illi caput
abscissum. Dicebatur autem
Romam properare, fretus
popularibus studiis: sed
transgredientem in Euro-
pam, angusto Propontidis
freto, jamque Byzantio ap-
propinquantem, vento ad-

πεκδη. 22. ᾧσπερ εἶν εἰς τ' Ῥύ-
κρῶν τῆ τῆ δῆμικ πε-
κδη. 22. ᾧσπερ εἶν εἰς τ' Ἐυρώπιν δ' ἔξ τ'
ἰς Προποντίδ Θ πορθμῶ, ἠδὴ τε τῶ Βυζαντίω περὶ-
verso

verso usum perhibent, quasi flatu ipso ad supplicium retrudente. Tantum igitur abfuit Macrinus, quo minus persecutores effugerit, si nem vitæ sortitus fœdissimum, qui Romam reverti post voluerit, quod statim à principio facere oportuerat. Offendit autem consilio pariter atque fortuna. Ita scilicet occisus est Macrinus, cum filio Diadumeno, quem jam Cæsarem fecerat.

ἦ ἔχρησατο, στυγαννιρεθένθ' αὐτῷ κ' ἔ παιδι ποήσας Κλίμαξι, Διαδουμηνιανὸν καλέμενον.

5. **P**ostea vero quam exercitus universus Antoninum, imperatorem consalutavit, atque ille summam rerum suscepit, rebus tam in Oriente, ut quæque maxime urgebant, ordinatis, ab avia scilicet atque amicis qui cum eo versabantur, (nam ipse, adulescens admodum ac rerum erat imperitus) haud diu moratus, profectiorem edicit: festinante imprimis Mæsa ad Romanam aulam, cui tam diu insuevisset. Sed ut senatui populoque Romano res innotuit, omnes eum

ἡ αὐτῆ βασιλεια Ρώμης. 3. Ὡς ὃ τῆ τε συλλήγῃ

πελάζοντα, ρασιν α
 χηίσατο, ἐπανήρο
 τε πινδματα θ' εἰς
 23. ἰαν. πρὸ τοσῆτο
 Μακρίνου ἔκ ἐξεί
 διώζοντας, τέλος τε
 ἀρχῶ, ὑπερον θελ
 τῶ Ρώμην ἀνελθε

24. ἰν ἀρχῇ τῆτο ποιῆσα
 ἐπαυτε καὶ γνώμη
 τέλος μὲν δὴ ποιῆτω
 ἦ ἔχρησατο, στυγαννιρεθένθ' αὐτῷ κ' ἔ παιδι
 ποήσας Κλίμαξι, Διαδουμηνιανὸν καλέμενον.

1. **E**πειδ' ὁ, τε στρα
 μαλεδων πρὸς
 τῶν ἰνον, πρὸς πει
 τὰ τε τῆς ἀρχῆς ἔ
 το, διοικηθέντων
 τῶ ἀνατολῶ τῆς ἔ
 τῶν ἔσῳ τε τῆς μα
 τῆς στυγόντων φίλων
 τὸς γδ' ἰν νέθ' τε
 2. κίαν, παραγμάτων
 παιδείας ἀπειθ
 λῆ χέονε δ' ἔπειθε
 πρὸ ἐξοδον, πρὸς δ' ἔ
 λισα τ' Μαισῆς εἰς τ

3. Ὡς ὃ τῆ τε συλλήγῃ
 Ρωμαίων δημοτὰ παραχθέντα ἐδηλώθη, δις φόρως

ανδρῶν ἡκον ὃ ἀνάσ-
σει τῶντα ἡρημένε.
υπὸν τε τῆ Μακρί-4
άαν τῆ καὶ Ἑσπων χα-
απὸν τε οὐκ ἄλλον
υτὸν ἑαυτῶ γελοῦ-
ον. Ο ὃ Ἄντωνι Ἰου-5
πῆς Συρίας, ἐλθὼν
Νικομήδειαν, ἐχί-
ς ὥρας τῆ ἔτους ἕτους
ης. Ἄθῆνας τε ἐξέ-6
το, πῶ τε ἱερῶ-
τῆ ἐπιχωρίῃ θεῶ, ἢ
πλο, περὶ τερῶν
ομίμασι τῆ ἰοδίτῆ
εσάτης χρώμεν τῆ 7
πορφύρας χρυσοῦ ἰ-
ι, περὶ δερμάοις τε καὶ
κοσμάμεν τῆ. εἰς εἰ-
άρας σεφάνη ἐπικεί-
υσῶ καὶ λίθοις ποι-
αίοις. ὡ τῆ αὐτῶ τῶ 8
αξὺ φοινίκας ἱερῶς
χλιδῆς Μηδικῆς.
ἦς ὃ ἢ Ἐυλωικῆς
ἰδῶντα ἐμυσάθητο,
ων εἰργάσθαι, περὶ-

nuntium graviter accepere :
sed parendum necessitati
fuit, electo à militibus prin-
cipe. Caterum incusantes
Macrini negligens inge-
nium fluxosque mores, ne-
minem utique alium, sed
ipsum sibi fuisse mali cau-
sam discutabant At vero An-
toninus è Syria profectus,
Nicomediæ hyemavit, ita
postulante anni tempore.
Statim igitur debacchari su-
pra modum cœpit, cultum-
que patrii numinis, cui dica-
tus fuerat, celebrare super-
vacuis saltationibus, vesti-
tum usurpans luxuriosum,
purpurâ intextū atque auro,
monilibusque & armillis re-
dimitus: coronas etiam iusti-
nens ad tiaræ modum auro
lapillisque pretiosis insigni-
tas. Forma habitus inter
Phœnissam stolam, ac Medo-
rum amictum. nam Roma-
nam vestē, aut Græcicam,
plane aspernabatur, è lanâ
(ut ipse ajebat) hoc est è re
vilissima, confectam. Neque
nisi sericas telas dignabatur,
procedens identidem ad ti-
bias & tympana, velut or-
gia numinis concelebraret.

ἄτελῆς. τοῖς ὃ Συρίων ὑπάσματος μόνοις ἠρέσκετο.
τῆ περὶ ἀυλοῖς καὶ τυμπάνοις, τῶ θεῶ δῆθεν ὀσμῶζων.

Hæc

Hæc cernens Mafā, ac ferens iniquo animo, supplex illi persuadere conabatur, ut Romanum assumeret cultum: ne urbem mox curiamque ingrediens, peregrino illo barbaricoque habitu spectantium oculos perstringeret, insolentes ejuscemodi munditiarum, ac reputantes mulierculis, quam viris congruentiores. Sed ille verbis alicujus contemptis, nec cuiquam præterea credendum putans, (quippe neminem circa se nisi moribus consimilem suisq; obsecundantem vitiiis habebat) cum retinendum sibi quemcunque illum cultum animo obstinasset, decrevit absens periculum facere, quoniam animo senatus populusque Romanus laturi forent. Quare imaginem propriam maximis liniamentis, quam ipse obire sacerdotis munia videbatur, simulque figuram numinis cujus sacerdotium gerebat, depictam in tabula præmisit Romam, jussis qui eam ferrent, in

ἢ δὲ Μαισά τῶν πάντων ἤραλλε πλιπαρῶσα ἐπειρῶτο φείσασθαι τὴν Ῥώμην, μέλλοντάς τε πόλιν ἀφίξειν, καὶ σύγκλητον εἰσελθεῖν ἀλλοδαπὸν ἢ παρὰ βάρβαρον τὸ σῆμα δίδυς λεπτήσιν αἰθεῖς τε ὄντας, νεύει τὰ τοιαῦτα κέματα ἐκ ἀνδράσιν εὐλείας ἀπέπειν. Ὁ ταφρονήσας τῆς παρεσβύτιδος λέγει μηδὲ ἄλλω πινεῖ (ὅδ' ἐδ' ἐπεσείλο εὐμοιῶδες τε καὶ 12 αὐτὸ τῆς ἀμύθηματ' ἰσχυροῦ ἐν ἐστὶν ἡμῶν ἡμῶν ὄψεως τῆς κλητον καὶ τὸν δῆμαίων, ἀπόντ' ἔειραν δεδιῶσαι πῶς

ὅψιν τῆς ἡμῶν, εἰκόνα μεγίστην χεῖρας παντὸς ἐκαστοῦ τε καὶ ἱερεῶν ἐφάνετο, καθ' ἑαυτὴν τε ἐν τῷ πόντῳ ἐπιχωρεῖ δεξιῶ δὲ καὶ ἱερέων ἐγγεγραπτο. φασ τε εἰς τὴν Ῥώμην, ἐκείνη δὲ ἐν τῷ μεσημέρι

πρω φιλοτάτω τε
να ἀνετέθεικα ἑστῶ
ς ἑτάλαμαίῳ πῆς
ὡς σωμιόντες εἰς τὸ
14 ριον, λιβανωτὸν τε
ν ἕκαστον, καὶ οἶνε
16. περὶ σέταξέ τ' ἅπαν-
15 Ρωμαίων ἀρχοντας,
εἰς δημοσίας δισάας
π, περὶ ἑστῶ ἄλλων
δὴ καλεῖσιν ἱερερ-
ονομάζειν τὸν νεον
μαγάβαλον. ὡς δ' εἰς
16 Ρώμῃ ἀοικέτο τῶ
λένω χήμαπ, καδ' ἐν
ονεῖθεν οἱ Ρωμαῖοι,
17 ἰζηπιμένοι. δὲς δ'
17 θῆς τῶ δῆμωνομαῖς
ς βασιλείας δ' ἕτα δε-
πίμυς τε καὶ πολυτε-
ελέσαι πανθοδαπῆς
ὦν τε μέγιστον καὶ κάλλ-
αποδύσας τῶ θεῶ,
τε πλείους περὶ τὸν
ύσαι, ἐκχέουτ' περὶ ἰαν

media curia loco edito su-
pra Victorix caput colloca-
re: ut cum senatus haberetur.
thura unusquisque adoleret
mei umque libaret. Edixit
item ut omnes Romani ma-
gistratus, quique publice sa-
cra facerent, ante alios deos
quotumque meminisse inter sa-
cificandum solent, novum
illum deum Helaagabalum
nuncuparent. Quapropter
ut in urbem pervenit, nihil
scilicet novum Romani vi-
derunt, insueti jam picturæ.
Diviso igitur congiario in
populum (ut mos est impe-
rium suscipientibus) specta-
cula omnifariam edebat
magnificentissima : tem-
plumque item maximum
pulcherrimumque deo erexit,
plurimasque circa templum
constituit aras, ad quas co-
tidie mane tauroium heca-
tombas & ovium magnam
multitudinem immolabat.
Coacervatisque supra aras
omne genus odoribus,
etiam veterimi cujusque
optimique vini plurimas
amphoras profundeabat, sic ut

κατόμβας τῶν ταύρων καὶ περὶ βάτων πολὺ πῆδον
18. τοῖς τε βωμοῖς ἐπετίθει, πανθοδαποῖς
σπορδῶν οἶνε τε ἑτα παλαιστάτε καλλίστε πορ-
ορέας ἑστῶ βωμῶν περὶ χέων, ὡς ρεῖθρα φέρεσθαι

rivi passim vini sanguinis-
que promiscue defluerent.
Chorosque circum aras agi-
tabat, nullis non organis
consonantibus, unaque mu-
lieribus Phoenissis cursitan-
tibus iu orbem, cymbalaque
inter manus habentibus aut
tympana: omni circumstan-
te senatu atque equestri or-
dine ad theatri formam. Ex-
ta porro victimarum atque
aromata intra lances aureas,
capitibus imposita gesta-
bant non quidem famuli
aliqui aut humiles personæ,
sed præfecti exercitibus, &
quicumque maximas digni-
tates obtinebant: induiti tu-
nicas talares ac manuleatas,
unamque in medio purpu-
ram ferentes: sed & lineis cal-
ciamentis utebantur, quem-
admodum vates in eis regio-
nibus consueverunt. Porro
ingentem se honorem tri-
buere putabat, quibus ejus-
modi sacrificia participaret.

δήμασί τε λίγυς πεπονημένοις ἐχρῶντο, ὡς ὅροι καὶ ἐ-
χρεία θεωροῦντες. ἐδόκη δὲ πρὸς μὲν μέγιστον νέ-
ἐκρινῶναι τῆς ἱερερίας.

6. Sed quamvis instaurare i
Schoros & sacra facere Π
perpetuo videretur; plu-
rimos tamen ex illustribus
ξων τε καὶ πλοσίαν. δὲ ἑλληνιστὸν αὐτῶ ὡς ἀπαρεσ-

οἶνε τε καὶ αἵματι μ
1918. αὐτὸς τε τὸς βαρ-
ρῶν, ὑπὸ πάντων
ἡχοῖς ὀργάνων γυ-
δὲ πᾶσα ἡ σύγκλησις
ἰσχυρῶν τὰ γυμνασ-
σίου. τὰ δὲ ἀπὸ
ἱερεῶν ἡδέντων, τὰ
ματα, ἐν χρυσοῖς
ὑπὸ κεφαλῆς οὐκ
δήπινες ἢ ἐντελεῖς
ποὶ ἔφερον, ἀλλ' οἱ
χοὶ τῶν στρατοπέδων
ἐν ταῖς μεγίσταις πό-
21 ἀνεζωσμένοι, οἱ μὲν
ποδῆρεις καὶ χειρῶν
μῶ Φοινίκων, ἐν μ-
ροντες μίαν πορφύρο-

Π αὐτῶν, καὶ τοῖς
αὐτῶν καὶ ἱερεῶν
πλείους ἀπέκλεινε

κόπιντας αὐτῷ τ' εἶον.
1. οἱ ὁ γυναικα, τ' ἀλλο-
2. Ρωμαίων, ὡς Σεβα-
3. ναγοράσας μετ' ὀλίγον
4. ν ἀπεπέμψατο, ἰδιω-
5. ν κελδοσας, κ' τῆς πρῆς
6. ὀμενθ. μετ' ἐκείνῳ 2
7. ερωσισημένθ. ἐρᾶν
8. δὴ καὶ τὰ τῆς ἀνδρῶν
9. λειν δοκοίη) παρτένε τῆς
10. κίων Ἐστίας ἱερῶμένης,
11. εἰν τε πρὸς τῆς ἱερῶν
12. ν κελδομένης, κ' μέ-
13. ἔλως τῆ βίε παρτε-
14. τω, ἀποσάσας αὐτῷ
15. σίας κ' τ' ἱερῶ παρτε-
16. τω, γυναικα, ἔδετο. ἐπι- 3
17. τῆ συκλήτῳ, καὶ
18. κληδοσάμενθ. ἀσέβη-
19. καὶ ἀμαρτήρια πηλι-
20. φήσας ἀνδρώπινόν π
21. τέναι πότθ. ἔρωτη γδ
22. ὀρης ἐαλωκέναι. ἀρ- 4
23. τά τε κ' σεβάσμιον εἶθ
24. ἱερέως τε καὶ ἱερείας.
25. κ' ταύτῳ κ' μετ' ε' πο-

viris atque opulentis inter-
fecit : delatos sibi quod pa-
rum lati illiusmodi vita, et-
iam in ipsum quandoque ca-
villarentur. Duxit præterea
uxorem, illustrissimam Ro-
manam fœminam : quam
etiam Augustam appellavit,
cumque ea tamen paulo post
divortium fecit, ademptisq;
honoribus privatam colere
vitam iussit. Post illam vero
captū se amore simulans, ut
aliquid virile saltem facere
videretur, Vestalem sacerdo-
tem, quā leges castam esse &
virginem perpetuo volunt,
abreptam è templo pro uxo-
re habuit; ita mœstum tan-
to flagitio ac piaculo sena-
tum per epistolam consolā-
tus, humanum esse id pecca-
tum, captum se illius amo-
re : cæterum sacerdoti con-
gruere sacerdotis nuptias, ob-
idque etiam augustiores fu-
turas. Sed eam quoque pau-
lo post dimisit: tertia uxore
ducta, quæ referre suum ge-
nus ad Commodum diceba-
tur. Neque vero humana
tantum matrimonia lude-
bat, sed etiam deo suo qua-

πεπέμψατο. 5. τρίτῳ ὁ πάλιν ἠγάγετο, ἀναφέρουσιν
θ. εἰς Κόμμοδον. 6. Ἐπαιξε ὁ γάμος κ' μόνον ἀν-
θης, ἀλλὰ καὶ τῶ θεῷ, ὅ ἱερότενε, γυναικα, ἐζήτει
Q rebat

rebat uxorem, Itaque Palla-
dis simulacrum, quod occul-
tum Romani neminique vi-
dendum colunt, in cubicu-
lum suum transtulit, immo-
tumque ad eam diem, ex
quo Illo a vestum fuerat,
praeterquam cum templum
conflagravit, ipse emovit se-
dibus: eamque deam sui dei
conjugem in aulam impera-
toriam adduxit. Dein cordi
esse negans deo belligeram
uxorem atque armatam, si-
mulacrum Vraniae iussit af-
ferri: quod scilicet Cartha-
ginensibus omnique Afri-
cae venerabile, positum fuisse
a Phoenissa Didone creditur,
quo tempore antiquam
Carthaginensium disiecta conio
aedificavit. Hanc Africi Vra-
niam vocant, Phoenices A-
stroarchen, Lunam esse affir-
mantes. Congruere igitur
ajebat Antonius matrimo-
nium Solis & Luna. Itaque
& simulacrum afferri ius-
sit, & aut quicquid in tem-
plo erat, pecuniamque
deo suo dotis nomine

dari praecipit. Quod ubi
allatum est, ac prope He-
leogabalum constitutum,
π, τε ἄγαλμα μετεπέψαπ, κὺ πόντα τὸν ἐκεῖθεν γ
12. χημάλι τε πᾶμπόσσα πλὴν θεῶν εἰς περὶ κα δὴ ἐπ
ἐκέλευσε κομῆσθαι τὸ ἄγαλμα σωφροσύνῃ δὴ τῶν θεῶν,

κὺ τῆς τε Πηγάδος το
μα, ὁ κρυπτόν κὺ ἀόρατο
βουσι Ρωμαίοις, εἰς τὸν
7. Δίαμον μετήγαγε. κ
κινηθῆν ἐξ ἑωρ ἠλθε
Ἰλίε (εἰ μὴ ὅτε πυρὶ
φλέχθη ὁ νέως) ἐκίνη
τος, κὺ πρὸς γάμον δὴ
βασιλεῖον ἀυλὴν τῶν
8. ἠγαγε. εἴπας ὅτι ἀπαρέ
αὐτῶ, ὡς πάντα ἐν ὄπ
πολεμικῇ θεῶν, τῆς Οὐ
τὸ ἄγαλμα μετεπέμ
σεβόντων αὐτὸ ἰσ
Καρχηδονίων τε κὺ τῶ
9. Διβύλω ἀνδράπων
σὶ ὅτι αὐτὸ Διδῶ τ Φο
ιδρύσασθαι, ὅτε δὴ τ
χαίαν Καρχηδόνα πᾶ
ποτε, βύρσαν κατὰ τ
10. Δίβουε μὲν ἔν αὐτῶ
νίαν καλῶσι. Φοίνικ
Ἀσερῶν ὀνομάζου
11. ἠλώλω (ἔν) Δέλοντες.
ζεν τοίνω λέγων ὁ Α
12. γάμον ἠλίε κὺ σελ

πάντας τῆς κτ' Ῥώμῃ
ἀλλίαν ἀνδρώπυς ἐορτά-
πανθοδαπῆς τε ἀφρε-
ς καὶ δ'ωχίαις χηῆται
πᾶ τε κ' ἰδίᾳ, ὡς δὴ γα-
υν θεῶν. κατεκλάσε 13
ν τοῖς περὶ αἰῶν νεῶν μέ-
τε κ' πολυελέστων. εἰς
λάσῃ ἔτρε κατῆγε τὴν
ἀκμάζοντα δέρεσ.
γύρεις τε παντοδαπᾶς 14
ρότῃ, ἵπποδρόμους τε
κλάσας καὶ διάτρα,
τε ῥωιοχίαις κ' πάντων
άτων καὶ ἀκυσμάτων
των δ'ωχέμενον τὸν δῆ-
π' ἀννυχίζοντα ἀφραί-
έλο. τὸν δ' θεὸν ἀντ' ὄπι-
ἀφ' ἡματι χευσῶ τε κ' λί-
πριωτύτοις πεποικιλ-
κατῆγε ἀπὸ τ' πόλεως
ὁ περὶ ἄσφον. τὸ δ' ἄμμα 15
ἐξάπλων, ἵππων λυ-
μεγίσων τε κ' ἀσπίλων,
ῶ πολλῶ κ' φάλαγγις

jussit urbe tota Italiaque fe-
stos dies celebresque & lati-
tiæ plenos, publice priva-
timque, quasi diis nub. nri-
bus, agitari. Fecit & in sub-
urbano templum maximum
ac magnificentissimum, in
quod anno vertente deum
suum adulta jam ætate de-
ducebat: ludisque circuli-
bus & scenicis, epulisque &
pervigiliis populum à se ob-
lectari arbitrabatur. Ipsum
porro dei simulachrum im-
positum vehiculo, quod ef-
set auro pretiosisque lapidi-
bus exornatum, deducebat
ex urbe in suburbanum: tra-
hentibus equis sejugibus,
emaculato candore ac mag-
nitudine præcellentibus,
auroque multo & phalera-
rum varietate conspicien-
dis. neque enim quisquam
mortalium eum inscende-
rat currum, sed circumsta-
bant omnes quasi auigan-
tem deum. Antoninus
autem retroisus currens,
ac simulachrum ipsum a-
spectans, currum antecede-
bat, frenos manibus reti-

λοις κεκοσμημένων. τίς τε ῥωία κ' ἔλαχεν. οὐδέπω δ' ἔ-
λος ἀνδρωπυ ἐπίβανεν, ἀπὸ δ' ἐλεῖν ἐλάσῃ, ὡς ῥωιο-
δι τῶ θεῶ. 17. ὁ δ' Ἀντωνίνος ἔδεε περὶ τ' ἄρματός,
ποδίζων εἰς τὸ πίσω, εἰς δ' τ' θεὸν ἀποβλέπων, κ' τὸς χα-

nens: totumque iter ita retrorsum currens, ac deum semper aspectans, confecit. Ac, ne caderet labereturque ignarus quo tenderet, auro-
 sam substiterant harenam: 18 militesque cum utrinque retentabant, quo tutius retrocederet: discurrente etiam cum facibus utrinque populo, & coronas floresque jaciente, tum deorum omnium simulacra, & quicquid conspicuum in templis, principatusque insignia & pretiosissima suppellex, equites item & exercitus universus pompam illiusmodi comitabantur. Vbi autem deduxerat atque in templo constituerat, sacris jam celebratibusque peractis, maximas altissimasque turres ad idipsum extructas conscendebat: inde scilicet in plebem missilia sparsurus, aurea videlicet argenteaque pocula, vestesque & lintea omne genus: bestias præterea cicures & non cicures omnes: exceptis subus, quibus ipse (ut²² επετέλει. πύργος τε με-
 κη υψιλοτάτης κατασκάδασας, ανιών τε επ' αυτοίς, ερρη-
 τοίς οχλοίς (αφ' άζειν πασιν όπιτρέπων) εκπώματα τε χ
 κη άγυρα, εδη τάς τε κη όθόνας πανοδαπάς· ζώά τε πα
 όσα ήμερα, όσα άπίδασας πλω χόρσων· τέπορ γδ άπειχ

λινός άντέχειν ήδ' ίπ
 πασών τε πλώ όδόν λιν
 χων έμπαλιν έαυτ, άφ
 τε είς τώ προδέν τ
 18 πώς τε τώ μη πλώσασ
 ή δολιζάειν, ουχ όρ
 όπε βάνει, γή τε ή χρι
 σα παμπλειση υψέρωπ
 τε προαπίζοντες, εκα
 δέν άντέχον, τής άσφα
 τή τοίετς δρόμς προνο
 19 νοι. ό ή δήμητ, εκάτέρ
 παρέδει, κη παντδ
 δάδουχίας, σεφανς κη
 όπρηπώντες, άγάμα
 πάντων θεών, κη είπ πολ
 20 λές άνάθημα τίμιον, ό
 ή βασιλείας σύμβολα
 λυτελή κη κη ήλια. οίτε
 πεις κη κρατός πώς τ
 21 πόμπευον τώ θεώ. μετα
 καταγαγειν αυτόν, κη ίδ
 εν τώ ναώ, τάς τε προ
 μένας θυσίε κη πανηγ
 22 επετέλει. πύργος τε με

κων νόμῳ. ἐν δὴ τῷ 23
ναῖς πολλοὶ διεθδεί-
, ὑπὸ τε ἀλλήλων πα-
ιοὶ καὶ τοῖς δόρσοι τῶν
ὑπεπιπτοντες, ὡς τὰ
εἰορτῶ ποταμῶν φέρειν
εἶν. αὐτὸς δὲ ἐβλέ- 24
πολλάκις λωιοχῶν, ἢ
εἰς τὸν ποταμὸν λαυδά-
ἠδελεν ἀμύρτωνων.
εἰς τε ὑπογεφύμενον 25
ἰσοθαλίμους, καὶ τὰς
εἰς ἐρυθραίωνων, οὐσι
ἰσωπὸν ὠραῖον ὑβρίζων βαφῶν ἀχίμοπν.

ῶου δὲ ταῦτα ἢ Μαυ- 1
α, ὑποπιδέσθαι τε
εραπίωντας ἀπαρέτε-
τῶ τοιοῦτω τῷ βασι-
βίῳ, καὶ δεδουκῆα
ἐκείνους παδόντων,
ἰδιωτεύη, πείθει αὐ 2
οὔ ποιν ἄλλως καὶ ἀφο-
ερίαν) δέδοται ἕν, καί-
νὲ ἀπαδείξαι, τὸν ἐ-
κὲν ἀνεψιὸν, ἐκείνους ἢ
ν, ἐκ τῆς ἐτέρας θυγα-
μμάδας. εἰ ποῦσα αὐ. 3

αεισμέναι, ὡς ἄρα καὶ ἐκείνον μὲν τῇ ἰερωσῶν καὶ
ἴα χαλκίζον τῷ θεῷ, βακχίαις καὶ ἐργίοις τοῖς τε

mos est Phœnicibus) absti-
nebat. Multi igitur inter ra-
piendum perire, partim in-
vicem proculcati, partim mi-
litū contis transfixi: sic ut ea
celebritas calamitatē quam-
plurimis attulerit. Ipse idem
aurigans aut saltans
conspiciebatur. quippe ne
latere quidem sua patieba-
tur flagitia: procedens etiam
in publicum pietis oculis ge-
nisque purpuriffatis: faciem-
que suapte natura formo-
sam indecoris coloribus in-
ficiens.

QUOD animadvertens
Mæsa, ac suspectans mi-
litum indignationem:
metuensque ne, si illi quid
accidisset, ipsa rursus in pri-
vatam vitam relaberetur:
persuadet levi alioqui sto-
lidoque adulescenti: ut si-
bi consobrinum suum, ne-
potemque ipsius, ex alte-
ra filiarum Mammææ pro-
gnatum, adoptaret: ita
ad gratiam locuta, Opor-
tere jam ipsum, sacer-
dotio religionique numi-
nis vacantein bacchari,

7.

ac deum celebrare orgia :
sufficiendum autem alte-
rum, qui res curaret huma-
nas; quique illi principatū
vacuum ab omni molestia
curaque praeſtaret. Neque
tamen peregrinum aliquem
aut alienum hominem re-
quirendum, sed consobri-
no potissimum id honoris tri-
buendum. Is erat Alexianus,
qui tum nuncupabatur Ale-
xander, avito ipso nomine
in Macedonis regis nomen
commutato. Nam cum re-
gem, fama per se celebrem
etiam magnopere coluerat
Antoninus Severi filius :
quem fuisse amborum pa-
rentem persuadere anis co-
nabatur, jactato filiarum in-
cesto, quo illi magis magis-
que à militibus diligerentur.
Quare Caesar declaratus Ale-
xander, consulque factus cum
Antonino est, senatu scilicet
per ridiculum decernente
quod ille voluerat: hoc est,
videri ipsum patrem, qui
natus annos foret circiter
quatuordecim: Alexandrum
vero, filium, qui tum duode-

θείαις ἔργοις ἀνακεί-
ει) ὃ ἕτερον ἢ τὰ ἀνδρ
διοικῆντα, ἐκείνῳ ὃ
ξοῦντα τῆς βασιλείας τὸ
ὄχλητόν τε καὶ ἀμέλει
4 μὴ δεῖν τοίνυν ξένον
μηδ' ἀλλότριον, ἀλλ'
ἀνεπιῶν τὰς ἐγχα
5 μετονομάζεται δὴ ὁ
ξίαντος, ἢ Ἀλέξανδρου
λαῖται, καθὼς λέγεται
τῆς πάππου ὀνόματι
τὸ ἘΜακεδόνου, ὡς
ἐν δόξῃ καὶ τιμηθέντι
τοῦ δοκῆντος πατρὸς
6 προτέρων εἶ). πῶς Ἀ-
ντι τοῦ Σεβήρου πατρὸς
χείαν ἀμφοτέραι αἰ-
σῆς θυγάτηρες, ἡ
πρεσβύτης ἐσεμνύει
τὸ τῆς στρατιώτης
τῆς πατρὸς, ἡ δὲ ἐκεί-
7 κῆντος εἶ). Ἀποδείκ-
Καίσαρ ὁ Ἀλέξανδρου
τός τε σὺν τῷ Ἀντι-

κατελεθῶν τε εἰς πῶς σύγκλητον, τὰς ἐκύρωσε, ὃ
πατα ψηφισμένων πάντων ἀ ἐκκαλόντο· πατέρε
ἐκείνον ἀκείν, ἔστι γεγονότα πατρὸς ἐκκαί δεκα.
Ἀλέξανδρον ὃ, ἡδὲ, τοῦ δωδεκάτε ἐπιβαίνοντα. 8.

από Ἀλέξανδρον ἄπε-
νή, ὁ Ἀντωνῖν ἔβλε-
πὸν τὰ ἑαυτοῦ παιδεύειν
ἰδεύματα, ὄρχηδαί τε
χορδαί, τῆς τε ἱερω-
ς κοινωνεῖν καὶ χίμασ
ἔχοις ὁμοίοις. ἢ ὅ μὴ
ῶτὸν ἢ Μαρμαία ἀπὴ-
ν. ἢ ἀρχῶν καὶ ἀπε-
βασιλευδὸν ἔργων, δι-
άλκῃς τε πάσης παιδείας
κα μετεπέμπετο· τοῖς
ῶσιν αὐτὸν ἦκει μα-
χοι, παλαίεσθαι τε καὶ
ἀνδρῶν γυμνασίοις ἢ δι-
παιδείαν τε πῶ Ἑλ-
ῶν καὶ Ῥωμαίων ἐπαί-
ν. ἐφ' οἷς Ἀντωνῖν ἰο
ἢ χαλκῆ, καὶ μελετήνω-
τέμεν ἄτ' ἦν καὶ κοι-
ν τῆς ἀρχῆς, τὸς τε ἐν δι-
άλκῃς αὐτὴ πάντας ἀπε-
τ βασιλεὺς ἀυλῆς, πινάς
ἢ τὸς ἐνδοξολάτας, ἔς
ἀπέκτεινεν, ἔς ὃ ἐφυγά-
τεν· αἰτίας γαλοιοπάτας
ἔρων, ὡς δὲ φθείρειν αὐτῶ τ' ἀκοῦντα ἦν, ἐκ ὅπτε-
ες χορδαί, ἢ βακχεύεσθαι, σωφρονίζοντες ὃ, καὶ τὸ ἀνδρῶν
κοντες. 12, ἔς πῶστον ὃ ἐξώκειλε πῶσθαι, ὡς πάντε

cimum attigisset. Postea
igitur quam Alexander Ca-
sar est appellatus, volebat
eum statim Antoninus suis
illis institutis imbuere, ut
scilicet choros agitans sal-
tansque, & sacerdotis parti-
ceps, vestitu eodem atq; arti-
bus uteretur: quem tamen
mater Mammaea ab omni il-
la fœditate vindicabat, sum-
missis clam doctoribus o-
mnium disciplinarum: mo-
destiamque edocens, ac pa-
laestra virilibusq; gymnasiis
insuefaciens, Grecisque eum
pariter & Latinis literis in-
stituens. Quibus rebus ma-
gnopere Antoninus indigna-
batur, jamq; adoptionis im-
periique participati pœnite-
bat. Quapropter omnes illi
doctores aula exegit, quos-
damque illustriores partim
morte, partim exilio affecit:
ridiculas allegans causas,
quod filium ipsius corrump-
perent, neque agitare eum
choros atque ebacchari sine-
rent, sed ad modestiam com-
poneret, & virilia officia
edocerent. Eoque recordiæ
profectus est, ut omnes sce-

nicos artifices ac theatricos ad maximas imperii dignitates promoveret. Quippe exercitibus saltatorem quendam præfecit, qui olim juvenis publice in theatro operas dederat. Alium item è scena, juventuti; alium senatui, alium etiam equestri ordini præposuit. Aurigis item & comædis, mimorumque histrionibus, maxima imperii munia demandabat: servisque suis, aut libertis, ut quisque turpitudine reliquos anteibat, procuraciones tradebat provinciarum.

περάσισεν. 14. λυίοχοις τ̄ κ̄ κωμοδοῖς κ̄ μίμων ὑποκρ
τὰς μεγίστας τῆς βασιλείων πίστεων ἐνεχείρισε. τοῖς ὃ δὲ
αὐτῆ ἢ ἀπελάθῃροις, αἰς ἐπυχεν ἐκάσσις, ἐπ̄ αἰχρῶ πινί
κινύσασιν, τὰς ὑποπτικὰς τῆς ἐπιθῶν ἐξουσίας ἐνεχείρισε.

8. **I**Ta rebus omnibus, quæ
gravia olim honestaque
censebantur, per omnem
contumeliam ac tumulen-
tiam debacchantibus, cum
cæteri omnes, tum impri-
mis Romani milites indi-
gnabantur, contemneban-
que eum, utpote vultum
componentem elegantius,
quæ scæminam probam
deceret: insuper aureis mo-
nibus, mollissimoque ve-
stimento haudquaquam viriliter

τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς κ̄ τῆς
μοσίων θεάτρων. μελαρο
ἐπὶ τὰς μεγίστας τῆς βασι
κῶν περιξέων κ̄ τῶν
σραποπέδοις ἑπαρχον ἐ
σπι ὀρχιστῶν πινὰ γερονότο
δημοσία ἐν τῷ Ῥωμα
θεάτρῳ ὀρχιστάμενον ἄτ
13 νέθ. πάλιν ὃ ἕτερο
μοίως τῆς σκηνῆς βασι
παιδείας τῆς νέων κ̄ ἐ
σμίαις, τ̄ τε ὑποστάσεως
τῆς σύγκλητου βελύχῃ ἢ τῶ
πικρὸν τάλμα χαλαρασομ

1 **Π**άντων ὃ ἔπω τῆς πε
δοκουώντων σερικῶ
ὑβειν κ̄ παρσινίαν ἐκβε
χθμίνων, οἷτε ἄλλοι πά
ἀνθρωποι, κ̄ μάλιστα οἱ
πᾶσι, ἢ χθοντο κ̄ ἐδισφῶ
2 ἐμυσάπροντο ὃ ἀυτῶν, ὅ
τες τὸ μέγ. πρόσωπον
λωπζόμενον πλεοργότε
κτ̄ γυναικα σῶφρονε,
δεραίοις ὃ χυρόνοις ἐ

αἰς ἀνδρῶν κοσμή-
 ὄρχεμενόν τε ἔτις ὡς
 ἀντων ὁσῶς. ἐπὶ ῥε- 3
 ς τοίνυν τὰς γνώμας
 τὴν Ἀλέξανδρον εἶχον,
 δαι κρείττους ἐν παιδὶ
 ἰς καὶ σωφρονεῖς ἀν-
 ἔνω, ἐφῆρυν τε αὐτὴν 4
 ὡς, ὁρῶντες ἐπιβου-
 ρον ὑπὸ τῷ Ἀντωνίνῳ.
 ἰπὴρ Μαιμάια οὐτε
 τε ἐδῶδιμόν τι εἶα τὸν
 περὶ σφῆραδῶν ἔξω ὑπὸ
 πεμπομένων, ὁποιοῖ 5
 ὅ οἰκοχόης ὁ παῖς ἐ-
 ἰτοῖς βασιλικῶς καὶ ἐν
 περὶ σφῆραδῶν πύχνασιν,
 οἷς ὑπὸ τῷ μητρὶ ἐπι- 6
 π, πισοτάτοις τε (ἔλ)
 ἰ, ἐδίδε ἰ καὶ χημάτα
 καὶ διανέμεσθαι τοῖς
 πῶς κρύβδῶν, ὅπως
 πρὸς τὸν Ἀλέξαν-
 νοῖαν καὶ ἑξῆς χημάτων
 ἀλίτα ἀποβλέπεσιν)

ornatum, saltantemque in
 conspectu omnium. Quare
 propensiores animos in Ale-
 xandrum habebant, spem-
 que meliorem in puero mo-
 deste & continenter educa-
 to: servabantque eum dili-
 genter omnes ab insidiis An-
 tonini. Mater autem Mam-
 maea neque poculentum ali-
 quid neque esculentum gu-
 stare puerum sinebat, quod
 ab illo mitteretur. Cocis au-
 tem & pincernis utebatur
 puer non quidem impera-
 toriis aut communibus, sed
 quos mater tantum delege-
 rat, ac spectatae fidei futuros
 arbitrabatur. Dabat item
 fuit pecunias mater, quas
 ille inter milites clanculum
 divideret: ut eorum beni-
 volentiam etiam pecuniae
 pignore (hanc enim illi po-
 tissimum spectant) haberet
 auctoratam. Quae intelligens
 Antoninus, nihil non insi-
 diatum Alexandro matri-
 que intendebat. Quas ta-
 men omnes arcebat prohibe-
 batque communis avia
 Maesa, mulier alioqui acerri-

η). 7. Ταῦτα δὲ ὁ Ἀντωνίνῳ πυνθανόμενῳ, πάντῃ
 ππέλευε τῶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆ· ἀλλὰ τὰς
 αἰς πάσας ἀπεῖργε τε καὶ ἐκώλυεν ἢ κοινὴ μύμη
 ἔρων Μαισαῖ, γυνὴ καὶ ἄλλως ἐνπερὶς, καὶ τῇ βασιλεύσῃ

ma, multosque annos in au-
la cum sorore sua Iulia Seve-
ri conjugē commorata. Ni-
hil itaque eam latebat, quod
Antoninus moliretur, ho-
mo suapte natura futilis, &
qui omnia, quæ placerent,
propalam loqueretur atque
ageret. Postea vero quam in-
sidia parū procedebant, de-
trahere puero Caesaris hono-
rem decrevit. Itaque neque
salutari, neque jam foras pro-
cedere patiebatur. Milites
autem magnopere illum re-
quirebant, indignantes si
quidem imperium quoque
adimeretur. Sed Antoninus
famam vulgavit, quasi jam
obiisset Alexander: ut scilicet
periclitaretur, quoniam id
animo laturo milites forent.
At illi, nunquam comparente
puero, præterea animis ru-
more illo exulceratis, indi-
gnabundi neque solitā custo-
diam miserunt Antonino, &
inclusi castris, videre Alexan-
drū velle in ipso templo, di-
ctitabant. Eo metu iustus An-

ἀλλῆ πολλῶν ἐστὶ ἐν
8 θεῖσα, ἄτε τ' Σεβήρα
κὸς ἰελείας ἀδελφῶν
νῆ καὶ τὰ πάντα σω
τοῖς βασιλείοις διατε
' ἔδεν ἔν' ἐπὶ αὐτῷ, ἐλ
τῆ ἰσὸς Ἐ' Ἀντωνίνου
μένων, φύσει τε χαλ
ἔπον ὄντ' ὅ, καὶ α
πάντα καὶ φανερώς
λδελὸ λέγοντ' ὅ κα
9 τ' ὅ, ὡς δὲ τὰ τῆς ἐπ
αὐτῷ οὐ παρεχώρει
λδελὸ τῆς Ἐ' Καίσαρος
ἠδέλησε τ' παῖδα κα
τ' ὅ παρεχόμενον, ἔ
περόδους Ἀλέξανδρου
10 αὐτῶ, οἱ ἢ στραπῶν ἐπ
τε αὐτῶ, καὶ ἠγανάκην
11 τ' ἀρχῆς καθ' ἑαυτοὺς
δελὸ δὲ ὅ Ἀντωνίνου
μῶ ὡς Ἐ' Ἀλεξάνδρου
ἐνέξεαθ' ἰελοῖν ὅ.
τό τ' ἀπόπειραν ὅπως

οἱ στραπῶν τὸ φρελλόμενον. 12. οἱ δ' ἐπεὶ μήτε τὸν
ἔβλεπον, ἴσσοτε τῆς φήμης τῆς ψυχῆς ἐπὶ θῆσαν, ἀ
τήσαντες, ἔτε πῶ σωήθη φρερὸν ἐπιμψαν τῶ Ἀ
κατακλείωντές τε αὐτὸς ἐν τῶ στραπῶν. πῶ Ἀ
δρον ἐν ἱερῶ ἠξίω ἰδεῖν, 13. ὁ δ' Ἀντωνίνου, ὄν δὲ

donec, militibus postulantibus, in castra adducit, ibique necem intentans studiosis Alexandri militibus interficitur.

όμενθ, ἀρχαλαβίων
λέξανδρον, συγκατε-
αὐτῶ ἐν τῷ βασιλικῷ
ρ, ὅπου εἶχε χρυσῆ πολλ-
λίδων τιμίων πεποί-
κη, τῆλθεν εἰς τὸ στρα-
ον σὺ τῷ Ἀλέξανδρῳ
ἀνοίξαντες τὰς πύλας, 14
ἦλο αὐτὸς, ἔς τε τὴν νεῶν
κτοπέδου ἠγαγον, τὴν μὲν
ξανδρον ὑποφύως ἵ-
ντό τε καὶ ἀφῆκεν, τῷ
αντωνίνῳ ἀμελέσειεν
εφέσειτο. ἐφ' οἷς ἐκέι- 15
εἰχανακτῆρ, καὶ διανυκτε-
ε ἐν τῷ ἱερῷ εἶσεστο-
, πάνυ ἠγαλλε, καὶ τοῖς
ώταις ὠρίζετο, ἐκέ-
τε τὸς ἀρχαλαβίους, καὶ
υῶς τὸν Ἀλέξανδρον
μήσαντας, τὸς ὅ αἰτίαις
ν εἰσεως καὶ δορυβέ,
εμβαλέειν πρὸς πρῶ-
Οἱ ὅ στρατῶν ἐπὶ τῷ τῶ 16

toninus, Alexandro secum
in vehiculum imperatoris
confidente, quod erat auro
multo gemmisque exorna-
tum, contendit in castra.
Cæterum portis referatis ac-
cepere utrumque milites, at-
que in templum castrorum
deduxerunt, salutantes supra
modum, & lætis clamoribus
prosequentes Alexandrum,
spreto propemodum Anto-
nino. Quæ illæ ægre ferens,
cum in templo castrorum
pernoctasset, iratus militi-
bus, notatis, qui Alexandro
acclamaverant, quasi sedi-
tionis & tumultus auctori-
bus, arripi omnes ad suppli-
cium imperavit. Quod illi
ægere ferentes, atque Anto-
ninum jam antea quoque
perosi, cum tollere è me-
dio principem foedissimum
optarent, suisque commili-
tonibus ferre suppetias rati
hoc esse tempus, ipsum sta-
tim Antoninum matrem-
que Soæmidem, quæ forte
illic aderat, interfecerunt:

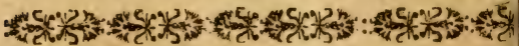
ακήσαντες, ἄλλως μὲν μισῶντες τὸν Ἀντωνίνον, καὶ ἀπο-
είσαδι δέλοντες ἀρχιμονοῦντα βασιλέα. τίτε δὲ καὶ τοῖς
βανομένοις ἐπιμύειν δεῖν ἠγόμενοι, κερὸν ἀγαρον καὶ
πρασιν δικαίαν νομίζουσαι. τὴν μὲν Ἀντωνίνον, αὐτὴν τὴν καὶ τὴν
εἰσε Σοαμίδα, (παρῶν γὰρ, ὡς σεβασή τὴν καὶ μήτηρ) αἰμαρῆσι.

cum-

cumq; eis servos ministros-
que omnes scelerum, qui-
cunque tum in ea castra
convenerant. Cæterum An-
tonini & Soænidis cadavera
trahenda per contumeliam
plebi tradiderunt: quæ diu
per totam urbem raptata ac
dilaniata, postremo in cloa-
cas, abjecta sunt, ut inde sci-
licet in Tiberim deferren-
tur. Sic Antoninus sexen-
nium imperio occupato, vi-
taque ut diximus acta, simul
cum matre occisus est. Mili-
tes autem Alexandrum, Im-
peratorem consalutatam, in
aulam palatinam deduxe-
runt, adulescentulum admo-
dum, atque adhuc matris ac
aviz tanquam prædagogorū
præceptis obtemperantem.

17 τούς τε δὲ αὐτὸν πε-
σοῖ ἐνδον κατελήθη
καίρηται τε καὶ σε-
εδόκην ἔδ) τῆς ἀμύρην
18 τὰ δ' σώματα τὰ τε Ἀν-
κὴ τ' Σοαμίδος παρ-
σύρειν τε καὶ ἐνυβριζε-
19 βουλομένοις. ἄφρ' ἐπι-
δρα πάσης τῆς πόλει
ρέντα τε καὶ λωβηθέντι-
τροὺς ἐχέουσ' ἀπερρίφθη
εἰς τ' Θύβειν ποταμὸν
20 τας. Ἀρτωνίνου μὲν
έκτον ἔτος ἑλάσας τῆ
λείας, καὶ χηνομένου π
ειρημένω βίω, οὕτω
21 τῆ μητρὶ κατέσφραξε:

σεραπῶται, αὐτοκράτορα τ' Ἀλέξανδρον ἀναγροῦσαι τε
τὰ βασίλεια αἰήλαρον, κομιδῆ νέον, καὶ πάνυ ἰσθ' τῆ μι-
τῆ μάμμη παρταζωζόμενον.

HERODIANI
HISTORIÆ DE
IMPERIO post
Marcum.
LIBER SEXTUS.

ΗΡΩΔΙΑΝ
τῆς μετὰ Μάρκον
σιλίας ἰσοειῶν βιβλ
ἑκτον.

I. QVEM igitur habuerit
finem vitæ major Anto-

ΟΠΟΙΩΙ μὲν δὴ
ὁ δηλωθεὶς Ἀντων

Ergo mulieres, sub Alexandro adolescentulo, omnia ad-
ministrantes, boni moderatique imperii formam reducunt.

το, ἐν τοῖς ἀ-εῖρη-
δεδήλω). ἀρχαῖα 2
-ὄτ' ἀρχῶν Ἀλεξάν-
-τῆμα ἐν τὸ ὄνομα τ'
ίας ἐκείνων περικεῖτο,
οἱ διοικήσεις τῆς πα-
-ν κἢ ἢ τ' ἀρχῆς οἰκονο-
-τὸ τ' γυναιξὶ δικαῖ-
-ί τε τὸ σωφρονέσειεν 3
ότερον πάντα μετά-
-ειρῶντο. καὶ πρῶτον
-συγκλήτῃ βασιλῆς τὸς
-κἢ ἡλικία σιμνολύ-
-βίῳ σωφρονεσάτες,
-καὶ ἐπελέξαντο, σιμνέ-
-κἢ συμβέβητος τ' βα-
-ουδέ π' ἐλέγετο ἢ ἐ-4
-λοεὶ μὴ κακῆνοι ἀν-
-ρίναντες, σίμψηφοι
-ο. ἤρεσκέ τε τὰ δῆ- 5
-οῖς στρατοπέδοις, ἀλ-
-ἢ συγκλήτῃ βασιλῆς, τὸ
-βασιλείας, ὅτι τυραν-
-ἐφυβείσθ' εἰς ἀριστο-

ninus, in superioribus de-
monstratum est. Alexander
autem post illum, nomen
insigniaque gerebat imperii;
cæterum negotiorum ad-
ministratio ac principatus
gubernacula mulieribus in-
cumbabant, omnia transfer-
re ad modestiam gravita-
temque conantibus. Quip-
pe jam primum sedecim or-
dinis senatorii viros, ætatis
gravitate vitæque sanctimo-
nia præcellentes, assessores
principis & consiliarios de-
legerunt: nihilque aut dice-
batur aut agebatur, nisi illo-
rum accedente suffragio.
Grata igitur populo, militi-
busque ac senatus præterea,
forma principatus erat, ex
contumeliosissima tyranni-
de ad optimatum gubernationem redacta. Igitur pri-
mo deorū simulachra, quæ
ille propriis sedibus extule-
rat, suis quæque templis, de-
lubris fanisque restituerunt.
dein quos ille temerè aut vi-
tiorum nomine, ad honores

τύπον μετενεχθείσης. 6. πρῶτον μὲν ἐν τὰ ὄχλα μα-
-εἰδὼν ἀφ' ἐτυχέν ἐκείν' ὁ κινήσας κ' μεταζαζών, ἐ-
-εἰς τὸς ἀρχαίους κ' ἰδίους ναὸς τ' κ' σηκός· τὸς τε ἑσ-
-ιλύθως ἢ ἐφ' οἷς ἀδελφιμήκεσαν ἀμύρτημοσιν, εἰς π-
-ξοσίας παραχθέντας, τῆς δὲ δέντων ἀφείλοντο, ἐκάς ἐς
dignis

dignitatesque extulerat, sub-
motos inde, ad pristinam vi-
tam omnes artificiumque
redegerunt. Res autem cun-
ctas atque administrationes,
civiles quidem & forenses,
in signibus doctrina viris, le-
gumque peritissimis, milita-
res autem claris bellica vir-
tute hominibus commen-
dabant. Cumque diu ad
hunc modum regeretur im-
perium, Mæsa, jam extrema
senectutis, diem suum obiit,
honores adepta Imperatoris,
atque (ut mos Romanis
est) inter diuās relata. At
Mammæa, cernens jam so-
lam se filio reliquam, præc-
se ad eundem modum mo-
deratissime studebat. Cum-
que adulescentem summam
habere jam cerneret aucto-
ritatem, metu ne vivida ætas
in summa potestate licen-
tiaque rerum, in cognata
aliqua impingeret vitia,
undique aulam servabat:
neque adiri à quoquam a-
dulescentem patiebatur, cu-
jus vita moresque improba-
rentur: ne scilicet bona in-
doles corrumpere, pro-

κελεύσαντες εἰς τὴν
ραν αὐτῆς ἐπανέναι τ
7 ἀρέσιν. τὰς τε πρῶ-
πᾶσας καὶ τὰς διοικήσε-
μὲν πολιτικὰς καὶ ἀρ-
ἐνεχείρισαν τοῖς ὅτι
ἀδοκιμωτάτοις καὶ
8 ἐμπείροις. τὰς ὅσπρ
κας, τοῖς ἐξεταδεῖσι
ἀδοκιμήσουσιν ὃν ἀτ
τε καὶ πολεμικὰς πρῶ-
9 ὅτι πολὺ δὲ ἔτῳ τῆ ἀρχ-
καμένης, ἢ μὲν Μαισα
σβύπης ἠδὲ ἑσού, ἀνε-
τῆ βίῳ· ἔτυχέ τε βασ-
πμῆς, καὶ, ὡς νομίζου-
10 μαῖοι, ἐξεδειάθη.
Μαμμαῖα, μόνῃ τῶ
καταλελειμμένη, ὁμοίᾳ
ἀρχεῖν τε καὶ καλεῖν ἐπι-
11 ἠδὲ τε ὁρῶσα ἐν ἀρχῇ
νίαν γυρόμενον, καὶ δε-
μὴ ἀρετῆς ἠλικία ἀκμ-
ὑπερστύσεως ἀδείας τῆ
σίαις, εἰς πᾶσιν ἡλικῶν
τημάτων ἐξοκείλη, το

θεν ἐφρουρεῖ τὴν αὐλήν. ἔδ' ἐπὶ πᾶσι τὰς ἀρετὰς ἐπιτελεῖν τῶν με-
τῆ ὅτι φαύλω βίῳ διαβέβλημένων, μή πως τὸ ἦθος δ-
ρῆιη, παρακαλεσμένων αὐτῶν τῶν κολάκων τὰς ὁρῶ-
65

us εἰς ἀρχαῖς ἐπιθυ-
δικάζειν τε ἔτι αὐτὸν 13
σωεχέσατα καὶ ὅπι
τῆς ἡμέρας· ὡς ἀν-
λεν ἔπειτα κρείττο-
ῖ βασιλεία ἀναγκάσας,
ικαρόν εἰς τὸ ὀπιθη-
τὶ τῆς ἀμαρτημάτων.
εἰ δέ τι καὶ φυσικὸν ἦ- 14
πρῶτον καὶ ἡμέρον τῶ
ἡδρῶ, εἰς τε τὸ φιλαν-
θρωπῶν ἐπιτρέπεις, ὡς
τε καὶ τῆς ἡλικίας πρε-
ς, εἰς τε παρρησιασ- 15
τῶν ἐλάσας τῆς βασι-
τῶν ἀναμῶν ἠρξεν.
εἰπεῖν ἔχει ὡς ἐκείνους
ἐνταῦθα καὶ τοὶ πινῶν με-
αἰτίας ὑποπεσόντων,
φείσασθαι ὡς μὴ φονεῦ-
εδίως ἔτι τοῦ ἄλλου βασι-
πρὸ καθ' ἡμᾶς ποιήσαν-
παραφουλάξαντες,
λαμπρὰ ἀρχῆς. ὡς Ἄ 16
δρε δ' ἐκ ἀπὸς εἰπεῖν
μνημονεύεται, ἐν ἔτεσι
μὴ ἀκρίτως φονεῖν.
αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα,
ἠγαλλεν, ὁρᾶν αὐτὴν ἔσσαν φιλοχρημάτων καὶ πρὸς τὸ

vocantibus appetitum eius
jam urgentem assentatori-
bus in extremas libidines.
Persuaserat autem, ut acti-
bus incubaret meliore dici
parte, idque faceret quam
sæpissime, ne quod spatium
superesset vacandi malis ar-
tibus, occupato rebus potio-
ribus ac necessariis imperan-
ti. Cæterum suapte natura
suberat Alexandro mente
mansuetumque ingenium,
propensum quæ ad humani-
tatem, quod ipsum ætas et-
iam consequens declaravit.
Quippe annis quatuordec-
cim anæmatōn, hoc est citra
sanguinem, gessit imperi-
um, ne uno quidem occi-
so. Licet enim permulti ma-
ximis criminibus impegerint,
tamen ab illorum eade
semper abstinuit: quod uti-
que non facile à quoquam
omnium Imperatorum, qui
qui Marco successerint, fa-
ctum observatumque in-
venies. Neminem quis-
quam illo imperante com-
memorare potest, cui mors
indemnato sit illata. Ma-
trem vero etiam incusabat,
eique graviter succensebat,
quod esset pecuniæ avidior
& opum cumulandarum

studio.

studiosior videbatur. Etc- 17 ὑπερφυῶς ἐπευδακίμων
 nim cum simularet, ideo se ποικίλην γὰρ ἀπρὸς ζήτη-
 thesauros congerere, Mam- ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώ-
 maza, ut suppeditare Alexan- φθόνως καὶ ῥαδίως ὁ-
 dro posset, quod is facile ἀ- ξαντοῦ χαρίζεσθαι, ἵ-
 bundanterque suis largiretur 18 ἀπὸ πύριξο. καὶ διέβη
 militibus, proprios domi ὁπὴ τὸ το πλεῖστον ἀρχὴν, ἀ-
 thesauros extruebat. Quae κοντός τε καὶ ἀγάλλον
 res imperatori notam in- σίας πνῶν καὶ κληρονομ-
 famiæ attulit, quod illo sci- 19 ἐπιπρείας ὑφάρπασασις
 licet invito atque indigna- νης. Ἠγάγητο δ' αὖ-
 bundo etiam, mulier avida, γωαῖκα. ἧρ' ἀπατριδὸς
 per fraudem bona quorun- σωοικῆσαν καὶ ἀγαπώ-
 dam atque hæreditates sup- μὲν τῶν ταῦ τῷ βασιλε-
 pilabat. Dedit item filio in 20 δῶξεν. ἐνυβείζουσα τε
 matrimonium puellam pa- σιλίσσα ἐῖ) δέλευσα
 tricii generis: quam, etiam φθονῶσα τε τῆς περσι-
 marito caram gratamque ὁκείνη, εἰς τοσούτον πε-
 imprimis, eadem paulo post ρησεν ὑβρεῶς ὡς τὸν
 aula per omnem contume- τῆς κόρης, καί τοι ἕσ-
 liam exegit. Et, cum ipsa ἀνδρὲ γαμβρῶ ὄντι
 tantum vocari Augusta vel- 21 πικρῶμένον, μὴ φέρον
 let, eamque appellationem Μαυμάϊαν ἐνυβείζου-
 puellæ invideret, eo contu- τῶν τε καὶ τῆ θυγατρὸς
 meliarum provecta est, ut φυγεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον
 puellæ pater, quamvis ma- μὲν Ἀλεξάνδρῳ χάσει-
 gnæ apud Alexandrum ge- τα ἐφ' οἷς ἐτιμῆτο, π-
 nerum auctoritatis, impa- Μαυμάϊαν ἀπώμενε-
 tiens Mammazæ injuriarum, 22 οἷς ὑβείζουσα. ἐκείνη δ'

ουσαι, αὐτόν τε ἀνα-
ΐαι ἐκέλευσε, καὶ πῶ
ἐκβληθεῖσαν τῆς βα-
ου, εἰς Λιβύην ἐφυγά-
· ταῦτα δ' ἐπελάητο 23
ός τε καὶ ἀναγκαζόμενε
ἐξάνδρου. ἤρχε γὰρ αὐτῆ
· ἐσθμόντως ἢ μήτηρ, καὶ 24
· κελδομένον ἐκείνη
· ἔπειτα δ' αὐτὸς μόνον
· ἔκαλεσται αὐτῶ, ὅπ δ' ἡ
· ἐπιῆς παρόπιθ' καὶ αἰδῆς πλείονθ' ἢ ἐχελῶ, τῆ μνη-
· οῖς ἀπὸρρέσκετο, ὅπως ἐπέθετο.

dem iussit, puellam vero a-
dibus imperatoris exactam,
in Africam relegavit. Hæc
autem omnia fiebant invito
coactoque Alexandro quip-
pe illi mater supra modum
imperitabat, ac dicto audi-
entē semper habebat : ut hoc
tantum reprehendi in Ale-
xandro possit, quod mansue-
tutine nimia, & reverentia
majore quā oportuit, etiam
contra animi sui sententiam
matri obsequeretur.

· ὧν μὲν ἐν τρισκαίδε- 1
· ἑξήκοντα, ὅσον ἐπ' αὐτῶ,
· ἰλείαν ἀμέμπως διώ-
· τῆ δ' ἑσσαρεσκαίδεκα 2
· εἰ ἀφονιδίως ἐκομίδη
· ατα τῆς καὶ Συρίαν τε
· οποταμίαν ἠγεμόνων,
· τα, ὅπ' Ἀρταξέρξης ὁ 3
· ν βασιλεὺς, μετ' τὸ
· αἰὲς κατελεῖν, καὶ τ' μετ'
· τολλὴ ἀρχῆς παρὰ δ-
· ῥτάβανόν τε τὸν παρ-
· αλέμενον τὸν μέγαν
· α, καὶ δυσὶ διαδήμασι
· ῶν, ἀποκτείναι, πάντα τε τὰ παρ' οἴκῳ βαρβαροχειρώσα-
· εἰς φόρῃ συντέλειαν ἰσάγαγε. 4. οὐχ ἢ ψυχάζει οὐδ'

Igitur cū ad hunc modū 2.
Tredecim annos (quod
quidem ad se attineret)
sine querela cujusquam im-
perium gubernasset, ecce tibi
haud opinato litteræ à Sy-
ria Mesopotamiaque, reddi-
tæ à ducibus, in quibus scri-
ptum esset : *Artaxarem*
Persarum regem, Parthie
jam decessis atque Artaba-
no, qui rex magnus primus
appellatus est, duplicique
diademate utebatur, non so-
lum orientis regno, sed vita
quoque expulso, subigere vi-
cinos barbaros, ac sibi vetti-
gales facere: neq, jam intra

fluidum Tigrim tenere se, sed superatis ripis ac Romanis finibus imperii, excurrere per Mesopotamiam, Syriaque ministrari: omnemque Europa oppositam continentem, qua mari Aegæo fretoque Propontidos terminatur, atque Asia nomen habet, ceteram Persarum possessionem, sibi vindicare: quod jam inde à Cyro, qui primum imperium à Mediis in Persas transtulit, ad Darium usque extremum Persarum regem, cui regnum Alexander abstulerit, cuncta olim Ionia Cariaque tenus à Persarum satrapis gubernarentur. Quare sui muneris esse curare nunc, ut vetus atque integrum imperium Persis restitueretur. Quibus intellectis Alexander atque haud mediocriter re subita inopinataque perturbatus (quippe in altissima pace educatus à puero, atque urbanis deliciis innutritus) convocato prius amicorum consilio, decrevit legatos

χρῆς. Τοιαῦτα τοίνυν δηλωσάντων καὶ ἐπισέλαντων τῆς ἀνατολῆς ἡγεμόνων, πρὸς τὴν εἰρηνίδιον καὶ παρ' ἐκκομιθεῖσαν ἀγγελίαν ἐμετρίως ὁ Ἀλέξανδρος ἐπαρρημάιστα εἰρλίωσεν ἐκ παιδῶν ἐντραφεὶς, καὶ τῷ κτ' πρὸ ἡλείσας πρυφῆ. ο. τα μὲν ἔν ὧν πα εἶδοσαν αὐτῶ, κα

ἐπὶ τὸς Τίγριδι καὶ ποταμῶν, ἀλλὰ τὰς ὄχθας ἰσθμῶν καὶ τὰς τῶν Ῥωμαίων ὄρους, Μεσοποταμίαν τε τρέχει, καὶ Σύριον ἀπὸ πάντων τε τῶν ἀντικειμένων ἠπειρῶν Εὐρώπῃ καὶ ἐμὲν Ἰωνίᾳ τε καὶ τῶν μὲν τῶν Προποντιδῶν, τε πάντων καλεμένων ἰονικὴν κλῆμα ἡγέμενον Περσῶν ἀρχὴν ἀνακτῆ βέλεται, φάσκων δὲ τῶν πρώτων τῶν ἀρχῶν εἶδαν εἰς Πέρσας μετατῆ, μέχρι Δαρείου τῶν Περσῶν βασιλέω ἀρχῆν Ἀλέξανδρος (κεδῶν καὶ εἶλε) πάντας Ἰωνίας καὶ Καρίαιας Περσικοῖς γῶν, προσέειπεν ἔν αὐτοῖς ἀνανεώσαθ' ἅπαντα κληρονόμῳ πρὸς τερρον ἰ

οἷς φίλοις, προσβείαν
ι, κὶ δὲ γαρμμάτων
τι τ' ὀρμῶν κὶ ἐλπίδα
ἀφ' ἑλεγε ὅ τὰ γράμ-
δεῖν μένειν τε αὐτὸν ἐν
ν' ἰδίων ὄροις, κὶ μὴ
μείν, μηδὲ ματαίαις
ν' αἰωρέμενον, μέγαν
πόλεμον. ἀγαπιτῶς ὅ
μσον τὰ αὐτῶν. μηδὲ γὰρ
ἔσεσθαι μάχην αὐτῶν
ῶμαίαις, οἷαν χεῖν
κὶς γελινίωντας κὶ ὁμο-
βαρβάρους. ἔπει μὲν 12
τὰ γράμματα τῶν τε
Ἰάσῳ κὶ τῷ Τραιανῷ,
τε κὶ Σεβήρῳ κατ' αὐ-
αίων. τοιαῦτα μὲν δὴ 13
Ἀλέξανδρος ὅτι πεί-
το πείσειν ἢ φοβήσειν
ἢ χάσιν τ' βαρβαρον.
δὲν πὶ φερντῶν τῶν 14
αἰένων, ὅπλοις ἀλλ'
οἰόμενος δεῖν τα
ετα διοικεῖσθαι, ἐνέ-
γων κὶ φέρων τὰ Ρω-

cum litteris mittere, qui
spem barbari conatusq; in-
hiberent. Igitur literæ in hęc
sententiā compositæ: Opor-
tere illum, suis finibus con-
tentum, nihil rerum novā-
rum moliri, neque sublatum
vana spe ingens excitare
bellum: Debere unum quem-
que suis fortunis acquiescere.
11 Non perinde sibi pugnam
processuram adversus Ro-
manos, ut adversus vicinos,
ἔς eiusdem corporis barba-
ros: Admonebat præterea
victoriarum quas contra eos
Augustus ac Traianus, Lu-
ciusque item ἔς Severus
adepti fuissent. Hujusce-
modi literis Alexander per-
suasurum se barbaro, metu
scilicet perterrito, pacem
quietemque arbitrabatur.
Quibus ille contemptis,
remque armis potius quam
verbis gerendam ratus, tum
vero ferocissimus ingruere.
decursaque ac perequitata
Mesopotamia omni, prædas
agere, atque oppugnare Ro-
manorum castra imposita
fluminum ripis, quæ scilicet
imperii limites tuerentur.

ἄπαντα. 15. κατὰ τρέχων τε κὶ κρηπιδίων Μεσπο-
ταμίας τε ἀπὸ λαυεῖ, κὶ τὰ ἐπικείμενα στρατόπεδα τῶν
Ἰσραηλῶν, πρὸς ἀσπίδον Ἰάσῳ τῷ τῶν Ρωμαίων ἀρχῶς, ἐπο-

Cumque homo esset natu-
ragloriosus, ac sublimes a-
nimos gereret, successu re-
rum inopinato subacturum
se omnia videlicet existima-
bar. Neque enim parva
erant, quæ illius animum
ad majus concupiscendum
regnum inflammabant. Pri-
mus namque ipse Parthis
bellum inferre ausus, Persa-
rum recepit imperium. Si-
quidem post Darium illum
cui regnum Macedo Alexan-
der abstulerat, permultis
sane annis Macedones ipsi,
quique Alexandro successer-
unt, divisas inter se orien-
tis Asiæque totius regiones
gubernarunt. Sed ortis in-
ter ipsos discordiis, ac fre-
quentibus bellis attrito Ma-
cedonum robore, primus
Arsaces Parthus persuasit
earum regionum barbaris
memoratur, ut à Macedo-
nibus deficerent: imposito-
que sibi diademate, Partho-
rum barbarorumque, vici-
norum consensu, & ipse
regnum tenuit, & posteris
reliquit, ad Artabanum
usque regem: quo inter-

16 λιώρη. φύσει δ' ἄν εἰς
καὶ ταῖς παρ' ἐλπίδας ἐπι-
γίαις ἐπαυρόμενος,
ῥαδίως χειρώσασθαι πε-
17 κα. Ἦν ὃ αὐτὸν τὰ ἀ-
δύνατα ἔμικρά εἰς ἐπι-
ἀρχῆς μείζοντος. πρῶτον
ἐτόλμησε τῇ Παρθυαίᾳ
καὶ ἐπιπέδου, Πέρσων
18 βασιλείαν ἀνανεώσασθαι.
τὰ γὰρ Δαρειῶν τὸν ἕτα-
ξάνδρου τῆ Μακεδόνου
καὶ τῶν ἑταυρολυθέντων, πε-
σοῖς ἐν ἔτεσι Μακεδόνων
καὶ οἱ Ἀλεξάνδρου δι-
τῶν ὑπὸ τῆ ἀνατολῆς
καὶ κατ' Ἀσίαν ἀπασαι-
μενοι κατὰ χώρας ἐβα-
19 σαν. ἐκείνων ὃ περι-
λας διαφορομένων, πε-
τε σωμαχέσι τῆς Μα-
δυνάμεως ἐξάδει-
πρωτὸς Ἀρσάκης λ-
γὸς Παρθυαίᾳ,
σιν τὸς ἐπέκεινα β-
20 ἀποσῆναι Μακεδόνων

δέμενός τε τὸ διάδημα ἐκόντων Παρθυαίων καὶ τῶν πε-
βαρβάρων, αὐτὸς τε ἐβασίλευσε, καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνου
ἐπὶ πλείστον παρέμενεν ἡ ἀρχή. 21. μέχρις Ἀρταβάνου

χομένε, οὐ' Ἀρταξέρ-
υκλείνας, Πέρσαις, πῶ
ἀνεκλήσατο. τὰ τε χει-
τα ἔδνη βαρβαρα χει-
ενθ, φαδίως ἦδη κ' ἢ τῆ
Σ δὲ τῶ Ἀλεξάνδρῳ
δηλώσει διατίβοντι
Ρώμῃ τὰ κ' τὶς ἀνα-
ὑπὸ τῶ βαρβάρων τολ-
α, οὐκ ἀναχετὰ ἠγέ-
, καλόντων ὃ αὐτὸν
ἦ ἐκείσε ἠγμόνων,
ων μὲν, καὶ αὐτῶ
μ, ὅμως δ' ἔχε πει-
• ἐκ τε ἔν αὐτῆς
ας καὶ τῶ ὑπὸ Ῥω-
πάντων ἔδνων λογά-
τ' στρατιὰν ἠδροίζοντο,
ώματθ ἐνεξία καὶ
ς ἀκμῆ, εἰς μάχην
εἰοὶ ἐνομίζοντο. κί-
τε μεγίστη πᾶσι τῆς
ωμαίοις ἐχρῆστο δυ-
ς, ἰσορρόπου ἀδροίζο-
πρὸς τὸ ἀγγεϊλόμε-

fecto, Artaxares, regnoque
Persis restituto, vicinaque
barbaria per vim subacta,
facile jam Romanam quo-
que potentiam laceſſebat.

Ῥωμαίων ἀρχῆ ἠπεβόλασεν.

QUæ ubi Alexandro Ro-
mæ agenti nuntiata
sunt, minime jam fe-
rendam putans insolentiam
barbari, vocantibus illuc se
ducibus, ægre scilicet tan-
dem contraque animi sui
sententiam ad expeditio-
nem se comparat. Igitur in
Italia provinciisque reliquis
delectus habebantur cun-
ctorum, qui vel habitudine
corporis, vel ætatis vigore,
idonei fore ad pugnam vi-
derentur. Motusque ingens
omnibus Romani imperiï
regionibus extitit delecti-
bus habendis, qui tantæ bar-
barorum multitudini pares
forent. At vero Alexander,
urbanis omnibus militibus
convocatis in campum, con-
scensoque tribunali in hanc
sententiam verba fecit : *Cu-
perem, commilitones, eis-
scemodi habere orationem*

3.

ἔπιπρεχόντων βαρβάρων παῖθθ. 4. ὁ δ' Ἀλέ-
θ, ἀδροίσας τὰς ἐν Ῥώμῃ στρατώτας, σωελ-
πάντας κελύσας ἐς τὸ σάηδες πεδίον, ἐπὶ βή-
ἀνελάτων, ἐλεξε τοιάδε. 5. Ἐβυλόμην μὲν, ὧ ἀνδρες

apud vos, qua Θ dicenti
mibi, ut consueverat, orna-
mentum, Θ vobis audien-
tibus latitiam conciliaret.
Nam cum multos annos pa-
cem agita verimus, siquid
nodi nunc audieritis, fortas-
se quasi prater spem accide-
rit, exprovescetis. Decet au-
tem viros fortes atq; mode-
ratos optima quidem opta-
re, sed ferre quacunque inci-
dant. Ut enim, qua cum vo-
luptate agimus, dulcia: ita
qua cum virtute, gloriosa
sunt. Atque ut is, qui prior
laceffit, ipse sibi injurius vi-
detur: ita qui propulsat in-
juriam, confidentior ex con-
scientia fit, atque ex justitia
spem bonam mutuatur.
Artaxares, vir Persa, po-
steaquam Artabanum do-
minum suum interfecit,
atque ad Persas imperium
transtulit, etiam nostra ar-
ma laceffere, despecta mai-
estate Romana, etiam incur-
sare Θ vastare nostras pro-
vincias aggreditur. Hunc
ego per litteras a principio
studui persuadere, ut in ex-

συσραπιῶται, τὴς σ
πρὸς ὑμᾶς ποιῆσαι
δι' ὧν αὐτὸς τε ἐκοι-
δημηγρῶν, ὑμᾶς τε
6 τας ἀφρανον. εἰρῆ-
πολυεῖτες ἀπολαύσαν-
κωνὸν νῦν ἀκίστε, π
ᾶς παρ' ἐλπίδα λεχθ
7 πλάθειντε. καὶ δὲ αὐ-
νάους τε καὶ σὺ φρονε-
μὲν ἰσάφειν τὰ βέλ-
8 ρειν ὅ τὰ πρὸς πῖπ
μὲ γδ δὲ ἠδενῆς πρὸς
ἠ ἀπόλαυσις γλυκε-
ἔξ ἀνάγκης καταρ-
ἔνδεξθ ἠ ἀνδρεία.
ἀφχειν ἀδικῶν ἐργῶ
γνώμονα ἔχει τ' π
9 τὸ ὅ τὴς ὀχλῶντις
δαι, ἔκ τε τ' ἀγαθ
δύσεως ἔχει τὸ δαι
καὶ ἐκ τῶ μὴ ἀδικεῖ
μυῖαδ, ἰσάφχει
10 Ἀρταξέρξης, ἀνὴρ
τὸν ἑαυτῷ δεσπότη

σανον ἀποκλείνας πλὴν τε ἀφχῶν εἰς Πέρσας μεταστῆ-
καὶ τῶ ὑμετέρων ὀπλων καταδάρρησαι, καὶ τ' Ρωμαῖ-
καταφρονήσαι, πειρᾶθ κατατρέχειν καὶ λυμαίνεσθ τ
τέρως ἀφχῶς κλήματα. 11. Ἐτον ἐπιεράδην, τὸ μέ

μασι ἢ πειδοῖ, παύσαι
λήσει μανίας ἢ τ' ἄλλο-
ν ἐπιθυμίας: ὁ δ' Ἰσαβάρ-
δερόμενος ἀλαζονείᾳ,
μέναν οἴκοι βέλεθ', παρ-
εταί τε ἡμᾶς εἰς μάχην.

ἢ μέλωμεν, μηδὲ ὀκ-
νᾶν οἱ μὲν προσβύτε-
ρῶν ὑπομνήσατε ἑαυ-
τοῦ αἰῶν, ἀμετάσεβήρε
ἰστωνίνε δ' ἐμᾶ παῖδε
εἴτε πολλάκις χτ' βαρ-
βάρων οἱ δ' ἐν ἀκμῇ ὄντες,
ἰς ἡκλέεσ ἐπιθυμήσατε,
ἀντες ὅτι ἄρα ἢ εἰρήνῃ
ν παρᾶσ ἢ μὴ αἰδέεσ
εἰδῶσ, τὰ πολεμικὰ τῆσ
ἀπαύσεσ, θυνάειωσ
εἰδῶτε. τὸ δὲ βαρβαρον
εἰ μὲν τὰ ὑπεῖκοντα καὶ
ἰντα δαρσώετω, τῶ δ'
ὑπὲρ ἰοντι ὑκέθ' ὁμοίωσ
ἔχθ' ἐπεὶ μὴ ἐκ συστάσεωσ
οἰσ ἢ μάχῃ χτ' ἢ ἀντι-
ων ὑπερῶν τὸ δ' ἐλπί.
ἢ ἔπιδρομῆσ ἢ φυγῆσ
δαίνειν νομίζουσιν ὅσῃ ἂν

plebilem illam recordiam
omitteret, neque aliena con-
cupisceret. At ille, barbara
insolentia prodectus, neque
se continere suis sedibus jam
vult, Et nos ad pugnam pro-
vocat. Ne cunctemur igitur,
neque praelium detrecte-
mus: sed quicumque senio-
res hic adestis, admonete
quamprimum illum tropaeum,
qua plurima adversus
barbaros, se vero atque An-
tonino parente meo ducibus,
excitastis: quibus autem a-
tas integra est, laudem hanc
improvisis ac gloriam concu-
piscite, ut intelligant omnes,
scire vos non solum pacem
mansuete ac reverenter co-
lere, verum etiam, cum res
postulat, fortissime praeliari.
Quippe barbari ut cedenti-
bus detrectantibusque acri-
ter instant, ita repugnantibus
minime resistunt. Ne-
que enim illis collata acies
spem victoriae pollicetur, sed
excursibus fugaque utentes,
lucrare se demum putant,
qua scilicet rapuerunt: at
nos cum omnia composita
ordinataq; habeamus, tum
illos vincere ac profligare
semper didicimus.

τὸ δ' ἀπαυγῆσ. 15. ἢ μὴ ὅ καὶ τὸ δ' ἄτακτον ἄμα τῶ κοσμίῳ
ἰφχει, καὶ νικᾶν αὐτῆσ ἀδ' δεδιδάγμεθα.

4. **T**alia quædam locutum Alexandrum alacri vociferatione milites exceperunt, ac se promptissimos ad bellandum ostenderunt. Ille, diviso largiter stipendio, jubet ad iter accingi: mox ad eam ferme sententiam locutus in senatu, diem discessui præstituit. Quæ ubi advenit, sacris de more peractis, deducente senatu populoque universo, Roma proficiscitur, respectans identidem, ac lacrymans. Sed neque popularium quisquã fuit, qui siccis oculis aspexerit abeuntem. quippe omnem multitudinem sui cupidam habebat, educatus ab ipsis, imperioque tam multos annos modestissime administrato. Cæterum festinato itinere, cum Illyricas etiam gentes exercitusque lustrasset, magnis inde quoque viribus collectis, Antiochiam contendit. In ea civitate, quæ belli usus postularet, diligenter comparabat, exercendis etiam militibus ac cæteris

Τοιαυτὰ τινὰ εἶπε τὸν Ἀλέξανδρον τὸν στρατὸς ἀνδρόφημισε, ὡς μίαν τε πᾶσαν ἐς τὸ πολὺ ἐπιχεῖτο. ὁ δὲ ὀπίσθε τοῖς χεῖματα μεγαλοφρονως, ἐν τρεπίεσσι τὰ τῷ ἐξοδὸν ἐκέλευσε, καὶ δὸν τε εἰς τὸ σὺγκλητικῶν, ἢ τοῖς προειρημησθεῖσιν ὁμοίᾳ διαλεχθεῖς, ἐπέλετὼν ἐξοδὸν. κατὰ τῆς ὀρισμένης ἡμετέρας τὰς ἐπὶ τῷ ἐξοδῷ νομισμέναις ἐρεργίαις, ἀπεμφοδεῖς τε ὑπὸ τῷ σὺν τε καὶ πάντοσ τε δήμῳ Ῥώμης ἀπῆρεν, ὅπως μὲν ἄει ὡς τὸ πᾶσι δακρύων. ἀλλ' ἐδὲ τῶν ὀπίσθεν ὅσ' ἀδακρυτῶν πεμπεν ὡς πέν. πότον γὰρ τῷ πᾶσι πλείθει ἐμπεποιθῶ ἀνατερεφείσ τε ὑπὸ αὐτῶν μελείως ἀρξάσ τοσέτων

5. μετὰ πολλῆς δὲ πεινῆς ποιησάμεν ἄν τὴν πορείαν, Ἰλλυρικὰ ἔθνη καὶ στρατόπεδα ἐπελθὼν, πλείστω τε δυνάμει ἀφείδεν ἀδρόισας, εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφίκετο. ἐκεῖ ὅμως, πρὸς τὸ πᾶσι ἐξήρτυε, γυμνάζων τε τὸσ

καὶ τὰ πολέμια ἀ-
ἔδοξε ὃ αὐτῷ πρεσ- 6
πάλιν πέμψαι πρὸς
ροην, καὶ πειρίσθαι καὶ
διελέγεσθαι. ἤλπιζε
ἢ πείσειν ἢ φοβήσειν,
παρὸν. ὃ ὁ βαρβαρῶν 7
ἐν πρέσβεις τῶν Ῥω-
ἀπέπεμψεν ἀπερί-
υτὸς ὃ ὀπλαξάμενον
οσίους Περσῶν τῶς
ς, ἐδῆσίν τε πολυτε-
χευσῶν κεκοσμημέ-
ων τε καὶ τόξων πα-
ῆ, πρέσβεις ἐπεμ- 8
πρὸς τὸν Ἀλέξαν-
καταπλήξειν οἰηθεὶς
ωμαίς τῆ τε ὄψι
χίματι τῶν Περσῶν.
δ' ἢ προβεία, ὅπῃ
ἀδελφὸς μέγας βασιλεὺς
ἔρξης ἀφίστασθαι Ῥω-
τε καὶ τὸν ἀρχόντα
Συρίας τε ἀπάσης,
τε τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης. ἐᾶσαι ὃ ἀρχειν Πέρ-
ἔχεις Ἰωνίας τε καὶ Καρίας, καὶ ὅσα Αἰγίῳ καὶ
ἔδνη διαίρειται. 10. ἔτι) γὰρ αὐτὰ Περσῶν περιουσια-
τα, πιαδτά πνα τῶν τετρακοσίων πρέσβεων ἀπαγ-
πων, κελδέει ὁ Ἀλέξανδρος τῶς τετρακοσίους συλη-

bellicis muneribus pertra-
ctandis intentus. Visum igitur illi est, legationem ite-
rum mittere ad Persarum re-
gem, quæ de pace amicitia-
que cum illo ageret. Nam
cum ipse jam afforet, mini-
me desperabat, aut persuasu-
rum, quæ vellet, aut certe
perterrefacturum. Enimvero
barbarus Romanos ora-
tores re in lecta domum re-
misit: ipse quadringentos è
suis proceritate insignes, ve-
stitique eleganti auroque
exornatos equis atque arcu-
bus conspicuos, legatos ad
Alexandrum mittit, perter-
ritum iri Romanos putans,
aspectu illo cultuque Persa-
rum. Legationis ejus hæc
erat sententia: *Iubere ma-
gnam regem Artaxarem,
Romanos eorumque Princi-
pem Syria omni, Asiaq. qua-
cunque ex adverso Europa
sita est, decedere: sinere Per-
sas Ionia Cariaq. tenuis do-
minari, omnibusque iis re-
gionibus, quas mare AEGæ-
um, Pontusque determinat.*

Hæc afferentes legatos qua-
draginta comprehendi Alex-
ander jubet; omnique ad-
empto cultu in Phrygiam
relegat, vicis agrisque con-
cessis, quos colerent: conten-
tus hoc supplicio interdicti
in patriam reditus. quippe
occidere nefarium facinus.
minimeque virile arbitra-
batur, neque in acie captos,
& sui regis mandata execu-
tos. His ad hunc modum
peractis, comparante jam se,
ut fluvijs transgrederetur,
Alexandro, ac Romanorum
exercitum in barbarorum
agros deduceret, defecerunt
ab illis milites nonnulli, ex
Ægypto acciti. neque non
in Syria quoque res novas
contra imperium moliti alii:
sed universi tamen oppressi
statim, supplicioque affecti
sunt. Quosdam etiam exer-
citus in regiones alias trans-
tulit Alexander, ut inde bar-
barorum incursiones faci-
lius arcerentur.

15. ἀλλὰ καὶ πῶς τῶν στρατοπέδων μετέστηεν ὁ Ἀλέξ-
ανδρος εἰς ἕτερα χωρία, ἐπιτηδείωτερά δοκῦντα εἶναι πρὸς τὸ
πρὸς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς.

5. **Q**uibus ordinatis re-
bus, magnoque jam
coactō exercitu, cum-
primum se haud imparem

11 φθῦσαι. καὶ παρελθὼν
πάσης τῆς περὶ
σικυονίης, εἰς Φρυγίαν
πέμψας, δὲς κώμας τε
12 ἐν χώρῳ γεωργεῖν. τοῖς
αὐτοῖς ἐπιδείξας τιμωρίαν
εἰσαδε μὴ ἐπαγγεῖλαι
κτείνειν γὰρ ἀνόσιον ἐν
ἀνδρείῳ ἠγύσαστε, μὴ
χρημένους, καὶ τὰ κελύ-
ματα ἑαυτῶν δεσποτεῖν
13 λαμπρῶν. Τούτων δὲ ἕτε-
ρομένων, πρὸς σικυονίαν
τε τῶν Ἀλεξάνδρου κτε-
βῦσαι τὰς ποταμῶν
14 τῶν βαρβάρων γῆν, τῶν
δὲ γεωργεῖν, ἐγένοντο
ἁποστάσις στρατιωτῶν
ἀγύπτου ἐλληνιστοῦτον
μὲν καὶ τῶν κατὰ Συρίαν
τομῶν πῶς ἐπιχειρή-
σας τῶν βασιλείων οἱ
φωρεθέντες, ἐκολο-

Τούτων δὲ αὐτῶν
γένοντων, τῆς τε
παμπληθῆς σωτηρίας

ἢ ἀνὶ παλαιὰ καὶ ἰσοῦροπα
ἢ τὴν ἐαυτῆς στρατεύ-
α τὴν πλείστην τῶν βαρβά-
σκεψάμεν ὅσων τοῖς
ἰς, ἐνεῖμα τὸ στρατιωτικὸν
τρεῖς μοίρας, καὶ τὴν μὲν
ἐκέλευσε, πρὸς τὰ ἀρ-
α μέρη ἀφορῶσαν, δι-
ενίας ἐπελθεῖν, φιλικῶς
καί τοις δοκίμοις, καὶ λαβῆ-
τὴν Μήδων χώραν. τὴν δὲ
αὐτὴν ἐπιμύσει πρὸς τὰ ἀρ-
α μέρη τῆς βαρβαρῆς γῆς
πυκνῶσαν. ἐνταῦθα σὺρρέοντα,
Γίγνηται καὶ τὸν Ευφράτη
πυκνότητά ὑποδέχεται
κοι, καὶ λαοθάλασσαν ποταμῶν
των μόνων διὰ τὸ τὰς
οὐκ ἔστι. τὴν δὲ τρίτην μοῖ-
καὶ ἡνωσάτω τὴν στρα-
τιὰν ἔχων, ὡς ἔχει τοῦ ἐπά-
τοῖς βαρβαροῖς καὶ μέ-
τὴν πορείαν. ἔτω γὰρ ὡς το
φόροις ἐφόδοις ἀφυλά-
ς τε καὶ ἀπερόπῳ αὐ-
ῶν ἐπελάσει. β. καὶ τὸ πλεῖστον τῶν Περσῶν ἀεὶ
ς τὰς ἐπὶ ὄντας διαιρέμενον, ἀδενέσερον τε ἔστι
, καὶ ἀτακτικότερον μάχεσθαι. (καὶ γὰρ δὴ μισθοφόροις
γ) στρατιώταις οἱ βαρβαροὶ, ὡς καὶ Ῥωμαῖοι, καὶ δὲ στρατόπε-

fore adversariorum copiis credidit, de amicorum sententia milites trifariam distribuit: sic ut unam partem juberet, spectantem ad septentriones, facere iter per Armeniam, quæ regio amica Romanis videbatur, atque illinc Medorum fines incurfare; alteram item ad septentrionem, per barbarorum agros contendere, ubi confluentes Tigris & Euphrates, densissimis paludibus excipi, atque ob id eorum latere egressus dicuntur: tertiam porro exercitus partem ipse adducturum se adversus barbaros, medio jam itinere pollicebatur. Ita enim putabat, diversis itineribus imparatos eos, ac sic nec opinâtes oppressurum, Persarumque copias, semper ingruentibus Romanis occurrentes, distractum iri, atque imbecilliores futuras minusque ordinate prælium suscepturas. Neque enim mercenario milite utuntur barbari, quemadmodum Romani consueverunt. neque stativis castris

exercitus habent, qui bello-
rum actibus exerceantur: sed
omnis multitudo virorum,
nonnunquam autem mu-
lierum quoque, regis con-
gregatur imperio, quæ mox
bello peracto, suas protinus
in sedes dimittitur: ea de-
mum præmia belli referens,
quæ cuique ex rapina super-
fuerint. Arcubus autem &
equis non in prælio tantum
more Romanorum utuntur,
sed à pueritia usque enu-
triantur una, venatu invigi-
lantes, pharetratique sem-
per ac nunquam ex equis de-
siliences, siue bellum gerant,
siue feras conficiant. Sed hoc
Alexandri consilium, etsi
longe optimum prima spe-
cie videbatur, statim tamen
fortuna destituit, siquidem
exercitus contendere per
Armeniam iussus, vix ægre-
que superatis ejus regio-
nis asperrimis præruptissi-
misque montibus, (quan-
quam æstas tolerabilius iter
faciebat) impetu in Mediam
facto, vicos concremavit,
prædamque abegit. At rex
Persarum intellecta re, con-

δα ἔχουσι σωεσῶτα κῆ μ
τα, πολέμου τέχναις ἐπ
7 μνασμένα. ἀλλὰ πᾶν τ
8 τῶν ἀνδρῶν, ἐστ' ὁ
πῶν γυναικῶν, ἐπὶ τὴν κε
8 βασιλῆος, ἀδρόιζε). Δι
9 δέν! τ' ὅτι πολέμου, ἐκ
εἰς τὰ ἑαυτῶν ἐπανέρχ
τοσῶτον ἀποκερδήσαι, δε
ἐξ ἀπαγῆς αὐτῶν περὶ
9 τόξοις τε κ' ἵπποις ἐκ
πολεμῆν μόνον χερῶν)
ἀπ' Ῥωμαῖοι, ἀλλ' ἐκ πε
σὺν αὐτοῖς ἀνατρέφον
θηρῶντες διαίτων), ἔτ
φαρέτρας ποτὲ ἀποπδέ
ἔτε τῶν ἵππων ἀποβαίν
ἀεὶ ὅ αὐτοῖς χῶμενοι ἢ
10 πολεμίων ἢ χηλιδίων)
ξάνδρος μὲν ἔν, ὡς ᾤετο
σα βεβέλατο, ἐσφιλ
11 τῶν γνῶμῶν ἢ τύχῃ. π
ὅτι πεμφθὲν δι' Ἀρμ
στραπωπικόν, μάλιστα κ' χ
πῶς ὑπερβαλὸν τὰ τ' χ
ὄρη, τραχύτατά τε ὄντα

κρημνώδεατα (πλὴν ἐπὶ δέρας ὄν) ἀνεκτ' εἶχε τ' περι
ἐμβαλὸν εἰς τὴν Μήδων χῶρον, ἐπὶ ῥοδὴ τε αὐτῶν κ' πο
ἐν ἐπρησε κῶμας, λείαν τε ἀπύγαγεν. 12. ὅτι Πέρσης μ

ἴως καὶ δυνάμιν. ἀπείρ-
 ῖτος Ῥωμαῖος οὐ πάνυ
 ῥῆτο, τραχέια γὰρ κοί-
 ται, τοῖς μὲν πεζοῖς καὶ τῷ
 ἵππῳ καὶ τῷ πορείαν
 ῥῆ παρείχεν, ἢ δὲ ἵππος 13
 ἀρξάων ὑπὸ τῶν ὄραν
 ἵππῳ, ὁμοῦ καὶ πρὸς
 οὐκ ἐπιείχετο, καὶ καὶ διω-
 νῆ ἐπιέναι ἐκωλύετο.
 δὲ πνεύσας ἀγέλλοντες 14
 ἔρση, ὡς ἄρα φαίνοιο
 αἰὼν στρατὸς ἕτερος, ἐν
 ἑώοις μέρεσι Παρθυ-
 τὰ τε πεδία κατατρέ-
 διοῦσθαι φοβηθεῖς ἐκεί- 51
 ἢ τὰ ἐν Παρθοῖς ῥαδίως
 νάμενοι, εἰς Πέρσας
 λῶσι, καταλιπὼν πινυ-
 μιν ὅσῳ ἀντάρκει ὤρε-
 εἰς Μιθρῆαν, αὐτὸς σὺν
 ἰ τῷ στρατῷ εἰς τὰ ἑῶα
 ἠπείχετο. ἢ δὲ τῶν Ῥω- 16
 ν στρατῶν τὴν πορείαν ἀ-
 σερὸν ἐποιεῖτο, μήτε π-
 ἀνομῆν μήτε ἀνδρῶν

festim quam maximis po-
 tuit copiis auxilio adfuit.
 Cæterum arcere illinc Ro-
 manos minime poterat,
 quippe aspera regio, pediti-
 bus quidem stabilem gres-
 sum facilemque transitum
 præbebat : at barbarorum
 equitatus, montium asperi-
 tate, & cursum difficilio-
 rem & iter habebat impedi-
 tius, Nuntiatum dein regi
 est, exercitum alterum Ro-
 manorum, Parthorum in
 agris, qua ad orientem spe-
 ctant, impetum fecisse. Qua-
 re metuens, ne Parthis facile
 superatis, mox in Persiam
 grassarentur; relictis copiis
 quantæ ad tuendam Mediam
 satis fore videbantur, ipse
 cum toto exercitu ad orientis
 partes accelerabat. Cæte-
 rum exercitus Romanus,
 comparente ac repugnante
 nullo negligentius iter faci-
 ebat, ratus Alexandrum cum
 tertia parte copiarum, quæ
 maximæ valentissimæque
 forent, in medios incurrisse
 barbaros. Itaque restitanti-
 bus illis, atque ob id exerci-
 tum retentantibus, minime

ἢ πρὸς τὸ Ἀλέξανδρον σωτρίτη μοῖρα θνητοτάτη
 ἢ μερίση εἰς μέσους ἐμβεβληκέναι τὸς βαρβάρους. 17. καὶ
 ἀνδραπολιζόμενος αἰεὶ πρὸς τὸ ἐνοχλεῖν χολαίεραν αὐτοῖς
 fibi

fibi properandum putabant, ut qui se tutos crederent: praestituto antea loco, in quem pariter universi cum praeda abacta, captivisque omnibus, convenirent. Sed eos Alexander sefellit: neque enim aut ipse venit, aut exercitum adduxit, incertum metumne proprio, ne ipse imperium tuendo vita periclitaretur, an quia mater retinuerit, muliebri pavore & charitate filii nimia. Siquidem omnes illius generosos spiritus retundebat, suadens alios potius periculis exponeret, quam ipse in acie consisteret. Quae res exercitum Romanum fines barbarorum ingressum, plane prodidit. Etenim Persarum rex omnibus copiis occurrens imparatis, minimeq; expectantibus, quasiq; intraretia undique concludens, omnem Romanorum exercitum profligavit. Quippe pauci plurimisque resistere haud poterant, semperque nudas corporis partes armis adversus impetum sagittarum protegabant: satis praclare agi se-

καὶ ἀδέεσέρον παρέξεν
ιδέφοδὲν, περιήρητο γὰρ
τοῖς στρατοῖς ὑπὸ τρέχει
τόπω ὄριστο εἰς ὃν καὶ
σωελεθεῖν ἔδει πάντι
ἐμπίπλοντα, καὶ ἐν μέσ
ιρμενύς. Ἐσθίλα δὲ
ὁ Ἀλέξανδρος, μήτε
γαζὼν τὸν στρατὸν, μήτε
ελθὼν, ἢ δὲ δέσσει, ἵ
δὴ αὐτὸς κινδυνώσαι
καὶ σώματι ὑπὸ τῶν Ῥω
ἀφ᾽ ἧς ἢ τῆς μηδὲς ἐπι
γυμνακεία δειλία καὶ
20 βλάβησιν φιλοτεχνία.
βλυνεῖ γὰρ αὐτὸ τὰς πε
δρείαν ὀρμῆς, πείθει
ἄλλας ὑπὸ αὐτῶν κινδυν
ἀλλὰ μὴ αὐτὸν πᾶσα
δω. ὅσαρ τὸν εἰσελ
Ῥωμαίων στρατὸν ἀ
21 πιπν. ὁ γὰρ Πέρσης σαυ
τῆ δυνάμει ἐπιλάθων
περοδοκίνοισι τῆς
ἐκπεσελθάν, καὶ ὡς
γλυδύσας, πανταχοῦ

τοξούων, διέφθειρε τὴν δυνάμειν τῶν Ῥωμαίων, ὅστις
πρὸς πολλὰς ἀντίστωμα μὴ δυναμένων, καὶ αἰεὶ τὰ
ἑαυτῶν, εἰς ἀποξείοντο, φραπτόντων τοῖς ἔπλοις. 22. ρ

ἰς τὰ σωματα, ἐμά-
 αραπλήν ὡς ἐς τε δὴ
 ἔς τὸ αὐτὸ σωμαλι-
 οὐ καὶ τῆ ἑσπέρων
 ἢ ὡς ὄρω τειχίσαντες,
 ζοντο ἐν χίματι πο-
 ἰς, ἑθιζόμενοι παντα-
 ἰ, πτωχόκοιμοι. ἀπ-
 ἰς ὅσον ἐνεδέχετο αὐ-
 τὸ τελευτῶν πάντες
 οἰσυν. μερίση τε αὐτῆ
 ἔ καὶ ἔ ραδίως μνη-
 ἔσαι Ῥωμαίους ἐπέ-
 υάμεως μερίσης δια-
 πης, γνώμη καὶ ῥάμη
 αὐς ἑσπέρων ἀποδείσης. τὸν τε Πέρσων εἰς ἐλπίδα
 ἰν παραμάτων ἐτύφωσε τηλικύτων ἔργων ἀπεργία.
 ἰ δὲ ταῦτα τῷ Ἀλέξ-
 ἰδρω ἐδὴ ἠλώθη, χα-
 νοσῶν πρὸς τὴν δια-
 , εἴτε δια τῆ ἀέρ-
 οὐ, αὐτὸς τε δυσφώρας
 ἰ καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς
 ἰησε πρὸς τὸν Ἀλέξ-
 . καὶ ἐχαλέπαινε, 2
 ἰ δὲ σαμένε αὐτῷ, καὶ μὴ
 ἰν τῶ τὰ σωματήματα,
 ἰθὴν ὁ εἰσελθὼν στρα-
 ἰπλὼ ὁ Ἀλέξανδρος, μὴτε τὴ νόσον φέρων καὶ τὸ πνι-

cum existimantes, si nulla
 edita pugna integri recessis-
 sent. Sed cum aliquamdiu
 confertim clipeis sese quasi
 muro circumsepsissent, atq;
 omnes undique velut urbs
 aliqua oppugnarentur con-
 fauciarenturque, tandem ubi
 diu fortiter restiterant, occi-
 dione occiderunt. Ingens
 hæc calamitas, & qualis nul-
 la facile memoratur, Roma-
 nis incidit, amisso ingenti
 exercitu, vel fide vel robore
 cuilibet antiquorum exerci-
 tuum conferendo: Persam
 vero majorum spe rerum
 implevit tantarum successus
 rerum.

Q Væ ubi nuntiata Ale-
 xandro sunt, gravissi-
 me tunc ægrotanti, sive
 ex mœrore animi, sive insu-
 lentia cæli, cum ipse tulit
 molestissime, tum exercitus
 omnis graviter imperatori
 succensebat. Quippe ipsius
 mendacio, minime signis
 servatis, proditos ab eo suos
 milites dictitabant. Cæce-
 rum Alexander, morbi cæ-
 lique illius æstuosi impa-
 tiens, laborate pariter omni
 exer-

6.

exercitu, maximeque Illyri-
cianis, qui humido hyber-
noque caelo infueti, largius-
que cibum capientes, lethali-
ter agrotabant: redire An-
tiochiam constituit, accitis
etiam eo militibus, qui
montium tamen atque hye-
mis asperitate attriti, paucis-
simis tantum reliquis, perie-
rant. Copias autem quas se-
cum Alexander habebat,
Antiochiam reduxit, mul-
tis inde quoque amissis.
Quare magnum exercitui
mœrorem, magnum Ale-
xandro dedecus ea res attu-
lit: cum scilicet omnibus
locis fortuna illius consiliū
fefellerit. Siquidem plurimi
ē triplici illo exercitu (ita
namque distribuebat) desi-
derati sunt, diversis calami-
tatibus, morbo, ferro, frigo-
re. Ut vero Antiochiam per-
venit Alexander, facile &
ipse convaluit, spiritu illo
caeli, & aquarum abundan-
tia post ætuosos Mesopo-
tamiæ calores refectus, &
milites universos recreavit,

καὶ τῶν τριῶν μοιρῶν τὸ στρατῶν ἔνειμε, τὸ πλεῖστον ἀποβ-
διαφόροις συμφοραῖς, νόσῳ, πολέμῳ, κρύβ. 8. Γενόμεν-
τῆ Ἀντιοχείᾳ ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλίως τε ῥαδίως ἐπερῆ-
ἀψυχῆ καὶ ἐνύδρῳ τῆ πόλεως, καὶ τὸν ἐν Μεσοποταμίᾳ
ἀρχιμὸν, τύς τε στρατιώτας ἀνεκτάτο. καὶ ἐφ' οἷς ἐλελ

ῥῶδες τῆ ἀέρῳ τῆ τ
τ πάντοδ νεσῶντῳ,
λιστα τῶν Ἰλλυρικῶν 5
4 τῶν (οἰ ὑρῶ καὶ χειμερι-
ἐνειπισμένοι, τῳ φάσ τε
νας σωήδως εἰσφες
χαλεπῶς νοσῶντες δι
5 ευντο) ἐπανελεθεῖν τε
Ἀντιοχείαν ἐβελύσα
πέμψας, τὸν ἐν Μηδι-
τὸν ἐπανελεθεῖν ἐκέ-
6 κείνῳ μὲν ὁ στρατὸ
νίων, πλείστῳ ἐν τοῖ
δεφθάρῃ καὶ ἠκρωτη-
σαν οὐκ ὀλίγοι ἐνδισ-
χώρα, ὡς ὀλίγες π
7 πολλῶν ἐπανελεθεῖν. τι
αὐτῷ πλήθος ὁ Ἀλέξ-
εἰς τῆ Ἀντιοχείαν ἐπα-
πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης
ρως ἀπολωλότων ὡς
ἐνελεθεῖν δις θυμίαν τ
ταῖ, καὶ Ἀλέξανδρῳ ε
σφαλέντι καὶ γράμῃ κα

εμυθειτο̄ μεγαλοφω̄ε̄α
μᾱτων. τ̄στο̄ δ̄ κ̄νον̄ εις
ιας̄ αν̄ᾱκτησιν̄ στρατω̄των
υζε̄ φαρμακον̄. δ̄ω̄αμιν̄
θ̄ριζε̄ κ̄ παρεσ̄κ̄δαζεν̄,
δ̄η̄ πᾱλιν̄ ε̄πᾱξων̄ Περ-
σᾱ, εῑ ε̄νοχλο̄ιεν̄ κ̄ μη̄ η̄σ-
οιεν̄. Απ̄η̄γ̄η̄λετο̄ δ̄η̄ κ̄
ρη̄σις̄ λῡσας̄ τ̄ δ̄ω̄αμιν̄,
ῑσ̄υς̄ εις̄ τᾱ ε̄αῡτη̄ς̄ δ̄πο-
λας̄. εῑ δ̄ κ̄ εν̄ τ̄ κ̄ρεῑτ-
τη̄ ῡπε̄ρτε̄ρεῑ ε̄δ̄οκω̄ω
η̄δ̄ ο̄ι βᾱρβᾱροι, π̄λῡ
ε̄τε̄ρῡχαντο̄ τ̄ω̄ς̄ τ̄ κ̄τ̄
ῑαν̄ πο̄λλᾱκις̄ η̄υο̄με̄νω̄ς̄
ολᾱις̄, τ̄η̄ τε̄ εν̄ Παρ̄θιᾱ
πο̄λλων̄ μ̄εν̄ πε̄σον̄των̄,
λεῑσων̄ δ̄ε̄ τε̄τρᾱμε̄νων̄.
αν̄αν̄δρω̄ς̄ ο̄ι Ρω̄μᾱιοι
η̄σαν̄, ᾱλλᾱ κ̄ αν̄τοῑ τ̄ε̄ς̄
λῑες̄ ε̄δ̄ ο̄πη̄ κᾱκω̄σαν̄
ε̄δ̄ᾱ ε̄το̄ ο̄ απο̄λο̄με̄νοι,
σ̄ον̄ π̄λη̄θεῑ ε̄λᾱπ̄ης̄ δ̄-
ων̄. ω̄ς̄ γε̄δ̄ον̄ ῑσᾱεῑθ̄με̄
εν̄ε̄ ε̄ε̄μᾱτε̄ρω̄θεν̄ πε-
τη̄ στρᾱτη̄, το̄ ω̄εῑλῑφ̄θεν̄

consolatus etiam moestitiam
illorum pecuniis elargien-
dis, id enim solum valere ad
conciliandos militum ani-
mos arbitrabatur. Copias
autem instaurabat, compara-
batque de integro, quasi ite-
rum in Persas exercitum de-
ducturus, si molesti esse per-
gerent, neq; ab injuria desis-
terent. Sed & rex Persarum
dimisisse milites suam quen-
que domum nuntiabatur.
nam quamvis bello superio-
res fuisse barbari viderentur,
tamen praeliis crebris in Me-
dia Parthiaque gestis pars
ceciderant, alii attriti & sau-
cii superfuere. Neque enim
segniter Romani devicti,
sed ipsi quoque interdum
exitiosi hostibus: nulla-
que adeo re magis perie-
runt quam quoniam pauciores
deprehenfi. Nam cum fere
par utrinque numerus ceci-
disset, reliquæ illæ barbaro-
rum non quidem fuisse viri-
bus superiores, sed numero,
videbantur. Cujus rei argu-
mentum est, quod triennio
mox aut quadriennio bar-
bari nequaquam arma re-

ᾱρβᾱρων, π̄λη̄θεῑ ᾱλλ̄ ε̄
δ̄ω̄αμιν̄ δε̄κ̄η̄ νενικη̄κε̄νω̄ι.
ε̄ ο̄ τ̄στο̄ ε̄ μῑκρο̄ν̄ τ̄η̄ς̄ βᾱρβᾱρων̄ κᾱκω̄σε̄ω̄ς̄. ε̄ τ̄ων̄ ρο̄ῡ
η̄ τε̄π̄λᾱων̄ η̄ σ̄ῑχᾱσαν̄, ο̄ῡδ̄ῑ εν̄ ο̄πλο̄ις̄ ε̄χ̄οῡοντο̄. 14. ᾱ ῡᾱρ

sumpferunt. Quibus intellectis Alexander Antiochiæ commorabatur, hilariorque jam & liberior, laxatis bellorum curis, urbis ejus deliciis indulgebat.

καφροντίδῳ, πῶς τῆς πόλεως ἐχόλαζε τρυφᾶς.

7. **E** Nimvero putante illo
 etum quieturos Persas,
 aut sane multum spatii,
 moræq; intercessurū prius-
 quam exercitum de integro
 cogere, haud facile, cum
 semel dissipatus est, in unum
 cocuntem, (utpote incertum
 atque inordinatum, vulgus-
 que potius quam exercitum,
 tantumq; commeatum ha-
 bentem, quantum sibi unus-
 quisque ad præsentem usum
 domo attulisset, præterea
 ægre filios uxoresque & se-
 des proprias relinquentem)
 statim nuntii litteræque ab
 Illyricis procuratoribus ad-
 fuerunt, qui cum vehemen-
 ter perturbarent, curamque
 animo majorem injicerent.
 quippe significabant: Ger-
 manos Rhenum Danubium-
 que transgressos, Romanos
 in fines hostiliter intrasse,

μανθάνων ὁ Ἀλέξανδρος
 καὶ οὕτῳ ἐν τῇ Ἀντιοχίᾳ
 διέτριβεν. ἄθυμότερον
 ἀδέεσερον ἡυόμενον, ο-
 μένης αὐτῷ τῶν πάλαι

1 **Ο** Ιουμένε δὲ αὐτῷ τα-
 Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ
 συκείμενα ἡσυχάζειν, ἔ-
 ἵ ἀνακωχῶν καὶ μέλησι
 βαρβάρων πρὸς τὸ πάλιν
 2 γειν τὸν στρατόν. ὃς ἀπαξ
 λυθεὶς ἐξ ῥαδίως ἠδρῶν
 ἄτε μὴ σωτεταμένῳ
 δὲ σωεσῶς, ἀλλ' ὅτι
 μᾶλλον ἢ στρατὸς ἔσται
 3 καὶ τῆς ἐπισημοῦν αὐτῶν
 σέτων ὄντων, ὅσον ἀνέκε
 ἀφικνύμενον πρὸς τὸ
 χρεῶδες ἐπενέκηται.
 δυσσπαράσως ἔτι καὶ δι-
 καταλιπόντων τέκνα
 ναῖκας καὶ πλὴν οἰκίαν χ-
 4 αἰφνιδίως ἀγγελοῖ τ
 χάμματα ἐτάραξε τῶν
 ἀνδρῶν, καὶ εἰς μείζονα

πίδα ἐνέβαλεν, ἐπισφλάντων αὐτῶ τῆς ἐμπειρίας ἀμείνων
 Ἰλλυρίδῳ ἡγεμονίαν, ὅτι ἄρα Γερμανοὶ Ρῥῆνον, καὶ
 διαβαίνοντες, τῶν Ῥωμαίων πορθεῖσιν ἀρχῶν, καὶ τὰ ἐπὶ

θαλασσοπόροις τε ὀπικείμε-
νός τε καὶ κώμας πολλῆ
ὁμοφροσύνης ἔχουσιν· εἴη τε
ἐν ὀλίγῳ κινδύῳ τὰ Ἰλ-
λυρικὰ ἔδνη, ὁμορῶντα καὶ γει-
ῶντα Ἰταλία. Δεῖ δὲ τοί-
σῃς αὐτῶ παρκοίαις, καὶ τῶ
τῶ πάντοσ ὅσ ὡ σὺν ἀν-
δραῖσι τὰ δὴ ταῦτα τὴν
Ἀλέξανδρον ἐτάραξε, καὶ
ἐκ τῶ Ἰλλυρικῶ στρατιώ-
τεσσιν ἐπιπύοντα, διπλῆ δὴ δὴντας
ἠδὲ συμφορᾶ, ἐκ τῶ ὡν
ἰνδῶν Πέρσαις μαχό-
ι, ἐκ τῶ ὡν ἐπυρδάνοντο
οἰκείαις ἑκάστοι ὑπὸ Γερ-
ῶν ἀπολωλόταις. ἠγανά-
ῶν, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον
ἐν αἰτίαις ὡσ τὰ ὑπὸ τῶ
λαλαῖς δι' ἀμέλειαν ἠδὲ
ὑπερδεδωκόται, ὡσ τε
ἠτῶα μέλλοντα καὶ ὀκ-
τα. Ἦν ὃ καὶ αὐτῶ δέσ-
ῶν Ἀλεξάνδρου, τοῖς τε συν-
ῶλοις, ἠδὲ καὶ αὐτῆς
ῶιας. καὶ γὰρ ὁμοίον ἠγῶν-
ἐν Περσῶν κίνδυνον οἶον ἐν Γερμανῶν. οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ
ῶατολαῖς κατοικῶντες, μακρᾶ γῆ καὶ θαλάττῃ πολ-
ῶρημένοι, τῶ Ἰταλῶν χῶρον μόλις ἀπέουσι. τὰ Ἰλ-

oppugnareq; iam exercitus
ripis insidentes, perq; urbes
& vicos magnis copiis ex-
currere. Quapropter haud
levisiter Illyricas nationes
conterminas vicinasque Ita-
lia periclitari: opus esse igi-
tur ipsius presentia, totoque
quantum secum exercitum
haberet. Hac & formidinem
Alexandro, & Illyricis mili-
tibus mœstitiam attulerunt,
quippe duplici se calamitate
ufos intelligebant, quod &
ipsi male accepti in acie ad-
versus Persas fuerant, & suos
domi cæsos à Germanis au-
diebant. Quare indignaban-
tur atque Alexandro succen-
sebant, tanquam res in o-
riente prius vel metu vel ne-
gligentia prodidisset: nunc
autem rebus ad septentrio-
nem vocantibus, metu cun-
ctaretur. Erant autem Alex-
ander iam atque amici il-
lius etiam de ipsa Italia soli-
citi. neque enim par pericu-
lum à Persis atque à Germa-
nis impendebat. Nam qui
sub orientem habitant, mag-
no terrarum marisque in-
tervallo discreti, Italiæ vi-

nomen audiunt : at Illyricæ gentes, augustæ videlicet, neque multum agri Romanis subjecti possidentes, solæ discrimen faciunt inter Italianam atque Germaniam. Edicit itaque profectioem ingratis atque ægrie ferens, sed urgente tamen necessitate. Relictis autem copiis quantas fore satis tuendis Romanis ripis arbitrabatur, castrisque & castellis diligentius communitis, ac præsidio firmatis, ipse adversus Germanos cum reliqua omni multitudine appropinquabat. Confectoque celeriter itinere, constitit ad Rheno ripas, atque ibi res ad bellum necessarias comparabat. Pontemque primo junctis inter se navigiis fecit in Rheno flumine, ut per eum exercitus transgrediretur. quippe hi maximi fluminum sub septentrione feruntur, Rhenus ac Danubius : quorum alter Germanos, alter Paannonios præterfluit. Atque æstate quidem navigabiles, altissimo latissimoque alveo, per hyemem

λυρικά ἢ ἔδνη, σενὰ ὄντα
 ἔ' πολλῶν ἔχοντα τ' ὑπὸ
 μαίοις γλῶ, πῶρθ' τοσ
 ὁμόρως κ' γείτονας ποιεῖ
 10 Ἰομανὲς Ἰταλιώταις. ἐπα
 λει δὴ ἄκων μὲν κ' ἀγά
 τ' ἔξοδον, πλὴν τῆς ἀνά
 11 αὐτὸν καλέσης. καταλι
 τε δυνάμιν ὅσω αὐτῶ
 ᾗτε ῥύεσθαι τὰς Ῥωμ.
 ὄχθας. τὰ τε στρατιώτα
 φρόρια ἐπιμελέστερον τι
 σαι, κ' πληρώσαι ἕκασ
 ὠρισμένῃ στρατῷ, οὐτὸ
 Γερμανὲς ἠπείγετο ἄμ
 12 λοιπῶ πλῆθει. ἀνύσας
 ὁδὸν μὲν πολλῆς σκεδῆς
 ση τῶς Ῥωμῶν ὄχθαις,
 πρὸς τ' Ἰερμανικὸν πόν
 13 παρεσκιάζετο. τὸν τε
 μὸν νευσὶ διαλαμβαῖνα
 πρὸς ἀλλήλας σωδεδε
 γεφυρωθέντα, ἐν μὲν τῷ
 βασιν τοῖς στρατιώταις
 14 ξειν ᾗτε. μέγιστοι γὰρ
 τοι ποταμῶν ὑπὸ ἄρκτω

Ῥωμῶν τε κ' Ἰστροῦ· ὁ μὲν Γερμανὲς, ὁ δὲ Πάιονας πρὸς
 βων. 15. οἱ δὲ ῥυμὲν ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, δὴ
 τε κ' πλάτῃ· τὲ δὲ χειμῶν παχύτες ὑπὸ τῷ χυμῷ.

7

γε χήματι καὶ διππύον).
 ιτυπὲς δὲ οὕτω καὶ σερρόν 16
 τὸ ποτὲ ρεῖθρον, ὡς μὴ
 ὄν ἵππων ὀπλάς καὶ πο-
 ῦνδρώπων αἰτέχειν, ἀλ-
 καὶ τὰς ἀρούσαδς δέλον-
 , μὴ κέλπεις ἐπ' αὐτῶ
 ἐ κοῖλα σκῶη φέρειν,
 ἐκὼς ἢ καὶ δικέλλα. ἴν' ἐκ. 17
 αῖτες, γυμνὸν τε σκῶε
 μενοι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν
 ἐρ λίθον. φύσις μὲν δὴ
 ποταμῶν αὐτῆ. Ο' δὲ 18
 ἔξανδρῳ Μαυροσίς τε
 σκῶε καὶ τοξοσῶν ἀειμὸν
 ὡ ἐπαρμένῳ ἀπὸ τῆς
 πολῆς, ἐκ τε τῆς Ὀσση-
 χῶεας, εἴπνες Παρ-
 ῶν αὐτόμολοι, ἢ χήμα-
 ῶα πειθέντες, ἢ κολεθῆ-
 ῶ αὐτῶ βοηθήσονται, ἐ-
 πνε δὴ Γερμανοῖς ἀπὶ τῶ
 , μάλισα γδ τοῖς τος στρα-
 χληρὲς ἐκείνοισ γινεῖ).
 τε Μαυροσίαν πῶρῶθεν 19
 ἰλιζόντων, καὶ τὰς ἐπιδρο-
 τὰς τε ἀναχωρήσεις κέ φως ποιημένων, τῶν τε τοξοτῶν ἐς
 αἰὰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ σώματα ἐπιμήκη ῥῶσα καὶ πόρ-
 γεν καὶ σκοπῶ τοξῶ ὀνίων. 20. ἐπέθεόν τ' πρὸς πῶ συσαδόν

dein concreti gelu , campo-
 rum in morem perequitan-
 tur. Est autem adeo ejus al-
 vei solida glacies, ut non e-
 quorum unguulis tantum pe-
 dibusque virorum subsistat,
 sed qui hausturi inde sunt,
 non tam urnas aut vasa alia
 secum afferant quam secures
 ac dolabras, ut cæsam inde
 aquam sine vase ullo, veluti
 lapidem asportent. hæc igi-
 tur illorum amnium natura
 est. Alexander autem Mau-
 ros complures, ac vim in-
 gentem sagittariorum, quos
 secum ex Oriente adduxe-
 rat, partim ex agro Osrhoë-
 norum, partim è Parthia
 transfugas, pecuniave ille-
 ctos, adversus Germanos
 instruebat. Quippe hujusce-
 modi milites maxime Ger-
 manos infestant: cum &
 Mauri longius jacula intor-
 queant: sicutque faciles ad
 incursus recursusque, utpote
 leves atque expediti, & sagit-
 tarii nuda Germanorum ca-
 pita prægrandiaque illa cor-
 pora facile eminus, veluti si-
 gnum aliquod, contingant.
 Nonnunquam vero etiam

collata acie res gerebatur, ex qua Germani persæpe haud impares Romanis abibant. Cum in his Alexander versaretur, decrevit tamen oratores ad illos de pace mittere, qui pollicerentur, omnia illis principem Romanum quorum foret opus præbiturum, pecuniasque daturum magna copia. Sunt enim Germani pecuniæ imprimis avidi, nunquamque non auro pacem Romanis cauponantur. Quare Alexander pacem fœdera que potius ab illis emerari, quam periclitari bello tendebat. Cæterum miles Romanus iniquo animo ferebat, frustra se tempus terere, nulla occasione fortiter quicquam animoseque gerendi, intento aurigationibus, ut ajebant, ac deliciis, Alexandro: cum contra oporteret vindicare potius Germanos, pœnasque ab iis exigere audaciæ.

ἀλλ' ὡς ἰοχείαις ἢ πρὸς αἰσῶς προσέχρησθαι, δέον ἐπεξελεῖται πμωρήσασθαι Γερμανὸς ἐπὶ τοῖς προτελομημένοις.

8. **E**Rat autem in exercitu Maximinus, è quodam Thraciæ, & quidem intimæ, vico, semibarbarus homo, & qui à pueritia oppilio fuisset: dein vigente

μάχῃ ἀπιτυπείς ἢ ἰσόρροποι πολλάκις Ῥωμαίοις ἐζῆγοντο. Ἀλέξανδρος μὲν τέτοις ἰσὺς, πάλῃ ἐδοξεν αὐτῷ προσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτὸς, ἢ πρὸς εἰρῶνις διαλέξασθαι. τὰντα τε ἐπιχρηῖτο γράξεν ὅσων δέον, ἢ χρημάτων ἀφειδῶς ἔχειν. τέτῳ μάλιστα Γερμανοὶ πείδοντ φιλάγρῳ τε ὄντες καὶ τῆς εἰρῶνις αἰεὶ πρὸς Ῥωμαίους καπηλῶντες. ὁ Ἀλέξανδρος ἐπειρῶν ἠνάσασθαι μάλλον τῶν αὐτῶν πρὸς αὐτὸς, ἢ δὲ πρὸς αὐτῶν κινδυνῶν. οἱ μὲν σερπῶν χαλεπῶς ἔφερον διατριβῆς τε ματαίας ἐνομένης, ἢ μηδέν τε χυνοῦ ἢ πρόθυμον εἰς τὸ πολὺ παρέχοντ τῷ Ἀλεξάνδρῳ.

HEN δέ τις ἐν τῷ στρατοῦ Μάξιμῳ ὄνομα μὲν γῆν τῆν ἐνδοτάθησαν καὶ μὲξοβαρβαρῶν δὲ πρὸς κώμης, ὡς ἐλέγ

9

ἴτερον μὲν ἐν παιδὶ ποι-
 νῶν. ἐν ἀκμῇ δὲ τῆς ἡλι- 2
 κῆς ἡρόμενος, δὴ μὲν-
 κῆς ἰσχυρῶς σώματος εἰς
 ἵππεύοντος στρατιώτης
 καταγείς. εἶτα καὶ ὀλίγον 3
 ὄν χειρουργίας τῆ τυ-
 ρῶν, ἐλθὼν δὴ πάσης τά-
 ρς στρατιωτικῆς, ὡς στρα-
 τῶν τε ὀπιμέλειαν τῶν
 ὄν τε ἀρχὰς πειρῶμαι.
 δὴ Μαξιμίονον ἔτον δὴ 4
 περὶ ἡμετέριον στρατιω-
 τῶν ἐμπερίαν ὁ Ἀλέξαν-
 δρος ἐπέστησε πάση τῇ τῆ
 τῆ νεολαίᾳ, ὡς ἀσχοίῃ
 ὑπὲς τὰ στρατιωτικά, καὶ
 τὸ πολεμεῖν ἐπιπιδείκ-
 ναι ἀνάξιοι. ὁ δὲ, μὲν πά- 5
 ἵππευτικῆς ποιεῖται
 γκεχειρισμένα, ἄνοιαν
 ἡμῶν τῆν στρατιωτικῆν
 σατο. ἔμνον διδάσκων
 τὰ ποιητέα, ἀλλὰ καὶ
 ἔργους πάντων περὶ γέ-

atate, ob corporis procerita-
 tem viresque ingentes, equo
 stipendia fecerat: postremo-
 que, fortuna quasi manu du-
 cente ac prævicia, cum per
 omnes militiae gradus ascen-
 disse, etiam ad exercituum
 provinciarumque praeposi-
 turas evaserat. Hunc igitur
 Maximinum, ob eam, quam
 supra diximus, rei militaris
 peritiam, tyronibus univer-
 sis Alexander praefecerat,
 quos ad militiae munera ex-
 erceret, atque ad bellandum
 idoneos redderet. Qui cum
 in eo negotio nihil sibi ad
 omnem diligentiam reliqui
 faceret, maximam scilicet à
 cuncto exercitu gratiam ini-
 bat, non solum, quae gerenda
 forent assidue edocens, sed
 ipse etiam primus obiens,
 quae usus posceret: ut non
 discipulos tantum, sed amu-
 los etiam atque imitatores
 haberet suae virtutis: quos
 etiam muneribus omnique
 genere honorum sibi adun-
 gebat. Quapropter adolescē-
 tes, quorum bona pars ex
 Pannonia erat, laxi virtute

τῆ. ὡς μὴ μαθητὰς ἔτι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς καὶ μι-
 μῶν τῆς ἐκείνου ἀνδρείας. 6. ἐπιτε καὶ δόξους αὐτὸς καὶ
 τοσαύτῃς τιμαῖς ἀκείῳσατο. ὁ δὲν οἱ νεανία (ἐν οἷς ἡ
 πολλὸν πλεῖστον Παιόνων μάλιστα) τῇ μὲν ἀνδρείᾳ ἔ

Maximini, vulgo obtrecta-
bant Alexandro, quod sub
matris autoritate adhuc ef-
set. nihilque non ex arbitrio
consilioque illius admini-
straret, bellumque segniter
& timide gereret: ferentes
identidem sermonibus in-
ter se, quantum detrimenti
causatione illius in Oriente
accepissent, nihilque adhuc
fortiter ac viriliter gestum
adversus Germanos. Quare
& suapte natura prouidi ad res
nouandas, & tam longum
principatum gravati, minus
jam lucrosam, omni ambi-
tione pridem consumpta: **10**
eum sperantes alterum mox
principem, adepto præter
expectationem imperio, plus
aliquantum utilitatis hono-
rumque ipsis ac studii dela-
turum: decrevere Alexan-
dram obtruncare, ac Maxi-
minum vocare Augustum,
commilitonem videlicet &
contubernalem, prætereaque
rei militaris peritia maxi-
me præsentis bello idoneum.
Cum igitur frequentes in **12**
campum convenissent, vel

8 Μαξιμίνο ἔχαιρον. τὸν
Ἀλέξανδρον ἐπέσκωπον.
ὑπὸ τῆς τε μητρὸς ἀρχόμε-
νῃ διοικημένων τῶν πραγ-
μάτων ὑπὸ ἐξουσίας τε καὶ γνώ-
μῳαϊκῶς, ῥαδύμῳς τε
ἀνδρῶς τοῖς πολεμικ-
9 ῳ περὶ σφραγισμένῳ ἐκείνου. καὶ
μίμνησκον ὅτι ἀλλήλους τῆ
ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δὲ γῆ-
λῃσιν αὐτῶ πῆλυσμάτων,
ἀπὸ μηδὲν ἀνδρείον μηδὲ
νικῶν παρέχοντο, εἰς Γερ-
μῶνες ἐλθόν. ὄντες ἔν τε
λῶς πρὸς τὸ χαμνολομεῖν
τῆδειοι, καὶ τὸ μὲν παρὰ
ἀρχῆς βαρῦ δὲ καὶ μῆκ-
στίας ἠγόμενοι, ἀκερδί-
ῆδην, πάσης περὶ ἀνηλω-
11 φιλοπμίῃς. τὸ ὅτι μέλλο
περὶ σὸν, ἔς τε τὸ καρδ-
υλοῖς δ' ἐλπὶ καὶ τὰ κλω-
πῶρα περὶ σδοκίαν, τῆμι
καὶ περὶ πύδασον, ἐβεβα-
12 ὑποσκαδάσασθαι μὲν τὸν
Ξάνδρον, ἀνειπεῖν δὲ αὐτοκράτορα καὶ σεβαστὸν τὸν Μα-
κρινόν, συσρηπώσαν τε αὐτὸν ὄντα καὶ σύσκηνον, ἔς τ
παρέντα πόλεμον δι' ἐμπαείαν καὶ ἀνδρείαν ἐπιτήδειο
κῆντα. **13.** ἀπροιδέντες ἔν εἰς τὸ πεδῖον ἀπλισμένοι, α

ἰ σωήθη γυμνάσια
ζόντα, κ' ὅπισθ' ἰα ἀν-
ν Μαξιμίον (εἴτε κ' ἔ-
τὸ παρ' ἡόμερον, εἴτε
ἴδρα τοῦτο παρκατα-
ται) πορφύραν ἐπι-
τες βασιλικῶ, ἀντο-
α ἀναγρᾶ ἔσπν. ὁ δ' ἐ¹⁴
ἰ παρ' ὧτα παρητήτο, κ'
ἰ ἴραν ἀπερρίπτει^ο ὡς
εἰντο ξιφίρεις, ἀπο-
ἀπειλῶντες, τοῦ
Θ κινδύνου τὸ μέλλον
όμεν^Θ, ἀνεδέξατο ἦ
πολλάκις αὐτῶ παρ-
ὡς ἔλεγε, χρησιμῶν κ'
των ἦ ποσὶ τῶν τ' ἡλ-
ηκότων, εἰπὼν παρ' ἰς¹⁵
κτιώτας, ὅτι ἄκων μὲν
βελόμεν^Θ ἀναδέχε-
ειδόμεν^Θ τῆ ἐκείνων
ει. παρ' ἄλλοι δ' ἀν-¹⁶
γῶ βεβαίῳται τὰ δό-
ἀραμένους τε, τὰ ὅπλα,
εἰν ὅπισθ' ἰναι τῶ Ἀλε-
α ἀγνοῶντι, ἦ φήμω

ντας, ἰν' ἐκπλήξαντες τὸς σωόντας ἐκείνω στρατιώτας
ὡς ἦ σώματος, ἢ πείσωεν ὁμογνωμονῆσαι, ἢ ῥᾶσα βιά-
ἰ παρ' ἄλλοις τῶ μηδὲν παρ' ἰδοκᾶν. 17. ὡς δ' ἄλλοις εἰς

critatem provocavit, duplicata scilicet annona, ingentique promisso donativo, pœnisque omnibus ignominiosisque remissis, confestim ad Alexandri tabernaculum, quod haud procul abesset, universos educit.

πορείαν ἐξήγαγε, ἔ' πολὺ δ' ἀφεισθήκει τὸ χεῖρον ἔνδοξον ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

9. **H**is ille nuntiatis, vehementer rei novitate perturbatus atque exterritus, profilit ē tabernaculo, vesano similis, lacrymansque & tremens, nunc Maximinum perfidum ingratumque vocare, enumeratis quæcunque in illum beneficia contulisset: nunc tyrones accusare, qui neglecto sacramento, adeo proterviter id facinus auderent, postremo autem polliceri, daturum se quæ vellent, emendaturumque si quæ desiderarent. Sed milites qui cum tuebantur, faustis in præsens acclamationibus profecuti; defensuros eum cunctis viribus affirmabant. Nocte autem exacta, cum jam lucifceret, nuntiantibus quibusdam ad-

ἄνοιαν καὶ παρορμία
παρορμιά, τὰ τε
σια ἐπεδιπλασίασε,
ἔ' καὶ δόξης μεγίστας ἐπι
πιμωείας τε καὶ κηλίδας
18 τὰς αὐτοῖς ἀνῆκεν. ἔ

1 **Ω**ς δ' ἀπηγγέλη
τῷ Μαξιμίνῳ, ὁ
ἀνδρῶν ἐν μεγίστῃ τ
γνώμενον, καὶ τῷ ἑ
τ' ἀγγελίας ἐκπλαγαίς
πιδησίας τ' βασιλείας
ὡς ἄρ' ἐνδοξῶν, δακρ
καὶ τρέμων, τῷ τε Μο
ὡς ἀπίστω καὶ ἀχαείστ
γόρει, πάσας τὰς εἰς
διεργείας κατατε
2 πρὸς αὐτὴν διηγόμενος
νεανίας συσραπῶτας
ὡς ποροπεπῶς, καὶ ἐπ
ταῦτα τετολημῆκτας
ἔ' πάντα ὑποχρεῖτο ἂν
το, καὶ ἐπανορθώσεσθαι
3 φοιντο. οἱ δ' σὺν αὐτῷ

πῶτα, ἐκείνης τ' ἡμέρας ἀφηνήσαντες αὐτὸν παρέπι
ὑποχόμενοι παντὶ δένει παρασσίξεν αὐτῷ. 4. τῆς νε
δραματίσσης, καὶ τὸ πείριον ἀγγειλάντων πρῶν,

νθ ὁρῶσι, κόνις
οθεν ἐχειρομένη φαί-
ις τε ἢ χθ πληθῆς
) , πάλιν προελθὼν
Ἴου ὁ Ἀλέξανδρος
σας τε τὰς στρατιώ-
το παρακαλεῖν, καὶ σώ-
ιεθρέψαντο, καὶ ὑφ' ὧ
οντι τρεσαρεσκάδε-
ν, ἀμέμπτως βεβιώ-
αύτως τε εἰς οἶκλον καὶ
ροσκαλέμενθ, ὁκέ-
λίξασθ, καὶ ἐξελθόν-
τάπειθαι. οἱ ὅ στρα-
τὰ μὲν πρῶτα ὑπι-
κατ' ὀλίγους ὅ ἀνε-
οὐδ' ὄπλα λαβεῖν
οἱ δὲ πνὲς πνὲς παρ-
σεσθ καὶ τὰς οἰκείας
ἰδρα ἦεν πρὸς ἀναι-
σρόφασιν ποιούμενοι,
ἔποσάσεως ἰεθρῆσθ.
μητέρα ἐμέμφοντο
ῖγυρον, καὶ τὰ χη-
οκλείεσαν, διάτεμι-
ω καὶ τὸ πρὸς τὰς ἐπι-
νησὲν ἔ' Ἀλεξάνδρ-

esse Maximinum, pulverem-
que haud procul exitatum
videri, ac voces magnæ mul-
titudinis exaudiri : rursus in
planitiem egressus Alexan-
der convocare milites, roga-
re ut se defenderent, tueren-
turque cum quem ipsi edu-
cavissent, quoque jam qua-
tuordecim annos imperan-
te, sine ulla querela vixis-
sent : commotisque misera-
tione omnibus, arma cape-
re ac resistere hostibus impe-
rabat. At milites, etsi omnia
principi pollicebantur, pau-
latim tamen alii alio dila-
bebantur. Quidam etiam
præfectum prætorii atque
Alexandri familiares ad sup-
plicium deposcebant, ortam
ab illis defectionem causan-
tes, alii matrem ipsius accu-
sabant, avaram foeminam,
& quæ pecuniis congeren-
dis, ob sordes nimias parsim-
oniamq; erga milites, in-
visum cunctis Alexandrum
reddiderit. Igitur aliquan-
diu hæc inter se diversi dicti-
tantes, stabant adhuc tamen:
ut vero exercitus Maximini
in conspectum venit, atque
hortari commilitones cœ-

ένκ. 8. καὶ μέχρι μὲν πινος τοιαῦτα διαφόρως βοῶντες
νον. ὡς ὅ ἔ' Μαξιμίνου ὁ στρατός ἤδη τε ἐν ὄψει ἦν,
pit,

pit, ut mulierem sordidam
& pusillum adolescentem,
etiamnum sub matris servi-
tutis, statim desererent, seque
viro forti proboque aggrega-
rent, commilitoni ipsorum,
atque in armis semper belli-
cisque muneribus versato:
confestim universi ab Ale-
xandro deseruerunt, atque
unanimiter Imperatorē Ma-
ximum consalutaverunt.
At ille tremens, atque exa-
nimatus, in tabernaculum
revertitur, matrique impli-
citus, & , ut ajunt, conque-
rens atque incusans, quod
ob illam talia pateretur, ex-
pectabat interfectorem. Ma-
ximus autem, postquam
eum exercitus universus Au-
gustum appellavit, tribuno
& centurionibus aliquot ne-
gotium dat, Alexandri, ma-
trisque una, & quicumque
vim contra facerent, occi-
dendorum. Qui facto impe-
tu in tabernaculum, statim
ipsum cum matre amicisque
& honoratissimo quoque,
obtruncant, exceptis qui
paulo ante fuga sibi ac late-
bris consulissent: quos ta-
men universos haud multo

παρεκέλευσέ τε σε
καταλιπεῖν μὲν γυναι-
κα κολόρον, καὶ μειράκιον
μητρὶ δελεῶσα, παρὰ
ἀνδρὶ γυναικί, καὶ πύφ-
σερπώτη τε ἐν ὄπλο
πολεμικοῖς ἔργοις.
θνήσκοντες οἱ σε
τὸν μὲν Ἀλέξανδρον
λείπεσιν, αὐτοὶ δὲ
παρὰ Μαξιμίον. αὐτ-
οὶ δὲ ἀπὸ πάντων ἐκείνων
ἰοργάδεθ. ὁ δὲ Ἀλέξ-
ανδρῶν καὶ λευκοψυχῶν
εἰς τὴν σκηνὴν ἐπανέ-
στειλε μητρὶ περιπλακῆς
φασίν, ἀποδυσμένους
πύφμενος, ὅτι δι' ἐκείν-
ων πάσχει, ἀνέμενε τὸ
II σποντα. ὁ δὲ Μαξιμί-
ων πάντος τῶν σερατῶν
προσαργάδεθ, πύφ-
λιπύχων, ἐκαστον ἄρχ-
νὰς τῶν φονδῶσποντας
Ἐάνδρον καὶ τῶν μητέ-
ρηνες ἀνδίσαντο τῶν
12 τῶν οἱ δὲ ἀφικόμενοι καὶ

θήσαντες τῇ σκηνῇ, ἀπὸν τε ἀναρῶσι καὶ τῶν μητέρας, καὶ
τῶν δόκων ἐκείνων φίλοι καὶ τίμιοι πλὴν τῶν πρὸς ὄλιγον

Διωνυσίου, ὅς πάν-
τ' ἐπολυὸν Μαξιμίω
ὡν ἀπέκλεινε. Τέλει
τοιοῦτον κατέλαβε τ'
νδρον καὶ τῶν μητέρων,
ἴσωντά ἔτεσι τεσσα-
εκα, ὅσον πρὸς τὴν
ἑς, ἀμέμπως καὶ ἀ-
ί. φόνων τε γὰρ καὶ ὠ-
θ, ἀκρίτων τε ἔργων
ἐχέουτο, εἰς τε τὸ
ρωπὸν καὶ ἀεργετικῶ-
πύρεπής. πάνυ γὰρ
ἀλέξανδρον βασιλεί-
ησεν εἰς τὸ ὀλοκλήρον, εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς
ἰς φιλαργεῖαν τε καὶ μικρολογίαν.

post comprehensos Maxi-
minus ipse morte affecit.
Hunc finem habuit vitæ
Alexander, una cum matre
cum annos quatuordecim
sine ulla subjectorum quere-
la, atque adeo sine sanguine
imperasset. Siquidem à
cædibus & crudelitate ab-
horrens, neminem nisi ju-
dicio damnatum perire pa-
tiebatur: ad humanitatem
videlicet ac benevolentiam
propensus. Quapropter nisi
filium mater avara ac sordi-
da infamasset, nihil plane
desiderari in illius guberna-
tione imperii potuisset.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ
ἐτὰ Μάρκον Βα-
σῆος ἰσοείων βιβλίον
ἕβδομον.

HERODIANI
HISTORIÆ DE
IMPERIO post
Marcum.
LIBER SEPTIMUS.

ΝΙ μὲν βίω Ἀλέξαν-
δρου ἐχρήσατο, τέλει
ἰω, βασιλεύσας ἐπὶ
ἀποκρίσεως, ἐν τοῖς

QVALEM se gesserit I.
Alexander quatuorde-
cim annorum imperio,
superiore volumine expo-
suimus. Interea Maximi-
nus

nus rerum potitus, mutata vehementer rerum conditione, asperere ferociterque adempta potestate urebatur, sic ut ex molli mansuetoque imperio, ad tyrannidis crudelitatem vertere omnia contenderet. Nam cum se invisum hominibus cognosceret, quod primus ex infimo loco ad eam fortunam pervenisset: præterea moribus proinde ut genere barbarus, patrioque instituto caedis avidissimus, ad id potissimum dabat operam, ut imperium sibi sævitia constabiliret: scilicet metuens ne senatui reliquisque omnibus Romanæ ditionis hominibus contemptibilior fieret, dum non tam in eo præfens fortuna quam natalium obscuritas spectatur. Quippe jam idtritum vulgatumque apud omnes, opilionem fuisse in Thraciæ montibus: dein corporis vastitate ac robore inter ejus regionis tenuissimos milites ascitum, quasi que manu ductum à fortuna ad Romanum imperium. Quare omnes confestim à-

πεσειρημένοις ἐδηλ
 2 ὁ ὁ Μαξιμῖνον α
 βὼν ἄρχῳ, πολλὰ
 παβολὺ ἐποίησατε
 χύτατα καὶ μὴ πολ
 3 τῆ ἐξέστια χρώμενον
 παρείας καὶ πάνυ ἡμ
 σιλείας, εἰς τυραννί
 μότητα μετὰ γένω
 4 πειροῦτο, διεγένειαι
 4 στωμεδῶς, ὅτι τε παρὰ
 δ' τελείας τῆς ἐξάτη
 σούτων πύχῳ ἡλασ
 ὅ ῳ τὸ ἡδῶ, ὡσ
 γῆ, βαρβαρῶ. τ
 νικόν, πᾶσιον ἔχων κα
 εἰον, πείροισαν ἐπο
 ὠμότητ ἄρχῳ
 5 σα. δεδιὼς μήτε τῆ
 τῶ καὶ τοῖς ἐπηκόοις
 φρόνητος γῆ, ἐκ
 εῖσαν αὐτῶ πύχῳ
 σιν, ἀλλ' εἰς τὰ τ' γένε
 6 τελεῆσιν ἀνάγνα. τε δι
 γὰρ παρὰ πᾶσι καὶ διεβέ
 ὅτι δὴ ποιμαίνων

Θρακίους ὄρεσιν, ἐπιδύς τε αὐτὸν δὴ μέγιστον
 σώματ' εἰς δ' τελεῆσιν καὶ ἐπὶ χῶριον στρατείαν, ὑπὸ
 γῆς ἐπὶ τῶ Ρωμαίων ἀρχῶν κεχειροτάχθητο. 7. δ' δ' εἰς

ες πάντας οἱ συνησαν
εξάνδρω, σωέδροι
ἰ τῆς συγκαλήτε βελῆς
θέντες, ἀπεσκάδα-
is μὲν εἰς τὴν Ῥώμην
κῆς πνὰς ὃ ἐπὶ πρε-
ποικῆσεως ἀπεσείου-
Θ εἶ) βυλόμεν Θ ἐν 8
πῶ, κῆ μηδένα αὐτῶ
μ ἐκ σωειδήσεως δι-
κρεῖ πονα. ἀλλ' ἴν ὡσ-9
ἰκροπόλεως, μηδεγὸς
αρθῶ) ὠνέμειν αἰ-
έγκλυ ἔχει, πῆς τυ-
Θ ἔρρεις χολάζοι.
ε δερατείαν πᾶσαν ἠ10
οἶει τῶ Ἀλεξάνδρω
ον ἐτῆς, τ βασιλεία ἀν-
πέπεμ. ψε. τὸς ὃ πλεί-
τῆς κῆ ἀπέκλεινε, ἐπι-
ς ὑποπιδῶν. ἠδε γῶ ii
ιτας ἐπὶ ἐκείνῃ ἀναι-
Ἔπ ὃ κῆ μᾶλλον αὐτὸν
όπηα κῆ τῶ πρὸς ἀπαν-
ργλῶ πρὸν χαλέσατο
ωσία πρὸ διαβληθεῖ-

nicos consiliariosque Alex-
andri à senatū lectos sustu-
lit è medio, partimque Ro-
mam dimisit, partim, admi-
nistrationem rerum causa-
tus, officio privavit. Id eo
consilio fecit, ut solus esset in
exercitu, neminemque pro-
pe se haberet ex conscientia
nobilitatis potioem, sed ve-
lut ex arce quadam, citra ul-
lius reverentiam, tyran-
nidis operibus vacare posset.
Omniaque Alexandri mini-
steria, quibus ille per tot an-
nos usus fuerat, ex aula eje-
cit: plurimis etiam interfe-
ctis, quod insidias videlicet
suspectaret, quando omnes
illius interitu mæstos esse
intelligebat. Cæterum ma-
gis magisque crudelitatem
irritavit conjurationis cu-
jusdam in se delatio, conspi-
ratis in unum centurionibus
permultis, omnique senatu
Romano. Magnus erat qui-
dam nomine, vir patricius &
consularis, qui delatus impe-
ratori est, quasi manum con-
tra ipsum compararet, ac
militibus persuaderet, ut ad
se imperium transferrent,

τ' αὐτῆ πυκροτεμένῃ, πολλῶν τε ἑκατον τάρχων συμ-
των, κῆ τῆς ἀπὸ τῆς βελῆς ἀπάντων. 12. Μάγν Θ πρὸ
βῶ τῆς δ' πατριδῶν τε κῆ ὑπατευκότων, ἔτ Θ διε-

Con-

Consilium autem hujusce-
 modi fuisse putatur. Pon-
 tem construxerat Maximinus
 supra flumen, qua ad-
 versus Germanos transfret. 13
 ut enim primum summam
 rerum suscepit, statim bellica
 facinora affectavit. Si-
 quidem, ob immanem corporis
 staturam & militare 14
 robur ac peritiam pugnandi
 ascitus ad imperium, re ipsa
 famam confirmare atque
 opinionem militum tendebat:
 ut metum illum & cunctationem
 Alexandri in præliis capessendis
 jure improbatam fuisse coargueret.
 Quare nihil sibi ad exercendos
 milites reliqui faciebat, & cum ipse
 in armis assiduus erat, tum exercitum
 vehementer adhortabatur. Sed tum
 constructo, ut diximus, ponte,
 transire in Germaniam statuerat.
 Cæterum Magnus haud sane paucis
 militibus, sed qui virtute cæteros
 anteerent, atq; iis potissimum
 quibus custodia pontis cura-
 que fuerat demandata, persuasisse
 dicebatur, ut si-

βλήθη συνάγειν κατὰ
 χεῖρα, καὶ στρατιώται
 πείθειν εἰς αὐτὸν πῶς
 13 μετάγειν, ἢ ὅτι συκοφαν-
 τή τις ἐλέγξει ἔσεσθαι γ-
 σίας τὸ πολέμου ὁ Μάγ-
 νος ἔμελλεν ἐπὶ Γερμανοῦ
 14 βίβειν. ἅμα γὰρ τὰ
 χεῖρα παρὰ λαβῆν, ὁ
 πολεμικῶν ἔργων ἠρξά-
 σθαι σώματι μέγα
 ἰσχυρῶς στρατιωτικῶν, καὶ
 εἰς πολέμου, δοκ-
 ληλέθει, ἔργους τὸ
 πῶς τῆς στρατιωτικῆς
 15 ὅπως ἔστο. τὴν τε Ἀλε-
 μέλλουσαν καὶ τὴν πρὸς τ-
 μικά ἔργα δειλίαν, ἐ-
 ἔπειθετο εἰκότως κα-
 16 σμένω. ἀπὸν τε ἔ-
 μνάζων ἕως στρατιώται
 ληπεν, αὐτὸς τε ἐν ὄ-
 κῆ τὸν στρατὸν αἰεὶ πα-
 17 τότε τοίνω τὸ γέφυρας,
 ξας, ἔμελλεν ἐπὶ Γε-
 σταθίσειν. ὁ δὲ Μάγ-

λέγειτο στρατιωτικῶν ἐκ ὀλίγων, ἀλλὰ τὸ ἐξ ὀχλοτάτων
 λίσσας πῶς φερεῖν τὸ γέφυρας καὶ τὸ ἐπιμέλειαν πεποι-
 ἀναπεῖσαι, μὴ τὸ διαβῶναι τὸν Μαξιμῖνον, λίσσαν.

αν, περιδυναί τοίς βαρ-
ουχ' ὑπομάχης αὐτῷ
δὲ πλάτει γὰρ καὶ βάσει¹⁸
ἢ ὁ ποταμὸς ῥέων, ἀ-
αὐτῷ ἐξίνετο, ἔπειτα νεῶν
καὶ πολεμίας ὄχθαις,
ραὶ λυθείσης. ἢ μὲν τ'¹⁹
λῆς θήμη, τυιαύτη ἐ-
εἶτε ἀληθῆς ὑπάρξει-
ὑπὸ τῷ Μαξιμίνο συ-
δεῖσα. ἀκριβὲς ἢ εἰ-
ῤάδιον, ἐπεὶ ἔμενε
λεῖ κληθ. μήτ' ἔτι χέσει
ἔπειτα, μήτε ὑπολο-
τάντας ὡς ὑπὸ πηδῆν,
ῥίως σωμαρπαδέντας,
ὡς ἐφόνδισεν. Ἐξήετο²¹
καὶ Ὀσροῦσων τοξοτή-
τες, οἱ πάντες ἀλγῶντες
Ἀλεξάνδρου τελευτῆς,
ὅτι ἐπὶ ὑποαλείας
λων Ἀλεξάνδρου πνὶ,
πνθ' ἢ ὑπὸ ὄνομα, ὅτι
μῖνος ἐκπέμφας ὑπὸ τῷ
ἀπάσωντες, ἀκούσα καὶ
θεοδότη, στρατηγὸν ἐ-

mulac Maximinus in alte-
ram ripam pervasisset, pon-
te abscisso redituque inter-
cluso, barbaris cum prode-
rent. Siquidem tanta erat
amnis illius profunditas ac
latitudo, ut irremediabilis fore
videretur, nullis praesertim
navigiis in adversa ripa. Ta-
lia scilicet sermonibus fere-
bantur: incertum vero, an
composita fraude. neque
enim facilis sententia, pa-
rum explorata re, citraque
judicium aut defensionem
ullam correptis interfectis-
que omnibus quoscumque
suspicio attigerat. Sed &
militum Osrhoënorum de-
fectio nonnulla oborta est.
Nam cum magnoperè in-
doluisse Alexandri nece,
ac forte fortuna in quendam
ex illius amicis, cui nomen
Quartino fuit, paulo ante è
castris à Maximino dimis-
sum, incidissent, correptum
atque retractantem, neque
tale quippiam cogitantem,
ducem sibi delegerunt, pur-
puraque cum praelatoque
igni, funestis scilicet hono-
ribus, condecoratum, nihil-

κατέστησαν. 22. πορφυρά τε καὶ πύρι πομπεύοντα, ὁλε-
πμαῖς, ἐκόσμησαν ὅτι τ' ἀρχὴν ἦγον, ἐπὶ βελόμενον.
ἢ μὲν ἔν τῃ σκηνῇ καθεύδων, ἐπιβελόμενός τις νύκτωρ,

T que

que minus optantem, ad imperium protulerunt. Qui tamen haud diu post in tabernaculo dormiens, à con-
 tubernali quodam suo, & 23
 (ut credebatur) amico, per insidias occiditur. Macedo-
 ni nomen fuit, qui & antea Osrhoënis præfuerat, & nunc primus eisdem autor fue-
 rat deficiendi à Maximino. Quumque nulla subesset odi-
 dii aut inimicitiarum causa; tamen eum occidit, quem 24
 ipsemet corripuerat, atque ad suscipiendum imperium perpulerat. Sed enim ma-
 gnopere tunc gratum se Ma- 25
 ximino facturum putans, ab- scisum *Quartino* caput dono obtulit. Verum *Maximi-
 nus* quamvis eo facinore lætus, gaudensque præreptum sibi hostem, tamen illum, haud modica sperantem, putantemque sibi insignem gratiam relatum iri, extremo supplicio affecit, ceu def-
 fectionis auctorem, interfe- ctoremque ejus, cui facinus invito persuaserat, atque in- 26
 fidum homini quem antea pro amicissimo habuisset. Hujusmodi igitur causæ magis magisque animum exas-
 perabant Maximini, atque ad scyitiam exacuebant, 27

αιφνιδίως ἀνῆρέθη ἔ-
 σωόντῃ αὐτῷ καὶ δοκῶ-
 φίλῃ, τῶν ἑὶ Ὀσροηνῶν
 23 τερον ἠγαγόμενος. (Μα-
 κῶν ὄνομα αὐτοῦ) καὶ π-
 ἀπαγῆς καὶ τῆς ἑπο-
 ἀρχιγῆ καὶ ὁμογνώμονε
 Ὀσροηνῶν ἡγομένῃ, ὁ-
 μίαν αἰτίαν ἔχοντες ἕτε-
 ἔχων, ἀπέκτεινεν αὐτ-
 24 ἠρπασέ τε καὶ ἀνέπεισε
 μένος τε μέγαρα χαεί-
 τῳ Μαξιμίῳ, τῷ κα-
 25 ἑποτεμῶν, ἐκόμισεν. ὁ
 μὲν ἐπὶ τῶν ἔργων, περι-
 πολέμῃς; ὡς ᾤετο, ἰ-
 μὲν, καὶ τοὶ μέγαρα ἐ-
 τα, καὶ δοκοῦντα ἀμοι-
 ξαιρέτε τὰ ἕξεδου, ἀ-
 νεν, ὡς καὶ τὸ ἀποσάσ-
 ρονότα ἀρχιγῶν, καὶ ἑπο-
 τα ὃν αὐτὸς ἀκοντα ἀ-
 σεν, ἀπὸν τε ἡγομῆ-
 26 τὸν φίλον. τοιαύται
 πνεσ αἰτίαι ἐπὶ μᾶλ-
 τραχότητά καὶ αἰμότη-
 νισσῶν τῷ ἑὶ Μαξιμί-
 χῶν, καὶ περὶ τεσσάρων
 27 κῆραν. καὶ ὅ καὶ τῷ ὄν

ιτθ, κὺ μέγισθ τὸ
ὡς μὴ ῥαδίως αὐτῶ
ἴτε Ἑλλήων ἤδ' ἰω-
ώτων, μήτε βαρβά-
μαχμωτάτων, ἐξι-

κίσας ὃ τὰ περὶ εἰρη-
να, πάντα τε τὸν στρα-
λαβῶν, κὺ δὲ βαῖς
εὐπύων γέφυραν, εἶχε-
ῖς τις Γερμανὸς μά-
εγα δέ πηλῆθθ καὶ 2
ἀπασαν τὴν Ῥωμαίων
ν σὺν ἑαυτῶ εἰσήγα-
υρεσίων τε ἀκοντισῶν
ν πᾶμπεισον κὺ τοξο-
σευλιῶν τε κὺ Ἀρμε-
ῆσαν οἱ μὲν, ἠθῆκοι, 3
ἰλθὶ κὺ σύμμαχοι. καὶ
Παρδυαίων, ἢ χθῆ-
ἰδέντες κὺ ἀυλομολή-
ἠληφθέντες αἰχμά-
Ῥωμαίοις ἐδέλθον.
ἠδὴ ταῦτα ἔφρατθ 4
εἶεν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
ν ὑξῆθθ ὃ ὑπὸ τῶ
ἰνθ, κὺ εἰς πολεμικῶ
συλκεκρότητο. 5. μάλιστα ὃ οἱ ἀκοντισαὶ κὺ οἱ τοξόται
Γερμανῶν μάχας ἐπιτήθειοι δοκῶσιν, ἐπιτρέχοντές τε

etiam antea sua sponte cru-
delissimum. Cæterum aspe-
ctu quoque erat horrendus,
vasto atque immāni corpo-
re, ut nemo illi, vel exercita-
tissimorum Græcorum, vel
pugnacissimorum barbaro-
rum, conferri posset.

His ita dispositis rebus,
collecto exercitu om-
ni, ac ponte intrepide pertransito, bellum Ger-
manis intulit. Secuti illum
magna vis mortalium, ac
pene omnes barbarorum
copiæ: adhæc Mauri jacula-
tores sagittariique quam-
plurimi. Præterea Osirhoë-
ni & Armenii: quorum hi,
Romanis subiecti, illi in
amicitiam fuerant societa-
temque asciti. tum si qui
ex Parthis aut pecunia con-
ducti, aut transfugæ, aut
item capti bello, Romanis
serviebant. Hæc autem mul-
titude coacta ab Alexan-
dro prius, aucta dein atque
exercita à Maximino fuerat.
Cæterum jaculatores sagit-
tariique gerendo adversus
Germanos bello magnopere idonei videntur. siqui-
dem expediti hostem oppri-
munt incautum, facileque

2.

rursus in tutum se recipiunt. At vero Maximinus hostilem ingressus agrum, diu nemine, qui resisteret invento (quippe omnes abscesserant barbari) regionem illorum depopulabatur, maturis jam segetibus, vicosque omnes incendendos diripiendosque; militibus tradebat. Sunt autem urbes ædificiaque illa maxime incendiis obnoxia: rara apud Germanos structura è lapide ac lateribus coactilibus; densisque potius sylvis, quorum confixis coagmentatisque lignis, quædam quasi tabernacula ædificant. Igitur Maximinus in eam regionem grassatus, populatis segetibus omnique pecore captivo militibus permisso, nullos adhuc hostes invenerat. Siquidem campestres regiones, locaque ab arboribus pura deseruerant, atque intra sylvas & paludes delituerant, ut inde præliarentur atque eruptionem in hostem facerent. Etenim densitas illa arborum sagittis laculisque hostium allatura

Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων, καὶ ἔπιπτες ἦσαν χῶραι αὐτῶν ἀνακεχωρήκισαν. ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο. οὐκ ἔλη διέτριβον, ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας καὶ τὰς ἐφόδους πρὸς τῆς σιωχίας τῶν φυτῶν ἀπαχολούσης εἰς ἑαυτῶν π

αὐτοῖς κέφως ἐπεσοῖ, καὶ ἀναχωρῶντες ἐγένοντο ὅτι ἐν τῇ ποταμῷ Μαξιμίνου, πολλὰ ἐπῆλθεν, ἐδενὸς αὐτῶν σῶσθαι, ἀλλὰ τῶν βαρβάρων ἀνακεχωρηκότων. ἐδὲν ἐν πάσῃ τῇ χώρῃ, καὶ τῶν λιπῶν ἀκμαζόντων τε κώμας ἐμπροσθεν πᾶσι ἐδίδετο τῶν

7 δὲ μῦθ' ἔτατα ἃ τὸ πῦρ μετα τὰς τε πόλεις αὐτῶν ἔχευε, καὶ τὰς οὐκ ἀπάσας. λίθων μὲν αὐτοῖς ἢ πλίνθων ὀπίσθινος ὕλαι δὲ δένδρον ξύλων ἔσσης ἐκλενεῖας πηγνώτες αὐτὰ καὶ ἀπύρτες, σκηνοποιουῶν. ὁ δὲ ξιμίνου ὅτι πολὺ μὲν χῶρησε, περὶ τῶν τε περὶ τὴν λείας ἀπελθούσας τε τὰς ἀγέλας

10 τῶν αἰσπετιγχανο

ἀκόντια τῆσ πολεμίῶν.
ἀλχβαδῆσ τῶν ἑλῶν, 11
αἰοῖσ μὲν δὶ ἀγνοῖαν τῆσ
ἐπισθαλῶσ ἐπομένε,
οῖσ δὲ, δὶ ἐμπερίαν τῆσ
ἑγρωκόσιν ἄβατα κῆ
ὑπὶ τῶ τόπων, ἐσ γόνυ
σεχομένοῖσ διατρέχειν
εἰσὶ ὃ κῆ πρὸσ τὸ νήχε 12
γρηγυμνασμένοι, ἀτε
λατρῶ τοῖσ ποταμοῖσ
ἕνοι. πρὶ ἐκείνα ἐν μά-
τῶ χωρία αἱ συμβολαῖ
το. ἐνθα κῆ γυναῖότατα 13
ὁ βασιλεὺσ τῆ μάχεσ
ὅπῃ γάρ πνι ἑλῆ μελί-
σ μὲν Γερμανῶν ἐσ αὐτὸ
ερέντων εἰσ φυγῶ. εἰσ
ν ὃ Ρωμαῖῶν ἐπῆσελ-
ἰκνήντων, πρῶτῶ ὁ
μῖν ὁ ἀμα τῶ ἱππῶ
λῶν εἰσ τὸ ἑλ ὁ χαῖτοι
μασέρεσ τῆ ἱππε βρεχο-
ῦσ αἰδεσῶτασ ἐφόνδσε
φῆσ, ὡσ τὸν λοιπὸν σε-
ρεδῆντα πρὸ δῶναι μα-
νον ὑπὸ αὐτῶν βασιλέα

impedimentum, & paludum
altitudo periculosa Romanis
locorum ignaris, ipsis autem
facilis expeditaque fore vi-
debatur, non ignaris, quæ us-
quam pervia, quæ invia, &
genuum tenuis cottidie per
illas discursantibus. Sunt au-
tem Germani peritissimi na-
tandi, ut qui tantummodo
in fluminibus laventur. In
hujuscemodi igitur locis pu-
gna inita, ubi etiam impera-
tor ipse Romanus fortissime
prælium inchoavit. Nam
cum ad ingentem quandam
vastamque paludem ven-
tum esset, intra quam Ger-
mani fuga se receperant, ve-
rentibus Romanis eodem
hostes insequi, primus Ma-
ximinus equo paludem in-
gressus, quum quidem etiam
supra alvum equus voragine
hauriretur, magna vi repu-
gnantes barbaros contruci-
davit. Quare exercitus reli-
quus pudore instinctus, ne
prodere pugnantem pro se
imperatorem videretur, au-
sus & ipse est paludem ingre-
di. multiq;e utrinque ceci-
derunt: ita tamen ut nullus
pene barbarorum fuerit re-

ἰσῆσ τῆ κῆ ἑλεπν ἐπῆσελθεῖν. 14. πολὺ δέπῃ πῆθος ἐκατέ-
πῆσεῖν, κῆ Ρωμαῖῶν μὲν, τῆσ ὃ βαρβαῖῶν σχεδὸν τῆ τῆ

liquus, dimicante insigniter Romano principe. Quare & stagnum cadaveribus oppletum, & palus sanguine confusa, pedestris prælii navalē faciem præferbat. Hanc igitur pugnam suaque ipsius fortia facinora non solum per literas senatui populoque Romano significavit, sed etiam depictam maximis imaginibus ante curiam publicavit: ut non tam audire, quæ gesta forent, quam etiam subicere oculis Romani possent. Eam tabulam deinde una cum reliquis illius honoribus senatus sustulit. Fuere item alia prælia, quibus omnibus ipse manu pugnam capessens, ac fortissime dimicans, exsplendescibat. Multisque captivis atque ingenti abacta præda, instante hyeme in Pannoniam reversus est: intraque urbem Sirmium, quæ maxima omnium eius regionis habetur, in hibernis agens, ad vernam sese expeditionem comparabat: identidem minitans, id quod etiam præstiturus videbatur, excisurum subacturumque

παρεῖσαν δυνάμιν. ἀρι
τῶ ἀπὸ, ὡς τί, τε ἔλ
μάτων πληρωθῆναι,
λίμνῳ αἵματι κρη
πεζομαχῆν π ερετω
15 μαχίας ὅ ῥιν ποταχῆν
τῶ ῥ μάχῳ, κὺ ῥ ἀε
αὐτῶ, ἰ μόνον. δὲ ῥε
των τῆ ῥ πύλκῳ κὺ
μῶ ἐδήλωσεν, ἀλλὰ
φύωαι κελύσαι, μεζίς
κόσπ ἀνέδνεσεν. ῥ
16 πρίε. ἵνα μὴ μόνον
τὰ χροῖενα, ἀλλὰ κὺ
ἔχουσι Ρωμαῖοι. ῥ ῥ
ὑσερον καθεῖλεν ἠσὶ
τῶ μὲ τῶν λοιπῶν ἀ
17 μῶ. κῆνα π ὅ κῆ
συβολαί, ἐν αἷς ὡς
ρός τε κὺ ἀπὸ χειρ τῆς
ἀριεῦων τε πανταχῶ
18 νῆτο. Πολλὲς ὅ χειρα
νῶ ἀπὸ τῶν ἀχμαλώ
λέαν ἀπελάσας, χει
ἠδη καλαλαμβάνουσι
19 ἠλθεν εἰς Παῖονα. ἐν
μῶ δὲ τριβων τῆ με

κῆ πόλει δοκέσῃ, τὰ πρὸς τῶν εἰποδον εἰς τὸ ἔαρ παρε
ζετο. 20. ἠπέλθῃ δὲ (κὺ ποιήσῃν ἔμελλεν) ἐκκόψῃν τε

ν τὰ μέγχι Ὠκεανὸς
ῶων ἔδνη βαβαρα.
Ἄ μὲν ἔν πολερικὰ
αἷ τῷ ἰὺ κ, εἰς δόξαν
ἠὴ περξίς αὐτῶ, εἰ μὴ
ἰκείοις κ, τοῖς ὑπηκόοις
περξ γερῶν κ, φοβε
ῶ. πῖ ῶ ἰὺ ὄφελ
φῶν ἀναρκεμῶν, πλῆθ
ῶσμενων φόνων ἐν αὐτῇ
Ῥώμῃ κ, τοῖς ὑπηκόοις
ιν; ἢ λείας ἀχμαλώ
πάγειν τῶν ἐχθρῶν, γυ
τα κ, τὴς ἰσῆας ἀφαρέ
τῶν οἰκείων; ἀνείς τε
σα, μάλλον ὃ καὶ περ
εἰς δέδοτο συγκοράν ταις,
ἢ ἐπιρράζειν καὶ κινεῖν
ματα περξονικὰ, εἰ τύ
ται ἀγνωσα καὶ ἀνεξέ
λα, μόνον τέ τις κληθεῖς
μασῆριον ὑπὸ συγκοράν
ὑδῆως ἠπῆμένῶ ἀπῆς,
τῶν ὑπαρχόντων παίτων
θεῖς, ἐκάσῆς γῶν ἠμέρας
δεῖν τῆς ἐχθῆς πλεσιολά
τῆ ὀπίσῆς μεταλῦντας.
ὑπῆις ἰὺ τῆ τύραννίδος ἠ
ρηματῆα, ἐπὶ περξάσῆς τῆ περξ τῆς σταλιώτης χημάτων

Oceano tenus omnes Ger
manix barbaras nationes.

TAlis utique fuit in bel
licis negotiis: maximā
rebus gestis claritudi
nem adepturus, nisi gravior
multo suis ac truculentior,
quam ipsis fuisset hostibus.
Quo enim barbaros inter
emptos, si longe plures in
ipsa urbe Roma subjectis
que nationibus cædes ede
bantur? Quid prædam aut
captivos abactos proderat, si
suis fortunis Romanæ ditio
nis mortales cottidie despo
liabatur? Quippe omnis non
modo libertas, sed instigatio
quoque delatoribus permis
sa, ut circumvenire quos vel
lent, renovareque etiam (si
ita usus posceret) usq; à pro
genitoribus ignota atque
indeprehensa ad eam diem
crimina liceret. Neque sa
ne delicti alicujus quitpiam
arcessebatur, quin idem
continuo reus perageretur,
ac censu fortunisque omni
bus expelleretur. Itaque co
tidie cerneret, qui pridie o
pulentissimi fuissent, eos
nunc emendicare stipē. tan
ta videlicet tyrannidis ava
ritia incefferat, assiduas erga

militem largitiones obtendentis. Erant præterea illius aures omnibus calumniis patula, sic ut nullius vel ætatis vel dignitatis rationem haberet. Igitur complures exercitibus aut provinciis præpositos, consulares triumphalesq; viros, levissima tenuissimaque calumnia at-tactos, corripit, de improvviso jubebat, ac sine ullis ministris solos vehiculis impositos, die noctuque iter facere ab oriente aut occidente (si ita cecidisset) itemque à meridie in Pannoniam usque, in qua tunc ipse morabatur. Dein spoliatos omnique ignominia affectos, exilio vel morte puniebat. Quædiu igitur unus aut alter talia patiebantur, neque eam calamitatem extra ipsorum familiam egrediebatur, non sane magnopere populorum gentiumque interesse videbatur: (siquidem beatorum divitumque res adversæ, non solum à plebe negliguntur, sed eis nonnulli etiam pravo malignoque ingenio, ob invidiam scilicet potentiorum atq; felicium, delectantur) postquam aurem Maximinus plurimas

σωχεῖς χορηγίας. ἡ
τοῖς ἀσκήτους ἐς διαβο
ήλικίας τε καὶ ἀξιώματι
8 φειδῶς ἔχων. πλείους
τῆς ἔδης καὶ στρατόπεδα
σευμένων, καὶ ὑπατεία
μὴ, ἢ δόξας ἐπὶ τροπ
πρὸς ἡγομένω, ἐκ μι
καὶ ἐπιελῶς διαβολῆς ἀν
95 ἔως ἐποίησεν. καὶ ἐκέλευσε τε
ὑποπρεσίας μοίρας ὁχλή
ἐπιτεθέντας, ἀγροῦται νύ
καὶ μὴ ἠμέραν ὀδεύοντα
ἀνατολῶν, ἢ δύσεως, εἰ
ἀπὸ τῆς μεσημβρίας. εἰς 1
ιονας, ἐνθα διέτριβε. σκύ
καὶ ὑβείσας, φυγαῖς ἢ θ
τοῖς ἐζημίει. ἐς ὅσον με
τὸς καθ' ἕνα ταῦτα ἔπε
το, καὶ μέχρις οἰκείων ἔ
ἢ συμφορῶν, ἢ πάνυ πλοῖ
μοις τῆς πόλεως ἢ τοῖς
11 σι διέφερε. (τὰ γὰρ τῆς ἐπι
μονεῖν δοκούντων ἢ πλ
πλάσματα πρὸς τῆς ὄ
εἰ μόνον ἀμελεῖ), ἀλλ
νάς τῆς κακοήθων καὶ
λων ἔσθ' ὅτε καὶ εὐφρο

ἔσθ' ὅτε καὶ εὐφροσύνην καὶ εὐτυχάντων.) 12. ἐπεὶ δὲ ὁ Μαξιμί

λείπεις τῶν ἐνδόξων οἰ-
ς πενίαν περὶ σῆσας, ἀδὴ
κὺ ὀλίγα, ἐδ' αὐτάρκη
ἔβλητ' ἔφετο, μετῆλ-
πὶ τὰ δημόσια, κὺ εἴτινα
ἰμάλα πολιτικὰ εἰς ἐν-
ς ἢ νομας τῶν πολιτῶν
ῥαμένα, εἴτε θεάτρους ἢ 13
ῥεσιν ἀνακείμενα, εἰς
μετῆλ, ναῶν τε ἀνα-
α, θεῶν τε ἀγάλμαλα,
ων τιμὰς, κὺ εἴτις ἦν
ἔ δημοσίων ἔργων, ἢ
πίσμαλα πόλεως, ἢ
ἰόμοσμα ποιῆσαι δωα-
, πᾶν ἔχων δ' εἰο. ὅτε κὺ 14
α, τὺς δῆμους ἐλύπησε.
ἔ τε δημόσιον ἐνεποίη
μάχης, κὺ ἀνδ' ὀπλων,
πολιορκίας ὡς πνὰς τῶν
ἢ κὺ χεῖρας ἀναπιδεί-
τὺς νεὺς φρερεῖν. ἐτοί 15
εἴχειν, περὶ τερεν ἀνα-
τας περὶ τῶν βωμῶν πε-
ἢ σκῦλα τῶν πατρίδων
ἐν τε δειν δὴ κὺ μάλισα 16
τε πόλεις κὺ κατὰ ἔθνη
μον τῶν ὀχλων αἰ ψυ-
πιρὲσ κουτὶ τ' κὺ οἱ σρα- 17

illustrium virorum familias
ad egestatem redegit, levio-
ra jam illa ac minora ducens
quam ut ipsius cupiditati sat-
isfacerent, animum ad pu-
blicas opes transtulit. Igitur
quæcunque pecuniæ civiles,
aut ad publicam annonam
repositæ, aut in plebem divi-
dendæ supererant, tum quæ
theatris ac celebritatibus ser-
vicbant, universas sibi adju-
dicavit. Adhæc templorum
omnium donaria, statuæque
deorum heroumque hono-
res, tum quicquid publici
operis aut civilis ornamen-
ti, aut materia denique fuit
nummis idoneæ conficiun-
dis, omnia pariter ignibus
conflabantur. Quæ res im-
primis animos multitudinis
exulceravit, quasiq; luctum
publicum effecit, cum citra
pugnam atque arma quasi
oppugnationi esse urbs ob-
noxia videretur: sic ut qui-
dam è populo contra resiste-
re, templaque ausi tueri,
etiam cadere ante aras deo-
rum immortalium, quam
spectare patriæ spolia, præ-
optaverint. Hinc itaque po-
tissimum per urbes atque na-
tiones popularium animi
intumuerant: ac nec milites
quoque satis æquo animo
ferebant, exprobrantibus in-

vidiose consanguineis atque domesticis, & ipsorum culpa talia patrare Maximinum dictitantibus.

δι' αὐτῶν τῶν τε ἀφροσύνην τῆ Μαξιμίμου.

4. **H**ujuscemodii gigitur causa minime profecto leves ad odiū ac defectionem populos proritabant. Ceterum votis tantummodo agebant, læsa implorantes numina, nullo scilicet audente profiteri se vindicem: donec exacto imperii triennio, exigua levique occasione (ut sunt lubricæ tyrannorum res) primo arma sumpserunt rebelaruntq; Afri, tali causa: Procurator erat quidam Carthagini, cui nihil ad extremā vel asperitatem vel sævitiam deerat. Is damnandis iudicio hominibus, exigendisq; pecuniis, favorem principis aucupantur. siquidē Maximinus, quos sibi factos cognoscebat, eos potissimum diligere consueverat. Quicumq; igitur fisci rem curabāt, si modo viri probi forent, (quod per raro eveniebat) aut procuratione exciderant, aut præsentis periculo conterriti, gnarique illius

πῶς τοῖς ἀφροσύνην μένοι
διζόντων αὐτοῖς ἐπιφροσύνην
συγγενῶν τε καὶ οἰκείων,

1 **A**ἴτια μὲν δὴ τοῖς
ἔργα ἀλογιστοῦσι
καὶ ἀπόστασιν τοὺς
παρώξυνον. καὶ πάντες
εὐχρηστοῦ καὶ θεοῦ τῶν
μὲν ἐπελάλυν, ἀφροσύνην
ὅτι οὐδεὶς ἐπέλαλμα. ἐστὶν

2 πληρημένης αὐτῶν
βασιλείας, ὅτι μικρὰ
εὐτελεῖς παραστάσεως
παραντιδῶν σοφῶν
πρωτοῦ ὄπλου ἐκίνησαν
ἀπόστασιν ὡσαύτως ὡς
λίβυες, ὅτι αἰτίας τῆ

3 Ἐπεὶ οὖν ἀέτις τῆς Κ
νίας χώρας παραχρῆμα
μὲν πάσης ἀνόμιλῶν
δικῶν τε ἐπιείητο, καὶ
μάτων εἰς σφραγῆς
μὲν δὲ δοκιμαῖαν αὐτῶν

4 Μαξιμίμου. ἐκεῖνός
ἦδει ἀμύζοντας τῆ
γνώμῃ ἐπελέγετο. οἷον

σωτῆς τῶν ταμείων τότε, εἰ καὶ σπανίως χρηστὴ ἐμπίστοι
σαν, πέντε κίνδυνον προσώπων ἔχοντες, καὶ πῶς ἐκείνους

ἰτίαν εἰδότες, ἄκοντες
τὸς λοιπὸς ἐμιμῶντο.
ὡ καὶ Ἰλιζύλω ἐπι-
τὸς τε ἄλλοις βιάως
εἰφέρο, καὶ νεανίσκος τι-
ῶν παρ' ἐκείνοις ἐυγε-
ῶν καὶ πλοσίων, κακαδί-
θειβαλῶν, εἰσπαρέπειν
ἡμῶν τα δ' ἑως ἐπειεῖ-
τῶν τε καὶ περὶ νι-
σιῶν αὐτὸς ἀφαιρέσθ.
ἀλγήσαντες οἱ νεανί-
α τὰ μὲν χεῖματα αὐτῶ
ῶσιν ἰστέροιο, τριῶν
ὄν αἰτήσαντες ἀνεσιν.
μοσίαν δὲ ποιησάμενοι, 7
ὡς τε ἔς ἡδέσαν ἢ πεπον-
τι δεινὸν, ἢ παιδεῖν δε-
τας, ἀναπέισαντες, κε-
π νύκτωρ κατελθεῖν ἰὺς
ν ἀγῶν νεανίσκος, ξύ-
καὶ πελέκεις ὅπι φέρεσθ.
παιδέντες καλῶσθ 8
δεσπότως, ὡς τῆς ἑῶ
καλον εἰς τὴν πόλιν, κρύ-
ες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν ἀ' ἐφερον ἀνίσχεδὶς πολέμει ὅπλα.
δὲ π πῆθ θ ἡθροῖαθ. φύσει γὰ πολυάνθρωπ θ ἔσθ. ἢ
ἢ πολλὸς εἶχε τὸς τὴν γῶν γεωργῆντας. 9. ἀμα δὲ παρ
δραμεῖν τὸ πειρόθριον ὡσελθόντες οἱ νεανίσκοι. τὸ

avaritiæ, quamvis invitæ ca-
teros imitabantur. Quapro-
pter Africæ procurator, cum
pleraque alia violenter facti-
tabat, tum ad adulescentibus
quibusdam nobilibus atque
opulentis damnatione cir-
cūventis, statim exigere pec-
cunias intenderat, patrimo-
nioque illos & avitis bonis
exuere. Quibus rebus exa-
cerbati adulescentes, pecu-
niam quidem se daturos pol-
licentur, petito trium die-
rum spatio: conspirantesque
interim in unum, quicun-
que grave aliquid vel passi-
tuerant, vel passuros metue-
bant, jubent nocte ex agris
juventutem cum fustibus ac
sæcuribus adesse. Illi, domi-
norum imperia exequentes.
venere ante lucem universi
in urbem celantes sub vesti-
bus arma, quæ cuique tu-
multuaria se obtulerant.
Magna vero vis mortalium
confluxere. siquidem fœ-
cundissima hominum Afri-
ca plurimos tunc etiam a-
grogum cultores habebat.
Ut autem dies jam illuxit,
jubent

ubent adolescentes pone se-
qui fervorum suorum gre-
gem, tanquam si è reliqua
essent populi multitudine:
neque tamen arma proferre
prius, aut vim facere, quam
ubi aliquos aut è militibus
aut è populo viderint irrue-
re contra se, atque ire ultum
facinus quod gesturi mox
essent. Ipsi, reconditis intra
sinum pugionibus, adeunt
procuratorem, tanquam cū
eo de persolvendis pecuniis
acturi, continuoq; nihil tale
suspiciantem neci dedunt.
Ibi, exertantibus gladios il-
lius militibus, atque ire ul-
tum volentibus, repente a-
grestes cum fustibus ac secu-
ribus occurrunt, fortiterque
pro dominis pugnantes, faci-
le omnes in fugā verterunt,
οἱ ἐκ τῆς ἀγῶνς κατεληλυθότες, περιβηόμενοι τὰ τε
καὶ τὰς πελέκεις, ὑπὸ μαχόμενοι τῶν δεσποτῶν τὰς ἀντε-
ράδιως ἐπέβησαντο.

5. **A**D hunc modum nego-
tio succedente, juve-
nes, desperatis semel
rebus, unam sibi reliquam
salutem fore arbitrati, si pa-
eratum nuper facinus, ma-
jore aliquo facinore cumu-
larent, statuunt in commu-
nionem periculi restorem
provinciae assumere, ac po-

μέν πληθὺ τῶν οἰκετε-
κείων αὐτοῖς ἐπέβησαν, α-
πὸς μέρους τῆς λοιπῆς
πρὸς τὰ ξαντες τότε ἀ-
λύπην ἀ' ἐφερον ὅπλα
γυμναίως ἀντεσάναι, εἰς
στρωμάτων ἢ δημοτῶν
ὁποῖεν, ἐκδικοῖ τῶ γυμνα-
11 νε' ἔργα. αὐτοὶ δὲ λα-
τες ἐγχειρίδην ὑποκό-
πεσάσι τῶ ἐπιβήτων,
καὶ τὴν ἀποδόσεως τὴ χην
12 διαλεξόμενοι. περὶ πε-
τε ἀφινδίας, καὶ περὶ
13 τα παίσαντες φονδίας
καὶ περὶ αὐτὰν στρατωπι-
μνωσάντων τὰ ξίφη,
φόνον ἐπέξελεθῆν δελο-

O γὰρ τῶ δὴ περὶ
10 λος τῆς ἔργα, οἱ νεο-
ἀπὸξ ἐν ἀπογνώσει γυμ-
μόνῳ ἠδυσαν ἑαυτοῖς
ρίαν ὑπαίχουσαν, εἰ τὰ
μηδέντα αὐτοῖς αὐξ-
ἔργα μείζουσι, καὶ κοινα-
κινδύνον τὸν ἠγόμενοι

ἀναπείσμεν εἰς ἀπόστα-
σιν ἢ δεσασαν πάλαι μὲν 2
δου, μίσει Μαξιμίνο,
ἢ καλύεσθαι, σὺν παν-
ίνω τῷ πλήθει, ἢ δὴ με-
σης ἡμέρας ἐπίσταν ὅτι
τῷ ἀνδρὶ πατεῦοντι οἱ-
Γορδιανὸς μὲν ἔτι ὄνο. 3
κλήρω μὲν τῷ ἀνδρὶ
ἰαν λαχὼν, πρεσβύτης
ἔτι ἦδη πλείω ὄγ-
ισὸν ἑλλητικῶς. πολ- 4
δὲ πρότερον ἀξίας ἐ-
ἔντε πρεσβύτης μεγίστης
ἰδοίς, ὅθεν αὐτόν τε 5
ἰσὸν ἀξίας ἀφ' ἑλ-
ο, ὡς ἄν κορυφαῖον τέ-
τῷ πρεσβύτων πρεσ-
, τῷ τε σύγκλητον καὶ
ἰμαίων δῆμον ἀσμένως
ἰσὸν ἀνδρῶν ἑυγεροτά, 6
ἰσὸν πολλῶν ἡγεμονίων,
οὐ καὶ ἀκολοθίαν, ἐπι-
ἰσὸν ἑλθόντα. σὺν βίαι δὲ 6
ἰσὸν τῆς ἡμέρας ἢς τῷ τα

pulos ad defectionem solici-
tare, quod optari jam pridem
ab universis cognoverant,
Maximini odio, sed metu
prohiberi. Igitur cum omnī
multitudine nocte intempe-
sta domum proconsulis pe-
tunt. Is Gordianus fuit, pro-
consulatum sortitus cum,
cum annum ageret circiter
octogesimum: multarum-
que ante provinciarum fue-
rat rector, atque in maximis
spectatus negotiis. Quocirca
facile susceptum iri ab illo
imperium existimabant, quasi
fastigium aliquod superio-
rum dignitatum: senatuique
& populo Romano gratum
futurum principem, qui præ-
terquam quod erat illustri
ortus genere, etiam per ho-
nores plurimos, quasi per
gradus quosdam, ad imperii
culmen ascendisset. Evenit
autem, ut quo die hæc age-
bantur, domi Gordianus re-
sideret, dilatis laboribus, om-
niquē actu rerum suspen-
so. Igitur adulescentes, cum
gladiis, magna stipante mul-
titudine, proturbatis janito-

ἰσὸν πλετο, οἱκοὶ τὸν Γορδιανὸν δευτερίβειν ἢ συχάζοντα,
ἰσὸν τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν, ἀφ' ἑλθόντα τε τῷ πρεσ-
7. οἱ ἢ νεανίσκοι, ξιφίητες, σὺν παντὶ τῷ πλήθει
ἰσὸν ἀμενοὶ τὲς τῷς ἐπιλήθους ἐφεσῶτας, εἰς πηδύσαντες
ribus,

ribus, impetum in ades faciunt, eumque supra grabatum requiescentem offendunt: circumfusique, senem purpura induunt atque augustalibus honoribus consalutant. Ille, re subita exterritus, insidiasque & dolum in se compositum ratus, dejicit humi se ex grabato, obsecrans parcerent seni, a quo nihil injuriarum accepissent, fidemque principi & benevolentiam servarent. Instantibus autem illis, ac nudos manu gladios tenentibus, cum partim metu, partim ignorantione, haudquaquam sciret Gordianus, quid sibi ea res vellet, quæque subitæ fortunæ causa foret, unus è numero adolescentium, qui & nobilitate & facundia cæteros anteiret, reliquis tacere & paulisper quiescere jussis, dextra capulum tenens, in hanc sententiam verba fecit: *E duobus periculis, quorum alterum præsens manifestumque, alterum, futurum forsitan, dubique eventus, eligendum tibi hodie alterutrum est: ut aut nos teque una serves, & spem meliorem,*

τῶ. καὶ τὸ μὲν, ἢ δὴ περὶ δὴ λυε, τὸ δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ τύχῃ
ἔσται σε δεῖ σήμερον σώζεσθαι μὴ ἢ μὴ, καὶ πιστεῖσθαι σπε

καταλαμβάνεσιν αὐτόν.
πρὸ σκιμποδίου ἀνα-
μενον. θεσπίζοντες δὲ,
μύδι πορφυρᾷ θεσπίζου-
σε βασιλείᾳς τε πρῶτα
8 ἀγροδύουσιν. ὁ δὲ τῶ κατὰ
ξω τὴ θεράγματι ἐπι-
γείσ, ἐνέθραν καὶ συκαδὴ
ἐπιβελήσ καθ' ἑαυτῶ
ξων, ῥήματα ἀπὸ τῶ σκιμπο-
εἰς γὰρ ἑαυτὸν, ἐδείτο
δομα γέροντι μὴ δὲν
ἀδικήσαντι, σώζειν
πίσιν καὶ τῶ ἀνοίαν πρὸ
9 πλάδοντι. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν
φήρεις ἐνέκειντο, ἐκείν-
ῶν δέ τις καὶ ἀγνοίας ἐ-
τὸ περὶ θεράμεινον, οὐδὲ
10 παρέσης τύχης ἀπὸν. ἐ-
νεανίσκων, ὅς ἐν αὐτῶν
καὶ δυνάμει λόγων περὶ
τὴς λοιπῶς κατασιγάσι
συχάζοντι περὶ τάξαι,
περὶ κωπον τὴ δεξιάν,
11 περὶ αὐτὸν τοιαύτα.
κινδύων περὶ κειμένω
μὲν παρέντι, τὴ δὲ μὲ

κρείπτονι, ἢ πάντες πε-
 χμεν, ἢ τεθναίαι ἡδη
 ἡμῶν. εἰ μὲν ἂν τὰ πα-
 12 ἔλοιο, πολλὰ τὰ ἐφό-
 ἀγαθὰς ἐλπίδας. τό,
 ξιμίνας ἀπὸ πᾶσι μί-
 πᾶσι τε τυραννίδος
 ἐπαλλάξεις, καὶ ἐν ταῖς
 ομείων ἀρχαῖς ἐσιν ὡ-
 ἰσεις. ἐν τε συκλήτῳ
 13 Ρωμαίων δῆμῳ γῶ-
 ἄσμη καὶ πμῆς ἐν-
 ἀεί. ἀντιπῶντι δέ σοι
 υμῖν ἀπᾶντι ἡμῶν, τή-
 τέλῳ ἐπκείσει. ἔσο-
 14 δὲ καὶ αὐτοῖς, εἰ δεοί,
 πολέσαστες. ἔργον γὰρ ἡ-
 ὀλμη) μείζονος ἔσο-
 15 ως δεόμενον. καὶ τῶν γὰρ
 τυραννίδος ἰσχυρῆτος,
 ὡμότητος παρέχει,
 δεῖς ὑπὸ ἡμῶν. ἐφ' οἷς
 16 ἡμῶν σωάρε, καὶ κοι-
 τῶν κινδύων γῶν, αὐ-
 τῆς ἐν βασιλείᾳ πμῆς
 εὐνοίας, τότ' ἡμῖν ἀρ-
 ἰον ἔργον ἐπαυανέθητε)
 ολαδῆτεται. Τοιαῦτά
 17 ἔργον ἔρεανίσκας, ἐκ ἀναχόμενον τὸ λοιπὸν πλῆθος,

qua omnes freti sumus, am-
 plectaris, aut jamjam nostris
 manibus intereas. Quod se
 12 potiora malueris, multa ad
 spem bonam diatrica sunt.
 quippe indisum omnibus
 Maximimum, pestemque il-
 lam crudelissima tyranni-
 dis tolles, vitamque antehac
 praclare tibi actam, illustri
 gloria cumulabis: maximos-
 que à senatu populòq; Rom.
 13 honores ac sempiternam lau-
 dem nancisceris. Sin vero
 abnueris, ac nobiscum con-
 spirare pernegaveris, jam-
 iam te hic obtruncabimus,
 atque ipsi quoque (si oport-
 14 tuerit) occiso tibi immorie-
 mur. Maus namque faci-
 nus ausi sumus, quam ut
 falsi esse citra desperatio-
 nem possimus. Iacet enim ty-
 15 rannidis minister, luitque
 pœnas crudelitatis, nostris
 nunc nuper manibus inter-
 emptus. Quapropter si con-
 16 senseris nobiscum, atque in
 partem periculorum acces-
 seris, cum ipse honorem im-
 perii consequeris, tum quod
 nos facinus perpetravimus,
 laude quâ supplicio dignum
 reputabitur. Dum hæc lo-
 quitur adulescens, impatiens
 moræ cætera multitudo,
 17 quum

quum

cum quidem eodem jam civitas universa, re vulgata, concurrisset, Gordianum unanimes augustum appellant. Ille, quamvis recusaret, ac senectutem obtenderet, tamen suapte natura gloriae avidior, haud ægre tandem honorem suscepit: malens futurum dein quam præsens jam periculum subire, simul ætate jam exacta minime recusandum putabat, quin (si ita res posceret) etiam imperatoris honoribus immoretur. Igitur statim tumultuari omnis Africa, sublatisque Maximini honoribus civitates pleræque imagines Gordiani ac statuas ponere. Sed eum quoque à se cognominarunt. Africanum nam qui ad meridiem Libyes habitant, Afri Romana voce nuncupantur.

ὃν ἐκάλεισαν ἀφ' ἑαυτῶν. ἔτι γὰρ Λίβυες ὑπὸ μεσημβρι-
ῶν Ῥωμαίων φωνῆ καλοῦνται.

6. **A**T Gordianus, aliquot dies Thystri commoratus, qua in urbe hæc acta fuerant, nomen imperatoris jam cultumque gerens, Carthaginem proficiscitur: ut in civitate maxima, celeberrimaque,

συνδραμόντων ἤδη τῶν τῆς χιτῆ πύλιν ἐ-
διοφοίτησεν ἡ φήμη,
τὸν Γορδιανὸν ἀναγ-
18 ρῶσαι τὸν ὄντα, καὶ
περιχόμενον ἐκείνου
λως ὅ, φιλόδοξον ἂν
ἀπὸ τῶν ὑπέσθη ἐλό-
μαλλον τὸν μέλλοντα
δωρον ἢ τὸν παρόντα:
γίγναται ἐξ ἑαυτοῦ ἐπ' ἀνυπ-
νομίζων εἰς ἑαυτοῦ ἐν β-
καίς τιμαῖς καὶ τελευ-
19 τῶν δὲ τὸ Λιβύων
ἀδείως ἐδεδόνητο, κα-
μὲν τὸ Μαξιμίνο τιμη-
θήσων, εἰκόσι ὅ καὶ αἱ
Γορδιανῶν τὰς πύλαι-
σμεν· τὰ τε κυρία αὐ-
ματι προσθέντες, Ἄ

1 **O** ὅ Γορδιανὸς,
πρίν τας τῆς Θύστρας
ταῦτα ἐπελάθῃ, ἡμεῖς
νῶν ἤδη φέρων βασιλ-
νομία καὶ ῥήμα, ἀπ' ἑ-
Θύστρας εἰς τὴν Καρχη-
πέιχθην καὶ ἠδ' ἐμέγιστην

λυάνδρωτον. ἴν' ὡσπερ
ὡμῆ πάντα παρέτη. ἢ 2
πόλις ἐκείνη, καὶ δωάμει
άτων καὶ πλήθει τῶν καλ-
ίντων, καὶ μεγέθει, μόνῃς
ἡς ἔπολειπεται, φιλο-
σα πρὸς τὸ ἐν Αἰγύπτῳ
ξάνδρε πόλιν περὶ δεύτε-
· εἶπετο ὃ αὐτῷ πᾶσα ἢ 3
νικῆ πομπή. τῶν μὲν στρα-
ῶν, οἵπνες ἦσαν ἐκεῖ, καὶ
1 τὴν πόλιν ἐπιμηκεσέρων
σκων, ἐν ἡμέραι τῶν κτι-
λίω προϊόντων δρυφύ-
αῖτε ράβδοι ἐθαφνηφό-4
ίαν ὅτι σύμβολον εἰς τὸ
ἵαναι τὰς βασιλικὰς
τῶν ἰδιωτικῶν· τὸ δὲ πῦρ
πόμπουεν. ὡς ὅψιν καὶ 5
ἰέχον πρὸς ὀλίγον, ὡς
εἰκόνη, τῆς Ῥώμης τῶν
ἰδονίων πόλιν. ὅ, τὸ Γορ-
ς χράμματα τε πᾶμ-
· ἐκπέμπει πρὸς ἕκαστον
1 τὸ Ῥώμῳ παρῶν εἶν

omnia quasi Romæ agita-
rentur. Siquidem urbs illa,
vel opibus, vel populi fre-
quentia, vel magnitudine
tantum Romæ concedens,
cum Alexandri urbe Aegy-
ptiaca de secunda palma
contendit. Sequebatur au-
tem ipsum principalis pom-
pa omnis, militesque qui-
cunque aderant, juvenesque
urbani proceræ statura, ad
eorū similitudinem, qui Ro-
mæ imperatorem comitan-
tur: virgæ item laureatæ, quod
insigni principes à privatis
dignoscuntur. Præterea-
que ignis de more præfere-
batur, ut speciem fortunam-
que, exiguum sâne ad tem-
pus. Romæ civitatis Car-
thago repræsentaret. Cæte-
rum Gordianus literas com-
plures ad primum quemque
Romam missitabat, atque
ad proceres senatus, quorum
erant ei permulti amici ac
necessarii. Scripsit item pu-
blice ad S. P. Q. R. signifi-
cans Afrorum erga se con-
sensum, simulque accusans
Maximini crudelitatem,

των. τοῖς τὸ τὸ συκλήτε δοκιμωτάτοις ἐπιστέλλει, ὡς ἦσαν
πλείσοι φίλοι τε καὶ συγγενεῖς. ὅ, ἐποίησε ὃ καὶ δημόσια
ματα πρὸς τε τὸν Ῥωμαίων δῆμον καὶ τὸν σύκλητον, δι-
ὅ τὸ Λιβύων ἐδήλε εἰς ἑαυτὸν σύμπνοιαν, τὸ τε Μαξιμί

quam esse omnibus magno-
pete invisam sentiebat. Ipse
omnem præ se mansuetudi-
nem ferebat. nam & delato-
res omnes exilio affecit, &
iis, qui parum justo iudicio
damnati fuerant, iterum de-
fendendi sui potestatem in-
dulsit: quin exules quoque
in patriam restituebat, ac
militibus plura se quam
quisquam antea, largitu-
rum, populoque ingens
daturum congiarium, pol-
licebatur. Idem præfectum
quoque prætorii Vitalia-
num, ferum crudelemque
hominem, charissimum de-
votissimumque Maximino,
in ipsa urbe curavit interi-
mendum. Siquidem sus-
spectans ne ille suis inceptis
fortiter resistendo, cæteros
quoque metu deterritos,
à se averteret, mittit pro-
vinciæ questorem, adu-
lescentem audacissimum,
corpore validum atque æ-
tate florentem, promptum-
que ad omne periculum
pro se suscipiendum, tra-
ditis centurionibus ac mili-
tibus nonnullis. cui etiam
litteras dedit obsignatas du-
plicibus tabellis, per quas

ἑαυτῷ κίνδυνον. 12. ἑξ ἑσθλῶν αὐτῷ ἐκατοντάρων
στρατιῶτας πινὰς, οἷς ἔδωκε καλασισημασμένα χράμματα

ὠμότητι καὶ ἠθροῦς, σφ
7 τατα εἰδὼς μισομένω
τὸς τε πᾶσαν ἑραότητα
χεῖτο, συκοφάντας ἔπι
φυγάδων, καὶ παλιν
διδὺς τοῖς ἀδίκως κατ
θεῖσι, τῆς ἑξ ἑσθλῶν
8 πατρίδας ἐπαναζών.
στρατιῶτας ἑξ ἑσθλῶν
χρημάτων ὅσων ἕδει
τερον, τῶν τε δήμων
9 ἐπιγείλει. περὶ νοήσας
πῶς τερον ἀναρεθῶν
πῶς Ῥώμῃ ἑξ ἑσθλῶν
περὶ ἑσθλῶν. Βιταλιανὸν
10 ὄνομα αὐτῷ, τῶν ἡ
χύταλα καὶ ὠμότητα
τα, φιλαλέον ἑσθλῶν
11 σιωμένον τῶν Μαξιμί
ποπῶν ἐν μὴ τοῖς
μένοις χυαίως ἀπὸ
ἐκείνους φόβῳ μηδεὶς
σωθήσεται, πῶς τε
μίαν ἑξ ἑσθλῶν, νεανίσκ
σει ἀτολμων, καὶ τῶν
ἀχυνῆ, καὶ ἑξ ἡλικίαν
ζόντα, πῶς τερον

οἷς πῖναξι, δι' ὧν τὰ
 ἡπιὰ καὶ κρυπτὰ ἀγγέ-
 τοῖς βασιλευσὶν ἐπι-
 ρ. κελδεῖ ὃ αὐτοῖς, 13
 ἕως εἰς τὴν Ῥώμην κα-
 ῦσιν, ὅπως ἴνα ἐπιδικά-
 καὶ ἀνακεχωρήκοι τῶ
 ἰανῶ ἐν τῷ τῷ δικαση-
 κίσκῳ ἐνθα μόνον τὰ
 ἡπιὰ καὶ κρυπτὰ δοκῦντα
 τῆς βασιλείας τῆς βασι-
 λείας καὶ ἐξήταξε. διηλώσαί
 φέρουσι γράμματα πρὸς 14
 ἰμίνου ἀπόρρητα. ὅτι τῆ-
 ῶν τε πεμφθῶναι
 ἀσφαλείας τῆς βασι-
 λείας ποιήσασθαι ὃ βέ-
 λη διαλεχθῶναι αὐτῶ 15
 τερον, ἀπαγγεῖλαι τε τὰ
 ἀλλόμενα. διαχρησθέντων
 ἡνῶ περὶ τῶν σφραγί- 16
 ἡπιγνώσιν, πρὸς ποιημέ-
 ρων δὲ ἐρῶντάς π, οἷς εἰ-
 ποκολλοῖσιν ξίφου φο-
 ῶν. ἀπερ πάντα προῦχῶ-
 ῶς ἐκέλευσεν. ἐπὶ γὰρ νυκτὸς ἕως, ὡς περ ἐκεῖνον
 ἡνῶ ἡμέρας περὶ ἵνα, ἡνῶσιν αὐτῶ ἰδιάζονται,
 πῶν ἡ πλείους παρόντων. 18. οἷ μὲν γὰρ εἰδὲ περὶ ἡλι-
 οῖς ὃ περὶ σαφῶς ἵνα, περὶ ἡμέρας ἀνακεχωρήκεσαν.

arcana occultaque negotia
 significare imperatores con-
 sueverunt. Iubet itaque il-
 los intrare urbem ante lu-
 cem, ac dum adhuc in acti-
 bus occupatus esset Vitalia-
 nus, accedere ad eum intra
 cellulam, ubi res secretas
 atque arcanas ad salutem
 principis pertinentes scru-
 tari atque inquirere consue-
 verat: habere se ad eum li-
 teras arcanas à Maximino
 dicentes, ac velle etiam re-
 motoris arbitris, de rebus ad
 securitatem imperatoris spe-
 ctantibus cum illo colloqui,
 ac mandata principis expo-
 nere, simulantes. dein
 signis agnoscendis occupa-
 tum, pugionibus quos in
 sinu occultos haberent, de
 improvviso confoderent.
 Quæ scilicet omnia ex sen-
 tentia successerunt. Etenim
 ante lucem, quo tempore
 prodire illi mos fuerat, inve-
 niunt hominem pene solū,
 paucis tantum circumstan-
 tibus. quippe alii nondum
 venerant, alii, salutato, abie-
 rant priusquam dilucisceret.

Igitur vacante illo, ac paucis duntaxat ante cellulam inventis, ubi quæ supra diximus nuntiaverunt, facile scilicet intromissi sunt: porrectisque epistolis, contemptam eum signa diligentius, prolatis pugionibus cœfodiunt, nudosque eos manibus præ se tenentes profiliunt, omnibus loco cedentibus. Nam id Maximini factum imperio putabant: quando idem sæpenumero etiam in eos facere consueverat, qui antea ipsi charissimi videbantur. Dein videntes media sacra via, proponunt epistolam Gordiani ad populum, literasque item ab illo consulibus ipsis cæterisque reddunt, vulgata etiam fama interfecti Maximini.

τα, τοῖς τε ὑπάτοις καὶ τοῖς λοιποῖς τὰ ἐπεσταλμένα διδιδίχα σκεδάσθαι τε ὑπὸ αὐτῆς φήμη, ὡς ἀρχὴ καὶ Μαξιμίου εἶν ἀληθινόν.

7. **Q**uod ubi auditum est, statim universus populus discurrere undique, furenti similis. Nam et si ubique vulgus semper ad res novas levissimum, tamen Romana plebs imprimis, quæ ex magna variaque etiam peregrinorum multi-

ἡσυχίας ἐν ἔσσει, ὀλίγα πρὸ τῆς οἰκίσεως, δηλωσάτω ἅπλῶς τὰ προσηρημένα, 19 δῖως εἰσεδέχθησαν. ἐπὶ δὲ τὰ χράματα, ἐκείνοι σφραγίσαι τὰς ὄψεις ἐπιλαοῦσθαι, προβαλόντες πεφίδια καὶ παύσαντες, φοισιν, ἔχοντες τε αὐτὰ πρὸ 20 πα, προσηδῶσιν. οἱ δὲ πτετες, ἐκπλαγῆτες ἀνεχσαν, οἰόμενοι Μαξιμίου κέλευσιν εἶναι. καὶ γὰρ ἐποίητο πολλάκις καὶ περὶ τὴς 21 κέντης εἶναι φιλάτους. καὶ δόντες ὅτι δὲ μέσης τῆς ὁδῆς, προσηδέασιν τὰ πρὸ δῆμον ἔργα Gordianῆς χράματα

τα, τοῖς τε ὑπάτοις καὶ τοῖς λοιποῖς τὰ ἐπεσταλμένα διδιδίχα σκεδάσθαι τε ὑπὸ αὐτῆς φήμη, ὡς ἀρχὴ καὶ Μαξιμίου εἶν ἀληθινόν.

1 **Q**uod ubi auditum est, statim universus populus discurrere undique, furenti similis. Nam et si ubique vulgus semper ad res novas levissimum, tamen Romana plebs imprimis, quæ ex magna variaque etiam peregrinorum multi-

λω, συκλύδων τε ἀνθρώπων, πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ γνα...

ης δ' κίνητον. ἀνδριάντης
εἰκόνες, πρῶταί τε πᾶσαι
λαξιμίνας κατεπαύοντο.
κρυπτὸν πρῶτον δ' ἄρ-
3 ν μῖσθον, ἀδελφῶν κ' ἀν-
πὸν ἠρόμενον, ἀκωλύ-
ξε χεῖτο. ἢ τε σύγκλητον 4
ἔδουσα πρὶν τὸ ἀκριβῆς
αὐτῶν Μαξιμίνας, ἐκ
ῶσις τύχης τὰ μέλλοντα
συντες, τὸν Γορδιανὸν
τῶ ὑπὸ σεβαστῶν ἀναγ-
7 τ. τὰς ὅτε Μαξιμίνας
ἀνατρέπεσι. συκοφαν-
7 ἴν κ' οἱ ἠρόμενοί πινων
ρηροί, ἢ ἐφόρον, ἢ ὑπὸ
δικηδέντων ἀνῆρῶντο.
9 ποί τε κ' δικαστῶν οἱ τῆς 6
ὡμότητον ὑπῆρξον,
7 τες ὑπὸ ὄχλου εἰς τὰς
ἐρρίπτηντο. φόντον τε
λαίτον ἐχέτο κ' μηδὲν
7 πῶντων ἀνδρῶπων. δα-
7 ἰς ἑαυτῶν, ἢ κ' ἀντιδί-
7 ἔν πρῶτασι ἀρραβίοις,
7 τες πρὸς πᾶσα βραχέων

dine constat, longe cæteris
mobilior est. Igitur statux
atque imagines Maximini,
cæterique honores statim
convulsi, clausumque antea
formidine odium, licentia
jam & potestate adepta, nul-
lo prohibente effundebant.
Quare senatus quoque fre-
quens, etsi de Maximino
certi nihil habebat, ex præ-
senti fortuna rem cõjectans,
abolitis illius honoribus,
Gordianum filiumq; ipsius
Augustos declaraverunt: sta-
timque delatores atque ac-
cusatores universi aut effu-
gerunt, aut ab his quos of-
fenderant occidebantur. Pro-
curatores autem, & qui jus
in illius crudelitatis ministe-
rium dicebant, tracti à ple-
be sunt, abjectique in cloa-
cas. Multi item infontes
occisi. nam & creditorem
suum quisque, & adversa-
rium in forensibus causis,
& ut quemque aliquis levif-
sima de causa oderat, impetu
in domum facto, bonisque
direptis trucidabant. Ita sub
specie libertatis pacisque
prætextu, civilis belli faci-

7 ἔχει μῖστος, ἐπαναβαίνοντες τε οἰκήσεων ἀποσοδοκί-
7 ἔμπρεάζοντες, ὡς συκοφάντας ἐσύλησαν τε κ' ἐφόρον
7 δ. ἐν προχίματι ἐλδιδερίας ἀδείας τε εἰρωικῆς, ἔργα

nora edebantur. Quin præfectum quoque urbi Sabinum, prohibere talia conantem, fuste capiti illiso macstaverunt. hæc igitur populus agitabat. Enimvero senatus, quando jam semel periculum subierat, metu Maximini nihil sibi ad sollicitandas ad defectionem provincias reliqui faciebat. Quocirca legationes undique ad rectores provinciarum mittebantur, electis è senatorio equestrique ordine clarissimis hominibus, cum literis, quibus senatus populique Romani mensexponebatur: qui procuratores ipsos hortarentur, uti communem patriam capefferent, curiamque Romanam tuerentur: persuaderentque nationibus ut in fide populi Romani perseverarent, cujus propriū antiquitus imperium foret, veterrimumque cum illis amicitix jus à majoribus institutum. Quocirca plerique legatis benigne exceptis, populos ad defectionem perpulerunt, quod scilicet pro-

πολέμῃ ἐμφυλίῃ ἐγένεσθαι καὶ τὸν τὴ πόλεως ἐχόντων μὲν πρὸς ἑαυτοὺς (Σαβίνου ὄνομα αὐτῶν) βεβήκωσι καὶ τὰ γιγνόμενα λωπιδόεντα καὶ τὰ κτηνολογία. καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν ἐν τέτοις ἰσχυρῶς ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ἀπαξ ἀναρρῖσθὲν τῶν δυνάμεων, φόβῳ τῶν Μακεδόνων πάντα ἔπειθεν εἰς τὸ σῆσαι ἀπὸ τῆς ἑδνῆς. πρὸς τοίνυν πανταχῶς πρὸς τὰς ἡγεμένους ἐξεπέμψαν, ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν τε τῆς συγκλήτεως αὐτῆς ἰππικῆς τὰ μάλιστα ἐκ αἰμάτων. γράμματά τε πάντας τῶν Ῥωμαίων συγκλήτεως γράμματα διὰ πρὸς τρέποντά τε τὴν ἡγεμένους σωμαίρεσθαι τῆ κοινῆς τριβῆς καὶ σωμαίρεσθαι βεβήκωσι τὰ δὲ ἑδνῆς πρὸς τὴν δημοσίαν αἰμαίνουσι, ὧν δημοσίαν αἰμαίνουσι τὸ κράτος ὅσιν, αὐτὰ

λα καὶ ἑσθῆκα ἐκ περὶ τῶν. 13. οἱ πλείους μὲν ἐν προσήκοντι πρὸς τὴν ἀρχὴν. καὶ τὰ ἑδνῆς ἀποστήσαντες ἑσθῆκα μίση τῶν

τυραννίδος, τὸς τε
καὶ ποσὶ ἄνθρωπος, εἰ τὰ
μὲν οὐρονοῖεν, ἀποκλεί-
εις, ποσὲ δέντο Ῥω-
μαῖοι. ὀλίγοι δὲ πνεύς ἢ διε-¹⁴
κλινοὶ τὸς ἐλδόντας πορ-
εῖς, ἢ μὲν πορρεῖς πορ-
εῖς ἰον παρέπεμψαν ὅς συλ-
βαῖων, ὡμῶς ἐκόλαζε.
λέν κτὶ τῶν Ῥωμαίων
εν τε καὶ γνώμῳ, ποι-¹⁵
εῖς ὡς.

Ῥομῶν δ' ἀπιγγέλιη τῶν
Μαξιμίνῳ τὰ πεπορ-
εῖς, σκυδρωπὸς τε ὡς ἔν
ἐλαίς πορρεῖς. πορρε-
ῖς τὸ ἔστυρὸν καλαπορρεῖς.
ἐν ἔν πορρεῖς καὶ δ' ἄλλοις
πορρεῖς ἐνδον ἐμεινεν ἡ πο-
ρρεῖς, καὶ τοῖς φίλοις πορρεῖς
ἐκτεν κοινέμεν. τὸ δὲ
τόπορρεῖς πᾶν τὸ σὺν αὐτῶν,³
ἐπέκεινα πάντες ἀνδρω-
πορρεῖς ἔγνωσαν μὲν τὰ διαγγελ-
ῖς, καὶ διοίδανον πᾶσιν
πορρεῖς καὶ τηλικύτων ἔργων
πορρεῖς ὀλμῶν καμνοτομῖα. ἐδὲ πορ-⁴
εῖς πνεύς ἐλεγέ πορ, ἔτ' εἰδέναι πορ πορρεῖς πορρεῖς.
ὡς ὁ Μαξιμίνος φόβος, ὡς μηδὲν αὐτὸν λαμδάνειν, πορρε-
εῖς.

nus laborabat. Igitur omni-
bus quicumque apud ipsos
magistratum gerentes cum
Maximino sentiebant, re-
pente ad unum occisis, ipsi
universi ad Romanos defe-
cerunt. Pauci tamen inventi,
qui legatos ad se missos in-
terficerent, aut ad ipsum
mitterent, adhibitis custo-
dibus. qui deinde omnes
exquisitissimis à Maximino
suppliciis affecti sunt. Hac
mens Romanæ civitatis, hic
animus fuit.

QUæ postquam Maximi-^{8.}
no nuntiata sunt, quan-
quam tristis ac solici-
tus, tamen illa se contemne-
re simulabat. ac primo qui-
dem alteroque die domi
quietus, ad amicos de eo ne-
gotio retulit. Cæterum ex-
ercitus omnis cunctique e-
jus regionis mortales, etsi
rem omnem intellexerant,
intumuerantque animi, au-
dacia rerum tantarum, ac
novitate: tamen pro se quis-
que tacebant, ac se ignorare
omnia simulabant. quippe
tantus erat Maximini metus,
ut nihil illum plane lateret,
omniumq; non solum ver-

ba, sed nutus quoque speciemque oris observaret. Tertio vero die convocatis in campum ante urbem militibus suis, Maximianus tribunal inscendit, atque ex libello orationem ab amicis compositam, in hanc sententiam recitavit: *Scio me vobis incredibilia nosaque dicturum, sed (ut ego existimo) non tam admiratione quam risu digna, Arma vobis vestraque virtuti non Germani inferunt, sepe desisti; non Sarmata, qui de pace nobis cotidie supplicant: Persa item, qui olim Mesopotamiam pervagabantur, nunc suas intra sedes quiescere boni consulunt, cum gloria in armis vestra, tum rerum a me gestarum periculo edocti, que jam tum illis innotuerunt, cum tuenti ripas exercitus profuimus. Verum (nequid magis ridiculum dixerim) Carthaginenses insanunt, atque sene infelicissimo & extremo jam aetatis delirante,*

εὐλαπιτῶς ἔχοντες τὴν ἑαυτῶν, δόξης τε τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, ἀρετῆς τε πείρα τῆς ἐμῆς παρὰ ξένων, ἃς ἐγνωσαν ὅτι ὅτι τῆς ὀχλαῖς στρατοπέδων ἠγέμευ, ἀνεχέσθαι αὐτάς. 10. οὐδὲν γὰρ (μὴ πῶς καὶ καταγέλαστον εἰπεῖν) Καρχηδόνιοι μεμῆσται, καὶ πρεσβύτων ἀλλοῖον ἐν ἐσχάτῳ γῆρας, πῶς φρονῶντα π

φυλάττειν τὸ πάντων ἐνον τὴν δὲ φωνῆς καὶ γλῶσσης φρεσίνενα, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄψεως ἰδέματα, ὁ μὲν Μαξιμίανος συγκαλέσει τα τὸν στρατὸν εἰς τὸ πεδὸν, 6 τε τῆς τρίτης ἡμέρας, ἀέλτε ἐπὶ τὸ βῆμα, ἐπιφραμεν τὸ βιβλίον, ὃ ὅρα ἦσαν σωτάξαντες πινεσφίλων, ἐξ ἀναγνώσεως λῆξε τοιάδε. Ἀπτα μέν 7 δα καὶ πῶς ἔδοξα λέξων ὑμᾶς. ὡς δὲ ἐγὼ οἶμα δαύματ, ἀλλὰ χλαδ 8 γέλωτ ἄξια. ὅπλα ἐμᾶς καὶ τῆς ὑμετέρας ἀνδρῶν ἑ Γερμανοῖ ἀίρων, ἔς πολκίς ἐνικήσαμεν. ἔ Σαυροτα, οἱ περὶ εἰρήνης ἐκασίκατεύοντες. Πέρσαι τε πάλαι Μεσοποταμίαν κατρέχοιτες, νῦν ἠσυχάζε

οὐκ ἢ βιασάμενοι, ὡς ὄφρ
 ἡ πᾶσι παύσει βασι-
 λίνι διαρρήντες στρατῶ, ¹¹
 ῥοῖς εἰς τὴν τῆ ἡγεμέ-
 ηρεσίαν ἀγκῆσι ραβδῶ-
 ῖα φέροντες ὄπλα, πᾶρ
 δὲν πλεον δευγτίων οἷς
 θυρία μονομαχεῖσι; τὰ
 καὶ αὐτοῖς γυμνάσια,
 καὶ σκώμματα, καὶ ῥυθ-
 ῖδέ τινα ὑμῶν ἐκπλητ-
 τὰ καὶ ῥώμῃ ἀγγελ- ¹²
 Βιταλιανὸς μὲν ἀνη-
 βόλω καὶ ἀπάληθοφείς.
 ωμαίων δῆμα τὸ κοῦ- ¹³
 δ' μετὰ βολον οὐκ ἀ-
 εἰ καὶ μέχρι βουῆς δρασύ.
 ἢ τρεῖς ὀπλίτας ἴδριεν
 ὡς ἀλλήλων ὡδ' ἐμε-
 καὶ παλίεμενοι, φάων
 τὸν ἴδιον κίνδυνον, ἔ
 ἰμελὼς ἐχθ. εἰ ὅ καὶ τα ¹⁴
 κήτε πρὸ ὑμῖν διήγει-
 ῖ θυμάζετε, εἰ τὸ μὲν
 ῖον σῶφρον, τραχὺ αὐ-
 ῖ κεί. τὸ δ' ὁμόθεπον, ἐν ¹⁵
 ῖσω βίῳ ἐκείνῃ παρ-
 ῖ. καὶ τὰ μὲν ἀνδρεία
 ῖνα τῶν ἔργων, φοβεραῖ

dubiū suasu an coactu, qua-
 se aliqua in pompa ludunt
 principatum. Quo enim fre-
 ti exercitu, cum apud eos
 proconsulis ministerio licto-
 res satisfaciunt? Quibus por-
 ro usuri armis, ubi prater
 lanceas exiguas ad feras ex-
 cipiendas, nihil sit telorum,
 proq; bellicis exercitationi-
 bus chori tantum, dictaque
 procacia, Et numeri qui-
 dam usurpentur? Neque ve-
 ro vos perterrefecerint, qua
 facta in urbe nuntiantur
 nempe Vitalianus per do-
 lum fraudemque occisus est.
 Quam autem lede instabi-
 leque sit Romani populi in-
 genium, quam prompta cla-
 morum tenuis audacia, no-
 tissimum scilicet vobis est. Si
 duos modo tresve armatos
 conspexerint, trudentes al-
 ter alterum, & proculcantes,
 ac suam quisque periculum
 fugitantes, publicum negle-
 xui habent. Quod si qua vo-
 bis etiam, qua acta sena-
 tu sunt, renunciauit, non
 est profecto quod miremini
 nostram illis contumeliam
 duriorē videri, atque ob
 id morum congruentiam
 vitamque illius luxuriosam
 nobis anteferri: quippe apud
 illos fortissima quaque ac

gradissima pro asperimis, 16
dissoluta atque bacchantia
pro mitibus voluptariisque
habentur. Quocirca no-

strum quidem imperium,
quoniam industrium atque
moderatum, reformidant:

Gordiani delectantur nomi- 17
ne, cuius infamia vita non
vos praterit. Igitur adver-

sus hos atque hujuscemodi
homines bellum vobis est, mi-
lites: si tamen id bellum ap-

pellandum. Nam ut mihi
quidem atque adeo ceteris
omnibus videtur, non prius

Italiam attigerimus, quam
illorum maxima pars va-
mos supplices liberosque suos

preferentes, nostris se pedi-
bus adsolvent, aut formidi-
ne degenerare fugam facient:

ut mihi liberum sit bona il- 20
lorum vobis contribuere, qui-
bus in perpetuum perfrua-

mini, Hac cum dixisset,
ac multa in civitatem sena-
tumque universum inter-

pellatim probra jecisset, ma- 21
nuumq; gestibus minabun-
dus, trucique vultu nutuque

oris quasi presentibus ira-
scens, profectioem in Ita-
liam edicit. Divisoque inter

περὶ συγροῦσσι. τὰ δὲ αὖ
να καὶ ἐκβέβηκα μέγα
ἡμεῖς δὲ ἠδονῆς ἔχουσι.

ὡς πρὸς τὴν ἐμὴν ἀφ-
ἔσαν ἐπισβεφῆ καὶ κῶσ-
17 ἀλλοστῆως διακείνται.

σαν ὅ τῳ Γορδιανῶ ὀνό-
ου τὸν δεξιβεβλημένον

18 ἔκ ἀγνοεῖτε. περὶ τὰ
τοικίους ἡμῶν ὁ πόλεμος

πισ ἔτος αὐτὴν καλεῖν
19 το. ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγῶμα

πλείστοι, καὶ σχεδὸν πόνυ-
μόνον Ἰταλίας ἐπιβα-

ικητηρίας θαλάσσης καὶ
πρωτείναντες, ἕως

αὐτὴς τοῖς ἡμετέροις
20 οἱ ὅ λοιποὶ δεξιβεβλη-
φαυλότητα φέρονται

ἕως ἄρτι ἐμοὶ τε καὶ ὑ-
ἐκείνων πάντα δευῶνα

τε ἀδεῶς λαβῶσι καρ-
21 Τοιαυτὰ πῶς εἰπὼν

σφηνά τε πολλὰ εἰς
μὴν καὶ τὴν οὐκ ἐκλιπτο

παρεστέλματο, ἀπορρί-
τε δεξιβεβλητὸς ἀπειλ-

τραχέσι περὶ σώπευ δέμασιν, ὡς πρὸς παρόντας ὄρι-
ἐπαγγέλλει τὴν ἐπ' Ἰταλίαν ἔξοδον. 22. διανείμας τε

πλεῖστα χεῖματα, μᾶς
υ δ' ἄλιπών, τῆς ὁδοῦ
πολύτι πλῆθ' ἐπα-
σρατῆ, πύ τε ὑπὸ
αίοις δυνάμιν. εἶπετο²³
ὡς ἡ Γερμανῶν οὐκ ἐυ-
ρόνηθ' ἀειθρὸς, ὅς
πλοῖς κεχέρωτο, ἢ πεί-
ς φιλίαν ἢ συμμαχίαν
ο. μηχαναί τε ἢ πολέ-²⁴
ίργα, ἢ ὅσα περὶ τῆς
φύσεως, ὧν ἐπεφέρετο. ἀλλ' ὅς
ιλατέραν τ' ὁδοῖ ποείαν
το δ' ἄ τ' ἢ τῆς ὀχημάτων
πτηθείων πανταχόθεν
μυθῶν. ἀφινδία γ' ἡ γυο-²⁵
τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ὁδοῦ,
περὶ οἴας, ὡς περ εἰώθη,
ὅς ἀλλοχεδίε ἢ ἐπι-
εῖ ὑπερείας, τὰ χεῖρῶ-
σρατῶν ἢ τῶν οἰζέο. ἐδ-²⁶
ι αὐτῶν περὶ ἐμψαι τὰς
αἰόνων φάλαγγας. ἐ-
ις γ' ἄ μάλιστα ἐπίσειεν,
ἀλλ' ὅς ἢ πρῶτοι ἀειπον
λέα, ἐδελονταί τε ὑπὸ
κινδυνῶν ἐπιχρῶν-
ι. ἐκέλευσεν ἔν αὐτοῖς φθάσαι τ' ἄλιπὸν δυνάμιν, ἢ τὰ
αἰλία χεῖρῶν προκαταλαβῆν.

milites ingenti stipendio, uno tantum die interjecto facere iter incepit, magnum secum exercitum atque universas adducens Romanas copias. Sequebatur eundem etiam Germanorum haudquaquam negligendus numerus, quos vel armis subegerat, vel in amicitiam societatemque adsciverat. Præterea machinæ & bellica instrumenta, quæque alia adversus barbaros comparaverat. Cæterum tardius iter faciebat, ob vehicula resque alias usui necessarias quæ undique importabantur. Nam cum repentinum id illi iter obvenisset, non cujusquam providentia, ut consueverat, sed tumultuario ac festinato ministerio, quæ erant militibus necessaria, colligebantur. Igitur præmittere Pannoniorum cohortes decrevit, quibus fretus maxime erat, quæque primæ imperatorem consalutaverant, atque ultro etiam pro illius salute omne periculum deposcebant. Iis igitur imperavit, ut cæteras copias præcederent, ac regiones occuparent Italiae.

2. **D**Vm in itinere Maximianus est, res interea Carthagini præter spem magnopere successerunt. Erat enim Capellianus quidam, senatorii ordinis vir, procurator Mauritaniz Romanis subiectæ, quæ ab ipsis Numidia appellatur. Ea gens munita exercitibus fuerat, à quibus barbarorum incurfus ac populationes coercerentur. Quare haud contemnendam militum manum circa se habebat. Cum hoc igitur Capelliano veteres Gordiano similtates ex forensi quadam disceptatione intercesserant: quocirca nomen adeptus imperatoris, successorem illi misit, atque abscedere provincia imperavit. Ille ea re indignatus, ac principi suo devotus, à quo magistratum quoque eum accepisset, omni coactio exercitu, cum quidem fidem tueri ac iusiurandum persuassisset, Carthaginem contendit, maximas valentissimasque copias secum adducens, virosque cum ætate florentes, tum omni ar-

1 **Κ**Αὶ οἱ μὲν περὶ Μακρινὸν ὠδοιπόρον. ἐν Καρχηδόνι οὐχ ὡς ἠλπυνοῦντα πρὸς τὰ πρῶτα πρὸς τὰς ἀρχαίας ἀποδοῦναι. 2 Καπελιανὸς γὰρ ὡς πρὸς τὰς ἀρχαίας ἀποδοῦναι. 3 τῶν Μαυρεσίων τῶν ἐπὶ τοῖς Νομάδων ὅτι καὶ τῶν. τὸ δὲ ἐν τῷ στρατοῦ πρὸς τὸν ὄψιν τοῦ περικλυτοῦ Μαυρεσίων τῶν βασιλέων, ὡς ἀνὴρ ἐπέχει ἀντιπρὸς τῷ βασιλεῶν. 4 ἐξ ὁπιδρομίας ἀπὸ τῆς ἀποδοῦναι οὐδὲν ἑαυτῶν δυνάμει. 5 Διαταφρόνητον στρατοῦ κλυτῶ. πρὸς δὲ τὴν Καπελιανὸν τὸν καὶ ὁ Γορδιανὸς χθῶς προσέκειτο ἀνωδοῦναι. 6 τῶν ἀρχαίων διαφορῶν τοῖνυν ἐν τῷ βασιλεῶν νόμον ὀνόματι, διὰ τὸ ἀπὸ ἐπεμψῆς καὶ τῶν ἐπιπρὸς τῶν. 7 ἐλθεῖν ἐκ ἐλάδου. ὅτι τὰ ταῦτα ἀγανακτήσας Μαξιμίνῳ καὶ τοσοῦτον ἰφ' ἑκὼν τῶν ἡγεμονίαν

σεύτο, πάντα τὰ στρατὸν ἀδρότους, ἀναπέσας τε Μαξιμίνῳ τῶν πρὸς τὸν καὶ τὸ ὄρκον, κατὰ λένε ὅτι τῶν Καρχηδόνων μιν ἄγων μεγίστην καὶ ἡγεμονίαν ἀνδρῶν ἡλικίας ἀκμάει

ποδῶν ὀπλῶν ἑξήρτυμένην, ἐμπε-
πολεμικῇ ἢ τῇ πρὸς
αἰσάροις μάχῃς σωη-
τοίμῳ πρὸς μάχας.
πληγῆ τῶ Γορδιανῶ
ὅς προσῶν τῇ πόλει,
τε ἐν ἑαυτῷ δ' εἶε λῶ,
αρχιδόνιοι ταραχθέν-
όμενοι ἐν πλήθει ὄχλω
ἰταξία στρατὸν δ' ἐλ-
νίκης εἶ), πανδημεί-
ς εἰσίασιν, ὡς δὴ τῶ
λιανῶ ἀππταξόμενοι.
νὸς μὲν οὐδ' ὁ πρεσβύ-
ς πνέει φασιν) ἀμὰ τῶ
αρχιδόνῳ ἐπιβλήαι,
νώσει χυόμενον, ἐν-
ὡ δὴ αὐτῷ Μαξιμί-
νῳ δὲ ὄρων ἐν Λιβύῃ
αχρον ἰσόρροπον, ἀνὴρ-
αυτὸν βρόχῳ. κρυ-
10
νης δὲ αὐτῆ τῆς τελευ-
τὸν ὅν αὐτῷ στρατη-
τα δὴ τῆ πλήθους εἰ-
χνομένης δὲ συμβο-
οὐ μὲν Καρχιδόνιοι ὄχλω πλείεις ἦσαν, ἀτακτοὶ ὅ κρη-
κῶν ἔργων ἀπαίδευτοί, ἀτε ἐν εἰρήνῃ βαδεία τε-
άνοι, ἑορταῖς τε καὶ τευφαῖς χαλάζοντες ἀει. 11. γυμνοί

morum genere instructos,
peritosque rei militaris, at-
que ex consuetudine præ-
liorum adversus barbaros
magnopere ad pugnandum
paratos. Ut vero nuntiatum
Gordiano est adventare ad
urbem Capellianum, & ipse
affectus est extrema formi-
dine, & perterriti Carthagi-
nenses universi, qui scilicet
in turba potius quam in ex-
ercitus aliquo ordine collo-
cata victoriæ spe, cuncti pa-
riter urbe effunduntur ob-
viam Capelliano. Cæterum
senex Gordianus (ut quidam
perhibent) simulatque ille
Carthaginem attigit, despe-
ratis rebus, quod Maximino
vires ingentes, nullas in Afri-
ca copias esse videbat, laqueo
se suspendit. Sed occultata
illius nece, filium sibi ducem
multitudo elegit. Ita ven-
tum ad manus est. Erant au-
tem numero quidem plures
Carthaginenses, sed inordi-
nati ac rerum bellicarum
imperiti, quippe in altissi-
ma pace educati, festisque
& deliciis emolliti, nudi-
que armis omnique belli-

co instrumento. Nam domo quisque pugionem, aut securim, aut venabulum, aut item præustas fudes, ut quisque poterat acuminatas, ad tuendum corpus extulerant. Contra Numidæ, jaculatores optimi, atque equitandi petittissimi, sic ut equos etiam infrenos virga tantum currentes moderetur. Quocirca facile Carthaginensium plebs in fugam versa. siquidem haud ferentes illorum impetum, omnes abjectis armis cõferim effugerunt, trudentesque inter se & proculcantes, multo sane plures ipsi invicem affligebantur, quã cædebantur ab hostibus. Hic & Gordiani filius cecidit, & quicumque eum secuti: sic ut præ multitudine interfectorum, neque discerni ad sepulturam funera potuerint, neque adulescentis Gordiani cadaver inveniretur. Etenim ex tanta copia fugientium pauci duntaxat urbem ingressi, coniectique in latebras, evaserant: cæteri ad portas con-

πωμάτων, μήτε νεκρῶν ἀναίρειν πρὸς ταφῆν ἤλυθεν. Δύω αἱ, μήτε τῷ νέῳ Γορδιανῷ σῶμα δὲ ρεθῆναι. 17. γὰρ φέροντες, ὅποι τε ἦσαν εἰσρύντες εἰς τὴν Καρχηδόνα ὅποι τε λαθεῖν ἠδυνήθησαν, σχεδαδέντες εἰς πᾶσαν πόλιν, οὕσαν μεγίστην τε καὶ πολλὴν, ὀλίγοι ἔκ πολλῶν

τε ὄπλων καὶ ὄργανων ποικύων. ἕκαστος ὃ ἐπεφέρετο καὶ ἠξιοφίδιον ἢ πέλαιον ἢ δόρυ τε ἐκ κυνηγεῖας. 12. βαρέας τε τὰς ἐμπειροτέρας τε μόνους, καὶ ξύλα καὶ κρηπίδες εἰς τὰ ἄρματα γήματα, ὡς ἕκαστος ἐκαστοῦ ἀποβλήματι τῶν ἵππων. 13. ἐποίητο οἱ δὲ Νομάδες, πρὸς τὸ δόρυ καὶ ἵππων σοι, ὡς καὶ χαλινῶν ἀνδρῶν δρομόνῃ τῷ δρόμον τῶν ἵππων. 14. κυβερνήται. ῥᾶστα ἔν ἐβέντων Καρχηδονίων τὸ πλεῖστον οἱ τῶν ἐκπομεινῶν πλεῖστον ἐμβολίω, πάντα ῥᾶστα. 15. τες ἐφυγον. ὠθοῦμενοι ἀλλήλων καὶ πατούμενοι πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου θύου ἐφάρησαν ἢ τῶν πολεμίων. ἔνθα καὶ τῶν διακῶν ὁ ἀπώλετο, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες, ὡς δὲ πλείονες

τὸ δὲ λοιπὸν πῆθ' ὅσων
 πύλαις σενονχοφίμε-
 ρηισδύαι παρδάζον-
 κάσσι, βαλλόμενόν τε
 ῥάκονπισῶν κ' ἠπρω-
 ον ὑπὸ τῆς ὀπλιτῶν,
 ἰρέτε, πολλὴ ἵοίμωγ' ἰο
 πάλιν γυναικῶν τε κ' ἰο
 ον, ὧν ἐν ὄφει οἱ φίλα-
 ὀλοισι. ἕτεροι δὲ φα-
 20 δὴ ταῦτα οἰκοι μεμε-
 δία γῆρας τῶν παρε-
 Γορδιανῶ ἀπιγέλη,
 Καπελλιανὸς εἰσελαύ-
 τ' Καρχιδόνα ἐδηλώ-
 ἀπογνώσει δὲ πάντων 21
 ὅ, εἰσελθὼν μόν' ὅ
 οἰκίσκον, ὡς δὴ κροθῶ.
 ἐξαρτήσας ἦς ἐπεφέ-
 ὄνης τὸν ῥόχιλον ἐν
 τ' βίαι ἀνεπαύσατο.
 μὲν δὴ τέλει ὁ Γορ- 22
 ἐχέισατος βιώσας τὰ
 ἀδαιμόνως, ἐν εἰκό-
 τιλείας τελευτήσας.

ferti, ac pro se quisque intra-
 re primi urbem festinabun-
 di, ab jaculatoribus Nami-
 dis, cæterisque armatis mi-
 litibus, contrucidabantur,
 maximo scæminarum pue-
 rorumque eijulatu, quorum
 ante oculos carissima pi-
 gnora occidebantur. Sunt
 qui perhibeant, ut primum
 Gordiano, qui propter seniū
 domi se continuerat, nuntia-
 tum sit, Capellianum jam in
 urbem pervenisse, deplorata
 salute, intra cubiculum se
 quasi dormiturum recepisse,
 colloque zonæ inserto, qua
 præcinctus fuerat, sibi mor-
 tem conscivisse. Hic finis
 Gordiani fuit, felicitis ante-
 acta vita, atque in quadam
 principatus imagine extin-
 cti. Sed enim Capellianus,
 Carthaginem ingressus, præ-
 cipuum quemque ex iis, qui
 è pugna superaverant, neci
 dedit: ac neque à templis
 despoliandis, neque à publi-
 cis privatisque pecuniis di-
 ripiendis abstinuit, aditisq;
 urbibus reliquis, quæcunque
 honores Maximini sustulif-

ὁ Καπελλιανὸς εἰς Καρχιδόνα εἰσελθὼν, πάντας τε τὸς
 οντας ἀπέκλειεν, εἶπες κ' ἐσώθησαν ἐν τῆς μάχης.
 ὅ τ' ἔτ' ἱερῶν συλήσεως, ἔτ' ἡρημάτων ἰδιωτικῶν κ' δη-
 ἀφ' παγῆς. 24. ὅτι τὰς λοιπὰς πύλας, ὅσαι τὰς Ma-
 sent,

sent, in his præstantissimum quemque morte, ceteros supplicio afficiebat : agros autem virosque concremandos militibus tradebat, prætextu quidem ulciscendi Maximinum: ceterum clanculum militum sibi animos concilians, ut sicubi res à Maximino titubassent, ipse ad occupandum principatum benevolis militibus uteretur. Ita se videlicet res in Africa habebant.

ἔπι πᾶσι οὖν τὰ Μαξιμίνα παρέλασαν, ἅλως ἔχων δὲ εὐνοῦν, τῆς ἀρχῆς ἀντιποιήσασατο. τὰ μὲν δὲ καὶ τὴν Λιβύαν ἐν τέτραις ἔω.

Postea vero quam Romæ audita senis Gordiani mors est, ingens perturbatio senatum populumque Romanum, ingensque terror invasit: extincto in quem unum spes omnes suas collocaverant. Neque enim illos præteribat, nemini jam parsurum Maximinum, cum sponte alienum ab ipsis atque hostili animo, tum iustis etiam causis & professo quasi odio succensentem. Itaque frequentes in unum convenere, ac de toto negotio deliberantes, quando se-

ξιμίνα τιμὰς καθήρηταις μὲν ἐξέχοντας ἐφ' ἑαυτῶν δὲ δημότας ἐφυλάττειν ἀρχὴν τε καὶ κώμας ἐμπόνημα ληλατῆν τε τοῖς πρώτοις ἐπέτρεπε, πρῶτον μὲν πτωχῶν καὶ ἀφ' οἷς εἰς Μαξιμίνον ἠμῶν τήκεσαν, λαμβάνοντας δὲ δυνάμιν ἐαυτῶν τῶν στρατιωτῶν μνῶμεν

ἔπι πᾶσι οὖν τὰ Μαξιμίνα παρέλασαν, ἅλως ἔχων δὲ εὐνοῦν, τῆς ἀρχῆς ἀντιποιήσασατο. τὰ μὲν δὲ καὶ τὴν Λιβύαν ἐν τέτραις ἔω.

Ως δὲ οἱ τὸν Ρώμην ἠλάθη ἢ τῆς πρῆξις τελευτή, ἐν πολλῇ ταύτης ἀφασίᾳ, ὅ, τε δὴ καὶ τὸν σὺγκλητῶν, μάλιστα Γάϊον τελευτήκοτον, ἠλπίκεσαν. ἠδὲσαν γὰρ οὔτε φησόμενον τινῶν καὶ φύσει ἀλλοτριῶς καὶ χθῆρος πρὸς αὐτὸς διέκρινε καὶ ἐπ' ἀλόγοις αἰτίαις μολογέμενοις ἐχθροῖς ἐπ' ὠργίζετο. ἔδοξεν ἔν σ

δοῦν, καὶ περὶ τῶν παρακτεῶν σκέψασθαι. ἀπαξ τε ἀναρτάς κίνδυνον, πόλεμον ἄρχοντα, προσησιμένους ἐαυτῶν

τένας βαπλέας. ἔς ἠδέ-4
ν μείτα πλὴ ἀρχῶν, ὡς
τάλιν ἴδουσαν ἐξουσίαν, εἰς
ννίδα πάλιν ἐξουκίλη.
Ἰλθον ἔν ἑκείν τὸ σῶν
υνέδριον, ἀλλ' εἰς τὴν τῶ
νεῶν Καπετωλίου, ὃν τὴ
Ρωμαῖοι ἐν ἀκροπόλει.
λείσαντες ἔν αὐτῆς ἐν τὰς
ιμόνας, ὡπερ ἔπε μαρ-
τῶ Διὶ καὶ συνέδρῳ, ὅπι-
τῶ τε τῶν περὶ τοῦ μένων,
ἐξάμενοι τῶν ἐν ἡλικία
ζωίῳματι περὶ χόντων ἔς
ἱμαζον, καὶ τῶ ψιφοφο-
ἐχόντων καὶ ἄλλων ψή-
δρακριθειῶν τε καὶ τῶ
ε γνώμης, Μάξιμόν
Βαλβίνον ἀνεῖπόντες,
κράτορας ἐποίησαν, τῶ-7
ἰ ἡ ὁ μὲν Μάξιμοθ,
ε πολλὰς στρατοπέδων
ας χυόμενοθ, τῶ τε Ρω-
ν πόλεως ἐπαρχοθ κα-
ς, ἀνεπρόφως τε ἀξίας,
ἡσολήθει πῶρὰ τοῖς ὀ-
ς φρενῶν τε καὶ ἀλχνουίας

mel in periculum venerant, bellum-comparare decreverunt, duobus electis imperatoribus, qui Remp. pari potestate administrarent, ne rursus principatus autoritas in tyrannidem proveheretur. Convenerunt igitur non quidem in curiam, quo antea consueverant, sed in templum Capitolini Iovis, quod in arce summa præcipue venerationis Romani habent: ibi clausis foribus soli, quasi teste & confessore atque adeo rerum omnium inspectore deo, selectis qui ætate ac dignitate ceteros anteerent, de quibus suffragia ferrentur, duo ex omni numero, Maximus atque Albinus, plurimis suffragantibus imperatores creati. Horum Maximus cum sæpe exercitibus præfuerat, tum præfectura urbi egregie gesta, maximam ingenii providentiæque, præterea vitæ continentis opinionem vulgo de se præbuerat: Albinus autem, patricii generis homo, consulatu iterum gesto, multisque provinciis sine ulla querela ad-

σώφρονοθ. 8. ὁ δ' βασιλῆνοθ, χυόμενοθ μὲν ἀπατρί-
εἰς δευτέραν ἡ ἡσολήθειαν ἐλληλαλῶς, ἐδῶν τε ἡ ἡσολή-
mini-

mini-

ministratis, morum simplicior habebatur. Ita creati principes Augustique appellati, ac senatusconsulto omnibus imperatoris honoribus affecti sunt. Dum hæc aguntur in Capitolio, interea pop. Rom. (incertum, subjicientibus Gordiani amicis ac necessariis, an tantum rumoribus exciti) facto ad portas concursu, viam qua itur in Capitolium, totam conferta multitudine occupaverant: lapidesque & fustes ingerentes, rebus in Capitolio actis adversabantur, ac Maximum imprimis recusantes, severiorem scilicet, quam ut eum levis multitudo facile pateretur. Quapropter eo maxime offendebantur, clamantes identidem ac minitantes, utrunque se confestim occisuros. Nam ipsi ex Gordiani genere, principem sibi deposcebant, ut in familia nomineque eo nomen imperatorium remaneret. Albinus autem ac Maximus, equestri ordinis juventute, atque urbanis

ἐβόων τε καὶ ἰπέιλαν σκοτενεῖν αὐτὲς. 12. ἠξίον
Γορδιανῆ ἡγῆς βασιλέα ἀρεθῶναι, τότε τῆς αὐτοκ
εικῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐκείνῳ πρὸ οἴκῳ καὶ ὄνομα π μείναι.
Ἰ Βαλβίνῳ καὶ Μάξιμῳ ἐκ τῆς ἰστωρικῆς τῆς γαλιῶ

μενῶ ἀμέμπλωσ. τὸ
ἦδῶ ἀπλύσερῶ. τῆν
εστονίας ἐκείνης ἀειπέ
σεβασί τε ἀνηγρῶθης
καὶ πάσαις τῆ βασιλικῆ
μαῖς ἢ σύλλητῶ δὲ
Γματῶ αὐτὲς ἐκόσμι
9 Ὁ δὲ δῆμῶ, τῶτων ἐ
Καπετωλίῳ παραθόμε
εἶτε ὑποβαλόντων
Γορδιανῆ φίλων ἢ οἴκ
εἶτε γόντες ὑπὸ φόβ
παρασηήκεσαν τῆ πύλ
φράξαντες πᾶσιν τιμ
τὸ Καπετώλιον ἀνοδο
10 πλῆθει τῆ ὄχλων. λίθ
ἢ ξύλα ἐπεφέροντο,
παραθόντες τοῖς ὑπὸ τ
κλήτε ἐψηφισμένοις.
μάλις τὸν Μάξιμον
αυτούμενοι, σερρότερο
11 πόλεως. πολὺ τε τὸ ἐσ
φὲς ἔσχε πρὸς τὲς φα
καὶ κέρως τῆ ὄχλων.
δεδιότες, ἀππρέσκοιτο α

ίας, πάλαι στρατιώτης
οἱ ἐν Ῥώμῃ διέτριβον
πίσαντες αὐτοῖς ξιφηφό-
ρως, προέλθειν τε τῷ Καπε-
τῶν ἐβιάζοντο, καὶ ὅττι πλῆ-
ξύλων καὶ λίθων ἐκωλύ-
ν. ἔστε δὲ ὑποβάλλον-
τες, αὐτοὶ τὴν δῆμον
ἴσαντο. ὡς π παίδιον¹⁴
ν, τὸν Γορδιανὸν θυγατρὸς
αὐτοῦ, τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀνομα-
ζόμενον, ὅτι τὸν αὐτοῦ ὄνομα
ἔμελλαντες τοῖνυμ ἴσασ-
θαι αὐτοῖς πινὰς, καλεῖσθαι
αὐτὸν κομιδίω. οἱ δὲ
τες αὐτὸ ἀδύρον οἴκοι,¹⁵
ενοιοὶ ὅτι τὸν αὐτοῦ ὄνομα
ἔμελλαντες, δεικνύοντες
χλοῖς, Γορδιανὸν τὸν
ὄνομα λέγοντες, καὶ τῆ ὀνο-
μαστῆρῶν ἀποκαλέοντες,
ἴσαν εἰς τὸ Καπετῶν
ἔμενον ὑπο τῷ δήμῳ
ἰλλοβολούμενον. πῶς τε
ἴτε καίσεα αὐτὸ ἔπο-¹⁶

militibus, cum gladiis, undi-
que stipati, egredi Capito-
lio conabantur: sed lapidi-
bus ac fustibus coerciti: do-
nec, subjiciente nescio quo,
ad hunc modum populo
imposuerunt. Erat puer qui-
dam, infans adhuc, ex Gor-
diani filia natus, nomen avi
referens. Hunc igitur, sub-
missis quibusdam, afferri ad
se iusserunt: qui cum domi
cum ludibundum offendis-
sent, impositum in hume-
ros per mediam ferebant
multitudinem, plebi osten-
tantes, ac nepotulum Gor-
diani dicentes, vocantes-
que cum nominati: quoad
in Capitolium pertulerunt,
populo subinde acclamante
& conspergente puerum
frondibus. Quum itaque
senatus Caesarem illum de-
clarasset, quando adhuc per
aetatem repub. gerere non
poterat, & iam multitudinis
resederant, passi videlicet
sunt in aulam palatinam se-
nes imperatores commigra-

πῶς, ἐπειδὴ δὲ τὸν αὐτοῦ ὄνομα ἔχουσι οἱ οἷός τε ὡς περὶ τὴν αὐ-
τοῦ ὄνομα, τὸν τε ὄνομα ὁ δὲ ἴσασθαι ἔπαυσαν, ἠνέχοντο τε II.
θεῖν εἰς τὸν βασιλείου ἀυλῶν.

ἠνέχοντο ὅτι καὶ τὸν αὐτοῦ ὄνομα
ἔχοντες πᾶσιμα ὀλέ-

SEd incidit per eos dies ci-
vitati Rom. funesta ca-

Iamitas, orta de nimia duorum senatorum audacia. Nam cum senatus haberetur de publicis negotiis, duo ex militibus Maximini, quos in castris reliquerat, emeritæ jam ætatis, ad fores curiæ accesserunt, exploratum, quæ gererentur: inermes videlicet, tantumque subarmalibus & sagis induti. Constiterant autem pariter cum reliqua multitudo: sed ceteris ante fores præstolantibus, duosve ad summum curiosiores audiendi, curiam ingressi, sic ut ultra aram quoque Victoriæ penetrarent. hic senator quidam, deposito nuper consulatu, Gallicanus nomine, ac genere Carthaginensis, alterque item prætorius, Mæcnas, nihil tale expectantes milites. manusque adhuc sub sagulis habentes, repente adactis in corda pugionibus interficiunt. Etenim omnis senatus, ob recentem seditionem tumultumque supe-

κλήτε ἀήρ ὑπὸ ὑπαλείας μὲν νεωσὶ, Γοθηκανὸς ὄνομα
χιδόνιος ὃ τὸ γῆρος, καὶ ἕτερος σπληνικός τὸ ἀξίωμα
κίνας καλούμενος, ἐδέντε προσδεκῶντας ἴδὸς στρατώτα
τας ὃ τὰς χεῖρας ὑποκαθεμέναι τῆ ἐφεστῆσι, παύσει
καλακαρδίας, ξίφεσιν οἷς ἐπιφέρουσι ὑποκολλήσι.

Ἰριον τῆ Ρωμίωνων
ἀρχῆ καὶ ἐπέφασιν λαβ
δύο μὲν δράκους δύο αὐ
2 τῶν ἀπὸ συκλήτε. σωε
δεσαν γὰρ εἰς τὸ βελότ
πάντες, σκεψόμενοι τῶ
3 καθεστῶτων. μαδόντες
στραπῶν, ἔς ἐν τῶ στρα
δω Μαξιμίνου κατὰ
4 πει. ἦδη γὰρ πρὸς ἀφίξ
σπλείας ὄντες, καὶ δι' ἡ
οἶκοι μεμενηκότες, ἦλθ
χει τῆς εισόδου τῆς συκ
βυλόμενοι τὸ πρὸς τῆ
μαθεῖν, ὄπλων μὲν γυ
κίταις ὃ ἐδῆσι καὶ ἐφε
5 ἐσήκεσαν ὃ μὲν τῶ λοιπ
μα. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι
δυσῶν ἔμενον. δύο ὃ ἰ
πρὸς ἐργότερον ἐπακῶ
βυλομένων δελήσαντι
τὸ σωέδειον εἰσῆλθο
ἰδρυμένον βωμόν τῆ
6 ὑποκαθεμέναι τῆ
ἐφεστῆσι.

ὁ δὲ τὸ ἔσσαν εἰσιν τε καὶ
χρῶ, οἱ μὲν φανερώς, οἱ
φύβδω, ἐξιφιδόρω,
ιτήεια δῆθεν φέροντες
ῶν, δὲ τὸς ἀφινιδίως
εὐδόντας ἐχθρῆς. τότε
εραπῶ) πληγύτες, καὶ
ἰπερσοδικήτως ποροβα-
ε' δουηδέντες, περὶ τῆ
ε' ἐκείντο, οἱ ὃ λοιποὶ
ἰῶται τῆτο δεασόμενοι,
αγγύτες τῶ πάδει πῶν
κτιωτῶν, φοβηδέντες
: τὸ πῆθ' αὐδ τε ὀ-
όντες, ἐφυρν. ὁ ὃ Γαλ-
ῶς, ἐκδραμῶν τῆς συλ-
ε εἰς τὸν δῆμον μέσον,
ῆς τε τὸ ξίφ' καὶ πῶ
ἡμαλμένω, διεκελδέ-
ῶκειν καὶ φονδεῖν τὸς ἐ-
μὲν συλκλήτε καὶ Ρω-
ν, φίλες ὃ καὶ συμμά-
Μαξιμίνα. ὁ ὃ δῆμ' II
πειδεῖς, τὸν μὲν Γόγι-
δ' φήμει, τὸς ὃ ερα-
εὐς ὡς δουατὸν ὡ δῶ-

riorem, alii propalam, pars
clanculum gladios gerebāt,
quibus suam quisque salu-
rem ab inimicorum insidiis
tuerentur. Ita cæsi milites,
quod se de improvise defen-
dere haud quiverant, pro-
strati ante altaria jacebant.
Quo viso, cæteri confestim
expavescati commilitonum
interitu, simul populi con-
cursum formidantes, quod
erant inermes, fugam arri-
puere. Cæterum Gallicanus
raptim se curia in mediam
multitudinem proripiens,
gladiumque & manum stil-
lantem sanguine ostentans,
ad persequendos occiden-
dosque senatus populique
Romani hostes, amicos
sociosque Maximini, vulgus
adhortabatur. Quibus re-
bus inducta plebs, Gallica-
num faustis excipit accla-
mationibus, militesque la-
pidibus incessit, quatenus
licuit persecuta. Ceterum
cum se illi in castra recipis-
sent, paucis tantummodo
vulneratis, clausis portis, ar-
misque arreptis, castrorum
mœnia defensabant. Verum

εὐεθμον λίθοις. 12. οἱ ὃ, φθάσαντες, ὀλίγων πινῶν καὶ
έντων, εἰς τὸ εραπίπεδον καταφυγόντες, καὶ τὰς πύλας
ὡνάηλο κλείσαντες, ὄπλα ὃ ἀναλαβόντες, ἐφρέρην τὸ

Gallicanus, quando semel tantum facinus ausus fuerat, bellum protinus civile atque omnibus perniciosum suscitavit. quippe iustis efringi publicis armamentariis, in quibus pompæ magis instrumenta quam belli asservabantur, unde sibi quisque munimentum corporis accommodaret, apertisque item gladiatorum ludis, atque unoquoque propriis armis ornato: præterea cunctis, quæcunque intra domos aut officinas essent, hastis, gladiis ac securibus direptis, cum quicquid occurreret, furor in arma converteret, statim omnes conferti conglobatique ad castra contenderunt, ac velut urbem aliquam expugnatum, murum ipsum portasque circumfoderunt. Ceterum milites, utpote pugnandi peritissimi, pinnis, sese murorum clypeisque protegentes, sagittarum jactu crebro ac prælongis contis multitudinem repellebant. Postremo, cum jam defatigato populo sauciisque

magna ex parte gladiatorii

τείχῳ τῷ στρατοπέδῳ. ὁ
Γαλικανὸς, ἀπαξ πολμύ
ἔργον τιλικῶτον, ἐμοῦ
πόλεμον καὶ ὀλεθρον μέ
13 εἰρερε τῆ πόλῃ. τὰς τε γὰ
μοσίας ἐποδήκας τῆς ὀπλι
εἰτινες ἦσαν πρὸς πομ
μᾶλλον ἢ μάχῃ ἐπιτήδε
ἀναρρῆξαι τὸς ὄχλους ἐπ
πί, τε σῶμα ἕκαστος φε
δαυ ὡς οἶός τε ῥῶ, τὰ τε
μονομάχων κηλαγῶνα α
ξας, ἐξήγαγε τοῖς οἰκ
ὀπλοῖς ἕκαστον ἐξερτυμέ
14 ὅσα τε ῥῶ οἰκίαις ἢ ἐργ
εἰοῖς δόξα ἢ ξίφη, πελ
15 τε, πίνια διηρπάζετο. ὁ, τ
μῶ ἐν δεσπῶν, πᾶν τὸ ἐ
πλον ὕλης ἀξιομάχε ἐ
16 λῆιον, ὄπλον ἐποιεῖτο. ἀ
δέντες ἐν ἐπιλθον τῶ
πέδῳ, καὶ ὡς πολιορκήσο
αὐτὸ δῆθεν, προσέβαλλο
ταῖς πύλαις καὶ τοῖς τείχε
17 οἱ ὅσρα πῶ) μὲ πολλῆς
πειρίας ὀπλισμένοι τε

πάσης ἀπελθεῖν ἢ θέλη-
 , θεασάμενοι αὐτὸς οἱ
 πῶτα ἐπετραμμένους καὶ
 ὦτα δεδωκότας, ἀπίον-
 τες ἀμελέσερον, οἰομένους
 τυλμήσειν ἐπεξελθεῖν
 ἕως πλήθει τοσούτως ἀνοί-
 γτες ἀφινιδίως τὰς πύ-
 ἐπέδραμον τῶ δῆμῳ, καὶ
 τε μονομάχους ἀπέκτει-
 τῆ τε δῆμῳ μέγα τι πλῆ-
 ἀπώλετο ὠδόμενον.
 τοσούτον διώξαντες ὅσον
 πολὺ πρὸ στρατοπέδου
 ἵνα, πάλιν ἐπὶ πύλῳ, ἐν τῷ τε
 Ἰντεδθεν μείζων ἢ ὄρ-
 γῆ ἔτε δῆμῳ καὶ τῆς συλ-
 τῆ ἐξήρθετο. στρατηγὸς τε
 τελέροντο, ἐκ τε πάσης
 λίας λογάδες, ἢ τε νεο-
 πᾶσα ἠθροίζετο, ὅπλας
 λοχεδίοις καὶ τοῖς περὶ
 σιν ὠπλίζετο. τῶν δὲ
 ἐν πλείστον μέρος ὁ Μά-
 θῶ σὺν αὐτῷ ἀπύραχτος
 ἢ Μαξιμίνῳ πολεμή-
 οἱ ὃ λοιποὶ ἔμειναν ὡς
 ἰλίην φρεσίν τε καὶ πρᾶ-
 κεν αὐτῆς. 4. ἐκάστοτε ἐν τῷ

bus atque in vesperam ven-
 gente die, regredi in urbem
 decrevissent: conspicati mi-
 lites securitatem abeuntium
 (quippe minime ausuros
 putabant Romani, adeo
 paucos adversus tantam
 multitudinem castris eru-
 ptionem facere) confestim
 universi sese portis patenti-
 bus in vulgus illud homi-
 num concitavere. Ibi gla-
 diatores ad unum cæsi, ma-
 gnaque pars populi collisa.
 Quo facto, cum haud pro-
 cui castris recessissent, rur-
 sum sese intra munimenta
 receperunt.

ἐν τῷ τε ἔτε δῆμῳ καὶ τῆς συλ-
 τῆ ἐξήρθετο.

H Inc igitur major fena-
 tuti populoque Roma-
 no indignatio oborta.
 quare duces ex Italia omni
 probatissimum quenque de-
 legerunt, juventutemque
 omnem, collectam in u-
 num, subitariis armis ac
 tumultuariis adornarunt.
 Horum potissimam par-
 tem secum Maximus e-
 duxit, ut adversus Maxi-
 minum præliarentur: reli-
 qui ad urbis custodiam tu-
 telamque relictī. Interea
 quotidie ad muros castro-
 rum dimicabatur, sed pro-

12.

τῷ τε ἔτε δῆμῳ καὶ τῆς συλ-
 τῆ ἐξήρθετο.

X 4 fectu

fectu nullo, defensantibus superne militibus, istamque & fauciam multitudinem foede repellentibus. At Balbinus, domi se continens, populo per edictum supplicabat, ut in gratiam cum militibus rediret; quibus etiam omnium, quae patrauerant, oblivionem atque impunitatem pollicebatur. Sed neutris id persuasum, gliscente in dies malo, ac populo indignante, quod tanta multitudo tam paucis contemptui foret: contra militibus aegerime ferentibus, ea se à Romanis passos quae vix unquam à barbaris expectassent. Postremo, quando oppugnatio parum procedebat, visum ducibus intervertere omnes rivos, qui in castra pervenirent, ut milites aquarum penuria sinique conficerent. Igitur abscindendo obstruendoque cunctos à castris aquarum rivos avertebant. Sed enim intellecto periculo milites ac rebus desperatis, erumpunt universi patentibus portis,

εγρήσαντες. 9. προσπεισίντος εν παν το υδωρ ε στρατοπέδου
 ετερεα ρείθρα μετωχέτευον, εκκόπτοντες κη εισφράτι
 πας εις το στρατόπεδον εισόδους αυτη. 10. οι η στρατω η ορα
 τον κιδωνον, εν απογνώσει η χυόμενοι, τας πύλας ακοι

προβολαι. ερωτησαν
 δεν, περιμαχόμενων αν
 των στρατιωτων. οι η βαθυ
 νοι κη πρωσκόμοι, κη
 5 απηλ αγησων. ο η βαλβ
 οικου μένων, διαταγη
 προσδεις, ικέτε δε τον δ
 6 εις διαλλαχαις χρησται.
 τε στραπώταις υπιρχ
 αμνησιαν, αυειν τε πα
 7 διδου αμνησιματων.
 εδετερεα επειδε. τι η δ
 εκασοτε νηυξετο, ε μεν
 τε δημεα παξιυιηθη ε
 λιγων καταφρονηθωαι
 η στραπωτην αγανακτι
 επιδη ταδτα υπο Ρωμι
 ως υπο βαβαρων, πα
 8 το δη τελειωταιον, επ
 τειχομαχωντες εδεν εα
 τον, εδοξε τοις στρατηγοι
 κόψαι παντας τας εισ
 τας εις το στρατόπεδον
 γες υδατο, αυανει τε
 κη ενδεια, ρειθρων αυτης

τεξήλων. μάχης τε 11
 ὅς ἡρομένης καὶ φυ-
 ὦν δημότων ὅπῃ πολὺ τ'
 ε διώκοντες οἱ στρατῶ-
 ροῦθησαν, ἐπεὶ ὃ οἱ 12
 ταῖς συσδὸν μάχαις
 ενοι, ἀναπηδῶντες εἰς
 μαπα, τῷ τε κερῶ μῦ
 ιτες ἀπὸς καὶ λίθων
 ε, τῶν τε ἄλλων ὅς ἐξ-
 ἔλυμαίνοντο, ἐπανα-
 μὲν ἀλοῖς, δι' ἀγροῖαν
 κήσεων, ἐκ ἐτόλμησαν
 πῶ). κεκλεσμένων ὃ 13
 κίων καὶ τῶν ἐρασιπέων
 αἰς, καὶ εἴτινες ἦσαν ξύ-
 ξοχαί, (πολλὰ ὃ αὐ)
 πόλιν) πῦρ προσεπίδε-
 ἄσα ὃ, δὲ πικνότητα
 γμοικίων, ξυλείας τε 14
 ἐπάλληλον, μέγιστον
 τὸ πύρεως τὸ πῦρ ἐνε-
 ἰας πολλὰς μὲν ἐκ πύ-
 τοῖσιν πένητας, ἀποβα-
 ε δαυμασὰ καὶ ἀμφιλαφῆ κλήμαλα, ἐν τ' προσόδοις πύ-
 ε, καὶ ἐν περικίλῃ πολυτελείᾳ τίμα. 15. πῆθος τε ἀνδρῶ-
 ν ἑκατέλεθθη, φυγεῖν μὴ διωκτέων, δὲ τὸ τὰς ἐξό-
 ἀπὸ τῆ πύρεως προσκαλίθησθαι. 16. ὅσαι τε ὄλαι πύρεως
 ὦν διηρηπάγησαν, ἐκκαταμιξάντων ἑαυτὲς τοῖς στρατῶ-

congressique multitudinem
 fugientem in urbem usque
 persequuntur. Sed ubi iam
 statario illo certamine plebs
 inferior intra domos se re-
 ceperat, ac tegularum lapi-
 dumque & testarum jacti-
 bus desuper urgere cœperat
 milites, haud ausi illi ignota
 ædificia subire, clausis etiam
 domibus & tabernis, ignem
 januis ac ligneis ædificiorum
 projecturis, (quales in urbe
 plurimæ sunt) illico admo-
 verunt. Quo factum est ut
 partim crebritate insularū,
 partim lignea materia, bona
 pars urbis conflagraverit
 multique ex opulentis pau-
 peres facti, maximis atque
 egregiis amissis possessioni-
 bus, vel proventu uberrimis,
 vel splendore ipso & varietate
 pretiosis. Neque vero pau-
 ci extincti mortales, quod
 januis igne occupatis, pro-
 ripere se domo copia non
 fuerat, bonaque divitum
 directa penitus, immiscen-
 te se militibus studio ra-
 piendi facinorosissimo quo-

que, & tenui plebecula. Sed adeo pervagatum longe lateque incendium est, ut plus multo consumpserit, quam quantum spatii maxima quæque urbs ædificiis occupet. Dum hæc Romæ geruntur, interea Maximinus confecto itinere Italiam attingerat, ac sacrificato ad aras, quæ in finibus ipsis erectæ sunt, pergit iter facere: jussis arma tenere atque instructa acie progredi militibus. Sed cum & Africæ defectionem, & Romæ bellum civile, prætereaque res à Maximino gestas, iterque ejus hætenus conscripserimus: reliqua deinceps explicabuntur.

ταὺς πρὸς τὸ ἀρπάξαι κέρων καὶ ἀτελῶν δημοσίων τὸν ἡμέτερον πῦρ ἐλυμήνατο, ὡς μίαν τῆς μεγίστης πόλεως ἐλόκληρον δυνάμει τοῦ ἐξίποδῆαι. Καὶ τὰ μὲν τῶν Ῥώμων τοιαυτὰ ἐμαξίμινος ἀύσαι τὴν ποίαν, ἐπέση τοῖς τ' Ἰταλίοις. ὅστις τε ἐπὶ τῆς εἰωνώσεως, πῶς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς ἐγένετο, ἐπέση τε πάντα τὸν στρατὸν πλοῖς εἶνω, καὶ μετὰ τὸν πλοῖον παρεχόμενον. τῶ μὲν

εἰς ἀπόσασιν καὶ τὴν κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμφύλιον πόλεμον, Μαξίμινω παραθέντα, καὶ τῶν εἰς Ἰταλίαν ἀφίσχιν ἀπὸ λώσμεν. τὰ δὲ ἐπόμενα ἐν τοῖς ἐξῆς λεχθήσεθαι.

HERODIANI
HISTORIÆ DE
IMPERIO post
Marcum.
LIBER OCTAVUS.

ΗΡΩΔΙΑΝΟ
τῆς μετὰ Μάρκον
σιλαίας ἰσοειῶν βιβλ
ᾠδον.

I. QVAE post interitum Gordiani gesserit Maxi-

T' A' μὲν δὲ Μαξίμου παραθέντα μετὰ

ἔτελει τὴν ἡγεσίαν, ἢ τε εἰς
τὴν ἀφίξις αὐτῆ, Λι-
τε ἀπόστασις, καὶ ἢ ἐν
τῆς στρατιωτῶν πρὸς τὴν
ἑξαφορὰ, ἐν τοῖς περὶ
λέλεκται. ὁ δὲ Μακ-
κῆ ὄπισθας τοῖς ὄρεσι,
ἐμψέ σκοπῶν τῆς ἐ-
πιπέλας μὴ πνεύσας ἐνέδραι
ἀσπίδων ὀρέων, ἢ λόχμασι,
τε, κ' ὑφ' οἰοῦντο. αὐτὸς
ἀγαθὸν εἰς τὸ πεδίου
εἶτον, τὰς μὲν τῆς ὀπι-
λάστας ἐς τεβάρων
σχήματα, ὅπμῆκεις
ἢ βασιλείας, ὡς αὐ-
τῶν πεδίου διαλάβοιεν.
Ἐδοφόρα πάντα κλή-
σιν ὀχήματα ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἀμα τοῖς δορυ-
ὀπδοφυλακῶν ἐπι-
ατέρωθεν ἢ παρέθεν
τῶν καταφρέκτων ἰσ-
λαι, καὶ Μαυρέσοι ἀ-
γῆ, τοξότῃ τε οἱ ἀπὸ τῆς
ἡσ. καὶ Γερμανῶν ἰσ-
ἐγαπὶ πλῆθος ἐπίγε-

minus, iterque ejus in Ita-
liam, prætereaque Africæ
defectionem, & in urbe ipsa
populi ac militum seditio-
nes, superiore volumine re-
censuimus. Enimvero Maxi-
minus, posteaquam ad Ita-
liæ fines pervenit, præmissis
exploratoribus, qui specu-
larentur an ullæ in Alpium
convallibus & densissimis
sylvis insidiæ delitescerent,
ipse, in planum deductis mi-
litibus, jubet armatorum
acies quadrato agmine in-
cedere in longum porrectas
potius quam confertas: ut
ab iis quamplurimum cam-
pi occuparetur: cunctisque
in medium coactis impedi-
mentis, jumentisque & ve-
hicularum, ipse cum suis stipa-
toribus veluti subsidio se-
quebatur: aliis utrinque di-
scurrantibus cataphractorū
equitum, Maurisque jacula-
toribus, sagittariisque ex
oriente, & equitatu Germa-
norum: quos auxiliares ascie-
verat, quosque etiam præci-
pue opponere hostibus con-
sueverat: ut primos videlicet
impetus exciperent, fe-
roces audacesque initio pu-

μάχης. 6. οὐκείνος γὰρ μάλιςα πρὸς ὑβάλλετο, ἴν, ἐκιδέ-
τῶν πολεμίων τὴς πρῶτας ἐμβολὰς, θυμοειδεῖς ὄντες

gnæ viri, simul, ut si in discrimen veniretur, vilis potissimum barbaria illa periclitaretur. Sed ubi totam planitiem servatis rite ordinibus transmiserunt, ad Italiæ urbem perventum est, quæ Ema à cultoribus vocatur. Ea sita est in extrema planitie ad Alpium radices. Vbi specuatores atque exploratores exercitus narrant Maximino, vacuum relictam urbem: aufugisse omnes incolas, templorum etiam ac domorum januis incendio consumptis, atque omnibus, quæ vel in urbe vel in agris fuerant, exportatis aut igni corruptis: nihil aut jumentis aut hominibus alimentorum relictum. Quæ res grata imprimis Maximino fuit, quod idem cæteros quoque populos suo quemque metu facturos arbitrabatur, contra milites indigne tulerunt, quod ab initio statim fame laborarent. Cumque noctem exegissent, partim intra patentes communesque omnibus domos, partim in planitie ipsa, statim sole

το ποιήσιν, οὐχ ὑπομένοντας ἢ ἔφοδον αὐτῶ. ὁ δὲ στρατὸς χεῖρο, ἀδύς ἐν ἀρχῇ λιμῶ πέρωμεν. II. Διαφυκτεροῦσιν, οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει ἐσ ἀδύροις καὶ κοινῶς πάντων οἰκ

καὶ ἀπολοῦμαι ἐν ἀρχαίῃ
 χη. εἰδὲ ἀρα καὶ κινδύ
 δέοι, εὐκαταφρόνητοι
 7 βαρβαροί. Ὡς δὲ πᾶν
 διον διήλθεν ὁ στρατός
 εὐκοσμίας τε καὶ ἀταξί
 πέσησαν πρώτη Ἰταλί
 λει, ὡς καλεῖται Ἡμῶν
 χεῖροι, περὶ καὶ ἡ αὐ
 ἀποτάτω πεδίω, ἰδρ
 πρὸ τῆς ὑπορείας τῶ
 8 πρῶτον. ἔνθα ὑποαυτῶ
 Μαξιμίνω οἱ περισύλα
 σκοποὶ ἔστραψ, ἡγήγει
 νὼ ἀνδρώπων εἶδὲ ἢ π
 πάνθημείτε πεφούχῃ
 πρήσαντας τὰς θυρά
 τε καὶ οἰκίαν, πάντα
 ὡς ἐν τῇ πόλει ἦτοι ἀχ
 μὲν ἐκφορήσαντας, α
 9 πρῶτον. καὶ μήτε
 ζυγίοις, μήτε ἀνδρώπο
 10 ταλελείφθαι ἔφας. ὁ
 ξιμίνω ἡσθη μὲν ἐπὶ
 Ἰταλιωτῶν ἀδύς φυγί
 πίζων πάντας τὰς δῆμ

ν τῶ πεδίῳ, ἀμα ἠλίῳ
 π ἐπὶ τὰς Ἀλπεῖς ἡ-
 λο. ἀπὸ ὄρη ἑσπέρμῆκη, 12
 τῆχος Ἰταλίας, ἡ φύ-
 ειρεν, ἑσπέρμῆ μὲν τὸ
 ἑσπέρμῆκατα ἵ, ὡς
 Ἰταλίαν διειληφότα
 εἶν, ἐν μὲν τοῖς δεξιόις
 ίας μέρεσιν, εἰς τὸ Τυρ-
 ον πέλαγ. Θ. ἐν ἵ τοῖς
 ς, εἰς τὸ Ἰόνιον κόλπον.
 ἵ ἵ ὕλαις δασείαις κὶ 13
 αῖς, τὰς ἵ διεξόδους ἐ-
 ἵ, ἡ δὲ κρημνῆ εἰς βᾶ-
 μέρισον ὑπορρώγους, ἡ
 τετρῶν τραχύτητα. σενω- 14
 ἀρεῖσι χειροποίητοι μῦ-
 ἵ καμῆτε τοῖς πάλαι
 ιώταις εἰργασμένοι.
 ἵ δέες ἕν πολλῶ διήει ὁ 15
 ὁς, ἐλπίζοντες τὰς τε
 ς κατειληφῆσθαι, περὶ εἰσέρχαι τε τὰς διόδους ἐς κωλύμῳ
 τῶν δὲ βᾶσεως. 16. ἡλπίζον ἵ κὶ ἐδεύεικεσαν εἰκότα, τῶ
 ὶων τεκμαίρομενοι πῶ φύσιν.

oriente ad Alpes accesserunt.
 Hi sunt longissimi quidam
 montes, vice murorum Ita-
 liae circumdati, atque adeo
 in altum editi, ut etiam supe-
 rare nubes videantur: itaque
 in longum porrecti, ut uni-
 versam Italiam comprehen-
 dant; laeva ad Tyrrhenum
 pelagus, dextra ad Ionium
 usque pertingentes: densis
 ubique nemoribus infessi,
 atque angustissimis callibus
 & rupium praerupta altitu-
 dine, scopulorumque aspe-
 ritate vix pervii, nonnullis
 tamen quasi semitis magno
 veterum Italorum labore
 manufactis. Quapropter in-
 gens transituum illac exer-
 citum formido tenebat, spe-
 rantem summa juga teneri
 jam ab hoste, nullosque non
 obstructos exitus ad se pro-
 hibendos. Neque is metus
 de nihilo erat, locorum na-
 turam contemplantibus.

Σ ἵ διέβησαν ἀκωλύ- 1
 τως, μηδενὸς ἐμποδῶν
 μέν. κατὰ βαίνοντες εἰς
 ἀλόπεδον, ἡδη ἀνευδάρρη-
 τι κὶ ἐπαμάνισαν. ῥᾶσά τε 2

Postea vero quam sine
 pullo impedimento supe-
 ratis Alpibus in castra
 descenderant, laeti scilicet
 omnes instauratis animis
 vitulabantur, nihilque non
 sibi

sibi ex sententia cessurum Maximinus arbitrabatur, ne locorum quidem difficultati fidentibus Italis, intra quas latitare ipsi & salutis suae consulere, praetereaque insidiari hostibus, ac locis superne imminentibus pugnam capessere potuissent. Sed ubi planitiem attigerunt, nuntiant exploratores maximam Italiae urbem Aquileiam portas occlusisse: Pannoniorum acies, quae praeverant, acriter murum oppugnasse: ceterum tentata te saepe, omnes incassum conatus evasisse, itaque jam defatigatos recedere, lapidibus scilicet & hastis magnaque sagittarum vi desuper ingruentibus. At Maximinus iratus Pannoniis, quasi parum impigre praeliatis, ipse cum exercitu reliquo accelerabat, sperans nullo negotio se illius urbis potiturum. Sed Aquileia prius quoque (ut erat ingens urbis ejus magnitudo) populo abundabat: & velut Italiae quoddam emporium ad mare sita, quasi que terminus Illyriae, copiam rerum

αὐτῷ πάντα προχωρ
Μαξιμίνῳ ἤλπισεν
λῶν μηδὲ πῶς διαχ
τεδαρρήκωτων, ἔνδου
πῆεν ἑαυτὸς καὶ σώζει
ναντο, ἢ δι' ἐνέδρας ἐ
λεσται, μάχεσθαι τε αὐ
3 ἐξ ὑποκειμένων χωρίων
νομένων δὲ αὐτῶν ἐν
δίῳ, οἱ σκοποὶ ἀπὸ γέφυ
λιγ' Ἰταλίας τῆ μεγίστην
ληϊαν ἢ χαλεμένω, κα
4 δαι. τὰς δὲ προπεμφ
φάλαγγας τῆς Παιόνων
θύμωσιν ἢ τήχουμαχῆσαι
λάκισ δὲ προσβαλι
ἀνύειν ἔδεν. ἀπαγορε
καὶ ἀναχωρεῖν βεβηομένο
δοις τε καὶ δόρασι, τόξ
5 πλῆθει. ὁ δὲ Μαξιμίνῳ
γανακτικῶς πρὸς τὰς ἐπ
γὰς τῆς Παιόνων, ὡς ἀμ
σερον μαχομένους, αὐτὸς
πρὸ στρατῶ ἐπέιγelo, ἐλθ
εῖν ἄσπασα εἰρήσειν τῆ πόλιν.
'Ακυληϊα καὶ πλείτερον

(ἄτε μεγίστη πόλις) ἴδου δῆμος πολυάνθρωπος ὡς, καὶ ὡ
π ἐμπορίον Ἰταλίας ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη, καὶ πρ
Ἰλλυρικῶν πάντων ἰδρυμένη, τὰ τε ἀπὸ τῆς ἠπειρὸς δὲ ἀ

quippe illa urbs & alias magnitudine cele-
bri, & tum ingenti multitudine infessa,

VIII, 2.

ἡ κατὰ κομιζόμενα
ἐν ἔμπορδεῖται τοῖς
• τὰ τε ἐπὶ θαλάσσης 7
τειρώταις ἀναγκῆα,
ἰσ' ἐκείνοις χάραξ
⊙ ἐκ τῷ ἄφορ⊙,
πένεις τῷ ἀνω γῆ.
Ἴνόν τε μάλιθα πο- 8
ν γεωργοῦντες, ἀφ-
ποτῆ παρῆιχε τοῖς
ον μὴ γεωργοῦσιν. ἐν- 9
ύ τι πληθῆ⊙ ἐπεδή-
ολιτῆ μόνον, ἀλλὰ
τε καὶ ἔμπορων. τότε 10
λλον ἐπολυπλασιάθη
⊙, τῆ ὄχλων πάν-
ἀγρῶν ἐκείσε συρ-
ι, πολίχνας τε καὶ
τὰς περικειμένους κα-
όντων, πῆσ ἀσάντων ὅ
τῷ τε μεγέθει τ' πό-
κα τῷ περὶ βεβλημένω
ὁ παλαιότατον, ἐκ τῆ
ε μέγας πρὸ τερων μὲν
ρειπτο, (ὅτε μὲν τῷ 11
ίων ἀχλύ μῆκετι τῶν ἐν Ἰταλία πόλεων ἢ τει-
ὀπλων δευδισῶν, μετεληφθῶν ὅ ἀντὶ πολέμων εἰ-
βαδεῖαν, καὶ τ' πρὸς Ῥωμαίοις πολιτείας κοινωνίαν.)
τῷ τὸτ' ἡ χεῖρα ἠπξέτο ἰσῆχος ἀναεώσκαδ, ἰά τ' ἐρε-

è continenti per terram flu-
viosq; conveclam navigan-
tibus suggerebat: & ab ipso
mari res ad usum eorum, qui
continentem colunt, neces-
sarias, videlicet superioribus
terris propter hyemis asperi-
tatem minus feracibus; ma-
xime tamen vinum, cujus in
ipsa regione maximus pro-
ventus est, vicinis gentibus
ne vitem quidem habenti-
bus, affatim suppeditabat. Ex
quo factū, uti super civium
ingentem numerum, etiam
magna vis hospitem ac mer-
catorū eam urbem frequen-
taret. Enimvero tunc etiam
aucta multitudo, confluen-
tibus illuc ex agris, quicun-
que oppidulis vicisque circa
relictis fidebant urbis magni-
tudini, ac verustis mœnibus,
dirutis quidem antea magna
ex parte: (quippe in tanta
Romanorum potentia, ne-
que murorum neque armorum
Italiae civitates indige-
bant, pacem altissimam agi-
tantes, atque in participatum
reip. alicite) sed tunc urgen-

te videlicet necessitate, reno-
vati

vatis instauratisque mœnibus, præterea turribus ac propugnaculis excitatis, totaque urbe ad eum modum communita, clausisq; portis, noctem diemq; universi pro muro stantes, hostem fortissime propulsabant. Duces erant summa potestate duo consulares viri lecti à senatu, Crispinus ac Menepilus, Hi maxima diligentia procuraverant, uti necessaria quæque in urbem impoterentur, sic ut diuturnior quoque sustineri oppugnatio potuerit. Erat item in urbe magna aquarum abundantia, partim ex puteis sane frequentibus, partim è fluvio muros præterfluente. ac pariter fossæ objectus & aquarum præbente copiam.

ἡ δὲ ἀνοικοδομήται, 13 τε καὶ ἐπάξις ἐγείρατο ἐν φερίξαις τῶν πόλιν, τὰς τε πύλας κ. τ. ε. πανδημῶν ὅτι τῶν νύκτωρ τε καὶ ἡμέρας ἰδρυμένοι, τοῖς περὶ 14 πεμάχοντο. ἐς ἑσπέρην τῶν καὶ πάντα εἶχον διπλοῦ ἀνδρες δύο σπείρας μὲν, ἐπιλεχθῆσαν τῆς συκλήτης. αὐτῶν Κεισίνου, ὃν Μιλιόκληϊτο. καὶ μεταπρονοίας τὰ τε ἐπιπάμπεισαι εἰσεκομίσαντες ἐκτένειαν εἶναι, εἰ καὶ ὅτι 15 ἔρα γυνοῖο πολιορκίας καὶ ὕδατος ἀφθορία φρεατίαι. πολλὰ γὰρ τὰ ὀρύγματα τῆ πόλεως. ποταμὸς τε περιρρεῖ τὸ τεῖχος, ὁμῶς παρέμβολὸν τῶν καὶ χρησίαν ὕδατος.

3. **H**is ita intra urbem comparatis, ut primum defendi muros diligenter clausasq; portas Maximinus audivit, decrevit mittere legatorum specie, qui illos alloquerentur, ac (si possent) referari sibi portas persuaderent. Habebat autem in

1 **T**Α' μὲν οὖν ἐν τῇ οὕτω παρεσκευασμένῳ Μαξιμίνῳ ἐπεὶ δὴ ἡλιφρεμεμένη καὶ κεκλιμένη γυνοκίως ἡ πόλις, πέμψαι ἐν χιμαλίαις τὴν κάτωθεν διαλεξίαν

εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτὸς ἀνοῖξαι τὰς πύλας. α. ἦν δ

ὁ χιλιάρχος, ὃ πα-
μὲν ἢ Ἀκυλῆια ἰω.
τε κ' ἰω, οἰκεῖοί τε
ες ἐνδον ἀπεκέλευτο.
οὐδ' ἐπεμψε σωῆτέ- 3
ἐκατοντάρχαις, ἐλπί-
ῆσα πείσειν ὡς πολέ-
αφικόμενοι δὲ οἱ ἄλλοι- 4
ἔλερον ὅτι ἄρα κελ' εἰ
μῖν ὁ κοινὸς βασι-
ὄπλα μὲν αὐτὸς κατα-
μι ἐν εἰρήνῃ, φίλον ὅ
πολεμῖς δέχεσθαι. σπον- 5
ῆ μᾶλλον κ' δυσίαις χρ-
νῆν ἢ φόνοις. μηδὲ πειρο-
παῖδα μέλεισθαι ἀπὸ δου-
δεμελίων ἀπόλυται,
αὐτοῖς τε πᾶσι δέξασθαι κ' πῶ
ἰδα σώζειν, διδούσης ἀν-
χρηστὸν βασιλέως ἀμνη-
σιν Γνώμην τε τῆς ἀμνη-
ντων. ἔτι αὐτὸς αὐτὸς 6
ἠῶται, ἀλλ' ἄλλοις. οἱ μὲν
ἄλλοις βίβει τοιαύτ' ἵνα
οὐ παρεστῶτες ἐβόων, ὡς
κυσσῶ εἶναι. ὁ δ' ἰω πᾶσι 7
ἰω, πᾶσι τείχει κ' τοῖς
γρῖς ἐφ' ἑσῶς, πᾶσι τῆς τα'

exercitu tribunum quen-
dam Aquileiæ civem, cujus
nati atque uxor, præterea fa-
milia omnis in urbe erant
conclusi. Quare eum centu-
rionesque nonnullos quasi
oratores mittit, sperans fa-
cile illius auctoritatem mu-
nicipes secuturos. qui ubi
muro appropinquarunt, in
hanc sententiam verba fa-
ciunt: *libere communem
Imperatorem pacem depose-
tis armis colere, seque ami-
cum pro hoste accipere, sa-
crisque faciundis vacare
quæque cadibus: miserari pa-
triam, paulo post, si obstina-
ti perstiterint, ruituram: li-
cere ipsi (si velint) una ope-
ra sibi quemq; Et salutis pa-
triae consulere. quippe obli-
vionem Veniamq; omnium,
qua fecerint, optimum prin-
cipem polliceri, quando ni-
hil ipsorum, sed omnia fo-
rent aliena culpa contracta.*
Talia quædam sub muro le-
gati magna voce pronuntia-
bant, sic ut facile exaudiri, si
non plane ab omnibus, cer-
te ab ea multitudine possent.
quæcunque supra muros
turresque constiterat. Et
enim taciti omnes legato-
rum dictis aures dederant.

τὰ μέρη φρερόντων, ἐπίκουεν ἡσυχάζωι τῆς λεγομένων.

Y

qua-

Quare metuens Crispinus, ne pollicitationibus illis (quæ vulgi inconstantia est) ad mutandum pace bellum, referendasque hosti portas, impellerentur, discursans ipse per muros rogare obtestarique singulos, uti audacter manerent fortiterque resisterent, neque fidem proderent senatus debitam P. Q. R. neve titulum servata ac propugnata Italia rotius aspernarentur: non promissis crederent perjuri fraudulentisque tyranni: neve item benigna oratione infascati, ruerent in manifestam perniciem: sed confiderent belli fortuna, ita plerumque dubia atque ancipiti, ut magnus interim numerus a paucissimis, qui potentiores creduntur, ab iis qui imbecilliores habeantur, victi superatique sint. Neve utique expavescerent exercitus illius magnitudinem, Nam qui pro altero dimicant, cum sua victoria felicitatem ad alios videant migraturam, minus profecto acriter decertant, quippe qui intelligant, se quidem in periculi participatum ad-

80 ὁ δὲ Κρισπίνου, φοβούμενος μήπως ἄτε ὄχλου τῶν χέσεσιν ἀναπείθεϊσθε, εἰρήνην τε ἀντὶ πολέμου ἐλόμενοι ἀνοίξῃ τὰς πύλας, πρὸ τῆς τοῦ τείχους, εἰδοὶ τὸ κῆρυξ ἐλθόντα μὲν τε διαρραλέως κῆρυξεν ἡμῶν. μηδὲ πρὸς τὴν σύγκλητον Ῥωμαίων δῆμον πείθεισθε ἢ κῆρυξ ἀπαμείβουσθε ἰταλικῆς ἀναστασίας. ἰσχυροὺς δὲ ὑποχέσεσθε τὸν πόλεμον τε καὶ ἀπαμείβουσθε μηδὲ χριστοῖς λόγοις δένοντας ὁλέθρου πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ πολέμου ἀμφοιβόλουσθε (πολλάκις γὰρ κῆρυξ ὀλίγων πρὸς ἡμῶν ἦσαν, καὶ δοκῶσθε ἀδενέσεροι, καὶ δεῖλον τὸ ὑπολήψασθε ἀνδρείας μείζονα μηδὲ ἐκπλήθησθε τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. οἱ μὲν γὰρ ὑπομαχόμενοι, καὶ τὸ παρ᾽ ἐσομένης ἀδουμονίας, ἡμῶν, μετριάξουσθε ἐπὶ τῷ πόλεμῳ τῆς μάχης,

πρὸς ὡς τῶν μὲν κινδύων ἀπὸ τοῦ μετέξεσθε, τὰ δὲ μ

ρυφάια τῆ νικῆς ἀλλ᾽
 ὡς περ τοῖς ὅμοις τῆς 14
 ἰδ᾽ ἄμα μαχομένοις, καὶ
 ἐπὶ τῶν θεῶν ἐλπίδες κρεί-
 ἔπειδ᾽ ἡ ἑταῖρα ἄλλων λα-
 οῦ, ἀλλὰ τὰ αὐτῆς σώζειν
 15. τό, τε εἰς τὴν μάχην
 τυμον, οὐκ ἔξ᾽ ἀνδρα κε-
 ρως, ἀλλὰ ἔξ οἰκείας
 κίης ἔχουσιν, ἐπεὶ καὶ τὴν
 πᾶσιν ὁ καρπὸς ἀλλοῖσι πε-
 ρεῖται. τοιαυτὰ πᾶσι λέγων
 16. πᾶσιν, καὶ πρὸς ἑκάστους
 ἰνῆ, φύσει μὲν καὶ ἄλλως
 σιμ᾽ ὄν, ἐν τε τῇ Ρω-
 μῶν φωνῇ δὲ πρὸς φασί-
 ῶχοις, ὁπρὸς κῶς τε αὐτῆς
 ἑσῶς, ἔπεισε μέντοι ἐν
 περὶ κειμένοις, τὴν τε
 βεῖς ἀπερὶ κίους ἀπέναι
 δειν. ἐλέγχετο ὅτι τῆ ἐν-
 17. ἰστὸς πολέμου ἐμμεμενηκέ-
 πονδῶν ἐνδον ὄντων πρὸς
 κίως τε καὶ ἡπιτοσκοπία
 ἑίρων, τὰ τῆ ἑσθ᾽ ἄσια ἀ-
 κελόντων. μάλιστα γὰρ τῆ
 18. ἰστὸς τῆ περὶ ἑσθ᾽ ἰτα-
 ῶν καὶ χρισμοῖς ὅτι πᾶσι ἐδί-

mitti, ceterum extremos
 victoria fructus ad alium
 perventuros. Qui autem
 pro patria pugnant, prae-
 quam quoad spe meliore esse
 debent (neque enim aliena
 occupare, sed tueri sua con-
 tendunt) etiam animo sunt
 15. majore, ut quos non alie-
 num imperium, sed sua
 quemque necessitas adiget:
 quoniam scilicet victoriae
 fructus ipsis potissimum de-
 beantur. Talia quaedam
 nunc singulis, nunc univer-
 sis ingerens Crispinus, homo
 suapte natura venerabilis, ac
 Romana facundia pollens,
 praeterea gratus omnibus,
 miti modestoque imperio,
 persuasit multitudini, ut in
 officio fideq; permanerent,
 iussitque legatos rebus infe-
 ctis ad Maximinum reverti.
 Dicebatur autem Crispinus
 ad bellum sic audacter susti-
 nendum, etiam haruspicum
 17. responsis, qui laeta exta
 nuntiarent, animatus. ete-
 nim magnopere fidem hu-
 juscemodi signis habere Ita-
 li consueverunt. Ceterum
 nonnulla quoque oracula
 ferebantur patrii cujusdam
 numinis, victoriam pro-
 mittentia. Belem vocant in-

τὴν δὲ ἰστὸς ἐπιχωρεῖ δεῖν νικῶν ἰσχυρομένω. 19. Βέλιον δὲ

digenz, magnaque cum religione colunt, Apollinem interpretantes: cuius etiam speciem pro urbe ipsa pugnantem, quidam è militibus Maximini visam sibi saepe in caelo affirmabāt. Quod utrum sic esse nonnulli putaverint, an id commentum placuerint, ad levandam infamiam tanti exercitus, qui bello impar foret aduersus minorem multo numerum oppidanorum, ut scilicet victi potius à diis quam ab hominibus viderentur, haud sane fatis exploratum habeo: cæterum novitas eventus cuncta credibiliora facit.

4. **P**ostea vero quam infecto negotio legati revertentur, ira & furore instigatus Maximinus, magis magisque accelerabat. Vt autem ad fluvium peruenit, qui ad lapidem duodecimū procul est ab urbe, invenit ipsam maxima alvei profunditate ac latitudine defluentem. Etenim anni tempore soluta vicinorum montium nives, quas longa hyems duraverat, maximum torrentem effecerant, sic ut nullo pacto transire exercitus posset. Nam pontem, quod opus

καλῶς τῆτον, σέβασίτε
φυῶς, Ἀπόλλωνα ἔει
λοντες. ἔκ τ' εἰκόνα εἰ
πνὲς τῆς Μαξιμίνας στρα
τῆς φανῆσαι πολλὰ κίς ἐ
ει ὑπὸ τῆς πόλεως μα
21 νλω. ὅπως εἴτε ἀληθῶς ἐ
τάδη ποῖν, ἢ καὶ βυλοφ
μὴ ἀχρημονεῖν τοῦτον
πρὸς ὄχλον δημοτῆς πο
λάθηνα μὴ ἀπὸ γόνια,
ἢ ὑπὸ θεῶν ἀλλ' ἀ μὴ ἔα
θρῶπων νενηκῆς, εἰ πε
ἔχω. τὸ δ' ὡς ἀδύξον τ'
βάτεως πρὶ πάντα πρ

1 **Π**λὴ τῶν ἀρέσβει
ἀρέκλων πρὸς Ν
μῖνον ἐπανεληθόντων,
καὶ θυμῷ χρώμενος πλ
2 μάλλον ἢ πείθει.
νῆλο πρὸς τινὶ ποταμῷ
5ω, ἀπέχοντι τ' πολεω
μεία ἐκκαί δεκα τὸ ῥε
ἔυρε διά τε μεγίστη βάλ
3 τλάτης φερόμενον. π
ὑπὸ κειμένων ὄρων τὰς
λθ δ' χειμῶνος παρείσα
να λύσσα ἢ ἔλθες ὡρα

μεγίστη τ' χερμάριου ἐργάζετο. 4. ἀπορος οὐκ ἔστιν ἢ διά

ερατώ. τὴν γὰρ γέφυραν,
 μέγα κ' ἑκάλιον ὑπὸ
 τὰ λαίβασι λέων γεφυρή-
 νων τετραπίδων λίθων,
 ἴσι καὶ ὀλίγον ἀμξανομέ-
 νω κειλημένον, διηρή-
 κθη καὶ καταλελύκεται οἱ
 λήσοι. οὔτε ἔν γεφύρας
 οὔτε νεῶν, ὅσ' ἔστις ἐν
 πᾶσι καθεστῆκει, Γερμα-
 ῖοι ἔτινες οὐκ εἰδότες τῶν
 ῥωμαίων ποταμῶν τὰ σφο-
 δρῆ κατὰ ῥῆνυμένα ῥά-
 κη, οἰόμενοι ὅτι ῥοαί τε
 ἢ χεῖρα τοῖς πεδίοις,
 ἢ παρ' αὐτοῖς (διὸ καὶ πᾶ-
 ρα ῥαδίως, μὴ σφοδρῶς
 μένε τ' ῥάματος) ἐπεί
 ἴσαντες ἅμα τοῖς ἰσ-
 θμῶν ἢ χεῖρα εἰδισημένοις,
 οὐνεχθέντες ἀπὸ λονπ.
 μὲ οὖν ἢ τριῶν ἡμερῶν
 υποποιήσαντες ὁ Μαξι-
 μῆ, τάφρου τῶν στρατῶν
 ἰδέσθαι, μὴ τινὲς ἐπέλ-
 θον, ἐμμένον ἐπὶ τῇ καθ' αὐτὴν ὄχθῃ, σκευόμενοι ὅπως ἔ-
 πο-
 ῶν γεφυρώσει. ὁ ἐπεὶ ὅτι ξύλων ἢ ἰσθμῶν καὶ νεῶν, ἃς ἔδει
 χθεῖσας γεφυρώσαι τὸ ῥεῖθρον, ἐπέβαλον τινὲς τῶν ῥωμαίων
 ἀλλ' εἰ) κενά οἰνοφόρα σκευὰ πεφορῆς ξύλων ἐν τοῖς ἐρή-

magnum atque pulcherri-
 mum veteres Imperatores
 lapide quadrato construxe-
 rant, pilis veluti quibusdam
 parvis sensim crescentibus,
 ruperant ac relolverant A-
 quileienses. Ita cum neque
 ponte, neque navigiis (quippe
 nulla suppeditabantur)
 transire exercitus posset, sub-
 stitit incertus consilii. Sed
 enim Germani aliquot, ignari
 quam rapido abruptoque
 impetu Italiae flumina defe-
 rantur, ratiq; sensim influere
 campos, quemadmodum a-
 pud ipsos consueverant (un-
 de etiam, quia minimum se
 concitant, per facile conge-
 lant) ausi seque & equos
 natando peritos alveo crede-
 re, vi fluminis ablati perie-
 runt. Igitur cum biduum
 aut triduum in tentoribus
 fuisset Maximinus, ducta
 circum exercitum fossa, ne
 qui de improvise in castra
 ruerent, stabat in sua ripa de-
 liberabundus, quonam tan-
 dem pacto, fluvium ponte
 jungeret. Sed in magna li-
 gnorum ac navigiorum pe-

nuria, quibus inter se junctis 10
pontem fabricaretur, nun-
tiarunt quidam è fabris, esse
permultas in agris illis de-
sertis inanes cupas, forma
rotunda, quibus videlicet
incolæ quondam ad vinum
importandum utebantur. ea
cum essent ad navium simili-
tudinem concava devincta
mox inter sese, scapharum
more innatatura videbātur.
Etenim ire pessum, vinculis
inter se constricta, ac vimi-
nibus desuper injectis & pul-
vere multo saburrata, non
poterant. Quod ubi factum
est, facile milites in ulterio-
rem ripam transgressi, sub-
urbanis ædificiis, quæ deserta
invenerunt, igni correptis,
vites arboresque exciderunt,
omnemque ejus regionis orna-
tum fœdaverunt. Siquidem arborum
comparibus ordinibus, ac
vitis inter se junctis & in
sublime erectis, ad festæ ce-
lebritatis speciem, quasi co-
tionis quibusdam redimita
omnis regio videbatur. qui-
bus radicibus excisis, exer-
citus ad ipsos urbis muros
ἐρτῆς ἡμάτι, σεφάων ἀν-
τεκμηθελο. 16. ἀπὸ πάντα ρι-
πίχῃ ἢ πείχῃ. κεκμηκόπ ὃ

μοῖς ἀρροῖς. οἷς ἐχέωντο
πρότερον οἱ κατοικῆντες
ὑπερσίαν ἐαυτῶν καὶ πᾶ-
πέμπειν τὸν οἶνον ἀσ-
11 λῶς τοῖς δεομένοις.
ὄντα κοῖλα δίκλῳ νεῶν,
λήλοις σωθεθέντα ἐπ-
ξεδαι μὲν ἐμελλεν ὠ-
σκάφῃ, μὴ παρενεχθῆσι.
δὲ, δὴ τὸ τε δεσμῶ τ
πάλ.ηλον, φρυγάνων
ἀνώθεν ἐπιβληθέντων,
τε τῆς γῆς μετρίως ἐς
σωρὰ θέντῃ χειρὶ π
12 κῆσασθῆ. ἐφεσῶτῃ ἔν
δραβὰς ὁ σφαλός, ὅπῃ τ
13 ἐχῶρει. τὰ μὲν οἰκοδομη-
τα τῆς πειρασίων ἔρημο-
ρισκον, ἀμπέλους μέντο
14 δένδρα πάντα ἐξέκοπῃ
ἢ ἐνεπίμπερασον, κῆτ
τερον τοῖς χωρίοις ὑπα-
15 σαν ὄραν κατήχων.
δρων γὰρ σοίχοις ἴσοις ἀ-
λων τε πρὸς ἀλλήλαι δ
πανταχόθεν ἠρτυμένω
ἐρτῆς ἡμάτι, σεφάων ἀν-
τεκμηθελο. 16. ἀπὸ πάντα ρι-
πίχῃ ἢ πείχῃ. κεκμηκόπ ὃ

ες μείναντες ἢ ἕξω το
 αὐτῶν, καὶ διαρεδέντες
 ὄχους καὶ φάλαγγας, περὶ
 τὸ τεῖχος, ὡς ἐκάστῃς
 ἐρεθισθέντες, μιᾶς
 αὐτῶν παυσίμενοι, τῶν
 ἢ εἰχοντο τῆς πολιορκίας.
 μίας τε ἐν παντοίας
 ἐφερον, καὶ τειχομαχῶν
 γὰρ ἀδένει, ἔδεν παρέλθ-
 ῖν τῆς πολιορκίας. πολ-
 ῖον χεδὸν ἐκάστης ἡμέρας
 λέγων προσβολῶν, καὶ
 ὅς τῶν στρατῶν ὡς ἄρ' συνη-
 ῶν τῆς πόλιν, μὲν πολ-
 βίας καὶ προθύμῃ μάχης
 ομαχῶντες ἀντίχον οἱ
 ὑλήστοι. νεῶς μὲν καὶ οἱ
 ἀποκλείσαντες, πανδημει-
 ῖμα παῖσι καὶ γυναιξὶν ἀ-
 τὲν ἐπάλλεων τε καὶ πύρ-
 ἀπομαχόμενοι. ἐδέ τις ἡ
 ἀχρηστὸς ἡλικία ὡς μὴ
 εἶχεν τῆς ἑσπέρῃ τῆς πατρίδος
 χης. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα,
 πρὸ τῆς πυλῶν ἕξωθεν ἦν,
 ὅς Μαξιμίνου στρατῶν καὶ
 πλο, τῆς τε ξυλείας τῆς οἰκοδομημάτων εἰς τὰς μηχαν-
 κατεκέρχλωτο, 23. ἐβιάζοντο ἢ τῶν τεύχεων καὶ μέρους τι

17 contendebat. Sed omnibus
 defatigatis, non fuit impera-
 toris consiliū, urbem ipsam
 statim invadere : sed extra
 teli jactum constituto mili-
 te divisoque in centurias &
 cuneos, ac partibus muri to-
 tius unicuique attributis,
 uno tantum die ad requie-
 sciendum indulto, statim de-
 inde oppugnare urbem ag-
 greditur. Igitur machina-
 mentis, omnifariam admo-
 tis, cum genus oppugnatio-
 nis nullum præmitteretur,
 plurima scilicet ac prope-
 modum cotidiana certa-
 mina edebantur. Etenim
 circumdatis velut indagine
 quadam muris, magna que
 vi atque alacritate pugnam
 capeffente milite, resistebant
 audacter Aquilejenses, clau-
 sisque templis & domibus,
 universi cum liberis & con-
 jugibus urbem desuper è tur-
 ribus ac propugnaculis de-
 fendebant. Neque erat ulla
 tam inutilis ætas, quæ pu-
 gnare pro patria recusaret.
 Cæterum suburbana omnia,
 & quicquid extra urbem æ-
 dificiorum fuerat, demolitus
 Maximinus, lignis materia-
 que omni ad machinas ab-

utebatur, quibus muri salte aliquam partem demoliretur: qua immissus exercitus diriperet urbem ac dirueret, totamque eam vastam mox desertamque relinqueret. Neque enim decorum sibi aut honorificum fore iter Romam arbitrabatur, nisi urbem delevisset, quæ prima in Italia obstitisset. Quocirca multa pollicentes atque ostentantes, ipse cum filio quem Casarem fecerat, obsequitabant militibus, eosque ad pugnandum aciter adhortabantur. Enimvero Aquileienses saxa desuper jaciebant, sulphurq; bifumine ac pice mixtum doliis, quorum manubria longiora, immittebant: atque ut primum exercitus muris successerat, ignibus injectis dispergebant unanimiter imbrium ritu. Quamobrem pix illa cum cæteris, quæ supra diximus, partes nudas corporis subiens, undique diffundebatur: sic ut miles loricas armaq; cætera, ferro excandescente, coriisque ac lignis ar-

καθελῆν, ἴν' ἐπεισελθῶν
 στρατὸς πᾶν τα τε διαρπῶν
 κατασκάλλας τὴν πόλιν.
 λόβοτον καὶ ἔρημον ἔχει
 24 καταλείπει. ἐδὲ γὰρ ἄλλοι
 τῶν ἑθνῶν ὅτι Ρώμῳ ὁδὸν δι
 πῆ καὶ ἐνδοξὸν ἔσεσθαι, μὴ
 πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλι
 ἀντιστάσης, καὶ θαυραδεῖ
 25 ὑποχέσεσσι τε ἐν δωρεῶν
 δεήσειν αὐτὸς τε καὶ ὁ υἱὸς
 ἔξω πεποιθήκει καὶ συστρα
 θεύοντες ἵπποις ἐποχέμε
 τὸν στρατὸν ἀπέπειδον λ
 ρῶντες, εἰς περὶ θυμίαν
 26 γείροντες. οἱ δ' ἄκυλι
 λίδοις τε ἔβαλλον ἀνωθ
 κιονῶντες θείω ἔχει καὶ ἀσφ
 τῶν, πῆσαν ἐλόντες, κοί
 σκῆδαισιν ἐμβαλόντες λα
 ἐπιμήκεις ἔχουσι, πυρῶ
 τες, ἅμα τῶν περὶ πλά
 τοῖς τείχεσσι ἔστρατον, κα
 σκεδάνηυσαν καὶ λαχέοντες
 27 βρε δίκην ὁμοθυμαδὸν. φ
 μένη δ' ἡ πῖστα σὺν οἷς κα

εἶρη, δνομένη ἔχει τῶν γλυμνωμένων μερῶν ἔσσωμαλος
 πᾶν ἐχει το, ὡς ἔχει τὸς δώδεκας αὐτὸς πεπυρωμένους ἀπορρίπτ
 καὶ τὰ λοιπὰ ὄπλα, ὧν ὁ σίδηρος ἐθερμαίνεται. τὰ τε ἐν θυρ

ξύλων ἐφλέγετο καὶ
κέλο. ὡ γὰρ ἰδεῖν γε- 28
μένους τὰς στρατιώτας
ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ σύλων
ἰσχυρὰ παρῆσαν ἐρρίμι-
σοφία τέχνης, ἀλλ' ἐκ
α μάχης πεποιημένα.
τὸ τοιαῦτε, πᾶσι πλείστον 29
στρατῶν, τὰς τε ὀ-
πισθῶν, καὶ τὸ πρῶτον
κρωπιεόζετο, τὰς χεῖ-
εἴτι γυμνὸν ὡ τὸ σῶ-
θ. ἀλλὰ μὴ καὶ τῆς 30
καὶς προσεγυμνωμένοις
ἐπέβδηον ὁμοίως
καὶ ῥητίνῃ δεδεδυμένοις,
καὶ τὰ ἀκρῶ βελῶν ἀκί-

χούσας. 31. αἱ ἀναφθεῖσαι φερέμεναι, ἐμπαρεῖσαι τῆς
καὶς καὶ προσεφυκῆσαι, ῥαδίως αὐτὰς κατέφλεγον.
ὡν μὲν οὖν πρῶτων ἡ- 1
μερῶν ἀντίπαλός πως καὶ
ὡστ' ἔμενε ἡ τύχη τῆς
ς. χρόνῳ δ' ἐλθνομένοις,
καὶ στρατὸς τῆ Μαξιμίμου
πρὸς ἐγένετο καὶ πλείων
ἀπὸ τῶν, ἀδύμως διέ-
η. ὅς γ' ἠλπίκεσαν μηδε 2
ὑπομενεῖν προσβολῶν,
ὅς ἀριστον οὐκ ἀντέχοντες μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδραγαθίας.

se, raptim abjiceret. Itaque
cernere erat milites arma si-
bi ipsos detrahentes, quæ
spoliorum speciem, abjecta
humi, commento magis ar-
tis quam vi pugnantium,
præferebant. Ex quo factum
est, ut plerisque militibus aut
oculi extinguerentur, aut
summæ oris partes, manus-
que item, & si qua præterea
nuda in corpore patebant,
ignibus labefactarentur. Sed
& machinis, quæ muro ad-
movebantur, desuper tædas
iniciebant pice ac resina
oblitas, quarum extremitas
mucronem veluti sagittæ,
haberet: quæ cum accensæ
deferebantur, infixæ inhæ-
rentesque machinis, facile
scilicet illas concremabant.

Sed primis sane diebus par
utrinque librata fuit pu-
gnæ fortuna: dein mora
injecta, minus minusque
jam alacer Maximini erat
exercitus, sed quia spe falsus,
tristiorque in dies. Nam quos
ne unum diem speraverant
suum laturos impetum, eos
non modo non cedentes,
sed resistentes etiam auda-
cissime animadvertabant.

Contra Aquileienses magis magisque in dies virium atque animorum implebantur: & assiduitate pugnandi peritiam pariter audaciamque consecuti, sic despiciabant milites, ut etiam jocarentur in eos & cavillarentur, nihilque non contumeliaz obeunti muros Maximino exprobrarent, tum in ipsum juxta filiumque nulla non jacerent probra. Quibus irritatus ac furens, cum effundere in hostes iram non liceret, plurimos è suis ducibus, quasi parum strenue atque acriter urbem oppugnant, extremo supplicio affecit. Quo factum ut infestior sibi atque iratior militem reddiderit, & contemptibilior fieret adversariis. Evenit præterea, ut Aquileienses commeatu rebusque cæteris abundarent, quoniam magna diligentia quæcunque ad homines aut equos sustentandos desiderantur, in urbem fuerant comportata: contra exercitus omnium rerum egenus, excisis feracibus arboribus,

οἱ δ' Ἀκυληῖοι ἐπερρατό τε καὶ περδυμίας ἐνεπίμπλαντο. τῆ τε χεῖρα τ' μάχης, πείραν κ' σὸς ὁμῶ περσλαμβάνον κατεφρόνεν τῶν στρατῶν κ' ἀποσκόπην ἐς ἐνυβείζεν τε τῶ Μαξίμινος ἔντι, εἰς τε αὐτῶν αἰδοῦν ἀπορρίπην δις κ' ἀγχαῖς βλασφημίαις ἐκείνῳ κινούμενῳ γῆς μάλλον ἐνεπίμπερσθηδαι δ' κ' τ' τῶ πολ' ἔδω ἀμείνῳ, ἐκόλαι πείρας τῶν ἡγεμένων ἰδίων στραπτῶν, ὡς δ' ραδύμως περσμένους τῆ τειχομαχίᾳ αὐτῶν περσχεύετο περσ τῶν οἰκείων, μῖσός τε γῆ. περσ δ' τῶν ἀντιπείρων ἢ καταφρένησις ἐβαινε δὲ τοῖς Ἀκυληῖοι πάντα ὑπάρχειν ἐκπείρα τειχιδίων ἀφ' ἑνίαν ἐ

λῆς περσ σιδῆς, εἰς τὴν πόλιν πάντων σεσωρδμένων ἢ ἀνθρώποις κ' κηλίεσιν εἰς Ἰοφὰς κ' ποταῖ ἐπιτήδεια. στρατὸς, πάντων ἐν σπάνει, τῶν τε καρποφόρων δένδρων

ων κὺ τῆς γῆς ἑὸ ἀμ-
 ιωμένης. μένοντες δὲ οὐ
 βωαῖς ἀποχεδίοις, οἱ
 οἱ ἑὸ γυμνῶ τῶ ἀέ-
 ρων τε κὺ ἠλίε βωί-
 μιῶ τε διεφθείροντο,
 πεισύνκτε τροφῆς ὄν-
 τε κὺ ἀποζυγίοις εἰσκο-
 ἐνης. πανταχόθεν γὰρ¹⁰
 Ἰταλίας ὁδοὺς ᾤδον-
 ντες ἦσαν οἱ Ῥωμαῖοι,
 οὐν τε ἐγέρσει κὺ πυλί-
 κήσεσιν, ἀνδραῖ τε ὑ-¹¹
 πότας ἐξέπεμψεν ἢ σύ-
 ρισὼ ἐπιλέκτοισι καὶ
 ἰν ἁπὸ Ἰταλίας πάσης
 σιν, ἰν, αἰγιαλοὶ τὲ πάν-
 λιμένες φρυγῶν, καὶ
 ἰ ἐκπλες συλχωρήται.
 τυσα κὺ ἄγνωσα ἔτι) Μα¹²
 φ τὰ ἐν Ῥώμῃ περὶ τὸ
 αἰτε λεωφόροι ὁδοὶ κὺ
 ποὶ πᾶσαι ἐφυλάθηοντο,
 ἠδένα διαβαίνειν, στωέ-¹³
 ἔτι, τὸν στρατὸν δεκῆντα
 ρκῆν, αὐτὸν πολιορκῆσαι, ἐπεὶ μήτε τῶ Ἀκκλητῶν
 ἐδύατο, μήτε ἀποσᾶς ἐκείθεν, ὅτι τῶ Ῥώμῃ χωρῆ-
 ἰά τὲ νηῶν κὺ ὄχημάτων ἀποείαν. 14. ἅπαντα γὰρ περὶ καλεί-
 ο κὺ στωεκέκλεισο. φῆμαι ὅ μείζες ἔξ ἑποῦ ἴτας ἀλη-

agroque omni pervastato,
 partim sub tumultuariis ten-
 toriis agitabant, partim sub
 aperto cælo tolerabant so-
 lem atque imbres. siquidem
 nihil alimenti vel ipsis vel
 jumentis importabatur, ob-
 fessis omnibus Italix itineri-
 bus Romanorum diligentia,
 murisque & portis excitatis.
 Etenim viros cōsulares cum
 lectissimis ac spectatissimis
 hominibus ex Italia tota
 miserat senatus, qui littora
 portusque tutarentur, neque
 cuiquam potestatem face-
 rent navigandi: sic ut inau-
 dita incognitaque forent
 Maximino quæcunque Ro-
 mæ agitabantur. Quin viæ
 quoque omnes & calles, ne
 quis transiret, diligentissime
 servabantur. Ita eveniebat,
 ut exercitus, qui urbem ob-
 sidebat, ipse invicem obsi-
 deretur. Nam neque Aquil-
 eiam capere, neque Romam
 proficisci poterat, navigio-
 rum ac vehiculorum penu-
 ria: quæ omnia prius occupa-
 ta & cōclusa fuerant. Rumores
 quoque suspicionibus im-

majus

maius augebantur, esse uni-
versum in armis Romanum
populum: consensisse Italiam
gentesque omnes Illyricas,
barbarasque, quascunque
aut oriens aut meridies vi-
det, ad exercitum contra-
hendum, conjuratas in Maxi-
mini odium. Quare desper-
antes milites omnium eum
penuria laborabant, vixque
aquæ sitis habebant: quoniam
etiam populum sanguine &
cadibus de flumine haurie-
bant. Nam & Aquileienses
cadavera suorum, quæ hu-
mari non poterant, in flumi-
na præcipitabant: & qui ferro
morboque in exercitu pe-
rierant, itidem alveo demer-
gebantur: inter quos etiam
qui inopia ciborum confe-
cti, vix adhuc spiritum reten-
tabant. Cum igitur ad hunc
modum mæstus atque in-
ops exercitus esset, repente
dum sub tentorio quiescit
Maximinus, vacuo die à pu-
gna, cum plerique aut in ta-
bernacula, aut in suas quis-
que stationes concessissent,
visum est militibus iis, quo-
rum ad urbem Romam sub

15 θείας ἐδίδοντο, ὅτι
δῆμον ὁ Ῥωμαίων ἐν
εἶη, Ἰταλία τε πάντα σι-
πνύκοι, πάντα τε ἔδν
λυεῖν καὶ βαββα, τὰ
ἀναπολαῖς καὶ μεσημέ-
σεστων ἀγέροι. μὴ τι
μη καὶ ψυχῆ ὁμοίως Μα-
16 ὁ μεμίσθ). ὅθεν ἐ-
γνώσει ἦσαν καὶ πάντων
οἱ σεσπῆ), σχεδὸν καὶ
17 πρὸς αὐτῶν. ὁ δὲ υἱὸς μοιο-
πῶρα ῥιένιος ποταμῶ
αἵματι καὶ φόνους μεμι-
18 νον ὄπνετο. οἱ καὶ δ' Α-
σοι, τὸς ἐν τῇ πόλει τ
τῶνας οὐκ ἔχοντες ὅπο
ψωιν, ἐς τὸ ποταμὸν ἀ-
19 πῆεν. οἵ τε ἐν τῷ σεσπ
νδόμενοι ἢ διέφθειρε
νόσω, ἐδίδοντο τῶ ὀδ
οὐκ ἔχόντων αὐτῶν τὰ
20 Ἰσθμὸς ὀπιθήσεια. Παν-
πῆς ἐν ἀπορίας καὶ διε-
τὸν σεσπὸν κατεχέσσης, ε
δίας ἀναπαυομένης τῶ

ἐμίνα ἐν τῇ σκλωῇ, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνης ἐν ἀνέσει τῶ πε-
ῶσης, ὅθεν τε πλείων ἐς τὰς σκλωὰς καὶ τὰ ἐλκεχειρισμέν
φρεσὺς χυεῖα ἀνακεχωρηκότων. αἱ. ἔδοξε τοῖς σεσπῶ

τη Ρωμαίων πόλει
πεδον ἔχον περὶ τὸ κα-
νον ὄρεος Ἀλβαδόν, ἐν-
αἶδας καὶ γυναικας κα-
λοῖπεςσαν, φονεῖσται τὸν
μῖνον. ὡς πύταιντο 22
ρονίε καὶ ἀφραῖτε πο-
ίας, μηκέτι ὃ πορδοῖεν
ίαν ἕσπ' τρεθῖνε κατε-
λένε καὶ μεμσημένε.
ήσαντες ἐν ἐπίασι τῆ 23
ἰ αὐτῷ περὶ μέσῳ ἡμέ-
σασαθμένων ὃ αὐτοῖς 24
ῶν φρερέντων διρυφύ-
τάς τε εἰκόνας ἐν τῶν
ίων κατασπῶσι, καὶ αὐτὸν
πρὸ παιδὶ παρελδόντα
ωῆς, ὡς δὴ ἄρα εἰσγλέ-
οαῦλοῖς, οὐκ ἀναχόμενοι
ροοσι. φονδ' ἐπ' ὃ καὶ τὸι 25
χον τῆ σρετῆ, πάντας
ὡς ἐκείνω θυμήσεις φί-
ρίφαντες τε τὰ σώματα
βυλομένοις ἐνυβρίζην

monte Albano castra erant,
atque in his liberi eorum
conjugesque relictæ. neci
dedere Maximinum: ut ali-
quando à diuturna & inex-
plicabili obsidione requie-
scent, neque Italia bellum
inferrent in tyrannigratiam,
damnati omnibus & invis.
Quocirca occupata audacia,
sub medium ferme diem ad
illius tentorium contende-
runt, conspirantibus una
corporis custodibus. Ibi que
postquam de signis militari-
bus illius imagines detraxe-
runt, prodeuntem mox ten-
torio cum filio, ut ad eos lo-
querentur, continuo ob-
truncant, unaque præfectum
prætorio, & quoscunque
charissimos ille habuerat.
Projectaque ad ludibrium
cadavera, canibus dein vo-
lucrisque lanianda reli-
querunt, missis tantum Ro-
mam imperatorum capiti-
bus. Hunc habuit finem
Maximinus cum filio: ita
male gesti imperii dedere
ambo supplicium.

ατείνε ἔασαν κωσί τε καὶ ὄρμισ βοθῖν. 26. τῆ ὃ Μαξιμίνε
παιδὸς τὰς κεφαλὰς εἰς τὸ Ρώμῳ ἐπιμῆαν. πικτῷ
δὴ τέλει Μαξιμίνο καὶ ὃ παῖς αὐτῷ ἐχρήσαντο, δίκας
ρεθῖς ἀρχῆς ἕποχόντες.

6. **C**Aeterum exercitus hæ-
rebat, nece audita prin-
cipum. Neque enim
perinde omnibus grata, præ-
fertimque Pannoniis Thra-
cibusque barbaris, qui scili-
cet imperium illi tradide-
rant. Sed quando infectum
fieri jam nequibat, ferebant,
quanquam inviti, & se gau-
dere cum cæteris simulabāt.
Quare depositis armis, paca-
torum habitu, ad Aquileiæ
muros accesserunt: nuntia-
taque cæde Maximini, pete-
bant ut sibi portæ aperiren-
tur, amicis jam, qui pridie
hostes fuissent. Enimvero
Aquileiensium duces haud
passi, proponunt Maximi &
Balbini ac Gordiani Cæsaris
imagines, coronis & lauro
redimitas. Quibus ipsi ac-
clamantes, etiam hortaban-
tur exercitum, ut agnosce-
rent, salutarerentque, & lætis
exciperent vocibus quos se-
natus populusque Romanus
Imperatores elegisset. nam
Gordianos illos superiores
cum diis agere ævum. Sed
& forum rerum venaliū su-

1 **Ο** ἡ στρατός πᾶς ὠ-
δετο τὰ γινόμενα
τε ἀφασία ἦσαν, καὶ ἐπὶ
τῶν παραχθέντων πάντες
κοντοί. καὶ μάλιστα γε οἱ
νεοί, καὶ ὅσοι βαρβαροὶ ἦσαν
οἱ καὶ πρὶν ἀρχῶν αὐτῶν
2 χεῖρικοσαν. πρὶν τῆ ἐρ-
πᾶξ γινόμενῳ. ἀκούσαντες
ἔφερον δὲ ἀνάγκη τελευ-
τῆς αὐτοῦ τοῖς παραχθεῖσι
3 κρινόμενοις. κατὰ δὲ μὲν
τὰ ὄπλα, ἐνεῖρλωικῶ
τι προσήεσαν τοῖς τ
τοῖς Ἀκυλησίων, ἀγ-
τες τὸν φόνον τῆ Μαξ-
4 τῆς ἡ πύλας ἀνοίγειν ἢ
δέχεσθαι τε φίλους τῶ
ἐχθρούς. οἱ ἡ τῶ Ἀκυ-
στρατηγῶν τὰς μὲν
5 ἀνοίξαι οὐκ ἐπέτρεψαν
δέντες ἡ τὰς εἰκόνας
καὶ Βαλβίνου, Γορδι-
καὶ Σεβίτου, σεφάνοις καὶ
φῶναις κεκοσμημένας,

τε ἀφασίᾳ, καὶ τὸς στρατῶν ἡξίῳ γνώσει καὶ αἰε-
ἀφασίᾳ τε τὸς ὑπὸ Ῥωμαίων συγκλήτε ἀναδειχθῆ-
αυτοκράτορας. 6. Γορδιανὸς δὲ ἔλεγον ἐκείνους εἰς οὐ-
καὶ θεὸν ἀνακεχωρημένοι. προσέειπὸν τε ὑπὸ τῶν τει-

ὄνιον παρέχοντες πάν-
 ἑπιτηδείων, ἔρῳ ὦν τε
 κ' ὑπὸν κ' ὑποδύων, ἀφ' ὅ-
 ἧτός τε κ' ὑποδημά-
 ὄσα ἐδύατο παρέχειν
 σιν ἀνθρώποις πόλις
 ονῆσαι κ' ἀκμάζουσα.
 μᾶλλον ἔξεπλάγη ὁ
 σῶμεις ὅτι τοῖς μὲν
 αὐτάρκη ἦν, εἰ κ' ἐπι-
 πολιορκοῖντο, αὐτοὶ δὲ
 νει πάντων ἤν' ἐπιτη-
 τῶν διεφάρησαν. ἢ
 πάντ' ἔχουσαν πόλιν ὁ
 τὸς ἔμενε πᾶσι τοῖς
 ν, ἔχων τὰ χεῖράδην,
 πὸ τῆς τειχῶν ἐλάμ-
 ὄσα ἕκαστος ἐβέλετο.
 οντότε ἀλλήλοισι, καὶ
 λῶν μὲν καὶ φιλίας
 τς, ὅμιμα δ' ἐπι πολιορ-
 ῆς τειχῶν κεκλεισμέ-
 ἢ τῶν στρατῶν πρὸς αὐτὰ
 μένε. Τὰ μὲν ἐν χερσὶ τῶν
 ἠϊάν. ἐν τέτοις ἦν. οἱ

pra muros exposuerunt, ma-
 gna ciborum viniq̄ue copia,
 prætereaque vestium & cal-
 ceorum, rerumque adeo om-
 nium quas præbere homi-
 nibus posset civitas beata &
 florens. Igitur magis magis-
 que ea res exercitum obstu-
 pefecit, cogitantem fuisse il-
 lis abunde omnia, etiam ad
 longiorem obsidionem suf-
 fectura: contraque se magna
 egestate omnium, prius ali-
 quanto periculosos quam urbe
 omnibus circumfluente co-
 piis potirentur. Ita manente
 sub muris exercitu, & quæ
 cuique usui forent, inde su-
 mentibus, colloquentibus-
 que inter se, pacis erat ami-
 citiæque velut habitus, ma-
 nente adhuc obsidionis spe-
 cie, cum scilicet clausa mœ-
 nia Romanus circumfideret
 exercitus. Dum hæc ad A-
 quileiam geruntur, interea
 equites, qui Maximini caput
 Romam ferebant, magno
 studio accelerantes, patenti-
 bus ubique portis ac laurea-
 ta populorum frequentia
 excepti, stagnis paludibusq̄

ταῖς οἱ δὲ Μαξιμίνο κεφαλῶν κομίζοντες ἀπὸ τῆς Ἀκυ-
 ῦδοιπορήσαντες μὲν πάσης ἐπέξεως, οἷς ἐπιφοιτῶσιν
 τὴν λοιπὰς πόλεις, πύλαι ἀνοίγνυσι, κ' δαφνηφορῶν-
 πὸς οἱ δὲ μοι ὑποδέχονται. II. ὡς δὲ διέπλάσαν τὰς τ' λί-
 inter

inter Alcinum ac Ravennam
 enavigatis, Maximum in ur-
 be Ravenna invenerunt, de-
 lectos ex urbe & Italia con-
 trahentem milites, ac Ger-
 manorum auxiliares, qui be-
 nevolentiae nomine publice
 à popularibus missi fuerant,
 quibus olim Maximus cum
 imperio diligentissime præ-
 fuerat. Ergo paranti copias
 adversus Maximinum, re-
 pente occurrunt equites, ca-
 pita ferentes principum, vi-
 ctoriamque nuntiantes, &
 rerum prosperos successus,
 consensumque exercitus &
 populi ad eisdem colendos
 principes, quos senatus ele-
 gisset. His igitur præter spem
 nuntiatis, statim ad aras sa-
 crificatum discurretur, victo-
 riam canentibus universis,
 quam citra pulveris jactum
 sibi pepererant. Enimve-
 ro Maximus peracto sacrifi-
 cio Romam dimittit equi-
 tes, ut rem gestam populo
 narrent, & capita illa perfe-
 rant. Qui postquam perve-
 nere in urbem, atque infixā
 contis hostilia capita omni-

νας κὲ τεράζη μεταξ
 τίνε κὲ Ραβέννης, ὅτε
 Μαξιμῷ ἀλοκράτορ
 12 πρίβοντι ἐν Ραβέννη.
 Ἰός τ' ἀπὸ Ρώμης ἐπι
 κὲ τὸς ἀπὸ τ' Ἰταλίας
 13 δ' αὖ ἡδροίζεν. ἀφ' ἰλο
 κὲ Γερμανῶν οὐκ ὀλίγ
 μαχία, πειροθεῖσαι
 τῆ καὶ ἄνοιαν, ὡς ἔχ
 αὐτὸν ἀνώθεν, ἔξ' ἔ
 14 αὐτῆ ἐπιμελῶς ἀρξας
 σκιάζοντι ἐν αὐτῶ τ'
 μιν ὡς πολεμήσουσαν.
 ξιμίνε στρατῶ, ὡρο
 ἰππεῖς πλὴ κεφαλῶ
 Μαξιμίνε κὲ τῶ παιδ
 ερῆες, νίκῳ τ' κὲ δ' α
 ἀγέλλουτες, ὅτι τ' ἀε
 πὶς τὰ Ρωμαίων φε
 σέβει ἀλοκράτορας ἢ
 15 κλήος ἐποίησε. Ἰέτων
 ἐλπίδα ἀγέλλέντων
 σίαι τε βωμοῖς ἐυδύς
 ἡρῆλο, κὲ νίκῳ ἐπα

πάντες ὡν ἀκονίλι ἐνίκησαν. ὁ δ' Μαξιμ. Θ, καλλι
 ἐκπέμπει τὸς ἰππεῖς εἰς τ' Ρώμῳ ἀγέλλέντας τε τ
 χθέντα τῶ δῆμῳ κὲ πλὴ κεφαλῶ κομίτοντας. 16. ἐπει
 κοῖλο, εἰσέπεσύν τε εἰς πλὴ πέλιν, σικνύντες πλὴ κεφα

μὴ ἀνεγκολοπομένῳ,
ἄσι πείσῳ εἶπεν, ὅτι
ἰν ἔτι λόγῳ τῆς ἡμέρας
ἡς τὴν ἑορτήν. ἔτε γὰρ
ἰα τὴν ῥῆσιν ἢ μὴ πρὸς τὸς
ἑς τε καὶ τὰ ἱερά ἢ πείγε-
τέ τις ἐμένεν οἴκοι, ἀλλ'
ῥ ἐνδεκασῶντες ἐφέρον-
ωνηδόμενοι τε ἀλλήλοισ,
τὸν ἰσπὸδρομον σω-
τὴς ὡς πρὸ ἐκκλησιάζον-
χωρίῳ. ὁ δὲ Βαλβίνος,
τὸς ἐκατόμβαι ἔδυσ ἀφ-
γε πᾶσαι καὶ σὺ Γκλιητος,
ὅς τε ὡς πρὸ ἀποσισάμε-
πέλεων τῶς θυχέσιν
εἰμενον, ἔσφραίνετο.

ἔτα ἔδην ἀγγελίαι καὶ κήρυκες διαφνησῶροι διεπέμποντο.
Αἰτὰ μὲν καὶ τὸ Ρώμῳ,
ἑορτῆς εἶχεν ἕτως, ὁ δὲ
ἱμῶς ἐπὶ τὸ Ραβέννης
ἐπέση Ἀκυληία, δια-
τὰ τενάγῃ ἄτε ἔσφρα-
δαῦν πῶλα μὲ πληρέμενα
σὺ πεικειμένων ἐλῶν,
ἰ σόμασιν ἐς θάλασσαν
ἔνδεν καὶ τῆσαν ἡ κα-
νοὶ ὀπρωῆοι ἐπὶ πᾶσι
ἰ λῆμιλιν ἐκείνῳ. 3. δ. δὲ ἔν οἱ Ἀκυληῖοι τὴς πύλας

bus conspicienda præule-
runt, nemo utiq; verbis ul-
lis consequi posset festum
lætitiâque ejus diei: Nulla
quippe fuit ætas, quæ non ad
aras & templa festinaret: ne-
mo qui domi se continuerit:
sed ibant ceu lymphati, gra-
tantes invicem, atque in cir-
cum veluti futura concione
frequentes concurrebant:
Ipseque Balbinus hecatom-
bas immolabat, nullique
non magistratus, nulli non
è senatorio ordine lætabun-
di supra quam dici posset a-
gitabant, quasi securim cer-
vicibus imminentem excus-
sissent. Igitur nuntii legati-
que per omnes provincias
laureati dimittebantur.

DUmque ad hunc mo-
dum tanta Romanum
pop. lætitia tenebat, in-
terea Maximus Ravēna pro-
fectus Aquileiam pervenit,
transmissis paludibus, in
quas fluvius Eridanus ac vi-
cina exundant stagna, sic ut
per ora septem in mare præ-
cipitentur. Itaque indigenæ
patria lingua paludem illam
septem maria appellant.
Statim igitur Aquileienses

Z Ma-

Maximum referatis portis
 exceperunt; nullæque non Ita-
 liæ civitates legatos mitte-
 bant, principes viros, candi-
 datos ac laureatos; & deo-
 rum patriorum simulacra
 aureasque coronas, siquæ in
 donariis fuerant, compor-
 tantes, qui fausta omnia Ma-
 ximo acclamarent, & fron-
 dibus eum conspergerent.
 Quin exercitus etiam, qui
 Aquileiam circumfederat,
 pacato habitu prodibat lau-
 reatus, non tam vero con-
 cordique affectu universor-
 um, quam ficta benevolen-
 tia, & honore temporario ad
 præsentem fortunam prin-
 cipis accommodato: plerisque
 tamen indignantibus ac do-
 lentibus clanculum, quem
 ipsi elegerant, cecidisse, re-
 rum potiri quem senatus
 creaverat. Enimvero Maxi-
 mus, uno alteroque die sa-
 crificiis absumpto, tertio
 dein exercitum omnem in
 planitiem convocavit, atque
 ex tribunali ad hunc modum
 verba fecit. *Quam fuerit
 ex usu vobis pœnitentia, &
 reconciliata cum Romanis*

ἐξόλαζε, τῇ ᾧ βίτη τῶν ἡμερῶν συγκαλέσας ἐς τὸ πεδίου-
 τα ἢ στρατῶν βήματός τε αὐτῶν κατασκαδαδέντων, ἐλέξε
 δε, 8. Ὅσον μὲν ὑμᾶς ὤνησε μεταγόντας τε καὶ ταῖς Ρωμα

αὐοίξαντες ἕω δέχοντο,
 τε ὑπὸ Ἰταλίας πόλεις
 σβείας ἐπεμπον ἐπὶ τῶν
 τεύοντων παρ' αὐτοῖς ἀν-
 4οὶ λευχειμονῆντες καὶ δα-
 φόροι, θεῶν πατρίων ἐκ
 προσεκόμιζον ἀγάλματ
 εἰπνες ἦσαν σέφανοι καὶ
 ἐξ ἀναθημάτων. διφίμη
 καὶ ἐφυλλοβολῆντο ἢ Μ
 5μον. ὁ δὲ στρατὸς ἢ Ἀκυλ
 πολιορκήσας προσήκα
 τὸς ἐν εἰρηνικῶν γήματ
 φνηφόρο, οὐκ ἐξ ἀλ-
 μὲν δὲ ἀδέστως πᾶς, π
 ποιήτω ἢ ἀνοία καὶ πμῆ
 ἢ παρῆσαν ἐξ ἀνάγκης τ
 6πλείας τύχῃ. οἱ πλείς
 αὐτῶν ἠγανάκην καὶ λα-
 νόντως ἤλθεν, ἢ μὲν ἕα
 τῶν ἐπλεχθέντα βασι-
 καθρημένον, κρατῶντας
 7ὑπὸ συγκαλήτε ἠρημένους
 Μάξιμο ἐν τῇ Ἀκυ
 γνόμενον, πρώτης μὲ
 δευτέρας ἡμέρας ἱερερ

6

νήσαντας, πείρα μεμαθή-
 γε, ἀντὶ πολέμου μὲν εἰρή-
 ἔχοντες πρὸς θεούς, ὅς ὁ-
 μὸς ἔσθε, καὶ νῦν φυλάσσον-
 τὸν στρατιωτικὸν ὄρκον, ὅς
 τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σε-
 ν μυστήριον. καὶ ὁ ὑμῶν
 ἔλοιπε δὲ παντὸς τῆς
 ἀπολαύειν, τὰ πρὸς τῆ-
 ντας Ῥωμαίους τε καὶ συλ-
 ῖτω καὶ αυτοκράτορσιν ἡ-
 ἔς δὲ θεῶν καὶ πολ-
 ῖτων, καὶ μακρὰς
 δοχῆς, ὡσπερ καὶ ἀκολο-
 ῖται ἐπὶ τῷ ἀναβάτη, κρί-
 τῆς ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος
 λέξατο. καὶ ἄνδρὸς ἀνδρῶν
 ἢ κληῖμα ἢ ἀρχή, ἀλλὰ κοι-
 τῆς Ῥωμαίων δῆμῳ ἀνω-
 καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἢ τῆς
 πλείας ἰσχυρῶν πύχμων ἡμεῖς
 οἰκεῖν καὶ διέπειν τὰ τῶν ἀφ-
 σωῶν ὑμῶν ἐκχευόμεθα.
 τα ὅ μετ' ἀταξίας τε καὶ
 κατὰ τὸ πρόποντον, αἰδῶς
 καὶ πμῆς πρὸς τὸς ἀρχον-
 ὑμῶν μὲν ἀδύμονα καὶ
 ντων ἀνευθεῖν παρέξει βίον, τοῖς δὲ ἄλλοις πᾶσιν ἀνδρά-
 ς, κατὰ τὸ ἔθνη καὶ κατὰ πόλεις εἰρῶν καὶ πρὸς τὸς ἡγε-

gratia, re ipsa didicistis, pa-
 cem videlicet pro bello agi-
 zantes: servato etiam mili-
 tati iuramento, quod est
 unum Romani principatus
 mysterium sanctissimum.
 Quare debetis etiam deinceps
 huiuscemodi commodis
 fieri, fidem populo servantes
 senatuique Romanæ & nobis
 Imperatoribus, quos a nobi-
 litate & rebus gestis, longa-
 que serie generis, quasi per
 gradus quosdam prodectos,
 pari iudicio S. P. Q. R. ele-
 gerunt. Neque enim unius
 tantum hominis peculiaris
 possessio principatus est, sed
 communis antiquitus totius
 Romani populi. Siquidem in
 illa urbe sita est imperii for-
 tuna: nobis autem dispensa-
 tio tantum atque admini-
 stratio principatus una vo-
 biscum demandata est. Qui
 si ordinem, quem decet, ac
 modestiam retinebitis, si de-
 bitum principibus honorem
 ac reverentiam exhibebitis,
 cum ipsi beatam vitam bo-
 nisque omnibus affluentem
 adipiscemini: tum nationes
 ac civitates universa pacem
 colentes in officio permane-
 bunt. Videtis autem cuncti

ex animi vestri sententia, I+ μένους παίδω. βιώσε δέ
 domi sua quisque: neque in
 externis regionibus confi-
 stabimini. Vt autem bar-
 baras gentes pacem quietem- 15
 que tueantur, nobiscum erit
 hic labor. Nam cum duo
 sint Imperatores, facilius
 urbana res administrabun- 16
 tur, atque externa: praesto
 scilicet futuro facile alteru-
 tro, quocumque usus voca-
 verit. Neque vero suspice-
 mini, rerum superiorum me-
 moriam ullam superfore, 17
 aut in nobis (quippe nihil
 non iusti fecistis) aut in
 Rom. pop. nationibusque
 aliis, quacumque ob acceptas
 injurias desciderunt. Sit
 omnium oblitio, sit foedus
 constantis amicitiae fides-
 que benevolentiae ac mode- 18
 rationis sempiterna. Hac
 locutus Maximus, ac pec-
 unias magna copia pollici-
 tus, paucos Aquileiae com-
 moratus dies, Romam re-
 verti constituit. Igitur di-
 missis exercitu reliquo in
 provincias castraque pro-
 pria, Romam revertitur ipse,
 cum stipatoribus, iis quibus

19
 20. κὶ τὸ μὲν ἄλλο στρατιωτικὸν ἀπέπεμψεν ἐς τὴν
 καὶ τὰ οἰκεία στρατόπεδα. αὐτὸς δὲ ἐπαγγήθεν ἐς τὴν Ῥώ-
 μῶν τε τοῖς δορυφόροις, οἳ τὸ βασιλικὸν φρεῦσιν ἀρχῆ

τοῖς ὑπὸ Βαλβίνω στρα-
ομένοις. ἑπανήλθον ὃ κ' 21
πρὸ Γερμανίας ἑλληλυθό-
σύμμαχοι. ἐδάροσε γδ
ῶν τῆ δ'νοία, ἀτε κ' τῶ
κες ἐπεικῶς πρὸς τὸν
αὐτὸν ἵδιώτ' εὐν. εἰσιόντι 122
πρὸς τὴν Ῥώμην ὅ, τε
λβίνου ὑπὸ βύτετο, ἐπα-
ενθ' Ἐπιφανίου καὶ Σερα-
σύγκλητου κ' ὁ δ' ἡμ' ὅ
ημῶντες, ὡς περ' Ἰβηρι-
αίου τας ὑπεδέχοντο.

Ἰρχον ὃ τῶ λοιπῶ τ' πό- 1
λεως κ' πάσης δ' τα-
ς καὶ δ' κοσμίας, ἰδία τε
δημοσία πανταχῶ δ' ἀπ-
μενοι. ἔχαιρέ τε ὁ δ' ἡμ' ὅ
τοῖς, σεμνυόμενοι δ' πα-
δαις κ' ἀξίοις τ' βασιλείας
τοκράτορσιν. οἱ μέντοι, στρα- 2
τοῖς δ' οἰδαίνον τας ψυχὰς,
ἔτε τ' δ' οἰμίας τῶ δ' ἡμ' ὅ
ἔσκοντο, ἐβαρουῶτό τε αὐτῶ
πρὸ τ' δ' ἡμ' ὅ, κ' ἡ γ' ἀνά-
μω, ὅτι ἀρα ἔχον ἐκ συ-
ἡτε βασιλείας. ἐλύπου ὃ 3
τῶς κ' οἱ Γερμανοὶ παρόν-
ς τῶ Μαξίμω, ἐν π' τῆ Ῥώμῃ δ' ἡμ' ὅ, ἀν' ἀπάλυς γδ

imperatorum custodia in-
cumbebat, quique delecti a
Balbino fuerant, neque non
auxiliaribus Germanis, quo-
rum potissimum fidei confi-
debat, utpote quibus olim,
nondum adepto imperio,
cum potestate praefuerat. In-
gredienti urbem etiam Bal-
binus occurrit, Gordianum
Caesarem secum adducens:
senatus autem populusque
universus, laetis acclamatio-
nibus veluti triumphantes
exceperunt.

Post id autem, cum pu-
blice privatimque ma- 8.
gna modestia & gravita-
te imperium gubernaretur,
omnesque omnia bona di-
cerent, laetareturq; populus
& gloriaretur patriciis im-
perioque dignis principi-
bus, militum tamen ulcero-
si animi, populares illas ac-
clamations haud acquis au-
ribus accipiebant, ipsamque
illam nobilitatem grava-
bantur, indigne ferentes da-
tos sibi a senatu principes.
Angebant praeterea eos Ger-
mani quos in urbe secum
Maximus retinuerat. Nam
futuros vindices sperabant

siquid ipsi majus ausi forent: etiamque insidias suspectabant, ne forte ab illis per fraudem exarmarentur, memores Severi principis, qui etiam Pertinacis interfectores exauctoraverat, Cum itaque ludi Capitolini celebrarentur, deditis festo ac spectaculis omnium mentibus, repente dissimulatum diu sensum milites indicarunt. Namque ira instincti, ac vesano quodam motu unanimiter ad regiam conurrentes, senes principes ad necem deposcebant. Forte accidit, ut ne ipsi quidem inter se satis congruerent: sed (ut est regnandi inexhausta aviditas, atque incommunicabilis natura potestatis) uterque ad se summam imperii trahebat. Etenim Balbino claritudo natalium, atque iterum gestus consulatus; Maximo autem praefectura Urbis, & quod rerum peritus habebatur, animos faciebant: utrumque tamen patritia nobilitas, &

ἔξιν ἢ λπζον εἶπ τολμῶ
καὶ ἐφεδρῶεν αὐτοῖς ὑπο
πλιδον, εἰ πνε δόλω ἀ
ζωδεῖεν ἐκείνοι, καὶ ο
παρόντες ραδίως ὑποκα
45 αἶεν. τό, τε Σεβίηρε ὑ
δειγμα, ὅς τὸς Περτί
κα ἀποκτείναντες ἀπέ
5 δυν, εἰσηῖαι αὐτές. ὄπιτε
μένε ὃ ἀγῶν ὅ τῆ τῆ
πετωλίον, πάντων τε πᾶ
πανήγυριν καὶ τὰς θεὰς
σχολομένων, αἰφνιδίως
εἶχον γνώμην λανθάνει
6 ἐξεσησαν. καὶ ὁ θυμῶ
κρατήσαντες, ὁρμῆ ὃ ἀλι
χρησάμενοι, ἀνῆλθον ἐ
θυμαδὸν εἰς τὰ βασιλε
τοῖς τε προσβύτως β
7 λεδσιν ἐπεισηλθον. σι
βαινε δὲ κἀκείνεσ μὴ π
π ἀλλήλοισ ὁμονοεῖν, ἢ
οἰάσθ μοναρχίας ἐπιθυ
καὶ τὸ ἀκοινῶητον ἐν

ἐξουσίαις, ἕκαστος πρὸς αὐτὸν πῶ δυνάμιν ἀνδεῖλ
8. ὁ μὲν Βαλβίνος, κατ' ἀγῶν καὶ διπλῶ παραγ
ὑπατήσαν πρῶτῶεν ἀξιῶν, ὁ ὃ Μάξιμος, διὰ τ
ἔπαρχον τῆς πόλεως γεγονέναι, καὶ ἔχειν ὑπολήψεις
πειρίας παραγμάτων. 9. ἕκαστέρωδεν τε ἀγῶν εἰς ἀπαρ

ἄνους πλῆθος αὐτάρκεις
ὅτι θυμίαν μοναρχίαι ἐπέ-
δ' ὄφρα αὐτοῖς καὶ μάλιστ' ἀπο-
λείας ἀπὸν. ὡς γὰρ
ἴδετο ὁ Μαξιμίος ἀφί-
πτος ἐπ' ὀλόφρω ἀντὶ τὸς
αἰτωριανὸς καλεσμένους,
ἔλετο μετὰ πέμψαντα τὸς
ἰμανὸς συμμάχους, ὄντας
Ῥώμῃ, αὐτάρκεις ἐσμέ-
αν ψῆνα τοῖς ὀπίθετα δ' α-
ὁ δ' Ἰ Βαλβίνος, οἰόμενος
λον πνὰ ἔει καὶ αὐτὸς κα-
ρισμα, (ἦδει γὰρ τὸς Γερ-
νὸς τῷ Μαξιμῷ ἀνοου-
) ἐκάλυε, φάσκων ἕκ' ἐς
λύμῳ οὐδ' ἐς ἀντίστασιν
τὸς τῆς αἰτωριανῶν ἀφί-
πται, ἀλλ' ἐς τὸ πεποιῆσαι
Μαξιμῷ πῶ μοναρχίαν. 12
ὡ δὲ περὶ τῶν διαφέρον-
μ, εἰσδραμόντες οἱ στρατῶ-
μ ὁμοθυμαδὸν ἀπαλῆες, ἐκ-
νῶν αὐτοῖς τῆς περὶ τὰς ἀμ-
είας εἰσόδους φυλαπτόντων,
πᾶσι τὸς πρεσβύτας. 13

quantum satis esset, illustre
genus, ad summum impe-
rium stimulabant. Quæ res
imprimis ambos perdidit.
nam audito Maximus venisse
ad se occidendum milites,
qui prætoriani appellantur
arcessere statim Germanos
auxiliares statuerat; qui sci-
licet in urbe ipsa erāt, ac posse
resistere prætorianis vide-
bantur. at Balbinus dolum
contra se compositamque
aliquā suspectans fraudem,
quod studere Maximo Ger-
manos cognoverat, prohibuit
acciri illos: negans ad
prohibendos repellendosq;
prætorianos convocari: sed
id agi, ut summa rerum so-
lus Maximus potiatur. Ac
dum inter se ad hunc modū
disceptant, ecce tibi unani-
miter milites, impetu in au-
lam facto, turbatis januarum
custodibus, senem corripunt
utrumque, laceratisque
vestibus quas gerebant, vi-
lioribus sane, utpote domi se
continentium, nudos ipsos
ex aula abstrahunt, ac per
omnem ignominiam con-
tumeliamque cædentes irri-

ρρήξαντες ὃ ἄς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐδῆταις λιτὰς, ἀτ-
κοι διατρίβοντες, γυμνὸς τῆς βασιλείῃ ἀυλῆς ἐξέλκυσ-
τ' πάσης ἀσχυῆς καὶ ὕβρεως, παίοντες τε καὶ ἀποσκόπιον-

dentcsque senatorios Impe-
ratores, barbaraque & su-
percilia vellentes, neque ulli
parcentes corporis totius
Iudibrio, per mediam urbem
ad castra deducebant: ne oc-
cidere quidem illos in regia
decreti, sed lento mortis ge-
nere prius ex carnificare, quo
dolorem diutius perpete-
rentur. Sed ubi Germanos re
deinde cognita, raptis armis,
in auxilium concurrere nun-
tiatum pratorianis est, ita
14 tim illos nullo non Iudibrio
prius affectos contucidant.
Relictisque in ipsa via cada-
veribus, tollentes in altum
manibus Gordianum Cæsa-
rem, quando aliud nihil
occurrit, Imperatorem con-
salutabant: identidem ad
15 populum vociferantes, ja-
cere ipsorum manu, quos
populus ab initio recusa-
verat: electumque Gordia-
num Gordiani nepotem,
quem ipse Rom. pop. ad im-
perium compulisset. Hunc
igitur secum deducentes,
coiere in castra, clausisque
portis quieti agitabant. At
Germani ubi occisos proje-

τες τὰς ἀπὶ σικληίτης βασι-
λέας, γυρίων περὶ καὶ ὄφρα
απαρχμοῖς, καὶ πύσας
τὸ σῶμα τῷ λάβαις ἐμ-
φοινοῦντες δὲ μέσης
πόλεως ἐπὶ τὸ στρατόπε-
δον ἀπήγον, ἃ δελήσαντες ἐδί-
14 τοῖς βασιλείοις ἀποκτείν-
αλλὰ ζῶσιν ἐνυβείσαι,
ὅτι πλέον ἂν πάχυσιν ἀδύ-
14 το. ἐπεὶ ὅ τὰυτα πυδόμε-
οἱ Γερμανοὶ, λαβόντες ὅπ-
ἠπείροντο ὡς ἀμμουῦ
αὐτοῖς, μαδόντες οἱ πραι-
ριανοὶ ἀφικνεμένους, φονο-
σιν ἤδη πᾶν τὸ σῶμα λει-
15 βημένους τὰς βασιλέας.
καλαλιπόντες τὰ σῶματα
ῤιμμένα ἐπὶ τῷ λεωφόρῳ,
εἰμένοι ὅ τῷ Γορδιανὸν κα-
εχόντα, ἀποκράτορα τῷ
16 γορδύσαντες, ἐπειδὴ πρὸς
παρὸν ἄλλον ἐχέουρον, βοι-
τές τε πρὸς δῆμον ἔπι-
εἶσαν ἀπεκτονότες ἕς ὁ-
μῶς ἐκ ἐβέλετο ἐν ἀρχῇ

ξαι, Γορδιανὸν τε ἐπελέξαντο, ἐκείνους τε ἀπόγονον, καὶ ὃν αἱ
Ῥωμαῖοι ἐξεβιάσαντο. 17. ἔχοντες αὐτὸν, ἀπελθόντες ἐ-
στρατόπεδον, σικληίσαντες τὰς πύλας, ἠσύχαζον. 18. οἱ

οὐκ ἀποδόντες ἀνι-
στηναι καὶ ἐρριμμένους ὡς
ἐπίγονοι, ἐχ' ἐλόμε-
νον μάταιον ἕως ἀν-
εστηκότων, ἐπανήλθον
ἐαυτῶν καταγώγον.
μὲν δὴ τοιαῦτ' ἐχρή-
σαντο τε ἄμα καὶ ἀνο-
μοιοὶ καὶ λόγοι ἀξιοί
οἱ, ἀχρεῖς τε καὶ ἀ-
εὖ ἐπὶ τῷ ἀρχῇ ἑλληνι-
στῶν ὁ Ἰορδιανός, ὡς ἐπὶ 20
ἡλικίᾳ τρισκαίδεκα, ἀν-
εστηναι ἀνεδείχθη, καὶ πῶς Ῥωμαίων ἀρχῇ ἀνεδείξατο.

ctosque audierunt quorum
causa properaverant, cum
nollent irritum bellum pro
viris viros defunctis suscipere,
in sua diversoria revertuntur.
Hunc finem vitae habuerunt,
indignum videlicet ac nefarium,
sancti & venerabiles senes,
claritudine generis atque egregiis
meritis ad imperii fastigium
profecti. Caeterum Gordianus,
cum annorum esset ferme
tredecim, princeps ab universis
deklaratus, Romanum suscepit
imperium.

JOANNIS HENRI
BOECLERI
IN
HERODIANVM
ANNOTATA.

Lib. 1. Cap. 1. pag. 1, 2 & 3 continet Proœmiu
quo de Historiæ veritatis turbamentis agit
que consilium exponit & argumentum commendat.
scilicet, plerisque Historiarum Scriptoribus recepto.
fer Tac. 1. A. 1. & 1. H. 1. præsertim *Ioseph. proœm. in
quit. Iud. Dionys. Halicarnass. 1.* qui recte observ
σιωθ'ότας ἀποδίδου τοῖς ἀσσοιμίσι τῶν ἱστοριῶν λόγους, τα
in proœmiis historiarum reddi solitas pertinere part
argumenti, partim ad Scriptoris commendationem.
cyd. 1. Procop. Persic. proœm. ubi eleganter ait : πρέπε
ειῆ μὲν δεινότητα, ποιητικῆ ἢ μυθοποιίαν, ξυγγραφή ἀλ
*Rhetoricæ quidem gravitatem ; Poeticæ fictionem ; at
rica si de Historiarum scriptione veritatem convenire.
ceph. Gregor. lib. 1. ubi conciso ndronice super hoc
mento. Cantacuzen. initio Tertii.*

τὸ δ' ἀκριβὲς) *mallet Stephanus :* τὸ δ' εἶναι ἀ.
Sed bene se habet lectio : sive memineris τὸ ἐλέγχει
idem significare, quod τὸ ἀνακρίνειν, sive ita acceperi
ram & studium inquirendi veri, quatenus adhibuerit
ricus, in rebus tam longinquis non posse usque ad ἕδ
discerni, aut reprehensionem exponi.

1, 1, 2. ἐξ ἑπερὶ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν ε
ναρχίαν) *Ita Dio de Augusti principatu s2 principio :*
τῆς μοναρχείας αὐτοῦ ἀκριβῶς ἤρξαντο. *Ex hoc (Rom
profusum sub unius imperio ceperunt esse. Qui*

endus est cum *lib. 50. pr.* Adde *not. Velleian. ad*

1, 2. ἐγὼ δ' ἰσορῶν εἰς πῦρ' ἄλλων ἀποδεξάμεν (C) Ad-
est locus, qui *sine libri 2* legitur, hujus prorsum παρ-
θε: ἐμοὶ δ' σκοπὸς ὑπάρχει, ἐτῶν ἑβδομήκοντα πρῶξτε πολ-
σιλέων σωάζειν γράψαι, ὡς αὐτὸς οἶδα. *Mihi autem*
tum est septuaginta annorum res, quas habeam co-
mitas, sub diversis Principibus gestas, in unum corpus
hensas litterarum mandare monumentis. Cognitif-
ibi res voeat: quippe partim visas sibi auditasq, par-
periendo compertas, cum in publicis C principalibus
eris versaretur, sicut amplius explicat 1, 2, 5.

1, 2, 3. τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ Θουατέρῳ μὲν ἐγέν.)
Imperatoris res scripsere *Capitolinus, Aurel. Victor,*
miscell. Orosius 7, 15. Xiphilinus. Zonaras, Suidas Voc.
D. Excerpta Ptesciana ex Dionis 71. Aristides orat.
.1. & Ipse Marcus in δωδεκαβιβλω. Inter recentiores
um libellum de vita Marci scripsit summus vir *Con-*
Rittershusius, cui titulum fecit, *Speculum Principis*
ter boni: & ante hunc *Antonius Guevara Hispanus* in
ogio Principum, quod vocavit, Marcum non quidem
em historię, sed licentię novo genere, ficta narratione
am perfecti imperii adornatum exhibuit. Cum enim
us omnibus omnino virtutibus studuisse, optimeq,
um, qui unquam principatum tenuerunt creditus sit
asse, notante *Xiphilino*; adeo ut nec adulatio videat-
alem potuisse confingere, iudicio *Capitolini in Vero, II.*
mis idoneus visus est, qui in exemplum virtutis impe-
ię commendaretur, cuique etiam ea tribuerentur, quę
ria, diserte & seorsum non tribuerat.

1, 2, 4. λόγων τε ἀρχαιότητ (C) ἢ ἐρασιης) De studiis
i & Præceptoribus magna *Capitolinus Marc. 2 & 3.*
ilin sine Marci Suidas voc. Μάρκ. alii que.

1, 2, 3. τῆς τε προσιόντος δεξιέρου (C)) Inter consilia
ndę benevolentię est facilitas aditus, alloquii mansue-
s, respondendi comitas. vid. *Lips. monit. polit. 2, 7.* Hac
nulli utuntur *ex instituto natura i. e. ex æquanimitate*
ilitate indolis, sicut hic de Marco prædicatur: non-
nullis,

Nulli, *simulatione*, naturæ hac in re defectum supple-
 sima eorum est facilitas, qui *ex hypothese tyrannica* et
civiles sunt. Vide quid Iustiniانو tribuat *Pæcor*
Arcana Historia pag. 59. ubi post cetera inquit : *δὲ*
παρεῖχεν αὐτὸν, καὶ πρῶτον τοῖς δούλοις χάνεσιν, ἔθεν τε τῶν
ἀποκεκλεισθῆς τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου σιπέβαινε, ἀλλὰ καὶ τοῦ
κρόσω παρ' αὐτὸν ἐστῶσιν ἢ φθειρημένοις, ἔδέποτε χαλεπῶ
omnibus ita se præbuit in congressu facilem ac lenem,
minem acciderit ejus aditu prohiberi, nec unqua
mpse tulerit, si quis indecore apud se vel staret vel
retur.

πολύ τε πλῆθος ἀνδρῶν σεφῶν ἤνεγκεν) Quoru
 mina partim referuntur à *Lamprid.* Constituerat
 Marcus etiam Athenis omnis generis doctores, ad co
 nem omnium utilitatem, teste *Xiphilino.* Factum
 est, ut multi favoris, ap. Imperatorem obtinendi, simi
 studia sapientiæ.

1, 3, 6. καμάρτοις τε καὶ φρονήσι τε τευχωμένοι) *Quorum*
curam & curarum magnitudinem in caussis morbi fu
 De laboribus suis constat. *curas* intendit filii jam tu
 generantis pravitas, sicut *Capitolinus* 27 & 28 refert :
 an excerptis *Peirescanis*, omnia Commodi flagitia pr
 se Marcum putat : καμάρτοι δόκει ἔσθαι ὁ Μάρκος σαφ
 γνῶναι, quare & auxit morbum inedia, mortemque
 pariter & accivit. *Xiphilinus* peremptum à medicis in
 modi gratiam, auctor est.

δεδιῶς μὴ νεότης) *Stephanus* : aut deest *aliquo*
bum ante δεδιῶς, aut scribendum ἰδεδίῳ. Sed ref
 tam ex facili aliena opera, vix est consultum *Mo*
 agit doctissimus *Sylburgius*, qui longioris periodi
 tionem in seq. οἷα δὲ ostendens, variatione casus, dur
 Eto δεδιῶς ad quartum, αὐδρα πολυίστορα transilit oratio
 σολοικοφωές π annotat : sed hujusmodi ἐναλλαγὰς hu
 ptori non esse infrequentes. Adduntur exempla pe
 rum variatarum parenthesis & ἀκατακλήπτῃ In qu
 hyperbatorum redditione commendatur particula ἐπ
 ἑλική, δὴ seu οὖν, sicut ap. Latinos *igitur.*

Διονυσίῳ ἔ Σικελιάτῃ τευράνῃ) Considerat hic

æ principalis illecebras, quibus plerique in deteriora
 untur. Id est *Curtio* (3, 2, 18.) *licentia regni mutari:*
 s, acuta dictione, *vi dominationis condelli & mu-*
xtulit. 6. A. 46, 3. De *Dionysio* vide *Plutarch. in Dione*
d. Sicul. 16, *Iustin* 21, 2, 1.

1, 3, 7. Πτολεμαῖος ἄχρις ἀδελφῆς ἔρωσι) Hic
 Ptolemæus, qui ab incesto sororis Arsinoes amore,
 Ægyptiotum mos non damnabat, *Philadelphus*
 est. *Pausan. Attic. Iustin.* 1, 2, 7. Dicit autem hic
 ianus sive *Marcus*; tale matrimonium esse ὡς ἡ
 ἀκεδόνων καὶ Ἑλλήνων νόμος, contra *Macedonum* *Græco-*
que *leges.* *Diodorus lib. 1:* Νομοθετήσασθαι δὲ φασι τὰς Αἰ-
 ῶνας ὡς τὸ κοινὸν ἔθνος τῶν ἀνθρώπων γαμεῖν ἀδελφὰς
 καὶ γερῶνας ἐν τέτοις τῆς Ἰσίδου ἐπιτάξεσι. *Lege etiam* *Le-*
gatum *est, ut præter communem hominum mo-*
rum *sororibus matrimonium inerat; quod Isidi apud*
Feliciter hoc successisset.

Ἀντίγονος ὁ Διόνυσον πάντα μιμήσασθαι) vide not. ad
 2, 8, 4.

1, 4, 8. Τοιούτων λόγων ἤρξατο) Cygnea hæc *Marcæ*
 o, valde jucunda & memorabilis intervenit historiæ.
 tarunt & alii similes Principum morientium concio-
 postremasque de imperio curas. Apud *Xenophontem*
opad. legimus *Cyrus* orationem ad filios, apud *Theophy-*
mi Simocattam *histor. Maurician.* lib. 1. cap. 1. *Tsbe-*
operatoris : apud *Ioan. Cantacuzenum, Andronice*
 2, 14. *Leonis Imperatoris* moribundi orationem, à
 tantino, ut putatur, filio versibus politicis contextam
 t nobis, in notis ad *Constantin. Porphyrog.* 1. de the-
 Bonæ *Vulcanius.* Quæ magis obviæ sunt, annotatio-
 on indigent.

ἐφ' οἷς ὀρεῖτε με διακέμει.) *Stephanus* mallet ἕτα *Δι-*
ου. *Sylburgius* rectissime nil mutandum censet, cum
 em ac. ἐπὶ τούτοις ἀδιακείμηνός με ὀρεῖτε. sicut mox: ἐν
 αὐτὸς *Διακείμηναι.*

1, 4, 9. ὅτι ἕω ἔρ ὄν ἐτύχασε) Pro ὅτι ἕω ἔρ. *Stephanus*
 nit, ὅτι ὡς. Sed *Sylburgius* βαρχυλοχίαν quandam
 cam hic agnoscit, exemplisque tuetur. Simplex
 structu-

structura & sententia esset : ὅτι ἐκ ἀμνημονεῖτε ὑπὸ
ἄν ἐτόχετε. ubi ὑπὸ ἐστ ἀει'.

προσαρχῆ) ρ. προσαρχῆ. Steph.

εἰ μὴ προὔπτεροι ἢ τῶν ὑποκῶν δ'νοια) Non c

bo hic, quæ magno numero philotophantur & in
Prudentes : quorum in hislocis campus est. Scite & a
ci nostri sententiam apposite Dion ad Dionysium S.
Iunioyem, apud Plutarch. in Dion. τὸς ἀδαμαντίνες
ἐκ, ὡςπερὸ πατὴρ ἔλεγεν αὐτῷ φόβον ἔβίαν, νεῶν πλῆ
ναι, ἔ βαρβάρων μυριάδρον φυλακῆν, δ'νοια ἢ προθυμ
χάριν ἐγνωμένη ὑπ' ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης. Adamanti
vincula non esse metum ἔ δ'νι ἔ παδium mil
nem ἔ decem millium barbarorum custodiam, sicu
eius dixerit (qui jactaverat, se adamantinis vinci
mitatem suæ potentia vinxisse) sed benevolentiam
dium, favorem, ex virtute ἔ justitia hominibus
sum. Quare & postea cum percussus à Dione esset
sius, plerique scriptores cum nota memorabilis e
observant, nullum esse imperium tutum, nisi bene
munitum; ut plurimorum sententiam unius Cornel.
verbis nunc efferamus, ex Dion 5, 3. Proxime ad ipsi
mam sententia Herodiani congruit illud Claudiam
gyr. in cons. Hon.

Non sic excubia, nec circumstantia tela,

Quam tutatur amor.

Apud Senecam in Thebaide memorabili dialogo discit
id argumentum inter Polynicen & Iocastam, quoru
metum ex hypothese tyrannica; hæc benevolentiam a
modato ad formam justi imperii termone extolit.

1, 4, 10. ἐπὶ τέτρω ἀχθῶσι) Stephanus : ἐπ

τῇ τε ἐμῇ μνήμῃ χαριεῖσθαι τὰ μέγιστα) Eleganti

in hanc sententiam verba in oratione Tiberii Augu
Mauricium successorem antea laudata : σὺ δέ μοι, Μ
κράδισον ἡμῖν ἐπιβίβιον πλὴν σὺ βασιλείαν πεποιησο : καὶ σ
ἐμοι τίφον ταῦς σῆς ἀρεταῖς, μήτε τὰς τῶν πεπισθυή
ταρχύων ἐλπίδας, μήτε τὰς σῆς ἀμνημονεῖσθαι ἀρετὰς, πλὴ
ψυχῆς δραπέτευων δ'γένειαν. Tu vero, Maurici, pulc
ritum nobis epitaphium imperium tuum fac efficias, e.

tumulum tuis virtutibus, ut nec eorum spes, qui se
 miserunt, frustreris neque tuarum virtutum im-
 ab ingenua nobilitate animi degeneres. Quippe in
 re, qui fato concessit, una itemq; certissima divini-
 des est, bonus successor. ut illud Plinii ex Panegy. 15.
 Commodemus.

ἀρετῆς αἰδίου) Stephanus: καὶ ἀρ.

I, 4, 11. οἱ μὲν πατέρα χρεῖσόν) *Capitolin.* 18: Cum
 in amore omnium imperasset, atque ab aliis modo
 modo pater, modo filius, ut cujusque atas sinebat, &
 ur & amaretur, XVIII. anno imperii sui diem ul-
 ti-
 luit.

καὶ εὐδεις ἐψεύδεις) Dederunt ei quidem nonnulli di-
 d & fictus fuisset nec tam simplex quam videretur,
 am vel Pius vel Verus fuisset, *Capitolin.* 29. Vnde
 ipud Nostrom Antonino φιλοσοφίαν & ἐπιεικίαν ἀρετῶ-
 υϑ, *Philosophia simulator & mansuetudinis Mar-*
 citur, *lib. 4. cap. 5.* Sed refellit invidiam ejus ruino-
 bilinus, qui, ostensa æqualitate officii & virtutis per
 s viæ partes, addit denique: ἔτως ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸς
 καὶ εὐδὲν ἀποποιητὸν ἔχεν, *Itaque ergo re vera vir bonus*
neque fictum quidquam aut simulatum habuit.

I, 5, 11. ὡς ἐστὶ ἐπὶ τοῖς βασιλείων ἀδεχομένοις)
 annot. 5: ad Cap. 2. lib. 1. A. Taciti.

I, 5, 12. Κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς πλὴν ἀλγυθόν) Est
 hæc oratio, & ad benevolentiam pariter auctori-
 tate conciliandam valde opportuna. Nam quod de ca-
 i contubernio & commilitio civiliter differit, effica-
 num sane erat eis τὸ οἰκειώσατο τὸ εὐφρόνισμα. ut Noster
 tur. Ita Caligula, quod esset in castris inter milites
 atus, plurimum per hanc nutrimentorum consuetu-
 nam amore & gratia valuit apud eos. *Sueton. Calig. 9.*

Quod autem de successionis dignitate & majestate
 splendide loquitur, argumentis à nativitate nobilita-
 imperii majestate, & parentis divinitate, graviter pe-
 in eo μεγαληγορεῖ τῆς βασιλικῆς μεγαλοφροσύνης ἐπά-
 quem *Charactrem Principum orationibus Simocet-*
 designat.

1, 5, 13. ἡ βασιλεία (ὑπεδέξατο πορφύρας) *Allu-
morem, quem Nicetas Choniates lib. 5. Imperii M-
Compeni tangit: τῆς δὲ διαποιήσεως ὡς τὸ τεκεῖν ἐλθῆσσι
μήτη μὲν ἡ πορφύρα ἔνυτρεπίσθη ὡς τὴν ὑποδοχὴν ἔχει
ὡς ἡ κατέπερσον ἐν ὄδῳ, καὶ ἐν τῷ τῆς πορφύρας ἡ διαποινα
ῆν ἔσθ' ὁ βασιλεύς. καὶ τὰ ἐξῆς cum autem imperatrix
propinqua esset, de prompta ἔσθ' adornata est purpura
αὐτῆς suscipiendum. Doloribus vero urgentibus, ea
πᾶρα collocata, adest ἔσθ' imperator. & quæ sequuntur
illud, quod præcessit in Herodiano, cum se μὴ πειρῶ
ιδιωτικῶν παρὰ τῶν, prius in utero incunabulis
modus jactat, congruit Themistii locus orat. 6. p. πρὸς
τὸν δὲ τῆς Διδομένης οἰκίας ἐπαρξάνωτος ἐν ἀλγεῶν
νίκη μὲν σε ὑπεδέξατο ἐκ τῶν ὀδῶν, νίκη ἡ αὐτῆς τιτῆ.
Primus enim tu quidem familia augustæ in cunis pu-
involutus, ἔσθ' victoria tibi obstetrix ἔσθ' nutrix simi
interprete G. Remo. Hinc πορφυρογεννήτης & πορφ-
νήτης: in purpura genitus, patre sc. jam imperatore.
Meurs. Glossar. Græcobarb.*

1, 5, 14. τῆς ἡλικίας καὶ ἀφροῦσων) deesse put-
phanus, ἡμετέρως: aut subaudiri vult. Longe meli-
burgius: τῆς ἡλικίας relatione dictum, refertur enim
tivos illos, νέας ἡ γαμῶνας: atque idem est, ac se demo-
τῆς dixisset, τῆς ἡλικίας, vel τῆς ἡμετέρως ἡλικίας.

1, 6, 15. ἔσθ' οὐκ ἀλάκεις τραπέζης, καὶ τὸ δὲ
καὶ τοῖς ἀλάκεις μετῆσιν) Observat Scottus obse-
stor. 3. 12. Herodianum Demosthenis valde studiosum
se, & inter alia etiam hunc locum adducit, in quo si-
imitatus. Nam Demosthenem in oratione illi adeo
cerone celebrata, ὡς ἐπὶ σφάνη ita loqui: Τὴν δὲ Διδομένην
καὶ τοῖς ἀλάκεις μετῆσιν. Talibus scilicet homi-
jam ante dedit Commodus, nunc ad consuetudine
dit. (vide Lamprid Commod 1. & 2.) & patris mimi
seniora submoget, amicos senes abiecit; ut paulo post
tur; τῆς ὑποθήκας καὶ συμβεβληῖς αὐτῶν χαίρειν εἰπὼν
lere jussis admonitionibus eorum ἔσθ' consiliis. Xiphil.
mod pr.

1, 6, 17. Ἐκεῖ τὴν Ῥώμην, ὅτε ποτ' ἂν ὁ βασιλεύς
Μα

nerrius Genethl. Max. cap 12: ut ibi tunc sedes imperii
retur, quo uterque venerat imperator. Et apud Lu-
m Lentulus lib. 5. ubicunque senatus esset, temp. esse
verat.

Nam, Vel Hyperborea plaustrum glaciale sub Vrse,
Vel plaga qua torrens, claususq; vaporibus axis
Nec patitur noctes, nec iniquos crescere soles,
Si fortuna ferat, rerum nos summa sequetur,
Imperiumque comes. Tarpeia sede perusta
Gallarum facibus, Vesosque habitante Camillo,
Illic Roma fuit.

1, 6, 19. Τὸ ἀμέλεινον ἀνέμῳ) Initium hujus
vix an dedecoris à Domitiano factum, quem perstrin-
o nomine panegyrista Trajani 12. Accipimus ergo obsi-
zon emimus: nec ingentibus damnis immensisque nu-
bus paciscimur, ut dixerimus. ubi Lipsii not. Legenda
gregia annotatio Casauboni ad Hadrianum Spartian:
: in qua ostendit, quam sæpe & late nocuerit imperio
nano, imitatio tam perniciosi exempli. Iustiniano
: unam denique rationem fuisse hostium repellendo-
: adeoque non sine dedecore Persis imperium tributa-
i factum, Procopius passim queritur.

1, 7, 21. ὀφθαλμῶν τε ἀρβύλαι κὶ πυράδεις βολαί)
ser tranquillum serenumque vultum Augusti apud
on. Aug. 79.

ρίνημα χρυσῆ πλείοντι ἐπιπίοσει) Lampridius di-
: asserit, Capillum semper fucatum Ἐ auri ramentis
minatam, in Commod. 17. Ita Verus, tantam dicitur
uisse curam fludentium capillorum, ut capiti auri ra-
ta respergeres, quo magis coma illuminata flavesceret,
stolin. Ver, 10.

καὶ σιφάνων κὶ αἰθέων βολαῖς ὑπεδέχοντο) Sparsio flo-
& coronarum solennis Romanis, in honore & benevo-
ia testanda. adde lib. 4. cap. 8. sub finem & 8. 7. Tac. 14. A.
: Ὀξυδία imagines gestant humeris, spargunt floribus,
que ac templis statuunt. ubi Lipsio notata vide. Apud
stolinum in Marco Sallii coronas jaciunt in pulvinar Dei
ubi Salmasii nota.

1, 8, 22. πᾶσιν διοίκησιν τ' ἀρχῆς Περέννι & ἀνδρῶν
Capitolinus 5: Perennis autem Commodi persciens, in di-
quemadmodum ipse potens esset. nam persuasit Com-
ut ipse deliciis vacaret, idem vero Perennis curis incun-
ret: quod Commodus latanter accepit. Et paulo post
Perennis cuncta sibi et vindicavit: quos voluit, int-
mit, spoliavit plurimos, omnia jura subvertit, pra-
omnem in sinum contulit. Dio in diversum abit, studio
hominis potius quam veritatis videtur duci, cum ait: ig-
via Commodo coactum esse Perennem, ut rerum summa
ipse administraret. quod descripsit, ut solet, Zonaras.

1, 8, 23. σὺφρονα & ἡσμίον) Sylburgius: post ἡσμίον
Schottus in ms. lacunulam esse notat. deesse autem &
ἐνώμην, ψυχὴν vel sim.

Λυκίαν τὴν τῶ Κομμύδω) causam hujus conspira-
nis aliam refert Capitolinus 4. Crudelis vita Com-
Quadratum & Lucillam compulit ad ejus interfe-
rem consilia inire. Sed Herodiano nostro mos est, inte-
res causas indagare cui ob id haud dubie praecipue in tal-
credendum. Certe cum Dio diserte tradat, Lucillam
ἐπεικιστέραν ἔδει σφρονετέραν τοῦ ἀδελφοῦ, neque moder-
rem neque continentiosem fuisse fratre: non est verisim-
solam crudelitatem fratris ipsi eam mentem consiliarius
injecisse.

καὶ τὸ πῦρ ἀρεπόμενευεν αὐτῆς) Egit de illis insigni
Principatus Lipsius ad 1. A. Tac. 7, 5. Ignem etiam i-
insignia imperatoria majestatis fuisse vel praecipuum, &
ex antiquis, diversis locis docet nos Herodianus, inquit
saubonus ad Capitolini Maximinos: addendus est Pse-
Hieroglyph. lib. 46. tit. insigne augustale. Conguebat
symbolo Ignis, variis rationibus. Nam & divinita-
regalis imperii notat; quippe cum antiquissimo Persa-
more, Dei symbolum ignis esset: & claritatem fastigii
gnitatisque regalis, clarissima significatione indicat: &
comparabilem actus regalis vim salubritatemque, ad ir-
efficacis & benefici sideris ostendit: & puram virtu-
moremque regalem, purgatissimi elementi caractere
gnat: denique, quidquid ad praecipuas imperii ἐξοχα

philosophiæ arcanis, vel ex reverentiæ & obsequii inven-
 idferri solet, comparatione Ignis illustrari potest. Nec
 onvenit, τὸ μναδικὸν Solis (ad quem Hieroglyphica
 rum sapientia omnia de igne φιλοσοφῆμισσα pariter ac
 αἶα retulit: τὸ μναρχικὸν τῆ βασιλείας, Et quod Persæ
 celo lapsum ignem finxerunt, quam accommodatum
 d divinam, à Deo datam, Deique in terris vicariam re-
 majestatem? De cetero, non absurde cogitaverit, qui
 iderit, Romanos de occulto præcipuoque imperii pi-
 re, i. e. de Vesta cogitasse, cum Ignem imperatoribus suis
 icii singularis ac fatalis ergo, ut opinabantur de Vestali
 ; præferrent.

1, 8, 24. Κοδράτῃ δὲ νεανίσκῃ Ἐγενῆς ἸνⓄ) Lam-
 ius tradit, non sine consilio, Tarrutini Paterni præf. prat.
 accidisse. De cujus commemorationis fide dubitat Ca-
 bonus: cum nec Herodianus mentionem ejus hic faciat,
 io occidendi Principis voluntatem omnino removeat à
 rno.

αἶ τε τῆ συνεδρίας) Stephanus mallet αἶδρια. Eru-
 Sylburgius: συνεδρίας ferri potest, si queri Lucilla intells-
 er, quod cum antehac primam tenuerit sedem, nunc re-
 tur ad secundam: ἐ αἶδρια scilicet facta σύνεδρⓄ. An
 olicius est, non in vocabulo, sed in re, querelæ causam
 estigare? In συνεδρία conspicitur locus: extra quam nec
 edρία locum habet. Querebatur ergo de loco, quem in
 dria haberet, ubi & αἶδρια & ὑφεδρία spectatur.

ἀναπειθεὶ νεανίσκῳ Ἰνὰ Κωνσταντῶν ὄνομα) Herodia-
 u, ut solet, hic sequitur Amminius Marcellinus 29, 4 ubi
 Commodum in amphitheatrali cævea, cum adfuturus
 taculis introiret, à Quintiano senatore illicita cupidi-
 homine ad debilitatem pane vulneratum. At Lampri-
 s & Dio, Claudium Pompeianum vocant: quos sequi-
 Zonaras. Existimat ergò Henricus Valesius in annot.
 Marcellinum, Dionis codices corruptos esse in hac
 e, iisque deceptos Xiphilinum & ceteros. Etenim,
 uit, Pompeianus Commodi manus edasisse dicitur ab
 Dione lib. 72, Ἐ Pertinaci quoque superstes fuisse, lib.
 Ἐ apud Capitolin. in Pertinace. Vita quoque Ἐ

moribus sanctissimus, planeque Commodi dissimulis fu-
 proditur ab eisdem. Itaque certum habeo apud Xiph-
 num pro his verbis, ΚλάυδιⓄ Πομπηϊαὸς ἐπεβέλωσε
 bendum fuisse ΚλαυδίαⓄ ἐπεβέλωσε, quod ex sequenti
 liquido confirmatur. subjicit enim Xiphilinus, eum c-
 Lucilla stupri consuetudinem habuisse, eique Lucilla
 liam desponsam: eundem ob lasciviam Commodi car-
 fuisse, quo cum ludere & vagari solebat. Quæ omni-
 Pompeiani quidem gravitatem non cadunt: Quæ
 vero optime conveniunt, ut docet Herodianus in lib 1.
 tetum Ammianus hunc eventum liberati Commodi,
 similibus adscribit virtuti siderum & geniture. sicut
 dieque solent, qui Providentiam nunquam rectis oc-
 intuentur.

καὶ λήσεσ' ἤλπισε) Stephanus: διὸ καὶ λ. η. (C
 opus ejusmodi correctione?

1, 8, 25. ὃς ὡσεῖπε τὸ βεβλωμένον μάλλον, ἢ ἔδε
 Descripsit ex Herodiano hanc sententiam Lampridius
 Commod. 4. detexit facinus fatuus nec implevit. P
 illa verba: Hunc tibi senatus Pugionem mittit, sap
 formulam. Ita enim miles ille, qui Pertinacem occi-
 apud Dionem τὸτὸ σοι τὸ ξίφος οἱ στρατιῶται πέπομφε
 inquit: Hunc tibi milites misere gladium. Vide Ca-
 bon. ad Lamprid.

ἐκλήπτειν ἢ ἀεὶ καὶ κολύβη) Steph. κολύβη. Bene
 Aristotele sumtum, cujus est: τὸ τὸς ὑπερέχοντος κολύβη
 τὸς φορημῶν ἀναρτεῖν. 5. polit. 11.

1, 9, 26. ἐπεβέλωσε τῇ ἀρχῇ) Adeo cæca est tyran-
 rum sævitia, ut in ipsa suspicandi assiduitate & curiosi-
 nihil eorum suspectet, quæ suspectari maxime debet.
 Omnes timet Commodus præter eum, cujus potenti-
 incrementem, & immensam opum vim & insatiabilia
 vel unice debuerat timere, & poterat animadvertere.
 hoc in Principe non admodum callido minus fuit mir-
 at callidissimum mortalium & suspicionibus deditissim-
 Tiberium, simili ἀβλεψία circa Seianum laborasse, mo-
 simile est. Nimirum tali fato punitur tyranica illa fi-
 candi malignitas, ut intelligant, se cum centum oculis
 on

Noſtro 3, 13. habemus exemplum: ubi Severus itidem co-
 ſpirationis occasione duos conſtituit præfectos. Idem
 conſilium jam ab initio Mæcenas dederat, apud *Dion.*
 & *Auguſtus* executus erat, *Dion* 55. quod plerofque poſt
 obſervaffe, per ſeriem oftendit *Petrus Faber Semestr.*
 Quin etiam excogitatum creditur, ut togata potius virtus
 quam militari illuſtres præponerentur prætorianis, quod
Ulpiani exemplo declaratur. ut ruruſum fieret illud *Ar-
 zelis*: εὐν δὲ ἄρα τινὰ δέη ποιῆσαι μέγα, μήτοι τόχα ἦθ' ὅθρα.
*Quod ſi omnino aliquem magnum oporteat facere, non
 minus faciendus eſt magnus, qui audaci ingenio præda-
 ſit.* Poſtea vocati ſunt *Comites Aulicorum* & tandem cetera
Iuſtiniani tempora, *Curopalatæ*. Vide *Nicolai Alema-
 notas hiſtoricas ad Procop. arcan. hiſt.* p. 95.

1, 10, 31. Ἀφ' ταχίας ἢ ἀβάτης) *Sylburgius* μα-
 ταχίας.

καὶ πρὸς βασιλείας ἤδη καὶ μείζονα πραγματείων ὁ δὲ
 ἐβυλέετο) Sicut apud *Florum* *Spartacus*, aliquot elatus
Ætoris, de inſadenda urbe *Romana* deliberauit. 3, 20, 11.

1, 10, 32. ἀήθη δὲν μέγα τὶ δράſας καταρτάσας &
Affectus desperatæ audaciæ hoc caractere ſignatur.
 conſonant illa, quæ *lib. 7. cap. 5. p. 300. & 301.* de *juveni-
 Afris* adverſus procuratorem, *Carthag.* conſpiratis trad-
 tur: itemque de *Senatu Romano* novos imperatores
 gente *lib. eod. cap. 10. pag. 320.* venitque in partem
 tuæ declarationis *Cæſarianum* illud: *lacta eſt alea. 3
 ton. Cæſ. 32.*

1, 10, 33. καὶ τὸ πομπῆς νομιθεὶς μέγας) Vocem μέ-
 abeſſe mſc. teſtatur *Schottius*

1, 11, 34. Ἰηροκένουσι δὲ μάχιμα τὴν θεὸν) Mem-
 bilis egreſſio hæc eſt de *Dea Peſſinuntia*; multorum noi-
 num variæque commendationis apud veteres. quorum l
 ad hiſtoriam *Dea* facientia pleraque collecta reperies a
*Gebhart. Elmenhorſt. obſervat. ad Arnob. fin. & comm-
 zar. ad Minuc. p. 10.* itemque *Ger. loh. Voſſ. in Theolog. 8
 21. lib. 2. cap. 51.*

ἔτε ἢ τὴν ὕλην) *Sylburgius*: ſtructure lex nom. e
 poſtulat. ἢ ὕλη, ſeu τὰ τὸ ὕλη, aut in accuſ. τὴν ὕλην, inſoi
 eſt præpoſitionis ellipſis.

οι μὲν αὖτ' ὀδῶν) *Casaubonus ad Strabon.* 1 putat leg.

v. aut ὀδῶν.

καὶ τῶν δένδρων ἡδείας σκιᾶς) *Schottus*: ταῖς τῶν δέν-
 νων ἡδείας σκιᾶς.

1, 12, 37. μείζιστος κατὰ σκιον δαφνηφόροις ἄλσεσιν)
*debat*ur laurus efficax adversum venena. inde jactan-
 tur, ut qui se tutum approbare vellet, δαφνίνην diceret
 ἢ βακλιηῶν i. e. laureum gesto baculum. Creditur ἔ-
 ρως sanitatem conciliare, quo argumento lauri folia
 magistratum Kal. Ian. à populo dabantur cum
 cadibus. Libuit hæc ex Cæl. Rhodigin. 5, 7 adscribere.
 utique enim huic pertinet, de veneno, & de sanitate,
 et remedia veneni etiam *Plinio* memoratur laurus 23, 8.
 27.

p. 38. Κλέανδρος τις ἦν) De hujus hominis impoten-
 & importunissimis facinoribus omnino videndus *Lam-
 pridius, Commodus, cap. 6.* Ἐξ *Xiphilinus in Commod.*

Τῶν δημοσίων εὐθρότων ὑπὲρ κήρυκι πιπράσκειτο) *Xiphi-
 us καὶ ἐπὶ τῶν μὲν τῶν ὀμοδῶλων, μετ' ὧν καὶ ἀχρησθηφόρων ἐς
 Ῥώμην ἐνεκρόμειτο.* Etiam venditus est serdus inter ser-
 vum, Romamque ut bajuli officio fungeretur, deductus. Præ-
 uum & indicium & dedecus tyrannidis, illustribus viris
 pressis, vilissimum quemque ad potentiam & scelerum
 entiam evehere. Ita *Lampridius cap. 6.* inter præfectos
 etorio libertinum à Commodus assumptum, qui à pugio-
 appellatus est. quem titulum *Casaubonus* quidem, ut
 erioris gradus indicem, & tanquam de ministro cete-
 rum interpretatur: sed *Cl. Salmasius* hoc ipso pugio-
 i. e. συμβόλῃ βασιλικῇ, haud dubie, ut vice principis
 stare, commissi judicio, præcipuum fuisse ostendit. Ty-
 rannidis judicium pessimorum & humillimorum dignitates
 ei: scilicet abrupta ἔσ' ultima. nam alias Tiberii ratio
 ta est, qui etiamsi eminentes virtutes non sectaretur, &
 optimis periculum sibi metueret, tamen à pessimis de-
 cus publicum timebat. *Tac.* 1 A. 80, 4.

p. 39. ἐδὲ αὐτὶς ἦν αἰὶός τε ἦν) *Msc. Schotti*: ἐδὲν

215.

1, 13, 41. ἡ δὲ πρεσβυτέρα τῶν Κομμῶν ἀδελφῶν) Φα-
 Αα 4 δικά

Ἰδὲ αὖ ἢ ὄνομα αὐτῆς) *Xiphilinus à Marcia pellice Quadrantem ad Commodum delatam scribit. Idem, qui occidit hujus tumultus, ipsamque seriem paulo aliter edidit. Sed & interitum Cleandri ex alia causa repetit Lampridius cap. 7. Nil mirum: nam, cum tot concurrerent uno homine flagitia, quæ omni tempore cumulabat, vel ista vel in illa conferri causam interitus, nec novum, absurdum est.*

p. 42. τριαῦτά ἴνα εἰπέσαι, ῥηξάμην τε) *Sylburgius mallet: εἰπέσης, ῥηξάμηνς τε. Potest tamen & vulgè ferri.*

ἐκπέριπτε τερονὸν κὴ ποθεινὸν τῷ δήμῳ θάματα) *Inter res placandæ multitudinis irritatæ, atrocium rerum mistros auctoresque objicere indignantium iræ, ac odiis ipsum invisa capita condonare: piacula iræ dedere Livius 6, 21. sicut alibi (lib. 4, 12.) L. Minutius iræ populifamentarios objicit. Frequentius interim tyrannicis flatibus expiandis accomodatur id consilium. sicut a ostendimus.*

p. 44. ἀπίσως ὡσεὶ φέρετο πᾶσιν Ἔς.) *adeo quidem ut finxisset etiam quandam contra se conjurationem dicat quo multos occideret. Lamprid. 8.*

ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς τὰ καλὰ περὶ αὐτῆς) *Graphica descriptio corruptissimæ aulæ: cujus foribus vice elogii, dignum est inscribi.*

— excat aula

Qui solet esse bonus.

Herodianus noster, ut passim, mirifice & feliciter χαρᾶκι πολιτικὸν exprimit, in ejusmodi descriptionibus. Conferre gigantissimam φωνησίαν, qua Dio Prusænsis Chrysostomus var. 1. de regno, regiam sive aulam Tyrannidis figurat.

1. 14, 45. ἔτεροι τε εἰς μῆκτον κεχαλασμένοι) *Conferre tam ἀειφράζει. Lamprid. 16. Crinista stella apparuit. et de pluribus prodigiis imperio ejus Ἔ publice Ἔ privatè factis.*

πάν τὸ εἰρήνης τεύχεον κατεφλέχθη) *Damna hujus recenset Xiphilinus, circa finem Commodi.*

αὐτὰ τῆς ἐπι κεκοσμημένων, Sylburgius mallet κεκοσμημένων.

p. 46. τὸ τῶς παλάδου ἀγαλμα) Memorabilis de
liolocus, adeundi *Alex. ab Alex. gen. d. 5, 12. Cl. Freins-*
ad Flor. 1, 2, 3. e. Cæl. Rhodigm. 28, 6.

p. 47. ἀλλὰ ἐ τὰς ἀλίας τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν εἰς
εἰνὸς φόνου &c.) Scilicet supra omnia incommoda &
gia, maximum erat ipse Princeps prodigium ; sicut
linus, cum de ingenti illa Pestilentia memorasset sub-
ἦν ἡ ἀπάντων νοσημάτων ἐ χειρὸς γνημάτων χαλεπότερον
λοιοῖς ὁ Κόμμοθ. Quo referemus etiam illam Pro-
de concursu & continuatione publicorum malorum
ισον, ex arcana historia, pag. 94: μηκνομένε ἡ κα-
πᾶσιν ἐκμεμαθηκέναι τῷ ἔργῳ ξυνέβη, ὅπ δὴ τοῖς
ἵποισ ἐπ' ἀπειρον μὲν ἢ πονηρία φύεσθ' εἶωθε. μαθήσθ'
ποσόνδε αἰετὲς ἰκνεῖσθ' δοκεῖ εἰς ὅσον δύναθ', ἢ τῶν βλα-
ῖνων σαθμῶσθ' δόξα. i. est. interprete Alemanno: sic
publicis gradescens malis, periculo compertum
nullis circumscribi certis terminis humanam improbi-
n, quasi majorum exemplo coalescat. atque dignitatis
tia in subditorum perniciem exeratur, quo tandem
evadere, non nisi afflictorum arumnis perpendi
t.

ἠρακλέα καὶ Διὸς υἱὸν αὐτὸν κελύσας καλεῖσθ') Lam-
8 & 9: Commodum Herculem ἔ Deum senatus ap-
dit, & postea, accepit statuas in Herculis habitum,
immolatum est ut Deo, & subinde: Clada non solum
s in veste muliebri ἔ pelle leonina, sed etiam multos
nes afflixit. Hinc mensis September Hercules. &
Herculeæ Octobris dictæ & cætera ejusdem vanitatis,
ibus mox in Herodiano sequitur. ceterum habitus ille
ulis Apollodoro describitur lib. 2. Bibliotheca: ἢ χειρω-
ου τὸν λέοντα, τὴν μὲν δρεθὴν ἠμφιάσαιτο, τὸ χάσμα δὲ
παιτο κέροσθι. cum subegisset (Hercules) leonem (Cithæ-
um) pellem ejus induit, ritibusque loco galeæ usus est.
am hinc epitheton Herculis Λευτοφόνου. Reges ergo
edoniæ cum ab Hercule genus suum repetant, διὸ καὶ

αὐτὶ ταυρίας, καὶ σέμμαϊϑ, καὶ πορφύρας βασιλικῆς τὰ δὲ
 τ κεφαλῆς ἔλιοντϑ ἑαυτὲς ταυρίῃσι, καὶ σέμμα ἔϑ καὶ κ
 ἠγῶν), καὶ ὑπερ πάντων λίθων, ideo pro redimiculo ἔ coronam
 regia purpura Leonis in capitis exudicio se redimunt,
 hoc gestamen, coronam ἔ ornatum esse censent, eoqui
 gis, quam pretiosis lapillis ἔ unitionibus se decorari pu
 Sunt hæc verba Constantini Porphyrogen. lib. 2. de the
 an themat. 2. Macedonia. ubi nummum Alexandri ta
 ma conspicuum, testimonio loco adfert de quo vide e
 tam Fed. Morelli annotationem. De Commodο adde
 nam lib. 12.

κατὰ χεῖρας φέρειν) φέρωνται ἔφερον reponunt S
 nus ἔ Sylburgius.

p. 48. τοῖστϑ μὲρ δὴ) Schott. msc. μὲρ τι, minu
 sylburgius.

ἠδ' αὖτε ἢ καὶ τῶν ἐναυσιῶν μηνῶν τὰ ὀνόματα)
 prid. II. Menses quoque in honorem ejus pro Augusto
 modum, pro Septembri Herculem, pro Octobri Invi
 pro Novembri Exuperatorium, pro Decembri Amazo
 ex signo ipsius adulatōres vocabant. Xiphelinus ita n
 rat: Amazonium, Indictum, Felicem, Primum, Lucium, A
 Aurelium, Commodum, Augustum, Herculeum, Roma
 Superantem. Atque hanc enumerationem veram
 Cl. Salmasius in not. ad Lampridium, quem ex Xip
 corrigit, ut series ita sibi invicem respondeat: Ἀμαζ
 Januarius. Ανικητϑ, Februarius. Ευθυχῆς, Μα
 Ευσεβῆς, Aprilis. Λέκιϑ, Majus. Αἴλιϑ, Iunius.
 αἰϑ, Iulius. Κόμμοδϑ, Augustus. Αὐγυςϑ, Septe
 Ηράκλειϑ, October. Ῥωμαῖϑ, November. Ἰπερ
 December. Etiam sub Nerone hujus insanix exemp
 bemus. Apud Tacitum 16, 12. studio adulantium se
 rum mensis, qui Aprilem eundemque Neroneum seq
 zur, Majus, Claudii, Iunius, Germanici vocabulis mi
 zur. Et Domitianus, post duos triumphos, Germ
 cognomine assumpto, Septembrem mensē & Octobr
 appellationibus suis Germanicum, Domitianumque i
 nominauit: quod altero suscepisset imperium, altero
 effer. Sueton. Domit. 13. Scilicet tanta fuit horum h

ambitio ut cuperent omnia nomina de suo nomine dicta ,
 ut si propterea Principatum accepissent , ut nomina
 faciem inducerent. Vide , quæ Procopii arcana hi-
 [p. 49.] de talibus propositis tradit , & Nic. Aleman-
 at, in not. p. itidem 49.

καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶ φόβον ἀπ.) αὐτῶ elegans est , po-
 men Ἐρωτῆ legi. Sylburgius.

p. 47. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν συνεχῶς κατελιφόντων τῶ
 Quali ferme connexione & sententia Suetonius in Ne-
 1: Antecesserunt tantis ex principe malis probrisque,
 m Ἐρωτῆ fortuita. unde maledicta & conditio hominum,
 ritata, sicut in nostro exemplo.

ἔδὲ δὲ ἰλαΐθαι τὰ πραττόμενα πάντας) Nam primum
 is Ἐρωτῆ sceleribus & elamenta quarunt ; ejusmodi tyran-
 ut exemplo Neronis ostendit Tacitus 13 A. 47, 1: po-
 mel e vulgatus pudor non satietatem , sed incitamen-
 idfert , apud Eund. 14 A. 14, 5. gliscuntque flagitia
 famia , quod mox cap. seq. Commodi , theatrum gla-
 io ritu ingressi insania amplius declarat. Neronis
 a , Commodi turpitudini per omnes flagitii gradus
 φῶ est, ideoque hic à nobis producta, egregium scil.
 princeps histrio & gladiator.

p. 48. πὸν μὲν ἐν ἀνδριάντι καθελεῖσθαι ἢ σύγκλητῶ)
 cet plerumque exitus splendoris illius ascititii , quem
 ni suo nomini publicè induunt , cum passim statuas
 tanquam Deorum simulacra, prostituunt : nimirum ,
 cium posterorum in odium vertit , pro sepulcris sper-
 ur, [Tac. 4 A. 38, 3.] strageque Ἐρωτῆ ruina publico gaudio
 solent. Plin. Paneg. 52. de Domitiani exemplo. adde
 n. Domit. 32. Xiphil. Neron.

1, 15, 49. καὶ δὲ διηγήθη πο αὐτῆ τὴ χερὸς τὸ ὄστρον &c.)
 gia descriptio τὴ ὄστριας sive ὄστρον aliquoties hoc
 e repetita, qualis illa apud Curtium 7, 5, 41. de Catene.
 is adeo certo ictu destinata feriebat , ut ades quoque
 eret. Quamquam potius huc facit Cambysis insania a-
 Herodotum in Thalia , ubi itidem sagittandi arte omni-
 mino hominibus vult prestare, crudeli specimine edito
 exaspis filio.

p. 50. τῶν Μαυροσίαις σπερδοῖς ὀξύτατα φερομένη
 ποδῶν ἄχει κ' κρηλώσῃ πτερῶν) Celeritatem struthis p
 tribuit hic & remigium alarum. Explicat utrumque
 nus 10, 1: *Avium grandissimi & pene bestiarum ge
 struthiocameli Africi vel Aethiopici, altitudinem e
 insidentis equo excedunt, celeritate (videtur in quar
 su legendum) vincunt: ad hoc demum datis pennis, u
 rentem adjuvent: cetero non sunt volucres, nec a
 tolluntur.* Adde Strabon. 16 de struthophagis, & p
 tim Diodor. Sicul. Biblioth. lib. 2. Pertinet huc locus
 si in Persa act. 2. sc. 2. ubi cum Toxilus dixisset; *Vol
 riculo, respondet Pagnium; istuc marinus passer pe
 cumi solet.* Quippe struthiocamelum Festus interpre
 passerem marinum. Quem Turnebus 16 Adversar. c.
 ideo ita dictum arbitratur, quod ex Africa in Italiam
 adveheretur. Adeundi sunt Ornithologi Gesnerus &
 ses Aldrovandus.

p. 52. καὶ τὸν βασιλέα ἔ τὸν μονομάχον) τὸ ἔ e
 cod. additum agnoscit Politianus & probat cum Sic
 Sylburgius.

ὡς μηκέτι βέλεαθ' μηδὲ τιτὸ βασιλῆον ἐσίω οἰκεῖν)
 to insaniam hanc vocat Herodianus. nam nec cogitav
 mo vecors de arte ac invento prudentiæ monarchicæ
 Augustus olim sedem Principalis majestatis, ut sic dici
 Palatio consecraverat, apud Dionem 53: nec omen tra
 tionis veritus est; nec turpitudinem loci, & per hæc i
 riam rumoribus & odiis infestissimis coorituram exho
 Quid huic amentix digne comparari potest, præter
 Caligulæ furorem, qui etiam in aliam urbem transfer
 dem imperii moliens, proposuerat Antium deinde Ale
 driam commigrare, interempto prius utriusque ordini
 etusimo quoque. Sueton. Calig. 49.

τῷ δὲ μεγίστῳ ἀγάλματι & κρηλώσῃ) Lamprid.
 mod. 17. Colossi autem caput dempsit, quod Neronis eff
 suum imposuit. Ad quæ verba Casaubonus notat: *Fals
 esse. fuerat quidem aliquando, sed jam non erat, &
 solis. idque ex hoc Herodiani loco probat.* De colossi
 Neronis effigiem gerente, vide Sueton. Neron. 31. c

anus loco movit, & post Neronis cultum, cui antea
 us fuerat, soli consecravit, teste Spartiano in Hadr. 19.
 erroris ob id arcessit Casaubonus, à Vespasiano jam
 n, quod Hadriano ibi tribuitur contendens. Equi-
 Xiphelinus in Vespasiano, ita scribit: ὃ τε κηλοσὸς ἀνο-
 μῶς ἐν τῇ ἱερᾷ ὀδοῖ ἰδρῦθη, φασὶ ἢ αὐτὸν τὸ, τε ὑψὲς ἐκείθεν
 κὴ τὸ εἶδος, οἱ μὲν τὸ τῆ Νέρωνος, οἱ ἢ τὸ τῆ Τίτου ἔχειν.
 us, quem vocabant, sacra via collocatus est. Dicunt
 u altitudinem ejus esse pedum c (Sueton. CXX. fe-
 n alii quidem Neronis, alii autem Titi habere asse-

Qui locus optime pro Spartiano accipi potest: adde
 Vesp. 18.

ὑπογράψας τῇ βάσει ἐκ ἄς εἰώθισι) Lampridius 17
 a: titulum more solito subscripsit, ita ut illum gla-
 rium effeminatum non pratermitteret. In eundem
 m Xiphelinus ex Dione scribit. Vnde Casaubonus pro-
 iter existimat, codices Herodiani corruptos esse, tollen-
 que negatidam ἐχ, ut cum cæteris congruat. Alias
 nscriptio, Mille gladiatorum victoris, firmatur loco
 pridii in Commod. 12. refertur in libros tantum pal-
 am gladiatorum confecisse, vel victis retiaris vel occi-
 mille contingeret.

I, 16, 53. ἑβύτης ἢ τῆς ἰορτῆς ἀεικίους) Schotti misc.
 ἰορτῆς, quod & Stephanus voluerat.

νεμισμαίων τε αὐλῶδοσι) Quæ de Saturno & Iano,
 capite memorantur, passim obvia sunt. De votis
 isque principio anni invicem ex mutua comitatis offi-
 sitatis, vel solus in i Fastorum Ovidius rem expediat.
 is obiter libet annotare, antiquitatem Strenarum,
 n Symmachus lib. 10. epist. 28. ab exortu pane urbis
 æ repetit loco memorabili: ad quem omnino vide Fr.
 to notata.

p. 54. ἄλλ' ἐν τῆ μονομάχων καθ'αγωγίᾳ) Xiphelinus:
 ετο κὴ ὑπαίτις τε ἄμα κὴ πεκῆτωρ ἐν τῇ νεμνίᾳ ἐν τῆ χροίᾳ
 οἱ μονομάχοι τρέφονται ἀεικίους. κὴ γὰρ τὸν οἶκον ἀεικίους
 αὐτοῖς, ὡς κὴ εἰς ἐξ αὐτῶν ἂν, εἶχε. Voluit Calendis
 arie Consul pariter ἔ secutor e ludo gladiatorum
 i.e. quippe primum apud gladiatores acmum, tam-
 quam

quam si esset ex ipsorum numero unus, habebat.

ἰπεὶ ἢ πλὴν γνώμην αὐτῶ) *Periodus aliquantum turbata est, & parenthesi videlicet, & triplicata rei usurpatione, eaque ipsa figurata: quippe quod secundo copro copula ἢ tertio in loco pro cognato pronomine αὐ latidum sit positum. Sylburgius.*

1. 17. 55. γραμματεῖον τέτων δὴ τῶν ἐν Φιλύρας
Vide prolixè differentem de talibus Cl. *Salmasium ad sci Firmum* à pag. præsertim 444. *Turneb. ad vers. 28, 3:* rem totam insignè exemplum tam fatalium libelli pertinet ex historia Caligulæ apud *Sueton. 49.* In se ejus reperti sunt duo libelli, diverso titulo: alteri GLVS, alteri PVGIO index erat. Ambo notas & nomina timebant morti destinatorum.

p. 56. τὸ δὴ παιδίον ἔτο, ἄλλως ἀθύρον) *Lampr cap. 9.* breviter complectitur, quæ hic fuse memorat. Multos præterea paraverat interimere, quod per paræ quendam proditum est, qui tabulam è cubiculo ejecit, & occidendorum erant nomina scripta. Porro de talibus rulis in aula versari solitis notabilis est locus in *Sueton. 83.* iudebat (*Augustus*) cum pueris minutis, quos sui garrulitate amabiles undique conquirebat, præcipue. ros & Syros. ubi vide *Casaubono* notata.

p. 57. αὐτὴν τε μέλλωσι τεθνήξουσιν, Λαϊτὸν τε
Stephanus; αὐτῶν γε μ. τεθν. Λαῖτον δὲ κ. ε. Nihil opemendatione.

p. 58. συσκευάζουσιν αὐτοῖς) *Stephanus: αὐτ plurale αὐτοῖς respicit Marciam & Electum, quos consueti gratia condonasse, manifestum est è precedentibus. Sylburgius. Idem, qui mox elegantiam locutionis exp ψάσασιν τι δράσωτες ἢ παιθεῖν; ubi Stephanus citra ca τὸ μῦθον infarcire studet.*

συνήθιενται φθάσασιν τι δράσωτες ἢ παιθεῖν) *App declarat hanc ὑπόθεσιν desperationis, sive irritatæ gra metu audaciæ illud aristotelicum 5. polit. 3. σωπάξασ μέλλοντες ἀδικεῖσθαι, βεβλόμφοι φθάσασιν, πρὶν ἀδικηθῆναι. κιντὺρ res novas insurguntque etiam ii, qui metunt riam; prævenire (scilicet eam quam expectare aut tol cupientes.*

p. 59. *Ἐξ πάσης τροφῆς λαμβάνειν κάλυμμα δηλήτη-*
 Cum regum vita multis sit exposita periculis, neque
 am ferme desint scelerati, qui insidias sanctissimis ca-
 is struant, varia inventa sunt munimenta regis salutis,
 quæ etiam *pragustatio*, à Persis (vide doctissimum
n. de regno Persico) ad Romanos, jam sub Augusto,
 ata, sicut notavit olim *Lipsius ad 12. A. Tac. fin.*
 etiam *antidotorum usus* ab *Herodiano* annotatur,
 antiqua consuetudo passim apud reges. De *Mithri-*
stinus 37, 2, 6; antidota sapius bibit, & ita se ad-
insidias exquisitis tutioribus remediis stagnavit, ut
ens quidem senex veneno mori potuerit. Cæterum si-
 incipibus ipsis usitata, ita tyrannis in alio suspecta an-
 unde *Caligula Tiberium fratrem repente immisso*
ro militum interemit; quod antidotum obolisset.
ad praevendenda venena sua sumptum. cum tamen is
r assiduam & ingravescentem tussim medicamento
ffet. Sueton. 23. Nam & in alios usus, quam adversum
 a, interdum adhiberi antidota notum est; sive etiam
 edicamenta antidoti nomine vocati. sicut in *Spartia-*
driano 23. Verus *accepto largius antidoto, ingrave-*
saletudine perisse dicitur. ubi *Casaubonus* antido-
 ro acriore *cathartico* poni observat.

νεανίας ἡνὶκ, ὀνόμαζεν Νάρκισσον) *Lampridius* athle-
 ominat, cum quo exerceri solebat *Commodus.* *Xi-*
us, *Narcissi* nomen addit. In serie autem procurati
 ipsa variant. *Lampridius,* venenum ei datum asserit;
 um minus operaretur (ita enim loquitur) strangu-
 athletæ operâ. *Dio;* venenum ei per *Marciam* in ear-
 bovinis datum; cumque non statim posset interire,
 mulentiam & crebrum balnearum usum (priorem
 m explicabit etiam exemplum *Claudii* apud *Xiphi-*
Sueton. Claud. 44.) adeoque jam acciperet suspica-
 inari, missum esse *Narcissum*, qui lavantem interime-
Murelius Victor (in *Casarib. cap. 17.*) refert: *Si vene-*
strata per cibum quo se casu repleverat, cum tamen
olorem caussaretur, auctore medico, principe factio-
n palestram perrexisset, ibi per ministrum unguendi
 (nam

(nam forte is quoque è consilio erat) faucibus, quae
 re exercitii, brachiorum nodo validius pressis, expi
 Quem locum corrigit & explicat *El. Salmastius ad
 prid. Commod. prope finem. Epitome Victoris: ad e
 mum ab emisso validissimo palastrita, compressis f.
 bus exspiravit.*

γενναϊον τε κ' ἀκμασῶ) *Suidas*, qui ista describit
 corrigendus, cum ἀμείλιω pro ἀκμασῶ ponit.

IN LIB. II.

2, 1, 62. Ἦν ἡ ὁ περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης)
 Περτίναξ Λίγυς ἐξ Ἀλβης Πομπηίας, inquit *Xiphilinus*
 autem *Pertinax Ligur, civitate Alba Pompeia ortus.*
saubonus propter parentem, *Ligurem* dici *Pertinace*
 spicatur. Sed & ipsum *Ligurem* natum asserit *Victori*
tome: libertinogenitus patre apud Ligures in agro seq
do Lollii Gentiani. Capitolinus in Pert. 1: Natus es
tinax in Apenningo in villa Martis: quàm cum in Li
non invenire liceat, Casaubonus, ut cœpimus dicere
nem de origine non de natiuitate accepit. Cui senti
fatis favet Herodiani, Ἰταλιώτης.

πολλὰ δ' ἡ κ' Γερμανῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνατολιῶν βασι
 ἐγείρας τρόπαια) Vide de militia eius *Capitolinum in*
111. 21.

πλείεσι πάντων ἐγχειροθεῖς) Congruit cum
 huius sententia exemplum *Aristidis* apud *Cornel. Ne*
3, 3, 2: Hic qua fuerit abstinentia nullum est certi
dicium, quam, quod, cum tantis rebus praefuisset, in
paupertate deceßit, ut qui efferretur, dix reliquerit
Pertinace Victor: Curios Fabriciosque æquavit. Vid.
Rittershusii com. ad Salu. p. 20 & 21.

p. 65. πάντι πυρόδωρον τὰ πεπερα(μένα) Νοί
 accurate omnibus cognitis, fidem habuit imperium
 rentibus. Quinimo, ut *Xiphilinus* auctor est, misit
 ex familiaribus quem habuit fidissimum, ad explore
 rem gestam de nece *Commodi*. Atque ob hanc r
 tionem & cunstationem nomen *Pertinace* inditum

ris Epitome. Iste coactus imperavit, repugnansque im-
mum suscipiens tale cognomen sortitus est. Quod
riplis auctor Histor. misc. in 10, 19. Sed longe verisimi-
est, quod Capitolinus tradit: à patre id nomen filio im-
tum ex continuatione lignaria negotiationis, quod per-
citer eam rem gereret. Quod Casaubonus ita inter-
atur: Patrem, cum videret ex lignaria negotiatione,
n exercuerat, parum augeri rem familiarem posse, fi-
litteris erudiri curasse, ut inde vitam toleraret, & rem
ret, restitisse aliquantisper filium, & paternam negotia-
em prztulisse; indeque à Patre Pertinacis nomine no-
m.

2, 2, 65. ὅτι ὁ Κόμμοδος τὴν Περτίναν ἐξ ἑβρα-
ῖς) ut res gereretur scilicet ex arte Tacito notata 1 A. 5, 8:
nilis, quæ tempus monebat, simul excessisse Augustum,
erum potiri Neronem f.ima eadem tulit.

p. 66. ἄλλοι δὲ ἀπειπέσσα βλασφημῶντες) Vide
hino acclamationes ejuscemodi etiam in Senatu factas
amprid. Commod. 18 & 19. & exempla similia collecta
Tomio in formulis & Bernardino Ferrarso, de acclamatio-
is veterum.

μίπως ἄρα οἱ στρατιῶται ὀκνηρότερον ἐπακέσασιν Pertin-
huc ratio illa Taciti ex 2 H 37, 4. legatus aduces & mi-
magna ex parte luxus, egestatis scelerum sibi conscios,
pollutum obstructumque meritis suis principem, non
uros. Vnde infra cap 3. Pertinax ipse hujus metus
ma sibi figurat in gravissima oratione, quam habuit in
itu.

συγκαλέσας τὴς στρατ.) reddito periodo à συγκαλέσας
rienda est: aut, si reddito in precedenti membro sta-
tur, hic copulate legendum συγκαλέσας τε, vel relative
Politrano ἢ συγκαλέσας Sylburgius.

p. 67. τὴν Περτίναν ἀποπληξῆς) Nam ita supra cap. 1. de-
verant conspici, αἰεὶ τῆς δουράτος φήμιω ἐκκατασπείρω,
δὴ αἰφνιδίως τετελευτήσῃ, ἀποπληξῆς ἐπιπέσεως, sumam
yus morte spargere, quod repente perierit, apoplexia con-
tus. Capitolinus in Pertin. 4. Fictum est autem, quod
orbo Commodus esset extinctus.

εἰς ἐν τέρμα βίᾳ συντελεῖσι) *Infra Cap. 5. pag. 79* : πρὸ ἀνθρώπων βίᾳ ἀνάγκη τέλει ἐπιτεθῆναι. *omni hominum vita necesse est finem imponi.* Ceterum ex Demosthenis ὡς εἰς σέφανε, iterum expressam hanc Herodiani sententiam autumat Schottus *observ. hist. 3. 12.* Verba oratoris sunt πρὸς μὲν πρὸ ἀπαισιν ἀνθρώποις ἐστὶ τῆ βίᾳ ὁ θάνατος, καὶ ἐν σκωθῆς αὐτὸν καθάρξας τηρῆ. Cui congruit illud *Enripida*

κατθανεῖν δ' ὀφείλες)

ἢ τὸ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμῶν πόνων.

& alterius veteris poetae, apud Stobaeum *serm. 272.*

ὅταν γὰρ ὁ κακὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχη.

εἰδ' αὖ πρὸς αἰλαί ζῶός ἐκφύγη μολῶν.

οἷς μὴ πειθόμενοι) οἷς expungit Stephanus & Sylgius. Schottus σωτήριά οἱ salutaria ei,

πρακτικῶν αὐτῆ ἀφ' ἁξίων) Sylburgius mallet.

ξίων.

p. 68. φόβω ὑποτάξον) Schotti *misc. ἐπιτάξον).*

δαφνηφορῶντες mutatum vellet Stephanus. Politianus plevit, quasi τὸ παρέπεμπον adderetur. Sylburgius τάξον.

2, 3, 69. ἡμέρας ἕν κατ' ἀλαβέσης κατῆλθεν ἐπὶ τὸ δριοντὶ βελῆς) Xiphilinus: ἐξελθὼν ἕκ τῆ τέχνης πρὸ στωέδριον νυκτὸς ἔτι ἔσης ἀφίκετο. *Egressus ex castris in senatum venit, cum adhuc nox esset. & Capitolinus 4: de nocte cum ad senatum venisset. Redigi ad concordiam sunt, si nocte nondum plane praeterita, appetente tamen die, in senatum venisse dicamus. sicut ex ipsa rei gestae monstrat in notis ad Capitolinum, Casaubonus.*

p. 70. παρητέλλε τ' ἀρχῆς τὸ ἐπίφθονον) Confer hanc sententiam cum illa Tiberni apud Tacitum *l. A. 11.* Congruenter prorsus sententia dictorum: quamvis propositum dicitur in tantum videtur differre, in quantum boni principis modestia à tyranni cupidine intelligitur distare.

πάντων αὐτὸν ἐκβιασαμένων) Ergo, quod supra Victore diximus, *coactus imperavit.* uterque potuit et nunc in curia dicere, quod dixerat in castris apud militem. *Ingeri sibi imperium.* Capitolin 4. *Recusabat imperare quod erat bene imperaturi: ut Plinius de Trajano suo,*

. 5 Non enim ex ingredientibus, sed ex subtrahentibus
 di, qui reipubl. molem sustineant,

ἔλεξε τοιάδε) Herodiani ingenio forinata est hæc ora-
 acundissima sane, ut ceteræ omnes. Nam Pertinacem
 i pauca & ἐν τῷ ἀλώχιδι dixisse, Dio refert.

p. 71. ὡς ὁμοειῶς τῶν ἀρχῶν διοίσοντα) Sylburgius
 is διοίσοντι, seu διοικήσοντι: ut congruat cum præceden-
 ω ἀνὰ τῶν.

p. 72. ἔϋ ἐν τῇ κατ' ἐδραῇ ἀπειθεῖα; ἀλλ' ἐν τοῖς ἔρ-
 E multis passim in hanc rem bene dictis explicatisque
 maxime loco commentarii esse possunt ad sententiam
 iacis, oratio Synesi de regno Ἐ de eodem argumento
 mes Dionis Prusaensis Chrysostomi, præsertim 4; in qua
 i cum gravitate Alexandrum docet Diogenes non in
 ne Ἐ solio Ἐ insignibus, sed in animo Ἐ operibus re-
 egnum esse.

ὄσα ἢ τὰ γιγνώμενα) Stephanus τὸ γιγνώμενα mutari
 n γινόμενα, & pro μεγάλως rescribi μεγάλα. Sylburgius
 Vulgata lectionis, sicutineatur, hic sensus est: Quanto
 n ea, quæ in præsens fiunt, majori odio sunt; ut mala,
 futura tanquam bona, spernantur magis. ut per γι-
 uia intelligantur præterita ad præsens usque tempus
 ntia; Ἐ μεγάλως comparati, de accipiat, propter com-
 iδα particula utroque membro ellipsis.

τὸ ἄ λυπηῶν δυσεξάλειπτῶν &c.) Confer illustreni
 n Dionis 46. p. 356: quem cum similibus nonnullis ad
 . 1. de benef. 1. notavit Lipsius.

αἰώνιον ἔχων τὴν μνήμην τῷ λευπ.) Stephanus cor-
 ἔχει. sed sustineri potest sententia mutata inter-
 tione.

p. 73. ἀριστοκρατίαν τε ἀλλ' ἔ τυραννίδα ὑπομνηθέντες)
 ne schema principum, inter initia imperii: cuius
 ipla aliquoties in Nostro recurring, annotavimus ea
 A. 11. annot. 6. Proprie huc pertinet locus Plinij præ-
 ista, è cap. 66: Illuxerat primus Consulatus dies (ita
 ajanum loquitur) quo tu in curiam ingressus, nunc sin-
 , nunc universos adhortatus es resumere libertatem;
 Tere quasi communis imperii curas, insigilare publicis

utilitatibus & insurgere. Omnes ante te eadem ista arant, nemini tamen ante te creditum est. & quae sequitur.

πίσης τε ἡμῆς καὶ αἰδῶς αὐτῶν τοῦτων) de istis hōibus Capitolinus 5: Eadem die, qua Augustus est appellatus, & Flavia Titiana uxor ejus Augusta est, appellata his quibus ille in Capitolium vota soldebatur, primus omnium ea die, qua Augustus est appellatus, etiam patria nomen recepit. nec non simul jus quarta relat. Quod de patris patria cognomento ait, illustrari potest ex Appiani 2 ἐμφυλ. pag. 432. qui annotat, id cognomen imperatoribus non statim cum fastigio principali, sed omnibus, sed post magna demum merita datum. conjuge intercessit, sicut idem Capitolinus, 6 & Xiphon memorant

πυθια ὑπογενεῖα) Stephanus mallet τωτῶ. sed opus mutatione;

2, 4, 74 σεμνὸν καὶ ἠπιὸν ἀρχόντα) Totum huiusmodi laudibus Pertinacis occupatur. Quarum summa proponemus ex Petresianis excerptis, ubi elogium Pertinacis valde memorabile hoc habet: ὅτι Περτινάξ τὸ μὲν λαμπρὸν ἀρχόντον, τὸ δὲ εἰρῶμαον δειλὸν ὡς τὸ πολὺ ἐμβαῖνον φότερα κράτος ὁμοίως ἐγένετο. φοβερὸς μὲν πολεμῶσι, ἡ εἰρῶμαον ἄν. καὶ τὸ μὲν θρασὺν ἔτι τὸ ἀνδρείον μετέχει πρὸς ἀδόφυλον ἔπειθ' ὡς τὸ τυσιόζοι. ὁ δὲ ἐπιπικρὸς ἔτι τὸ δίκαιον λαμβάνει πρὸς τε τὸ οἰκείον. καὶ πρὸς τὸ πρὸς τοῖς ἐνδείκυσθαι. καὶ εἰς τὴν τὸ οἰκείον πρὸς τῶν ὅσων ἠλέσθη πρὸς τὸ μείζον ὡς ἀξίως ὡς ἐν μὲν τοῖς ταπεινότητι, ἐν δὲ τοῖς δέσποτι καὶ κατὰ τὴν γενεῶν, ἀλλ' ὁμοίως ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ τέλος διετέλει. σεμνὸς ἔξω τῶν σκυθρωπῶν, ἔξω δὲ ταπεινῶν, φρονίος ἀνδραγαθίας, δίκαιος ἀνδραγαθίας, οἰκονομικῶς χωρὶς οὐραρίας μεγαλόνως χωρὶς μάστιγι. Pertinax, quamvis plerumque virtus militum agrestem feracitatem, pacis industria in pusillanimitate excedit, utraque laude praestabat, gradus bello, pacis dens. Et audaciam quidem cum virtute, adversarios & seditiosos: aequitatem vero cum justitia, erga rares & modestos adhibebat. Cumque prodest esse

rum terrarum orbis, non ita se imparem tali fastigio
 is est deprehendi, ut modo humiliorem iusto, modo in-
 tiorem se praberet, sed per omnia ab initio usque
 nem aquabili tenore usus, gravis fuit sine tristitia,
 sine humilitate, prudens sine calliditate, justus sine
 bitate, frugalis sine sorditie, magnanimus sine arro-
 ta. Non piguit locum tam nobilem describere:
 in paucorum manibus versari scio illum librum.
 cetero, valde probo conjecturam doctissimi Hen-
 Valefi, qui fragmentum putat, ex laudatione fu-
 i Pertinacis à Severo habita, annotante Dione in
 70.

ὅτι τε τῆς αἰσώδους καὶ τῆς δικαιοσύνης πρῶτον καὶ ἡμερῶν
 ἰδὲ καὶ Χερβίνου: ἐχεῖν καὶ ἡμεῖς ἀποδοκίμαται καὶ ἡ
 οσηρῶς ἦν. ἡ καὶ τε ἐπιμῶς ἐπὶ τῆς ἀξιοῖν, καὶ ὑπεκρίνω
 ὡπινῶς ὅσα ὡπὶ δουρί. *Utebatur nobis (senatoribus)*
isime: eratque a modum affabilis; promte audiens, si
aliquid peteret, & comiter respondens. Capitolinus 9:
em se salutantibus & interpellantibus semper ex-
st.

p. 75. τῆ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτινάκι ἀρχῇ) Stephanus
 git articulum τῆ propositioni ὑπὸ At Sylburgius ait:
 ierī vulgata lectio potest, absq; articuli repetitione: hoc
 i: gratulantibus omnibus Romano sub Pertinace impe-
 . e. omnibus Romano imperio gratulantibus, quod Per-
 cem invenisset Principem.

p. 76. ἔδ' ὅλων μηνῶν δύο) Sc. ex eo tempore coepit
 erere contumacia militum & dedignatio patendi. De
 vallo enim quodam ab hoc tempore ad necem ipsam
 oriendus videtur Herodianus, ut congruat cum Dione,
 imperasse Pertinacem, dies LXXXVII. testatur; &
 colino, qui menses duos, dies viginti quinque imperio
 tribuit. cum quibus facit Africanus, qui itidem dies π ζ
 nerat. Eutropius LXXX dies Ad Eusebium in Chroni-
 mone quantum differt? qui regnasse ait μῆνας 5, men-
 ἔξ, quod & alibi firmat 5. Eccles. histor. 27. qua de re
 utat Iosephus Scaliger in animadversionibus Eusebia-
 & concludit denique; dicendum minus quam sex
 Bb 31 menses

mensēs imperasse Pertinacem, & plusquam dies LXXX
 Sed nihil opus est, consensura tot auctotum in dubium
 care. Quis enim non videt *Eusebium*, totum illud tempu
 exitu *Commodi* ad initium *Severi*, tribuere *Pertinaci*,
 terito *Iuliano*, qui inter utrumque imperium tenuit me
bis duobus diebus quinque, teste *Spartiano*? Omittitur
 tem in serie Imperatorum à nonnullis *Iulianus*, tum
 malo more imperium mercatus erat, tum quia statim
 novæ ipsum exceperunt, rectoribus provinciarum ejus
 perium detrectantibus. & de Principatu contendentibus
 nec rerum summa ad *Severum* pervenit. Intervallum
 illud inter *Pertinacis* mortem & *Severi* initia, certat
 potius de Principatu, quam Principatum habuit. A
 ita habemus caussam, cur & *Iulianus* prætereatur, & *P*
nacis imperio plures adjiciantur menses. Imperio, inq
 ejus, non vitæ, intervallum turbarum post mortem eju
 ortarum contribuitur. Cum *Eusebio* prorsus facit *Neci*
ri Patriarchæ Chronographia.

τοῖς ἢ βασιλικῆς κλήμασι) Nam superiores Prin
 multa ad se traxerant, eaque re invidiam patrimonii
 contraxerant. Vnde *Plinius in Panegyrico* 50: Non
 exturbatis prioribus dominis omne stagnum, omnem la
 omnem etiam saltum, immensa possessione circumd
 mox: tandemque imperium Principis, quam patrimoi
 majus est, multa enim ex patrimonio refert in imperiū
 priores Principes occupabant, non ut ipsi fruerentur, s
 quis alius. & quæ plura sequuntur. Pertinet autem hu
 maxime consilium, quod jam olim *Mæcenas Augustu*
 dit apud *Dionem* 52. p 553. debere *Augustum* agros &
 dia bello parva, præter pauca & necessaria, vendere: :
 ta gravi ratione: ἔγω γὰρ ἢ τε γῆ ἐνεργὸς ἔσται. διὰ τὸ τὰς α
 γῆς δοθεῖσθαι, καὶ οὐκ εἰνὸς ἀφορμῶν λαβόντες διποράταιροι γεν
 τό, τε ἀργύριοι Ἀλεξική & ἀθάνατοι πρὸς πένον ἔξει. Nam ite
 ra fertilior erit, si dominis ipsis colenda detur; & occi
 ne hac ditiores evadent possessores, & ararium suffici
 perennesque redditus habebit.

p. 77. ἐπὶ τε ὄχθους ποταμῶν καὶ λιμέσι πόλεων)
 tenus alias liceat de fluminum & portuum usu er

gal, vide apud *Hug. Grot. 2. de jure b. & p. 2, 14.* In tota
 quæstione, sive cum exteris, sive cum civibus res sit,
 certant veluti illa duo argumenta: *Ius & libertas re-*
rum ex una parte; ex altera, *æquitas imperii & mode-*
ro. Illud prius cum in disputationem adductum est, vix
 unt, qui regia jura animose tueri & laxè interpretari, in-
 rtes regias ponunt. Vnde *Cambdenus in Elisab. part. 5:*
scipes, inquit, vestigalia, quæ semel intenderunt, six
quam relaxant, qui hujuscemodi Regalia (ut vocant) ad
sque regni jus & libertatem spectare nec externa mo-
tionè subjacere judicant. Verum externis nimia im-
ere vestigalia inhumanum; civibus, tyrannicum; sicut
s Herodiani ad quem ita redimus, indicat. Cautè ta-
versandum esse, in judicio de vestigalibus ferendo,
monuimus in hanc ferme (si reperte hic licet) sen-
iam: ¶ Ante omnia, contra vim dominationis, quam
*istæ crepant, opponemus illud *Amm. Marcell. 30, 27.**
enti imperium, omnia nimia, velut prærupti scopuli
de vitanda. Et cap. 28. Sunt aliqua, quæ fieri non
ret, etiam si licet. ¶ Deinde, etiam si ab invitis etiam
litis tributum exigi posse, in universum & penitus ne-
non possit, tamen laudabilior & prudentior via est,
*lentibus impetrare, *Comin. 5, 18.* exemplo promti Gal-*
m animi narrato, subjungit: Nonne coram Deo & ho-
ibus æquum justumque sit, potius hac ratione pecuni-
accipere, quam violenter aut malis artibus? V. Dion;
bag. 355. ¶ Hic consensus etiam magnitudinem tri-
minis invidiosam faciet. Præsertim, ubi causa ur-
rior, necessitas major, talia postulat, quæ nova & dura
entur. Tum enim nec recusandi, subditis, nec crimi-
*di occasio supererit. *Comin. 6, 7.* de Caroli VII. exactio-*
us: Tum quidem causæ suberant ingentes & capitales,
tuendis occupatis provinciis, quam impediendis sol-
disq; conspirationibus, quibus regnum concipilabatur:
que assensum ei præbuerunt proceres, &c. Grande &
um, nisi à volentibus & necessitatem agnoscentibus
detraisset, videretur Ioannis Reg. Dan. Christiani I. F.
urum, cum pro unoquoque vomere binos aureos cepit.

Meurf. hist. Dan. l. 1. p. 22. in rebus so. Modo ne fingar
hæc, sicut exemplum Aureliani Marcellinus 30, 28. an
tavit. & difficulter creditur, quod de Vespasiano nonn
jactarunt apud Suet. Vesp. 16. ¶ Sunt & alia, ob qua
buti magnitudo non statim suspecta esse debet: ut opes re
nis; facilitas reparationis, spes magna & praesens (a
modo temeritas) in cuius elaborationem magni sump
sed cum sænore redituri requiruntur, consuetudines a
(caute id volo capi) & similia. ¶ Ipsa etiam Regnor
jura diligenter discernenda sunt. Sic Cominaus longe
etius adstringit Reges Gallia, quam ut ad omnium reg
rum potestatem ejus assertio valere possit. Illajura au
sur aliquando advenit rationibus. ut, si quid vi
ex conditione belli & pro ratione securitatis impon
qualia ad certam rationem redigi non possunt. Adi
tium de jur. bel. & pac. 3, 15, 6. Iam, quod attinet ac
unde tributum exigitur, haud dubie crassius agunt, qu
frumento, rebusque maxime necessariis nihil exigen
disputant. vid. Lather. d. C. 1, 6, 23. Taceo consue
nem; ob quam tamen §. 25. Latherus mox corrigere
rentiam opus habuit: quid si inde potius sumere, alio
remediorum defectus, ingruum regionis, res nata, au
caussa jubeant? quid si non in vitis subditis, quibus al
rebus parcitur, fiat? Non possunt sane iisdem ex rebus
versis in locis, diverso statu, diversis hominum studiis, c
tributa. ¶ Imo, est hac tota quaestio penitus a
neque temere de consilio Imperantium in sequiorem par
pronunciandum est. Non spectanda sunt hæc ἀπὸ δῶς,
πλιχίης; sed examinanda ἀπὸ τῶν ὑποθέσεων τῆς πολιτείας
συμπράγμεθα χρόνος, ad statum civitatis & tempor
¶ Itaque nihil minus quam facile judicium est de tri
tis, eorumque institutione, excogitatione, titulis: pri
varietatem status, causarum, circumstantiarum,
vocant. Fitque etiam inde difficilior & anceps magis
 censura. Quoniam aliquando cohæret res tributaria
arcanis imperij. quæ, nec propalare consultum; nec, in
tere licitum aut decorum est. Quomodo igitur sta
audito nomine centesima, vigesima, decima, possum de

te aut nimia exactione suspicari? ¶ *Aliqua tribu-
n nomina, infamat sola peregrinitas.* Mirabile vide-
tur genti, quod alteri familiare est: sicut vicissim, quæ
plane non sunt insolentia, aliis mira viderentur.
Denique cum, ab origine sit una tributorum mensura
publicis necessitatibus quærenda, ampliusque justitia
ex administratione & dispensatione; a consequenti,
vari debeat (v. orat. Mæcen. ap. Dion. 52.) igitur ubi
eorum cognitionem perveniendi facultas aut jus est, sen-
tiam ferre in proclivis erit: quod si autem insoluta sunt
& abdita, decuerit haut dubie prudentem, vetus illa,
& foro in omnem vitam transferenda formula: Non
et. ¶ Cetera Conscientia eorum, qui illa tractant, re-
uenda: quam metu pœnarum & inferni obstringit Co-
enus 3, 18. Idem qui, cum tot dubia in hoc negotio con-
scientia animadverteret, verissima denique præcisione
& nobis elausulam præbebit) se expedit: *Exacte in-
ventibus nullibi perfectum quid in rebus humanis inveni-
tur.* ¶ Atque hæc est trutina æquitatis circa vectiga-
& tributa & exactiones extra ord- nem institutas. qua
quid agitur, ut prætextus detur magistris rapacitatis & re-
toribus novorum onerum; sed ut necessaria & innocen-
tium Principum consilia à tyrannicis hypothésibus, quotiens
as est, rite distinguantur.

ἐπι τῆς τῆς συνηφαιδίας τῆς πόλεως ἡ δίαξιας) *Capitolinus*
delatores & multos graviter puniri iussit, & tamen mollius
in priores imperatores; unicuique dignitati, si delatio-
crimen incurreret, pœnam statuens. *Petrus Faber* legit,
delatores convictos: *Casaubonus* ex codice regio reponit,
delatos. *Lenius* tamen, inquit, quam priores principes. Nam
tunc delatores assidue in foro flagellis ac fustibus casos, ac
disiſsime traductos per amphitheatri arenam, partim subji-
m servos, ac venire imperavit, partim in asperissima insu-
rum adhibi. *Sueton. Tit. 8.* adde *Domit. 9.* *Trajanus* itidem
delictis impostos tempestatibus dedit: *Plin. Paneg. 34.* &
Ceterum, quomodo delatoria illa diritas & malignitas ty-
nnicis propositis servierit, ex *Taciti* *Tiberio*, & *Amisiane*
arcellin. opere præsertim ubi, ut videre licet.

ὡς κὲ τ' υἱὸν αὐτοῦ, ἤδη μειράκιον ὄντα) Idem Xiphilinus tradit & *Capitolinus*. 13. ubi not. *Casauboni*. Quare nec *Capitolinus* appellationem, filio à senatu decretam admittit, sed id donec meruerit. *Capitolinus*. 6. existimans sc. corrumpi potius præmaturis honoribus: Διὰ φθαρῆσιν σὸν ἠδέλῃσιν quit *Xiphilinus*. Expressit eam sententiam *Tiberius aristum* 4 A. 17, 3: ne quis mobiles adolescentium animos, maturis honoribus ad superbiam extolleret.

2, 5, 78. ἐν τῇ ἀσωτίας καὶ κρηπίδας) *Sylbius* post κρηπίδας desiderari videtur ἐν Διαιτήσιν, aut l. quodriam vocabulum. Vel precedens τε usurpata est πτωπια, idque. *Politianus* id comma cum sequenti conjure maluit.

ἐπισηλθον τοῖς βασιλείοις, τότε δόξατο. Διαιτήσιν) Occasionem hujus motus amplius expositam, vide apud *Xiphilinum* & *Capitolinum*. *Herodianus*, præcipuam causam annotat: tanquam instituto præmaticæ observationis xime idoneam. In numero variant. *Dio* ducentos præfuisse in Palatium, *Capitolinus*, trecentos asserit. que *Dione* corrigendum censet *Casaubonus*.

οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ ὑπηρέσια (αἰραχθίντες) Hi sunt *pre*, qui itidem ac milites alieno erant erga principem mo. *Καυπαρείς* vocat *Dio*: qui sub *Commodo* fuerat aula. ex quibus licet quosdam vendiderit *Pertinax*, istea tamen ex venditis aliquos reduxit in aulam, in suo malo.

p. 79. τῆς συμβεβηκόσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ἄμω) vide mox, quæ ad finem capitis notantur.

μη ἐνθουσιασθῆναι) *Stephanus*: Legitur etiam *σιασθῆναι*. videtur autem ante κὲ addenda esse *π* cula ἀλλοί.

τὸ μὲν ἐν, ἔφη) *Capitolinus* 11, longa & graui ora milites placavisse, ait.

p. 80. καὶ σὸν ὀλίγοι ἀποστροφέντες ἀνεχώρησιν) *Xiphilinus*: ut primum viderunt *Pertinacem* milites, omnem dor incessit, præter unum. oculis ergo in terram dejectis gladiisque in vaginas reconditis abituris videbantur, unus ille proficiens, hunc tibi, inquit, milites gladium:

, & cum dicto irruit ac percutit, ceteris non prohibitus, sed imperatorem suum una cum Electo occidenti-
Etenim nomen infesti parricidæ expressit Capitolinus 11:
um Tanusius quidam, unus è Tungris, in iram & tim-
em milites loquendo adduxisset, hastam in pectus Pertin-
is objecit. Tunc ille precatus idem ultorem, toga caput
est, atque à ceteris confossus est.

p. 81. ἐπὶ ἡ λαλῶνται) Sylburgius ita annotat: man-
est locus, ut cum ex sequentibus est perspicuum, tum ex
eis epitome. Talis igitur quedam requiri videatur
o: ἐπὶ ἡ λαλῶνται τὸν σπασβύτιω, ἐπιπεσόντες ἕτεροί πνες,
ὡρὸς ἐνὸς πῶν τολμηροτάτων, φονδασι. Sicut etiam Ca-
lenus refert, Tungrum quendam, militibus in iram &
orem loquendo adductis hastam in pectus Pertinaci ob-
Te; post, ceteros eum confodisse. Vel saltem pro ἕτεροι, ἀλλῃ.

χρησάμενον βίῳ ἢ παρρησίᾳ, ὡς παρρησιῶνται) Laudes
magno consensu traduntur, præsertim ab Herodiano
Dione. nam Capitolinus negligentius dicam an siniste-
interdum de moribus ejus judicat. De cetero digna
t observatu, quæ Dio in tam bono Principe reprehendit.
Quorum primum est, quod omnia voluerit simul & se-
lemendare, non cogitans, licet peritissimus alias, ὅτι ἀδύ-
τον ἐστὶν ἀθρόω ἕνα ἀσφαλῶς ἐπιανορθῶσαι, ἀλλ' εἴπερ πᾶλλο, καὶ ἡ
ἀλλήλη καὶ ἑαυτοῖς ἢ χεῖρον ἢ σοφίαν χρῆζει, multa simul tuto
endari non posse, sed si quidquam, præsertim civilem
stitutionem & ordinationem tempore consilioque opus
bere. Agnoscas Dionis annotationem, qui eandem ob-
vationem in exemplo Augusti, caute & paulatim rem-
blicam ordinans proposuit lib. 52. Altera reprehensio
, quod furentium militum insania se obtulerit, cum ta-
em tutioris defensionis vires suppeterent, & præterea oc-
tationis aut fuga occasio non deesset. Iudicium Dionis.
conceptum est: προήμα εἶτ' ἐν γυμνασίῳ, εἴτε ἀνόνθῳ, εἰδῖ
ὡς τις αὐτὸ δνεμέσται ἐθέλει, ἐπὶ ραζέ. Rem fecit, vel gene-
am, vel stuliam; si hoc quis alio velit nomine signare.
nerosum propositum sane fuit gravissimi senis, sed pa-
m prudenter præsentī negotio accommodatum, cum
cogi-

cogitare debuisset, *parum tutam majestatem si se dicit esse*, ut est apud *Livium 2, 55*. Quippe impetus ille constantiæ, qui præsidium ab audacia mutuatur, vix unquam excusari potest, nisi *articulus ultimi discriminis cetera media interceperit*. Unde & *Herodianus* nolter in hoc pro capite dixit: *Pertinacem utilia in præseus suadent non obtemperasse*. Tertia reprehensio in tam laudatissimo Principem à *Iuliano Apostata in Caesaribus* conficta: καὶ σὺ Περτινάξ, ἠδίκως κρινομένων τῆ ἐπιβολῆς, ὅσον ἐπὶ τοῖς σκέμμασι ἀ Μάρκου παῖς ἐπιβλήθη. Tu vero, *Pertinax*, etiam in registi, quod *insidiarum & consiliorum*, quibus *Marci* fecerunt, particeps fuisti. Confictam dixi reprehensionem quia nemo id tradit de *Pertinace*, & *Herodiani* historia forte reclamatur. Nam *Capitolini* verba cap. 4. tunc *Pertinax interficiendi Commodi conscientiam delatam sibi ad diis non fugit*; præterquam quod nihil definiunt, etiam mendo cubare videntur. Quapropter *Carolus Contoletus* in *Iuliano* magis probat, ἰδικῶς, quod nonnulli codices habent pro ἠδίκως: & ὅσον ἐπὶ τοῖς σκέμμασι, interpretatur, *pena animo & cogitatione*.

p. 2, 6, 86. Προσκήρυττον ἄνιον τῷ βασιλείῳ) & καὶ προῦμα αἰχισὸν τε καὶ ἀνάξιον τῆς Ῥώμης ἐλήλυτο, αἰσπερ ἐλπί ἀγορᾶ καὶ ἐν πωλητηρίῳ τινὶ, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς πᾶσα ἀπέρχθη. καὶ αὐτὰς ἐπὶ πρᾶσμον μὲν οἱ τὸν ἀνὸς κρεῖτορα σφῶν ἐκθρόνους. Accidit autem tum res turpissima urbeque *Romæ* plane indigna. Namque sicut in foro & mercatu quodam urbs & imperium ejus venale editum est, vendentibus *Præcipis* sui parricidis. Merebantur ista ex *Dione* huc adscrib

p. 83. κείθεσιν ἐν αὐτὸν ἢ τε γυνή, καὶ ἡ θυγάτηρ) Ita et *Zosimus*, ab uxore intligatum tradit lib. 1. contra *Spartianam* uxorem & filias in *Palatium* vocatas, trepidas invidas transisse, quasi imminens exitium præ sagirent, memora *Iul. cap. 3*. Verum ille in hac vita, perpetuo à *Græcis* diffidit. id quod jam *Cl. Salmusio* notatum.

p. 84. Φοβηθέντες τῷ αὐτῶς τῆ Περτινάξ σὺ λήθειαν) *Herodianus* enim monerat, ne eum imperatorem facerent, *Pertinacem* vindicaret *Spartianam*. 2. vide turpissimam utriusque licitationem *Dionis* descriptam.

καὶ τὰς ἐκείνων εἰκόνας ἀποκαταστήσαντες) Sylburgius :
 ianuis videtur legisse ἐπικαταστήσαντες. ut Iuliani ima-
 s pro Pertinacis imaginibus substituta intelligantur.
 vulgatum ἀποκαταστήσαντες retinere, Commodique ima-
 s una cum eius nomine restitutas intelligere, nihil, ut
 dem videtur, detat

p. 85. πλείον τε τῆς σωηθείας δορυφορέϊον (Zosimus
 . Ἰάμας ἔδωκεν ἰδεῖν ἅπασιν. οἷον ἔπ. πρῶτον ἐξείσαντο,
 γετο ἡδ εἰς τὴν βασιλείαν μὴτε γερασίας ἡμερήϊας, μὴτε ἄλλης ἐν-
 δορυφορίας, μένων ἢ τῶν κείρας ποῦ τῶν αὐτῶν εἰς ἔτοσρα ἡλιω-
 σὶν βίῃ πρῶτον αὐτῶν τὴν βασιλείαν ἢ τὴν ἐν τέτοις πᾶ-
 ἀποσκιδνῶ. spectaculum praeberi omnibus, nunquam ap-
 sifum, qui prae in aulam deducebatur, neque senatu pra-
 te, neq; ullo legitimo satelliti ostriante; solis autem, qui
 stituerant eum Principem, militibus tradentibus per
 aulam omneq; aulicum instrumentum.

τότε ἢ καὶ πρῶτον ἀποδιφάση τὴν τῶν στρατῶν. ἤθη.) Infi-
 em hanc ἐπίστασιν, cum emphasi & momento facti publici
 iodico, ab Herodiano propositum, iam alibi commendau-
 nus; praesertim in not. Vellei. ad 2, 20, 4. & ad Tacit. 1. A. 2.
 not. 5. Ita nimirum, quod munimento principatus Ro-
 ni excogitatum erat, in exitium eiusdem vertit: factum-
 e est, ut milites nemini magis quam suo Principi, quem
 tri debebant, timendi essent.

ἀπρεποδὸς Δίαβολῆς) Vocem Δίαβολῆς Stephanus su-
 etian Sylburgius mutat in Δίαβολῆς.

Φερέωντες) Sylburgius : in φερέωντες subaudienda
 am quadam ἐπιζώντες significatio, Ἐ Graca sic verten-
 : sumptis igitur armatis, corporibusque und. q. septis,
 in acies formam dispositis, ut, si opus esset, etiam bella-
 nt.

2, 7, 86. ὁ δὲ Ἰβλιανὸς ἐπεὶ παρήλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν)
 rticulam hujus capitis priorem integram describit Sui-
 us; ut alia plura. Ceterum Herodiano ut & Dioni, con-
 adicere videtur Spartianus, qui parsimoniam Iuliani com-
 endat cap. 3. Facile interim apparet, cui credendum sit.
 antecedentibus pro τῆς φιλοχρηματίας αὐτῆς, Sylburgius
 am Schotto αὐτῆς legit sc. militibus.

p. 87. καὶ τὸ ἀρπίας) Sylburgius ἀλαζονείας sive
 Ζονίας mavult.

ἔς τε τὸν ἐπιπόρομον (S. c.) Vide *Spartianus cap. 3*
Dionem.

τῶν μὲν πρὸ πολλῶν ὑπατῶν.) Stephanus vult : ἔπει-
 λα. At Sylburgius ita annotat : *Nigri consulatus be-*
eius antecessit annis novem A. V. C. 937. fuit tamen
consulatus non ordinarius, sed suffectus, ut docent
Panvini.

p. 88. Ἀλαζονεία ἢ γνώμη) Stephanus, φήμι
 let. quod & Sylburgio videtur.

p. 90. ἔχοιτε) ἔχετε, Stephanus & Sylbur-
 volunt.

εὐδοκίμους ἢ ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλαις πράξεσι) C
 sentit *Spartianus in Nigro*, & per argumenta ostendit ca
 & 4 : *Xiphilino* tamen dicitur, ἔπε ἔς τὸ κρείττον, ἔπε ἔς τὸ
 εὐεπίσημοι : neque in bonis, neque in malis insignis, et
 nec laudis in eo, nec vituperii magna sit occasio. Adde
 sunt excerpta *Peiresf. p. 735.* An diversitas illa ex eo fo
 quem *Spartianus* indicavit in exordio *Nigri* itemque ca
Rarum, inquit, atque difficile est, ut quos tyrannos
 rum victoria fecerit, bene mittantur in litteras : atque
 vix omnia de his plene in monumentis atq; annalibus
 bentur. Primum enim, quae magna sunt in eorum honor
 ab scriptoribus depravantur ; deinde alia supprimuntur
 postremo non magna diligentia in eorum genere ac vita
 quiritur, cum satis sit audaciam eorum & bellum in
 victis fuerint ac pœnam proferre. *Salmasius* legit in eor
 horrorem. bono sensu ; & de phrasi in scriptore Latini
 non tam exactæ, minus cogimur dubitare. Quamquan
 cilius crediderim, *Spartianum* voluisse, in victorum ho
 rem plerumque supprimi aut corumpi, & ea verior ea
 frequentiorque. *Spartianus* autem operæ pretium sane
 cit. in colligendis, quæ de *Nigro* & *Albino* reperiri poter
 ceteri enim sparsim & carptim agunt.

p. 89. φύσιν τε καὶ φωνὴν τὸ Σύρων ἔθνος) Vide, quæ
 Syrorum ingenio notavit *Æl. Rhodigin. 18, 34, & 25, 25.*
 de *infra Nostri* : 2, 10, 101.

αὐτὸν ὡς πᾶν τὸν ἐνιαυτὸν ἑορτάζουσιν) Vide *Iulian. Apostatam in Misopogone*: qui se. odio Christiani non pleraque exaggerat & invidiose interpretatur.

2, 8, 92. πᾶσι χρυσήσαντες ἕξωθεν βασιλικῆς συμ-
) An & statua in fastigio? quem in domibus Augustis in fusa explicat *Cl. Salmasius ad Spart. Nigr.* 12.

πρεσβείαι ἀπ' ἐκείνων τ' ἐθνῶν) *Compara primordia patus Vespasiani apud Tacitum* 2 H. 30 & 81.

p. 93. αὐτῆς ἐδίδου) *Stephanus*: αὐτοῖς ἐδήλως.

2, 9, 94. νοῆσά τε ὀξύς, καὶ τὸ νοηθεῖν ἐπιτέλεσται ταχύς) pfit ista ex *Herodiano, Ioannes, Antiochenus, Optimo-* st imitator *Herodianus*, sicut supra *Demosthenis* stum monuimus. Hoc è *Thucydide* hausit, qui *lib. 1.* ienses ita χαρακτηρίζει, quod sint καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς τελέσται ἔργα δ' ἀγνώσιν, Ἐ cogitatione Ἐ cogitatione executione celeres. *Scholias*tes ὀξεῖς δὲ κρινῶ denuo dit. Quod si ita est, i. e. si ita scripsit. *Thucydides, ianus* memorabili imitationis genere severitatem *Thucydideam* faciliore orationis nexu fluxoque emoluit. Ceterum magni ingenii & agendis rebus idolum maxime is character ist, quo *Themistoclem* etiam at *Corn. Nepos* 2, 1, 4: *Neque minus in rebus gerentius, quam excogitandis erat. Vellejus* *Agrippam* nentia laudat, tanquam *virum per omnia extra di-* es positum, *consultisque facta conjungentem* 2, 97, 1. quæ de *Arminio* habet 2, 118, 2 & 3. Sed, ut ad *Seve-* edeamus. *excerpta Perresiana* ita ingenium ejus de- nt: ὅτι ὁ Σεβηρὸς δεινὸς ἦν ὡς τὸ τε μέλλον ἀκριβῶς αἴσθη- καὶ τὸ παρὸν ἀσφαλῶς διοικῆσαι καὶ πᾶν μὲν τὸ κεκρυμ- ες καὶ ἐμφανὲς ἐξυρεῖν, πᾶν ἢ τὸ δυο δ' ἀγνοῦν ὡς καὶ ῥαῖτον παῖς. *Elegantissimorum verborum sensus est: Se-* mulcum prestabat in conjectandis callidissime futu- ordinandis tutissime presentibus. Occultissima que- manifesta deprehendebat: difficillima juxta cum fa- is conficiebat.

ἀσπίδας) *Stephanus*, aut *δινοῦδη*, aut aliud quid dit.

αὐτίπειθε ἢ αὐτὸν ἐνείρατα χρησόμετε) *Spartian.* c. 1 & 2. *hilis.* ἀπερ

ὡς πάντι ἀψυδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιστεύεται) Pri
& gravis sententia ab homine ethnico, cui haecenus
sentit Niceph. Gregoras lib 3. ubi oraculum Trallib
Andronico repertum exponit. Vide locum, & adde
finem libri ejusdem, totam de oraculis dissertationem
morabilem utique: licet cupidiore ejusmodi abstrul
rerum animos satiatura non sit. Qualia sunt etiam o
in hoc genere commenta, quæ præter Deum & Diab
alios & nescio quos medios prodigiorum auctores a
runt. nam ubi natura tantum in prodigium trahitur,
judicandi via est.

ἐν τῷ κατ' αὐτὸν βίῳ) Spartian. cap. 3. historiam
privatam memorat. cap. 18. vitam, inquit, suam priv
publicamque ipse composuit ad fidem. Ex ea etiam D
sci in vita Isidori apud Photium Biblioth. 242. p. 103
quid refert de mirabili lapide.

p. 96. μνηστῆρες τ' ὡς τίνακ' ἠγεμονίας) ad
pra 2, 1, 62.

ὡς τὸς πολέμους) π. τ. πολέμους, Schottus &
burgius.

p. 97. μήτε ὄρεα φειδύου) Talis Lysander
Plutarchum in vita, Ἐ ἀποβιθῆναι Ἐ Philippus M
apud Justinum His illud in ore, in o in mente: τὸ ὅ
Ἐ ψυδῆς κρείττον εἶναι ἑκατέρω τῇ χρεῖα τῶ ἀξ' αὐ καί
μὴ ὀριζοῦ. Veritatem quidem mendacior præstare, sec
usque dignitatem Ἐ honorem usu discernit. Ceterum
ri animus tub vulpe latens non fefellit seniores, qui
modestiam Ἐ propositum in omnia, quæ sibi utilia
ret, audacter expeditum & ipsi metuebant & aliis præ
bant infra 2, 14, 14 & 115.

p. 98. καὶ τὸ Ἰδυριὸν ἄμα καὶ ἀρχ.) Schottu
bante Sylburgio, κ. τ. 1λ. στρατιώτες τε ἄμα καὶ ἀρχ.

2, 10, 99. σὸν εἰς ἐκείνον ἀνσφίρομα. ἀλλ' εἰς τ
αὐτὸν κόλακας) Ratio hujus iustici petenda est e
Alex. Sever. Mammaea cap. 65 Ἐ 66. adde annot. nost
cap. 5. lib 1. . Tac.

Ψυχῆς ἡμῶν μνήμη) Sylburgius: Alt. Ἐ Bas.
Mox oī ὅ reddet de, ut a. u. d. P. usam sæpe. pro oī ὅ
aut ἐπεὶ pro ἐπεὶ ab initio leg.

Δὲ τὸ ἐκείνη γνώμῳ) *Stephanus*: μνήμῳ.

μέχρι κερῶν) *Sylburgius*: *subaudiri potest πινῶν, ut aliquandiu. Sententia tamen requirit potius, μέχρι νῦν κερῶν, vel μέχρι τῶνδ', usque ad hæc tempora. In æcedentibus, ἡγεμόνα pro ἄμφω legendum Sylburgius putat: aut forte studio omissum accusativum à Severo, qui se luerit ipse intelligi.*

p. 101. μετὰ παρδίας ὑποκῶψα ἐπιτίθειοι Σύροι) *In etiam Alexandrinos describit 4, 9, 198: πεφύκασι δὲ πῶς καὶ φιλοσοκάμενες, καὶ λέγειν ὀσπῶς ὑπογραφῆς ἢ παρδίας. It οἰκῶντες deesse ἔς aut aliquod tale putat Schottus & burgius.*

ἐνθα ἢ βασιλεῖς ἐπὶ ἐστία) *consilium primum nominolientium. ita Sylla, Marius, Casar, Augustus dominant sibi paraverant.*

Δείκας τε ἀεὶ ῥήσοι πιστεύοντες) *Id in partem aut certe ciem consilii prælidiique venit. Ita apud Tacitum 2 H. 6. sufficere videbantur adversus Vitellium, pars copiam, & dux Mucianus, & Vespasiani nomen, ac nihil arum fatis: quod postremum membrum magna & oportuna gravitate ceteris subtextum fiduciam ex omnibus prodigiis & responsis conceptam, notat.*

2, 11, 102. μηδὲνα διδῆς κερῶν ἀναβολῆς) *Comparene strenuitatem, ad eventum valde efficacem, cum Nigri latione & ignavia, supra 2, 8, 92.*

ὡδὲ τῶν στρατιωτῶν) *τῶν στρατιωτῶν, codex Schotti, p. 1-3 μετὰ ἀεὶ θυμίας πέντε ἐπεστίον* *Et sic, even- effectuque imperatoris virtutis, quem Leo demonstra- in Taciticis 20, 11. Νήθειν ὀφείλεις καὶ λίαν ὑπάρχειν ἐρη- οῦ, καὶ μέγαν ἔσθ' ἄλλων στρατιωτῶν καὶ πολεμικῶν μετέχειν πένων, στρατηγέ, ὀλίγη ἢ τοῦ κέρδους. ἔτως γὰρ καὶ τὴν ὡρῆ πέντων οἰων μετ' ὀδῆς κήση, καὶ φιλέμεν ὑπ' αὐτῶν σωναγωνιζο- ἰς σοὶ ἀεὶ θυμῶς ἐν τοῖς κινδύοις ἔξεις. Sobrius esto, Imperator, & vigilans, multumque laboris tolerantior, quam veri milites, lucroque minime deditus. Nam ita apud mes benevolentiam tibi pariter & gloriam comparabis, eque ut promptissimos habeas ad pericula, qui te diligunt. τινα γὰρ ἄνθρωποι φιλεῖσιν αὐτομάτω Δαναίας ἐμπλώσθ', τέτρω*

C c

ταχῶ

ὅτι μὲν ἐπιτάττουσι πείθονται, λέγουσι δὲ ἐκ ἀπιστίας, κινδυνεύουσι
 ἢ σωαγαυίζον). *Quem enim homini spontanea animi prorsus
 pensione diligunt, illi, si quid imperat, facile obediunt, si quid
 dicat, credunt, si periclitetur, propugnatores ad sunt, sic
 Onosandri verba habent in strategic. c. 1.*

Ἰταλιώτες μὲν πόνων ἀνέπαυσε καὶ τῶν ὄσλων ἐγύμνωσεν
 Idque ex consilio Mæcenatis, quod vide apud *Dion. 52.*

ἀντὶ τείχεος τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. Valde illustris est hic
 cus de terminis & claustris Romani imperii ab Augusto co
 stitutis. Vide, quæ notavimus ad Taciti *A. 9. auno. 8.*

p. 104. ἐκ δημοσίων ἱερῶν καὶ τόπων) rectius transpos
 copula ἐκ δ. καὶ ἱερ. τ. legit *Sylburgius.*

ὡς αὖ) passim copulat *Herodianus.* alias enim legi
 dum quis putaret ὡς ἀνακτήσαστο.

p. 105. ἔρυμα ἀρρηκτὸν τε καὶ ὠπῶν περὶ βελῶν) i
 denda est huic descriptioni, altera *Ἰταλίας lib. 8. ca
 pag. 334.* ubi eadem sententia τείχεος Ἰταλίας quasi qu
 dam Italia murum vocat. *Floro sunt claustra Italia 3. 1.
 Aethicus Cosmographus, Italiam Alpium obiectis cin
 eodem sensu, scribit. Polybius 3. Hist. ἔτι καὶ ὑποπέπ
 (Ἰταλία) τοῖς περὶ ἡμῶν ὄρεσιν, ὡς στωθεωρεμῶν ἀμ
 ἀκροπόλεως φαίνεται ἔχειν τὴν Ἰταλίας. Ita
 jacet predictis montibus Italia, ut qui utraque simul
 veniunt, credant Alpes intuitu totius Italia veluti a
 cuiusdam situm habere. *Eustathius ad Dionysii Perie
 vers. 295.* etiam nominis significatum ad claustra eju
 modi accommodat: φασὶ δὲ τὴν λέξιν τῶν ὠπῶν, καὶ τὴν εἰς τ
 λωικὸν μετέληψιν, τῶν τὸν δυνάσασθαι τῆς κλειστέρας. *Dicunt au
 hanc vocem (Alpium sc.) si Græcè transferas, idem sig
 care, quod κλειστέρας. i. e. clausura, claustrum. Clau
 enim Romani vocant, munitiones transituum, five ar
 ftos munitosque aditus. *Suidas ad vocabulum, Κλειστέ
 ἔτι καὶ ἡλῶν) τὸ ὄχυρόμαχος τῆς ἀβασίαν τῆς περὶ τῆς Ῥω
 φωνῆ. Idemque in voce Ἰταλίων, εἰς βολὰς vocari fer
 Adde *Strabon. 5. γεωγραφικῶν* extremo. In gratiam *E
 diani, qui hic & intra dingeret describit Alpes, ista
 cisse liceat. De cetero non male expleri videtur sente
 si legamus, ἔρυμα ἀρρηκτὸν τε καὶ δυσδιάβατον ὡς περὶ βελ****

2, 12, 107. κριωνὸν τῆ βασιλείας ἐποιεῖτο) *Spartianus*
Severo: His compertis Iulianus Scutum fecit fieri de par-
cipando imperio cum Severo. Incertum vero id an dolo
cerit, cum jam ante misisset notos ducum interfectores
uosdam, qui Severum occiderent. Vide de tota illa trepi-
atione & confusione rerum, adventu Severi excitata Spar-
iani Iulian. c. 5. 6. 7.

p. 108. περισβείας τε πρὸς αὐτὸν ἐπιπέσσειν ἀπὸ τῶν ἐν
 οὐκ αἰσίων καὶ τῶν ἐξοχάλιατων τῆ βελῆς) *Spartian. 6. Occiso*
Iuliano cum Severus in castris Scutorum, quasi per hosti-
um veniens, adhuc maneret; centum senatores legatos ad
in senatus misit ad gratulandum rogandumque.

2, 13, 109. ἐξελθεῖν ἐρλικῶν χημῶν) Inquis: quo-
 modo ἐρλικῶν χημῶν hic locum habet, cum mox hoc ipso
 p. 111. Severus jubeat illos nudare omni militari ha-
 bitu, & detrahi ipsis στρατιωτικὰς ἐδῆτας? Sed facilis est inter-
 etatio. ἐρλικῶν χημῶν opponitur hoc loco armis iustis
 licet & militaribus (nam neque ξιφίδια ἐς πομπῶν κε-
 σμηθῆρα excluduntur) sicut ipse Hierodionus interpreta-
 rit: τὰ μὲν ὅπλα κατέλιπον πάντα αὐτοὶ δὲ ἐν μόναις ταῖς πομ-
 πῆσι ἐδῆται δαφνοφορῶντες ἠπέεινον Rel. etis omnibus armis
 odisse ait; & quidem ἐν μόναις πομπικῆσι ἐδῆται quæ pom-
 ples vestes iursum non omne vestimenti militaris genus,
 & totum armorum habitum excludunt. Itaque tamen
 fra ipsis adimuntur ζῶνα καὶ ἐδῆτες καὶ εἴτι σύμβολον ἐφε-
 ραῖωτικόν. Dio & Ioannes Antiochensis, quem Cl. Sal-
 masius laudat ad Spartiani Sever. non admodum diligen-
 ter hic versati sunt. sane nisi aliunde constaret de Severi
 mmento, & militum prætorianorum πομπικῆ ἐδῆται
 refforum habitu, ex ipsorum narratione non satis re-
 paret, facileque credi posset, eum armis egressos, iisque post-
 spoliatos esse. *Spartianus 6: Cum Romam Severus venis-*
set; prætorianos cum subarmalibus inermes sibi iussit occur-
re, eosdem sic ad tribunal vocavit, armatis undique cir-
umdatis. Vbi Casaubonus, subarmalium interpretatur sa-
sivæ militares togas, sic appellatas; quod sub armis fibula
necterentur, vel sub armos rejicerentur Cl. Salmasius ad
ebell. Pellion. Claud. subarmalem in masculino dici osten-
dit,

dit, describitque: *subarmalis est chlamys vel byrus, qui fibula in humero connectebatur, brachioq; dextro excluso sub armum descendebat, hinc subarmalis dicitur, cum subatur diatur byrus vel peplus.*

p. 111. ἀπειλῶ ἔ διομύμην) Sylburgius: si verbis in participia mutatis legamus ἀπειλῶ, ἔ διομύμην καὶ ἀπαρθεῶν, apta erit membrorum coherencia, ἔ nimo coniunctionum multitudo. Quod si precedens verbum ἀπαρθεῶν in participium mutare malis, minor erit mutatio. Mihi tam præsens medicina non valde arridet.

2, 14, 113. ἐκπλαζίν τε καὶ δέου ἐνέβαλε τοῖς Ῥωμαίοις Spartian. 6. Interim Roma ingens trepidatio militum et diuiniq; quod armatus contra eos Severus veniret, qui hostem iudicassent.

ὁ δὲ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος διαφοροφροῦντες ἰπεδέχοντο Pompam eius ingressus describit amplius Dio: peccator comes, quippe senator eo tempore.

πρωτόν ἀνθρώπων καὶ βασιλέων ἀναιμωλί τε ἔ ἀκονίτι πύτυτε καὶ πορρωτότε, Spartianus 5: Ita, quod nulli unquam contigit, nutu tantum Severus victor est factus, armatus Romam contendit.

p. 114. λόγους ἐπιθεκῆς πάνυ καὶ χρυσῶν ἐλπίδων μεσ' ἐποιεῖτο) οἷα ἔ οἱ παρῶν ἀγαθοὶ αἰσθητότεροι πρὸς ἡμᾶς; q. ἔ prius boni Principis ad nos (senatum intelligit) dixerant, ait Dio. idem qui hac occasione annotat, primum ἔ verum postea legem se auctore factam, de non occidendi caussa senatoribus, violasse. confer. Spartian 7, ἔ

λέγων ἡκεῖν ἐκδικῆ ἔ Περὶ νικῆ φόνος) Hic prætex multum illi fautoris jam pepererat. Excipiebatur enim omnibus (passim per provincias) quasi ultor Pertinax Spartian. 5.

εἰσοδὸν ἀριστοκρατίας] vide, quæ notamus supra a. 3. 37.

p. 115. ἰκανώτατος ἔστιν) Schotti msc. post ἰκανώτατος inserit conjunctionem τε: recte. ut precedentia infinitis referantur ad participium eidem Sylburgius.

τοῖς τε στρατιώταις ποικίλῃ δαρησιόμην) Non ostendendum est hoc loco, quod Spartianus cap. 7. memo

Cum in senatu esset, milites per seditionem dena milia poscerunt à senatu, exemplo eorum, qui Augustum Octavianum Romam deduxerant, tantumque acceperant. Et cum voluisset eos comprimere Severus, nec potuisset, tamen mitigatos, addita liberalitate, dimisit. Addendus est Dio lib. 46. ubi, quid de exemplo Augusti consecutum sit, designat. Cæsar enim, cum armatus, consulatum patribus extorsisset, militibus postea pecunias distribuit. Quam largitionem ita pergit Dio) alii deinde ita interpretati sunt, ut existimarent, omnibus urbanis exercitibus, qui armati Romam venissent, deberi ista dena sestertia. Et propterea, qui cum Severo ad opprimendum Iulianum in urbem venerunt, & nisi & nobis (Senatoribus, in quibus tum Dio) maximum tulere terrorem, illa dena millia postulant: donec eos Severus, ceteris ignorantibus, quid hi petissent, millenis unimis placavit.

2, 15, 116. ἀνὴρ τὸ μὲν ἄλλοτε ἔκ τ' συσκλητίε ὀπατηρίων Infra 3, 5 vocat ἐκ ἀσπυρίων ἀσπυρίωντα Vide Capitolinum (sive is Spartianus est in Cloa. albini c. 1. § 4.

πικρῶτε ἔχων ἐνάσμεται εἰς βασιλείας ἐπιθυμίῳ) Cuido dominandi per se facile incretuit animis: quare ubi factas timeri potest, vix de voluntate dubitatur. Loquor ræsertim de regum eorum ingeniis, qui ad formidinem & aspersiones pioni sunt. Exempla habemus in Tiberio, Germanicum, & Alexandro Parmenionem, eo nomine suspectantibus. Vide loca & cum Nostro compara apud Tacit. 1. 7, 6. & Curt. 7, 2.

γνώσθητε τῇ ἀρχῇ Ρωμα.) Stephanus: forte, ἔτι ἀρχῆ ἡμ. At Sylburgius minus indulgens correct onibus, inquit: γνώσθητε τῇ ἀρχῇ Ρωμα. ferri potest, si passivè capiatur, o, nominis sui apud Romanos nobilitate, seu fama celebritate, ut Politianum quoque accepisse, versio ejus indicat.

p, 117. ποικίλῃ ἀρχῇ γράμματα ὁμῶσιν) Supr. 2, 9, 97. describebatur Severus, μήτε ὄρεα φερόμεν, εἰ δέοι τέττε κερφρονῆσαι, ἢ δὸσάμεν ἀπὸς τὸ χρεῖωδες. qui ne jurejurandi eadem religioni parceret, quotiens contemnenda ea videntur, ex usu scilicet suo mentiens. Nam iste ei scopus & modus consiliorum, τὸ χρεῖωδες ἔλυσσιπλὲς αὐτῶ. Confer 2, 115 & 3, 5, 135.

Καίσαρα δ' αὐτὸν ἀποδείκνυσι) *Capitolinus in Albino*: E Clodium quidem Herodianus dicit Severi Casarem fuisse ad quæ verba Casaubonus; respicit illa Herodiani de Clodio Albino Καίσαρα δ' αὐτὸν ἀποδείκνυσι &c. neq; Dio aliter. An meliori usus est Dionis codice? certe in vulgari legitur: ὁ μὲν δ' ἐδὲ τὴν τῆς Καίσαρος αὐτῷ ἐδίδεκεν ἡλικίαν, ὃς ἔτι αὐτῷ αὐτὸν ἀποδείκνυσι ἐστὶν ἡλικίαν. Nam ille quidem (Severus) necdum Casaris nomen Albini dederat, Albinus autem etiam Imperatoris fastigium appetebat. Forte legendum fuerit, μὲν δ' ἔν. Casares hoc significato describit Spartianus in *AEI. Ver. 2. designatos augustæ majestatis heredes*. Insigne hujus dignitatis annotavit *Capitolinus in Albino cap. 2. ul Commodus in epistola*, qua Albino Casaris nomen deferat. Sane, inquit, ut tibi insigne aliquod imperialis majestatis accedat, habebis utendi coccei pallij facultatem me presente, & ad me, & cum mecum fueris, habiturus & purpuram, sed sine auro, quia ita & proavus meus Verus, qui puer vita functus est, ab Hadriano, qui eum adoptavit, accepit. Atque ita videtur Commodus firmare, per quanda exempli emphasin, & allusionem originis, quod Spartianus in *Ver. c. 2. tradidit, eum primum Casarem appellatum* ejus cuius sententiam amplectitur Casaubonus, indeque *Aulium Victorem* erroris accessit, qui in *Casariibus cap. 13. scbat, Hadrianum primo nomine talis à Trajano insignitus Victorem* tuetur *Cl. Salmasius & Spartianum in Ver. ali interpretatur. Iacobus Gutherius lib. 1. de officiis domus Augustæ cap. 42. ipsum quoque Trajanum jam ante à Ner. designatum Casarem, auctoritate Dionis in Ner. adstru* Pace tantorum virorum dicam, quod mihi videatur. Et primo quidem expendendum est, quid Spartianus in *V. tradat*. Quidquid enim de *Salmasiana* loci suspecti correctione sit, nihil dubitamus, Spartianum hoc velle, *primum Verum Casaris nomine appellatum*, argumenta satis val sunt, quod cum ἀποδείκνυσι ἐστὶν ἡλικίαν, & quoniam, inquit, *Casarem nomine in HVJVS PRÆCIPVE Vita est aliquo disputandum, qui hoc solum nomen adeptus est: tum profertim, quod jam præmiserat singularis & novæ designationis notationem, cum diceret; Casarem appellatum,*

tamento, ut antea solebat, neq; eo modo, quo TRALANVS adoptatus. Quæ si conjunctim expendas, & cum loco ipitolini conferas, non patientur latere propositum Hirci. Iam videamus, quid Aurelius Victor scribat. cum emisisset Trajanum decessisse, adscito prius ad Imperem Hadriano cive propinquoque, subjungit: Abhinc deinceps nomina Caesarum atque Augusti, inductumq; in Remp. i duo seu plures summa potentia, dissimiles cognomento potestate dispari sint. quamquam alij Plotina, Trajani iugis favore imperium assecutum putent, quæ viri testamento heredem regni institutum simularat. Hæc postre- t particula an concinne eohæreat cum præcedentibus, is judicandum relinquam; hoc tantum adjiciam, ambi- te Victorem de designatione Cæsaris à Trajano facta. Nisi is malit illam annotationem de nominibus Cæs. & Aug. tempora Hadriani late & πυχμειῶς referre. Quod sicut o quidem, hac retenta loci sententia, non fecerim, ita nondum animum potui inducere, ut Victoris libellos vel satis iendate editos, vel abunde diligenter compositos crede- n. Si Gutherij argumentum sequendum esset, qui ex rua Dionis autumat, Trajanum, Cæsarem primo creatum e, possem eadem ratione dicere, jam sub Galba cœpisse saris dignitatem, quia Dio his ipsis verbis utitur de ado- one Pisonis. Galba, inquit, audito tumultu L. Pisonem, enem nobilem, moderatum, prudentem adoptavit, καὶ ἰσοῦρα ἀπέδεδξεν, & Cæsarem designavit. Vnde apparet, storicis verba sui temporis ad præteritum temporum descri- onem, quando de eodem aut simili negotio sermo est. ac- uodare. Huc adde, quod Cæsaris appellatio sæpe fa- lre potius communionem, quam totam loci secundæ for- lam notat. Nam illam (ut hoc tertio loco adjiciamus) insignia quadam primum in Vero adhibuisse Hadria- s videtur. sicut epistola Commodi supra producta haud scure innuit. Vide, quæ notavimus ad Tac. l. A. 3. annot 4. ipso Severi sophismate, quo Albinum imagine potesta- delusit & paulo post subvertit, alibi agitur. Nam hæc- tas contrahere, non extendere, est animus.

ιδε τ. δε.) Sylburgius: legere queas etiam id est.

neque amplius. Mox pag. seq. διωνύσιος, tempore prærito aptius est.

p. 118. ἀς αὐτὸς οἶδεν) Res 70 annorum partim scriptas auditasque partim experiendo cognitatas, sicut ipse interpretatur 1, 2, 5. Sed lib. 1. c. 1. ἐξήκοντα legebatur. Rectius inquit Sylburgius: nam fastidiam ab ultimo anno Marci ad primum Gordiani junioris, sexaginta solum annos numerant, nisi forte unius adhuc decennii scribere huiusmodi auctor soluerit. Ceterum, pacem fidem diligentiamque pari consilio instrumentoque, quanquam impari doctrina & arte, suscepit inter sequioris ævi scriptores Georgius Phranza Protouestarius: qui licet alias annorum periodum complectatur, tamen 70 circiter annis, qui ipse vixerit (octogenarius enim accessit ad scribendam historiam) peculiarem fidem pollicetur lib. 1. cap. 21. Ad me, inquit, anno post nongentesimum, usque ad octogentesimum sextum: quæ ex multis præcipua & venerunt, & memoria digna videbuntur perscribam. Ceterum quæ pro immaturam adhuc aetatem meam, probe & explorata omnia mihi cognita non sunt: quæque ante me natum transierunt, partim à fide dignis & eruditis auctoribus scriptissimus: partim à proceribus aula imperatoris & consularibus, & sapientibus ac prudentibus & senibus auditis, quæ silentio prætereunda non putavimus. Atque uti omnia ista haberemus. malo enim profecto exemplaribus Pontanus pro integro mutilatum nobis dedit; tales mutilationis causas attulit, quæ minime satisfaciunt perlectori, hiatusque & defectus, itemque eorum momenta diligentius consideranti. Quid fieret denique operum historicis ipsaque rerum memoria, si licentiæ huius exemplaria propagarentur? Quid? an publica monumenta (enim censeri non unas ob causas debent historiæ priorum temporum) privati hominis arbitrio reformari, aut truncari fas & jura sinunt? Iudicent, qui iudicio vobis nobis enim, quibus obiter querela ista, non injusta tantum ut arbitror, excidit, in viam redeundum est.

IN LIB. III.

3, I, 120. τῶ μὴ ἔχειν μισθοφόρους καὶ συνεστὸς στρατιωτικὸν)
 us hujus plane *ἡρώων* habetur infra 6, 5, 267: ἔστι
 ἰσθοφόροις χρωῶν) *στρατιώταις* οἱ βάρβαροι, ὥσπερ Ῥωμαῖοι
 στρατόπεδα ἔχουσι σιωσιῶται καὶ ἰδρύοντα, πολέμου τέχνας ἐγί-
 νασαυοῦνται. *Neque enim mercenariis militibus, ut Ro-*
mi, sic barbari utuntur, neque castra habent statida, bel-
licæ artibus assuefacta. Est autem itidem de Parthis ser-
 . Explicantur hæc loca diversimode. *Quidam* hoc di-
 utumant, quasi Parthi nunquam peregrino milite utan-
 . *Alij* de mercede & stipendiis interpretantur; Parthos
 idare stipendia, more Romanorum; sed id cuique sti-
 idii loco esse, quod è præda acquisierit. Mihi *Herodiani*
 nihil aliud videtur dicere, quam, *non habere Parthos*
exercitum ordinarium, qui semper in armis sit & ad subs-
 bellorum excubet, sicut in Romano Imperio instituerat
 gustus, qua de re Noster supra 2, 11, 103. De mercede, aut
 peregrino milite seorsum non videtur cogitasse hoc loco
 historicus. Nam *μισθοφόροι*, *ordinarium illum* & *semper*
armis versantem militem notant, si ve peregrinus sit, si ve
mesticus. Vide omnino *Dionem* 52 p. 552 & seq. Vbi sti-
 ndium subintelligitur sane, sed hic non primario attendi-
 r, quippe peritia castrensis perpetuo exercitio compara-
 cum fortuito illo milite, nec castrorum disciplinam, nec
 um militiæ edocto, confertur. Legenda sunt etiam, quæ
 fra 6, 5, verbis jam productis continuantur. Vbi sane an-
 otatur, *non referre alia bellorum premia Parthis, quam*
volia & *pradam ex hostibus.* sed nimirum in oppositione
 d ordinarium illum perpetui stipendii militem, & de do-
 isticis omnia dicuntur. Nam si peregrino milite usi essent
 quod apud Parthos & ejusmodi populos sua multitudine
 retos nec semper, nec sæpe olim fiebat), utique stipendio
 onduxissent. possetque hic usurpari, quod *Charidemus*
 pud *Curtium* Dario ingerit: *Argentum atque aurum ad*
conducendum militem mitte. *Herodiani* ergo consilium
 st, notare defectum quendam aut errorem imperio Par-
 bici, quod nimirum tantum imperium destitueretur ordi-
 narium

narius militibus: quos omnibus Regibus, Regnisque commendat *Lipsius* 4. *polit.* 7. & 5. *polit.* 11.

(*περὶ βλημεα ὄχυρὸν νομίζων*) Vide quæ supra nota ad 2, 11, 105.

p. 121 *Βυζάντιον πόλιν ἢ ἐπὶ Θράκης μεγίστη*) scribitur hic Byzantium paulo diligentius, itaque nec abs re sumus facturi, si historię uberioris fontes indice. Addendum autem est ante omnia, quod ipse *Herod.* *infra* 3, 6, 139. de Byzantio amplius tradit, quomodo se verus eam urbem in vici formam redegerit, Perinthii in servitatem adjudicaverit. Vriusque rei latior illutio i. e. tam eorum, quæ ad descriptionem urbis Byzantii spectant, quam hujus calamitatis, & servitutis, peti potest ex *Codini origin. Constantinop.* (ubi annotata etiam collenda) *Dion. in Severo*, *Zonara* tom. 3, p. 7 & 8. *Strabo Eustathio ad Dionys. Perieg.* 2, 804. *Polybio*, 4. *Suida in Byzant.* & *Sever.* *Stephano Grammatico* *loc. Byzant.* T. A 62 & 63. *Phyloforgio* 2, 9. (ubi notæ *Gothofredianæ* *nara ad Concil. Constantinopol. Canon.* 3. p. 70 & 71. *Todoro Balsamone* ad ejusd. *concil. can. eundem.* *Nicephoro gora* lib. 5 c. 1. *Georgio Logotheta Chron. Const. pr.* Adde *C. Dionysii Petasij* *notas ad epist. Iuliani.* 5. p. 326.

(*τελών τε καὶ ἀδείας*) De vestigali Byzantino vid *Grot.* 2. *de jur. b.* & p. 3. 14. *cum annotatis notissimæ editionis.*

(*πεποιημένων μολίτη λίθου*) *Politianus* legisse videtur *μολίτη*. Sed *Sylburgius* ita annotat: *Suidas in Βυζάντιον τισο casu* habet *μολίτη λίθου*, è qua citatione hoc etiam agnoscitur, vulgatam scripturam probam esse nec cum *Politianiano* intelligendum lapidem *Milesium*, sed cum *Brodacum* lapidem molarem.

(*καὶ τὴν ἀρχὴν ἢ ὕστερον*) Aptius ἀκμὴν vel ἰσχυρὸν legis *Politianum*, existimat *Sylburgius*.

3, 2, 122. *Φασὶ δὲ τινες ἀεθδοθέντι τὰ ἢ Νίχου ὑπὸ μιλιανῶ*) An dissensui scriptorum, an vero iracundiæ veri etiam proditione illa opportuna placari nesciæ tribuimus, quod tradit *Spartianus in Severo* 8: *Promisit sane grotutum exilium, si vellet: AEmiliano autem non igno*

um proelia Severianorum cum Nigrianis per seriem
avit Dio.

p. 123. ἔθ' ὡς ἰσχυροὶ Κομμόδω κατέχοντες τὰς πόλεις ἢ εἰς
ἢ περὶ) Mos verè regius, & è præsentioris potestatis
iis subnatus. cuius vestigia etiam habemus apud Cur-
7, 2: ubi Alexander, cum Polydamanta ad interficien-
Parmenionem mitteret, fratres ejus ut obsides fidei, as-
t. *Obsides, inquit, dum hoc peragis, erunt fratres tui.*

p. 125. ἀρχαῖον ἔτερον πόλιν ἑλληνῶν) Iustinus 8, 1, 1:
acciditates dum imperare singula cupiunt, imperium
s perdidērunt: quippe in mutuam exitium sine modo
es, omnibus perire, quod singula amitterent, non nisi
senserunt. & quæ sequuntur compara Tac. 6, 422, 2.

καὶ παρ' ἀλλήλοις συντε.) rectius fortasse παρ' ἀλλήλων
irgius.

3, 3, 127. ἐξασίασαν ἢ πρὸς ἀλλήλους τὴν αὐτῶν ζήλω)
supr. cap. preced. p. 125. ἀλλήλους excusare potest me-
mica synthesi, alioqui structura lex postulat ἀλλήλους
lit Sylburgius.

p. 128. ἢ τε φύσεως νικ.) pro τε aptius legemus γη, vel
omittam præcedenti præponemus.

3, 4, 130. ἐκείνη Φασί καὶ Δαρείον Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὑπὸ τῶν
χίτων μάχῃ συμβ.) Non ultima ista pugna fuit apud
m, qua Darius debellatus est: illa enim apud Arbela si-
gaugamela accidit. *Arrianus discrete historia sexta: ἐπεὶ
τὴν τελευτήσαν μάχῃ τὴν πρὸς Δαρείον ἡγεμόνων, καὶ ἡ-
ἔφυγε Δαρείον, ἐδὲ πρὸς τὴν ἔλκετο τὴν φυγῆς, πρὶν ξυλληθῆ-
πρὸ τῶν ἀμφὶ Βῆσον, καὶ πρὸς ἀρῶν τῶν Ἀλεξάνδρου δαπανεῖν,
ἢ Ἀλβήλοις ἡγεμόνων ἢ πᾶς λόφος κατέχευε καὶ τὰς ἐν τῇ τὴν πρὸς
της ἐν Ἴσῳ, καὶ τὴν πρῶτην ἐκ ποταμῶν πρὸς Γρανίκῳ. ἀλλὰ
ς γρανίκῳ μὲν, ξαθέβη μάχῃ ἰππικῇ, καὶ πρὸς Ἴσῳ ἢ αὐτῆς πρὸς
εἶον μάχῃ. ἀρβήλων δὲ τῶν χώρων ἐν ᾧ τὴν ἐχάτην μάχῃ Δα-
ου τε καὶ Ἀλεξάνδρου ἐμαχίσαντο, οἱ μὲν τὰ πλεῖστα συγ-
φαντες, λέγουσιν ὅτι ἐξακροσθεῖς πεδῆς ἀπέχει καὶ τὰ ἐξῆς.
idem ultimum illud cum Dario prælium (post quod
ius fugit, neque fugiendi finem fecit, donec à Besso ἢ so-
esset comprehensus ἢ Alexandro adveniente si de im-
ente occisus) apud Arbelos commissum esse, communi-
ter*

perfertur. sicut & illud: qua hanc praecessit pugna ad
 & primum equestre praelium, apud Granicum ad
 contigisse. Et de Granico quidem res certa est; ibi
 equestre praelium accedit; sed & altera pugna cum
 apud Isson revera facta est. Arbela vero, ab eo loco, et
 tum certamen Alexander & Darius certarunt, illi
 dem, qui plurimum tradidere, sexcentis studiis abesse
 minus, quingentis scripserunt. postea nominat locum,
 gamela. Adde locum τὸ Ἰσσηνικὸν ex lib. 3. ubi rursus,
 Issica, in qua mater Darius, conjux, liberi capti, Phoenic
 & Aegyptus ei ademptae sunt, ab ultimo apud Arbela p
 distinguitur. Videas licet etiam Radero & Freinshem
 tara ad Curt. 3, 8, 27. 3, 11, 27 4, 9, 8. Dio, Cilicia Pyla
 minat, in descriptione loci, quae omnia planum fac
 cum quo Alexandri proelio hoc conferendum sit.

ἡ γὰρ τὴν ἡναι τε καὶ ἀλάνει ὑπὸ τῶν ἀρκλιῶν ἀνδρῶν, καὶ τὴν
 ἀνατολικῆς νευικηχάται) Ex tali observatione spem sibi fi
 apud Laonicū halcocondylam lib. 2. sine Baij zetes a
 fus Temirem, ἀπὸ τε τῶν πελαγῶν συμβαλλόμενον. αἷς ε
 τε, τὴν δὲ οὐράτης, οἱ τὴν ἀσίας βασιλεῖς, ἐν τοῖς παλαιῶν χρόν
 ελεγόντο πάποτε, ἀλλὰ ἐὼς ἡμερῶν ἐπὶ τῶν ἀσίων, τῶν τε
 ἀφαιρηθῆναι τὰς τὴν ἀσίας ἡμερῶν: antiqua reperens & e.
 futura colligens; nunquam scilicet ad id tempus vi
 esse ab Asiaticis regibus Europam, quin potius ex Euro
 Asiam progressos. P. incipatibus Asia regem spoliassē.

p. 131. τὰ γινόμενα δεασ.) rectius γινόμενα, vi
 ησοόμενα: Sylburgius.

p. 132. τὰς μὲν φίλους αὐτῆ, καὶ εἴπεις ἔ μόνον ἐκ α
 εἰσιαι, ἀλλὰ ἡ ἀνάγκης) Qui merito distingui debebant.
 Dionem, ubi Clena Senatoris apologia, conferenda cum
 tione Terentij equitis apud Tacitum 6 A. 8 & Amynta.
 Curium 7, 1.

ἡ γὰρ) artius, ἐπιπλήρη. Sylburgius.

ὅτι καὶ μέγιστον αἴτιον ἐγένετο μεγάλωτερα ὑπερον γ
 πὶ τῶν ἐπὶ ἐκείνα βαρβάρων) Deplorat similem eventum
 ca opes Turcorum auctas Camerarius op. subsec. cent. 1.
 ἐπὶ ἐκείνα vel ἐπὶ πρὸς convenientius putaret Sylburgi
 Schottus, ut sit, ulteriorum barbarorum; i. e. transfig

ὡς Φυγῆν τε αὐτὸν) Spartianus in Severo II: interim varie in Gallia gestis, primo apud Trunurtium tra Albinum felicissime pugnavit Severus, cum quingens periculum equi casu adiit, ita ut mortuum plumbea crederetur, ita ut alius jam pane impera exercitum legeretur.

p. 142. Ἐν τῷ Λαῶν μόνον, ὡς εἰκός, μνησικαχῆσας
Et quidem, ut negaret postea, suo jussu interfectum. zianus Sev. I: denique cum occisi essent nonnulli, Severus excusabat; Et post eorum mortem negabat fieri se quod factum est: quod de Latino præcipue Marius Maximus dicit. Quo de more Principum diximus aliquid ad Z. A. 6. annot. 3 & 7. Excusat istam eadem Latini Herodiani tamen illud, ὡς εἰκός, ad confirmationem potius sive propositi Severiani, quam ad approbationem testimonii. Interpretatio esset: solum Latum, haud disimulor proditionis Et injuria, occidit. Quanquam si ceteri voluntate constitit, nihil causæ est, quin merito interfectus credatur Herodiano.

p. 143. ὡς μηδὲν τῆς Σεβήρου μάχαις ἢ νίκαις βάλει) Hic est campus Politicorum, comparandi Severo Iulii, Augusti, Marii. Neque desunt sane rationes validæ, per quas Iulii & Augusti gesta præferri Severo mereantur. An enim Nigrum, Albinum, Iulianum remus Brutis, Cassiis, Pompejis, Antoniis, quorum magnas opes Augustus debilitavit? Sed Herodianus tres imperatores à Severo oppressos præcipue laudat, & in eo præcipuum præcellentiæ talis momentum constituit. Nam cetera, de copiarum Et pugnarum numero, de nationum metu, de itineribus, multum discepta admittent, si quis accuratæ comparationis examen instituat. quod hac vice nostri non est institutum. Mox ἀνδρα, periodus membrorum transpositione perturbatur, Et tali quodam modo restituenda: ἓνα τὸ ἄνδρα ἐν Ῥώμῃ σπουδῆ σοφίᾳ περιηρόει, καὶ τῆς βασιλείας ἡδὲ τῆς ἐλευθερίας, καθηρηκέναι, τὸν μὲν, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν ὄντα. τὸν δὲ ἐν τῇ ἀναβλήθῃ κρατοῦντα πάλαι, καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλείᾳ ὄντα. τὸ δὲ τῆς ἑξῆς quæ sequuntur. is enim membrorum ord

structura habet coherentiam, & cum ipsa historia
 ut. Itaque Latini quoque textus membra sic dispo-
 & interpretanda erunt: sed qui unus & Romanum
 titum calliditate circumdenerit, tresque Imperatores
 erum potientes condulserit, unum quidem Palatium
 enentem; alterum jamdudum oriente positum, Im-
 oremque à Romanis appellatum; tertium, &c. Syl-
 us.

3, 8, 144. κεφαλὴ τῆς Ἀλβίνου δηρῶς σαρωθῆναι
 es) Aliquando ἀνασαρῶν dicitur non de hominis & δι-
 icio, sed de cadauere aut capite hominis vel decollati,
 Iso supplicio extincti, quod ignominia causa palo affi-
 in propatulo collocatur. Sunt hæc Casaubin. verba
 ercitat. ad annal. Baron, 16, 77. ubi hic ipse Herodiani
 , cum aliis plurib. adducitur. Habemus etiam in
 mij Casare exemplum [cap. 74] ubi Cæsar piratas ju-
 ri prius iussit, deinde suffigi. addenda est rursus nota
 uboniana.

p. 145. πάντες τε τῆς Ἀλβίνου φίλους φονεύσας) De
 everi in amicos Albini crudelitate toto hoc capite de-
 ta vendi Capitolinus in Albino 12, & Spartianus in Se-
 12 & 13 itemque Dio.

p. 146. καὶ ἄ τὸ σιτηρέσιον) Tria potissimum in-
 a militibus à Severo, annotat Historicus. Nos, ne prolixi
 us, ad alios lectorem remitemus. Ac de frumento qui-
 videatur Contarenus de frument. largit. p. 53: de annu-
 ips. mil. Rom. 2.9. & Kerchman. de anul. c. 15: de mulie-
 us rursus Leps. 5. mil. Rom. 18.

καὶ πᾶσι τὸ ἐκείνῳ) Non immerito tam diligen-
 observat Herodianus tempora & intervalla laxatæ cor-
 æque disciplinæ: quia arma, ubi à recta tenore paula-
 descivere, ad extremum oppressere rempublicam, ut ex
 ois & quasi vaticinio Val. Max. 2, 7 hoc dicam; qui pro
 co stabilimento imperii rectissime agnoscit disciplinam.
 de supra 2, 6, & 85.

ὡν μὲν ἐπιτολάς ἀπεχρυσίζων) Capitolinus in Albino 12:
 ique cum apud Lugdunum Albinum interfecisset, sta-
 litteras inquiri iussit, ita ut invenires, vel ad quos
 ipse

ipse scripisset, vel qui ad eum rescripissent, omnesque
 quorum epistolas reperit, hostes judicari à Senatu f.
 Quanto mitius & rectius Octavius Cæsar, post victum
 Pompeium, χαμμηλεία ὅσα τ' εἰσεως σύμβολα ἔχαιε, late
 belli tempore ultro citroq; missis exussit, memorante
 priano. ἐμφυλ. p. 746. Cujus moderationis scilicet exer
 à patre Julio didicerat; de quo Dio sine 41: ἀμέλι εἰ τὰ
 μὲν δαδ' ἔλα τὰ ἐν τῆς Ἐ Πομπηίης κισβωλοῖς εὐρεθέντα; ὅσα
 πλὴν τε πρὸς ἐκείνων δύνοιαν καὶ πλὴν πρὸς ἑαυτὸν δύνοιαν ἢ
 εἴτ' ἀνίγνω εἴτ' ἐξεγράψατο. ἀλλ' εὐθὺς κατέφλεξεν, ὅπως
 ἀπ' αὐτ' δεινὸν ἀνασκαοῦ ἢ δεῦσιν. Quippe εἰ secret.
 Pompeii scriniis litteras repertas, ex quibus aliorum
 erga Pompeium studium; vel erga se odium deprehe
 potuisset, neque legit; neque descripsit; sed statim crem
 ne propterea quisdquam in quemquam consulere duri
 geretur.

P 147. πάντας τοὺς ἐξέχ) si copulativa τε es
 (πλέτω τε translata post πάντας hic collocetur, apti
 membrorum coherencia πάντας, autem latius extendi
 tur etiam ad externos senatores. εἰ senatum is tempe
 non Europæis duntaxat, sed etiam Asiaticis partibus co
 tisse, docet infra Severi filiorum de imperii divisione co
 tatio. Sylburgius.

τὸ δ' ἀληθές, ὑπερβαλλέσης ἐν αὐτῷ φιλοχρημα
 Avaritiæ causa multos sub specie ultionis interfecto
 Dionis ergo assertio non est prorsus audienda, qui sub
 Severi sui scribit: χρηματισὴς ἐξ ἀπαντ' ἄπορα, πλὴν κ
 εἰδὲνα τέτων χάριτι ἀπέκτανε. pecuniam omnibus modis
 gubat, nisi quæd neminem divitiarum causa occidit.

ὡς ἡ καρτερία ψυχῆς εἰ ἀνέξικανία πόνων) Vic
 pra 2, 11, 102 2; 14, 113 3. 6; 139.

τὸ μάλιστα δὴ μὴ ἐπεισθῆ ποιῆν κρηχελομῆα) Sim
 hæc popularitas, cum artibus & consiliis tyrannicis
 juncta est: dum injurias aliis factas beneficiis in alios
 mere conantur. Lusit hunc ludum Tiberius ille, si
 quam; qui populo ut cani latranti. offam obijciebat
 ties rumores aut invidiam suæ crudelitatis velare satag
 Nemo veterum gravius de illa fraude locutus est,

egyptia cap. 28. Lege & pondera. Quid enim excusabam
n Auſtorem, qui in omnium manibus eſſe debet?

p. 148. αἰωνίς ἢ αὐτῶν ἐνάλη, ἀκρόντες τριῶν γενεῶν
dp.) De Ludis ſecularibus diligenter expoſuit Zoſimus
i. principio, & Cenſorinus de die natali c. 17. Ceteroſan-
avit & explicavit. doctiſſimus Onuphrius Panſinius le-
de ludis ſecularibus ſingulari. Quid apud Noſtrum
τριῶν γενεῶν intelligendum ſit, varie diſputant. Ille
Onuphrius, ætatem ſive ἡμερῶν Herodiani ex Herodoto
rpretatur XXXIII annos & IV menſes. ita evade-
illi CX anni, quos ex commentariis XV virorum aſtruit,
ique ex Horatii carmine ſeculari 3; ubi undenos decies
annos legitur. quanquam jam olim Ludovicius Viſves ad
uſtm. de civ. Dei 3, 18 monuit legendum, ut denos de-
per annos, quæ correſtione etiam D. Heinfio in editione
atiſiana placuit. Exiſtimo, etiam ſi certum fuiſſet, quod
CX annis traditur, tamen multos ſcriptores paſſim ro-
do numero centenario uti maluiſſe. atque hinc diverſi-
lla. De Herodiano ne dubito quidem, præterpropter
centenariam periodum notare voluiſſe. Vocem quip-
ημερῶν non notare definitum numero tempus, vel ex Cen-
no animadverti poteſt: qui ἡμερῶν ab Heraclyto & Zenone
pus triginta annorum ab aliis XXV. annorum vocari
bit. ubi notas Henrici Lindenbrogij vide. τριῶν ergo γε-
ſeculum i. e. centum circiter annos notant, ſicut col-
cum Herodiano Herodoti lib. 2. Clem. Alexandrini i
s probari poteſt. Qui accurate numerare volunt nun-
m expedient ſe ex hac voce. Ad ſi tanti eſt, not. Velleia-
1, 2, 1.

3, 9, 148. τῶν τε ἡμερῶν ἡμερῶν ἢ βασιλείας ἢ ἀπο-
τορας ἀποδείξας) Spartianus in Sever. 16 poſtea de mum
participatum imperii admiſſum alterum è filiis memo-
nempe poſtquam Severus emeruiſſet nomen Parthici, ob
etiam filium ejus Baſſianum Antoninum, qui Caſar ap-
atus jam fuerat, annum XII agentem, participem im-
dixerunt milites. Getam quoq; minorem filiū Caſarens
erunt: eundem Antoninum, ut plerique in litteras tra-
ut, appellantes. Ad quæ verba Caſaubonus annotat: factum

hoc esse quinto, vel, ut alij, sexto imperij Severi anno: a tempore duos numerari coepisse Augustos, Severum patrem & Antoninum filium; deinde accessisse tertium, minoris filium Getaem: quem multo ante Casarem appellatum, Augustum nuncupavit Severus, octavum annum imperavit vel ad summum nonum. Etque hac, inquit, illa est imperij triplex virtus, hi illi tot Augusti quos laudat Tertullianus in florida de Pallio. nimis enim errant, qui aliter illum locum interpretantur: Nobis nullum unquam dubium, quin ille liber à Tertulliano fuerit scriptus post confecta civilia bella, Severo & duobus filiis imperibus. Apparebit ex sequentibus, cur integram Casarem notam adscripserimus. Iacobus enim Guthersus in edito de offic. dom. Aug. Commentario lib. 1. cap. 42. ne Getaem usquam Augustum & imperij consortem facit, nisi post mortem Severi. idque ex fastis consularibus & teribus nummis adstruit. adeoque verba Tertullianus pall. cap. 23 & triplex imperij virtus, Deo tot Augusti unum favente, non de Severo, Bassiano, & Geta; sed de Se- ita accipit, quod Albinum, Nigrum & Iulianum superavit. Vere, inquit, triplici virtuti Severi tribuitur, qui imperium asserentes, sua virtute profligavit, tot Augusti in unum favente Deo, quod est, Dei benignitate tot de Augustis, in unum Severum potestate imperij redacta. mat dicta auctoritate Herodiani, qui itidem eo non Severum admittit, ἐνα ἄνδρα τρεῖς καὶ θελόντα βασιλείαν κερταίνου: sicut supra cap. 7 huius libri legimus. Vidicam, totus orationis genius repugnat huic explicati quæ nimis περιέργως quaerit sensum in verbis, quem invenit. Quis triplicem imperij virtutem Latine dret, quia unus tres devicit: Phrasis ipsa in contrarium titur, neque nisi obtorto collo huc converti potest. quid est, Deus favet tot Augustis in unum? An ullus: fex poterit exculpere, tot Augustorum vim in unum tr. fert? quomodo ergo illis favet Deus, si uni dat, quod ademit? nonne res & locutio tota reluctatur. Quo Herodianum attinet, locu hic est consideratu dignissim Phrasis clara est, κρινανὸς τὴ βασιλείας καὶ ἀποκροῖσθρας

ῥόναι. interim si proprie capiamus, nec cum tempore, cum ceteris scriptoribus conveniet. *Spartianus cap. 14.* hoc tempore, quo Severus ante bellum Parthicum in e moratus est, hoc tantum refert: quod *Cesarem Bassianum filium, Antoninum à Senatu appellari iussit, decretis auctoritatis insignibus de quibus supra dictum est, item, quod Geta minori filio togam virilem dederit; & mox ad filios consules designaverit.* Quæ haud dubie illuc stant omnia, ut filios ad rudimenta & auspicia imperii ferret. Et si quis laxius capere *Herodianum* locum vellet, confecta esset. Certe de proposito hoc studioque *Severus* jam antea *cap. 5.* huius libri prædixerat, quod voluerit *virum πῦσον τῶν ἀρχῶν Ῥωμαίων εἰς ἑαυτὸν ἢ τὰς παῖδας παραγεῖν ἢ βεβαιῶσαι.*

ᾠέφασιν ποῖς ἰδρῶ) τῶν Βαρσωνῶν πρὸς Νίτζρον Φιλίαν) *Spartianus Sever. 15:* Erat sane in sermone vulgari, Parthico bellum affectare *Septimum Severum*, gloria cupiditate, non aliqua necessitate ductum. Prætextum tamen erit, quem *Herodianus* indicat; frequentem sane & opportunum belligerandi cupidis.

p. 145. ὁ Ὀσρολουῶν βασιλεὺς Ἀβγαρῶ) *Spartianus*: *Persarum regem Abgarum subegit Victor in Caesarib. auxit imperium, subactō Persarum rege, nomine, Agarro. plex vitium, in nomine Agarri scilicet, & quo Persarum regem, vocat, quod ad Spartianum jam Casaubonotatum. Henricus Valesius in not. ad excerpt. Peiresp. 101. endit: "Αβγαρῶ live "Αββαρῶ legendum esse. Ceterum quomodo se is Agbarus postea gesserit, quoque fato funis sit, vide in excerpt. Peiresp. pag. 746. & in not. Valesp. 109.*

Ἀδραβλωνῶν χώρων) *Spartianus 18:* *Adiabenos in tributarios coegit. Arabes in ditionem accepit. Victor: que minus Arabes, simul ut adortus est, in ditionem rexit, provinciæ modo. Adiabena quoque, ne terrarum maris despectaretur, in tributarios concessisset: Ob hac tanta Arabicum, Adiabenicum & Parthici cognomento Patres crederet. Quantum ad verba, Sylburgius ita annotat: rectius scilicet, τῶν τῶν ποταμῶν μέσσην, τῶν τῶν Ἀδραβλωνῶν χώρων: aut*

faltem, τὴν τῶν ποταμῶν μέσσην γῆν, καὶ τὴν Ἀδ χάρακα. periph
autem illa significatur ἡ μεσοποταμία.

πλήθει ἀνδρῶν τε τεξοτῶν ἀκμάζουσα) Sylburgius: *Transposita copula legit, πλήθει τε ἀνδρ τοξ. sed fortasse au
scripsit, πλήθει τε τῶν ἐπιτηδείων καὶ ἀνδρ. τοξ ἀμείζ. ut
tantum Sagittariorum, sed etiam annonae copia florum
Atra significarit.*

φέρει γὰρ πῶας βιάδας) Hæc enim odorum fertilit
vobilis regio, ut loquitur Curtius 5, 1, 11. Res è Geograp
obvia pervulgatæque noticiæ.

τὰς Ἀτρεῶν ἐπολιόρη) Dio imprimis diligenter
scribit hujus obsidionis seriem casusque.

p. 150. σκίση τε πληρῶν τε πτωχῶν) Ejusmodi ger
strategematis Annibal Eumenum vicit; memorante *Lu
32, 4, 6 & 7. & Nepote 32, 10 & 11. itemque Frontino 4, 7, 1*

p. 15. νικῶν γὰρ πάντοτε ἐν ταῖς μάχαις εἰδίσθη)
*Aurelius Victor in Cæsarib, 29: nullo congressu nisi Vi
discessit. Rara laus, quam Hannibali etiam tribuit
pos 23, 1, 2: quotiescunque cum pop. Rom. congressus es
Italia, semper discessit superior. & cap. 3, 3: quacunque
fecit, cum omnibus incolis conflixit, neminem nisi vict
dimisit.*

p. 152. τῇ παρθυσίων νίκη κηρύσσεται) Vide Spar
num Sever. 16. qui tamen confundere videtur, ea qu
Atrenis acciderunt, cum iis, quæ apud Parthos gesta sunt

ταῖς τε πράξιν μεγαλοκηρῶν) Stephanus: ταῖς γε πρ
Sylburgius: si post δὴ μω interpretatas, π in γο transmu.
non opus erit.

ποσηγορίαν δὲ τῶν ἑθνῶν τῶν καχειρωμένων) Annotavi
antea ex *Villoro*. cui addendus Spartianus capite mode
minato. Crebra eorum cognominum mentio in *inscrip
nibus apud Onuphrium & alios.*

3, 10, 153. νικηφόρος ἐπαδέχθη) Politianus non
ad verba Scriptoris respiciens, quam ad festivitatem red
vertit: urbem deum triumphans inductus est Spartianus
distincte, in Severo 16: *Parthicum deferentibus sibi Pa
bus triumphum, idcirco recusavit, quod consistere in cu
affectus articulare morbo non posset: filio sane concessit*

*mipharet. cui Senatus Iudaicum triumphum decre-
ditur quod & in Syria res bene gestaerant à Severo.*

τὰ ἔθνη διεφθείροντο) Tali vi sententiæ Tacitus de Ne-
ro 13 A. 3, 7: Nero prioribus statim annis, & viduum ani-
m in alia detorsit: celare & pingere, cantus aut regi-
equorum exercere &c. addenda sunt, quæ Noster supra
rovido Marci metu annotavit. qualia scilicet semper in
his eorum debebant esse, ad quos aliqua educandæ sobo-
rincipalis cura pertinet. In præcedentibus Sylburgius
et inserta copula, καὶ τε τὸ ἐνρώμην πρυφῆς.

δὲ ὀρετύγων μάχας καὶ ἀλεκτερόνων συμβολάς) Egit de
taculis ejusmodi Gallorum præsertim certantium No-
simus Caspar Barthius ad Vers. l. b. 2. cap. ult. quod ad
n Codicis sui amice mihi donati opportune annotave-
amplissimus vir Ioh. Georgius Styrzelius: qui illustri
næ antiquæque virtutis exemplo tractandæ reip. curas
estissimo optimorum studiorum laxamento interstin-
tè subinde solet.

p 154. σωίκερον ἢ αὐτὸς ἐκατέρωθεν ἔϊτε κόλακες καὶ
εὐφρόντες) Ita solent in d. studio Principum aut familiæ
cipalis. Tacitus 2 A. 43, 8: discors namque & discors
erat, tacitis in Drusum aut Germanicum studiis. Ti-
us ut proprium & sui sanguinis Drusum fovebat: Ger-
nico alienatio patris amorem apud ceteros auxerat; &
e claritudine materni generis anteibat, &c. Illud tamen
um ejus temporis singulare fuit, quod ipsi fratres egre-
concordes & proximorum certaminibus inconcusse inan-
Vide apud Cantacuzenum lib. 1. quomodo aulici se
erint in d. studio Andronicorum.

τῶν τὰ μὲν παρῆτα τὸ ἡλικίας ἐυτελή) Diligenter de-
osfit ea, quæ ad Plautiani historiam pertinent, Dio. Habui-
s jam supra talia exempla in Cleandri & Perennis poten-
artibus haud bonis in id fastigii eversa, unde præcipi-
ostenderet, nullas cuiquam scelere partas opes diutur-
esse. Egit de casibus ejusmodi magnorum Aulico-
n Generosissimus Baro Enekelius in libello, cui Sejan-
lum dedit. adde Lipsii ad 3 polit. II. notas. Pro, ἐυτελή
s αὐτὸν, Sylburgius mallet, ἐυτ. τ. ὄντα, ut sequens καὶ

significet etiam. Mox pro, *πρὸς Ἰούλιον*, genit. casu α
Ἰούλιου.

p. 155. *τέτις τῶν θυγατέρων ὁ Σεβήρ* ζούξας τῶν
 Infelix nec pro cetera Severi prudentia repertum consiliu
 Nam hoc vel maximum pravæ spei cupidinisque nimia
 ritamentum esse ambiciosi animis solet, cum præfer
 insuper obtrusa invito filio uxor nullam captata necessi
 dinis fiduciam sponderet, facileque prospici posset.
*apud concordēs Vincula caritatis esse solent, incitame
 irarum apud insensos fore, ut est apud Tacitum 1 A. 5.*
 In præced. *Φοβερώτερον ἢ πάποτε ἀρχόντων γυνώμιον*,
burgius τὸ ἀρχόντων, restringendum putat ad τὸς ἐπ' ἀρχι
 i. e. præfecto.

ἀλλ' ὡς τε ἐκείνοτε) Stephanus: *persuasum habeo,*
ἀλλ' ὡς, sed ἀπειλεῖν Herodianum scripssisse.

3, 11, 156 *ἀρᾶσὶ τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν*)
 quæ notavimus *supra p. 375 ad 1, 10, 32.*

ἐν τε τοῖς δούτέροις ἢ ἀδύσασιν ἐτέτακτο) Non a
 piendum hoc est de *Honorario Consulatu*; sed quod
 tenuerit locum, qui daretur iis, qui secundum Con
 fuissent, quique Honorarios omnes antecederent. ut
 notat *Jacobus Guibertus de offic. dom. Aug. lib. 1. cap. 13.*

p. 159. *ἔειπεν, ὅτι τὸ τρωανικὸν*) Diximus de tal
 libellis & fatalibus codicillis 1 A. Tac. 6. *annotat. 5. Am
 no Marcellino dicitur letalis formula 14. 2.*

3, 12, 160. *καὶ κελύσω* αὐτῶν) Sylburgius:
*expungenda est καὶ, vel ea in κτ̄ versa, legendum καὶ κελύ
 σω αὐτῶν.*

ὅτι δούτερος ὁ Σεβήρ ἐπίσδυσεν) Fato quodam ge
 que regni fieri talia animadvertas: suntque principes
 rumque ut odii ita amoris tenaciores quam par est. No
 est Tiberii exemplum; in cujus animo Seiani caritas
 pervicaciter infederat, ut *quamvis exitiosa suaderet, ta
 cum fide audiretur. Tac. 4 A. 59. 5.* Adde *Trajani in Lu
 um Suram affectum, Dionis descriptum in Trojanoe*

p. 162. *ἡμέτερον ἢ δὴ ἔργον*) Sylburgius: *ὑμέτερον.*
 A. & P. *legendum esse, ipsa orationis dicitur sententia.*

p. 162. *ἡπίερον παιδοῖ*) Sylburgius: *haud sci*

venientius legerimus ἐπήγελθῃ seu ὑπήγελθῃ adducebatur, ferebatur.

p. 164. ὑπὸ μισάντων ὕβρ.) Sylburgius mallet cum iculo, ὑπὸ τῶν μισ. Μοχρὶο ζήσας κομητὶ ζέσας a ζεῦ vere. Subinde Μομμὶ ἀπατέτω ὑπερσία. ἐπιμενσοῦς οἴτιο. Sed verior est Stephani lectio ἀπίσω ὑπερσία. scilicet a Saturnino, quem sibi omnium fideissimum licebatur, fuit proditus.

p. 3, 13, 164. ὑπάρχοντες δύο τῶν στρατηγῶν κατέστησεν) de qua supra notamus ad 1, 9, 30. Quibus addde iacob Gr. de offic. dom. ug. lib. 2. cap 4 & 5

p. 156. ἀπασιν ἃ ἠθέλε τὴς παῖδας τῶν Ρώμῃ διαίτης ἡσῆς ἀπολαύειν) Magnopere gavius est levius boie imio destinata; omnemque in educando curam adhibuit; frustra. Vnde hac occasione locum communem textit ianinus in Severo 20 & 21: neminem prope magnorum orum optimum & utilem filium reliquisse. Subinde, ἀδελφὸν αὐτῶν, Politianus legit, υἱὸν. Sed ἀδελφὸν agnoscat am Epitome Dionis, nec eam ex alio prolem suscepisse proe est: multo minus ex Antonino, qui nec lecti eam, nec is consortio dignatus est.

p. 166. μύθων τε ἀρχαίων ἢ δραματῶν) Talia perfecti sunt ex Graecis antiquis Latinisque, qui Thebaidas, Thyestes, Atreos, Pelopidas scripsere. quorum catalogum insignavit Martinus Antonius Del Rio ad Senec. Thyest, Thebaid. Spartianus in Severo 21 etiam hoc tradit: ipsum agrotantem diuinam Sallustij orationem, qua Missa filios, ad pacem hortatur, misisse filio majori. In quo eto aliquid eius moris agnosco, quem Augustus usurpavit, ste Suetonio §9: dum praecepta & exempla publice vel primitim salubria ex utriusque lingua auctoribus ad verbum cerpta; aut ad domesticos, aut ad exercituum provincia- mque rectores, aut ad urbis magistratus plerumque mit- bat: prout quisque monitione indigerent. Facta Augusti nulari solebant secuti Principes, ut quisque eorum exi- ius videri voluit.

πάντα ἐδείκνυε χρημάτων πλῆθην) Stephanus mallet ἐνός (νεῶς) & πλήρη. Sed neutra haec tern posse, recte Dd 4

osten-

ostendit doctissimus *Sylburgius*. Mox, post ὅτι ἔπειθε, fertum vellet οἶον nef. io an opus sit.

ποσῶν μὲν ἕως οἴκοι πειρασίας) non pecunia modo, annona quoque abundante. vide *Spartian.* 23. ubi *Casana* nota *Dio*: καίτοι ἢ πάμπαν δαπανήσας, ὅμως ὅτι δὴ θύρας ἑνὸς μισθίου δραχμῶν καταλέλοιπεν.

ὡς ἀφιδῶς ἢ δαψιλῶς τοῖς στρατιώταις χορηγεῖν) Ex improbiore eius vox directa oratione expressa ad filios *Antonini*: ὁμνοεῖτε, τὰς στρατιώτας πλετίζετε τῶν ἄλλων πᾶν καὶ φρονεῖτε. de qua diximus ad *Tac.* 1 A. 2. annos. 5.

πλὴν ἔδεν ὄφελος τέτων πάντων) Non omittuntur hic ipsa *Severi* verba. quæ *Spartianus* 23 annotavit: *meum imperium Antoniniis meis relinquo, si boni erunt, si becillum, si mali.*

p. 167. ἱκασοὶ τῶν κηλακιδόντων ἀνδρείων πρὸς τὰς) Repetenda sunt, quæ supra dixit *Herodianus* 3, 10, ubi quædam annotavimus.

3, 14, 67. Φύση μὲν φιλόδοξος ἄλλως ὑπάρχων) Intima & vera causa hujus expeditionis: & descripsit hunc affectum *Severi* Noster supra 3, 9, 148. Longe turpius ista similem cupiditatem explevit *Antoninus*. de quo 4, 201. Summam expeditionis reportatumque *Britannici* nomen *Spartianus* 18 memorat. addenda sunt etiam, quæ *philinus* ex *Dione* excerpfit, ut per membra illustratio huius capiti accedat. nec enim operæ pretium duxerim totum particulatim singula conferre.

p. 169. ἀπράκτους ἐπεμψε) *Sylburgius*: prope forte omissa est propositio ἀπὸ, quia pejus sonasset geminatio ista, ἀπράκτους ἀπέπεμψε.

καὶ ἢ σώματα τῶν ζῴων) χαρῶν ποικίλων ζῴων) Nul-
Auctorum locus de *Britannis* huc accuratius congruus quam *Solini*, cuius c. 22. siue hæc leguntur verba: *Regionem partem tenent barbari, quibus per artifices plagarum figuræ, jam inde à pueris varia animalium effigies incornantur, inscriptis quoque visceribus hominis incremento pigmenti nota crescunt: nec quidquam magis patientia loco nantes fere ducunt, quam ut per memores cicatrices plurimum fuci artus bibant, vide Cl. Salmasio annotata *Plin.* exerc.*

ninit *Et Servius ad 4 Aeneid.* illud pictique Agathyrse, inquit, non stigmata habentes, sicut gens in Britannia sed pulcri, &c. Quod de hoc quidem loco capiendum nam alias pictos ipse exponit, stigmata habentes, ad illud g. 2. pictosque Gelonos. Solino, in scriptis, eadem notione lo usurpabatur. Congessit de Britannis aliquam multa *Chius animadvers. in Rutilij Itiner. lib. 1. v. 499.* sicut in laudatus nobis antea vir Amplissimus *Ioh. Georgius Zelius* suo codici adscripserat. Ceterum qui cum *Herodotoco* *Caesare* conferunt *lib. 3. bell. Gall. 14.* (quod multi fatent, praesertim, qui notas in eum scripserunt, *Ioh. Rhellicus Aldus Manutius, F. Floromannus, P. Ciacconius, I. Glanvius, alijque*) nescio an recte sentiant, utriusque scriptori de *m more sermonem esse.* *Caesar* enim nullius varietatis ninit, sed totum corpus uno vitri pigmento sine ullis figurisque notari ait. Verba sunt: *omnes vero se Britanni vitro inficiunt, quod caruleum efficit colorem: atque hoc terribiliore sunt in pugna aspectu.* *Græcus Metaphrastes* exprimit consilium finemque huius moris: *ἔστι ἐν ταῖς μάχαις κατὰ πλεονεξία τὸ διαμαρτυρεῖσθαι.* Cui consilio similit, quod *Aelianus in Var. hist. 6, 6. de Spartanis* tradit: *οἱ μὲν δὲ ἄμπέχεσθαι καὶ τοὺς μάχαις ἀνάκη λυοῖν. ἔχειν δὲ τὴν χρομίαν σεμνότητι καὶ πρὸς ζωὴν γε μὴ καὶ τὴν ῥύσιν ἐπιθυμοῦσθαι. ἔκ τινος πρῶτον ἐπιτιμῶν ἐκπλήτην τὸς ἀντιπάλους θυτέραις (ἢ βαρυτέραις) τὸ ὄψεως χρομίδης, καὶ φοβερωτέραις πρῶτον. πυρρῶν ἵστοι νεκρῶν ἐστὶν ἐπιτιμῶν, ut color quid graditatis haberet, Et praesertim, ut sanguis ex vulnibus purpura superfusus hostes gradiore ac terribiliore esset perturbaret. Locum Caesaris diligenter explicavit *Salmasius ad Solin. l. d.* De lectione loci *Sylburgius:* *ταῖς, γραφαῖς ποικίλαις καὶ ζωὴν πάντων. εἰκόσιν.**

p. 171. ἀπὸ πάντων Ῥωμαίοις, ἐναντία, πλείονα παρέχετο πολέμῳ τὴν ἀμαρτυρίαν) Nec moram modo, sed damna manus ingentia dedere, sicuti ex *Dionis Sebero* intelligi potest.

3, 15, 171. ἀνέσχετο τε ἰατρὸς καὶ ἰσχυρὸς κακουργῆσαι καὶ) *p*ius parricida jam antea bis patris vitæ insidias struxerat; *as Dionis historia* refert.

ἐνδοξότατα βιώσας, ὅσον αὐτὸς τὰ πολεμικὰ) Vide *scilicet* 3, 7, 143.

P. 172. βασιλεύσας ἡ ἰκτωρὸς δὲ ἐταίρων) *Spartianus* 19: *perit Eboraci in Britannia suorum gentibus, quae tantum debantur infesta, anno imperij decimo octavo et bo gradissimo extinetus jam senex. Dio regnasse ait, et XVII. menses VIII. dies III. Unde apparet Herodianum numero rotundo usum; quod & Victor fecit & Nicephorus Callistus, aliique. Theodorus Metochita, annos XVII dem praeterpropter ponit.*

χρήματι αὐτοῖς καὶ λιπὼν ὅσα μηδεὶς πάποτε) *Dionysius* supra ad 3, 13, 16.

P. 173. μνημηδῶροι ἢ Σεβήρης, ἃ ἴδιαι ἀμφοτέρως) de etiam postea pars *vilium apud Romanos* (etiam occisae) *egerrime accepit, dicentibus cunctis, duobus se fidem misisse liberis Severi, duobus servare debere.* & quae sequuntur in *Spartiano Antonino Caracallo cap. 2.* id quod repetit *Ejusdem Antonino Geta c. 6.*

IN LIB. IV.

4, 1, 175. ἐν τῷ νεκρῷ ἐντα Μάρεκα τε ἐν τῷ αὐτῷ βλαίων ἰερῶ μνήμῃ τε δεικνύν) *Spartianus* c. 24. *urnam auream* (nam corpus, ubi mortuus erat, crematum est) *Antoninum sepulchro illatam* ait. & cap. 19. *dixerat: Illatum sepulchro M. Antonini. pro urna aurea, Herodianus καὶ δὲ πῶλον βλάσπῃ, Dio ὑδρῶν πορφύρεῶν λίθῃ* habet, quod obiter *De sepulchro* consentit *Dio, eis τὸ Ἀγτωνεῖον ἀπετέθη* *Antoninus* autem Severus monumentum *Septizonij* specie *ἑῷ* non sibi ipse deditus ornaverat? Ita *Spartianus* in *Geta* c. 7. que tradunt. Respondet *Casaubonus: Antoninorum pulchrum, ἑῷ Septizonium Severi ejusdem Mausolei partem fuisse; eaque communiter ab Herodiano βασιλείων μνήμῃ* vocari.

4, 2, 176. ἔθ' ὅτι γάρ ἐστι Γωμαίοις ἐνθεῖάζειν βασιλέως ἐπὶ Ἀλάδοις καὶ σὺν τελεῖ.) *Praeclara egressione* describit *Herodianus, ritum consecrationis, nulli apud veterum fuisse* descriptum. Nam *Dio* in *Severo* brevius id a

s expositio tamen omnino cum hac conferenda est, ut consecratio Augusti apud *Dionem*. 56. Vide etiam, quæ titu toto collegere *Ioh. Kirckmannus* de funerib. Rom. t. cap. 13. *Onuphrius Pandurinus comment. in lib. 2. fast. ann CMLXIII*, ubi etiam *Catalogus consecratorum*, sed doctissimus *Kirckmannus* Herodianum erroris arceſſu quasi non recte diceret, *Principes consecrari, qui superbus filijs aut successoribus moriuntur*: ea reprehensio nihil opus esse videtur. Nam *Herodianus* ad originem citat & exempla: dum ab initio *Augustus Iulium, Tiberius Augustum, Nero Claudium, Titus Vossasianum, Domitianus Titum, Trajanus Neruam, Hadrianus Trajanum, et Hadrianum, Marcus Pium, Commodus Marcum* conſarunt, omnes filij sc. aut *destinati successoris*. Hæc conſuetudo fuit. consecratio feminarum extraordinaria est. ut eam *Herodianum* hic non loqui nisi de *Imperatorum consecratione*, quæ interim non excludit alias consecrationes, singularibus ex causis, varioque consilio & arbitrio factas. præced. cap. hac pagina, ἐπιτεροῦ ἄρκι, desiderari χωρὶς, et, aut simile quid, *Sylburgius* jam monuit.

4, 3, 180. ἐξ ἐκείνης ἡ ἐστίαζον πρὸς ἀλλήλους) Confer & supra leguntur 3, 15 & 4, 1. itemque infra 4, 4. *Herodias* de industria videtur hoc egisse, ut insanabile inter fratres æmulatione regni odium, ejusque intervalla, impetus, fures exactius sub conspectum darentur. Præced. cap. hac pagina πάντα ἡ ῥᾶσα ἀνάπτε) ὁ μαρῶς, adverbiorum alterum, vel ῥᾶσα, vel ὁ μαρῶς librariorum vitio irrepsisse, suspicatur *Sylburgius*. Principio hujus capituli ὡς παῖδες ἐς τὸν πατέρα, τὸ ἐς ἐπῆρδεντὸς nominis sine repetitum ideoque exſtinguendum idem autumat.

p. 181. μέτριον τε καὶ πρᾶον ἐαυτὸν τῆς ἀρετῆς παρεῖν) *Spartianus in Geta* 5. comis etiam habebatur in adolescentia. *Victor in Casaris*. 20: *Geta* modestiore ingenio frangebatur.

p. 182. ἠξίον διαρεθῆναι τὴν βασιλείαν, ἐ τῷ ἐξῆς) Quæ de divisione imperii dicuntur, & præsertim de nova ducique sede imperii, revocant mihi in memoriam, asserentem eam, qua alibi dixi, *nunquam facile fieri, ut talis*
cogi-

cogitatio feliciter suscipiatur aut perficiatur. Itaque fertim de *Constantini Magni*, præclarissimi Principis disputant; qui Byzantium alteram imperii Romani se adornavit, alterumque *occidentale*, alterum *Orientale* cavavit imperium. Quod consilium *Zosimus* vehementer reprehendit: *Christianorum* autem plerique, ceteris tamen Principis virtutibus hoc factum sive condonare, sive excusare consilio, de quo mox dicam, comparare solent. Intentiores multi magno fervore *Zosimum* arguunt, quam fide indignum, & infesto in Christianam religionem animo talia effundentem. Equidem quid pro *Zosimo* responderit olim in simili negotio *Ioannes Leunclavius* omnium notitia versatur. Nos nequaquam id nunc agimus, ut patrocinium ejus suscipiamus, At vero hanc imperii divisionem quod attinet, non tam *Zosimo*, quam totius ingenio eventuique & imperii Romani casibus credendum debet. Quid enim opus est de scriptoris auctoritate disputare, ubi res ipsa loquitur? Quo argumento etiam respondit *Jacobus Gutherius de offic. dom. Aug. cap. 45.* Sed est tamen omittenda *Christianorum* ratio: Inter quos nonnulli viri & de *Zosimo* male, & de *Constantini* consilio bene judicarunt. Neutrum sine magna causa. Nam & *Constantini* trepidique multorum fidelium animi inter tot circumstantiarum & allatantium paganorum furores subiacendum confirmandi erant, ne in Christiani nominis injuriam transgredere viderentur, quæ Principibus ipsorum, & præsertim *Constantino*, tanto religionis Patrono, secus facta obijcerentur: & nova illa Roma, licet imperio Romano non tantum augmenti quam detrimenti causa esset, sicut universis æstimanti satis constare potest; admirabili tamen Divinae providentiæ cura factum est, ut religioni Christianæ per orientem late profeminandæ *Constantinopolitana* sedes inserviret. Est interim in ejusmodi judicandi modus. quem an observaverit *Pius V. Pontifex*, cum *Imperio* ac *Florentiæ* *Zosimi* lectionem interdixit, cum tantæ causæ ejus metus, qui tempore *Evagrii* nonnullos tenuerunt pridem evanuissent, cuius promptum erit judicare. Ceterum *Thysanus lib. 1. comment. de vita sua*, veluti excusando

rare Pontifici id institutum videtur. Arque hæc obiter bona Eruditorum pace, hic inserta, suo tempore locolenius explanabuntur.

4, 4, 184. ἀπγνωσμένω τῷ μὲν Δίῳ τοῦ γένω) *Mutilasse locum, ipsa historia circumstantia indicat, ac Ponnus conjecturam magis, quam Græci textus verba est sens. Sylburgius.*

p. 185. ὁ δ' Ἀντωνίνῳ κατεργασθέντῳ αὐτῷ τῷ φόβῳ) *icidium hoc & quæ mox inserta sunt, diligenter etiam in Antonino descripsit. Nam Spartianus in Anton. Getæ tantum mentionem rem perstringit.*

ἔς τε τὸ νεὼν ἔνθα τὰ σημεῖα) *Addendus est de hoc orum templo locus, qui infra lib. 5, 8, 251. legitur. De e ipso egit Lipsius milit. Rom. lib. 4. dialog. 5. & ante in ejusdem argumenti opusculo Henricus Savilius; etiam de Sacello, aquilis seorsum ap. Auctores tributo, quod aquilarum appellatio quodam significato excellæ interdum sola exprimitur, ubi de signis res est; sive, d aquila sacello parvulo inclusa videtur, etiam cum cesigna sub dio collocarentur. Adde etiam Lipsius lib. 2. 11.*

p. 186. νοῦν μᾶλλον ἐβέλετο τὰ περὶ θέντα ἢ ἀκέρει) *vi sententia, ut solet, expressit Historicus celestæ obitatis consilium. Sicut etiam postea in senatu questus de fratris insidiosis involute & incondite, ut Spartianus et in Caracalloe. 2. Addit Dio: καὶ πρὶν πάντῃ ἀκέρει, ὅραξι σφῶντὰ τῶματα ποσάτως καὶ τηλικαύτως ὑποχίσειν, μήτ' ἐνεῆσαι μήτε φηξῆσθαι τι αὐτὸς ὅσοι βέδον ἔθνηναι. priusquam audissent omnia, ut gesta erant, milites, tot tantis pollicitationibus os illis occlusit, ut neque cogitare ne loqui prius quidquam possent.*

μῆς τε ἡμέρας ἀφείδως ἐκχέας) *Si possent ad altiora ntem auollere, qui pecuniæ cupiditate corrupti, rapinam magistrum sunt & auctores Principibus, quique Principum ipsi sunt rapaces (vide Plin. Panegy. 41.) juberem illum omnis ævi exempla intueri, an unquam quantacumque opum per injurias subditorum malasque artes parta, fidium regno emolumentumque attulerit? nam id*

præto-

prætextitur plerumque, sicut vel ex *Tacit.* 12 A. 7, 5. animi
vertas.

4, 5, 187. Ἐλεξετοιαδε) Eiuscemodi orationem h
dubie aliquis eorum principi formavit, qui omne hor
inhonestique discrimen confundere solent, ut dominor
vitiis per adulationem adrepant: Id quod eo libentius
noto, ut cum adulatoribus aulicis, Papinianum illum,
rum scilicet gravemque consultorem, qui semper meli
& præsertim fratrum concordiam suaserat; contendit
Tradunt enim quidam; *noluisse Papinianum dictare orationem, qua indehendum erat in fratrem, ut causa melior fieret qui occiderat; quin etiam respondisse: At est parricidium, accusare innocentem occisum.* sive; ut al
rum narratio habet: *Non tam facile parricidium excipi posse, quam fieri, Spartianus in Caracallo* 8 (add. *Et Severus*
duplicem narrationem distinguit: quam *Victor* confundit
videtur, *de Caesarib.* 2. Uterque illud de oratione concin
da refellit, eo quod Papinianus præfectus prætorio fue
neque ad eum pertinuerit formare principis oratio
Quæ ratio tantâ existimari non potest; ut rem statim
refutata accipiamus. Videtur enim Antoninus Papini
extra ordinem id voluisse obtrudere, primo quidem ut
dignitate tanti viri abuteretur ad velandam sceleris atroc
tom; deinde, ut nolentem volentem quasi cogeret app
bare ea, quæ hæcenus magno studio dissuaserat; deni
ab ingenio ejus & eruditione singulari facilius forte spe
bat artificia velandi facinoris, sive σοφὰ φέρεματα. Fu
Papinianum appellatum de velando parricidio, *Spartia*
non dubitat, quidquid sit de oratione dictanda: magnit
que hinc elogii materiam sumit *Jacobus Lælius in grad.*
Vita Et script. Papiniani oratione. ubi (quod obiter
to) *μητροικὸν ἀμάρτημα* est, cum *Herodianum* pro *Vide*
adducit.

p. 188. αὐτὸς γὰρ ὁ τῆς ἰπὶ πόλεως κτίσης Ῥωμῶν
Diximus alibi (nempe ad 1 A. Tac. 10 annot. 9.) solenne
nequitiarum civilium magistris & auctoribus abuti ex
plorum colore. Ita Caligula apud *Suetonium* 25, raptâ
abducta ex alterius matrimonio uxore, *Matrimonium*
rep

tum, exemplo Romuli & Augusti, ait. Nihil usitatus e, quam exempla palam improba, manifestoque etiam ilium consensu damnata, in præsidium malæ causæ care. Quinimo (quod nemo cordatus sine stupore re aut legere potest, ad licentiam facinorum tuendam, lios usus, ipsa S. Scripturarum exempla, quæ Spiritus utramque partem manifesta censura vel absolvit, vel navit, contraria prorsus interpretatione adornantur. l præsertim impius ille sub pietatis prætextu *Thomas panella de Monarchia Hispanica* passim facit. Vnum eium ponam: *Israëlitas ait mancipia factos Elia & i, qui illos imposuerint & deposuerint throno, sicut ules Romani sacerdotibus suis subjecti fuerint. Quo- o hoc potest de sanctissimis viris dici, nisi simul ipsis iatur ambitio & affectatio majoris, quam pro officio, statis? Quod magis etiam apparebit, si, quæ eohærent, s. Paulo post, Vbi de rebellantium adversus legitimos s studiis differit, ait: *Imprudenter & male habitus po- erumpet, & arma in te convertet, sicut David contra l. Ita David: scilicet rebellionis crimen, à quo eum tam ose facer Codex purgat, impingitur. Scilicet hæc sunt menta novæ religionis, quam de se (cap. sequenti 10.) tat. Neque annotarem hæc talia, nisi & hodie similia rem: quibus an major impietas, an vero S.S. inscitia pro- ir, vix discreveris.**

p. 189. Μάρκῳ αὐτὸς φιλοσοφίαν καὶ ἐπιείκειαν ἀπο- κρυφῶν) Inique eum obremi hac calumnia, magna asse- ctione contendit *Capitolium in Nero cap. ult. & Rit- hus. in Marco suo* adde, quæ notavimus *supra ad, 1, 4, 11.* e præcedunt: mutilata, & ita interpolanda putat *Syl- ruius: σιγῶν Γερμανικὸν τὸν Τιβερίῳ, Βρετανικὸν τὸ Νέρον, ιτον τὸν Δομικαῖον. 11. cum è Dionis Epistoma; tum è Zo- à cognoscitur.*

4, 6 190. ἑδὲς δὲ περιχόρευτο ἢ καὶ μετρίως ἐκείνη δέντων) Totum caput nunc eandis infestissimæ crude- tis frugisque generibus destinatur; sed non nisi summa- , ut sic dicam, & acervatim. Quis enim singillatim rat? cum præsertim *Dio* viginti millia hominum tum occi-

occisa tradat. Adde *Spartiani Caracall.* 3. & 4. itaque *Ger.* 6.

p. 191. ὃς αἰνθεὶς αὐτὸν ὑβρίζει) *Vide omnino Panegy.* 33.

4, 7, 192. τῶν ἔργων συνέσεως) *rectius forsitan σιωπίας. Sylburgius.*

ἐυδικτίας τε) *Sylburgius: A. & B. Βοικτίας, u. Memm. Vertit clementer. sed conuenientior lectio Steptea, praesertim si aduerbium vertatur in nomen & Δ'δικτίαςque lectioem confirmant, quia Dionis epitome referi Suida collectanea.*

ἡμφιένωτο τὰ Γερμανῶν περὶ βλήμματα) *explicat mox Germanorum; & hunc locum Cluverius in Germ. ant. lib. 1. cap. 19.*

p. 193. καὶ ξυλίνοις ἐς ποτὸν εἰδόμεστα χεράμην) *De ligneis poculis, & pane temere facto, quem mox morat Auctor; videndus est Lipsf. milit. Rom. lib. 5. log. 3.*

p. 194. τὰ ἑρατοπίδων σύμβολα ἐπιμήκη ὄντα) *sum adeunda Lipsf. militia Romana. Apud Sueton Aug. 10. ejusdem elogii nomine commendatur Octavius quod aquilifero legionis sua graditer saucio, aquilam meris subierit, & diu portauerit.*

Δ' αὖ δὴ ζωῶτα ὡς τραγωικὸς ὑπὸ αὐτῶν ἐφιλεῖτο) *Nimus supra, quae huc pertinent, ad 2, 11, 103.*

4, 8, 194. ἐυθύς Αλέξανδρον ἰω) *Spartianus in Tacalloc. 2: Alexandrum M. ejusque gesta semper in ore habuit. Longe autem accuratius ista pleniusque exequi Dio, cujus narratio plane cum Nostro convenit. And Schottus lib. 3. obser. c. 19. collegit nomina eorum, qui Magno Alexandro similes dixerunt.*

p. 195. Πιτανάτιω ἐκάλει λόχον) *λόχος apud H carnass. plerumque pro centuria capitur: hic tamen recte fortasse verterimus, Pitanatem cohortem. Sylburgius.*

τῶν ὀνειράτων ἐμφορηθεὶς) *Dio de terribilibus somniis & necromanticis sacris refert, quibus animas ex inferis excavit: quippe universim solitus magis & praestigiatore delectari.*

εφάνους τε κρημύσας) Quæ hîc de sepulchro Achillis
 bus spurso honoratogue, & mox de dentis prece ductogue
 ratis, itemque de crine ignibus impositio habentur, late
 solita est videre apud Io. Kirchnermannum in erudito de fû-
 bus commentario.

p. 196. ἐπήνη δ' ἐ στρατηγῶν μέγιστα Σύλλα τε τ' Ἰω-
 νν, καὶ Ἀννίβω τ' Διβων) Spartianus in Caracallo, 2: Tibe-
 ri & Sullam, in conventu plerumque laudavit, Non
 do propter militiam, ut arbitrator, sed & propter crudeli-
 tia.

p. 197. τῶ θεῷ χρίσασθ' ὃν ἀκίνοιο ἐξαρέτως) Eunæ-
 in AEdesio: ἢ δ' Ἀλεξανδρέα, ἀγ' πετὸ δ' Σαργάπιδος ἱερὸν.
 τις ὡς οὐκ ἐμύθη. οἱ γὰρ πᾶσι πυχόθεν φοιτῶντες ἰστωπλῆ-
 τε ἦσαν τῶ δήμῳ περιεσέμφοι. Erat Alexandria propter
 apud fanum, alter quidam & veluti sacer terrarum
 is. itaque qui illuc undique confluebant, multitudinem
 unis referebant. Quo ipso in loco Antonini mentionem
 t. Adde Marcellin. 22, 41. & quos G. Io. Vossius annotavit
 i. Theolog. gentil. cap. 29 f.

ὄργανα παύλα καὶ ἀγκύματα) Hujus luxus Orientalis
 statione Gallienus saepe ad tibicinem processit, ad orga-
 num se recepit; cum processus & recessus canis juberet Tre-
 tius Pollio in Gallieno primo c 7. De cetero Alexandrinis
 ana hydraulica præsertim familiaria sunt. quippe cum
 auctor omnis machinæ hydraulicæ Ctesibius Alexandri-
 nis memoretur Vitruvius lib. 9. cap. 9: & Plinius, 7. De-
 scriptionem organi elegantem Græcam, vide apud Cl. Sal-
 is. in Lamprid. Heliogabal. sine. & in epigrammate Gra-
 ecis anti apostata.

ἀρωματῶν τε παύλα τῶν ἐ θυμιαμάτων) Egit de hoc
 ore Br. Sponius in erudito de regno Persico commentario &
 sub. ad Calig. Suetonij Adde infra 4, 11, 204.

4, 9, 198. πεφύκασι δὲ πᾶσι εἶναι φιλοσοφώμενοι) Plane,
 ut de Antiochenibus supra 2, 10 annotaverat. Vide quæ
 saubonus de Alexandrinis habet ad Athenæi 4, 25.

p. 199. πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἰς ἡ πεδίον κελύδου συνέλ.)
 o complures ejusmodi lanienas Alexandriæ factas com-
 memorat, interfectosque singillatim proceres, deinde per dies

noctesque complures promiscuam eadem continuatam Spartianus : Inde Alexandriam petiit : in gymnasium pulum conuocauit, eumque objurgauit : legi etiam validos militiam praecepit. Eos autem quos legerat, occidit exem Ptolomaei Evergetis, qui octadus hoc nomine appellatus. Dato praterea signo militibus, ut hospites suos occidere magnam eadem Alexandria fecit. Exemplum Everg Physconis vide apud Valer. Max. 9, 2. ext. 5.

p. 200. μετ' ἧς εἶχε φρ.) Schotti msc. ἔχειτο. quo hac significatione minus usitatum est. Sylburgius.

4, 10, 201. ἐπιθυμήσας ἢ μετ' ἔ πολὺ Παρθικὸς & Σῆμαι) Bene factum, quod paulo fulius hoc & sequenti ca te describit Herodianus facinus crudelitatis & perfidiae num : quod Dio & Spartianus brevissime perstringunt rius, quam narrant.

4, 11, 20. καὶ δώσῃ τε ἰσπίχνηϊ) ut tempore gruant verba omnino legimus, ἰσπίχνηϊ) pollicetur. burgius.

τότε ὕφ' ἐνὶ σημείῳ κελύξῃ ὁ Ἀντωνῖν) Huic exen perfidiae addantur illa : quod Osroenes regem Agbarum speciem amicitiae edocatum in vincula dedisse, atque ejus regno potitus esse, Armeniorum item regem cum dissidentem specie arbitrij agendi, non melius tractasse. dicitur, apud Zonaram tom. 2. Volebat tamen interim ge rofus à dolis abhorrens videri : Fabricium subinde laud. quod Pyrrhum dolo necare nolisset, neque tamen absti interim, quin gloriaretur, quod Vandalos & Marcom ante hac amicos & socios inter se commisisset : Excerpt. i res. p. 756. In iisdem acute dicitur trium gentium vitia quas origo ipsius pertinebat, habuisse ; Gallorum τὸ κέ κὲ τὸ δειλὸν καὶ τὸ ἥρασθ' ὑπανειμα, timiditatem, ignavia. Afrorum τὸ τραχὺ καὶ ἄχρῖον asperitatem & feritatem ; S rum, τὸ πανόργον, sauritatem & nequitiam. cum de b interim nihil participaret.

4, 12, 207. οἷς ὡς πρακτικὸς δὴ ὁ Ἀντωνῖν) ἔχει. Vnde etiam iactavit, ὡς ὄν' εὐτελεστάτη τῇ διαίτη χυρᾶ δμ ρδω) , quod tenuissimo videtur uti posset, apud Dionem. tamen satis innuit, fictam frugalitatem eam fuisse,

χλαμύδιον, ἢ ἕνα ἄλλην ἐστὶ ἤτα ἀμφιπέδιλον ἀσφοτέρων)
 ipse barbaro vestimenti genere usus, inde nomen ad-
 est. ut *Caracallus* sive *Caracalla* diceretur. Qua de re
 videtur in *Cesarib.* 21. & in *epit.* 21. *Spartianus* in *Carac-*
, ubi nota Salmasiana videndæ. Adde *Meurſii glossar.*
barb. in voce κερράκιον sive *κεράκιον*.

ἔδῃ δ' ἄρα τέλει λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον) Tali senten-
 tia de *Commodo* dixerat I, 16, 52: ἔδῃ δ' ἄρα ποτὲ κερκέ-
 υσσάδ' μεμνηνῶς κὲ πλὴν Ῥωμαίων ἀρχῶν τυραννεύειν.

p. 208. ἀπὸ ἐπὶ θεῶν τε κὲ δαμνόνια πολυπραψυγῆν)
 supra mentionem fecimus ex *Dione* hujus rei, quod ma-
 gis praestigatoribus deditissimus fuerit. Addunt *Excer-*
ptisiana: ὅτι κὲ τῶν ἀσφῶν Διὰ γὰρ μέγα καθ' ἀεγρήν-
 τῶν παρῶν, πρὸς αὐτῶν ἐτεκμαίρετο τὸν τε οἰκείως οἱ καὶ τ'
 ρίως ἔχοντα. καὶ πολλὰ καὶ ἄκρῶν τῶν μὲν ἐτίμα, τῶν δ'
 λυεν. quod habuerit descriptas nobiliorum genituras,
 mens ex iis, quis benevolo, quis adverso esset erga se ani-
 maque multos propterea, vel honoribus, vel exitio affectis.
Schotti msc. ἐπιβελούνας οἱ χρεῖς.

ἐπιβελούειν τῇ δόξῃ τὸν Μακρίνον) Series historiae
 inter etiam à *Dione* est exposita; qui in aliquibus va-

p. 209 κελύει τῶ Μακρίνω δόξῃ ἀντι καὶ ἐδῶσαν ἐν
 τοῖς γράμμασι) Consuetudo fatis antiqua & in mul-
 gnis ulitata est, ut ad praecipuum aliquem Principis
 orem (sive is praefectus praetorio, sive praefectus secre-
 torum, seu quocunque nomine sit) litterae omnes referan-
 sque Principem, argumentis tantum enarratis, lectio-
 nidæ & prolixa onere sublevet. Quanquam non pa-
 rare in ea re periculi: quod prudenter considerat *Bar-*
is Argenid. 5, sub persona *Melcandri*, qui potestatem
 et secretorum animo voluens, non sine horrore cogita-
 quantum ille acceptis legatorum litteris posset. tanquam
 rum rerum, nihil hunc magis, quam quod placet; Principi
 re. in hac vero libertate, quas cum exteris amicitias, se
 non obruat; aut injurias atque fraudes praecorruptus
 nulceas? Quod si perfidiam, qua argui possit, pruden-
 lere vitabit, at ipsa negotia narrando torquere, ver-
 Et 2 bisque

hisque premere aut eleuare omnia poterit. Addenda cetera, quæ sequuntur prolixius, quam ut huc transire possint. Sed & de remediis huic periculis opponendis eadem cogitatio subiicitur. Apud Tacitum 4 A. 41. 3. Seia ut præcipuum momentum rerum novandarum captat litterarum magna ex parte arbitrium se facere possit, per milites commearent.

4, 13, 211. ἀπελθεῖν τε εἰς τὸν νεῶν τῆς Σελήνης) Vo enim religiosissimus videri, licet esset homo confelera- mus. quod Dionis Excerpta per aliquot schemata ejus si- lationis & exempla declarant. De Luna, siue, ut Ca- malebant, Luno, Spartianum vide in Caracalla 6 & 7 nos. Salmas & Casaubon. quibus adde G. I. Vossij The- gentil. 2, 5. sine, cum additis in calce voluminis.

p. 212. συσπληώτω ἢ καὶ κρινῶνόν τῃ βίῃ ἀπὸ τοῦ χοντα) Quippe cum aliis hominibus hostem se præbere- lis militibus comiserat, teste Dione.

4, 14, 213. ἐμφάν τε ἡμέρας δύο ἀβασίλευτοι) ἔλαβε τὴν ἡγεμονίαν καὶ τὴν τεταρτίαν ἡμέραν. Ergo illuc- pitolensi, cum dicit, statim arripuisse imperium, cum- intelligendum est.

p. 214. κρινῶνόν τῃ Μακρίνῃ) Sylburgius malit- μακρίνα.

ὡς ἀνάσσει ἐκ χειρὸς τῆς παρόντος καὶ κατὰ) Capitolinus fraude inuasisse eum imperium, aliquoties ait. Inter- cap. 5: sed quasi inditus acceperat, ut sunt homines, q- ea se cogi dicunt, quæ vel sceleribus comparant.

σπληώτης ἀποβολῆ) Auctor συσπληώτης scripsisse & potest, ut supra Sylburgius.

p. 215. πρὸς ὑμᾶς) rectius forsan ἡμᾶς. Sylbur- ἀποσπληώτης ἀποσπληώτης) Haud scio an verius π- σπληόν, vel ἀποσπληόν. quia sc. Parthus non scriptos & parios habebat exercitus, sed cum opus erat, subditos cog- Sylburgius.

4, 15, 216. ἀποσπληώτης ἢ τῆς ἡλίου, ὡς ἐστὶν αὐτῶν βάρβαροι) Videndus Lipsius ad illud Taciti 3. Hist. 2 Orientem solem (ita in Syria moes est) Tertiani salute In præced. capp. ῥωμαίοις πρὸς τὸν καὶ σύνθητις, Sylburgius

p. 217. αἰτε κἀμνηλοι μάλισσα) Vsum olim camelo-
in militia fuisse apud aliquot gentes , Vegetius auctor
l. 3. cap. 23. ubi Stemechio notata vide. præsertim vero
notus est Herm. Hugo de milit. equestr. lib. 1. cap. 5. ἐξο-
egit Sylburgius. Mox ῥαδίως ἀλισκ' pro ῥάστει msc.
tti.

p. 220. θανάτω τῷ αὐτῷ τετραχωιδῶς) Schottius le-
um conijcit, θανάτω τῷ ἀξίῳ τετραχωιδῶν digna extri-
morte. Sed, ne quid dissimulem. glossema esse hoc mem-
innuit declaratum τέτεις. Sylburgius.

IN LIB. V.

5, 1, 221. ἡ πολὺσι ἐξουσίας ἐ δυνάμει βασιλικῆς ἀ-
σης) Diximus de potestate ea aliquid supra ad 1, 9, 30.
iterum potest Guibertus de offic. dom. Aug. lib. 2 cap.

καλακείας ἢ χαίρων, καὶ τὸς εἰς ὠμάτηα πυροξόνοους)
noties jam monui, dictionem Herodiani profunda no-
que philoſophia refertam, morumque præsertim nota-
insignem esse. Sicut hoc loco adulatorum calumnias,
et affectus principum incitare consueverunt, describit.
autem propositum tribuit Constantio suo Marcelli.
lib. 15. cap. 15. talesque assentatores sive delatores tar-
s vocat c. 16. Quem scriptorem vel propterea nomino,
artes illas sycphanticas assentatorum aulicorum in
ipua parte sui operis deformare voluit.

p. 222. ὅτι δὴ ὄντα με ἐκ τῷ ἐπιπέδῳ τῆς ζωῆς) Non ori-
s, fuit enim humili loco natus, ait Capitolinus cap 2: &
um ad equestrem dignitatem pervenit : Aurelius Victor
eundem (apitolin c. 4. rem totam complectitur : Ma-
w libertinum, hominem prostibulum, servilibus offi-
occupatum in domo imperatoria, venali fide, vita sor-
sub Commodio, a Severo remotum etiam à miserimis
is, relegatumq; in africanam : ubi ut infamiam damna-
s tegeret, lectioni operam dedisse, egisse caussulas, decla-
e, jus postremo dixisse. Donatum autem annulis aureis
ncinante sibi liberto suo Besto, advocatum fisci factum
ero Antonino.

p. 223. τὶ γὰρ ἡμεῖς ὤνησεν ἢ Κομμώδου δ' ἄλλοτα) :
supra lib. v. cap. 5. magnifica prædicatione, successio E-
bilitas Principum laudata est : ita hac oratione, Electio
et meritorum honorem diligenti tractatione præfert.
 empla familia passim obvia non annotamus.

5, 2, 224. ἐχ' ἔτω ὃ δ' ἔφρανε πάντας ἢ Μακρίνου
 δοχὴ) Itaque in acclamationibus Senatus apud *Capit-*
c. 2. legimus : quemvis magis quam parricidam, que
magis quam incestum, quemvis magis quam impium
quemvis magis quam interfectorem et Senatus et Po-
Congruit Dio : ἀγαπητὸς αὐτῷ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐδείξαντο ἐχ'
δυσδόσυσιν, ὡς εἰς ἐρόντο ἐν θυμῶντο ἐ πάντα τινὰ καὶ τὸ
αἰρετώτερον αὐτῷ νομίζοντες ἔτασαν. libenter illum princ-
acceperunt, non tam cogitantes, in cuius seruitutem
rent, quam ex cuius tyrannide liberati essent, atque
quemcunque potiozem illo fore existimantes. Subind
κατ' ἡγήσελον, Ald. & Basil. κατ' ἡγήσελον. Et mox Sylbu
transposito adjectivo legendum putat, ἢ τε ῥωμαίων πό-
χεδὸν πᾶσι καὶ ὑπὸ Ῥωμ. οἰκιστῶν. In sequentibus (ita p-
deinceps membris nulla opus est mutatione : sed period-
ditio accipienda est post ἡσυχάζοντων. Et ne insolens et
nominativorum absoluta possessio, usurpatum scias a
ipso auctore supra 1, 13. p. 42. et infra 5, 4. p. 233. quan-
per prolepsin : Latina quoque ad eam distinctionem si-
formari poterint. urbesque ac toto propemodum
Romano ab improbis hominibus repurgato atque h-
aliis punitis, aliis expulsis; ceteris, quibus latere cor-
set, timore quiescentibus : in magna securitate ac
tatis quadam imagine vivebatur illo anno, quo solus A-
nus imperavit.

p. 225. ἐξήλθε ὃ πάντων ὡς δὴ Μάρκος ἐπιτηδύμῳ
 Stolidia κακοζήλια, cum etiam id, quod naturæ aut
 vitium haberi debet, exprimere student. Sic *Anto*
Caracallus Alexandri Macedonis imitatore(m) (ut libe-
cedente cognovimus) agens, etiam truci fronte, et
cum humerum depressa cervice spectari voluit, teste
re in epit. 21. Subinde pro Ζωσῆσι Sylburgius malle

εἰς ἐπιτ.

5, 3, 226. Μαῖσα βῶ us ὄνομα) Quæ hoc capite me-
antur, brevia vitæ *Capitolinus in Macrino cap. 9*, ita ut
osci possit: sicut *Casaubonus* pleraque membra cum
nbris comparavit. Nobis non placet nunc actum age-
re tam obvia.

p. 227. τῆ ἢ νεωτέρῃ Ἀλεξάνδρῳ) Operæ pretium est
tirpe tam Heliagabali, quam Alexandri, quæ sæpe apud
tores confunditur, videre *Henric. Vales. ad Excerpt.*
es. p. 112.

Σοαμῖς μὲν ἢ περισβυτία) Quæ Herodiano: Soamis est,
d *Capitolin* & *Lamprid. Semiamira* vocatur. Quam
ropius, Symiam Siram vocat. quam lectionem verio-
rem, existimat *Iosephus Scaliger ad Euseb. pag. 213. Pæanius*
ropij metaphrastes videtur de Severiano cognomento
itasse. Legitur enim in editione *Sylburgiana Συμία*
ἡροῦ. Scaliger legerat ξενηρά: quod & ipsum corruptum
abat in Σενηρά, ut esset Syriacum נַרְיָד.

τῆ Φοινίκων Φωνῆ ἐλαγαβάλον κελῶντες) In primis
stris est hæc de *Elagabalo* sive *Alagabalo* (quæ forma
orientali labio convenientissima censerī debet) anno
Herodiani: qui hac quoque in parte industriam Histo-
implere satagit, sicut jam supra in *Dea Pefinuntia* fabu-
idimus. De numine ipso vide, quæ erudite ad *Eusebium*
gnus Scaliger, ad Lampridium Casaubonus & *Salma-*
annotavit. utar enim verbis *G. Io. Vossij* è *Theol. gent. 2, 5.*
audandis iis, qui in hoc argumento omnium primi oc-
rentes non debent nisi illustri elogio memorari. Quod
bertivit etiam tantis nominibus, cum hac ipsa de re dif-
eret, *Io. Seldenus in Syntagm. 2. de Diis Syris cap. 1.* Qui-
adde *Nicolaum Fulleron miscellan. lib. 1. cap. 14.*

5, 4, 231. ὡς ἢ ταῦτα ἀπηγάλη τῷ Μακρίνῳ) Rursum
hoc capite, *Macrini sui decimum caput* descripsit *Capito-*
us: quod in præcedenti etiam acciderat.

p. 232. αἰθυμία) Legendum potius ῥαθυμία ex 3, 2.
p. 225. *Sylburgius.*

p. 234. τῶν τε ἐκαθ' ἑαυτῶν ἀρχῶν μεγάλη πωροδὴ τὰ ὀχήματα
γόντων) Vide *Iacob. Guther. de offic. dom. Aug. 3, 14. & 15.*

p. 235. ἐν Καλχηδόνι γ' ἔν τ' Βιθυνίᾳ) Hinc sumsit Capitolinus ista in Macrimo cap. 10: fugiens sane Macrinus cum paucis & filio, in insulo quodam Bithynia occisus est cum Diadumeno: Dio non in loco tantum cadis, sed in historia etiam Diadumeni variat. Vide Casaub. ad Macrin. & Ios. Scal. ad Euseb.

p. 236. σίωνα παρεθέλει ὁ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἰὼ πύσσας καίστερα, Διαδέμριον καλέμρον) Lampridius in Antonino D. adumeno cap. 2, hunc locum ita perstringit: Herodianus Græcus scriptor hæc (quæ ipse de Antonini imperatoris nominæ præmiserat) præteriens, Diadumenum tantum (sarem dicit puerum a militibus nuncupatum & cum patre occisum. Quasi legisset: ὁ ἦσαν οἱ σπᾶτιῶν ποιήσωντες & σαρα, Διαδέμρος καλέμρον. quod Casaubonus recte mox De Diadumeni nomine vide eundem cap. 4. Quod de Cesaris appellatione tradit Herodianus, firmat Capitolinus. Macrimo cap. 10: sciendum præterea, quod Casar fuisse diadumeni nomen Augustus Diadumenus puer, quem plerique fuisse cum patre imperio tradiderunt. Alludere videtur hunc ipsum Herodiani locum.

5, 5, 237. ἐξάρχῃ) an ἐξαρχῆτο, dubitat Sylburg. qui & ἐξήχετο ausspicabatur, conijcit. Mox Σύραν ὀνομασθε, verum est, quanquam Politianus Σήρων legit. v. supra 4, 10, 203.

μεταμφιέσει δὲ τῶν Ῥωμαίων σολῶν) Pertinet huc quod supra de Macrimo legitur 5, 2, 225: ἀπὸ τῆς πόρπας καὶ ζωνῆς χρυσῶν ποδῶν ἐν λίθοις ἡμίσις πεποικιλμένοις κειροσμημένοις πάντης πολυτελείας ὡς τῶν Ῥωμαίων σπαλιώταις, ὅσιν ἐπαμύνης, βαρβάρων ἢ μάλλον καὶ θηλοπεριπῆς εἶνευ δευκείης. Idem debet cum fibulis ac balteo auratis gemmatisque: qui lumine Romæ gratas erat exercitus, certe quem barbari putant feminisque congruentiorem quam Principis. unum magni Alexandri exemplum monere Principes proficit, quantum vestitus insolentia & peregrinitas, odii citare solet apud gentes cordatiores moribus patriis micas.

p. 239. νεῶν τε μέγιστον ἐν ἡλίσιον κατασκευάσας) V. Lampridius in Heliogab. 3.

5, 6, 241. μετ' ὀλίγον χρόνον ἀπιπέμψατο) Cornelia
 la fuit, quam repudiavit non aliam ob causam, quam
 quod maculam haberet in corpore. Dio,

ἀπαύσας ὡπλῶ τ' Ἑσίας) plane cum Nostri narra-
 ne congrues, Aquileiam, inquit, Severam duxit, aperte
 fasq; violans: quippe Vesta sacerdotio consecratam pro-
 & impietate contaminavit, neque dubitavit dicere: Fe-
 ricus, ut ex me Pontifice & illa sacerdote digna diis soboles
 scatur. Lampridius illis verbis meminit: In virginem
 talem incestum admisit.

P. 242. εἰ μὴ ὅτε πρὸς κατεφλέχθη ὁ νεώς) supra lib. i.
 p. 14. p. 4.

τ' Οὐρανίας τὸ ἄγαλμα μετεπέμψατο) Recte se habet
 od de Luna sequitur. Sed & Astarte, ex Hebr. Astaroth,
 Luciano [lib. de dea Syria] de Luna explicatur. Græci, ut
 demus apud Nostrum, aliqua similitudine litterarum du-
 , corrumpere in sui idiomatis vocem Ἀσπάρχῳ quasi regi-
 m fiderum aut cæli vocantes. Vide omnino G. I. Vosſij
 eolog. gentil. lib. 2. cap. 21 & 24. Itaque non opus erat,
 vir doctissimus Petrus Faber (cujus dissertatio de hoc
 erodiani loco lectu digna est) lib. 3, semestr. cap. 1. ex-
 ingeret τῷ Ἀσπάρχῳ & Ἀστάρτῳ reponeret. Herodia-
 um enim ita scripsisse, nullum est dubium: quippe qui
 ræcos hic secutus est; cum & Orpheus Ἀσπάρχῳ vocet
 unam. Adi Nicol. Fuller. miscellan. lib. 1. cap. 13. Vide-
 us enim, quamvis de Afris & Phœnicibus loquatur Hero-
 ianus, tamen Græcas illum voces attendere, quod de Vra-
 ia, quam Latini Cælestem vocarunt, satis clarum est. Quid
 nim Cælestis, præter Vraniam? Quid Vrania, nisi cæli re-
 ina, id est, Baaleth Shamaim, Luna, Astarte? Sunt hæc
 erba Io. Seldeni Syntagm. 2 de diis Syis, cap. 2: ubi plura
 uc spectantia.

χεῖματ' ἐπέμψατε πλῆσι τῶ θεῶν εἰς ὠρεῖμα δὴ ἐπιδέναι
 κέλευσε) Exemplum tale nequitiae in Diono 48. p. 434. le-
 imus. Cum enim Antonius pro Baccho sese venditaret, &
 Athenienses infelici adulatione Mineram suam, Deo scilicet
 et Deam desponderent, accipere se matrimonium, dixit,
 otisque nomine, quadragies sestertium exegit.

p. 244. ἐρρίπτει τοῖς ὄχλοις ἐμπώματι) Late isti deliniendi dicam an decipiendi vulgi commenta exequi *Lampridius*. In præced. *Sylburgius* mallet ἀνιῶν τε αὐτῆς.

5, 7, 246. Ἀλέξανδρον καλεῖ) ἀρχαῖον αὐτὸ πάππυον ὀνόματι) εἰς τὸ Ἑλλάδα Μακεδόν) &c. Vide *supra* 4, 8.

p. 247. ἡ ἢ μήτηρ αὐτὸν ἢ Μαρμαρία ἀπῆγε μὲν τῶν ἡρώων) A *Nicephoro Callisto lib. 5. cap. 17.* laudatur hæc mina : ὡς ἢ ἡ γυνὴ Θεοσεβῆς μάλλον καὶ τὸ πρόπον εἰς τὴν λίσσα δὲ λαβῆς. *Praerat mulier est moribus castis modesta.* Etiam Origenem ad se accivit , ab eoque Christianam religionem edocta est. Hæsit tamen avaritiæ labes : quæ ipsam cum filio perdidit.

διδουκάλης τε πάσης παιδείας λάτρεα μετεπέμπε) *Lampridius* in ejus vita cap. 3 : Alexander, cui *Mamma* mater fuit (nam ita dicitur a plerisque) a prima pueri artibus bonis imbutus tam civilibus quam militaribus , unum quidem diem sponte sua transire passus est, quo se ad litteras, et ad militia exerceret. Subtexit deinde syllabum præceptorum ejus.

p. 248. καὶ τοῖς μὲν στρατοπέδοις ἔπαρχον) Describit hæc, ut solet, *Ioannes Antiochenus*. ad quem, in excerptis *Petresianis* *Henricus Valesius*, *Politiani* versionem reprehendit, & aliam merito substituit : Quippe cohortibus prætoris saltatorem quendam præfecit ; alteri item e sce præfecturam morum, et legendi senatus ac recognoscendæ turmas equitum Rom. potestatem mandavit. Ponendi hoc est in nævis optimæ aliâs & incomparabilis versionis. De re ipsa vide *Lamprid. in Heliogab.* II. 12. 15. 20.

5, 8, 249. ἐπιρρίπτει τῶν τοῖνυ τῶν γνώμας πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον) Adeundus est *Lampridius* in *Heliog.* 13. 14. 15. 16.

ὄψοποιόις τε ἐδνοχοόις) Vide *supra* 4, 4, 184.

p. 250. φύσιν τε χαύναν τὸ πρόπον ὄντ) *Supra* 5, 7, 2. κῆρον ἐ ἀφρονα νεανίαν vocaverat. Mox, pro ἀ ἐβηλῶ *Schotti msc.* & *Polit.* legunt, ἀ ἐβέλετο, quæ volebat, annante *Sylburgio*.

p. 252. ἀπερρίφθη εἰς τὰς ὀχλῆς εἰς τὸν ὕβριν ποταμῶν

(ως) Vnde nomen *Tiberini* & *Tractitij* post mortem eum
fama vit. *Lamprid.* 17 & 33. itemque *Victor. epit.* 32.
præd. pro κατελήφθησαν A. & B. κατελείφθησαν, reliet
at.

p. 251. Pro τοῖς λαμβαν. *Sylburgius* conjicit συλ-
μβανερμοῖς.

IN LIB. VI.

6, I, 253. ἐκκαίδεκα ἐπελέξαντο σωέδρους εἶναι ἢ συμ-
έλης ἢ βασιλέως) Adde mox p. 254. Comparat huc *Casau-*
onius, Consilia Augusti semestria, de quibus *Suetonius* 35.
scilicet, ad effigiem temperatæ beneque compositæ mon-
archiæ ista adornabantur. Nulla enim Principatus forma
rarior est, quam quæ aliquam ἀριστοκρατίας speciem ad-
mixtam habet. Eximia sunt exempla præsertim *M. Anto-*
mini Philosophi apud *Capitolinum* 22; & nostri hujus *Ale-*
xandri, cujus consiliarios & amicos recenset, illorumque
præsertim virtuti felicitatem temporis & imperii adscribit,
in *Vita ejus* à cap. 65. usque ad finem. Quæ dissertatio ve-
uti commentarii loco esse nobis potest. Inter eos princi-
pis consultores eminebat *Vlpianus*, vir non juris tantum
peritissimus, sed omni prudentiæ instrumento adornatus,
quem etiam ad secretissima quæque solum admisit. *Neque*
unquam, ait *Lampridius* cap. 31. solum quemquam nisi præ-
fectum suum vidit (id est, admissione interiori honoravit)
& quidem *Vlpianum*, ex assessore semper suo, causa justi-
tiæ singularis. Cum autem alterum adhibuit, & *Vlpianum*
rogari jussit. Atque ideo (ait *Idem Historicus* cap. 51) sum-
mus imperator fuit, quod ejus consiliis remp. rexit. Quod
propterea adjicio, ut non tantum compluribus bonis viris
opus habere Princeps intelligatur ad bene consulendum im-
perio, sed etiam illa felicitas seorsum observetur, si quan-
do *Vlpianus* principi contigerit, id est, si adjutor præcipuus
onem negotiorumque principalium (nam uno aliquo tali
opus habere Principes, observat *Vellejus* 2, 127) sit vir Pru-
dencia & virtute juxta magnus, neque doctrina magis quam
sanctitate morum præcellens.

τὰ ἀγάλλματα τῶν Θεῶν, ἅπερ ἔτυχεν ἐκεῖν (Θ κινήσας) Vid
Lamprid. in Helio gab. 3 § 6.

p. 254. ἢ δεδδίκηα μὴ ἄρα ἡλικία ἀ κμίζεσσα, ἰω ηρε
 τέσης ἀδείας) Plane ad similitudinem historiae & prudenti
 supra descriptae 1, 3, 6 hæc congruunt.

ἠθηκα λισα μῦθων ἀπὸ τῶν κη λάνων τῶν ὀρέξας ἀ κμίζεσσα
 Talis adulatio *Luciano (in lib. de non crea. calum.)* est
 κη λακεία πρὸς τὸ πᾶσι Θ ἐκείσε σωληθε μῦθον, ad affectum ata
 tis scil. aut ingenij aut conditionis noxio artificio accommo
 data.

p. 255. ἀναμωτὶ ἦρεξεν) Repertitur sine hujus lib. 2
 ἀμώρωτως κη ἀναμωτὶ sine querela hominum § citra san
 guinem imperasse Alexandrum. At *Lampridius* semel per
 stringere videtur hanc assertionem cap. 25: Hujus imperij un
 incruentum quidam litteris tradiderunt, quod contra est
 nam § Severus est appellatus à militibus ob austeritatem
 § in animadversionibus aspersor in quibusdam fuit: se
 cap. 52 interpretatur & explicat: ἀναμωτὸν imperium ejus
 cum fuerit durus § tetricus, idcirco vocatum est, quod Se
 natorem nullum occiderit, ut *Herodianus Græcus scriptor.*
 refert in libris temporum suorum. Ita quidem *Lampridius*
 in hodiernis autem codicibus *Herodiani* nihil de Senatori
 bus extat. Existimat *Casaubonus*, legisse eum: ἐδέξαι εἰπῶν
 ἐχθ' ἰπ' ἐκεῖνε βελλοπύλῳ φονοδέντε. Vox βελλοπύλῳ, ut cœpi
 mus dicere, hodie desideratur. Reponendam esse, possi
 aliquis existimare. Quod non videatur *Herodianus* tam in
 definita locutione uti voluisse, vel ambiguitatis vitandæ gra
 tia: cum præsertim sequentia certum genus hominum sub
 indicent, dum addit; κη τοι ἰνῶν μεγίστων ἀπείρας ἰποπεσόντων,
 ὅμως ἐφείσατο ὡς μὴ φονοδέσαι. Sed tollitur hæc opinio per ea,
 quæ mox amplius repetuntur. ἰπ' Ἀλεξάνδρου δὲ σὸν ἀνδρὶς εἰ
 πῶν ἐχθ' ἢ μνημνεύσαι, ἐν ἔτεσι πέντε ἀκρίτως φονοδέντε.
 Vbi satis indicat *Herodianus*, quomodo superiora, & quod
 de incruento imperio dixerat, intelligi debeant, nempe ad
 ἀκρίτως φόνους, ad injustas cædes libidinique Principis datas
 omnia referenda esse. Dubitavi olim, an hæc ipsa repeti
 tio satis commode, & pro cetera *Herodiani* concinnitate, se
 haberet, visumque est credibile, illa priora, ἐδέξαι εἰπῶν ἐχθ' ἰπ'

ὅτι κείνη φοβούδενται, adscripta & ex proxime sequentibus
 ic translata esse, à quodam, qui forte in margine voluerit
 plicare, illud: ἀναμωλὴ ἤρξεν. Sed facile largiar, ἐπιστά-
 ῖς ἐμφάσεως caussa, ut in re admodum memorabili, repe-
 onem tam properam, neque nimis usitatam eleganter scri-
 ntibus, admissam esse.

ὁρῶν ὠπτιῶ ἔσται φιλοχρήμαστον) ut supra diximus, egre-
 a cetera mulieris hæc infamia fuit: congruitque loco Nice-
 iori ante laudato, Lamprid. in Alex. Mam. 14. f. mulier
 netta, sed avara & auri atque argenti cupida.

p. 256. βασίλισσα θέλσσα εἶναι μόνη) Talis æmula-
 onis exemplum inter mulieres describit Noster 1,8.

6, 2, 257. τῆς Ἰ Τεσσαροκαιδεκάτῳ ἔτη) Alj XIII
 adunt.

p. 258. ἀερονικὸν κλήμα ἠγέμευ) Vide Grot. de
 ir. bell. & pac. 2, 4, & 7. itemque Freinshemij Nostri not.
 d Flor. l. 2, 4, 1. similes sunt ejusmodi homines bello-
 im caussas undecunque corripientes Lupo, qui cum apud
 hadrum lib. 1. fab. 1 agno objecisset; ante hos sex menses
 maledixisti mihi, agnusque respondisset, equidem natus
 on eram.

Pater hercle tuus, inquit, maledixit mihi.

p. 259. πὲ ἐπιεικείδρα σραπόπειδα ταῖς ὄχθαις τῆ ποτι-
 ῶν, ἀερασίζοντέ τε τῆ Παμαίων δρχῆς) Interpretabitur hæc
 ple Herodianus, si conferre lubet 2, 11.

p. 260. μετὰ τῷ Δαρείῳ) Memorabilis egressio histo-
 ica de Persarum imperio, quam descripsit Zonaras t. 2. in
 Alex. Mam. Paulo ante χφρώσαδ positum pro futuro, χφρώ-
 εαδ, ut supra sæpius, Sylburgius notat.

6, 3, 261. κίνησις ἢ μεγίστη) Sylburgius: rectius κίνησις
 ἢ μεγίστη πᾶσι τοῖς ὑπὸ Παμαίαις ἐγχείτο, διῶαμεως ἰσορρό-
 τῆ ἀφ.

6, 3, 262. χρὴ εἰ ἄνδρας ἡμναίαις τε καὶ σώφρονας δρχε-
 τῶν) Andreas Schottus lib. 3. obseruat. 13. etiam hic agno-
 cit imitationem Demosthenis ex orat. de corona.

Ἀρχιζέρεξ ἢ Πέρος) Dionem vide in Alexandro: &
 excerpta Peiresiana pag. 768. quosque ad Lamprid, notavit
 Casaubonus p. 173.

6, 4, 274. τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐξήρτων) Curam ejus
in apparando bello regendaque severa disciplina vide apud
Lamprid. 53, 54 &c.

p. 265. εἶναι γὰρ αὐτὴν Περσῶν παρθενικὰ κλήματα) I
cut *supra cap. 2.*

p. 266. εἰς Φρυγίαν ἐξέπεμψεν) Refert hoc exemplum
ad Legatorum in edendis mandatis contumeliosam immo-
destiam, *Fredericus de Marselaer in Legati sui lib. 2. differ.*
33. Quod an satis recte faciat, ideo dubitari possit, qui
hanc formulam legationis edenda à suo Rege acceperant
Vnde *Herodianus* mox ait, non esse gravius quid in eos coi-
sultum, quippe τὴν κελυθίνην ὑπὸ Τείωντων δεσπότης ἄσχε-
λαύτως, qui à Domino suo in mandatis data nuntiassent
Clarum est, voluisse Alexandrum legatorum sanctimonia
sive sacra legationis, ut vocat *Tacitus*, attendere, & domi-
tamen legationis imperiosam insolentiam exprobrare.

6, 5, 267. ἢ λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων μόνων Διὸς
καὶ ἐμβολαίς) Vt hæc rectius intelligantur, legendus est *Str.*
bolib. præsertim 11 & 16. Latere dicuntur ἐμβολαί horu-
fluminum propter paludes quibus intercipiuntur, & il-
quasi damna, quæ patiuntur, donec in rubrum mare ex-
ant. Ita enim; præter eos, qui ex professo hoc agun-
Curtius 5, 1, 15; *Tigris & Euphrates per Babyloniorum fini-*
em mare rubrum erumpunt. & *Iosephus antiq. Iud.* 1, 2. &
φράτης ἢ ἢ τήρις εἰς τὴν ἐρυθρὰν ἕπεισιν θάλασσαν. Adde *I.*
Guilielmi. Stuckij scholia ad Arriani Periplum maris Er-
thrae p. 55 & 59. Paulo ante, pro, πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ Scho-
ti leg. confer, τὴν εἶσα:

ἢ γὰρ δὴ μισθοφόροις χρῶνται) Dicitur est *supra*, a
3. 1, 120.

p. 270. Ἰσοφύλις ἢ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος) At *Lamprid.*
quantum differt? qui Alexandrum vicisse Artaxerxen
bonique non tantum ducis, sed & militis officio functur
esse Romam rediisse, triumphasse, tradit, addictis in eju-
rei fidem actis *Senatus*, aliisque monumentis, in *Alexan-*
dro Mam. cap. 55. & seq. Adeo maxima quæque ambigui-
sunt, dum alij quoque modo audita pro comperitis habent
alij vera in contrarium vertunt; & gliscit utrumque, postera

ut hic illud Taciti ex 3 A. 19, 3. non sine causa, adhi-
n. *Lampridium* tuetur, ut coepi dicere, auctoritas pu-
a, dum ex actis senatus quaedam ad verbum excerpfit;
neque consensus plurium. At *Herodiani* longe illu-
or est in omni historia & industria & sollicitia, ut non cre-
it temere hic acturus fuisse. qualem suspicionem neque
narrationis contextus admittere videtur. Possis existi-
re *Alexandrum* non sine ingentibus damnis; de quibus
odiani historia testatur; vicisse Persas; sed victoriam in-
us auctam studio aulicorum, dissimulatisque incom-
dis magnifice deprædicatam esse, sicut in bonorum &
abilium Principum historia fieri solet: plane ut ex diver-
nvisum publice Principem seu bene seu male facta pre-
nt. Confer, quæ *Herodianus cap. sequentis sine memo-*
: neque erit causa dubitandi, præsertim cum *Lamprid-*
s sæpissime aberret in vero de rebus iudicio, & interpre-
da aliorum historia. *Herodianus* enim non negat da-
a Persis illata: quinimo studiose ostendit, & argumen-
confirmat.

6, 6, 272. νόσῳ, πολέμῳ, κρύῳ) *Lampridius* 67. nam
amisisse illum exercitum dicunt: fame, frigore, ac mor-
ut *Herodianus* auctor est contra multorum opinionem.
aubonus ad h. l. ita interpretatur *Herodianum*: unam
tem in locum iniquum deductam, cum pugnare non
et, Persarum sagittis confixam internecione deletam;
eram partem morbo extinctam; tertiam denique partem
pore ἐν ὄρεσι Δαφθαρήνῃ καὶ ἀκρωτηριαθῆναι ἕκαστον ὀλίγους ἐν
χειμῆρι χύεσθαι. Idem qui *Lampridium* notat, quod pro
λέμῳ legerit λιμῶ.

6, 7, 274. ὅς ἀπαξ Δαλφουθεις ἔραδιως ἠθροίζετο) Mu-
: explicationis causa conferenda sunt hæc cum superiori-
: cap. 5.

p. 277. ἐν πεδίοις χιμῶν καὶ διπλοῦνται) prorsus
gruit huic loco illud *Claudiani* de Rheno & Danubio,
li *Gerio. V. 3, 8:*

Ambo habiles remis, ambo glacialia secti

Terga rotis, ambo Boreæ Martisque sodales.

p. 278. ἀνήσασθαι μέλλοντες ἀπονοδῶς ἐπαεργετο) Notavi-
is supra ad 1, 6, 19. | 6, 8, 279.

6, 8, 279. ὡς ἄλλοι ἐν παλαιῇ ποιμαίνων) *Capitolinum in Maximin. 1, § 2, &c.*

p. 280. ὡς ἄλλοι τὴν τε μητρὸς ἀρχὸν) *Quo scherte calumnix mox ipse Maximinus cap. 9. μητρικὸν μητρὸς δαδὸν vocat.*

p. 279. ἐπέσησε πάση τῇ Ἰσραὴλ νεολαία) *Prolixi hac prefectura ejusque administratione Capitolin. in Maximin. § 6, confer Vegetium de exercendis tyronibus usque ad 20.*

Ἡ δὲ παρὰ τὴν ἀρχὴν βαρὺ δὲ μὴ ἐξουσίας ἡγάγη) *Hæc cupiditas rerum novandarum militum animis pergitiones illas immodicas, de quibus aliquotiens jam notamus, conciliata est : erupitque in perpetuas principum nienas. Quæ res breves scilicet sequentium Principatus cit. Vnde Lampridius in Alex. c. 64 : Hæc enim imperi populi Romani eum principem habuit, quod diutius imperes : post eum certatim irruentibus ; § alius semestriū alius annuis, plerisque per bœnnium, ad summum per triennium imperantibus, usque ad eos principes, qui latius imperium tetenderunt, Aurelianum dico, § deinceps. Nec breves modo Principatus hinc effecti, sed etiam indigne imperatoribus fœdati sunt : dum milites nihil nisi pecuniam spectant aut sperant. Quam in rem eximia est egritudo Aurelij Victoris in Casarib. 24.*

p. 280. εἴτε ἡ λάτρη τῆς θεοῦ σὺ δὲ ἀσπύσονται) *Quo veritius fit, quia ingens odium adversus Alexandrum postea ostendit : cuius scilicet iram senserat, cum in expeditione Persica commissam sibi exercitus partem turpiter didisset. id quod Zonaras annotatum reliquit.*

p. 6, 9, 283. ἀμέμπτως βεβίωκεσαν) *Supra 6, 2, 25 ; infra libri fine. Principio paginae pro ὡς ἄλλοι Schottus c. Pol. mavult ὡς ἄλλοι, accedit, adventat. Sylburgius.*

p. 284. ὡς ἄλλοι τὴν τε ἰσραὴλ πάντων ἐκείνη ἀναρίστη) *Capitolinus 8 : Maximinus primum a corpore litari, § nondum senator, sine decreto Senatus, Augustus ab exercitu appellatus est. Casaubonus legit primus. cum Victore congruat, qui in Casarib. 25. scribit : primus militaribus, potentiam cepit suffragiis legionum.*

cunt primum a militibus creatum imperatorem (nam id canum, imperatorem posse ab exercitu principem fieri, aximo cum damnò reipublicæ jam pridem vulgatum erat, nfer Tacit. i H 4, 2. & 2. & 2 H. 76, 7) sed primum è mili-ribus, necdum senatorem.

οἱ ἡ ἀφιδρόροι κῆ ἐπισηδηόσαντες τῆ σκλῆ) Vide paulaliter hunc exitum Alexandri memoratum Lampridio 62.

p. 285. εἰ μὴ διεβέβληθῶ αὐτῶ τὰ ἔμπετος εἰς φιλαρσυω) Iam aliquoties supra hoc annotaverat. Et tulit quim filius ista, matris cultu plus quam prius; ut eleganti remate Victor in Caesarib. 24. ait. Vide, si lubet, quæ notanus ad Tacit. i A. 10, annot. 14.

IN LIB. VII.

7, 1, 286. πῶνοιαν ἐποιεῖτο δι' ἀμῆτη) τὴν ἀρχὴν βασιῶσαι) Erat enim ei persuasum nisi crudelitate imperum non teneri. Capitolin. in Maxim. 8 qui toto illo libro erodianum nostrum κῆ πῶδα sequitur, neque res modo de, sed ipsas nobiliores sententias transcribit. Quod stan ab initio monendum duxi, nam singula deinceps loca mparare non est animus: præsertim cum id satis diligenter fecerit magnus vir, Isaacus Casaubonus ad Capitolini Maximinos.

ὅτι δὴ ποιμαίνων ἐν τοῖς θρακίοις ὄρεσιν) Habuimus supra 6. 8.

p. 287. ἐκ στωειδῆσεως δι' ἡλῆδες κρείττονα) Zonaras r. 226. πὴν οἰκείαν δι' αἶον ἐπικαλύπτων δυσχῆσιαν, τῆς μὲν πατριδας ἡλῆς. πῶσφακίετο ἡ τῆς ἐξ ἀφανῶν. Velanda iua nobilitatis ergo nobiliores desprexit, ex obscuris autem pleque sibi familiaris admōdit.

ἔτι ἡ μῆλλον αὐτὸν εἰς ἀμῆτη πῶκαλίεσατο) scilicet ferum more, quæ vulperatæ magis exulcerantur, ut hoc in Capitolino è Maximin. II. dicam. Exemplum supra habemus in vita Commodi 1. 8.

Μάγν) τῶνομα) Capitolinus memoravit, cap. 10.

p. 288. ἀλῆ σάματ) μέγεθ) Ita mox sub finem

capitis, μέγιστον τὸ σῶμα dicitur. Erat enim magnitudo tanta, ut octo pedes digito (sive VI digitis, ut bene corrigunt viri docti) videretur egressus, inquit Capitolinus c. & in Maximino Iunior cap. 2; Erat Maximinus pedum ut diximus, octo & prope semis. Intellige pedum italicum qui constat XIII digitis cum triente. Staturæ usitatæ quæ modus fuerit, monstrat apud Vegetium Marius (15, 5) 9. proceritatem tyronum exegit, ita ut senos pedes vel cerquinos, & denas uncias habentes inter alares equites, vel primis legionum cohortibus probarentur, Vide Casaub. Sueton. Tib. 68.

τὴν τε Ἀλεξάνδρου μέλλουσαν) Propter ea, quæ infra narrabimus, hic monendum est, Herodianum non tam suum iudicium de Alexandro, quam Maximini, referre. Quamquam revera non video, quomodo Alexander plane possit hinc nota negligentia ejusdem & cunctationis in bello Germanico liberari.

p. 289. εἴπε ὑπὸ τοῦ Μαξιμίμου συσχυραθεῖσα) Capitolinus 10: Et istam quidem factionem Maximinus ipse suscepisse perhibetur, ut materiam crudelitatis auferet.

Καρτίνου ἢ τὸ ἄνομα) Tycom vocat Capitolinus Trebellius Pollio in 30 Tyrannis c. 23, Titum appellat, p. vocatque ad Herodiani testimonium. Sed addit post Nec mireris tantam esse varietatem de homine, cujus nomen agnoscitur. Vnde probabiliter censet Cl. Salmasius nomen viro fuisse Titi Quartini; quod, ut fieri solet, Grecus Quartini; Latini, Titi vocabulo, loco integri nominis scilicet, extulerint. Idem, qui in Capitulo Titum Tyco reponendum censet. Ita nil opus erit emendatio qua Casaubonus corrigit hunc Herodiani locum in notis Capitolini.

7.2, 291. μέγιστα ἢ οἱ ἀγνῶσται πρὸς Γερμανῶν μέγιστον ἐπιτήδῳι) Adde supra 6, 3. 277, Paulo ante iudicio Sylba distinctio post πᾶσι μάλιστα ponenda, ut τοξοτῶν ad sequens pertineat.

p. 292. εὐμαρέσται ἢ τὸ ὑπὸ ἐπιπέμε) τίς τε πᾶσι μάλιστα) Vnde de istis habitationibus Germanorum, Cl. Salmasius in Germ. antiq. lib. 1. cap. 13, ubi hunc ipsum H

locum explicat, eumque, inter alia reprehendit, quod Germanis πόλεις urbes tribuat. Quæ reprehensio fortasse utilior, quam verior est, cum vox πόλεως in eas angustias non sit redigenda, neque tam facile, sicut ipse opinatus est, ἀλεμαί quoque auctoritas rejiciatur.

p. 293. τῆ δ' ἀρχιβασιλῆος τῶν ἐλαῶν Ῥωμαίοις μὴ δι' νομιαν) Possis reddere verbis Taciti ἐ 1 A. 63, 3 *palus gnarum accensibus, iniqua nesciis.*

ἐτι δ' ἢ πῶς τὸ νύχθεος ἐγγυμνασμοῖς) Vnde *infra* 5542. ostentare artem natandi cupiunt, apud Aquileiam. Vide *Philipp. Clauder. German. antiq.* 1, 18. In fine paginae, Ῥωμαίων μὴ desideratur numerale adjectivum τῆς ποτῆς, κρητῆς, aut indefinitum συχρὸν, vel aliud consimile. Sylgius.

p. 294. γεγονόσιν δ' ἔπειτα συμβολαί) *Capitolinus* 13 ii & hæc & pleraque, ut supra monuimus, describit ex *Herodiano* plura bella dixit, abusus voce bellorum pro ipsis bellis.

ἐν τε Σιρμίου Ἀλατρίβαν τῆ μεγίστη ἐν αὐτῇ πόλει) Ibi Palatinæ & curia Principum. Vide *Jacob. Guther. de offic. dom.* 3, 12.

ἢ ποιήσων ἔμελλον) *Capitolinus* 13 hæc non sine nota reprehensione exscribit; quod fecisset, si dixisset, ut *Herodianus* dixit *Græcius* scriptor, quæ ei (quantum videmus) *diuum Alexandri plurimum fudit.* Sin istum hoc & abutuntur de *Herodiano* iudicium esse, iam *Casaubonus* ad hunc locum animadvertit. Scilicet *minusculi* illi scriptoribus ut ipsorum nunc stilum imiter) sicut congestione repleta historia illorum temporum deficientem utiliter sarpentandi sunt, ita ab iudicii civilis gravitate & artibus historiæ, mirum quantum absunt. *Herodianum* favere Maximo, odisse Alexandrum, nemo ex ejus historia vel ex aliis oculis deprehenderit. At quod Maximini, quem in *Herodiani* narratione gravissime detestatur, laudem militarem, Maxima præcallebat, non tacuit; itemque Alexandri, quem Maximini principis elogiis constanter honestat, quædam secius Maximi opus erat gesta annotaverit: id vero est ab eo vel ab alio me ex officio Historici factum, quod *Capitolinus* non

intellexit. Considera initium *capitis seq. 3*: videbis quam diligentia militarem Maximini laudem, à ceteris rebus distinguat: imo eam ipsam, ceteræ infamiae comparatione deprimat *Noster*.

7, 3, 295. ἀνεσίς τε ἢ πᾶσα) Descripsit hæc *Ioann. Antiochenus in excerpt. Petres pag 833* Nam *Capitolinus* etiam cum non nomino, intelligi volo. *Zonaras* generati πάντι ἢ τὰ τῶν ὑπερηγῶν σφετερίζομεθ, καὶ χρηματίζομεθ πάνθ' ἐν τῶν ἱερῶν ἀπέχετο. *Omnia subditorum bona si vendicans, undecumque corradebat pecuniam, ita ut ne / cris quidem abstineret.*

p. 296. καὶ ἐκέλευσέ τε ἄνδρ' ὑπερησίας μόνος ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας) *Scythica* vehicula hic nominat *Capitolinus* 13. ubi *Cl. Salmasius* mallet *secca* vehicula i. e. *nuda, sine mitatu; μόνα ὀχήματα.*

τὰ ἢ τῶν ὀδυμνεῖν δοκούντων ἢ πλοσίων πλάσμα. *More* quodam vulgi cuius exemplum & characterem de *Sallustius Catilin. 37*: Nam *semper in civitate quibus i nulla sunt, bonis invident: malos extollunt; vetera odiosa exoptant. & quæ sequuntur. Cornelius Nepos in C bria 3, 3*: non equo animo pauperes alienam opulentiam tuentur fortunam,

p. 297. κακώπισματ' ἢ πόλεως) *Rectius fort. κακώπισμός ἢ πόλεως. αὐτ' κακώπισματ' ἢ πόλεως. Ἐμοί πομπή, καστὴ, ἢ ὑλη νόμισμα ποιῆσαι δυναμένη. Sylburgius.*

p. 298. ὡς δὲ δι' αὐτὰς ἑώρα πρὸς τὸν Ἐμαξ.) *paras: αἰθαμῶν ἐν ζυμπίντων τὰς στρατιώτας τὰς αὐτὸν Β λούσωντας. Ἐ. c. cum omnes incusarent eos milites, qui imperatorem fecissent, res ad seditionem spectare cœpit*

7, 4, 298. ἐπετρόπον δέ τις τ' Καρχηδονίας χώρας *paras* de pluribus: οἱ ἢ τ' τ' Λιβύης παραγωγῶν ἐπιτροπὴ ἐν αὐτῇ ὑπορέτων τὰς ἐστίας ἐξ ἐδεμίας ὁ λόγος ἀφῆρῶντο λέγει τὰς κεκτημῶν ἀντὶ ἀποστασάδων. *Nam procuratores Africa opulentiorum pecunias nulla probabili de causâ pradari, ipsos denique possessores trucidabant.*

p. 299. ἐς ἡδεσαν ἢ πεπονθότας τὶ δῆλον, ἢ παθεῖν ἐκός) *Pertinet ad hoc & sequentia exempla illud Virg. Æneid. 3: Διὰ τὸ φόβον συστάζουσιν οἵτε ἠδίκηκότες δεδιότ*

ὄσι δίκην, καὶ οἱ μέλλοντες ἀδικεῖν, βελομένοι φθάσει πρὶν ἀδικεῖν. *Insurgunt ob metum partim, qui injuriam fecerunt, metentes ne commissam luant; partim qui metuunt injuriam, volentes scilicet praevenire potius eos quos timent, quam affligi.* Confer quod cap. seq. principio dicit Noster de desperato juvenum post admissam eadem consilio 300 & 303.

7, 5, 301. ὡς περ καὶ ἀρχαῖα, ἐπὶ τῷ ἐλθόντι) Ita *rebilius Pollio de Valeriano patre c. 1: Valerianus censor nitea, & per dignitatum omnes gradus suis temporibus ad maximum in terris culmen ascendens, cujus per annos 70. ita laudabilis in eam conscenderat gloriam, ut post omnes honores & magistratus insigniter gestos, imperator fieret. exemplo scilicet, cui Gordianus comparari meretur: de cuius dignitatibus, laudibusque per gradus honorum & gloriae artis, ut & delato imperio prolixè Capitolinus in Gordiano primo a c. 3. usque ad 9.*

p. 303. Si verba ἀπαλλάξας & ὀδοκιμήσας in nomina ἀπαλλάξας & ὀδοκιμήσας transmutentur, accusati ὄδοκός & in genitivum πάθους verso, membrorum quidem maiore efficietur congruentia, sed phrasis reddetur insolentior. *Capitolinus ἀπαλλάξας. id utriusque membri accusati ὄδοκός & πάθος retulit & τὸ Μαξιμίνου μῖσος & seu μῖσος pro τὸν συζυγὸν Μαξιμίνου accipit, sententia quidem non male condecente, sed minus coherentē structura. Mutilationis suspitionem aliquam movet, quod articulus τὸ, τε legitimam in sequenti membro redditionem non habet.* Hæc Sylburgius.

p. 304. βασιλικῆς τιμῆς καὶ τελευτήσας) *Capitolinus valuit honestas causas habere moriendi, quam dedidit in carceri Maximini. Ut fieret illud: καλὸν ἐπιτάφιον ἢ ὑγρανίς.*

7, 6, 305. ὁ τε Γορδιανὸς γράμματι πικρῶτα (καὶ πικρῶτα) Hæc omnia ad verbum lere *Capitolinus in Gordiano. idem, qui in Maximino patre cap. 16. literas ad senatum ὀπλιξεί refert.*

p. 307. βέλεσθαι καὶ ἀλεχθῆναι αὐτῷ ἰθαίπερον] *Compara dolum Severi adversus Albinum supra 3, 5.*

7, 7, 309. τὸ κρυπτόν ὡς περὸν ἀπὸ φόβου μῖσος] Vide

Vide schema ejusmodi odii erumpentis post mortem Domitiani, figuratum Plinio Panegyrista 52. Et Nazarius paneg. Constantin. c. 32: Nihil est immoderatus, inquit, quasi post longam tristitiam recens gaudium: impetu suo ferdes nec ut primum liberum, continuo defecatum, statim primum est. nam ut fistula cum diu intercepta sunt, exitu dat quo largiores eo crassiores aquas edomunt. sic vota hominum metu interclusa turbide aliquid egerunt, cum cumulareruperunt.

ἢ τε σύβλητος (σωελεθῆσα) Vide Capitolini 15 & 16 Maximino. Idem in Gordian. Sctum tacitum factum a eaque occasione de origine & more Scti Taciti egressione interferit.

ἐπαυθαίνοντες τε εὐχόμεσιν) pro te aptius substitutus articulum ταῖς. Sylburgius.

p. 310. ἡ ἀμφοτέρωθεν πάντας) Exemplum litterarum descripsit Capitolinus in Maximin. 15.

Mox τὸ βεβλῦσθαι, quod etiam agnoscit A. & W. ferposse putat Sylburgius, hac sententia; iis qui communi patrie & senatorum confessus consultum cuperent. Sed tu pro τῇ aptius legeretur τοῖς. alioqui legi etiam posset, καὶ ἐν συνεδρίῳ βεβλῦσθαι. Ita addit. -

7, 8, 311. ἀρσε ποιῆτό τε αὐτῶν καὶ φρονεῖν) Capitolinus longe diversa memoria in Maximin. 17. Vbi hoc Sctum Maximinus accepit, homo natura ferus, sic exarsit, ut non hominem, sed belluam putares. jacebat se in parietes, nunquam terra se prosternebat: exclamabat incondite, reviebat gladium, quasi senatum posset occidere, conscinibat vestem regiam; alios verberibus afficiebat: Et nisi medio recessisset (ut quidam sunt auctores) oculos filio adolescentulo sustulisset. Repetit ista in Gordian. c. 13.

p. 312. ὡς ἀφ' ἁπείρου ἢ πάντων ἔ μόνον τὰ ἀλγύνη) Perstrinximus istum inhumanitatis tyrannicæ charactera Tac. 1 A. 7 annot. 10.

ἐξ ἀναγνώσεως ἐλεγε τοιαύτη) Capitolinus in Maximin. brevem & militarem, ut vocat, concionem describit. Gordianus ingenio amicorum in formatam orationem asserit. mos apud Principes inde à Nerone mansit. nam hunc

um indignuisse aliena eloquentia Tacitus auctor est 13 A. 3. vide omnino *Iacob. Guther. de offic. dom. Aug. lib. 1. cap. 20.*
 p. 313. ὡς περ ἐν πομπαῖς πάλῃσι βασιλείου) Dionis
bryostomi locus ex orat. 4. de regno huc pertinet : ἐδὲ γὰρ
αὐτὸν πάλῃ δὴν ὀνικήσας, ὅταν πάλῃσι, ὡς αὐτοῖσι Φασι, βασιλείων, τὰ
καὶ βασιλεύς ἐστὶ. Neque enim puerorum is, qui dicit, cum
gem (ita enim vocant) ludunt, re vera rex est. Vide
seursis Græciam ludibundam.

p. 314. ἰκετηρίας θαλάσσης) Sylburgius : fortasse au-
 or scripsit ἰκετηρίας θαλάσσης In seq. certe structuræ lex po-
 aliat hanc lectionem , καὶ τέκνα ἀποστεινοντες ὑποσπῶσθαι
 τοὺς τ.

6, 9, 317. Καπιτωιάδος ἢ λῶν ὄνομα) Capitolinus
indian. 15. & Maximian. 19. tem breviter complectitur.

p. 3: 8. οἱ δὲ Νομάδες ἀκρογυῖα τε ἔυσχοι καὶ ἰσπῶεις ἄρι-
) Egit de gentibus equitatu præstantibus *Hermannus*
uro milit. eques, tr. 2, 2. adde de Numidis Lipsf. milit.
m. 3, 8.

p. 317. ἐν εἰρήνῃ τε βασιλείας τελευτῶν) Id quod ipse
 dicaverat satis spec. oum mortis genus (*cap. a 7, 5, 5. 4 :* ἐν
γῆραι ἐχάτω ἔπῃ καὶ δεινὸν νομίζων, εἰ δέοι ἐν βασιλικαῖς τι-
μαῖς καὶ τελευτῆσαι.

7, 10, 321. ὅση εἰς τὸ σωῆναι σωῆδριον) *Casaubonus*
SCto tacito hæc interpretatur, quod supra statim factum
Capitolinus narraverat. Pag. præced. etc. ἔτε φησὶ ὁ μὲν τῶν
ἄλλων, nisi ἔτε ad ἐνὸς referas, ut sit pro ἐδενὸς, membro mutila-
videbitur persodus. ait Sylburgius.

Μάξιμόν τε καὶ Βαλβίνον) *Maximus* idem est, qui *Pu-*
pius. quod ignorasse Capitolinum *Maximini junioris* fi-
 , plerique mirantur. semper ergo ἐν λόγῳ δόσεως capien-
 m est, cum in *Gordiano primo* dicit : *Maximus* sive *Pu-*
pius ; & in *Gord. Tertio* : *Pupienum* sive *Maximum* &
 odium *Balb. num* Augustos appellavit senatus : donec
 n ferenda in *Historico* & in re tam facili , ὀψιμαθία, du-
 ationis nexu se exoluit, *sine Max. & Balbini*. Ceterum
 creatis hisce Imperatoribus vid. *Eundem in Max. & Balb.*
 2, 3. & in *Gordianis cap. 10. & 22.* Vbi & elogia eorum
 e pertinentia.

p. 323. *ὡς ἡ παιδίον νήπιον τὸ Γορδιανῆς θυγατρὸς πικρον*) De ætate discrepant. vide *Capitol. in Gordian. 22.* Al initio pagina, *ἢ πάλαι ἕτιο caret*, inquit Sylburgius *transpositione facta scribendum videtur, ὡς ἑπιπικρῆ τῆς ματρὸς νεανίας, τὸς τε παλαιὰς ἐραλῶτας, διὰ P. ut sensus sit, ad equæstris ordinis juvenutem adscitos fuisse etiam veterani milites.*

7, 11, 324. *μαθόντες ἢ οἱ ἐραλῶται*) Descripsit hæc ut cetera pleraque (nec enim totiens monere sustineo) *Capitol. in Gordianis 22.*

p. 326. *ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ὄλεθρον*) Addendum e exemplum *supra* descriptum 1, 12.

7, 12, 328. *τοῖς τε ἐραλῶταις ὑποχρῆσθαι ἀμυνσίαν*) Qu tanquam saluberrimo bellorum civilium remedio etiam in fra truces adhuc dum militum animos sanat Maximus, 8, 328. Egimus eo de argumento *dissertatione peculiari.*

p. 330 *ἐκκαταμιζάντων ἐαυτοῖς τοῖς ἐραλῶταις*) Copara licentiam *supra* descriptam occasione prætextuque motus ejuscemodi 7, 7.

IN LIB. VIII.

8, 1, 333. *ἐνκαταφρόνησι, ὡς βάρβαροι* Inter artes *Agicola* refert *Tacitus c. 35.* auxilia hosti opposita, legiones vel pro vallo ordinatas, *ingens victoria decus citra Romanum sanguinem bellanti, ἢ auxilium, ἢ pellerentur.*

ἢ καλῶσι ἡμῶν *Capitolinus in Maxim. 21; Hemont. vocat. Casaubonus in Herodiano legendum autumat; ἢ ἡμῶν* Vide ejus notam ad locum *Capitolini.*

p. 334. *ἄπερ ὅθεν ὑπερμῆκη*) Abunde notavimus *pra ad 2, 11, p. 105.* *Μοκ, εἰς βᾶθθ μίγισον διπέρρωγός* habet editiones. *Vulgata lexica in hujus loci citatione scribunt διπέρρωσας seu διπέρρωγας. Sed procul dubio vera lectio est, καμῆς εἰς βᾶθθ μίγισον ἀπέρρωγός, præcipit in ingenti audine prærupta, seu altissimarum rupium immania præcipitia.* Sylburgius.

8, 2, 335. *Ἀκυληία ὡσπερ ἡ ἐμπόρου Ἰβηλίας*) *Strabonem ad lib. 5. Geograph.*

p. 336. μηκέτι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ ὄπλων
 79.) Addendus est locus 2, 11, 103.

περὶ ῥήϊ) *Memmius cum Politiano μάχουτε ἀφ' ῥήϊ,*
aterfluit.

8, 3, 339. οἱ μὲν δὲ ὑπὲρ ἄλλων μάχουνοι) Vide his
 milia in oratione Galgaci apud *Tacit. Agric. 32. Catilina*
Sallust. 58: Non eadem nobis, & illis necessitudo impen-
et. Nos pro patria, pro libertate, pro vita certamus: illis
perdaciuum est pro potentia paucorum pugnare.

p. 340. Βέλιον ἢ καλῶσι) *Capitolinus in Maximin.*
 2, *Deum Belenum vocat: in Herodiano legendum non Bé-*
ν, sed Βέλιον Salmastius notat. Apollinem esse, sive Solem,
Herodiano consentit Capitolinus. Vide de origine nominis,
eque cultu Dei hujus G. I. Voss. Theolog. gentil. 2, 17. & Ausonii
profess. Burdegal. carm. 4. itemque Io. Eliam Venetum; &
Joseph. Scalig. Lect. Auson. lib. 1. cap. 9.

8, 4, 342. Γερμανοὶ ἢ Ἰνέσ) de quorum peritia na-
 andi supra 7, 2, 293.

8, 4, 343. ἀπὸ ὄντα καὶ ἰλα δίκην νεῶν, ἐκλήλοις στωδῶ-
 ντα) *Vegetius lib. 3. c. 7: Navigari omnes hastilibus fixis, ac*
superpositis tabulatis perditij finiunt; vel certe tumultuario
vere colligatis inanibus cuppis, additisque trabibus transi-
um prabent. Ubi Stewechso notata vide & Casauboni ad
Capitolin. Maximin. 22.

p. 344. μηχανάς τε ἐν) periodum hanc usque ad seq.
 ὀλλῶν δὲ. non habet Schott's msc. agnoscit tamen eam etiam
 Pol. Versio Sylburgius.

p. 345. φερομένη ἢ πῖσσα σὺν οἷς περὶ ῥήϊ) *Lipsium*
in Poliorceticis vide, ubi abunde exemplorum, de rebus in
oppugnantes effulis. Paulo ante λαβὰς ἐπιμήκεις ἔχουσι, par-
scipium ἔχουσι agnoscit etiam A. & W. at Pol. ed. emittit.
nizius recte; inquit Sylburgius. At ego omissum, non dixi-
im. quid enim est aliud, dolis, quorum manubria longioria,
quam dolis, longiora manubria habentibus?

8, 5, 347. ἐκόλαζες τὰς πλείους τῶν ἡγεμόνων) In-
 tempestive id quidem, ut recte notat *Capitolinus* nam seve-
 ritas omnir, nedum crudelitas, tali tempore, ubi sola in mi-
 nibus spes, periculosa est.

ἐκ πολλῆς ἀρχαϊκότητος) de quo apparatu instructuq;
supra 8, 2, 337.

p. 348. τὸν πρῶτον δοκῆντι πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσθαι) Familiaris scriptōibus, in tali re sententia. qua
Capitolinus ex Herodiano more suo transtulit.

p. 350. οἱ πρὸς τῇ Ῥωμαίων πόλει στρατῶν εἶχον τὰ
 τὸ καλέμενον ὄρεα Ἀλβανόν. Erant enim præter castra, quæ
 urbe, alia, quæ ad radices montis Albani. Vide *Casaubo*
ad Spartian. p. 130.

8, 6, 353. ἀειτύχον Μαξιμῶ αὐτικρότερι Διότρου
 βοντι ἐν Ῥαβέννη) *Capitolin.* in *Max. & Balb.* 11. &
Maxim. 24.

p. 354. ἐκατόμβας ἔδου) Quid *Hecatonibe* sit, descri-
 bit hac occasione *Capitolinus* in *Max. & Balb.* 11. ubi *C*
saubonus notata vide. in præced. forte legendum ὡς πρὸς ἐκκα-
 τιάζοντες εἰσέθεσιν ἐν ταύτῃ χωρίῳ, ut concionis tempore conflu-
 re eo in loco solebant. *Sylburgius.*

8, 7, 355. κρατεῖται ἢ τὸς ὑπὸ συγκλήτῃ ἡρησμένοι
 mox cap. seq. ἡσανάκτιν ὅτι ἄρα ἔχοιεν ἐκ σιδικήτων
 indignabantur milites & dedignabantur habere principem
 à senatu datos. adde *Capitolin.* M. & B. 12. Mox, πρὸς
 δὲντ. ἡμέρας, vox ἡμέρας abest ab A. & B. ac facile abesse p-
 test, cum in seq. memb. o exprimat. *Sylburgius.*

p. 356. στρατιωτικὸν ὄρκον, ὃς ἐστὶ τῶ Ῥωμαίων ἀρχῆς ὁ
 μόνον μυστήριον) Diximus de hac re ad *Tacit.* 1 A. 7, 1. Si
 illa sanctitas quam cito exolefcit in animis militum, si
 mel impune violari posse animadvertent? Hoc lo-
 observatu dignum est, quod jurandum istud militum
 non Principi modo, sed & S. P. Q. Romano milites ob-
 stringebat.

ἢ ὡς ἐνὸς ἴδιον κλήμας ἢ ἀρχῆ) Vnde *supra* 7, 7, 310
Romani populi antiquitus imperium. Similia multa, præ-
 fertim in orationibus Principum, apud scriptores histor
Augustæ, occurrunt: speciosius plerumque, quam sine
 rius jactata.

p. 357. ἀλλὰ ὡς ἔστω πάντων ἀμνηστία) *Capitolinus*
Max. & Balb. 12: Maximus sæpe dixerat apud milites, obli-
 visionem prætoriorum esse debere.

8. 8, 358. ἡ γυνάκτεν ὅτι ἄρα ἔχοιεν ἐν συλκῆτι βασι-
 25) *Capitolinus* refert, prælagisse id Maximum, cum pri-
 um ei deferretur imperium. Verba sunt in *Max. &*
lib. 15: Nec reticendum est, quod Maximus cum & sibi
Balbino deferretur iudicio senatus imperium, ad Balbi-
m dixisse fertur (ut Herodianus dicit) Quid tu Balbine
ego merebimur, cum hanc tam immanem belluam exi-
dederimus? cumque Balbinus dixisset S. P. Q. Romani
uentisimum amorem & orbis terrarum, dixisse fertur
eximus: Vereor ne militum odium sentiamus & mor-
n. Quod Herodianum laudat, frustra est. Sive ipse sive
ssatori hunc errorem tribuimus. Casaubonus, in regio-
dice totam hanc narratiunculam Capitolini desiderari,
 iatur.

P. 359. συνέβαινε ἢ καὶ κείνους μὴ πάνυ ἡ ἀπὸ ἡμοῖς ὁμο-
 iv) Vide *Capitolin. in Max. & Balb. 14. Zosimus* etiam
 am cædis causam assignat cum *lib. 1. refert; insidias in*
rdianum juniorem structas, auctoribus Maximo & Bal-
o: quibus deprehensis, tum auctores tum conscios periisse.
 nfundit, ut arbitrator Historiam Philippi cum hac narra-
 ne: nisi fors milites ad excusandum patricidium tale
 id in vulgus sparserunt.

P. 362. ὁ ἢ Γογλέωνος) Vide *Capitolinum in Cor-*
 mo tertio.

Animadversiones

in

Examen versionis Politiani,

quod

HENRICVS STEPHANVS

adornavit.

Rorsus egregie factum est, quod elegantissimus scriptor
Herodianus, elegantissima interpretatione à *Politiano*
 in Latinum conversus est; nec minus præclare cessit,
 od *Henricus Stephanus* multa industria, typisque mun-
 diffi-

dissimis utriusque curas publicavit : at quod idem ille doctissimus vir, Politiani versionem, cui similem hactenus nullo scriptore habemus, tot castigationibus non necessariis in ordinem redigere conatus est, id ego nec ex Græci scriptoris nec ex Latini interpretis merito arbitror accidisse. Effecit equidem tam critica manus, ut dicendum mihi non sit, quod, nisi instituti ratio efflagitaret, nollem dictum; *Herodicum Stephanum* tum alibi, tum hic præsertim prodidisse, minus Latine quam Græce eruditum. Ut taceam, quod *Politiani* proposito ne ullam quidem videtur cogitationem suscepisse.

Sunt, ut arbitror, non duo, quemadmodum hactenus plerisque placuit, sed tria versionum sive interpretationum genera : *primum* quidem, cum verbis inhærentes, singulis sive reddimus, sive remetimus, quales pleræque Græcorum scriptorum versiones extant : *alterum*, cum verbius & cum quadam paraphraseos mixtura sensum aliqui conamur ; quali industria *Nicolaus Alemannus* Propii arcanam historiam, *Franciscus Vigerus* Eusebii præparat. Evangelicam, alii alia verterunt : *tertium* genus *Peziano* singulare & proprium liceat dicere. quamvis enim *Generosissimus Baro Enechelus* mira elegantia Liviani, Thucydidem interpretatus sit ; *Casaubonus* autem *Poebium* luculenta itidem versione, uterque sane admodum Latine, illustraverit : malim tamen ad *secundum* genus *Casaubonum* referre ; *Enechelsum* autem *Politiano* ita comparare. ut adhuc differat utriusque studium. Videtur enim una *Politiano* cura fuisse, si Latina elegantia posset etiam in versione cum Græca *Herodiani* venustate certare, adque plusquam translationis nomine æstimari. Quod quidem ita illi successit, ut rectissime de *Herodiano* transludicaverit *Ludovicus Vives* ; non ab homine Græco *Sicægenitum*, sed à Latino. Quam se facile produunt alias translationes ex Græco ? dum partim in Græcis rotundius dicendis exprimendis conatus sæpius quam successus apparet, partim tralatitia diligentia ne alio quidem quam qualiscunque interpretationis nomine censeri cupit, partim in egregiam etiam doctisq; conversionibus lucta quædam inter genitum

atinitatis & explicationem Græcisimi animadvertitur quibus superatis difficultatibus Politianus talem nobis interpretationem Herodiani dedit, quæ dissociabiles interpretis & eloquentis viri virtutes ita conjungeret, sicuti alias in historia *ὡς ἑσάπρω* oratoris laudes cum historici officio conspirant. Quod institutum, qui ut oportet, considerabit æstimabitque, non argutabitur in minutiis, aut tam obilis consilii rationes ad diversa & humiliora quasi retinere audebit.

Sed eamus in rem præsentem, & nonnulla videamus, ut vitio dare instituit Politiano *H. Stephanus*. In præfatione sui examinis notat illa Procemii verba (*lib. 1. cap. 1. p. 2.* nostræ edit.) *δόξην παρέδωκων τῷ ἀληθείας μείζονι*, non deuisse reddi, *supra veri fidem sustulerunt*: sed *supra verum sustulerunt*, non enim majora, quam ut credi possint sed majora quam revera erant, intelligi. Vix mihi ipsi credo, cum hæc refero, *Stephanum* ignorasse, *fidem* Latinis præsertim in hac formula, non rarius asseverarem, quam assensum credentis significare; ut elegantissime dicam, *supra veri fidem* dictum, quidquid in majus augetur. Ab hoc loco venit ad illum qui 3, 5, 33. legitur: *cogitare institit Severus, ut pacto sibi universum Romanum imperium liberisq; suis bona fide adjudicaret*. Inquit: Illa ipsa vox, *fides* elegantissimi quidem loquendi genere, sed propter ambiguitatem minime verborum Græcorum interpretationi apte adhibetur. Hoc enim quotusquisque de alia bona fide intelligendum putabit, quam ea, quæ jurisconsultis identidem in ore est? Responderem: *omnes* de alia fide & aliter intelligendum putabunt: *omnes*, inquam, qui vel de Latina lingua, vel de negotio aut contextu quidquam intelligent. Neque enim veris tantum scribuntur versiones; præsertim elegantes: & de Politiani instituto jam diximus: quod longe rectius cequit *Ludoviscus Vides*. qui Versionem Politiani cum Græcitate Herodiani comparari voluit, tanquam ad profectum & intuituam illustrationem utriusque eloquentiæ. Tum autem, quæ hæc nova lex interpretandi, *non licere ullam loquendi elegantiam habere, nullam politiore formulam?* præsertim cum usus & auctoritas talia vulgaribus nec obscuriora nec

magis

magis ambigua esse sinant. Qui profundius ista intelligunt non minus clare dici sciunt; *bona fide firmatum imperium* quam *penitus & certo firmatum*. Iuvat hic vox *adjudicandi*; *adjudicare sibi aliquid bona fide*, εἰς ἐωὺν μετὰ γαλῖν βιβυαῖων. Nihil potuit elegantius aut aptius: una vox Latina, duplicis verbi Græci significationi non disconvenit. Adjuncto sibi *bona fidei* vocabulo exhaurit rem & connecti. Quinimo, si plane largiremur, *subtilioris aliquid elegantius* hic concurrere, quis tamen in tali versione, rarius & tempestive immiscentibus sese quibusdam Latini labii deliciis iniquum se præbet? Ad majora progreditur, non sine stomacho & tragica verborum severitate, H. Stephanus. Cur enim *Politianus* lib. 4. cap. 5 pag. 189. illa Historici verba Μάρκος αὐτὸ φιλοσοφίαν ἢ ἐπιείκταν θεωροῖσθαι, interpretatus esset, *Marcus ipse, Philosophia simulator ac mansuetudinis*, Censor Interpretis, εἰς δὲ dixerim, inquit, *majorem Herodiano an Marco Imperator injuriam hac interpretati faciat*. Nonne antea laudavit Marcum Historicum (ita pergit) quomodo ea laus ei adimitur hoc loco? At quid hoc a *Herodianum*? Necessè est, ut dormiat lector, aut profusum aliud agat, qui hæc ex Historici mente dicta existimet, cur tam aperte Antonino hæc oratio tribuatur. Itaque Herodiano quidem nulla hic potest fieri injuria. Speciosius est quod ait: Antoninum loqui apud eos, qui ægre laturos fuissent ademptam Marco debitam laudem: sive potius (non enim videtur recte suæ dubitationis nervum proposuisse *Stephanus*) Antonini proposito parum convenisse, ut Marcum minus honorifice appellaret. Sed quid dicemus? Possit aliquis referre: qui audeat Marcum parricidii nomine innocentem criminari, quidni etiam simulationis eum insimulare audebit? Ego (fatebor enim quod res est) non dubite recte hætenus sentire Stephanum, quod voluerit paulo aliud quam Politiani verba præferunt dicere Antoninum Marcum, licet omni actu philosophiæ & mansuetudini observans cuperet videri, tamen non abstinuisset cæde generi; ut vox *simulatoris* plus quam oportet, in sensum scriptoris inferre videatur. interim rursus *excescit medicina modum*, ut ostendimus. ¶ Subjungit locum ex 4, 13. 212, ubi

Antonino; ἀπεσοδοκῆτως καὶ ἀφυλάκτως ὁ Ἀντωνίνος ἀνη-
 ; quod *Politianus* verit: *de improviso Antoninus mihi*
defensus occubuit, prolixè hic agit *Stephanus*, ut substi-
 t, *absque custodia, vel remotis custodibus*, quasi ἐδίνα ἔχων
 φυλάκων. Sed profecto nodum in scripto quærit: *Politia-*
 s idem dicit, nisi quis ἀφυλάκτως active malit sumere, hoc
 su: cum minime sibi cavendum existimasset *Antoninus*,
 πιξηγητικῶς jungi τῷ ἀπεσοδοκῆτως videatur. ¶ Quod
Politianus in *Herod.* 6, 6, 272. non intellexerit, quid sit ἀκρω-
 τιάζειν, frustra suspicatur *Stephanus*. Nimirum quivis
 doctus inspecto contextu valde dubitabit, an cum *Ste-*
phano malit vertere, *mīlites extremas partes corporis pra-*
egore amisisse, quam cum *Politano* hyemis asperitate at-
 tos esse, quod & illud includere, & ad captum sensumque
 toriæ haud paulo aptius congruere potest. Non minutiae
 borum captandæ sunt interpreti: sed ad genium casuum
 entuumque amplitudinem & propositum historici con-
 tus accommodanda expositio. ¶ Ex duobus membris
 tum hic tum alibi factum esse, in laudibus hujus in-
 pretationis haud dubie docte & accurrate cogitantes por-
 rint. ¶ *Lib. 5. cap. t. p. 273. in Macrini oratione* legimus:
 ἐν μετρίῳν πράξεων εἰς ἔτι ἐλθόντες, ἀείπεσθαι ὡς κα-
 τὰ κληθέν. Hæc verba cum longe altius considerasset *Pol-*
itianus quam *Stephanus*, rectissime exposuit: *qui experi-*
ntio modestie ad imperium asciscuntur, quasi partem la-
 re tuentur. *Stephanus* dum nimia corrigendi cupidine,
diocres administrationes intelligi μετρίῳν πράξεων nomi-
 contendit, non animadvertit, quam parum conceinnita-
 in sensu, tum autem, quanta sit in ipso contextu pugna.
 icrinus ab initio hujus orationis dignitatem administra-
 nis, quam hæctenus sustinisset, i. e. præfecturæ præto-
 magnifice extulerat, & πολὺν ἐξουσίας ἔδωκέμεως βασιλι-
 ; ἀποδέσσω, non multum imperatoria potestate inferiorem
 ans, adeoque sua merita extulerat, ut minime medio-
 um administrationem, sed summaram auctore cuperet
 beri. Quid quod omnis dabitandi occasio est præcisa,
 in toties una repetitur in hac oratione sententia? nempe
 modestie, i. e. civilis industriæ justitiæque & omni elatio-
 ne va-

ne vacuæ moderationis merito asciscendus principes. Hæc sensu laudat *Macrinus* τὸ πρῶτον τῆς διοικητικῆς πράξεως, τὴν τρεῖς τὸ πλεον χριστότητα ἐπιπρῶτως, *mansuetudinem in gestate adhibitam*, proponosque ad *benignitatem morum*. Et quid clarius illa sententiâ: ἐπιεικεία καὶ χριστότης, ἀμεγαλυνία, καὶ τῆς ἐπαινωτικῆς ἀναφορῆς εἰς αὐτὸν ἵνα ἔχῃ τὴν καλὴν εὐνοίαν. Denique totus contextus adeo valide tuetur interpretationem *Politiani*, ut nil nisi levia gravibus oppositus sit, qui à *Stephani* partibus stare voluerit. Habuit *Helvidianus*, cum ista scriberet, in animo *Aristotelis* locum 5 *polit.* 10: κατὰ τὴν βασιλίδος ἐν τῆς ἐπιεικῶν καὶ ὑπεροχῆς ἀρετῆς πράξεων τῆς δὲ ἀρετῆς. *Iustinus* 1, 1, 1. ita extulit: *Reges ad stigium majestatis non ambitio popularis, sed spectata inter bonos moderatio prodehebat*. Hanc sententiam solent imitatione, ut sic dicam exprimere solent, qui *Electio* & merita successionis ac natalium juri ὑποθέσεως χάριν proponunt. quod præsertim hoc loco *Macrinus* facit. § *L. 6. cap. 2. p. 259.* interpretatur *Politianus*: *hujuscemodi litteræ Alexander persuasurum se barbaro, metu scilicet perterritam pacem quietemque arbitrabatur. Quibus ille contemptum armis potius quam verbis gerendam ratus, tum & ferocissimus ingruere, decursaque ac peregrinitate Mejomni &c.* Hæc reformat *Stephannus* ad hunc modum: *Helvidius Alexander se barbarum exoraturum* (quasi verò τὸ ἐξορᾶν exorare magis quàm persuadere esset) *aut metum rejecturum putabat, qui illi quiescendi causa foret.* quasi τὸ ἡσυχάζειν τῆς βάρβαρον, ad metum tantum & τὸ φοβήσθαι, nec etiam ad τὸ πεισθῆναι referri debeat. At ille nihil curans, quæ scripta essent, rem quæ armis non verbis gerendam ratus in maiore studio ad bellum incumberebat, populans vastans omnia, quæ Romanorum erant, decurs. &c. Compara utraque interpretationem cum Græcis. In omnibus mansuetam elegantiam rationem, sine sententiæ damno, secutus *Politianus*. quæ *Stephanus* deterius enuntiari voluit, præscriptis elegantius. nisi in uno forte liberius fecisse videtur *Politianus*, cum illa, ἀνεκεστο, ἀγων καὶ φέρωνται Ῥωμαίων ἀπὸ πάντων, orationis filo serviens expressit, tum vero ferocissimus ingruere. § *Lib. 6. cap. 5. p. 268.* legimus: Ἀλέξανδρος

ἔν, ὡς ᾔειπε, ἀείσι βαβέβλδου. ἔσφλιε ἢ αὐτὸ πλὴν γνώμῳ ἢ
 ἔν. Hæc Politiānus optime reddit : Sed hoc Alexandri
 filium, esse longe optimum prima specie videbatur, sta-
 tu tamen fortuna destituit. At Stephanus, ne Latine
 idem satis : optimum igitur Alexander consiliam inie-
 rit, ut quidem putabat : sed ejus deliberationem fortuna
 interceptit. Quid enim est, fortuna interceptit delibera-
 tionem ejus? Hoc ne factum quidem & estne hoc expressum
 Græco? ἔσφλιε αὐτῆ πλὴν γνώμῳ ἢ τέχνῃ quando, for-
 tuna omni ratione potentior, talubriter destinata discussit :
 quando fortuna propositum fefellit, consilium destituit.
 Libri sexti fine, Herodianus : πᾶν γὰρ ἐν, ἀν' ἡ' Ἀλεξάνδρῳ
 βασιλείᾳ δὲ δοκίμησεν εἰς τὸ ὀλόκληρον, εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ ἔν
 μητρὸς εἰς φιλαργυρίᾳν τε καὶ μικρολογίᾳν. Quæ convertit
 Politianus optime : Quapropter nisi filium mater avara
 & sordida infamasset, nihil plane desiderari in illius gu-
 bernatione imperij potuisset, Stephanus ita maluit : Omni-
 bus utur ex parte laudatum fuisset Alexandri imperium, nisi
 mater ejus ob avaritiam & sordides male audisset. cum Græ-
 ci velint, ipsi Alexandro infamiam attulisse, quæ mater per
 avaritiam peccaret. ¶ Lib. 7. cap. 3. p. 295 : ἔν δὲ αὐτὸ ὄφελος
 ἀρβύρων ἀναρρημάτων κτλ. Politianus elegantissime : Quo-
 rum barbaros interemptos? &c. Sed non tolerat hanc ex-
 uisitam Latinitatem Stephanus, & triviali stilo permutat :
 Quid enim proderat, barbaros interimere, si &c. ¶ Lib. 7.
 cap. 5. p. 301. illa ὡς περὶ κρησφάϊον τέλει κτλ. nitide & erudite
 Politianus; frigida periphrasi Stephanus reddidit; omnia-
 que deteriora fecit. ¶ Lib. 7, cap. 8. p. 313 & 314. καὶ τὰ μὲν
 ἔδρεια καὶ σεμνὰ τῶν ἔργων κτλ. Latine, graviter, & ad men-
 tem Herodiani exprimit Politianus, quæ Stephanus in me-
 m. languorem emendando resolvit. Quam est illud dis-
 solutum : imperium nostrum, quod est solers & modera-
 te se gerit, &c. ¶ Libri oct. lib. principium, emendatione,
 quæ affertur, parum indigebat. ¶ Quid autem opuserat
 Lib. 8. cap. 8 p. 358. illa Politiani; militum tamen ulcerose
 nimis populares illas declamationes haud aquis auribus
 accipiebant, ipsamque illam nobilitatem gradabantur;
 permutare his verbis? milites tamen animis aestuabant, &

cum illis populi acclamationibus offendebantur, tum de
 ipsorum imperatorum nobilitatem gradabantur. Et sub
 de, ἀποσιώποντες τὰς ἀπὸ συγκλήτης βασιλέας, Politian
 recte convertit, irridentesque senatorios imperatores.

Stephanus non videtur cepisse elegantiam sermonis, cu
 substituit: per irrisionem vocitantes senatorios imperatores

¶ Locutionem ἀκτιδῶν ab interprete in πασιδῶν mutat
 salvo sensu, & desiderante contextu elegantiore, non t
 rendum judicavit Stephanus. qui ne tulit quidem dice

tem, *populum Romanum*, pro *Romanis*. ὁμοφύλης, eja
 dem corporis reddit Politianus, imitatione *Livy*, qui un
 corporis esse, & sui corporis regem creare dixerat. Sed S

phanus mallet vulgatum: *eiusdem nationis seu gentis*

Quod Politianus præclare dixerat, *actibus incubare*; St
 phanus parum memor hujus Latinitatis rescribit frequen

tissime *ius dicere*. Et pro; *Principalis pompa*, *Imperato*
riam pompam: Cujus generis per sunt multa, quæ not

possent. Si vellemus hanc dissertationem producere. No
 negamus autem aliqua à Politiano aliter reddi & potui

ac debuisse: sicut etiam *Sylburgius*, cautior & poli

tior Stephano criticus, non semel annotavit.

καὶ ταῦτα μὴ δὴ ταῦτα.

I N D E X

I N

HERODIANUM

Primus numerus, librum; Secundus, caput; tertius, paginam notat:

- A**
Bgarus Osroenorum rex 3, 9, 149.
acclamationes Principi factæ, *φωναὶ βασιλικαὶ; titulis scilicet principalibus* 2, 7, 68. populi in nou. Princip. 2, 2, 68 & 73. Senatus in nou. Pr. 2, 3, 69. 5, 2, 234. populi *sua obsequia & studia principi declarantis* 1, 13, 44. 2, 14, 113. 3, 8, 145. 3, 6, 139. *aut excipientis principem* 8, 7, 357. civitatum 3, 3, 127. *pro acclamationibus, diræ in novum Principem* 2, 6, 85. acclamationes populi in occisum tyrannum 2, 2, 66. *etiam in senatu usitata. exempla obvia sunt in historia Augusta*
clamatio militum 2, 10, 102. 2, 13, 109. 5, 8, 251. concionanti facta, index alacritatis 6, 4, 264.
clamaciones imaginibus Principum factæ 8, 6, 350.
Achillis iunulum honorat Antoninus 4, 8, 195. eumque stultè imitatur: *ibid.*
aciei Rom. instructio 4, 15, 216.
Adiabeni 3, 9, 149.
adoleſcentiæ pericula 1, 4, 9. adoleſcentes facile capiuntur illecebris voluptatum 1, 6, 16. facile degenerant 1, 3, 6 & 7.
adoptio ridicula 5, 7, 246.
Adriani neptis Faustina 1, 7, 20.
Adulatores describuntur 1, 6, 15. eorum artes & nequitia in corrupendis principibus: *ibid.* adde 5, 1, 221, 6, 1, 255. vitia virtutum nominibus celebrant 1, 13, 44. fovent in stignantque discordias principum: 3, 10, 154. 3, 13, 167.
Ægeum mare 6, 2, 253.
G g 2 æmi-

- Æmilianus dux Nigri 3, 2,
122 & 123.
- æmulatio imperij 3, 2, 122 &
123. exitiosa æmulis 8, 8,
359. æmulatio urbib. ser-
vitutem parit 3, 2, 125. æ-
mulationis muliebris
exemplum 6, 1, 256. *Vide*
muliebr.
- Æneas Phryx 1, 11, 35. Veneris
& Anchisæ filius 2, 3, 70.
- Ærarium publicum à Com-
modo exhaustum 2, 7, 86.
tempore belli apud Prin-
cipem est 1, 6, 18. ejus opes
& distributio 7, 3, 297.
- Æsculapii curationes Perga-
mi celebres 4, 8, 195.
- Æthiopica animalia in spe-
ctaculis 1, 15, 50.
- Afri qui vocentur 7, 5, 304.
imbelles 7, 8, 313. cur re-
bellarint 7, 4, 298. eorum
numen Vrania 5, 6, 242.
- Africa populosa, præfer-
tim agricolis 7, 4, 299.
Africanus cognominatur
Gordianus 7, 5, 304.
- agmen quadratum 8, 1, 331.
agmini & proelio juxta pa-
ratus miles 7, 12, 330.
- agri vacantes & solum.
- agricolarum immunitas 2,
4, 76.
- ALBINVS à Severo specie
imperii decipitur *Cæsarq;*
appellatur 2, 15, 116 & 117.
insidiis frustra appetitur
3, 5. mox bello impug-
tur 3, 6. ap. Lugdun
Galliæ vincitur 3, 7, 1
caput ejus patibulo Fer-
mæ affigitur 3, 8, 1
- Alexander Macedo Da-
regnum ademit 6, 2,
& 260. ubi cum ulti-
proelio vicerit 3, 4, 1
ejus simulacrum æne
ibid. successores 6, 2, 2
vituperantur 1, 3, 6 &
eum stulte imitatur
Antoninus 4, 9, 194. & in
ginibus ejus urbem
plet. *ibid.* adde 5, 7, 2
ejus nomen suo per-
tat Alexianus.
- ALEXANDER. (Alexianus primo) Ma-
mææ filius 5, 7, 245,
246. præclare educatu
matre p. 247. & ab insic
Heliogabali custoditur
8, 249. amatur à militib.
p. 250. & supra Heliog.
honoratur pag. 251. mo-
eo occiso, imperator fit
1, 253. præclarum ing-
nium & virtutes ad
gnum adfert p. 255. in-
tris avaritiam gravati
ibid. ei tamen nimiu
obedit p. 257. post 13. in-
perii ann. de motu Peri-
co nuntium accipit 6,
257. legatis & literis fr-
stra eum declinare labi-
rat

it p. 259. expeditionem dornat 6, 3, 261. concio-
 atus ap. milites p. 262 &
 63. discedit Roma 6, 4,
 64. denuo legatis agit
 um Persa p. 265. seditio-
 nes compescit p. 266. tri-
 bertito agmine in hostem
 ducit 6, 5, 271. Antiochiæ
 convalescit p. 272. solatur
 milites donativo p. 273.
 Persam novo apparatu
 terret & domi retinet.
ibid. nuntiam de motu
 Germanorum accipit 6,
 7, 274. profectus eo ad
 bellum omnia comparat,
 pacem tamen offert pag.
 276. &c. indignantib. mi-
 litibus p. 278. quorum, &
 Maximini conspiratione
 armis petitur 6, 8. fru-
 straque tentata defensio-
 ne cum matre occiditur
 6, 9.
 Alexander Severus. *Vide SE-*
VERVS.
 Alexandria monumentum
 victoriæ Alexandri & tro-
 pæum 3, 4, 130. conditore
 Alexandro & deo Sarapi-
 de nobilis 4, 8, 199. sedes
 imperii destinata Getæ 4,
 3, 182. cum Carthagine
 comparatur 7, 6, 395.
 Alexandrinorum indoles 4,
 8, 197. & dicacitas 4, 9,
 198.

Alpes fufe describuntur 2, 11,
 105. 8, 1, 333. Alpium semi-
 tæ. *ibid.*

Altinum 8, 6, 352.
 ambitio belli causa 3, 14, 167.
 sub aliis quamvis prætex-
 tib. 3, 9, 148. ambitio cæca
 est 3, 11, 159. ambitionis
 nota 7, 5, 104.

amici reorum majestatis oc-
 cisi 1, 15, 43. amici occiso-
 rum principum omnes
 tyrannice interfecti 3, 8,
 145. 3, 4, 132. 4, 6, 189. &c.
 6, 9, 284. 7, 1, 287. amico-
 rum interfectores tyran-
 ni 2, 1, 63.

ἀπειθία sedandis & sanandis
 tumultibus promissa aut
 indulta 5, 4, 235. 7, 12, 328.
 8, 3, 357. 8, 7, 356. *In plerisq̃*
istis locis notat Veniam
anteactorum & impuni-
tatem.

amphitheatrum 1, 15, 49.
 angustix Tauri describuntur
 3, 3, 125.

animalia prodigiosa figuræ
 1, 14, 45.

anni initium sive Ianuariæ
 Kalendæ qua festivitate
 Romanis celebratæ 1, 16,
 53.

Annibal Antonino laudatus
 & statuis honoratus 4, 8,
 196.

antidotis se muniunt Prin-
 cipes 1, 17, 59.

Antigonus Bacchi simia 1,
3, 7.

Antiochia salubris coelo 6,
6, 272. sedes imperii desti-
nata Getæ 4, 3, 172. Laodi-
cenis in servitutem addi-
cta 3, 6, 139. Antiocheni
φιλέοις voluptatibus &
festivitatibus gaudentes
2, 7, 89. rebus novis prom-
pti 3, 1, 120. 3, 4, 129.

antiquitatis studium in Mar-
co imperatore 1, 2, 4.

Antoninus Marcus, *vide*
MARCUS.

Antoninus Heliogabalus,
vide HELIOG.

ANTONINVS Severus
SEVERI filius, Bassia-
nus antea dictus, dissidet
cum fratre Getæ 3, 10, 153.
Plautianæ filiam, sponte
patris, uxorem ducit p.
154. socero & uxori juxta
infensus pag. 155. socerum
rerum novarum convi-
ctum interfici jubet 3, 12,
164. cum patre bellum
Britannicum administrat
3, 14, 170. patri fratrique
insidiatur 5, 15, 171. post
mortem patris cum fratre
factam concordiam init 3,
15, 173. dissidiis tamen in
ipso reditu & itinere re-
crudescens 4, 1, 175.
quæ cum mox gliscerent
4, 3, 180. de dividendo im-

perio cum fratre agitat
3, 182. denique post ma-
trinas insidias fratrem
matris gremio occidit
4, 184 & 185, à militibus
deceptis solus imperat
declaratur 4, 4, 187. in
natu orationem habet
parricidio suo 4, 5. in fr-
tris amicos, domestico
aliosque atrociter sævit
6, 190. etiam in virginibus
Vestales, in populum
191. mox urbem perosi-
am Germanos militiæ lau-
dem colligit 4, 7, 192 &
193. in Thracia Alexan-
dri stolidè imitatur
8, 194, quæ illi egerit pag.
195. Syllam & Hanniba-
lem laudat p. 196. Alexan-
driæ magnifice excipitur
p. 197. Sed iratus civita-
tem ob quædam dicitia stru-
cta fraude ingentem stra-
gem edit 4, 9. Artabanum
spe affinitatis deceptum
4, 10. inopina clade multa
4, 11. victoriam litteris ja-
ctitans p. 206. Macrinum
prætorii præf. in se concit-
at 4, 12, 207. qui Martia-
lem Antonino percussio-
rem subornat 4, 13, 210. à
quo occiditur p. 211.

Apollinem suum *Belem* vo-
cant Aquileienses 8, 3, 339.
appellationes illustriores,
quas

- uas virtus, quam quas
 natura dedit 1, 5, 12.
 plexia intemperantes fa-
 ile obruit 2, 1, 61, 2, 2, 67.
 Θεωσις imperatorum 4, 2.
 hinc formula, qua Princi-
 pem dicunt εἰς ἑρωδὸν καὶ
 Θεὸν ἀνακχεχρημέναι 8, 6,
 350.
 uileia describitur 8, 2, 334.
 ad obsidionem ferendam
 se comparat p. 335 & 336.
 obsidenti Maximino acriter
 resistit 8, 4 & 5.
 uila emissa è rogo, sym-
 bolum consecrationis 4, 2,
 180.
 abia felix laudata 3, 9, 149.
 æ in finib. Italiæ, βασιγὶ με-
 τόροισι 7, 12, 330.
 borum amoenitas & series
 circa Aquileiam 8, 4, 342.
 risteum 2, 1, 61.
 εἰσοραχία per simulacrum
 imperii promissa à novis
 Principibus 2, 3, 73. 2, 14,
 114. 5, 1, 22 & 223. 6, 1, 253.
 ma Italis adempta 2, 11, 103.
 non opus iis habent Ita-
 liæ civitates 8, 2, 335. arma
 fabricari à Romanis didi-
 cerunt barbari 3, 4, 132. ar-
 ma undecunq̄ correpta
 7, 11, 326. tumultuaria bel-
 lo inutilia 7, 9, 318.
 ramentaria Romæ quo-
 modo instructa 7, 11, 323.
 armenia montes 6, 5, 268.
- Severo se jungit Arme-
 nia 3, 9, 149. subjecta Ro-
 manis 7, 2, 291.
 Arsaces Macedonum impe-
 rio abstrahit barbaros 6,
 2, 260, ab hoc Parthorum
 reges *ibid.*
 Artabanus Parth. rex à Seve-
 ro oppressus 3, 9, 152.
 Artabanus magnus rex du-
 plicique diademate usus
 6, 2, 257. ab Antonino per-
 summum scelus deceptus
 4, 10. maleque multatus
 est 4, 11. quam stragem ul-
 turus per triduum cum
 Rom. pugnat 4, 14 & 15.
 donec comperto sine An-
 tonini pacem facit p. 220.
 Artaxerxes Pers. rex Roma-
 nis bellum movet 6, 2,
 257.
 Asiam & Europam natura
 ipsa discrevit 4, 3, 182.
 Astroarche à Phœnicibus
 Luna vocata 5, 7, 242. &
 not. ejus simulacrum.
ibid.
 Atræ; Atrenorum caput, ob-
 sessa à Severo 3, 9, 149. nec
 captæ p. 150.
 Avaritia publice invisæ 1, 12,
 39. 6, 9, 283. avaritia Se-
 veri incomparabilis 3, 8,
 147. crudelitatis causa
 est, *ibid.* avaritia tyranni-
 dis 7, 3, 295. avaritia pri-
 vatim sibi tendit sub pu-
 blice

- blico prætectu 6,1,256.
 auctoritas quomodo paran-
 da duci 2,11,102.
 audaciæ seditiosæ *πύθ* de-
 scribitur 1,10,32. *stemqz*
 audaciæ desperatæ 1,17,58.
 Vide desper. audacia est,
 parva occasione res ma-
 gnas aggredi 2,8,90.
 Audentus præf. prat. 4,12,
 207. & *not.* principatum
 sibi oblatum respuit 4,14,
 213.
 Augustus monarchiam in-
 choavit 1,1,2. exercitus
 tuendo imperio destina-
 vit 2,11,103. ejus res ad-
 versus Anton. & ceteros
 gestæ cum Severi bell.
 comparatæ 3,7,143. ejus
 de Persis victoria 6,2,259.
 quomodo Antonini victi
 liberos tractaverit 3,1,13,
 165.
 Augusti salutabantur novi
 imperatores 2,2,68. 2,3,
 69. 2,8,91. 2,10,102. 6,6,
 244. 7,5,304. 7,7,309 *hinc*
 augustorum honores 2,12,
 108. 5,2,224.
 Augusta appellata uxor Prin-
 cipis 5,6,241. augustæ ti-
 tulum invidet uxoris Prin-
 cipis mater pr. 6,1,256,
 augustæ ignis præfereba-
 tur 1,16,54.
 aula Principis 1,13,44. aula
 Rom. amplitudo 4,1,175.
 aulae assueti ægre reve-
 cantur ad privatam so-
 tem 5,3,227. & p. 230. 5,
 245. aula qui excluden-
 6,1,254. aulici ministri
 dulatorum, 1.6,15. aulico-
 rum sibi mutuo imm-
 nentium æmulatio 1,9,2
 mutæ insidiæ & calu-
 mniæ 4,12,208. avariti-
 1,8,22.
 aurigationi deditus Cor-
 nodus 1,13,44
 B.
 Bacchi habitum imitatu-
 Antigonus 1,3,5.
 BALBINVS cum Maxim-
 imperator fit 7,10,321. re-
 luctante populo p. 322. tu-
 multum popul. frustra co-
 natur sedare 7,12,328. he-
 catomben immolat ol-
 necem. Maximini 8,6,357
 diffidet cum Maximo 8
 8,358. occiditur tumulti
 militari p. 360,
 balnea à Cleandro publica-
 ta 1,12,39.
 barbari rebellionem faciles 1,3,
 8. transfugiis Romano-
 rum per bella civ. cre-
 scunt 3,1,132. & *not.* eo-
 rum vetus & rudis mili-
 tia. *ibid.* De orientalisb.
intellige. barbarorum im-
 petus cito languescit 2,15,
 219.
 Barfemius Atrenorum rex
 3,1,120.

1,120. cum ulcisci vult Se-
 verus 3,9,148.

ianus, *vide* HELIOGA-
 BALVS.

em vocant Aquileienses
 Apollinem suum 8,3,339.
¶ not.

illum quomodo instruend-
 dum 2, 14, 115 & 116. 3, 1,
 119. 6,4,264. belli causſæ
 juſtæ 4, 14, 215. inter eas
 ostentatur defenſio 6. 3,
 262. causſæ ſpecioſæ, item-
 que neceſſariæ 3, 6, 137.
 causſa prætextu alio ve-
 lata 3,9,148, prætextus,
 vindiciæ avitarum poſſeſ-
 ſionum 6,2,358. belli for-
 tuna dubia 8,3,338. bello
 occurrendum 2, 11, 105.
 bellorum adjuutores ſocii-
 que præmiis affecti 3, 7,
 142.

ellica gloria destruitur sæ-
 vitæ domesticæ labe 7,3,
 295.

eneficia magna difficile est
 rependere 2,3,71. benefi-
 ciorum facilis est oblivio
 2,3,72.

enevolentia ſubditorum u-
 nicum regnorum fulcrū
 1,4,9. benevolentia inter
 initia imperii aucupandæ
 artes 7,6,306.

enevolus benevolentiam
 jure repoſcit 1,4,8.

erytii à Tyriis infeſtan-

tur 3,3,127.
 Bestiæ ſpectaculorum cauſa
 undique conquiſitæ 15,49,
 & 50.

Boni tyrannis inviſi 1,13,44.
 & aula excluſi *ibid.* *vide*
 vir illuſtr.

bona Principum 2,4,76.

Britannia à Severo ordinata
 3, 8, 144. paſſim paludoſa
 3, 14, 169. Britanni Illyriis
 bello pares 3,7,141. rebel-
 lant 3,14,167. Britannorum
 veſtis & cultus corporum
 3, 14, 169. pictura corpo-
 rum. *ibid.* mos præliandi
 3,14,170. *Britannici* co-
 gnomen affectat Severus
 3, 14, 169. *Britannici* exer-
 citus 2,15,116.

Byzantium deſcribitur 3, 1,
 121. 4,3,182. in vici for-
 mam redigitur & Perin-
 thiis in ſervitutem adju-
 dicatur 3, 6, 139.

C.

Adaver ſpecie oneris ex-
 portatum aula 2, 1, 61.
 Plautiani in viam publi-
 cam projectum 3, 12, 164.
 Heliogabali & matris
 contumelioſe habetur 5,8,
 252. Maximinorum, vo-
 lucribus & canibus pro-
 jectum 8,5,349. Cleandri
 filiorumque & amico-
 rum ejus cadavera per
 urbem tracta & in cloacas

Gg 5 abje-

- abjecta 1, 13, 43. è cadaveribus occisorum in proelio agger factus 4, 15, 218. cædes libello mandari solita 3, 1, 159. & nos. cædes Iuliani tribuno mandata 2, 12, 108.
- ælum orientale non perforant Illyrii 6, 6, 272.
- Cæsaris Iulii res adversus Pompejum 37, 143.
- Cæsaris titulus, quatenus successionis notam habet 2, 15, 117. 5, 7, 246. Cæsaris honoratque potestas 3, 7, 144. eius nomine etiam nummi percussi 2, 25, 117. statuæ erectæ. *ibid.* quis primus *Cæsar* factus pag. 406. *Cæsar* factus Gordianus adhuc puer 7, 10, 323. Maximini filius 8, 4, 344. Cæsaris titulo abutitur Albinus 3, 5, 133.
- calcei linei 5, 5, 240. *καποδίσμας*
ἢ λίνα περιπέδρα.
- Calamitates moderate ferre, prudentis est 4, 14, 214.
- Calumnia parricidio prætexta 4, 4, 185. calumniæ in illustres viros 1, 8, 22. 3, 8, 147. in infontes 4, 6, 160. calumniæ veteres sævitæ principis accommodatæ 7, 3, 295.
- candidi ac laureati legati 8, 7, 354.
- Capellianus Gordianum armis petit 7, 9, 316. Carthaginienses vincit p. 317. *seq.* imperium clam afficit p. 320.
- capilli scobe aurea conspiciunt 1, 7, 21.
- Capitolini ludi 8, 8, 35
- Cappadocia difficiles hyemes habet 3, 3, 12
- caput Cleandri conto præfixum circumlatum 1, 13, 4
- Albinus abscissum 3, 7, 14
- Romæ patibulo affixum 3, 8, 144. & nos. capiti Maximinorum Romæ missa 8, 5, 34
- coquos corrumpere conantur, mutuo insidiantes 4, 184.
- carceres effracti à latronibus 1, 10, 31.
- Caria 6, 2, 25
- Carthæ Mesopotamiæ urbs 4, 13, 211.
- Carthago à Didone extructa 5, 6, 242. Vraniam celit, *ibid.* Romæ imaginem ad tempus gerit 7, 6, 305.
- casus omnes ferendi fortibus 6, 3, 262
- castra militum sub Albanomonte, 8, 5, 346. & nos. castra prætorianorum in urbe 2, 5, 81. 7, 11, 325. obsessi 7, 12, 327. castrorum murus 2, 5, 83. templum 5, 8, 250. & templ.

phraſti in camelis, con-
 nis præliantes 4, 14, 214.
 15, 217.
 a ſecretior præfecti præſ.
 1, 6, 307.
 eris initia 3, 8, 148.
 tamina ludicra coturni-
 cum & gallornm 3, 10, 353.
 alcedon Bithyniæ urbs 4,
 3, 182. 5, 4, 235.
 o largius uti poſſunt, qui
 humido cœlo aſſueti 6, 6,
 272.
 ilis tumultus 1, 12, 7. 11 &
 12.
 ilitas Pertinacis 2, 4, 77.
 itatum æmulatio inter ſe
 quam exitioſa 3, 2, 134 &
 125. 3, 3, 127.
 adis deſcriptio 3, 4, 131.
 clades Romanorum 6, 5,
 271.
 amor in principio prælii
 4, 15, 216.
 avam geſtat Commodus,
 imitatione Herculis 1, 14,
 47.
 leander ex ſervo fit præſ.
 præſ. 1, 12, 38. affectat im-
 perium *ibid.* tumultu po-
 pulari ad necem depoſci-
 tur p. 39. capite multatur à
 Commodo 1, 13, 42.
 ementia Alexandri Mam.
 ſingularis 6, 1, 255. clemens
 ejus imperinm 6, 9, 385.
 ognomina devictarum gen-
 tium impoſita victori 3,

9, 152. cognomen *Britan-
 nici* affectat Severus 3, 14,
 166. *Parthici* Antoninus
 4, 10, 205.

Coloſſus Solis 1, 15, 52.

COMMODOVS Imp. Marci
 filius 1, 2, 4. præclare edu-
 catur. *ibid.* à patre mori-
 turo in Pannonia amicis
 commendatur 1, 4, 8 & c.
 poſt mortem patris allo-
 quitur milites 1, 5, 12 &
 donat p. 14. ab adulatori-
 bus corrumpitur 1, 6, 15.
 diſſuadentibus amicis,
 bello necdum conſecto
 Romam redire parat 1, 6,
 18. iter ejus 1, 7, 19. adven-
 tus quam Romanis lætus
 p. 20. nobilitas. *ibid.* pul-
 chritudo pſg. 21. nimis in
 Perennem affectus 1, 8, 22.
 Sævitia inſidiis detectis
 incitata pag. 25. & inſtin-
 ctore Perenne provocata.
ibid. à quo mox inſidiis
 petitur 1, 9, 26. eaſque vin-
 dicat p. ſeq. ſubinde etiam
 à tertiis inſidiis liberatus
 1, 10, 30 & c. Laurentum
 ſecedit ob peſtem 1, 12, 37.
 à ſore de Cleandri ſce-
 lere monitus 1, 13, 41. poſt
 vindictam in nocentes
 exercitam atrocior & ſce-
 leſtior fit p. 44. pro Her-
 cule ſe gerit 1, 14, 47. in fe-
 ras & ludos gladiatorios
 inſa-

- infanit 1, 15, 49 &c. è ludo
 gladiatorio in publicum
 prodire cupit 1, 16, 35. mul-
 tis prius neci destinatis 1,
 17, 55. hinc conspiratione
 facta veneno tentatur, de-
 inde suffocatur p. 58. &c.
 Commodi nomen Iuliano
 imponitur 2, 6, 84. qui ho-
 nores ejus vult restituere.
ibid. Commodi soror oc-
 cisa 4, 6, 190.
 commilitonis elogium 1, 5, 12.
 commilito magis quam
 Princeps vult vocari An-
 toninus 4, 7, 198.
 concordiae fictæ schema 3, 15,
 173.
 congiarium initio imperii
 datum 2, 14, 115, 55, 239. vi-
 ctoriæ nomine 3, 8, 148. 3,
 10, 153. congiaria Severi
 insidiosa 3, 8, 147.
 conscientia tristis facino-
 rum 4, 6, 207.
 consecrationis, qua impera-
 tores Rom. in deos refere-
 bantur, et rimonia fusc de-
 scribitur 4, 2, & *not.* conse-
 cratio Mææ 6, 1, 254.
 Consilia tutiora rebus du-
 biis, quam speciosiora se-
 quenda 2, 5, 79. prudentif-
 sima sæpe fortuna desti-
 tuit 6, 5, 268. mulierum &
 parasitorum deteriora 2,
 6, 83.
 consilia nova de occupando
 Principatu descripta 1, 8
 24, 29, 26. in exemplo Per-
 ennis 1, 12, 38. successu in-
 cenduntur ad majorem
 audaciam 1, 10, 32. & nov
 consiliarii Getæ additi 3, 14
 170.
 consiliarii Principis senato-
 res præcipui 6, 1, 253
 conspirationi cito occurren-
 dum 1, 9, 27. conspiratio-
 num fama incerta, & cui
 7, 1, 289.
 constantia vultus habitus
 que in periculo 2, 1, 63. 2,
 5, 79.
 Consulum potestas, cum im-
 perium in ambiguo est 2,
 12, 107. inter consulares
 secundos numeratus Plau-
 tianus 3, 11, 156. & *not.*
 Cōtempus Principis unde 2,
 7, 86 & c. 5, 2, 225. 5, 8. 248.
 contumelia acres animos
 graviter irritat 4, 12, 297. 4,
 13, 310.
 coronæ in principem jactæ
 1, 7, 21. coronarum flo-
 rumque sparsio 5, 6, 244.
 & flor. corona ad tiaræ
 modum 5, 5, 237. coronæ
 aureæ victorib. donatæ 8,
 7, 354.
 corpore ingens Maximinus
 6, 8, 279. 7, 1, 286 & 291.
 corpora pingunt Britanni
 3, 14, 169. & *not.*
 Crispini Aquileiæ obsessæ
 ducis

I N D E X.

- ducis 8,2,356. constantia,
 eloquentia, astus 8,3,
 esiphon regis Parthorum
 sedes 3,0,151. diripitur à
 Severo p. 152.
 inctatio quam noxia Ni-
 gro fuerit 3,4,132.
 ipa. è cupis pons factus 8,
 4,342.
 istodes corporis, *passim*. ex
 iis Martialis assidue circa
 principem, *ἀεὶ παρὰ τοῦ
 ὄντος αὐτοῦ* 4,13,210.
 Iyris monarchiæ Persiciæ
 conditor 6,2,258.
 Iyzicum 3,2,122.
- D.
- D** Anubii magnitudo & in-
 doles 6,7,276 Danubiüs
 est inter limites imperii
 Rom. p. 274, 219,93.
 Darius ubi ab Alexandro vi-
 ctus extremo prælio, re-
 gnoque exutus 3,4,130. 6,
 2,25 & 260.
 decursio equestris inter fu-
 nebr. carum. 4,2,179.
 defectio graviter vindicata
 3,3,127.
 delatores sub tyrannis licen-
 ter grassantur 7,3,295. à
 bonis principibus puniti
 7,7,309. 7,6,306. urbe ex-
 acti 2,4,77. patibulo af-
 fixi 5,2,224.
 delectus militum 6,3,261. &
mil.
 deliberatio conspiratorum
 de occidendo Commodò
 1,17,57. eorundem; de sub-
 stituendo principe 2,1.
 desperatio fortitudinem a-
 cuit 5,4,253. audaces facit
 7,12,328.
 desperatæ audaciæ affectus
 & character 3,11,156. 4,4,
 184. 4,13,210. 7,5,300. &
 p.303.
 dea Pefinuntia. & Pefin.
 deo suo matrimonium &
 dotem quarit Helioga-
 balus 5,6,242. deorum si-
 mulacra loco movet 6,1,
 253.
 diadema Macedonicum 1,3,
 7. diademate duplici usus
 Artabanus 6,2,257.
 Diadumenianus sive Dia-
 dumenus filius Macrini 5,
 4,136. interfectus cum pa-
 tre *ibid.*
 dicteria & joci sæpe auctori-
 bus nocent 4,9,198.
 Dido Carthaginem quomo-
 do condiderit 5,6,242.
 dignitates quibus mandan-
 da 6,1,254. sub tyrannis,
 tributæ vilissimis 5,7,248.
 ad dignitatum culmina
 per gradus venire 7,5,301.
 ad dignit. ex imo surrexit
 Maximinus 6,8,279.
 Dionysii simulacra 5,3,229.
 disciplina militaris qualis
 esse debeat 3,8,146.
 discordiis intestinis dissipa-
 ta Ma-

- ta Macedonum potentia
6, 2, 160.
- divini honores Pertinaci vi-
vo delati 2, 4, 74.
- divitibus invidet plebs 7, 3,
296. divitiæ irritamenta
rerum novarum 1, 12, 38.
- disortia tyrannica* 5, 6, 241.
- docti plures sub docto prin-
cipe 1, 2, 5.
- dolia sulphure & pice plena
in oppugnantes emissa 8,
4, 344.
- dolus degener Antonini in
Parthos 4, 10. dolo grassa-
tur Severus, ubi nulla ad
vim causa suppetit 3, 5, 134
- Dominus*, inter titulos &
compellationes principis
1, 6, 16. 3, 12, 160 & 161.
- dominatio sub aliis prætex-
tibus affectata 7, 9, 320. cu-
pido dominationis quam
flagrans 4, 4, 18 4. domina-
tioni inhiantium artes &
flagitia 3, 15. 4, 3, 180.
- Domiciani sævitia 1, 3, 7.
- donativis obstructi milites
ad obsequium 1, 5, 11. *Vide*
largit
- Dux bonus*, inter Marci elo-
gia 1, 4, 11. ducis sobrii effi-
cacia cum luxu ignavi
comparata 3, 6, 138. ejus
exemplum & virtus quid
præstet p. 139 & 140. pa-
tientia laborum imbuat
militem 2, 11, 102. & in
- arduis instigat 7, 2, 2
benevolos reddit mili-
p. 102.
- E.
- E**Brietas aliquando imp-
dit vim veneni 1, 159.
- educatio Principalis sobol-
qualis esse debeat 1, 2,
quibus rebus corrupta
3, 10, 353. educatio filii Pe-
tinacis 2, 4, 7.
- Egressio Herodiani* de de-
Pefinuntia 1, 11. de arm-
Italix ademptis 2, 11, 103. c-
consecrationis ritu 4. 2. c-
imagine solis 5, 3, 228. d-
Vrania 5, 6, 242. de regn-
orientis 6, 2, 260.
- Electus cubiculi custos 1, 10
54. describitur 1, 17, 5.
- electio in Princip. ob virtu-
tem successioni generi
præfertur oratione Ma-
crini 5, 1, 223. *contra* *Vid*
succell.
- elogium Commodi 1, 17, 60
elogia boni Principis 1, 4
11.
- eloquentia Græca Latina-
que institutus Alexander
Mam. 5, 7, 247. eloquen-
tia Crispini 8, 3, 339.
- Emæ urbs Italix 8, 1, 332.
- Emefa urbs Phœnicix 5, 3,
226.
- eminentes viri tyrannico
consilio depressi & in præ-
dam correpti 1, 8, 25. & vir.
empo-

orium Italiae Aquileia
 2,334.
 tola Severi ad Albinū de-
 gnatur Cæsar 2,15,117. ad
 senatū 3,8,144. de victo-
 ria Parthica 3,9,152. Anto-
 tini ad Parthum 4,10,202.
 Macrini ad Parth. 4,1,15,
 110. ejusdem ad Senatum
 1,1. Alexandri Mam. ad
 Persam 6,2,259. Gordiani
 ad S. P. Q. R. 8,6,305. Sen-
 atorū ad Albinum
 scriptæ epistolæ auctori-
 bus periculum creant 3,
 3,146. præfectorum ad
 Alex. Mam. 6,2,257. 6,7,
 274.
 istolæ secretæ Principis 7,
 8,306.
 istolas ad se destinatas
 Princeps dat præfecto
 præ. legendas 4,12,209.
 & not.
 quites Principis, (sc. prato-
 riani 1,12,39.
 quitatus locis asperis inuti-
 lis 6,5,269.
 quitatus Numidicus 7,9,
 318.
 uphratis & Tigris egressus
 6,5,267.
 ridanus fl. 8,7,353.
 uropa & Asia quasi fatali
 termino divisæ 4,3,182.
 actiones violentæ 7,4,299,
 excubiæ aulicæ 1,17,60. &
 62. excubiarum nocturnæ

vices 3,11,15.
 exemplum ducis efficacissi-
 mum 3,6,140.
 exercitus Britannici 2,15,116.
 Illyrici 1,9,25, potentissi-
 mi 2,8,93. exercitus in
 Mylis 3,19,153. in Panno-
 niis *ibid.* in finibus im-
 perii, & ripis 2,11,103,43,
 182. 6,7,275. 7,8,312. 7,9,
 316. & imper. exercitus
 tumultuarius parum uti-
 lis bello 7,9,317. exerci-
 tuum præfecturæ ambi-
 untur in occasionem re-
 rum novarum 1,9,25.
 exploratorum usus 8,1,531.

F.

FAdilla soror Commodi
 natu maxima 1,13,4.
 fama, arte & prudentia
 disseminata de morte
 Principis & successoris
 imperio 2,2,65. & not.
 itidem artificiose sparsa
 2,7,88. in majus aucta 5,
 4,231.
 fama posthuma sincera &
 vera 1,4,11.
 famēs magna Romæ sub
 Commodo 1,12,38.
 fatum quemque suum ma-
 net 1,9,28.
 Faustina Marci uxor 1,7,20.
 federis violatores puniun-
 tur divinitus 4,15,219. &
 220.
 festinatio, inter artes & con-
 glia

- filia Severi 2, 11, 102. 2, 14, 115. 3, 2, 122. 3, 8, 145. 3, 14, 168.
 Festus Antonino à memoria, Patrocli more sepelitur 4, 8, 196.
 figmenta in vulgus sparsa 8, 3, 339.
 filius, *compellatone honorifica* 1, 6, 16. de filiis paterna exempla sperantur 1, 7, 19.
 florum sparsio honoris indicio 1, 7, 20 & 21, 4, 8, 197. 5, 6, 244. 7, 10, 323. 8, 7, 354.
 floribus coronati festivitatis causa Parthi 4, 11, 204.
 flumina Italiæ rapidiora quam Germaniæ 8, 4, 341.
 flumina Germ. facile congelascunt *ibid.* adde 6, 7, 277.
 formæ pulchritudo in Commodo descripta 1, 7, 21.
 formæ cura viris indecora 5, 8, 248.
 fortuna non virtus Severo victoriam Parthicam dedit 3, 9, 152.
 fortuna belli dubia 8, 3, 383.
 fratrem Getam occidit Antoninus 4, 4, 185. fratrum infida in regno societas 3, 6, 136. dissidium atrox 3, 10, 153. irritatur etiam ab adulatoribus p. 154.
 fraterna dissidia reip. exitio-
 si 3, 13, 166. eorum exem-
 pla 4, 5, 188 & 1
 frugalitas ducis 2, 11, 1
 frumentum indultum mi-
 tibus à Severo 3, 8, 146.
 iam Antoninus auget 4, 186. frumentaria lar-
 tio ad res novas 1, 11,
 fuco faciem adornat Hel-
 gabalus 5, 6, 2
 fuga indecora Macrini 5,
 233.
 funera Principum 4, 2, 17
 funebris suggestus
 consecratione p. 178. 1
 nebrja carmina & canti-
 næ *ibid.* dona & mun-
 ra p. 179. funebris lecti-
 p. 77. funus Festi, cum
 tibus 4, 8, 15
 futurorum curiositas in A-
 tonino 4, 12, 20

G.

 Gallus fluvius 1, 11, 35. à qu-
 sacerdotes Pefinunt
 nominati *ibi*
 Gallia latrocinio vastata
 10, 31.
 Gallicanus Senator sua au-
 dacia tumultum conc-
 tat 7, 1
 Ganymedis raptus 1, 11, 34 &
 35.
 gaudii popularis affectus de-
 scribitur 2, 2, 65 & 66. 8, 6
 355.
 generi ex moribus, non è
 genere aut opibus legen-
 di 1, 2, 4
 geni

- genitivæ notæ 1,3,21.
 rmani bello petiti à Maximino 7, 2. eorum motus 6, 7, 274. Romanis formidololus. p. 175. vendunt Romanis pacem 1. 6. 9. 6, 7, 278. timentur à Marco 1, 3, 7.
 rmanorum equites eorumque usus 8, 1, 331. proceritas 6, 7, 277. peritia nandi 7, 2, 293. 8, 4, 341. Saga argento variegata 4, 7, 192. flava Cæsaries p. 193. ædificia & habitacula 7, 2, 292. picælia apud paludes & sylvas 7, 2, 292.
 rmani stipatores Principum Rom. 4, 7, 192. 8, 7, 357.
 rmanicæ benevolenticæ specimen 8, 6, 352.
 rmanici à Tiberio subversum fatum 4, 5, 189.
 ETA Severi filius in Britannica expeditione cum patre versatur 3, 14, 170. dissidiis & insidiis fratris appetitur 3, 15, 4, 1, 4, 5, 180. amatur publice præ fratre p. 181. post multas insidias occiditur. 4, 4.
 labrionis nobilitas & auctoritas 2, 3, 70.
 lacies Danubii & Rheni 6, 7, 271.
 ladium suspensum gestat Plautianus præf. præf. 3, 11, 356.
 gladioli pompales 2, 13, 112.
 gladiatores è ludis gladiatoris evocati rebus novis se miscnt 7, 11, 326.
 gladiatorum certamina pollicetur & præstat Commodus 1, 15, 48 &c. non sine dedecore publico pag 51. *gladiatorum mille Victor*, vult dici Commodus
 GORDIANVS præcos. Africæ, Princeps creatur per tumultum 7, 5. Carthaginem quasi sedem imperii legit 7, 6. Romam scribit p. 305. Vitalianum præf. præf. curat occidi p. 306 & 307. à Capelliano armis petitur 7, 9, 306. rebus desperatis se suspendit p. 317 & 319.
Gordianus II. filius prioris cum patre augustus declaratur 7, 7, 309. paternis adversis involutus in pugna cadit 1, 9, 318.
Gordianus III, Cæsar fit 7, 10, 323. obviam procedit Maximo, cum Balbino 8, 7, 357. post occisos Max. & Balb. imperator fit 8, 8, 360 & 361.
 Gordiani familia populo Rom. cara 7, 10, 322
 Græcarum civitatum noxiæ æmulationes 3, 2, 125. Græcis multis de dea Pessuntia
 H h

nuntia nihil accurate cognitum 1,11,34.
 gymnasium ædificat Clander 1,12,38.
 gymnasia Rom. 2,4,77.

H.

HAbitus Phœnicum 5, 3. 228.

hederam gestat Antigonus 1,3,7.

HELIOGABALVS (*sic ut Herodianus scribit, Helagabalus*) Sœmidis filius, Soli Phœnicum deo, sacer 5, 3, 227. pulchritudine præstans pag. 229. quo nomine militibus Rom. in Phœnicia placet p. 230. & mox aviæ commento conciliatus *Antoninus* appellatur p. 231. Macrinum vincit 3, 4, 233. & occidi jubet p. 233. Romam festinat 5, 5, 236. Nicomediæ tamen hyemans mollitiæ & luxuria scœdatur p. 237. præmittit Romam numinis sui & suam imaginem p. 239. reversus, templum extruit & nova sacra instituit, *ibid.* Sævitiâ exerceat 5, 6, 240. matrimonia ejus & divortia p. 241. incestus cum Vestali. *ib.* deo suo collocat Palladem, mox Vraniam, pag. 242. novisque ludis & cærimoniiis dat operam p.

243. scœdissimam molli-
 tiem ostentat p. 245. Alexander Mammææ *Cæsarem* facit 5, 7, 246. honestas artes odit p. 247. vilissimos homines promovet p. 248. Alexander & matri insidiatur 5, 8, 249. vult ei *Cæsaris* honorem adimere p. 250. à militibus cum matre obruncatur p. 251. cadaver ejus ludibrio afficitur p. 253.

Helagabalus nomen Solis 5, 227. ejus religio Romanis obrusa 5, 5, 239. templum & aræ. *ibid.* quotidiana & preciosissima sacra p. 246.

Herculis nomen & habitum affectat Commodus 1, 1, 47. mox repudiat nomen 1, 15, 52.

Herodianus historiam suorum temporum scribit 1, 2, 1, 2, 5. septuaginta annorum complexus 2, 15, 118. in principalibus & publicis officiis versatur p. 5. Thucydidem imitatur p. 39. & Demosthenem p. 36. vindicatur p. 450.

Hispania latrocinio vexata 10, 31.

Historia Herodiani 1, 2 & Severi 2, 9, 94

historiæ & historicorum vitia, 1, 1, 1. historici nihil a gratiar

I N D E X.

- gratiam scribant 2, 15, 118.
 3, 7, 141.
 historici plures res Marci
 scripsere 1, 2, 5.
 Istriomibus deditus Maxi-
 minus 5, 2, 225.
 omnis imago 2, 15, 116.
ostis declaratur ab exercitu
 Albinus 3, 7, 118. Geta 4, 4,
 187. hostis iudicati neces-
 situdines quomodo tra-
 ctari solitæ 3, 13, 165.
ostis vires distrahere cogi-
 tat Alexander 6, 5, 267.
 hosti quomodo præci-
 denda omnia & præclu-
 denda 8, 5, 347. hosti cir-
 cumvenire cupienti quo-
 modo resistendum 2, 15,
 218.
 humanum est humanis casi-
 bus condolare 1, 4, 8.
 humili ex fortuna in amplif-
 simam evertus Plautia-
 nus 3, 10, 154. Cleander 1,
 12, 38. Maximinus 6, 8.
 ieiuns difficilis ad Taurum
 montem 3, 3, 138.
 I.
 Ani festū & lætitia festi ab
 origine explicantur 1, 16.
 Ianuariæ Kalendæ inchoan-
 dis magistratibus solen-
 nes p. 53.
 Ianuæ in aula secretæ & pu-
 blicæ 4, 1, 176. janitores
 aulici 2, 1, 63. 8, 8, 35.
 ignis prælatus, symbolum
 imperii sive honor augu-
 stalis 1, 8, 23. 1, 16, 54. 2, 3, 69.
 2, 8, 81. 7, 1, 289. 7, 6, 305.
 Ili Phrygiscum Tantalō pu-
 gna 1, 11, 34.
 Illyrii corpore, non ingenio
 validi 2, 9, 97. humido cœ-
 lo assueti 6, 6, 272. Illyrici
 exercitus potentissimi 2,
 8, 93. 2, 11, 104.
 Illyricum solum Italiam à
 Germania separat 6, 7,
 276.
 imago Soljs dei 5, 3, 228.
 imago defuncti cærea 4, 2,
 176.
 imago Principatus 7, 9, 319.
 imagines Alexandri & Anto-
 nini 4, 8, 194. & 195. ima-
 gines Principum in signis
 milit. 2, 6, 84. signis detra-
 ctæ, indicio seditionis 8, 5,
 349. imagines Principum
 coronis & lauro redimi-
 tæ 8, 6, 339.
 imitatio parva Alexandri &
 Achillis in Antonino ride-
 tur 4, 9, 199. imitatio ab-
 surda Marci 5, 2, 225.
 Imperator *vide* Princeps.
 Imperium Rom. est populi,
 inde ab antiquo 2, 8, 91.
 4, 15, 219. 7, 7, 310. 8, 7, 355.
 & Pop. imperii sedes Ro-
 ma. 2, 10, 101. Imperium
 exercitibus munit Augu-
 stus 2, 11, 103. unde distincti
 imperii termini & limi-
 tes
 H h 2

- tes 2, 2, 67. 2, 9, 93. 2, 11, 104. 6, 2, 259. 6, 7, 275 & 276. imperii R. sub Severo vis & potentia 3, 13, 66. 3, 15, 172. imperia duo maxima Romanum & Parthicum 4, 1, 202. Imperii divisio agitatur & definitur 4, 3, 182. *quid de imperii divisione a Constantino facta sentiendum.* & *in not.*
- imperium invito delatum 7, 5, 302.
- imperii recusatio 2, 3, 70.
- imperium venale edicitur & emitur 2, 6, 82 & c. imperii occupandi irritamenta & instrumenta 2, 15, 116. 3, 11, 156. speciosi prætextus 2, 7, 89 & 90.
- imperium primus citra sanguinem occupat Severus 2, 14, 113.
- imperii sedes statim occupanda 5, 2, 225. *nam & Principibus* imperii auspiciandi mos in Palatio 3, 11, 159. imperii societas infida & æmula 4, 3, 180. 4, 5, 189. 8, 358. etiam ap. fratres 3, 6, 136. imperium ejurare cupit Iulianus 2, 12, 107.
- Imperia non metu sed benevolentia subditorum firmantur 1, 4, 9. *contra:* imperium mavult metu tueri, quam benevolentia Severus 3, 2, 147. & *omnes tyranni* *Sid. met.*
- incendium Romæ ingens prodigii loco habitum 1, 14, 45 & 46. incendium tumultu militari ortum & ejus damna 7, 12, 329.
- incestum quam impie excusavit Heliogabalus 5, 6, 241.
- Indica animalia in spectaculis 1, 15, 58.
- indices insidiarum, re parum probata, graviter puniuntur 3, 12, 161.
- injuriam videtur victus accepisse, victor intulisse 4, 5, 187. injuriam prævenire vindicta 4, 5, 187. injuriarum memoria tena 2, 3, 72. injuriarum ultimi inter causas belli ostentata 6, 3, 262. *quippe* injurias non ulcisci, ignavix putabant *ethnici* 3, 6, 137.
- inquisitio tyrannica 7, 8, 311.
- insidiæ degeneres Antonini in Parthos 4, 10. insidiæ in Commodum 1, 8, 1, 9, 1, 10. qui insidiis denique tollitur 1, 17, 58. insidiæ per ta bellarios Albino structæ 3, 5, 134. insidiis Principi struendis quinam faciles 4, 13, 210 & 211.
- insidiæ sæpe miris modis deteguntur 1, 9, 28. detectæ irritant magis tyranno

- nos 1,8,25. insidiarum vi-
tandarum diligentia 3, 5,
135. insidiarum indices
remunerandi 1,9,29. in-
fidia celeriter compri-
mendæ 1,9,29. insidiato-
res ut manifesti hostes pu-
niuntur 3,12,164.
- signia Principatus s. Prin-
cipalia, σύμβολα τῆ βασι-
λείας, βασιλικὰ τιμαὶ, σε-
βάσμια ἡμῶν. τὰ τῆ σεβα-
μῆς ἡμῶν. ἡμῶν τῆ βασι-
λείας, 2,3,69. 2,8, 91 & 92.
5,4,234. 5,6,244. 6,1,213. 7,
1,289. 7,5,302. 7,10,322.
- signia Princip. virgæ lau-
reatea 7,6,3305. & cetera
locis modo adductis, alibi-
que seorsim notata.
- signia principatus princi-
pis uxori concessa, impe-
ratoria sella in theatro,
prælatio ignis 1,8,23. v. au-
gusta.
- signia παυτοῦ ἀξιωματικοῦ 3,
11,156.
- solentia Plautiani 3,11,356
& 157.
- casta mater Antonini, con-
tumeliæ causa dicta 4,
9,199.
- oci sæpe auctoribus noxii 4,
9,198.
- onia 6,2,258. Ionium mare
8,1,333.
- ra furor & rabies in Maxi-
mino 8,5,346.
- Ifficus sinus describitur 3, 4°
126 & 130.
- Istri ripæ militibus Rom.
munitæ 1,6,18. Istri sive
regionum Istro adiacen-
tium asperitas 1,6,15.
- Itali armorum consuetudi-
nem sub Augusto exue-
runt 2,11,103.
- Itali aruspibus dediti 8, 3,
339.
- Italiae clemens cœlum 1,6,
16.
- Iulia filios reconciliare stu-
det 4, 3, se interficit 4, 13,
213.
- IVLIANVS describitur 2,
6,83, emit imperium à mi-
litibus. *ibid.* Commodus
vocatur p. 84: luxu prin-
cipem agit 2, 7,86. in
omnium odio est pag. 87.
bellum adversus Severum
comparat 2, 11, 104 & c.
imperium partiri, mox
deponere cupit 2,12,107.
occiditur, decreto Sena-
tus p. 108.
- Iulianus Macrini præfectus
à militibus occiditur 5,4,
232.
- Iupiter deorum rex 4,5,189.
patrem Saturnum expu-
lit 1,16, 53. Iupiter Capi-
tolinus 1,9,26. Iovi cur
adscribatur raptus Gany-
medis 1,11,35.
- jusjurandum in nomen
Hh 3 Prin.

- Principis, five Principi præstari solitum 2, 2, 68. 2, 9, 94. 2, 15, 109. jusjurandum militare est sanctissimum principatus Rom. mysterium 8, 7, 355. violatum à prætorianis seditiose 2, 9, 69. *confer* 6, 9, 282.
- Jusjurandum utilitatis causa violat Severus 2, 9, 97. 2, 15, 117. eodem foede abutitur Antoninus 4, 11, 203.
- juri dicendo dat operam Severus 3, 13, 164. 3, 10, 153. jure bell vindicata defectio 3, 3, 127.
- juvenili ætati facile ex rebus gestis auctoritas accedit 1, 5, 14.
- L.
- L**aconica centuria Antonini 4, 8, 195.
- Lætus præfectus præt. sub Commodo 1, 16, 54. conspirat in Princip. 1, 17, 58. Pertinaci imperium defert 2, 1. orationem ad milites ea de re habet 2, 2.
- Lætus Severi dux in suspicionem prodicionis venit 3, 7, 142. & postea occiditur. *ibid.*
- laniena & strages improvisa 4, 9, 200 4, 11, 205.
- Laodicea diripitur 3, 3, 127. ejus cum Tyriis æmulationes 3, 3, 127.
- lapis simulacri loco 5, 3, 228.
- largitio militaris quo fine & quomodo usurpata 1, 5, 11. *¶* 14. 4, 4, 186. 3, 6, 139. 5, 239. 6, 6, 273. 8, 7, 356.
- largitio militaris nimia Severi 3, 8, 146. largitionum certamina, dum posterior priorem vincere cupit 7, 6, 306. *hinc*
- largitione corrupta disciplina militaris 2, 6, 85. 8
- studium rerum novarum instigatum 6. 8, 280. *ergo passim observantur* largitiones, inter artes dominationem ac res novamolientium 1, 9, 26. 1, 12, 38. 6, 8, 282. largitione tyrannicæ & enormes, de spoliis virorum illustrium 1, 17, 55. 2, 6, 84.
- Latii nomen unde 1, 16, 35
- latronis Materni audacia & nova consilia 1, 10
- laurus adversus pestem 1, 12, 37. *¶. not.*
- Laurentum describitur 1, 12, 37.
- laureati populus & milites deducunt nov. Pr. 2, 2, 68
- laureatus populus excipit principem 1, 7, 20. 2, 14, 113. 3, 8, 145. 4, 1, 175
- scilicet in quavis magna publicaque letitia* laureati milites, populus civi-

- civitates passim 8,6,351. 2, 139.
- jureati legati & nuntii 8, 7, 354. 8,6,351.
- jureatæ virgæ, inter insignia Princip. 7,6,305.
- legati ad petendam conjugem missi 4, 10, 201. gratulatum missi 2, 4, 75. gratul. missi candidi & laureati 8,7,354. legatis munera data 2,8,92.
- legati Macrini ad reg Parth. 4,15,219. legati Alexandri cum litteris ad Persarum regem 6, 2, 259. rursus missi, re infecta dimittuntur 6, 4, 265. legati Alexandri ad Germ. de pace 6, 7, 278. legatio superba Persæ ad Alexandrum Mam. 6,4,265. quomodo excepta. *ibid.* legatorum specie, *ἐν γήραις & πρεσβείαις* Aquileiensibus imponere vult Maximinus 8, 3, 336. legati à Severo re infecta dimissi 3,14,169.
- leoninam pellem gestat Commodus 1,4,47.
- libandi mos in funerib. 4,8, 169.
- libellus cædis 3,11,159.
- libelli ex philyra 1,17,55. libelli fatales. *ibid.* & *not.*
- Liber & Bacchus.
- liberi virorum illustrium à Principib. pignoris causa retenti 3,2, 123 & 124.
- libertas linguæ intempestiva graviter punita 1,9,28.
- Libertas* imago posita à Senatu 1, 14, 48.
- liberti & servi ad summa e- vecti ab Heliogab. 5,7,248.
- Libyes 7,5,304.
- licentia regni facile corrumpit adolescens & juvenes Principes 1,3,6. 6,1,254.
- difficiliter continetur intra fines modestiæ 1,4,10.
- licentia comica festo matris Deum permissa 1,10,32.
- licentia facinorum in tumultu 7,7,309. 7,12,329.
- literæ imperatoris insidiosæ, ad evertendum conspiratum *ibid.* secretæ quales 7,6,306. Antonini ad Senatum 4,11,206.
- Commodi ad præfectos provinc. 1,10,31. & epistol. literas à præfecto præ. legi, & sibi argumenta referri jubet Antoninus 4, 12,209.
- loricam sub veste gestat Plautianus 2,12,162.
- lotio sub vesperam Romanis in usu 4,4,185.
- Lucius gener Marci 4,5,189.
- Lucilla Commodi soror fratri insidias fruit 1, 8, 23 & 24. punitur p.25.
- ludus litterarius 2,4,77.
- H h 4 ludi

Ludi Capitolini 1, 9, 26. 3, 8, 358. **seculares** sub Severo 3, 8, 148. **ludi pro victoria** 3, 10, 153. **ludis & spectaculis nimium studere, Indecorum Principi** 3, 13, 65
 & 167. 5, 2, 225.

Iudere regem 7, 8, 313. & *not.*

Lugdunum 3, 7, 141. **incenditur** p. 143.

Iugubres habitus 4, 2, 177.

Luna Vrania & Astroarches **vocabulis culta** 5, 6, 242.

Luna templum ap. Carthas, sive Luna 4, 13, 211.
 & *not.*

Luxus inter imperii initia **pu- dendus & periculosus** 2, 8, 93. **luxus contem- tibilem facit Principem** 2, 7, 86,

M.

Macedones dominium **orientis obtinentes,** 2, 2, 260. **eo per discordias in- testinas excidere.** *ibid.* **Macedonicus habitus** 4, 8, 195. **Macedonica phalanx Antonini** *ibid.*

Macedonius imperatori & amico juxta infidus 7, 1, 290. **pœnas luit.** *ibid.*

MACRINVS præf. præf. ab Antonino contumeliose habitus 4, 12, 207. **rerum novarum insimulatus** p. 208. **Antonino necem machinatur** 4, 13. **quo per**

Martialem occiso, Prin- cepts declaratur 4, 14, 213. **orationem ad milites ha- bet** p. 214 & *c.* **cum Artabano per triduum pugna-** 4, 15, 216. **mox pacem facit** pag. 219. **Antiochia Ro- mam scribit** 5, 1. **quo de- buisset ipse properare** 5, 2, 225. **luxu alienat mili- tum animos** *ibid.* **mox Heliogabalo principe fa- cto** 5, 3. **Macrinus negli- gentius egit** 5, 4, 232. **pos- tea tentato pœlio inde- core fugit** p. 233. & 234. **reperitusq; à prosequenti- bus occiditur** p. 235.

Mæcenas vir prætorius tu- multum concitat 7, 11.

Mæsa soror Julia, diu in aula Rom. fuit 5, 3, 227. **in pa- triam remissa.** *ibid.* **Bas- sianum ex filia Soæmide nepotem militibus pro filio Antonini vendit** p. 230. & **imperium ei am- bit.** *ibid.* **quo impetrato Romam festinat** 5, 5, 236. **fili- um à luxu peregrino dehortatur** pag. 238. **dolo submovet à rerum actu** 5, 7, 248. **sagacitas ejus** 5, 8, 249 & 259. **mors & con- secratio** 6, 1, 254.

Magistratus in foro sole- bant imperium depone- re 2, 177. **magistratum** **nimia**

nimia potestas immi-
nuenda 1,9,30. magistra-
tuum fides insigni com-
mento obligata 3,2,123.
magistratum provincia-
lium flagitiis ad rebellio-
nem concitantur popu-
li 7,4,298.

ignus conspirasse dicitur
adversus Maximinum 7,1,
287. occiditur. p.289.

immæa filia Mæxæ mater
Alexandri 5,3,227. 5,7,245.
filium præclarissime edu-
cat p.247. insidiasque He-
liogabali ab ipso devertit

5,8,249. post Heliogab.
mortem, egregiam Prin-
cipatus formam instituit
6,1,253. filii ætatem mo-
deratur p. 234. pecuniæ

tamen avidior p. 255. &
6,9,283. uxori filii ini-
qua p. 256. nimis impe-
riosa in filium pag. 257.

quem in bello emollit 6,
5,270. inculatur à filio 6,
9,284. cum ipso occiditur
p. 285.

anes evocati magicis sa-
eris 4,12,208.

incipia publice vendita 1,
12,38.

arcia concubina Commo-
di 1,16,54. insidiarum me-
tu insidias ei struit & com-
parat 1,17.

ARCVS Imperator quos

liberos habuerit 1,2,4.
quomodo Commodum
educaverit. *ibid.* quos fi-
liabus delegerit generos,
ibid. Ejus eruditio & scri-
pta, civilitas, philosophia,
res gestæ, *ibid.* & pag. 5.

morbus in Pannonia 1,3,
6. prudens pro filio solici-
tudo. *ibid.* & p. 7. oratio
ad amicos 1,4,8 & 9. mors
ibid. fama posthuma p. 11.

L. Verum in imperii so-
cietatem asciverat 1,8,23.
philosophiæ & mansue-
tudinis studiosus fuit 4,5-
189. Marci imitatio à

Severo promittitur 2,14,
134. Marcum *κακῶς*

λαῶς imitatur Macrinus 5,
2,225.

maria septem, *paludis no-
men* 8,7,353.

Marii res cum Severi gestis
comparantur 3,7,143.

Martialis Antonino percus-
sor subornatur 4,13. & à
custodibus corporis An-
ton. occiditur p.212.

Martius campus funerum ri-
tibus solennis 4,2,178.

matri nimium obedit Ale-
xander 6,1,257.

Matris deum festivitas 1,10,
32.

Materni insidiæ in Commo-
dum 1,10.

Maternianus 4,12,208.
Hh 5 matri-

matrimonium filix Artabani per litteras petitum 4, 10, 202.

matrimonia inter diversissimæ gentis homines difficultia 4, 10, 203. matrimonia invidiosorum infelicia 3, 10, 155. matrimonia tyrannica & incesta 5, 6, 241. matrimonio cicurare vult filium Antoninus 3, 10, 154. matrimonia deorum stulte quæ sita 5, 6, 242.

Mauri crudeles & audaces 3, 3, 127. jaculatores 7, 2, 291. contra Germanos utiles sunt 6, 7, 277.

Mauritania, quæ Numidia vocatur 7, 9, 316.

Maurusia struthi 1, 15, 50.

MAXIMINVS Thrax describitur 6, 8, 278. tyronibus præficitur ab Alexandro Mammææ p. 279. ab iis imperator declaratur militari strepitu p. 280 & 281. adversus Alexandrum suos educit p. 282. omnibusque ad se deficientibus, occidi jubet Alexandrum 6, 9, 284. tyrannice imperare incipit 7, 1, 286. conspiratione quadam magis adhuc irritatur p. 287. ingens visu 261. Germanis bellum infert 7, 2. bello felix 7, 3. sævitia ejus

& avaritia p. 295. hinc A deficientur ab eo 7, 4.

Gordianum Principe creant 7, 5. consentientibus Senatu, populo, provinciis 7, 6 & 7. Maximinus concionatur ea de apud suos 7, 8. iterque Italiam adornat pag. 31. Gordianum per Capellum quendam evertit 9. ad Aquileiam expugnandam properat 8, per legatos frustra dejectionem postulat 8, 3, 3. omni vi frustra oppugnat 8, 4. à militibus inopiaritatis & sævitiam eperit occiditur 8, 5, 34.

Maximinus Junior, Cæsar factus 8, 4, 344. cum patre occiditur 8, 5, 34.

MAXIMVS Imperator cum Balbino declaratur 7, 321. reluctantem populum 322. mox adversus Maximinum cum exercitu profectus 7, 12, 327. Bonna necem Maximini comperit 8, 6, 351. Aquileiam venit 8, 7, 353. benter excipitur pag. 35. concionatur apud exercitum p. 355. Romam regreditur pag. 356. invisus militibus 8, 8, 357. & discordat cum Balbino 358 & 359. occiditur 360.

mec

dicorum in peste confisium 1, 12, 37. medicos par-
 ris corrumpere conatur
 Antoninus 3, 15, 171.
 eorum habitus 5, 5, 237.
 morabilia quæ Historia
 attendat 1, 1, 2.
 ephilus Aquileiæ ob-
 fessæ dux 8, 2, 330.
 ensium nomina mutat
 Commodus 1, 14, 48.
 eopotamiæ æstus 6, 6, 272.
 eridiari solebat Commo-
 dus 1, 17, 55.
 etus minime firmat im-
 peria 1, 4, 91 metu ta-
 men nitebantur se tueri
 Severus 3, 8, 147. Antoni-
 nus 4, 3, 181. Maximinus
 7, 1, 286. Vide Benevol.
 metus quantus sub tyran-
 nis 4, 12, 208. 7, 8, 311. 8, 6,
 353.
 ilesius lapis muris struen-
 dis adhibitus 3, 1, 121.
 milites quomodo legendi 4,
 9, 199. militum delectus
 6, 3, 201. militum insti-
 tutio 6, 8, 279. milites
 mercenarii sub Augusto
 instituti 2, 11, 103. milites
 in finibus imperii 2, 2, 67.
 milites urbani pompæ
 quam virtutis operibus
 aptiores 2, 10, 98. milites
 prætoriani comitantur
 principem 2, 6, 85. 4, 5, 187.
 eorum robur & virtus 5, 4,

234 statura 8, 6, 305. mili-
 tum numerum auget Se-
 verus 3, 13, 166. militum
 habitus in pompa & ludis
 2, 13, 109 & 312. militibus
 ordinariis carent Orien-
 tales 6, 5, 267. 6, 7, 274.
 militaris disciplina, optim-
 mum victoriæ pignus 4,
 14, 215. largitione corrup-
 pitur 2, 6, 85. & indulgentia
 3, 8, 146. milites licentiæ
 assueti difficulter ad disci-
 plinam revocantur 2, 4, 75.
 77, 78. & tyrannidi as-
 sueti bonum principem
 gravantur 2, 2, 66. ergo
 mature ab insolentia
 coercendi 2, 4, 74. ducis-
 que exemplo in labore &
 parcimonia retinendi 4,
 7, 103. militum exaucto-
 ratio ignominiosa 2, 13,
 101.
 milites nil nisi pecuniam
 spectant 5, 8, 249. 6, 6, 279.
 donativis obstringuntur 1,
 5, 11. 3, 6, 139. 8, 3, 5. tum in
 novo Principatu 2, 14, 115.
 ubi militum favor valde
 necessarius 2, 7, 65. tum ab
 iis, qui dominationem
 moliantur 2, 9, 95. mili-
 tes venale edicunt impe-
 rium
 milites sua spe falsi facile
 languescunt 8, 5, 345. fame
 & inopia pressi facile re-
 bellant

- bellant 8, 348. proni sunt ad res novas 6, 8, 280. 6, 9, 283. principem à senatu datum gravantur 8, 7, 354. 8, 8, 357 & pag. 360. militaris tumultus & furor describitur 2, 8, 78. militum cum populo certamina 7, 11, 326 & 327. militum scævientium ignobilis furor 8, 8, 360.
- militibus luxuria ducum exosa 5, 1, 226.
- Militaris gloria & res bello gestæ quomodo comparari soleant 3, 7, 143.
- militaris virtutis elogia summamim comprehensa 2, 10, 100.
- militia imperitis dulcis 3, 13, 166.
- ministorum aulicorum consilia consiliarios impediunt 1, 6, 18.
- ministri crudelitatis *κατακρίματα ἀπορίη* 7, 7, 309.
- ministri tyrannidis ad extremum, cum multos perdere, perduntur 7, 5, 303.
- miseriordia præsentis spectaculo magis provocata 1, 4, 8.
- missilia Heliogabali 5, 6, 244.
- monarchiam prædicat Antoninus 4, 5, 189.
- morbis ex mœrore & insolentia cœli 6, 6, 271. mors omnibus certa 2, 5, 79.
- caussæ ejus variæ 2, 2, 67.
- mulieres militibus à Severo concessæ 3, 8, 146.
- liebre regimen 6, 1, 25.
- liebris æmulatio 1, 8, 6, 1, 25.
- multitudo non spectatur bello, sed virtus 3, 4, 12.
- muri Byzantini artificium 1, 121.
- musica in sacris solis 5, 3, 22 in processu Heliogabali 5, 5, 237. musicis instrumentis exceptus Antoninus 4, 8, 19.
- mutatio repentina in imperio periculosa 2, 3, 6.
- Myrorum exercitus. 3, 16, 1.
- N.
- N**arcissus minister cæd Commodi 1, 1, 75.
- navigabiles fluvii Danubii & Rhenus 6, 7, 27.
- necromantia 4, 12, 20.
- Neronis infamia & contemptus 1, 3, 5.
- neutras partes Armenii in bello civili sectabantur 2, 1, 110.
- Nicomediensium cum Nicænsibus æmulatio 3, 2, 125.
- NIGER** describitur 2, 7, 87 consilia occupandi imperii capit p. 88 & c. orationem habet ad militem & populum 2, 8, 91. imperator saluatur, p. 91. sed negli-

egligenter capessit im-
erium p.92. etiam cum
everus jam rerum coe-
isset potiri 2,14,115. mox
dversus eum auxilia co-
it 3, 2. congressu primo
unditur 3,2, 122. defecto-
es ulciscitur 3,3,127. rur-
um magno p. celio ap-
ssicum sinum vincitur 3,
1,129 &c. deprehensus in
uga occiditur p.132.
i fauces sanguine infe-
tæ 4,9,200
pilitas sine moribus vanâ
1,1,222.
pilitas quam grata in Prin-
cipe 1,7,20. nobilissimis
maximum à tyrannide &
tyrannidis ministris peri-
culum 1,8,22. 7,1,87.
varum rerum & consilio-
rum irritamenta 3, 11, 156.
1,12,38. 5,4,231. artes no-
va molientium & gradus,
& consilia 1,12,38. 2,9,
95. &c. novarum re-
rum molitores semper
majora spirant 1, 9, 26.
proponunt sibi facere ali-
quid aut pati 1,10,32. &
audac. in se & sui ordi-
nis homines male con-
sulunt 1, 8, 24. novarum
rerum molitio quo astu
deprehensa 3,12. novis
rebus gaudet vulgus 7,7,
308.

Numidæ jaculatores 1,15,49.
& jacul. & equites 7,9,318.
Numidia vocatur Maurita-
nia Romanis subiecta 7,
9,316.
Nummi imagine *Cæsaris*
perculsi 2,15,117. imagine
Perennis perculli reum
majestatis faciunt 1,9,29.
O.

Observantia hominis pla-
ne dediti & quasi pro-
prij 3,12,157.
oblides firmandæ amicitia
dati 2,9,149. etiam liberi.
ibid.
obsidentium & obsessorum
mutuæ artes & conata 8,2.
8,4 & 5. obsidentium an-
gustia 8,5,347.
oculi micantes 1,7,21.
odium metu inaudax, donec
erumpat 7,5,301. 7,7,307.
sævitia irritatum 8,5,346.
odii in Principem causæ
7,4,289.
odores inter remedia pesti-
lentiæ 1,12,37. odorum
honore exceptus Antoni-
nus 4,8,197. *et* p.204. odo-
rum & suffimentorum pa-
tria Arabia 3,9,149.
officia palatina *ut*, cura cu-
bicularii palatini 2,5,78. &
βασιλικῆς μνήμης ἀρετῶς
4,8,195. præfectus præto-
rii 1,12,38 & *passim*.

omnia

omina & miracula & visa aliquando finguntur 8, 3, 340.

opes Romanæ sub Severo 3, 13, 166. 3, 15, 172.

opulentissimi in prædam correpti 1, 8, 25.

opera & machinæ oppugnantium 8, 4, 345.

opilio, princeps factus 7, 1, 286.

optimatum status, schematis causa assimulatus in novo Principatu 2, 3, 73. 2, 14, 114, 5, 1, 222 & 223. *vide uers. 508g.*

oraculum Romanis datum, de Pefinuntia dea 1, 11, 35.

oratio *Marcæ* ad amicos, qua ipsis filium commendat 2, 4.

Commodæ ad milites cum Principatum auspicaretur 1, 5.

Ejusdem ad amicos de reditu in urbem 1, 6, 16.

Pertinacis ad Lætum & Electum 2, 1, 63.

Ejusdem ad Senatum 2, 3, 70 & 6.

Ejusdem ad furentes milites 2, 5, 79 & 80.

Severæ ad milites 2, 10. & 2, 13, 2, 9, 95 & 96 3, 6,

in Senatu 2, 14, 114 3, 8, 146. ad filios 5, 13, 165 & 166.

Anthoniæ, in senatu, post parricidium 4, 5, 187.

ad milites 4, 4, 186. *Macrinæ*, ad milites 4, 14.

Alexandris Mamiæ, ad milites 6, 3.

Maximini ad milites 6, 281 *it. 7. 8.*

Maximi ad milites 8, 7, 354. oratio Principis ab amicis compos

7, 8, 512. *vid. not.* oratio Crispini ad Aquileien

8, 3, 338. Fadillæ ad Commodum 1, 13, 41 & 2

Glabrionis ad Pertinacem 2, 1, 70.

Læti ad Pertinacem 2, 1, 63 & 64.

milites 2, 2, 66. Iuliani milites 2, 6, 84.

Mæstæ Heliogabalum 5, 7, 24.

Marcæ de Commodo 15, 57.

Nigri ad milites 2, 8, 90.

Plautiani ad tribunum 3, 11, 157 & 1.

Pompeiani ad Commodum 15, 16.

oratio juvenis Afri ad Gordianum 5, 302.

tibuni ad Severum 3, 12, 160.

legatorum Maximini ad Aquilei. 3, 337.

Orgia Phrygum 1, 11.

orientales ingeniosi 5, 11, 15.

Italiæ non adeo timenda 6, 7, 275.

furto belli meliores 6, 3, 263.

à septentrionalibus ferme supranatur 3, 4, 130. *vid. not.* eorum vetus & rudis militum 3, 4, 132.

Ostroëni 3, 9, 149. in amicis Rom. 7, 2, 291.

milites a Maximinum deficiunt 7, 1, 289.

sagittarii 6, 7, 275.

vitia negotio vitanda 6,
255.
quantum temporis tri-
uendum 1,6,15.

P.

Palatium arx & sedes im-
perii primo occupatur à
Principibus 3,12,162. 3,1,
19. 5,8,252.

Paladium quid 1,14,46.
conspectū incendii tem-
pore. *ibid.* ab Heliogabalo
loco motum 5,6,242.

Paludes circa Altinum & Ra-
vennam, *septem maria* di-
ctæ 8,6,352 & 353.
nisi tumultuarii militaris
descriptio 4,7,193.

Pannonici exercitus 2,9,93.
3,10,133. Pannoniorum
cohortes Macrino fideles
7,8,315.

Panthera à Commodò con-
fecta 1,15,50 & 51.
Parricidia qualis Princi-
pem deceat 2,3,73. saepe
avaritia æstimatur in
principe 2,3,73.

Parricidationes adornat An-
toninus Alexandro M. 4,
8,197.

Parenthis titulo laudatur Mar-
cus 1,4,11. *ita parens opti-
mus* vocatur Pertinax 2,2,
67. & acclamatur p. 68. *pa-
rens* magis quam Prin-
ceps, eodem elegii genere
dicitur 2,4,74 & 2,6,81.

parricidium commento ve-
latum 4,4,185.

Parthi sagittando præstant
1,15,49. & equitando 4,10,
202. militem ordinarium
non habent 3,1,120. eo-
rum fluxa vestis 4,11,205.
saltationes p. 204. cornu
rex Artabanus ex impro-
viso opprimitur à Roma-
nis 3,9,152. Parthicum &
Romanum duo maxima
imperia 4,10,202. *Parthi-
ci* cognomen affectat An-
toninus 4,10,201.

Partium in civilibus bellis
periculosa societas 3,7,
140.

paternæ sollicitudinis grave
exemplum 1,3,6.

patriæ desiderium publicis
curis postponendum 1,6,
17. pro patria fortiter pu-
gnandum 8,3,339.

paupertas laudabilis Peri-
naciis 2,1,52.

pax indecore emptæ 1,6,19.
7,7,279. 2,2,68. quibus
cærimoniiis sancita 4,15,
219 & 220.

Pacis templum describitur
1,14,45. deflagrat. *ibid.*

pecunia plurimum valet ap-
milites 6,6,273. 3,8,249.

pecunia circa prodicionis
5,4,232. unde. pecunia-
rum collectio inter con-
silia nou. 1,9,26. 1,12,38.

pecunia

- pecunia undecunq; conflata 2, 11, 103. 7, 3, 297. pecuniæ largitionibus destinata 7, 3, 297. pecuniæ violenter exactæ rebellionem cient 2, 4, 299.
- Perennis** fit præfectus prætorii sub Commodo 1, 8, 22. omnia in se trahit. *ibid.* principis sævitiam instigat p. 25. imperium ipsum affectat 1, 9, 26. occiditur p. 29.
- Pergamum** Asiæ civitas 4, 8, 195.
- periculum** futurum quam præsens malunt eligere homines 6, 8, 281. 7, 5, 302 & 304.
- Perinthii** 5, 6, 139.
- Perfarum** educatio 6, 5, 268. antiqua potentia primusque & postremus rex 6, 2, 258. 6, 4, 265. qui Rom. imperatores eos vicerint 6, 2, 259.
- personas** comica licentia induunt Romani festo matris deum 1, 0, 32 & 33.
- PERTINAX** describitur 2, 1, 62. ad imperium vocatur pag 63. & post longam recusationem adigitur p. 64. & 65. imperatorios honores recipit p. 68. neque desinit esse sollicitus 2, 3, 69. & in Senatu denuo recusat imperium p. 70. orationem habet in cur p. 71 & c. præclare imp rat 2, 4, 74. unde magis passim ejus fama & gratia. *ibid.* & 75. solis interrim prætorianis invisu *ibid.* ab iis occiditur 2, virtutes ejus & regim 2, 4, 76. & 77. elogium posthumum 2, 6, 81. Illyci præfecturam olim præclare administrarat 2, 9, 9. *Pertinacis* cognomine f vorem quarit Severus 10, 98. 2, 14. *Pertinacis* lius occiditur 4, 6, 15.
- Pesinus**, Phrygiæ ager 1, 34.
- Pesinuntia** Dea unde h nomen adepta 1, 11, 34. Romanam translata, non sine prodigio p. pestilentia in Italia 1, 12, 37. Roma. *ibid.* remedia jusdem *ibi*.
- phalanx** Macedonica Ant nini 4, 8, 19.
- pharus** describitur 4, 2, 19.
- philosophi** veteris habitus descriptus 1, 2, 17.
- e philyra** liber 1, 17, 5.
- Philocommodus**, pueruli nomen 1, 17, 50.
- Phœnices** solem colunt 5, 227. habitus eorum p. 22.
- Phœnissa** stola 5, 5, 237 & 240.
- Phryges** cognati Romanorum

tentia aulicorum male
 parta plerumque infelici
 exitu terminatur. *Confer*
 3, 10, 155. 3, 17, 164. potentia
 præcipitatae magnum
 exemplum 1, 13, 43.
 potentia quisque sua con-
 tentus esse debet 6, 2, 259.
 præfecti prætorio duo con-
 stituti ad minuendam
 ejus officii potestatem 1,
 9, 30. 3, 13, 164. 4, 12, 207.
 quæ non multum à prin-
 cipatu aberat 5, 1, 221. præ-
 fectus præt. in aulam nul-
 lo prohibente ingreditur
 3, 12, 163. præfecto præto-
 rii Antoninus literas le-
 gendas committit 4, 12,
 209. præfecti præt. cella
 secretior 7, 6, 307.
 præfectus urbis 2, 2, 67. 2, 6,
 33.
 proelium Severianorum cum
 Nigrianis 3, 2, 3, 4. Severi
 & Albini 3, 7. Parthorum
 & Romanorum per tri-
 duum 4, 15.
 præfagia futurorum ante e-
 ventum ambigua 2, 9, 94.
 prætextus Severi in occu-
 pando imperio 2, 9, 96.
 prætextu fidei, multi insi-
 dianur temporibus 7, 9,
 320.
 prætoriani. *Vide* milites.
 Princeps bonus, Marci elo-
 gium 1, 4, 11. in Principe

eligendo, quæ spectanda
 2, 1, 61 & 64. virtutis &
 nobilitatis olim præcipua
 habitatio 2, 13, 111. 2, 3,
 69. principis electio diffi-
 cilis 2, 6, 82. principi inde-
 cora natalium obscuritas
 7, 1, 286. principis nat-
 non electi, majestas 1, 5, 13.
 talis princeps amatur ob
 patris merita & consuetu-
 dine educationis 2, 7, 20.
 Principis studia & exercita-
 tiones quales esse debeant
 5, 7, 247. 4, 3, 181. itemque
 educatio 1, 2, 4. Princip-
 virtutes 2, 4, 75 & 76. i-
 dicundo jure & publico
 convictu 2, 4, 74. civilitas
 principis 1, 2, 5. sapientia
 studium principi dec-
 rum 1, 2, 5. principes beni-
 gnè desiderantur post me-
 tem & prædicantur 1, 4,
 & 11. Principum gloria
 virtute successorum
 illustrior 1, 4, 10. malis a-
 tem successoribus macu-
 latur 1, 3.
 Principes corrumpuntur
 dulcorum arte & neq-
 uitate 1, 6, 15. præsertim ac-
 lescentes 1, 8, 22. 6, 1, 2.
 principum juvenum, qui
 degenerarunt, exempla
 3, 6 & 7. principum
 affectus & amor interdum
 nimis validus 3, 12, 11.

S. not. principi indecorum spectaculis nimium studere 3, 13, 165. 3, 14, 167. & armis gladiatoriiis fœdari 1, 15, 51. itemque aurigationi & venationi nimis operam dare 1, 13, 44. principum discordia cives factionibus distrahit 4, 3, 181. principum vitia in ministros & consultores haud raro referenda sunt 2, 10, 99. in Principem redit invidia vitiorum, quæ in cognatis 6, 9, 285. in Principis vitia referuntur causæ publicarum calamitatum 1, 14, 47. Principum facta non possunt latere 4, 11, 206. principum contemptus ap. milites ex nimia largitione ortus 2, 6, 86. ex mollitie 5, 8, 248. & luxu 5, 2, 225. Principum varia in imperio vitæque fors 1, 1, 2 & 3. quidam eodem die, quo acceperant imperium, eo exciderunt. *ibid.* atate proveci melius cautiusque, adolescentuli insolenter imperant. *ibid.* principes novi alloquebantur milites & donabant 1, 5, 11 & c. Princeps Rom. adventans quomodo exceptus 1, 7, 20. principis stipatores 1, 10, 33.

4, 5, 187. principis vestitus 1, 16, 54. sella 2, 3, 70. & sella. possessiones 2, 4, 76. principum imperium auspantium religio in ad eundis templis 1, 7, 21. oratio in senatu. *ibid.* principum honores singulares in victoria 8, 7, 354. principum imagines coronis & lauro redimitæ 8, 6, 350. in signis militibus gestatæ 2, 6, 84. signis detractæ per rebellionem 8, 5, 349. principes defuncti confessores deorum crediti 1, 5, 13. Princeps à militibus electus 5, 5, 237. principes duo electi 7, 10, 320. commoditas ejus rei explicatur 8, 7, 356. principis cædes omni supplicio majus est facias 2, 13, 110 & III. à Severo acriter vindicatâ p. 113. principes soliti ludis Capitolinis præsidere 1, 9, 27. antidotis se munire 1, 17, 59. principum sive tyrannorum mos, mandare cædem per libellum 3, 11, 159. Princeps sub vesperam non adiri solebat 5, 12, 164. ad Principem facilis aditus forori 1, 13, 41. Principatus est populi Romani 4, 15, 219. 8, 7, 355 *vide*

I N D E X.

imperium. principatus
 symbola & insignia 2, 3,
 69. *Vide* insignia. prin-
 cipatus non in honorum
 insignibus, sed in meritis
 Principalibus consistit 2,
 3, 72. Principatus forma
 temperata & remissior 6,
 1, 233. Principatus hono-
 ribus immori optat Gor-
 dianus 7, 5, 304. in imagi-
 ne ejus moritur 7, 9, 319.
 principatus Romani my-
 sterium in jurejurando
 militati 8, 7, 355.
 procuratoris Africani scele-
 ra 7, 4, 299.
 prodigia tempore Commo-
 di 1, 14, 44.
 proditio mercede venalis 5,
 4, 232. proditionis instru-
 menta & ministria Seve-
 ro subversi 3, 5, 135.
 profusio Antonini 4, 4, 186.
 Propontis Asiam & Euro-
 pam dividit 4, 3, 182 & 183.
 Propontidis angustiae 3, 1,
 121. 5, 4, 235.
 Ptolemæus sororis maritus
 1, 3, 7.
 pudicitia prodigio vindicata
 1, 11, 36.
 pueruli nudi & ornati in de-
 licis erant Romanis 1, 17,
 56. & *not.*
pugionem tibi mittit Sena-
tus 1, 8, 25. *vox insidiato-*
ris. Vide not. a pugione

libertus p. 376.
 purpura principalis sive im-
 peratoria 1, 5, 13. 1, 16, 54 2,
 8, 9. 4, 1, 175. 5, 3, 231. 6, 8,
 281. 7, 1, 289. 7, 5, 302.

Q

Quadratus instinctu Lu-
 cillæ Commodi necem
 molitur 1, 8, 24.
 Quartius insignibus prin-
 cipatus invitus ornatur,
 mox occiditur 7, 1, 289 &
 290.
 Quintianus minister insidia-
 rum in Commodum pu-
 nitur 1, 8, 24 & 25.

R

Ravenna 8, 6, 352 & 353
 Regni societas infida 8, 2, 8
 358. regni licentia quic
 possit in corrumpendi
 animis 1, 3, 6
 relegat Severus nuram cum
 filiis in Siciliam exem-
 plo Augusti 3, 13, 165. re-
 legatur uxor imperatori
 6, 1, 257. relegantur lega-
 ti hostis 6, 4, 266
 relegatio ultra centesimum
 lapidem ab urbe 2, 13, 11
 reliquæ Severi in vascul
 alabastri 3, 15, 173. 4, 1, 17
 Antonini itidem urr
 conclusæ 4, 13, 21
 remissiones Principum v
 letudini accommoda
 1, 6, 15.
Rex magnus Artabanus a
 pell

I N D E X.

- pellatus 6,2,257. ita etiam se vocat Artaxerxes Persa 6,4,265. *regem* ludere, si-ve regnum 7,8,313. & *not.*
- Rhēnus inter limites imperii Rom. 2,9,93. ejus magnitudo & indoles 6,7,274 & 276.
- Roma sedes imperii 2,10,101. 8,7,353 populosissima est 1,12,37. *Roma ibi est, ubi imperator* 1,6,17. & *not.*
- Romani Phrygum cognati per Æneam 1,13,25 quibus rebus creverint 1,6,17. per orbem terrarum arma circumtulerunt 2,11,103. pedestri & stataria pugna nobiles 2,5,117. 4,10,202. eorum disciplina militaris 4,14,215. Romani imperii augmenta oraculo denunciata 1,11,35. Romana monarchia ab Augusto instituta 1,1,2. & *not.*
- Romanæ vestis materia 6,5,237.
- Romuli parricidium obtentui ascitum 4,5,289. S.
- Sabinus præfectus urbis per tumultum occiditur 7,7,310.
- sacerdotes præsent ludis Capitolinis 1,9,26.
- Sacra in auspiciando imperio facta 1,7,21. 2,3,73. 2,6,85. 2,8,91. 2,14,113. in in-
- gressu curiæ 4,5,187. 5,5,239. in itinere 2,11,104. in reditu 3,8,145. 4,1,176. ob insidias evitatas 1,10,33. ob victoriam 8,6,352. 8,7,354. gratulationis causa, in novo Principatu 2,2,68.
- facrilegia Maximini invisa 7,3,297. Capelliani 7,9,319.
- seculares ludi sub Severo 3,8,148.
- scævitiæ immanis & insidiosa exempla 4,9. 4,6,190 & 191.
- scagittæ lunatæ cuspidis, *quæ cæsarum hæretur per hoc dicitur* 1,55,50. scagittandi arte imbuuntur Persæ & Parthi 6,5,268.
- scagittarii & ex quibus gentibus olim 6,7,277. eorum adversus Germanos usus 7,2,291.
- saltatores Parthorum 4,11,204. saltatoribus deditus Macrinus 5,2,225.
- sapientia qualis conveniat Principi 1,2,5.
- Sarmatæ 7,8,312.
- Saturnus Jani hospes 1,16,53.
- Saturnalia præcedunt Jani festum 1,16,53.
- Saturninus tribunus 3,11,157. Plautianum prodit 3,12,160.
- scriptores rerum Marci complures 1,2,5. itemque Severi 2,15,118.
- scrutandi sinum mos 3,5,135.

I N D E X.

- scurræ aulici* 1,13,44.
seditionum causæ & origo
 7,3,297 *Ec.* 7,4. ex *sævi-*
tia Principis 5,8,251. irrita-
menta seditionum milit.
 5,4,231. *seditionibus qui*
idonei 7,4,299. *seditio-*
num principia à vocibus
cavillatoriis 5,2,226. *sediti-*
ones levi principio irri-
tantur 5,3,226. *seditio-*
nes non negligendæ aut
contemnendæ 5,4,232.
seditio populi & mili-
tum 7, 11. *seditiones*
ab Alexandro compressæ
 6, 4, 266. *seditionum*
liberi & amici puniti 1,
 13,43.
sella imperatoria 1,8,23. 1,
 9,27. 2,3,70. 3,8,146. 4,5,
 187.
senex Severus quovis juvene
constantior 3,14,168.
Senatores gladios gerebant
& cur 7, 11, 325. *Senatores*
principi loco consiliario-
rum 5,1,223.
Senatus in Capitolio secretò
habitus 7,10,321. *Senatum*
consules convocabant,
quoties in ambiguo im-
perium erat 2,12,107.
Septentrionales plerumque
viatores orientalium 1,4,
 130. *v. not.*
sepulchra Principum sacra 3,
 15,174. 4,1,175. *sepulchra*
coronis & florib. ornare
mos erat 4,8,195. *sepul-*
chro Alexandri M. que
imposuerit honoris causa
Antoninus 4,8,198.
servi dominorum delatores
puniti 5,2,224.
servitus non facit obsequio-
fos, sed amor 1,4,9. *servi-*
tus plus offendit, quam
libertas delectat 2,3,72.
SEVERVS Alexander de-
 scribitur 2,9,93. *consilia*
occupandi imperii caput
pag. 91 *Ec.* 95. *prætextum*
arripit pag. 96. *Pertinacis*
cognomen asciscit 2,10,
 98. *orationem habet ad*
milites. ibid. à quibus
augustus salutatus p. 102.
Romam accelerat. ibid.
à senatu imperator decla-
ratur 2,12,108. *prætoria-*
nos astu circumventos
exauctorat 2,13,109 *Ec.*
 8,8,358. *Romæ reverenter*
excipitur 2,14,113. *oratio-*
ne senatum, milites donis
conciliat p. 114. *Ec.* 115. *ex-*
peditionem adversus Ni-
grum statim adornat pag.
 115. *Albinum interim*
immagine imperii eludens
 2,15,116 *Ec.* *Nigrum pri-*
mo congressu vincit 3, 2,
 122. *alio prælio plane de-*
bellat 3,4,129. *in amicos*
occisi sævit p. 132. *Albino*
insidias

insidias fruit 3,5,133. inde vim intentat, habita ad suos oratione 3,6,136. denique proelio ap. Lugdunum Galliarum vincit 3,4,141. *Œ seq.* bellorum gloria incomparabilis p. 143. sævit in amicos Albini pag. 144. *Œ seq.* disciplinam milit. corrumpit 3,8,294. avarissimus est pag. 148. orientem bello aggreditur 3, 9, 148. Atras frustra obsidet 3, 9, 149 *Œ* 150. Ctesiphontem diripit p. 151. *Œ* 152. triumphat redit 3, 10, 153. educationi liberorum dat operam. *ibid.* & concordie p. 154 *Œ* 66. insidiis à Plautiano appetitur 3, 11. quo oppresso duos præfectos præ. constituit 3, 13, 164. Britannicam expeditionem suscipit 3, 14, 168. in morbum incidit 3, 15, 171. moritur p. 172. reliquæ ejus Roman deferuntur 4, 1, 175. ipse consecratur 4, 2. Severi vita multis descripta 2, 15, 118. ipse quoque de vita sua libros scripsit 2, 9, 94. Severi gloria bellica 3, 15, 171. victoria de Persis 6, 2, 259. 6, 3, 263.

Signa militaria in templo castr. 4, 4, 185. quam gravia

sint 4, 7, 194.

simulacrum cœlitus delapsum 1, 11, 34.

simulatio infesta Antonini 4, 9, 198. simulatio Marcini 4, 13, 212. simulacrorum Severi artificia & flagitia 2, 9, 97. 2, 14, 114. 3, 5, 134 *Œ* 135.

Sirmium urbs maxima Pannoniæ 7, 2, 294.

Soæmis mater Heliogabali, filia Mæsa 5, 3, 227. cum filio interficitur 5, 8, 251.

Sol à Phœnicibus cultus Heliogabali vocabulo 5, 3, 227. *Œ. not.* templum & simulacrum ejus pag. 228. ejus sacra quomodo celebrat p. 229. Solem adorant Persæ 4, 15, 216. Solis & Lunæ matrimonium 5, 6, 242.

solum vacans occupantibus & colentibus adjudicatum 2, 4, 76.

somni memoria monumento erecto custodita 2, 9, 95. somnia inter irritamenta novarum rerum 2, 9, 94. somnia captat Pergami Antoninus 4, 8, 198.

sororum cum fratribus matrimonia incesta 1, 3, 7.

spectacula Commodi 1, 15. Severi splendidissima 3, 8, 147. Heliogabali 5, 5, 239.

I N D E X.

- quibus populum delinire
 studebat, 5, 6, 243. specta-
 culis quippe gaudet vul-
 gus 2, 7, 89. spectaculum
 in occasionem scivitæ
 tractum 14, 9, 19.
 statue principum & tyran-
 norum 7, 5, 304 7, 7, 309.
Cæsari erectæ 2, 15, 117.
 statuarum multitudine &
 forma tyrannidem osten-
 tat Commodus 1, 14, 48.
 statue tyrannorum tel-
 luntur. *ibid.*
 stellæ per diem visæ 1, 14, 45.
 Stripatores Principis 1, 10, 33.
 Strategema Atrenorum 3, 9,
 150. Aquilensium 8, 4,
 344.
 Arenarum mos & solenni-
 tas 1, 16, 53. *¶. not.*
 Struthi Maurusiæ 1, 15, 50.
 studia principe digna 4, 3, 181.
 5, 7, 247. studia liberalia à
 tyrannis *ignavia* nomine
 traducuntur 5, 7, 247.
 successionis in Principatu
 majestas 1, 5, 13. successivi
 regni incommoda 5, 1, 223.
 successorum gloria illu-
 strantur decessores 1, 4, 10.
 vitii maculantur 1, 3, 6.
 suggestus funebri in mo-
 dum phari 4, 2, 179.
 sue abstinent Phœnices 5, 6,
 244.
 Sulpicianus licitatur impe-
 rium 2, 6, 82.
- superbi animi spes descriptæ
 5, 2, 260.
 superstitio & curiositas ty-
 rannorum 4, 12, 208.
 supplicum habitus 7, 8, 314.
 suspecti quomodocunque,
 tyrannice occisi 1, 8, 26.
 Sylla ab Antonino laudatus
 & statuis honoratus 4, 8,
 196. ejus res cum Severi
 gestis comparatæ 5, 7, 143.
 Syri ingeniosi 3, 1, 158. ad jo-
 cos & ineptias apti 2, 10,
 10. novandis quam ge-
 rendis rebus aptiores 2, 7,
 89.
- T.
- T** Abellarii Principum 3, 5,
 114. 4, 12, 209.
 Tantali Lydi cum Ilo pugna
 1, 11, 34.
 Tauri montis angustia pro-
 pugnaculi instar 3, 1, 120. 1,
 2, 126. limes inter septen-
 trion. & oriental. *ibid.*
 Tauri angustia obsidentur
 à Severianis 3, 3, 126. &
 tandem auxilio tempe-
 statis capiuntur p. 128 &
 129.
 telæ pretiosæ à Parthis ad
 Romanos pervenerunt 4,
 10, 202.
 templum Pacis conflagrat 1,
 14, 45. *itemque* templum
 Vestæ pag. 46. templum
 castrorum 4, 4, 183. 4, 5, 187.
 5, 8, 250. in templa thesauri
 conge-

- congesti, & cur 1,14,45.
 mini imperii. *Vide imper.*
 patri loca & ordo 1,9,27.
 racia Macedoniæ contermina 4,8,194. ejus maxima urbs Byzantium 3,2,21. thyrsus pro sceptro gestatus ab Antigono 1,3,7.
 nystrum urbs Afr. 7,6,304.
 beris fauces antiquis Rom. pro portu 1,11,35.
 in Tiberim projecta cadavera 3,8,252.
 ggris & Euphratis confluentes & egressus 6,5,267.
S. 290.
 ito fratri insidiatur Domitianus 4,5,189.
 rmentis in servos questio haberi solita 4,5,188.
 rrentis descriptio 3,3,128.
 rajanus 1,7,20. ejus de Persis victoria 6,2,259.
 ibunal castrense 1,5,12.
 iumphus Severi de Parthis & Orientalibus 3,20,113.
 triumphum ex civili victoria recusat Idem 3,9,148.
 e tributis & vestigalibus egressio *in notis.* p.395.
 iustitia mortis causa Severo 3,15,131.
 ropæa Severi 5,7,143. tropæorum loco urbes 3,4,130.
 tumultus ejusque licentia 7,7,309.
 tunicæ Phœniciæ 5,5,240.
 tyrannus inclamatur post mortem Commodus 2,2,66. tyrannis viri illustres maxime invisi 2,2,66. contra scurræ & adulatores grati 1,13,44. & delatores 7,3,295. 5,1,221.
 tyranni vilissimos eye-hunt 5,7,248. tyranni similes sibi amant 5,5,238. & idoneos veluti flagitiorum ministros extollunt 7,4,298. tyranni suspitaces, & omni calumniæ credentes 5,1,221. 1,13,44.
 meticulosi indeque superstitiosi 4,12,208. unde inquisitio tyrannica 7,8,311. omniumq; motuum observatio p.312. tyranni periculis & conspirationibus magis efferantur 1,8,45. 1,13,44. 7,1,287. & pag. 290.
 tyrannica sævitia 4,6,190. C. 191. 7,1. 7,3. tyrannica vecordia in ostentandis etiam sceleribus 1,14,47. tyrannorum res in lubrico 7,4,298. tyrannorum mors & exitium quam populo gratum sit 2,2,65. 5,2,224. 7,7,308. 8,6,353.
 tyrannis nec pecunia satiat.
 Ii § tur,

tur, nec armis defenditur
 1,4,9. tyrannidis mini-
 stri 7,5,303. pœna exitus-
 que 8,5,349.
 tyrannidum imagines sive
 exempla 1,3,7.
 tyrônes quomodo exercue-
 rit Maximinus 6,8,279.
 Tyrus diripitur 3,3,127. Ty-
 riorum cum Laodiceis
 æmulatio 3,5,127.
 Tyrhenum mare 8,1,333,

V.

VANUS homo describitur
 5,8,250.
 vestigalia Byzantina 3,1,121.
 vestigalia tyrannica 2,4,
 76.
 vehiculum imperatorium
 pretiosum 5,8,251. vehicu-
 lo utitur præfectus prætor. 3,
 12,162. vehicula in cursu
 publico exacta 5,4,234.
 venationi deditus Commo-
 dus 1,13,44. venatu im-
 buuntur Persæ & Parthi
 6,5,268.
 venenum Commodo propi-
 natum à Marcia 1,17,58.
 aduersus venena se muniunt
 Principes p.59.
 venena in Albinum compa-
 rat Severus 3,5,134.
 venena per ministros tenta-
 ta 4,4,184.
 venena cavendi industria 5,
 8,249.
 Verus L. Imperator, Consort

Marci in imperio 1,8,
 Verissimus Marci filius 1,2
 Vestæ templum conflag-
 1,14,46. vestales vir-
 nes. *ibid.* vestales ter-
 obrutæ 4,6,191. vesta-
 pudicitiam suam pro-
 gio probat 1,11,36. Vest-
 lem ducit Heliogabalu-
 6,341.

vestis mollis indecora Pri-
 cipi 5,8,248. peregrina
 fendit subditos 5,5,2
 vestis Romana, Græcæ
 Phœnicia, Medica 5,5,2
 vestimentum *ὀδυροει-*
 5,4,234.

vetera repetit Artaxerx
 prætextum bello quære
 6,2,218.

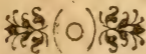
Victus accepisse, victor int-
 lisse videtur injuriam 4
 187. victis rebellandi c-
 casio mutatus princeps
 3,8.

Victoria fortuito casu par-
 3,9,152. victoria secui-
 te in cladem mutatur 3,
 141 & 142. victoria cr-
 deliter exercita 3,8,14
Victoria ara in Capitol
 7,11,334. imago in cur
 5,5,239. victoriam liti-
 ris & pictura celebr-
 Maximinus 7,2,294. v-
 ctorias vanis literis S-
 natui jactat Antoninus
 11,206. *Victoriam ca-*
nenc

tendi mos 8,6,352. *Aucto-*
ri est παλαιῶν δὲ τὸ νικῆν.
 um odoratum 1, 7, 58. vi-
 ni quantum profuderit
 Helio gab. in sacrificiis 5,
 239.
 orum illustrium sub ty-
 rannis pericula 1, 17, 55. 3,
 8, 147. 5, 2, 224. 7, 3, 206. 8,
 5, 353.
 gæ laureatæ insigne Prin-
 cip. 7, 6, 305.
 rtus sola bonum stabile 1,
 2, 4. proprium & illustre
 5, 1, 222. virtutes rebus
 agendis idoneæ in Seve-
 ro 2, 14, 113.
 a gravius movent quam
 audita 1, 4, 8.
 talianus præfectus præ-
 ter insidias occiditur ma-
 chinatore doli Gordiano
 7, 6, 306 & seq.
 am suam ipse Severus
 composuit 2, 9, 94.
 tia etiam ostentat Helio-
 gabalus 5, 6, 245.
 guenta naribus & auribus
 adhibita aduersus pestem
 1, 12, 37.

voluptatum mancipium
 Commodus 1, 17, 59. vo-
 luptatum repertores præ-
 miis affecti 1, 3, 6.
Vrania dea 5, 6, 242. *Vide not.*
 urbes Italiae muris non indi-
 gebant 8, 3, 335. in com-
 munionem juris Roma-
 ni receptæ sunt. *ibid.* ur-
 bes oppugnandi & defen-
 dendi artes 3, 9, 15. 8, 4.
 urbano luxu abductos
 militiæ vult insuescere li-
 beros Severus 3, 14, 168.
sicut apud Tac. 2. A. 44. I
Tiberius Drusum iuue-
nem urbano luxu lasci-
gentem melius in castris
haberi credidit, ut mili-
tia suesceret.
 urna cum reliquiis Severi
 adorata 4, 1, 175.
 utilitas publica minus, quam
 sua cuique æstimatur 2, 3,
 72. utilitas Severo su-
 prema actionum lex 2, 14,
 115. *ex præda scilicet ra-*
tione status, & regula re-
gνεα συσῶν.
 vulgus, *vide* populus.

FINIS INDICIS.

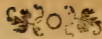
Nomi-

Nomina eorum, qui in Not
laudantur vel adducuntur.

A elianus.	Claudianus.
A ethicus.	Clemens Alex.
A fricanus.	<i>Cluverius Phil.</i>
<i>Aldrouandus.</i>	Codinus.
<i>Alemannus Nic.</i>	<i>Cominaus.</i>
<i>Alexander ab Alexandro.</i>	Constantinus Porphyrog.
A mmianus Marcellinus.	<i>Contarenus.</i>
A pollodorus.	Cartius.
A ppianus.	Demosthenes.
A ristides.	Dio Cassius.
A ristoteles.	Dio Chrysostomus.
A rrianus.	Diodorus Siculus.
A thenæus.	Dionysius Halicarn.
A usonius.	Dionysius Periegetes.
B alsamo, Theodorus.	<i>Elmenhorstius.</i>
<i>Barclaius.</i>	<i>Enckelius L. B.</i>
<i>Barthius.</i>	Erpides.
<i>Briffonius.</i>	Eusebius.
<i>Calius Rhodiginus.</i>	Eustathius.
C æsar, Julius.	Eutropius.
<i>Cambdenus.</i>	Excerpta Peiresiana.
<i>Camerarius.</i>	<i>Faber, Petrus.</i>
<i>Campanella.</i>	Festus.
C antacuzenus.	Florus.
<i>Cantoclarus.</i>	<i>Frenshemius.</i>
C apitolinus.	Frontinus.
<i>Casaubonus.</i>	<i>Fulleyus.</i>
C entorinus.	Georgius Logotheta.
C halcocondylas.	<i>Gesnerus.</i>
<i>Ciacconius.</i>	<i>Glandorpius.</i>

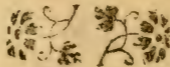
Gregoras, Nicephorus.	Niciphori patriarchæ
Grotius, Hugo.	Chronographias
Guedara.	Onofander.
Gutherius.	Orosius.
Heinsius, Daniel.	Ovidius.
Hædorus.	Pæanius.
Historia miscella.	Pandemius Onuphr.
Hotomannus, Fr.	Pausanias.
Hugo, Hermannus.	Petavius, Dionys.
Inscriptiones.	Phædrus.
Ioannes Antiochenus.	Philostorgius.
Iosephus.	Photius.
Iulianus apostata.	Phranza, Georgius.
Iuretus.	Pierius.
Iustinus.	Plautus.
Kirchmannus.	Plinius Major.
Lampadius.	Plinius Junior.
Latherus Herm.	Plutarchus.
Lectius.	Politianus.
Leo Imperator.	Polybius.
Leunclavius.	Postanus, Iac.
Lindenbrogius.	Procopius.
Lipsius.	Ptolomæus.
Livius.	Raderus.
Lucanus.	Remus, Georg.
Lucianus.	Rhelicanus.
Mamertinus.	del Ro.
Manucius, Aldus.	Rittershusius, Conr.
Marius Imperator.	Sallustius.
Marfelaer, Frid.	Salmasius.
Metaphrastes Cæsaris Græc.	Savilius, Henr.
Metochita, Theodorus.	Scaliger, Iosephus.
Marcellus.	Scholiastes Thucydidis.
Meursius.	Schottus, Andr.
Nazarius.	Seldenus.
Nepos.	Seneca Philosophus.
Nicetas Choniates.	Seneca Trag.
Nicephorus Callistus.	Secvius.

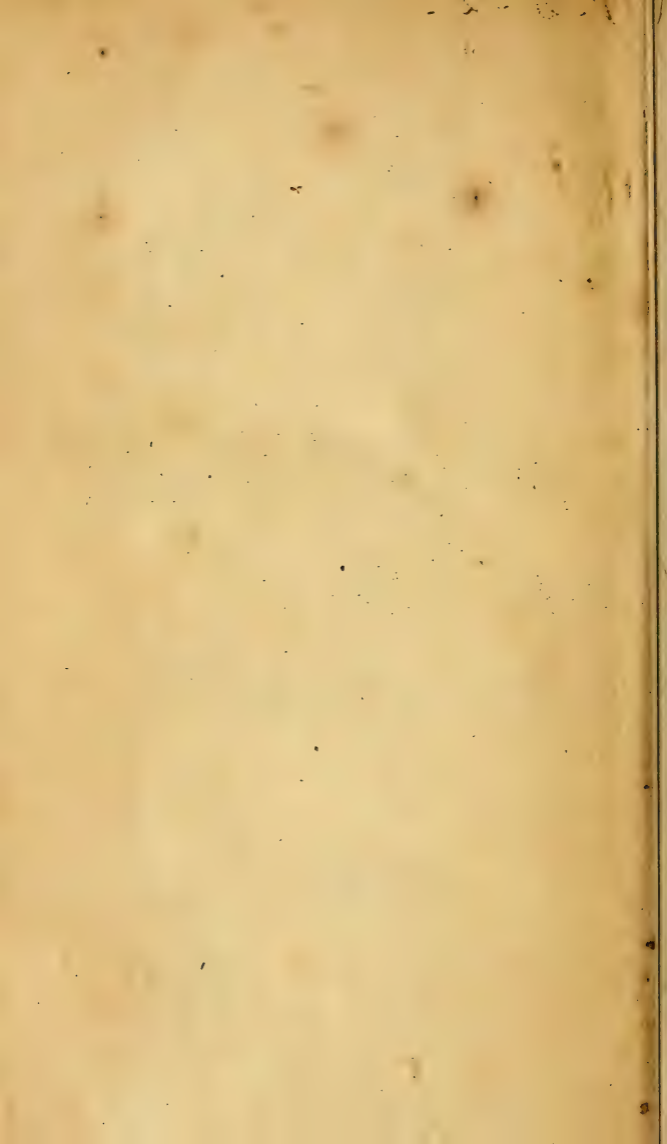
Solinus.	Trebellius Pollio.
Spartianus.	Turnebus.
Stephanus, Henr.	Valerius Max.
Stemechius.	Valesius Henr.
Stobæus.	Vegetius.
Strabo.	Velleius.
Stuckius, Io. Gul.	Victor Aurelius.
Styrzelius, Io. Georg.	Vigerus Fr.
Suetonius.	Vinetus, Elias.
Suidas.	Virgilius.
Symmachus.	Vitruvius.
Synesius.	Vives.
Tacitus.	Kosius G. I.
Tertullianus.	Xenophon.
Themistius.	Xiphilinus.
Theophylactus Simocatta.	Zonaras histor.
Thuanus.	Zonaras in Canon.
Thucydides.	Zosimus.

F I N I S.

Errata, quæ passim irrepsērunt, typographica, facile per se emendabit Benevolus Lector.

v. D. L.

